

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

*Il Epistolario Deamices
di Alessandria
1635bris 1794*

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΛΑΙ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΤΗΣ ΚΡΥΠΤΟΦΕΡΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΜΕΝ ΔΗ

ΣΥΝΤΩΨΑΛΤΗΡΙΩ, ΤΥΠΙΚΟΝ

ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΞΩ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΚΑΤ' ΕΣΧΑΤΗΝ ΤΗΝ ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

*Εἰς ἱερίαν τῆς Ἰταλίας Μοναζόντων
τῆ Ἐρανοφάντορος,*

ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

ΞΕΑΜΗΝΟΝ ΔΙ

ROMÆ MDCCLXXII.

TYPIS SAC. CONGREG. DE PROPAGANDA FIDE
PRÆSIDVM ADPROBATIONE.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουριού -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

EX APOSTOLICIS LITERIS
SS. D. N. BENEDICTI PP. XIV.

C O N F I R M A T I O

*Super resolutione Congregationis deputatæ pro Correctione
librorum Ecclesiæ Orientalis, circa abbreviationem
Officii, & Missæ pro Monachis Ordinis S. Basilii,
incip. Quem Religionis sensum &c.*

ITaque dicta Congregatio habita die 7. Maji, & 13. Augusti 1752. rescripsit, indulgeri posse, ut abbreviatio Officii ferialis extra Quadragesimam fiat juxta modum infra designatum, nempe quoad abbreviationem Matutini diebus ferialibus, præter Quadragesimam, retineatur integrum Cathisma; omittatur Exapsalmon, sed quotidie unus ex Psalmis in eo comprehensis ex ordine recitetur. Die autem Dominico integrum Exapsalmon dicatur, & quatuor Psalmi, qui notantur in Horologio Basilianorum pag. 42. * Aliis vero diebus non ferialibus fervetur Typicon solitum usque ad primum Canonem exclusivè: Canon Sancti ad Triodium redigatur, nempe prima, octava, & nona Ode recitetur: Postea dicatur Canon Feriæ, sed tria tantum Troparia singularum Odarum, scilicet primum, quod ad Feriam, alterum quod ad Sanctos Martyres; ultimum quod ad Beatam Virginem pertinet: Post tertiam Odem, solita Cathismata, seu Antiphona: Post sextam, consuetum Contacion, seu Oecus; deinde Synaxarium Sancti: Post octavam, Odem Psalmus *Magnificat*, & solita Exapostilaria, & reliqua juxta Typicum. Quoad abbreviationem Vesperarum, ex sex Antiphonis, seu Sticheris, quatuor tantum dicantur: deinde *Gloria*, & *Hymnus*, *Lumen bilare*, Versiculi, & Prophetiæ, aut Lectiones e Scriptura, quando

* 2

* Sic in Veteri, hic vero pagina 49.

do occurrunt : Post Orationem *Dignare*, omittantur Antiphona. Deinde dicatur Psalmus : *Nunc dimittis* : reliqua autem omnia, de quibus nihil adnotatur, juxta solitum. Quoad abbreviationem Completorii : Canon redigatur ad Triodium, & in ejus recitatione intermiscantur de more Oratio Dominica, Antiphona, & Synaxarium, quando oportet : deinde Psalmus *Magnificat*, & reliqua omnia de more, ut in Horologio.

Postea tractatum est de abbreviatione Missæ privatæ, eadem Congregatio censuit permitti posse in hunc modum. Facta præparatione materiæ de more in Altari, cum solitis Orationibus, Missa privata incipiat a verbis illis : *Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία*, *Benedictum Regnum &c.* cætera quæ præcedunt, recitentur a Sacerdote, vel in Sacratio, vel dum pergit ad Altare. Magnam Synaptē, seu Collectam esse retinendam. Retineantur quoque Orationes primi, secundi, & tertii Antiphoni, una cum exclamationibus, & cum ipsis Antiphonis. Minor autem Collecta, seu Pacifica, quæ incipiunt : *Ἐν ἡσυχίᾳ* &c. *etiam atque etiam in pace*, omittantur. Retinendum Trisagium cum Oratione. Supplicatio, quæ incipit : *Ἐπισημαίνω* &c. *Dicamus omnes &c.* retinenda, sed eo modo, quæ sequitur, nempe omittis, quæ leguntur post verba illa : *Κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δέξου ἡμᾶς ἐκείνην ἡμῶν*. *Secundum magnam misericordiam tuam, exaudi, & miserere* usque ad Orationem extensæ supplicationis, quæ incipit : *Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν* &c. *Domine Deus noster &c.* deinde omittantur, quæ sequuntur post verba illa : *Ἐλέσον ἡμᾶς* &c. *Divitem misericordiam*, usque ad exclamationem *Ὅτι ἐλεήμων* &c. *Quoniam misericors &c.* Preces atque Oratio pro Catechumenis omittantur. Hymnus Cherubicus cum Oratione retineatur. Oratio *Κύριε ὁ Θεὸς* &c. *Domine Deus Omnipotens*, retineatur, omittis verbis, quæ sequuntur : *Τῆσιν χάριτι* &c. *Gratia tua &c.* usque ad *Διὰ τῶν ἁμαρτιῶν* &c. *Per miserationes &c.* Symbolum quotidie more Græcorum recitandum, exceptis Missis,

Missis, ut vocant pro Defunctis. Troparia, seu Theoticon in fine Missæ omittantur. Reliqua omnia retineantur.

Demum in Congregatione diei 16 Septembris 1753, inter cætera propositum est: An Patribus Basilianis indulgendum sit, ut in Officio Quadragesimæ omittant Cathisma Psalterii ad Horam Tertiam, & ad Horam Nonam? Et insuper, ut magnum Completorium in Quadragesima uno tantum die cujusque hebdomadæ in suis Ecclesiis dicant, aliis verò diebus omittant, dicantque solum parvum Completorium? & rescribere placuit: Quoad primam partem, omitti posse Cathisma ad Horam Nonam tantum, dummodo recitatio integri Psalterii in tota hebdomada compleatur; quoad secundam partem, magnum Completorium retineatur feria secunda, & quarta. Hæc tamen & alia in Superioribus Congregationibus definita pro Patribus Basilianis, intelligantur Monasterium Medijussi non comprehendere, cui suos veteres ritus, mores, atque instituta in fundatione præscripta, juxta Apostolicas Constitutiones, retinere, ac servare præcipitur.

Facta autem Nobis per dilectum filium Magistrum Nicolaum Antonellum, in utraque Signatura nostra Referendarium, Prælatum Nostrum Domesticum, & dictæ Congregationis Particularis Secretarium hujusmodi relatione, mandavimus, ut recitatio Cathismatum Psalterii singulis diebus ferialibus extra tempus Quadragesimæ facienda ita aptetur, ac distribuatur, ut saltem in duabus hebdomadis integrum Psalterium recitetur: quoad abbreviationem verò Missæ, & Symbolum in omnibus Missis, etiam in iis, quas ipsi pro Defunctis vocant, more Græcorum recitetur. Cætera verò benignè approbavimus die 24. Augusti elapso Anno 1754.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maji 1755., Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

MARIUS TIT. S. AUGUSTINI
S. R. E. PRESBYTER CARDINALIS
MAREFUSCUS

SACRÆ RITUUM CONGREG. PRÆFECTUS.

CUM univērsa familia Italiæ Ordinis S. Basilii Magni, per suum in Urbe Procuratorem, SSimo Domino Nostro CLEMENTI PAPÆ XIV supplices preces porre- xerit, ut quædam dubia, quæ circa Liturgiæ celebra- tionem, necnon Ecclesiastici Officii recitationem pro iis, quos Choro abesse contigerit, vel ubi in Choro psallenti- um deesset numerus, ad unitatem in Divinis Officiis persolvendis servandam, auctoritate Apostolica decer- nere dignaretur, nempe

I. An duæ Synaptæ magnæ, prima τῶν δέησιων, *Pre- cium*, Secunda τῶν ἀτήσιων, *Petitionum*, quæ est post Con-secrationem, integræ, vel contractæ dicendæ sint in Missa privata, prout modo integræ, modo contractæ re- citari solent in Officio?

Et quomodo Missæ privatæ initium Εὐλογημένῃ ἡ βασι- λεία, *Benedictum regnum*, sit retinendum, juxta Breve san. mem. Benedicti XIV.

II. An tria Antiphona Ἀγαθόν, *Bonum est*, Ὁ Κύριος ἡ βασιλεύσων, *Dominus regnavit*, Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, *Venite exultemus*, in Missis privatis, & quæ ab uno Sacerdote celebrantur, omitti possint?

III. An duæ Orationes cum sua Exclamatione, quæ inter Preces, Orationemque Catechumenorum, atque Hymnum Cherubicum continentur, omittendæ intelli- gantur?

IV. An Dispositio privati Officii pro iis, quos Choro abesse contigerit, vel ubi in Choro psallentium deesset numerus, prout est exposita, sit approbanda?

Nos de Mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ, ne quis pro Captu mentis suæ super hac re diversos ty-
pos,

pos, ac regulas sibi met constituat, Canonicum modum Psalmorum, & Orationum in Nocturnis, Diurnisque Officiis, qui debeat in posterum custodiri, sedulo perpendentes, servatis, quæ in Apostolicis Literis, & præcipue san. mem. Benedicti Papæ XIV. de die XVII. Maji, anni MDCCCLV. disponuntur, ita omnino servandum esse, decernimus.

I. Duas Synaptas magnas integras retinendas, ac recitandas. Primam tamen Synaptem recitari permittimus, prout extat in Euchologio Romæ Typis Sac. Congreg. de Propaganda Fide impresso (a).

Missæ vero privatæ initium *Εὐλογεῖται ἡ βασιλεία*, *Benedictum regnum &c.* cum in privata, tum in solemni omnino retinendum. Verba vero illa: *Cætera, quæ præcedunt &c.* quæ illicò in eodem Brevis sequuntur, ita omnino accipienda, ut debeant dici post Præparationem Materix. Ipsa vero Præparatio Materix fieri deberet in Prothesi, quæ si non adfit, melius magisque appositè, si libet, peragenda foret in Sacrario. Et tunc, *quæ præcedunt &c.* dici possent a Sacerdote, vel in Sacrario, vel dum pergit ad Altare; ut ibi præscribit Pontifex.

II. Tria Antiphona in Missis privatis, & quæ a solo Sacerdote celebrantur, omitti posse, cum proprie Choralia sint, & a Cantoribus dici debeant, retentis eorundem Antiphonarum Orationibus, cum earum Exclamatione (b). A Choro tamen dicenda sunt, saltem in Festis Domini nostri Jesu Christi, Deiparæ Virginis Mariæ, Sanctorum Apostolorum, necnon Sanctorum Doctorum Ecclesiæ

(a) Quatenus post extremam Synaptem versum, *Ἐπί τῃ ἐνδύσει*, addatur, *Ἀνταβῶν, Τῆς παραγίας, & Exclamatio* *Ὁν ἔπίσει σοι*. Quoniam te decet.

(b) Post dictam Exclamationem *Ὁν ἔπίσει σοι*, sequitur Oratio, *Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον*. Domine Deus nolter salva. Et sic de aliis Exclamationibus, & Orationibus Antiphonarum. Inde *Σοφία, ἑρῶν, Τροπάρια, Trisagium &c.*

Orientalis SS. Athanasii Magni, Basilii Magni, Gregorii Nazianzeni, Joannis Chrysostomi, & Cyrilli Alexandrini.

III. Duas Orationes, inter preces, Orationemque Catechumenorum, atque Hymnum Cherubicum contentas, inter omittendas collocandas esse, ex dispositione Brevis san. mem. Benedicti XIV. (c)

IV. Ordinem, ac dispositionem Divini Officii privati Nobis exhibitam, pro iis, quos extra Chorum Canonicas Horas persolvere contigerit, approbavimus, ac Typis mandari jussimus. Quo Officio Religiosos quoque, qui in Monasteriis quatuor saltem psallentium non explent numerum, in Choro uti posse benignè indulgimus. Distributionem quoque Cathismatum Psalterii, juxta præscriptum Pontificis factam, probavimus imprimendam, una cum Horologio. Quapropter in Horis Canonicis persolvendis hoc Horologium una cum Psalterio, & aliis jam approbatis, & non aliud, omnibus omnino recitandum mandamus, stricteque injungimus.

Datum Romæ ex Ædibus nostris, Idibus Martii, MDCCLXXII.

M. CARD. MAREFUSCUS PRÆF.

Loco ✕ Sigilli.

Mutius Gallus Secretarius.

EUTY-

(c) Ita quod post Exclamationem, Ὁ ἰσχυρὸς, mox Cherubicus Hymnus sequatur cum sua Oratione, Ὁ ἰσχυρὸς ἄριστος.

EUTYCHIUS AJELLO

SAC. THEOL. DOCTOR

Universi Ordinis S. P. N. BASILII MAGNE

ABBAS GENERALIS,

*Visitatoribus Provincialibus, Diffinitoribus Generalibus,
Abbatibus, Monachisque omnibus salutem,
& felicitatem.*

Horologium hoc, Ecclesiasticarum Horarum Volumen, quod in Diurnis, Nocturnisque Divinis Italograci Ritus Officii, circa ea, quæ ad manus haberi debent, est commune Promptuarium, jampridem, in vim Constitutionis sel. rec. Benedicti Papæ XIV. de Psalmodia abbreviatione, exoptatum fuerat ob Typici directionem, Psalteriique distributionem; sed temporis decursu, attritis, ac pene consumptis omnibus veteris Horologii exemplaribus, adeo nostris Patribus in Generalibus Comitibus Messanæ celebratis anno 1763. urgere visa est voluminis impressio, quod seposita mora, ut quamprimum cum debitis animadversionibus Typis demandaretur, & novo prælo publici juris fieret, unanimiter decreverint. Sane, non tanti esset hæc injuncta, & jam expleta voluminis renovatio, si præter dispositionem quoad Typicum, & Psalterium, hæc editio, nil ultra præstitum esset ad Monachorum commodum, ac verius necessitatem. Evenit proculdubio sepe, sive ægritudinis, sive itineris, sive studiorum, aut proximorum adiuvandorum causa, aut aliàs, privatim, & extra Chorum, Hymnodia Sacra quotidianum persolvendum esse pensum; Et etiam in Choro, quamvis alicubi, vel aliquando sufficiens non reperiatur Psaltarum numerus, oportet de duobus supra viginti voluminibus, quibus Græci Ritus Officii comprehenditur ordo, fere ad unius Canonica Horæ perso-

per solutionem, quamplures evolvere libros: quæ res cunctis negotium facessere videtur, absque adiutorum ministerio. Nos igitur, cui universi nostri Ordinis (licet nullis suffragantibus meritis) concreditum est regimen, cum in iis sollicitè adlaboremus, & tota mente intendamus, quæ ad Religionis incrementum, & Italogræci Ritus attinent conservationem, cuncta hæc perpendentes, expedire necessario duximus, prout vires suppetunt, incommodis hisce opportune, nec perfunctorie occurrere. Quare cum primoribus Ordinis inuito consilio, Deo & hominibus gratissimum fore sumus rati, si æquitate servata, & extra Chorum Psallentibus, & pro debito Choro non sufficientibus, accommodam obtineri curaverimus recitationem. Hinc per selectos Italicarum Provinciarum Patres, & Italogræci Ritus peritiores, disposito & confecto jam volumine, hoc ipsum per Calabro-Lucanæ Provinciæ Abbatem Visitatorem Romanam transmissum est, & cum nostris Cryptoferratenensis Monasterii Patribus, velut secundis Curis fuit reconcinnatum. Ad enixas vero preces Abbatis Procuratoris Generalis Ordinis, benignè a Pontifice Maximo feliciter regnante SS. D. N. CLEMENTE Papa XIV., (quem Deus ad commune Ecclesiæ bonum, & decus longe, diuque sospitet) commisso examine, & voluminis approbatione amplissimo Patri S. R. E. Domino Cardinali Marescuso, Sacræ Rituum Congregationis Præfecto, (de Ordine nostro, ac Italogræco Ritu optime merito) tandem post maturam discussionem, & iudicium, indultæ sunt præmissæ Apostolicæ Literæ, etiam quoad Liturgiæ directionem. Quarum vigore prodit hoc Horologium, suis absolutum numeris, variis quàm antea adauctum partibus: videlicet integro ditatum Psalterio, ad sensum distributo præfata Benedictinæ Constitutionis, & ad Patavinæ, Sixtinæ, & Venetæ Biblia in multis recognito: Per
annũ

anni cursus Hymnodiam , congruis locupletatam Acoluthiis , pro privata , ac parvi Chori recitatione : Paschali-
bus cum perpetuis , tum temporaneis exornatum Tabulis ,
ad temporum notionem ; & pro Fæstorum , ac Domini-
carum occurſu , vel concurſu , undequaque adjectæ ſunt le-
ges , ſeu rubricæ ad Typici integritatem . Omnia præ-
terea quæ in veteri editione mendis , ac nævis ſcæbant ,
quoad licuit hæc ſunt caſtigata : & nihil pene poſthabitum
eſt , quod provideri , aut potuerit , aut debuerit ad Dei glo-
riam , & pfallentium commodum .

Ne vero ob præſatam rerum congeriem , grandiore in
molem excreſceret volumen , placuit illud in duo æqualis
magnitudinis ſemeſtria rite distribuere ; ſed eò ſpectante
conſilio , ut futuris temporibus , etiam recurrente Paſcha-
lium Fæſtorum aſcenſu , ac deſcenſu , omnia fere in reſpectivo
ſemeſtri reperiri poſſint , quibus Divini Officii recitationi fiat
ſatis . Propterea in primo volumine , quod a die 14. men-
ſis Januarii protrahitur uſque ad totum Junium menſem ,
illæ appoſitæ ſunt Acoluthiæ , & Sanctorum memoriæ ,
quæ cum Triodio , & Pentecoſtario celebrari ſolent uſque
ad octavam Corporis Chriſti ; in ſecundo vero volumine
diſpoſitæ ſunt aliæ , quæ a Juliis Kalendis uſque ad octavam
Epiphaniæ , hoc eſt uſque ad diem 13. Januarii occurrunt ,
poſt quam non raro incidit Triodium . His ergo ſic diſtri-
butis , ſicut hætenus pro viribus , muneris noſtri partibus
functi ſumus , ſic vobis ad cordis aures perſonare , ac re-
vocare non ſinimus Davidicum illud , quod tanti facit
noſter Magnus Baſilius : Pfallete Deo noſtro , pfallite :
pfallite , ſed ſapienter . Noſtri tandem in veſtris ora-
tionibus jugiter mementote , & in Domino valete .

Datum Meſſanæ ex noſtra Reſidentia , 17. Kal. Mæj
MDCCLXII.

TA-

TABELLA TEMPORARIA

NONNULLORUM MOBILIU M FESTORUM
JUXTA ROMANÆ ECCLESIAE RITUM.

Hic ultimus sequens annus 1806. bifextili caret, ex Regulis
Gregorianæ correctionis anni, ut in Latino Breviario.

Annus Epacta	Septuag.	Cineres	Pascha	Pentec.	1 ^a D. Adv.
1772 bifext. 25	16 Febr.	4 Mar.	19 Apr.	7 Jun.	29 Nov.
1773 6	7 Febr.	24 Feb.	11 Apr.	30 Maji	28 Nov.
1774 17	30 Jan.	16 Feb.	2 Apr.	22 Maji	27 Nov.
1775 28	12 Febr.	1 Mar.	16 Apr.	4 Jun.	3 Dec.
1776 bifext. 9	4 Febr.	21 Feb.	7 Apr.	26 Maji	1 Dec.
1777 20	26 Jan.	12 Feb.	30 Mar.	18 Maji	30 Nov.
1778 7	15 Febr.	4 Mar.	19 Apr.	7 Jun.	29 Nov.
1779 12	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.	23 Maji	28 Nov.
1780 bifext. 23	23 Jan.	9 Feb.	26 Mar.	14 Maji	3 Dec.
1781 4	11 Febr.	28 Feb.	15 Apr.	3 Jun.	2 Dec.
1782 15	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.	19 Maji	1 Dec.
1783 26	16 Febr.	5 Mar.	20 Apr.	8 Jun.	30 Nov.
1784 bifext. 7	8 Febr.	25 Feb.	17 Apr.	30 Maji	28 Nov.
1785 18	23 Jan.	9 Feb.	27 Mar.	15 Maji	27 Nov.
1786 *	12 Febr.	1 Mar.	16 Apr.	4 Jun.	3 Dec.
1787 11	4 Febr.	21 Feb.	8 Apr.	27 Maji	2 Dec.
1788 bifext. 22	20 Jan.	6 Feb.	22 Mar.	11 Maji	30 Nov.
1789 3	8 Febr.	15 Feb.	12 Apr.	21 Maji	29 Nov.
1790 14	31 Jan.	17 Feb.	4 Apr.	23 Maji	28 Nov.
1791 25	20 Febr.	9 Mar.	14 Apr.	12 Jun.	27 Nov.
1792 bifext. 6	5 Febr.	22 Feb.	8 Apr.	27 Maji	2 Dec.
1793 17	27 Jan.	13 Feb.	31 Mar.	10 Maji	1 Dec.
1794 28	16 Febr.	5 Mar.	20 Apr.	8 Jun.	30 Nov.
1795 9	1 Febr.	18 Feb.	5 Apr.	24 Maji	29 Nov.
1796 bifext. 20	24 Jan.	10 Feb.	27 Mar.	15 Maji	27 Nov.
1797 1	12 Febr.	1 Mar.	16 Apr.	4 Jun.	3 Dec.
1798 12	4 Febr.	21 Feb.	8 Apr.	27 Maji	2 Dec.
1799 23	20 Jan.	6 Feb.	24 Mar.	12 Maji	1 Dec.
1800 caret 4	9 Febr.	26 Feb.	13 Apr.	1 Jun.	30 Nov.

ΠΡΟΣΚΑΙΡΟΣ ΠΙΝΑΞ ΕΝΙΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, ΤΩΝ ΑΣΤΑΤΩΝ.

* Όταν ἐπὶ τὸ τελῶνι μία τυπωτα Κυριακὴ, λέγεται μὲν τὸ Ἑυαγγ. :

ἢ Ἀπόσ. τῆς Κυρ. λβ. Ἐὰν δύο Κυριακαί, λέγονται τὰ τ' κβ'. ἢ τ' λβ.

Ἐὰν γ. τὰ τ' κβ'. τ' λβ'. ἢ τ' ιζ'. Ἐὰν δὲ δ', τὰ τ' κβ'. λα'.

λβ. ἢ τ' ιζ'. Περὶ ὧν ἀνάγνωθι τὴν κοινὴν Ἱερατικὴν κώξιν.

Κυρ. μὲν τὰ Φῶτ. τῆ	Πρὸ Τελ. Κυρ.	Κυρ. τῆ Τελ. ἢ Φαρ. τῆ	* Ἄγιον Πασχα. τῆ	Κυρ. τῶν ἀγ. ἰ' ἄστ. τῆ	Κυρ. α. τῆ Λυκά. Σεπ. ἡ. ἰαβ.	Κυρ. τῶν πρωτων. Δεκ. ἡ. ἰαβ.
ιβ'. ἰαν.	γ'.	β'. Φευρ.	ιβ'. Ἀπρ.	ιδ'. ἰαν.	κζ'. βαρ'. ε'.	ιγ'. β'. ε'.
ι. ἰαν.	β'.	λα'. ἰαν.	ια'. Ἀπρ.	ς'. ἰαν.	κς'. πλ. δ'. σ'.	ιβ'. γ'. σ'.
θ'. ἰαν.	α'.	κγ'. ἰαν.	γ'. Ἀπρ.	κβ'. Μαί'.	κε'. α'. ζ'.	ια'. δ'. ζ'.
η'. ἰαν.	γ'.	ε'. Φευρ.	ισ'. Ἀπρ.	ια'. ἰαν.	κδ'. βαρ'. ε'.	ζ' γ'. σ'.
ιδ'. ἰαν.	α'.	κη'. ἰαν.	ζ'. Ἀπρ.	β'. ἰαν.	κβ'. πλ. δ'. σ'.	ιε'. δ'. ζ'.
ιβ'. ἰαν.	-	ιβ'. ἰαν.	λ'. Μαρ.	κε'. Μαί'.	κη. β. η'.	ιδ'. πλ. α. η'.
ια'. ἰαν.	γ'.	η'. Φευρ.	ιβ'. Ἀπρ.	ιδ'. ἰαν.	κζ'. βαρ'. ε'.	ιγ'. β. ε'.
ι'. ἰαν.	α'.	κδ'. ἰαν.	δ'. Ἀπρ.	λ'. Μαί'.	κς'. α. ζ'.	ιβ'. δ. ζ'.
θ'. ἰαν.	-	ισ'. ἰαν.	κς'. Μαρ.	κα'. Μαί'.	κδ'. β. η'.	ιζ'. πλ. β'. θ'.
ζ'. ἰαν.	γ'.	δ'. Φευρ.	ισ'. Ἀπρ.	ι'. ἰαν.	κγ. βαρ. ε.	ις. γ. σ'.
εγ'. ἰαν.	-	κ'. ἰαν.	λα'. Μαρ.	κς'. Μαί'.	κβ. α. ζ'.	ιε'. πλ. α. η'.
ιβ'. ἰαν.	γ'.	β'. Φευρ.	κ'. Ἀπρ.	ιε'. ἰαν.	κη. βαρ. ε'.	ιδ'. β. ε'.
ια'. ἰαν.	β'.	α'. Φευρ.	ια'. Ἀπρ.	ς'. ἰαν.	κς'. πλ. δ'. σ'.	ιβ. γ. σ'.
θ'. ἰαν.	-	ισ'. ἰαν.	κζ'. Μαρ.	κβ'. Μαί'.	κε'. β. η'.	ια. πλ. α. η'.
η'. ἰαν.	γ'.	ε'. Φευρ.	ισ'. Ἀπρ.	ια'. ἰαν.	κδ'. βαρ'. ε.	ιζ'. γ. σ'.
ζ'. ἰαν.	β'.	κη'. ἰαν.	η'. Ἀπρ.	γ'. ἰαν.	κγ'. πλ. δ'. σ'.	ις'. δ. ζ'.
ερίετ.	-	ιγ'. ἰαν.	κγ'. Μαρ.	ιη. Μαί'.	κη. γ. θ.	ιδ'. πλ. β'. θ'.
ια'. ἰαν.	β.	α'. Φευρ.	ιβ'. Ἀπρ.	ζ'. ἰαν.	κζ'. πλ. δ'. σ'.	ιγ. γ. σ'.
ι. ἰαν.	α'.	κδ'. ἰαν.	δ'. Ἀπρ.	λ'. Μαί'.	κς. α. ζ'.	ιβ. δ. ζ'.
θ'. ἰαν.	δ'.	ιγ'. Φευρ.	κδ'. Ἀπρ.	ιβ'. ἰαν.	κε. πλ. β. δ'.	ια'. α'. δ'.
η'. ἰαν.	β'.	κβ'. ἰαν.	η'. Ἀπρ.	γ'. ἰαν.	κγ'. πλ. δ'. σ'.	ις'. δ. ζ'.
εγ'. ἰαν.	-	κ'. ἰαν.	λα'. Μαρ.	κς'. Μαί'.	κβ. α. ζ'.	ιε'. πλ. α. η'.
ιβ'. ἰαν.	γ'.	β'. Φευρ.	κ'. Ἀπρ.	ισ'. ἰαν.	κη'. βαρ. ε.	ιδ'. β'. ε'.
ια'. ἰαν.	α.	κε'. ἰαν.	ε'. Ἀπρ.	λα'. Μαί'.	κζ. α. ζ'.	ιγ'. δ. ζ'.
ι'. ἰαν.	-	ιζ'. ἰαν.	κζ'. Μαρ.	κβ' Μαί'.	κε. β. η'.	ια. πλ. α. η'.
η'. ἰαν.	γ'.	ε'. Φευρ.	ισ'. Ἀπρ.	ια'. ἰαν.	κδ. βαρ. ε'.	ιζ'. γ. σ'.
ζ'. ἰαν.	β'.	κη'. ἰαν.	η'. Ἀπρ.	γ'. ἰαν.	κγ'. πλ. δ'. σ'.	ις. δ. ζ'.
ερίετ.	-	ιγ'. ἰαν.	κδ'. Μαρ.	ιβ'. Μαί'.	κβ'. β. η'.	ιε'. πλ. β'. θ'.
ιβ'. ἰαν.	β'.	β'. Φευρ.	ιγ'. Ἀπρ.	η'. ἰαν.	κη'. πλ. δ'. σ'.	ιδ'. γ. σ'.

ΡΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΔΥΣΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΙΣ.

Όταν τὴ πρώτη, ἢ δεύτερη ἐξάμηνος φύλλον
ἐ δηλεῖται, ἴσως τὰ γεγραμμένα εὐρίσκεται
ἐν ταῖς ἀμφοτέροις.

Περικύκλωσις παντοῖα τῆ Παχαλίῶν. ἐξάμηνον α' .
φύλλ. XII.

Ε' ἰάλλαξις τῆ ἡχων, κὶ τῆ ἑωδιν. ζῆται πρὸ τῆ ὀρθου.

Τὰ εἰς τὸν ὀρθου. ἀπὸ φ. I. καὶ καθεξῆς.

Τέσσαρες Ὠραὶ αἱ μικραὶ, σὺ τῇ τῆ Κεκοιμημένων
ἀκολουθία. ἀπὸ φ. II 9. Ἐ καθεξ.

Τὰ εἰς τὸ ἑσπέρας. ἀπὸ φ. 157. Ἐ καθεξ.

Α' πῶδειπνον τὸ μικρὸν. φ. 194.

Παράκλησις τῆς Θεοτόκου. φ. 205.

Τὸ Μεσονύκτιον. φ. 218.

Α' πῶδειπνον τὸ μέγα. φ. 221.

Τὰ τῆς Θεοτόκου Ἀντίφωνα εἰς τέλος τῆ ὠρῶν. φ. 233.

Αἱ τοὶ εἰς τὴ μέγαν πατέρα ἡμῶν Βασίλ. φ. 238.

Διήγησις πρὸς τῆς δξνομῆς τῆ Φαλπείας. φ. 242.

Φαλπείον τῆ Δαβίδ, ἀπὸ φ. 245. Ἐ καθεξ.

Ὠδαὶ τῆς Θείας Γεωφῆς. ἀπὸ φ. 429. Ἐ καθεξ.

Αλφάβητον τῆ φαλμῶν, Ἐ τῆ ὠδῶν. φ. 449.

Τὰ ἰα'. Ευαγγέλια ἑωδινά. ἀπὸ φ. 453. Ἐ καθεξ.

Αἱ ἁγίους Ὑμνος. ἐξάμην. α'. φ. 465.

Διτύπωσις παντοῖας τῆ τῆ ἑνιαντὴ ἀκολουθίας ἐξάμ. α' .
φύλλ. 484.

Μηρολόγιον τῶν Ἀγίων, ἀρχομένηον ἀπὸ τῆς ἰδ'. τῆς Ἰανν.
ἕως τῆς ὅλας Ἰενίς μιλῶς. ἐξάμ. α' ἀπὸ φ. 501.
καὶ καθεξῆς.

Συναξάριον ἀπὸ τῆς Κυρ. τῆς Τελώνης μέχρι τῆς Κυρ.
τῆς ἁγίων Πάντων. ἐξάμ. α'. ἀπὸ φ. 537. Ἐκαθ.

Ἀκολουθία τῆς παναχεράντης Σώματ' Ὁ τῆς Χειρῶν.
ἐξάμ. α'. φ. 615.

Μεγαλυτάεια τῆς ἁγίων. ἐξάμ. α'. φ. 630.

Τὸ λοιπὸν Μηρολόγιον ἀπὸ τῆς Ἰελίς μιλῶς ἕως τῆς ἰγ'.
τῆς Ἰαννουαρ. ἐξάμ. β'. ἀπὸ φ. 465. καὶ καθεξῆς.

Ἰδιόμελα ἀνατολικά ἐν ταῖς ἑσπ. τῆς Κυρ. φύλλ. οβ'.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Τῶν ψαλλομένων ἔξω τῆς Χορῆς.

Τὰ λεγόμενα ἐν ποσιν ἑορταῖς, ἦγεν τῆς α'. β'. Ἐκδ'.

τῆς Φεβρουαρίου μιλῶς. τῆς κδ'. κέ'. κς'. Μαρτίου.

τῆς η'. Ἐκα'. Μαΐου, καὶ τῆς ιδ'. καὶ τῆς κθ'. Ἰενίς

μιλῶς. ἐξάμ. α'. ἀπὸ φ. 632. καὶ καθεξῆς.

Ἄλλα τὰ λεγόμενα ἐν ἐποσίοις ταῖς ἑορταῖς τῆς β'.

ἐξαμ. α'. ζήτη μὲν τὸ αὐτὸ Μηρολόγιον.

Συναξάριον τῆς ἀναγνωσομένων ἀπὸ τῆς Κυριακῆς

τῆς Τελώνης, ἕως τῆς ὀκταμῆρας τῆς παναχεράντης

Σώματ' Ὁ τῆς Χειρῶν. ἐξάμ. α'. φ. 642.

Ἀτάξις τῆς Ἰμνωδίας ἔξω τῆς Χορῆς. ζήτη. φ. τῆς

Ἀκολουθίων τῆς ἐβδομάδος.

Ἀκολουθία τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς Κυριακῆς, ἕως

τῆς Σαββ. ἀπὸ τῆς φύλλ. α'. ἕως τῆς ἰζ'.

Τριώδ.

Τριώδ. ἐκ τῆ κανόνος τῆς Θεοτ. λεγόμενον ἐν ταῖς
ἐορταῖς τῶν ἀγίων. φ. ιζ'.

Τριώδ. εἰς ἓνα Ἀπόστολον. φ. ιθ'. εἰς πολλ. ἀποσ. φ. κ'.
εἰς ἓνα Περφήτω φ. κγ'. εἰς πολλ. φροφ. φ. κέ'.
εἰς ἓνα Μάρτ. ἢ Ἱερομ. ἢ Ὀσομ. φ. κζ'. εἰς πολλὰς
μάρτυρας φύλλ. κθ'.

εἰς ἓνα Ἱεράρχω φ. λβ'. εἰς πολλ. φ. λδ'.

εἰς ἓνα Ὀσιον φ. λς'. εἰς πολλ. ὀσιες φ. λη'.

εἰς Γνωαῖκα μάρτ. φ. μ'. εἰς πολλὰς μαρτ. φ. μβ'.

εἰς ὄσ. Γνωαῖκα φ. μέ'. εἰς πολλ. ὄσ. φ. μη'.

Εὐαγγέλια κοινὰ εἰς τὰς ἐορτάς τῆς Θεοτόκου, Ἐ τῶν
ἀγίων ἀνωνύμων. φ. ν'.

Ε' ζ, κὴ ἰσθ' ἀκολουθία ψαλλόμενα ἐν ἀμφοτέροις
τοῖς ἑξαμηνίοις, ἠγεν α'. τῶν Ἀγγέλων, β'. τῶν
Κεκοιμημένων, γ'. τῶν ἀγίων Πάντων, δ'. τῆ
Περδέρμα, ε'. Ἰωάννη τῆ Θεολόγου, σ'. τῆ ἐν
ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Βασιλεία, ἀπὸ φ. νε'. κὴ καθεξ.

Εὐλογία ἐν τῇ τεραπέζῃ, Ἐ Εὐχὰ κὴ ἢ χρεῖαν, ὧν
ἐκεί ἐτέθη Ρωμαῖσι ὁ πίναξ. φ. ος'.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Rmo P. Magistro Sacri Palatii Apost.
D. Jordani Patriarcha Antioch. Vicegerens.

IMPRIMATUR.

Fr. Thomas Augustinus Ricchinius Ord. Prædicat.
Sacri Palatii Apostolici Magister.

IAN-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Μετὰ τῶν ὀκταήμερον τῶν θείων Θεοφανείων.

- ιδ'. Τῶν αἰγ. Ἀββάδων ὁσιομάρτ.
 ιε'. Ἰωάννης τῷ Καλυβίτῃ, κὶ ὁσ. Παύλῳ τῷ Θηβαίῳ.
 ις'. Προσκύνησις τῷ Ἀλύσεως Πέτρῳ τῷ ἀποσ. ψάλ.
 ιζ'. Ἀντωνίῳ τῷ μεγ. Ἐοσίῳ. ψάλ.
 ιη'. Ἡ ἐπάνοδος τῆς ἐξορίας τῶν ἱεραρχ. Ἀθανασίου
 καὶ Κυρίλλου. ψάλ.
 ιθ'. Μακαρίῳ τῷ Αἰγυπτίῳ, Ἐοσ.
 κ'. Εὐθυμίῳ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν.
 κα'. Μαξιμῳ τῷ ὁμολογ. Ἐ Νεοφύτῃ μάρτ.
 κβ'. Τιμοθέῳ τῷ ἀποσ. κὶ μάρτ. Ἀναστασίῳ τῷ Πέρσῳ.
 κγ'. Κλήμῳ τῷ ὀπισκ. Ἀγκύρας.
 κδ'. Ξένης τῆς οὐσίας.
 κε'. Γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ, πατρὸς ἡμῶν. μεγ.
 κς'. Ξενοφῶντος ὁσ. Ἐ τῶν δύο αὐτῶν τέκνων.
 κζ'. Ἐπάνοδος τῷ λειψ. Ἰωάννῃ τῷ Χρυσόστομῳ
 πατρὸς ἡμῶν. ψάλ.
 κη'. Ἐφραίμ τῷ Σύρου πατρὸς ἡμῶν.
 κθ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάν. τῶν ἱερομ. Ἰγνατίου.
 λ'. Κλαυδίῳ, Ἐ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρ.
 λα'. Κύρου, καὶ Ἰωάννῃ μαρτυροῦν. ψάλ.
 ΦΕΤΡΟΥΑΡΙΟΣ.
- α'. Γὰρ φροεργα τῷ Ἰταπ, Ἐ μάρτ. Τρύφανος. ψ.
 β'. Ἡ Ἰταπαντὴ τῷ Κυρίλλῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 ἑορτὴ ὀκταήμερος.

α

γ'. Σὺ-

- γ'. Συμεών τῷ Θεοδόχῳ, κὴ τῷ ἑορτ. ὀπίσμι.
- δ'. Ἰσιδώρῳ τῷ Πηλοσιώτῃ πατρὸς ἡμῶν, κὴ τῷ ἑορτο
- ε'. Ἀγάθῃς μάρτ. κὴ τῆς ἑορτ.
- ς'. Φάωσις μάρτ., Ἐ Βυκόλις ἀρχιεπ. Ἐ τῷ ἑορτο.
- ζ'. Θεοδώρῳ τῷ Στρατηλάτῃ μάρτ. Ἐ τῷ ἑορτ. καὶ
ἱεράρχ. Παρθενίῳ.
- η'. Ζακχαεῖς προφ. τῷ β'. Ἐ τῷ ἑορτ.
- θ'. Νικηφόρῳ μάρτ. Ἐ Ἀπόδοσις τῷ ἑορτο.
- ι'. Χαελαάμπῃ μάρτυρῳ.
- ια'. Βλασίῳ ἱερομάρτ. ψαλ.
- ιβ'. Μελετίῳ ἀρχιεπ.
- ιγ'. Μαρτινιανῷ ὁσίῳ.
- ιδ'. Αὐξεντίῳ ὁσίῳ.
- ιε'. Ὀνησίμῳ ἀποσ.
- ισ'. Παμφίλῳ, Ἐ τῷ σὺν αὐτῷ μαρτύρ.
- ιζ'. Θεοδώρῳ τῷ Τύρων τῷ μάρτ.
- ιη'. Λέοντος Πάπα Ρώμης.
- ιθ'. Ἀρχίπῳ ἀποσ.
- κ'. Λέοντος ὀπισκ. Κατάνης.
- κα'. Τιμοθέῳ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν.
- κβ'. Ἡ ὄρεσις τῷ λαῷ. τῷ ἐν τοῖς Εὐγενίῳ μαρτ.
- κγ'. Πολυκάρπῳ ἱερομ.
- κδ'. Ἡ ὄρεσις τῷ πμίας κεφαλῆς τῷ Πεθρόμῳ. ^{ἔξω}
τῷ μεγ. μ'. ψαλ.
- κε'. Ταρασίῳ ἀρχιεπ. Κωνσταντινῆ πόλεως.
- κς'. Πορφυεῖς ὀπισκ.

κζ'. Ββ'

κζ'. Βεκόλε ὄπισκ.

κή'. Πεγκοπίε Δσκαπολίτε .

Εἰ δὲ ὕσι βίσεκτος ὀ

κθ'. Βασιλείε ὄσ. Ἐ ὁμολογητῆ .

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ .

α'. Ἐυδοκίας μάρτ.

β'. Θεοδόττε ὄπισκ.

γ'. Κλεονίκε, Ἐυτεροπίε, Ἐ Βασιλίσκε, μάρτ.

δ'. Παύλε, κὶ Ικλιανῆς ἀδελφῆς αὐτῆ μάρτ.

ε'. Κόνων ὄ μάρτ.

ς'. Τῶν ἀγ. μβ'. ματύρων .

ζ'. Τῶν ἀγ. μάρτ. Βασιλείως, Εφεσίμ, Ἐ τῶν σὺ
αὐτοῖς, ἐν Χερσώνι ὄπισκοπησάντων .

η'. Θεοφυλάκτε ἀρχιεπισκ.

θ'. Τῶν ἀγ. μ'. Μαρτύρ. ἐν Σεβαστίε . μιν.

ι'. Κοδράτε, Ἐ τῶν αὐτῶ μάρτ.

ια'. Σοφρονίε Παξιάρχ.

ιβ'. Θεοφάνε, κὶ Ισαακίε ὄσίων, Ἐ τῆ ἀγίε πατερός
ἡμῶν Γρηγορίε Πάπα Ρώμης τῆ διαλόγε .

ιγ'. Ἡ Ἄνακομηδὴ τῆ λειψ. τῆ ἀρχιεπ. Νικηφόρε .

ιδ'. Ἀλεξάνδρε μάρτ.

ιε' Πιονίε μάρτ.

ισ'. Πάπα μάρτ.

ις'. Ἀλεξίε ἀνθρώπε τῆ Θεῶ .

ιθ'. Κυείλλε παξιάρχε Ἱεροσλύμων .

ιβ'. Χρυσάνθε, κὶ Δαρείε μάρτ.

- κ'. Τῶν ἁγ. Ἀββαδῶν ἐν τῇ μονῇ τῆ ἑσ. πατρὸς
 ἡμῶν Σάβα ἀναιρεθέντων .
- κα'. Βενεδίκτη πατρὸς ἡμῶν, ἡγεμόν ὄρεσ Κασίνου.
- κβ'. Βασιλείς ἱερομάρτ.
- κγ'. Νίκων Θ, ἔ τῷ σὺ αὐτῶ μαρτ.
- κδ'. Ζακχαίς ὁσίς .
- κε'. Ο' Ευαγγελισμός τ' ὑπεραγ. Θεοτόκος . μεγα.
- κς'. Τῶ ἁγ. ἀρχαγγέλου Γαβριήλ . ψαλ.
- κζ'. Ματθένης μάρτ.
- κη'. Ἰλαρίων Θ ὁσίς .
- κθ'. Εὐσταθίου ἑπισκόπου .
- λ'. Γεώργιος τῆ Κλίμακος, ὁσίς πατρὸς ἡμῶν .
- λα'. Ἀβδὰ ἑπισκ. καὶ Βσιαμίν διακόνος μαρτ.

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ .

- α'. Μαρίας τ' Αἰγυπτίας ὁσίας .
- β'. Τίτις, ἔ τῶν σὺ αὐτῶ ὁσίων .
- γ'. Νικήτα ἡγεμόν, καὶ Ἰωσήφ Ἰμνογράφος ὁσ.
 πατέρον ἡμῶν, καὶ ἁγ. Θεοδοσίας τῆς παρδένου.
- δ'. Θεοδέλας, καὶ τ' σὺ αὐτῶ μαρτύρ.
- ε'. Θεοδώρας ὁσίας .
- ς'. Εὐτυχίου ἑπισκ.
- ζ'. Γεωργίου ἑπισκ.
- η'. Ἡερσίων Θ, Ἀγάβη, ἔ τ' σὺ αὐτ. ἀποστόλ.
- θ'. Εὐψυχίου, καὶ Καλλοποίου μαρτύρ.
- ι'. Τερσιπίας, ἔ τ' σὺ αὐτῶ μαρτ.
- ια'. Ἀντίπα μάρτ.

ιβ'. Σαδ'

- ιβ'. Σάβα μάρτ. Ἐ Δήμικ, Πρωφώνου, Φλορεν-
τίας, κὶ Διοκλιπανῆ, μαρτύρον.
- ιγ'. Μαρτίνε Πάπα Ρώμης πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁσί.
Ἰθανασίας.
- ιδ'. Ἀεισάργε, κὶ τὸ σὺν αὐτῷ ἄποσ.
- ιε'. Γεωργίε καὶ Ἰακώβε ὁσίων.
- ισ'. Χιωνίας, Ἀγάπης, Ἐ Ἡρώνης παρθένου μάρτ.
- ιζ'. Ἀνακίε ἔπισκ. κὶ Ἰωάννε μοναχῆ.
- ιη'. Ἰωάννε τῷ ἐν τῷ φρέατι ὁσίε.
- ιθ'. Θεοδώρε, Ἐ Ζωσίμικ μάρτ.
- κ'. Θεοδώρε τῷ Τειχναῶ ὁσ., Ἐ Παφνετίε μάρτ.
- κα'. Ἰανναρίε, Ἐ τὸ σὺν αὐτῷ μάρτ. κὶ μάρτ. Ἀλε-
ξάνδραε.
- κβ'. Θεοδώρε τῷ Συκεώτε ἔπισκ.
- κγ'. Γεωργίε μεγαλομάρτ. μεγ.
- κδ'. Ελισάβετ ὁσ. Ἐ μάρτ. Σάβα τῷ στρατηλάτῃ.
- κε'. Μάρκε ἀποσ. Ἐ Διάγ. ψαλ.
- κς'. Βασιλείωε ἱερομάρτ.
- κζ'. Συμεὼν ἔπισκ.
- κη'. Ἰάσονου, Ἐ Σωσιπάτρε ἀποσ. Ἐ μάρτ. Βιτω-
λίε, κὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
- κθ'. Μένωνου ὁσ.
- λ'. Ἰακώβε ἀποσ. ἀδελφῆ Ἰωάννε τῷ θεολόγῃ.
ψαλ.

Μ Α Ι Ο Σ .

- α'. Ἰερεμίας προφήτα, Ἐ ἱερομ. Μαύρε.

α 3

β'. Ἡ ἀνα-

- β'. Η' ανακομνηδὴ τῆς λαψ. τῆ ἀγ. Ἀθανασίῳ .
- γ'. Τιμοθέῳ , καὶ Μαύρου μαρτ. , Ἐ μάρτ. Σεβασ-
 δ'. Ἡρώδης μάρτ. (σιανῆς .
- ε'. Πελαγίας , καὶ τῶν σὺ αὐτῇ μαρτ.
- ς'. Δημητρίῳ , Ἐ τῶν σὺ αὐτῷ μαρτ. Ἐ Δικαίῳ Ἰωβ ,
 καὶ τῶ ὅσ. Παχωμίῳ .
- ζ'. Ἡφανέσσις τῆ Σταυροῦ , καὶ μάρτ. Ἀκακίῳ .
- η'. Ἰωάννης τῆ θεολόγῳ , καὶ μήμη τῆ ἀρχιεπ. Μι-
 χαὴλ , καὶ τῶ ὅσις Ἀρσενίῳ . Ὀπίσημ.
- θ'. Ἡπαίῳ παρφ. καὶ τῆ μάρτ. Χριστοφόρῳ , καὶ Κοδρά-
 τῳ , καὶ ἀνακομνηδὴ τῆ λαψ. τῆ ἱεράρχ. Νικολάῳ .
- ι'. Σίμων ὁ τῆ Ζηλωτῆ ἀποσ. Ἐ τῆ μάρτ. Ἀλ-
 φίῳ , Ἐ τῆ σὺ αὐτῷ , Ἐ μάρτ. Γλυκερίας .
- ια'. Μωκίῳ ἱερω. Ἐ τῶν ὅσ. Φιλίππῳ τῆ ἀργυρείῳ
 καὶ Ἀρμωδίῳ .
- ιβ'. Ἐπιφανίῳ ὀπισκ. Ἐ Γερμανῷ τῆ ἀρχιεπ.
- ιγ'. Ἀλεξάνδρῳ μάρτ.
- ιδ'. Ἰσιδώρῳ μάρτ.
- ιε'. Θεοδώρῳ ὅσ.
- ισ'. Ἀγγλίῳ ὀπισκ.
- ιζ'. Ἀνδρονίκοις , καὶ Ἰουάνῳ ἀποστόλων , καὶ τῶ ὅσ.
 Γεωργίῳ .
- ιη'. Διονυσίῳ , Ἐ τῶ σὺ αὐτῷ μάρτ.
- ιθ'. Παξικίῳ ἱερω. Ἐ τῶ σὺ αὐτῷ .
- κ'. Θαλαλαίῳ , Ἐ τῶν σὺ αὐτῷ μάρτ.
- κα'. Κωνσταντῖνα , Ἐ Ἑλένης ἀγίων Βασιλέων .

κβ'. Ββ'

- κβ'. Βασιλίσκος ἔ' Ἐπιμάχος μάρτ.
 κγ'. Συμεῶν ὄσις, ἔ' Μάρθας μητρὸς αὐτῶ.
 κδ'. Τιμοθέος ὄπισκ. ἔ' μάρτ. ἔ' τῶν σὺ αὐτῶ.
 κε'. Ἡ τρίτη ὄρεσις τῆς Κεφαλῆς τῆ' θεοδρόμου,
 ἔ' τῶν μαρτ. Μελετίου, ἔ' τῶν σὺ αὐτῶ.
 κς'. Ἰῶδα ἀδελφοθέος, ἔ' Κάρπος τῆ' ἀπος.
 κζ'. Ἑλλαδίος μάρτ.
 κη'. Θεοδῶλα, κη' Ἀνδραίος ὄσις.
 κθ'. Θεοδοσίας μάρτ.
 λ'. Ἰσαακίος ὄσις.
 λα'. Ἐρμείος μάρτ.

Ι Ο Τ Ν Ι Ο Σ.

- α'. Ἰκσίνος κη' τῆ' σὺ αὐτῶ μαρτ.
 β'. Νικηφόρος πατρὸς ἡμῶν, ἀρχιεπ.
 γ'. Λεκιλλιανῶ μάρτ.
 δ'. Μητροφάνης ἀρχιεπ.
 ε'. Εὐσταθίου ὄπισκ. κη' τῆ' σὺ αὐτῶ ὄπισκ.
 ς'. Θεωδοῦτος ὄπισκ. κη' τῆ' ὄσις. Μητροφάνης, κη'
 Ἀλεξάνδρου.
 ζ'. Θεοδότος ἱερομ.
 η'. Ἡ ἀνακομιδὴ τῆ' λαίψ. ζ' μαρτ. Θεοδώρου, κη'
 τῶν ὄσις. Θεοφάνης, ἔ' Πανσέμνης.
 θ'. Κυεῖλλος ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας πατρὸς ἡμῶν.
 ι'. Μελετίου, Στεφάνου, ἔ' τῆ' σὺ αὐτῶ μαρτ. ἔ'
 τῶν μαρτ. Ἀλεξάνδρου, ἔ' Ἀντωνίνου.
 ια'. Βαρδολομαίου, ἔ' Καρνάβα ἀπος. μεν.

- ιβ'. Ὀνοφεία ὁσία .
 ιγ'. Ἀκυλίνης μάρτ.
 ιδ'. Βασιλεία τῆ μεγάλα πατερός ἡμῶν, καὶ φοροφ.
 Ἐλισαία . Ἐσπρή ὀκταίμ.
 ιε'. Βίτα, καὶ τῆ συν ἁυτῶ μάρτ. καὶ τῆ ἔορτ.
 ις'. Ἀμαὶς φοροφ. Ἐ Τύχων ἔποικ. Ἐ τῆ ἔορτ.
 ιζ'. Μανθῆλ Σαβέλ, Ἐ Ἰσμαῆλ μάρτ. καὶ τῆ ἔορτ.
 ιη'. Λεοντία μάρτ. καὶ τῆς ἔορτ.
 ιθ'. Φερτενάτα ἀπος. καὶ τῆ ἔορτ.
 κ'. Μεθεδίε ἔποικ. Ἐ τῆ ἔορτ.
 κα'. Ἰελιανῆ, καὶ Βασιλίσσης μάρτ. καὶ ἀποδ. τῆ ἔορτ.
 κβ'. Βασιλεία ἡγῆμῶν Πατελλαρίας, Ἐ τῆ ἀγ. ἀρ-
 χαγ. Μιχαῆλ, Ἐ Γαβειῆλ.
 κγ'. Ἀρηπιάνης, Ζήνων ἔ, καὶ Ζηνᾶ τῆ μάρτ.
 κδ'. Τὸ Γενέθλιον ἀγ. Ἰωάννη τῆ Πεδρομά μεγ.
 κε'. Φλορονίας μάρτ. Ἐ μεθεορτῶν τῆ φοροφ. Ἰαλ.
 κς'. Δαβίδ ὁσ. καὶ Ἰωάννη ἔποικ.
 κζ'. Σαμψὼν τῆ ὁσ.
 κη'. Ὑπατίε ἱερομ. καὶ ὄρεσις τῶν λειψ. Κύρια, καὶ
 Ἰωάννη .
 κθ'. Πέτρα, καὶ Παύλα κορυφ. τῶν ἀπος. ὀκταίμ.
 λ'. Ἡ σιμάξις τῆ ἀγ. ιβ'. ἀποσόλων, ὀπίσημ.

ΕΙΣ ΤΑ ΤΩΝ ΠΑΣΧΑΛΙΩΝ ΚΑΝΟΝΙΑ,
ΣΤΗΝΘΗΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Ἦδη ἐν τοῖς παλαιοῖς τῆ Ἐυαγγελιστικῆς ὁρολόγοις
τυπωθεῖσα, ἐξαίρετος μὲν ἔσται τῆ κυριακῶν
ψαλλομένων ἀσάτους εἰς ἑνιαυτὸς.

α'. **Η** Μὲν ιζ'. κυριακὴ τῆ Ματθαίε, ἦγεν ἡ χανα-
ναίας ἐν ἄλλω χρόνῳ ἐκ ἀναγνώσεως εἰς
τὸ ὕφος τῆ κυριακῶν αὐτῆ, εἰμὴ ὅταν γίνηται τὸ
Πάχα, εἰς τὰς κβ'. τῆ Μαρτίε μιλῶς, εἰδ' ἐν, κατα-
λιμπάνεται (1). Καὶ ἀναγνώσκειται εἰς τὰς κυριακὰς
τῆ Λευκῆ, ὡρὸ τῆ κυριακῆς τῆ τελῶνς ἔ τῆ Φαρισαίε,
εἴπερ λείπει ὁ Λευκῆς (2). Καὶ ὅταν ἀναγνώσκειται ἡ
αὐτὴ κυριακὴ ἦγεν ἡ χαναναίας, ἀναγνώσειον ἔ τὰς
ε'. ἡμέρ. τῆ κτ' Μάρκον διαγ. τῆ αὐτῆς ἐβδομάδος.

β'. Σημείωσα δὲ τὸ καθόλου (3), ὅτι εἰμὴ τὸ ἐρ-
χόμενον Πάχα γίνε) εἰς τὰς κβ'. ἢ εἰς τὰς κγ'. ἢ εἰς τὰς
κδ'. τῆ Μαρτίε μιλῶς, κυριακὴ μτ' τὰ φῶτα ε' γίνε),
διότι ἐφθασεν τὸ Τριώδιον. τότε δὲ τὸ διαγγέλιον τῆ
μτ' τὰ φῶτα κυριακῆς, ἀναγνώσκειται εἰς τὰς ζ'. τῆ
Ἰανναίε μιλῶς. Εἰ δὲ ἔ γίνεται, εἰς τὰς κε'. ἢ κς'.
ἢ

(1) Οὐ μόνον ὁκ πῶν τῆ Ματθαίε Ἐυαγγελίων πολλάκις καταλιμπά-
νεται τῶ, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πεπεισμένα ἀπὸ τῆ πρώτης κτ' Λευκῆ Ἐυαγ-
γγλίε. Ἐν ἰδίῳ δὲ τῶ κανονίῳ δηλοῦται, πόσον κτ' χρόνον ἢ τὸ περίσῳμα,
εἰς διόρθωσιν τῆς Ἐναλλαγῆς τῶν ἑωδιῶν σὺν ταῖς κυριακαῖς.

(2) Ἀ γάρῳδι κάτῳ ἀειμῶ δ', καὶ ε'.

(3) Παρατήρησα ἔν ἑξ ἡμέρας, τὴν κβ'. καὶ τὴν κε'. τῆ Μαρτίε.
τὴν α'. τὴν β'. τὴν γ'. καὶ τὴν κβ'. τῆ Ἀπριλίε μιλῶς.

ἢ κζ'. ἢ κη'. ἢ κθ'. ἢ λ'. ἢ λα'. τὲ αὐτὲ μὲνός, γίνεται μόνον ἢ μζ' τὰ φῶτα κυριακῆ, καὶ μετ' αὐτῶ ἀρχεται τὸ Τριώδιον. Εἰ δὲ γίνεται εἰς τὴν περὶ τῶν ἑβδομάδων τῆς Ἀπριλλίως, καὶ ἕως τῆς ἑπτά, γίνεται μία ἑβδομάς ἀνα μέσον τῆς μζ' τὰ φῶτα κυριακῆς, καὶ τῆς Τριωδίας, καὶ εἰς αὐτῶ ἀναγιγνώσκεται τὸ ε'. τῆς Λευκῆ, (4) ἔπειτα ἀρχεται τὸ Τριώδιον.

γ'. Εἰ δὲ καὶ γίνεται εἰς τὰς η'. τῆς Ἀπριλλίως, καὶ ἕως τῆς ιδ'. γίνονται δύο ἑβδομάδες, ἀνα μέσον τῆς μζ' τὰ φῶτα κυριακῆς, καὶ τῆς Τριωδίας. Καὶ μζ' τῆς μζ' τὰ φῶτα κυριακῆς, ἀναγιγνώσκεται περὶ τὸ ιβ'. (5) τῆς Λευκῆ, ἔπειτα τὸ ε' εἶτα ἀρχεται τὸ Τριώδιον.

δ'. Εἰ δὲ γίνεται τὸ Πάσχα εἰς τὰς ιε'. τῆς Ἀπριλλίως, καὶ ἕως τῆς κα'. γίνονται ἀνα μέσον τῆς μζ' τὰ φῶτα κυριακῆς καὶ τῆς Τριωδίας, ἑβδομάδες τρεῖς, καὶ ἀναγιγνώσκεται, μζ' τῆς μζ' τὰ φῶτα κυριακῆς περὶ τὸ δωδέκατον (5) τῆς Λευκῆ, δεύτερον τὸ ε'. τῆς Λευκῆ, τρίτον τὸ ιζ'. τῆς Ματθαίως. εἶτα τὸ Τριώδιον.

ε'. Εἰ δὲ γίνεται εἰς τὰς κβ'. ἢ κγ'. ἢ κδ'. ἢ κε'. γίνονται ἀνα μέσον τῆς μζ' τὰ φῶτα κυριακῆς καὶ τῆς Τριωδίας, ἑβδομάδες τέσσαρες. Ἐ ἀναγιγνώσκεται τὴν μζ' τὰ φῶτα κυριακῆς, περὶ τὸ δωδέκατον τῆς Λευκῆ.

(4) Τὸ ε'. τῆς Λευκῆ, ὡς τῆς ἡμῶν Λειτουργικῆς τὸ Ἐυαγγέλιον εἰς τῆς λβ' κυριακῆς, τῆς Ζαχαρίας.

(5) Τὸ δωδέκατον τῆς Λευκῆ, τὸ Ἐυαγγέλιον εἰς τῆς κδ'. κυρ. τῆς ἡμῶν Λειτουργικῆς. ὡς τῆς λγ'. τῆς λ'. κυρ. Τὸ ιδ'. τὸ τῆς λα', καὶ τὸ ιε' τὸ τῆς λβ'.

Ληκᾶ. δ' ὄπερ ἐν τῷ ιδ'. καὶ μετ' αὐτὸ τὸ ιε'. ἔπειτα
 τὸ ιζ'. τῆ Ματθαίου, εἶτα ἀρχεται τὸ Τριώδιον. Εἰ δὲ
 καὶ τὸ ιδ'. τῆ Ληκᾶ (6) προανεγνωσθῆ, μετὰ τὸ ιβ'.
 τῆ Ληκᾶ τὸ ιε'. ἔπειτα τὸ ις'. τῆ Ματθαίου, καὶ μετ'
 αὐτὸ τὸ ιζ'. εἰτ' ἀρχεται τὸ Τριώδιον.

Περὶ τῆ βισέκτε, ὡς πατήρησις.

5'. Πλὴν σημειωτέον ἔ τῆς ἀκριβοῦς. Ὅτι εἰ μὴν
 ἀναμέσον τῶν δύο Λαμωρῶν, τῆς τε παρελθούσης, καὶ
 τῆς ἐρχομένης γίνεται βισέκτος, ἔ ἡ ἐρχομένη Λαμωρᾶ
 γίνεται εἰς τὰς κδ'. τῆ Μαρτίου, γίνεται τότε καὶ ἡ μὲν
 τὰ φῶτα κυριακῆ. ὁμοίως εἰάν γινήται καὶ εἰς τὴ λα'.
 τῆ Μαρτίου μὲνός, γίνεται ἡ μία ἐβδομάς. εἰ δὲ
 γίνεται εἰς τὰς ζ'. τῆ Ἀπριλλίου, γίνονται β'. ἐβδο-
 μάδες. εἰ δὲ γίνεται εἰς τὰς ιδ'. τῆ Ἀπριλλίου, γί-
 νονται αἱ ζεῖς ἐβδομάδες. εἰ δὲ γίνεται εἰς τὴν κα'.
 τῆ αὐτῆ, γίνονται αἱ δ'. ἐβδομάδες, διὰ τῆς ἀυξή-
 σεως τῆς τῆ βισέκτε ἡμέρας, ἡ γὰρ γίνονται αἱ κδ'.
 τῆ Μαρτίου, ὡσπερ τὰς κέ. καὶ ἡ λα'. τῆ Μαρτίου
 ὡσπερ τὴν φερότην τῆ Ἀπριλλίου. καὶ καθεξῆς (7).

ΠΕΡΙ-

(6) Ἐκ ἀνήγνωσται τὸ ιδ'. Ἐυαγγ. τῆ Ληκᾶ, ὅταν τὸ πνευματικὸν
 ἄγιον Πνεῦμα ἐγγίηται τῇ κβ'. ἢ τῇ κγ'. ἢ τῇ κδ'. ἢ τῇ κε'. ἢ τῇ κς'.
 ἢ τῇ λ'. τῆ Μαρτίου μὲνός. ὡσπερ εἰάν ἐγγίηται τῇ γ'. ἢ δ'. ἢ ε'. ἢ ς'. ἢ
 εἰς ιβ'. ιγ'. ιδ'. κ'. καὶ κδ'. τῆ Ἀπριλλίου μὲν. Καθ' ἕνα ἂν ἀρχαίσις, καὶ τοῖς
 ἀκτενοῖς κανονίοις φανερώς δηλοῦται.

(7) Αὐτὴ ἡ αἰχμησις μᾶς τῆ ἡμέρας ἂν τῆ βισέκτε, διατρέχει ἅπαν, καὶ
 μόνον τὸ διάστημα ἀπὸ τῆ κυριακῆς μὲν τὰ φῶτα ἂν τοῖς ἀκελευσῶσι κανο-
 νίοις, ἕως τῆ κυριακῆς τῆ Τετ. καὶ τῆ Φαειοσίε, καὶ ἡ ἐπέκταται. ὡσπερ
 ἡ δὲ ἐγγίηται ἂν τῆ πνευματικῆ τῆς Παλαιῆς Πίστεως, ἂν ἔ διαφέρει
 συνημνίωται, ὅπως τῆ βισέκτε.

ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΣΙΣ
 ΡΑΝΤΟΙΑ ΤΩΝ ΡΑΞΚΑΛΙΩΝ

Καὶ πινῶν ασιπῶν, καὶ μεγάλων ἑορτῶν, καὶ τῆν
 ἀπασαν ἀνάβασιν, καὶ κατὰ βασιλῆα
 τῆ ἀγίας Πάρα.

Εἰ ἔσι βίσεκτος, ἀυξανον ἀλλῶ τῆ ἡμέραν,
 ἕως τῆ Τελῶνα κατακλείστω.

Ἄγιον Πάρα τῆ.	Κυρ. με τὰ Φῶτ. Ἰανν.	Κυ. παρ τελῶν. κὶ παρ.	Κυρ. τῆ τελ. κα παρ.	Κυρ. α'. τῆ ἀγίων Παντ.	Περίτ. Ἐυαγ. Ματθ.
κβ'. Μα.	ε' γίνετ.	ε' γίνον.	ια'. Ἰαν.	ιζ'. Ματ.	ε' δ' εν.
κγ'. Μα.	ε' γίνετ.	ε' γίνον.	ιβ'. Ἰαν.	ιη'. Ματ.	Μία.
κδ'. Μα.	ε' γίνετ.	ε' γίνον.	ιγ'. Ἰαν.	ιθ'. Ματ.	Μία.
κε'. Μα.	ζ'. Ἰαν.	ε' γίνον.	ιδ'. Ἰαν.	κ'. Ματ.	Μία.
κς'. Μα.	η'. Ἰαν.	ε' γίνον.	ιε'. Ἰαν.	κα'. Ματ.	Μία.
κζ'. Μα.	θ'. Ἰαν.	ε' γίνον.	ισ'. Ἰαν.	κβ'. Ματ.	Μία.
κη'. Μα.	ι'. Ἰαν.	ε' γίνον.	ιζ'. Ἰαν.	κγ'. Ματ.	Μία.
κθ'. Μα.	ια'. Ἰαν.	ε' γίνον.	ιη'. Ἰαν.	κδ'. Ματ.	Μία.
λ'. Μα.	ιβ'. Ἰαν.	ε' γίνον.	ιθ'. Ἰαν.	κε'. Ματ.	β'.
λα'. Μα.	ιγ'. Ἰαν.	ε' γίνον.	κ'. Ἰαν.	κς'. Ματ.	β'.
α'. Απ.	ζ'. Ἰαν.	Κυ. μία	κα'. Ἰαν.	κζ'. Ματ.	β'.
β'. Απ.	η'. Ἰαν.	Κυ. μία	κβ'. Ἰα.	κη'. Ματ.	β'.
γ'. Απ.	θ'. Ἰαν.	Κυ. μία	κγ'. Ἰα.	κθ'. Ματ.	β'.
δ'. Απ.	ι'. Ἰαν.	Κυ. μία	κδ'. Ἰα.	λ'. Ματ.	β'.
ε'. Απ.	ια'. Ἰαν.	Κυ. μία	κε'. Ἰαν.	λα'. Ματ.	β'.
ς'. Απ.	ιβ'. Ἰαν.	Κυ. μία	κς'. Ἰα.	α'. Ἰαν.	γ'.

Περὶ τῶν Κυριακῶν ἐπὶ τῶν τελώνων, καὶ Φαρισσαίῃς,
 Ἐφ' ὧν ὁ μαθητὴς τῶν Ματθαίου Ἐυαγγελίων,
 Ἐὶ ὅταν λέγηται, ἢ λέλεκται τὸ λαὸν Ἐυαγγ.
 τῶν Δευτερικῶν, ἀνάγνωθι ὁποῖον
 τὸ ἀπολογισμὸν.

Κυρ. α'.	Κυριακὴ	Ἡ Χρισ.	Κυρ. Φρο.	Τὰ Θεο-
τῶν Δευτερικῶν	τῶν Φριτω.	Γενν.	τῶν Φωτ.	φανα
Σεπτ. ἡχ. εὐθ.	Δεκ. ἡχ. εὐθ.	ἡμέρα.	ἡχ. εὐθ.	ἡμέρα.
κζ'. γ'. θ'.	ιγ'. πλ. β'. θ'.	ἡμ. 5'	α'. α'.	ἡμ. δ'.
κη'. γ'. θ'.	ιδ'. πλ. β'. θ'.	ἡμ. 6'	α'. α'.	ἡμ. γ'.
κβ'. β'. η'.	ιε'. πλ. β'. θ'.	ἡμ. δ'	α'. α'.	ἡμ. β'.
κγ'. β'. η'.	ισ'. πλ. β'. θ'.	ἡμ. γ'	πλ. δ'. ια'.	ἡμ. κυρ.
κδ'. β'. η'.	ιζ'. πλ. β'. θ'.	ἡμ. β'	α'. α'.	ἡμ. σαβ.
κε'. β'. η'.	ια'. πλ. α'. η'.	ἡμ. κυρ.	πλ. δ'. ια'.	ἡμ. 5'.
κς'. β'. η'.	ιβ'. πλ. α'. η'.	ἡμ. σαβ.	πλ. δ'. ια'.	ἡμ. 6'.
κζ'. β'. η'.	ιγ'. πλ. α'. η'.	ἡμ. 5'.	πλ. δ'. ια'.	ἡμ. δ'.
κη'. β'. η'.	ιδ'. πλ. α'. η'.	ἡμ. 6'.	πλ. δ'. ια'.	ἡμ. γ'.
κβ'. α'. ζ'.	ιε'. πλ. α'. η'.	ἡμ. δ'	πλ. δ'. ια'.	ἡμ. β'.
κγ'. α'. ζ'.	ισ'. πλ. α'. η'.	ἡμ. γ'	βαρ'. ι'.	τῆ κυρ.
κδ'. α'. ζ'.	ιζ'. πλ. α'. η'.	ἡμ. β'	βαρ'. ι'.	τῆ σαβ.
κε'. α'. ζ'.	ια'. δ'. ζ'.	τῆ κυρ.	βαρ'. ι'.	τῆ 5'.
κς'. α'. ζ'.	ιβ'. δ'. ζ'.	τῆ σαβ.	βαρ'. ι'.	τῆ 6'.
κζ'. α'. ζ'.	ιγ'. δ'. ζ'.	ἡμ. 5'.	βαρ'. ι'.	τῆ δ'.
κη'. α'. ζ'.	ιδ'. δ'. ζ'.	ἡμ. 6'.	βαρ'. ι'.	τῆ γ'.

Ⲁⲓⲟⲛ	Κυρ. ⲙⲁ- ⲡⲁⲗⲁ ⲧⲏ.	Κυ. ⲡⲉⲣ ⲡⲁ Ⲣⲱⲧⲓ ⲓⲁⲛⲛ.	Κυρ. ⲧⲉ ⲡⲉⲗ. ⲕⲏ Ⲣⲁⲣ.	Κυρ. ⲁ. ⲧ̅ ⲁⲓⲟⲓⲱⲛ ⲡⲁⲣⲧ.	ⲡⲉⲣⲓⲟ. Ⲙⲱⲁⲗⲓ. Ⲙⲁⲧⲑ.	
Ⲓ.	Ⲁⲱ.	ⲓⲗ. ⲓⲁⲛ.	Κυ. ⲙⲓⲁ	ⲕⲒ. ⲓⲁ.	β. ⲓⲁⲛ.	γ.
ⲏ.	Ⲁⲱ.	Ⲓ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. β.	ⲕⲏ. ⲓⲁⲛ.	γ. ⲓⲁⲛ.	γ.
ⲑ.	Ⲁⲱ.	ⲏ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. β.	ⲕⲑ. ⲓⲁⲛ.	δ. ⲓⲁⲛ.	γ.
ⲓ.	Ⲁⲱ.	ⲑ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. β.	λ. ⲓⲁⲛ.	ε. ⲓⲁⲛ.	γ.
ⲓⲁ.	Ⲁⲱ.	ⲓ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. β.	λⲁ. ⲓⲁ.	ⲑ. ⲓⲁⲛ.	γ.
ⲓβ.	Ⲁⲡ.	ⲓⲁ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. β.	ⲁ. Ⲣⲉⲃ.	Ⲓ. ⲓⲁⲛ.	β.
ⲓγ.	Ⲁⲡ.	ⲓβ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. β.	β. Ⲣⲉⲃ.	ⲏ. ⲓⲁⲛ.	δ.
ⲓδ.	Ⲁⲡ.	ⲓγ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. β.	γ. Ⲣⲉⲃ.	ⲑ. ⲓⲁⲛ.	δ.
ⲓε.	Ⲁⲡ.	Ⲓ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. γ.	δ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓ. ⲓⲁⲛ.	δ.
ⲓϷ.	Ⲁⲡ.	ⲏ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. γ.	ε. Ⲣⲉⲃ.	ⲓⲁ. ⲓⲁⲛ.	δ.
ⲓζ.	Ⲁⲱ.	ⲑ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. γ.	ⲑ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓβ. ⲓⲁⲛ.	δ.
ⲓⲏ.	Ⲁⲱ.	ⲓ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. γ.	Ⲓ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓγ. ⲓⲁⲛ.	δ.
ⲓⲑ.	Ⲁⲱ.	ⲓⲁ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. γ.	ⲏ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓδ. ⲓⲁⲛ.	δ.
ⲕ.	Ⲁⲱ.	ⲓβ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. γ.	ⲑ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓε. ⲓⲁⲛ.	ε.
ⲕⲁ.	Ⲁⲡ.	ⲓγ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. γ.	ⲓ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓϷ. ⲓⲁⲛ.	ε.
ⲕⲉ.	Ⲁⲡ.	Ⲓ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. δ.	ⲓⲁ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓζ. ⲓⲁⲛ.	ε.
ⲕⲏ.	Ⲁⲡ.	ⲏ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. δ.	ⲓβ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓⲏ. ⲓⲁⲛ.	ε.
ⲕⲑ.	Ⲁⲡ.	ⲑ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. δ.	ⲓγ. Ⲣⲉⲃ.	ⲓⲑ. ⲓⲁⲛ.	ε.
ⲕⲓ.	Ⲁⲡ.	ⲓ. ⲓⲁⲛ.	Κυρ. δ.	ⲓδ. Ⲣⲉⲃ.	ⲕ. ⲓⲁⲛ.	ε.

Κυρ. α'.	Κυριακή τῆς Δεκάς	Ἡ Χρῖς.	Κυρ. πορ.	Γάωρο.
Σεπτ. ἡγ. ἐωθ	Δεκ. ἡγ. ἐωθ.	Γενν. ἡμέρα	τῆς Θωτ. ἡγ. ἐωθ	δάνια ἡμέρα
κβ'. πλ. δ'. σ'.	ιέ'. δ'. ζ'.	ἡμ. δ'.	βαρ'. ι'.	τη β'.
κγ'. πλ. δ'. σ'.	ις'. δ'. ζ'.	ἡμ. γ'.	πλ. α'. θ'.	τ κυρ.
κδ'. πλ. δ'. σ'.	ιζ'. δ'. ζ'.	ἡμ. β'.	πλ. β'. θ'.	τὰ σαβ.
κε'. πλ. δ'. σ'.	ια'. γ'. σ'.	ἡμ. κυρ.	πλ. β'. θ'.	ἡμ. σ'.
κς'. πλ. δ'. σ'.	ιβ'. γ'. σ'.	ἡμ. σαβ.	πλ. β'. θ'.	ἡμ. ε'.
κζ'. πλ. δ'. σ'.	ιγ'. γ'. σ'.	ἡμ. σ'.	πλ. β'. θ'.	ἡμ. δ'.
κη'. πλ. δ'. σ'.	ιδ'. γ'. σ'.	ἡμ. ε'.	πλ. β'. θ'.	ἡμ. γ'.
κβ'. βαρ'. ε'.	ιέ'. γ'. σ'.	ἡμ. δ'.	πλ. β'. θ'.	ἡμ. β'.
κγ'. βαρ'. ε'.	ις'. γ'. σ'.	ἡμ. γ'.	πλ. α'. η'.	ἡμ. κυρ.
κδ'. βαρ'. ε'.	ιζ'. γ'. σ'.	ἡμ. β'.	πλ. α'. η'.	ἡμ. σαβ.
κε'. βαρ'. ε'.	ια'. β'. ε'.	ἡμ. κυρ.	πλ. α'. η'.	ἡμ. σ'.
κς'. βαρ'. ε'.	ιβ'. β'. ε'.	ἡμ. σαβ.	πλ. α'. η'.	ἡμ. ε'.
κζ'. βαρ'. ε'.	ιγ'. β'. ε'.	ἡμ. σ'.	πλ. α'. η'.	ἡμ. δ'.
κη'. βαρ'. ε'.	ιδ'. β'. ε'.	ἡμ. ε'.	πλ. α'. η'.	ἡμ. γ'.
κβ'. πλ. β'. δ'.	ιέ'. β'. ε'.	ἡμ. δ'.	πλ. α'. η'.	ἡμ. β'.
κγ'. πλ. β'. δ'.	ις'. β'. ε'.	ἡμ. γ'.	δ'. ζ'.	ἡμ. κυρ.
κδ'. πλ. β'. δ'.	ιζ'. β'. ε'.	ἡμ. β'.	δ'. ζ'.	ἡμ. σαβ.
κε'. πλ. β'. δ'.	ια'. α'. δ'.	ἡμ. κυρ.	δ'. ζ'.	ἡμ. σ'.
κς'. πλ. β'. δ'.	ιβ'. β'. ε'.	ἡμ. σαβ.	δ'. ζ'.	ἡμ. ε'.

ΕΝΑΛ-

Τῶν ἡχῶν, καὶ τῶν ἑωθιῶν σὺν ταῖς Κυριακαῖς.

Κυρ.α'. ἡ.πλ.δ'. ἑώθ.α'.	Κυρ.κδ'. ἡ.βαρ'. ἑώθ.β'.
Κυρ.β'. ἡ.χ.α'. ἑώθ.β'.	Κυρ.κε'. ἡ.πλ.δ'. ἑώθ.γ'.
Κυρ.γ'. ἡ.χ.β'. ἑώθ.γ'.	Κυρ.κς'. ἡ.χ.α'. ἑώθ.δ'.
Κυρ.δ'. ἡ.χ.γ'. ἑώθ.δ'.	Κυρ.κζ'. ἡ.χ.β'. ἑώθ.ε'.
Κυρ.ε'. ἡ.χ.δ'. ἑώθ.ε'.	Κυρ.κη'. ἡ.χ.γ'. ἑώθ.ς'.
Κυρ.ς'. ἡ.πλ.α'. ἑώθ.ς'.	Κυρ.κθ'. ἡ.χ.δ'. ἑώθ.ζ'.
Κυρ.ζ'. ἡ.πλ.β'. ἑώθ.ζ'.	Κυρ.λ'. ἡ.πλ.α'. ἑώθ.η'.
Κυρ.η'. ἡ.βαρ'. ἑώθ.η'.	Κυρ.λα'. ἡ.πλ.β'. ἑώθ.θ'.
Κυρ.θ'. ἡ.πλ.δ'. ἑώθ.θ'.	Κυρ.λβ'. ἡ.βαρ'. ἑώθ.ι'.
Κυρ.ι'. ἡ.χ.α'. ἑώθ.ι'.	Κυρ.λγ'. ἡ.πλ.δ'. ἑώθ.ια'.
Κυρ.ια'. ἡ.χ.β'. ἑώθ.ια'.	Κυρ.λδ'. ἡ.χ.α'. ἑώθ.α'.
Κυρ.ιβ'. ἡ.χ.γ'. ἑώθ.α'.	Κυρ.λε'. ἡ.χ.β'. ἑώθ.β'.
Κυρ.ιγ'. ἡ.χ.δ'. ἑώθ.β'.	Κυρ.λς'. ἡ.χ.γ'. ἑώθ.γ'.
Κυρ.ιδ'. ἡ.πλ.α'. ἑώθ.γ'.	Κυρ.λζ'. ἡ.χ.δ'. ἑώθ.δ'.
Κυρ.ιε'. ἡ.πλ.β'. ἑώθ.δ'.	Κυρ.λη'. ἡ.πλ.α'. ἑώθ.ε'.
Κυρ.ις'. ἡ.βαρ'. ἑώθ.ς'.	Κυρ.λθ'. ἡ.πλ.β'. ἑώθ.ς'.
Κυρ.ιζ'. ἡ.πλ.δ'. ἑώθ.ς'.	Κυρ.μ'. ἡ.βαρ'. ἑώθ.ζ'.
Κυρ.ιη'. ἡ.χ.α'. ἑώθ.ζ'.	Κυρ.μα'. ἡ.πλ.δ'. ἑώθ.η'.
Κυρ.ιθ'. ἡ.χ.β'. ἑώθ.η'.	Κυρ.μβ'. ἡ.χ.α'. ἑώθ.θ'.
Κυρ.ικ'. ἡ.χ.γ'. ἑώθ.θ'.	Κυρ.μγ'. ἡ.χ.β'. ἑώθ.ι'.
Κυρ.ικα'. ἡ.χ.δ'. ἑώθ.ι'.	Κυρ.μδ'. ἡ.χ.γ'. ἑώθ.ια'.
Κυρ.ικβ'. ἡ.πλ.α'. ἑώθ.ια'.	Κυρ.με'. ἡ.χ.δ'. ἑώθ.α'.
Κυρ.ικγ'. ἡ.πλ.β'. ἑώθ.α'.	Κυρ.μς'. ἡ.πλ.α'. ἑώθ.β'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΚΑΙ ΓΑΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ,
ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΛΕΓΕΙ.

Υλοποιημένη ἡ βασιλεία τῆ Πατρὸς,
καὶ τῆ Τριῆ, καὶ τῆ Ἁγίας Πνεύ-
ματοϛ, νυνὶ καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς
αἰῶνας τῆ αἰῶνων,

Ο ἁεὶς. Ἀ μὲν.

Π Ἀπερ ἡμῶν, ὃ ἐν τοῖς ἔρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σε • ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε,
ἁγιασθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ἔρανοῖς, καὶ ὅπι
ἐ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ὀπίσσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον • Ἐ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν • καὶ μὴ
εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν • ἀλλὰ ῥύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τῆ πονηριῆς.

Ο ἱερεὺς.

Ο ἅτι σε εἰσὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις,
καὶ ἡ δόξα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Τριῆ, καὶ τῆ
Ἁγίας Πνεύματοϛ, νυνὶ καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῆ αἰῶνων.

Ο ἁεὶς. Ἀ μὲν.

Δ Ὅσα ἐν ἐξέσει Θεῶ * καὶ ὅπι γῆς εἰρήνη ἐν
ἀνθρώποις δωδικία. Τὸ μὲν λέγεται γ'.

Α

Κύ-

ΚΥ'ειε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις * καὶ τὸ σῶμα μου
ἀναγγελεῖ τῶ ἀίνεσί σου . τὸ δ' ἐ , β' .

ΙΣΤΕΟΝ , ΟΤΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΙΤΑΙΣ

ἓνα μόνον λέγομεν Ψαλμὸν , ὡς τάξεται .

ΤΗ. Β' .

Ψαλ. γ' .

ΚΥ'ειε ² πὶ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με * πολ-
λοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ .

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου * εἰς σωτηρία αὐτῶ
ἐν τῷ θεῷ αὐτῷ .

Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ * δόξα μου , καὶ ὑψώθη
τῶ κεφαλῷ μου .

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκήρυξα * καὶ ἐπήκουσέ μου
ἐξ ὄρου ἁγίου αὐτοῦ .

Ἐγὼ ἐκοιμήθην ἔϋπνωσα * ἐξηγέρθην ὅτι κύ-
ριε ἀντιλήφεται μου .

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαῶν * τῷ κύριῳ
συνεπιπεθεμένων μοι .

Ἀνάστα κύριε , σωσον με ὁ θεός μου * ὅτι σὺ ἐπάταξας
πάντας τοὺς ἐχθραίοντάς μοι ματαίως .

Ὅ δόντας ἀμαρτωλῶν σωτέριφας * τὴ σωτηρία
καὶ ὅτι τὸ λῶν σου ἡ δόξα σου .

ΤΗ. Γ' .

Ψαλ. λζ' .

ΚΥ'ειε ¹ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με * μὴ δὲ
τῇ ὀργῇ σου πηδύσης με .

Οὐ π² τὰ βέλη σε ἐνεπήγησάν μοι Ἐπέσθη-
ξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σε .

Οὐκ ἔστι ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου , ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σε ἔκ ἐστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσ-
ώπου τῆς ἀμείψαν μου .

Οὐκ αἰ ἀνομία μου ἔσφρηξαν τὴν κεφαλὴν μου ὡς αἰ
φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ .

Προσώζεσαν ἢ ἐσάπηταν οἱ μάλωπές μου ἀπὸ προσ-
ώπου τῆς ἀφροσύνης μου .

Ἐταλαιπώρηται Ἐκατεκάρφθην ἕως τέλους * ὄλλω
τῆς ἡμέραν σκυθερπάζων ἐπορεύομαι .

Οὐκ αἰ ψόα μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων * καὶ ἔκ
ἔστι ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου .

Ἐκακόθην , ἢ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα * ὠρυόμαι
ἀπὸ σεναγμῆς τῆς καρδίας μου .

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ὀπιθυμία μου * καὶ ὁ σε-
ναγμός μου ἀπὸ σε ἔκ ἀπεκρύβη .

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη , ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου *
καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου , καὶ αὐτὸ ἔκ ἐστὶ μετ'
ἐμῆ .

Οἱ φίλοι μου , καὶ οἱ πλησίον μου ὄξεναντίας μου ἤγγι-
σαν , Ἐἔσπασαν * καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔσπ-
σαν .

Καὶ ὄξεβιάζοντο οἱ ζητῆντες τὴν ψυχὴν μου * καὶ
οἱ ζητῆντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος , καὶ
δολιότητος ὄλλω τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν .

Εγὼ ἢ ὡσεὶ κωφὸς ἐκ ἥκων * καὶ ὡσεὶ ἀλαλθῶ ἐκ ἀνοιγῶν τὸ σῶμα αὐτῆ.

Καὶ ἐχθρόμην ὡσεὶ ἀνδροπῶ ἐκ ἀκέων * Ἐ ἐκ ἔχων ἐν τῷ σῶματι αὐτῆ ἑλεγμῆς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπιτα * σὺ εἶπα κέσση κύριε ὁ θεός μου.

Ὅτι εἶπον μήποτε ὄπιχα εἶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου * Ἐ ἐν τῷ σαλαδθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνηταν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμῶ * καὶ ἡ ἀληθειῶν μου ἐνώπιόν μου ὅτι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγέλα * Ἐ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆ ἀμύρπιας μου.

οἱ ἢ ἐχθροί μου ζῆσι, καὶ κραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ * Ἐ ἐπληθύνθησαν οἱ μισῆντες με ἀδίκως.

οἱ ἀνταποδίδοντές μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδεδιβαλλόν μου * ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποσῆῃς ἀπ' ἐμοῦ * πόροχες εἰς τὴ βοήθειάν μου κύριε ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου.

ΤΗ. Δ'.

Ψαλ. ξβ'.

Ὁ θεός * ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω * εἶδ' ἦ ψυχὴ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλάς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ, Ἐ ἀβάτω καὶ ἀνύδρῳ.

Ὁ ὑψος * ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθῆναι σοι * τῆ ἰδέειν τὴ δύ- ἦ ναμίν σε, καὶ τὴν δόξαν σε.

Ὅτι

Οὐ π κρεῖσσον τὸ ἔλεός σε ἰδὼν ζωᾶς* τὰ χεῖλη μου ἐπαμύνησσί σε.

Ο ὕψος δόξαρήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου* καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀεὶ τὰς χεῖρας μου.

Ως ἐκ σέατο, ἐ πίπιτο ἐμπληθεῖν ἡ ψυχὴ μου* ἐ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνεσθὶ τὸ σῶμα μου.

Εἰ ἐμνημόνεύον σε ὅτι τὸ εὐωμῆς μου* ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Οὐ π ἐγχεῖς βοηθός μου* ἐ ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Εὐ κολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου* ἐμὲ ἢ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτω ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου* εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας* μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Οὐ δὲ βασιλεύς ἀφραγήσεται ὅτι τῷ Θεῷ, ἐπαμνεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ* ὅτι ἐν ἐφραγῇ σῶμα λαλόωντων ἀδικα.

Δόξα Πατρὶ ἐ Τεῖ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι* νῦν καὶ ἀεὶ, ἐ εἰς πάντας αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Α' ἄλλ. ἄλλ. ἄλλ. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ'.

ΓΗ. Ε'.

Ψαλ. πζ'.

Κ Τίμιος ὁ Θεός τῆ σωτηρίας μου* ἡμέρας ἐκέκασα, καὶ ἐν ἰουκτὴν ἐναιπίον σε.

Α 3

Εἰσελ-

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σε ἡ πνευματική μου * κλῆρον τὸ
 εἰς σε εἰς τὴν δέσπιν μου .

Ὅτι ἐπλήσθη καρῶν ἡ ψυχή μου * καὶ ἡ ζωὴ μου τὴν
 ἄδην ἤγησε .

Προσελογίζω μὲν ἔμπροσθεν καταβαινόντων εἰς λάκκον *
 ἐγενήθην ὡς ἀνθρώπου ἀκούθητι ἐν νεκροῖς
 ἐλεύθερος .

Ὡσεὶ τραυματῆα καρτέυοντες ἐν τάφῳ , ὧν ἐκ
 ἐμνήσεως ἐπὶ * καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σε ἀπόδη-
 σαν .

Ἐθεντό μου ἐν λάκκῳ καρποτάτω * ἐν Σκοτεινοῖς , καὶ
 ἐν Σκιᾷ θανάτου .

Ἐπὶ ἐμέ ἐπεσπείχθη ὁ θυμός σου * καὶ πάντα ὄντα
 μετεωρισμός σου ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμέ .

Ἐμάκρυνας ὄντα γνωστὸς μου ἀπὸ ἐμέ * ἔθεντό μου
 βδέλυγμα ἐαυτοῖς .

Παρέδωθόν , καὶ ἐκ ἐξεπορεύομαι * οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἠδένθησαν ἀπὸ πῶχέας .

Ἐκέραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν * διεπέ-
 πασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου .

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια * ἢ ἰατρῶν ἀνα-
 στήσοις , ἃ ἐξομολογήσονται σοι ;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου * ἢ ἢ ἀλλή-
 θειάν σου ἐν τῇ ἀπολείᾳ ;

Μὴ γνωθῆσεται ἐν τῷ σκότεινῷ τὰ θαυμάσιά σου * καὶ
 ἢ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ὀπιληλισμῶν ;

Καὶ γὰρ

Κ ἀγὼ παρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα* Ἐ τὸ πρῶτον ἢ πρῶ-
 σδύχη μου προσφθάσει σε.

Γ να πὶ κύριε ἀποθῆς τὴν ψυχὴν μου* ἀποσρέφεις
 τὸ πρῶτον σὲ ἀπὸ ἐμῆ;

Π τωρὸς¹ εἰμὶ ἐγὼ Ἐ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ἔψαλ-
 θεις δὲ ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ε π' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοὶ σου
 ἐξετάραξαν με* ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὄλιον
 ἢ ἡμέραν περιέχον με ἅμα.

Ε' μάκρυνας ἀπὸ ἐμῆ φίλον, καὶ πλησίον* καὶ ὄν-
 γνωσῆς μου ἀπὸ θαλαπρωίας.

ΤΗ. ΕΚΤ'.

Ψαλ. ρβ'.

Ε' ὕμνος² ἢ ψυχὴ μου τὸν κύριον* Ἐ πάντα ἢ
 τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ε' ὕμνος ἢ ψυχὴ μου τὸν κύριον* καὶ μὴ ὀπιλανθάνει
 πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ ὄν διλατεύονται πάσας τὰς ἀνομίας σου* ἢ ἰώμην
 πάσας τὰς νόσους σου.

Τ ὄν λιξέμενον ἐκ φθορᾶς ἢ ζωὴν σου* ἢ σεφανέντα
 σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τ ὄν ἐμπιπλάντα ἐν ἀγαθαῖς ἢ ὀπιθυμίαν σου* ἀνα-
 κληνισθήσεται ὡς ἀετὴ ἢ νεότης σου.

Π οἰῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος* ἢ κείμα πᾶσι τοῖς
 ἀδικημένοις.

Α 4

Ε' γνώ-

Ε' γνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτῆ τῆς μωϋσῆ * τοῖς υἱοῖς
ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτῆ .

Οἰκτεῖμων ¹ , καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυ-
μος , ἔ πολυέλεος * ἐκ εἰς τέλος ἀργηθήσεται , ἐδὲ
εἰς τὸ αἰῶνα μνηεῖ .

Οὐ κτὴ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν * ἐδὲ κτὴ τὰς
ἀμάρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν .

Οὐ π κτὴ τὸ ὑψοῦ τῆ ἐρανῆ ἀπὸ τῆ γῆς * ἐκραταίωσε
κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆ ὅτι ἔδου φοβεμῆς αὐτὸν .

Καθῶσον ἀπέχουσιν ἀνατολῆ ἀπὸ δυσμῶν * ἐμάχου-
νεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν .

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱὸς * ὠκτεῖρησε κύριος τὰς
φοβεμῆς αὐτὸν .

Οὐ π αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν * ἐμνήσθη ὅτι χεῖς
ἐσμῆ .

Αὐτὸς ὡσεὶ χροῖται αἱ ἡμέραι αὐτῆ * ὡσεὶ
ἀνθῆ τῆ ἀγρῆ ἔπος ἔξαιθήσεται .

Οὐ π πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῆ , ἔ ἐχ ὑπάρξει * ἔ
ἐκ ὅτι γνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆ ;

Τὸ δὲ ἔλεος τῆ κυρία ἀπὸ τῆ αἰῶν * ἔ ἔως τῆ
αἰῶν ὅτι τὰς φοβεμῆς αὐτὸν .

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ ὅτι υἱοῖς υἱὸν τῆς φυλάσσει
τῆ δαδῆκῆ αὐτῆ * ἔ μεμνημῆροις τῆ ἐντολῶν αὐτῆ
τῆ ποιῆσαι αὐτῆς .

Κύριος ἐν τῆ ἐρανῶ ἠτοίμασε τὸ θεῖον αὐτῆ * καὶ
ἡ βασιλεία αὐτῆ πάντων δισπόζει .

Ε' υλο

Ε' υλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ * δυνα-
τοὶ ἰαχύϊ ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ * τῆ ἀκῆσσι τῆ φωνῆς
τῆ λόγων αὐτοῦ. *

Ε' υλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ * λα-
τῆροὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. *

Ε' υλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ * ἐν παντὶ
τόπῳ τῆ δεσποτείας αὐτοῦ. *

Ε' υλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

ΤΩ. ΣΑΒ.

Ψαλ. ρμβ'.

Κ Υῖε ἐστάκυσον τῆ πρεσβυτηίας μου * ἐνώτισε τῆ
δουσίῳ μου ἐν τῆ ἀληθείᾳ σου.

Ε' ἰστάκυσόν μου ἐν τῆ δικαιοσυνῆ σου * καὶ μὴ ἐσέλθῃς
εἰς κρίσιν μου τῆ δόξῃ σου.

Ὅτι ἐδικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν * ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου.

Ε' ταπείνωσον εἰς γλῶττῆ ζωὴν μου * ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς ὡς νεκρὸς αἰῶ. Θ.

Κ αἱ ἠκολούθησον ἐπὶ ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐτα-
ράχθη ἡ καρδίᾳ μου * ἐμνήσθη ἡμερῶν ἀρχαίων ἐμε-
λέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου.

Ε' ἡ ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτησον * διεπέτασα
πρὸς σὲ τὰς χεῖρας μου.

Ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνδρός σοι * Ἰαχύ ἐστάκυσόν μου
κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου. |

Μη

Μὴ ἀπερέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμέ * ἢ ὁμοιωθήσομαι, τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον . /

Α' κερὸν ποίησόν μοι τὸ πρὸς τὸ ἔλεός σου , ὅτι ὅπῃ σοὶ ἤλπισα ἢ γινώρισόν μοι κύριε ὁδὸν , ἐν ἣ πορεύσομαι .

Ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἢ ἔξελθε με ἐκ τῆς ἐχθρῶν μου κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον .

Δίδαξόν με τὲ ποιῆν τὸ θέλημά σου * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου ἢ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσῃ με ἐν γῆ ὠθεΐα . * * *

Ε' νεκρὸν τὲ ὀνόματός σου κύριε * ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου . /

Ε' ξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου * καὶ ἐν ταῖς ἐλέῃ σου ἔξολοθρεύσεις ὅσα ἐχθρὸς μου . /

Καὶ ἀπολείς πάντας τὰς θλίβούσας τὴν ψυχὴν μου * ὅτι ἐγὼ δ' ἄλλος σου εἰμι ἢ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου , Ἐμὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μὴ τὲ δέλεσσε .
Τὸ πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν * ὁδηγήσει με ἐν γῆ ὠθεΐα .

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ * καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι .

Νυνὶ καὶ αἰεὶ , καὶ εἰς ὅσον αἰῶνας * τῶν αἰώνων .

Α' μὲν .

Α' ληλεΐα ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοὶ ὁ Θεός . γ' .

Ἐν τοῖς ὁμοῖοις , ἐν οἷς ἐκ εἰσέλθει τὸ Ευαγγέλιον , μόνον ἐκ τῶν εἰρηλικῶν λέξεσιν , Ἐν εἰρήνῃ .

Α' ἠπλαβῆ . Τῆς παναγ. καὶ Εὐχῆν .

Ὁ Διά-

Ὁ ὁμιλον.

Εἰς εἰρήνην τῆ κυρίας δεηθῶμεν. ὁ χορὸς • Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ ἡμῶν ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ ἡ σωτηρίας ἡμῶν ψυχῶν ἡμῶν τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ ἡμῶν εἰρήνης τῆ σύμπαντος κόσμου, ὁ σαθρίας ἡμῶν ἀγίων τῆ Θεῶ ἐκκλησιῶν, ἡ ἡμῶν πάντων ἐνώσεως τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ τῆ ἀγίας οἴκου τῆς, καὶ ἡμῶν μὴ πίστεως ὁλαβείας καὶ φόβου Θεῶ ἐσιόντων ἐν αὐτῶν τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ τῆ πάπα ἡμῶν Ν. τῆ πρὸς φρεσβυτερίας ἡ ἐν χειρῶν διακονίας, παντὸς τῆ κλήρου, καὶ τῆ λαῶν, τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ ἡμῶν ὁσεβειῶν, καὶ θεοφυλάκτων βασιλείων ἡμῶν, παντὸς τῆ παλατίου, καὶ τῆ στρατοπέδου αὐτῶν τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ τῆ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τὰς πύδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν ἢ πολέμιον, τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ ἡμῶν ἀγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως ἢ χωρῆς, καὶ τῶν ἐν πίστει οἰκόντων ἐν αὐταῖς τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Υἱὲ πάτερ ὁκράσιας ἀεφου, ὁφορίας ἡμῶν καρπῶν ἡ γῆς ἢ καρπῶν εἰρηνικῶν, τῆ κυρίας δεηθῶμεν. Κύριε ἐλ.

Υἱὲ πάτερ

Υ' πέρ πλέοντων, ὁδοιπορούντων, νοσόντων, χαμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆ σωτηρίας αὐτῶν, τὲ κυεῖς δεηθῶμεν. Κ ὑεε ἐλέησον.

Υ' πέρ τὲ ῥυαθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τὲ κυεῖς δεηθῶμεν. Κ ὑεε ἐλ. Α' νπλαεῖς, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χειρι. Κ ὑεε ἐλέησον.

Τ ἥς παναγίας ἀχεάντις, ὑψώλορημῆς, ἐνδόξα δεσπίνης ἡμῶν δεοτέκκ καὶ αἰεὶ παρθένε Μαρίε, μὴ πάντων τῶν ἀγίων μνημονόσαντες, ἑαυτεῖς Ἐ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζῶην ἡμῶν Χεῖσα τῶ Θεῶ παρορθώμεθα. Σ οὐ κύεε.

Εὐχή.

Ε' Υ' χεῖσαι ἐμῶν σοι κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶ ἔξαναθήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῆ κοιτῆ ἡμῶν, καὶ ἐμβαλόντι εἰς τὸ σῶμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τὲ προσκυεῖν, καὶ ὀπκαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. Καὶ δεομιθά σε πῆς σῆς οἰκπρωῖς, τῆ σῆ ἡρησότητι, ἥ πάντοτε ἐρησῶσθε πῆς τῶ ἡμετέραν ζῶν. Καὶ νῦν ἔξοπόσαλον τὴν βοηθειάν σε ὅπῃ τῆς ἐσῶτας πῆς πῆς τῆς ἀγίας δόξης σε, Ἐ ἀπειδεχομῆς τὸ ὄρθα σε μέγα καὶ πλέσιον ἔλεος. Καὶ δὸς αὐτῆ μὴ φόβου, Ἐ ἀγάπης πάντοτε σοι λαξόθειαν, αἰνεῖν, ὑμῶν, προσκυεῖν τῆ ἀνοκδιήγητόν σε ἀγαθόπιτα. "Ὅτι ὀρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμῆ, Ἐ προσκύησις τῶ Πατρι, καὶ τῶ

τῆς Γιάβ, Ἐ τῆς Ἀγίῳ Πνεύματι, νυν Ἐ αἰ, καὶ εἰς
τὲς αἰῶνας τῆς αἰώνων. ὁ χορὸς, Ἄ μὲν.

Ο Ἱερεὺς, Εἰρήνῃ πᾶσι. Ο χορὸς. Καὶ τῆς πνεύ-
ματί σε. Εἶπα ὁ Ἱερεὺς ψάλλει κ' ἢ τ' ἤχον τῆς ζοπ,
ἢ λιγῆς, ἢ τῆς εορτῆς, τὸ

Ⓜ Εὐς κύριε καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν διλογηθήσῃ,
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυεῖς. Ο χορὸς απο-
κρινέται. Θ εὐς κύριε Ἐ ἐπέφανεν ἡμῖν. Ἱερεὺς.
Ἐξομολογεῖσθε τῆς κυεῖω ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεγε αὐτῆ. Θ εὐς.

Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῆς ὀνόματι κυεῖς
ἡμυάμω αὐτῆς. Θ εὐς.

Παρεὰ κύριε ἐγένετο αὐτῆ, κ' ὅσι θαυμασῆ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν. Τροπεία καθ' ἡμέραν.

Ἰσέον, ὅτι ἐν ταῖς λίταις τῆς αγίων Τεσσαρακοσῶν πορὸ
τῆς Γεννήσεως, κ' τῆς ἡσυχίας πορὸ τῆς Πάχα, ἀντι τῆς,
Θ εὐς κύριε. λέγομεν ἀλλελεῖάειον: Ἐκ νυκτός, συν
τοῖς ἔγμοις ξισαδικοῖς κατ' ἤχον. Ο ὕψωσι, καθ' ἡμέραν.
τῆ β'. Πρεσβείαις τῆς ἀσωμάτων.

τῆ γ'. Πρεσβ. τῆς πεδρόμα.

τῆ δ'. κ' τῆ ε'. Δυναμί τῆς σαυρῆσα.

τῆ ε'. Πρεσβείαις τῆς ἀποσόλων.

Ἀλληλεῖα ἀλλ. ἀλλ.

Ⓜ ΕΚ νυκτός ὀρθεῖζα τὸ πνεῦμα μου πορὸς σὲ ὁ
Θεὸς, διότι φάς τὰ περσάγματά σε ὅτι τῆς
γῆς. ὁ χορὸς. Ἀ. Ἄλλ. γ'.

Δ 1-

Δικαιοσύλω μάθετε οἱ ἐνοικεῦντες ὅτι τῆς γῆς, πέ-
 παυται γὰρ ὁ ἀσεβῆς πᾶς, ὃς ἐ μὴ μάθη δικαιοσύλω
 ὅτι τῆς γῆς, ἀλήθειαν ἐ μὴ ποιήση. ὁ χρσ. Α' λλ. γ' .
 Α' ρθήτω ὁ ἀσεβῆς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴ δόξαν κυρίου, κύριε
 ὑψηλός σε ὁ βραχίων, καὶ ἐκ ἠδαιτων, γινάντες δὲ
 αἰχμηθήτωσαν: ὁ χρσ. Α' λλ. γ' . καὶ ὁ Ἱερεὺς πάλ-
 λιν λέγει, Α' λλ. ἀλλ. ἀλλ.

Ἦμοι ζιαδικοὶ ἦχ. α' .

Ε' Ξεγερθέντες τῷ ὕπνε, προσπιπομένη σοι ἀγμάθῃ,
 καὶ τῷ αἰγέλων τὸν ὕμνον βοάμεν σοι βασιλεῦ,
 ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε. πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατερί .

Μετὰ πασῶν τῶν ἐρανίων δυνάμεων χερσβι-
 κάς τῷ ἐο ὑψίσις βοήσωμεν, τὸν τελσάμιον
 ἀναπέμποντες αἶνον, ἄγιε, ἄγιε, ἄγιε εἰ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν. πρεσβείαις τῶν ἀγίων σε, ἐλέησον ἡμᾶς, σῶ-
 σον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν .

Σωματικῆς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνά-
 μεων, πρὸς νοεράν καὶ αὔλων ἀναγόμενοι ἐν-
 νοιαν, Ἐξισταγίω μελωδήματι τελσποσάτε θεότη-
 τος δεχόμενοι ἐλλαμψιν, χερσβικῶς βοήσωμεν, ἄγιος,
 ἄγιος, ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆ θεοτόκου
 ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τελα-

Τετραδικοί ἤχ. β'.

Τ Ἄς ἄνω δυνάμεις μιμέμενοι ὅτι τῆ γῆς, ὁπνί-
κιον ἕμνον φροσφέρομύ σοι ἀγαθὲ, ἄγιϑ, ἄγιος, ἄγιος. φροσβείαις Ν. ἔλεπον, ἔ σωσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατεὶ καὶ.

Α κτισε φύσις ἡ τῆ ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλι
ἡμῶν ἀνοιξον ὅπως ἀναγγέλωμιν τὴν αἰνεσίαν
σε, βοᾶντες, ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ. φροσβείαις
τῆ ἀγίων σε, ἔλεπον, καὶ σωσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν,

Τ Οὐ ὄρθρε ἔξεγερόμενοι τὸν ἀγγελικόν σοι φρο-
σφέρομιν ἕμνον, σὺ τῆ Πατεὶ, καὶ τῶ Ἁγίῳ
Πνύματι ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεός. φροσβείαις
τῆ θεοτόκε ἔλεπον, καὶ σωσον ἡμᾶς.

Τετραδικοί ἤχ. γ'.

Π Ἀπέρα ἀναρχον, Υἱὸν σωάναρχον, Πνεῦμα
συναίδιον. Θεότητα μίαν χροσβικᾶς δοξολο-
γεῖν τολμῶντες λέγωμιν, ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ.
φροσβείαις Ν. ἔλεπον, καὶ σωσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατεὶ.

Τ Ριὰς ὁμοσίε καὶ ἀδιαίρετε, μονὰς ξισυπόσωτε,
καὶ συναίδιε ὡς Θεῶ τῆ ἀγγέλων τὸν ἕμνον
βοᾶμεν σοι, ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ. φροσβείαις
τῆ ἀγίων σε ἔλεπον, ἔ σωσον ἡμᾶς.

Καὶ

Καὶ νῦν.

Α' Θραῦον ὁ κρείττος ἐπελδύσεται, καὶ ἐκάς· αἱ
 πρῶξις γυμνωθήσονται. Ἀλλὰ φόβῳ κρη-
 ξωμῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ
 Θεός· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἑσπερινοὶ ἤχ. δ'.

Ω' Σ αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν ἔραναί, καὶ
 σάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ὅπι τῆς γῆς, ὀπνί-
 κιον ὕμνον προσφέρωμῶ σοι ἀγαθὸν, ἅγιος, ἅγιος,
 ἅγιος εἶ ὁ Θεός· πρεσβείαις Ν. ἐλέησον, καὶ σῶσον
 ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ.

Τ Ὡν νοερῶν σε λατρεῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ
 τὸν ὕμνον ἑλμῶντες, λέγωμῶν, ἅγιος, ἅγιος,
 ἅγιος εἶ ὁ Θεός· πρεσβείαις τῶν ἀγίων σε ἐλέησον, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τ Ὡν ἀναρχὴν σε πατέρα, καὶ σὲ Χριστὸν ὁ Θεός,
 καὶ τὸ πανάγιόν σε Πνεῦμα ἁγίου καὶ ἐκτενῶς
 βοήσωμῶν ἑλμῶντες, λέγωμῶν, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος,
 εἶ ὁ Θεός ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐλέησον, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Ἑσπερινοὶ ἤχ. πλα. α'.

Υ' Μνωθίας ὁ κρητός, καὶ δεήτως ἄρα, ἐκτενῶς
 βοήσωμῶν τῷ μόνῳ Θεῷ, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
 εἶ ὁ Θεός· πρεσβείαις Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζεν Τολμῆδες τὰ νοερά σε στρατώματα,
 τριᾶς ἀναρχε, σώμασιν ἀναξίοις βοᾶμένη σοι,
 ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεός. φρεσβείαις τῶν ἀγίων,
 σε ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ο Ἐν μήτῃ παρθενικῇ χαριθεῖς, καὶ τῶν κόλπων
 τῆ πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺ ἀγγέλοις, καὶ
 ἡμᾶς φέροσδεξα βοᾶντάς σοι, ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος
 εἶ ὁ Θεός. φρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐλέησον, Ἐσῶσον
 ἡμᾶς.

Ἵμνοι τριαδικοί ἤχ. πλα. β'.

Π Αριστάμνητα φόβω τὰ χερσέσιν, ὀξισάμνητα ζόμω
 τὰ σεραφεῖμ τῆ ξιστάμιον ὕμνον φεροσφέρει ἀσηγήτω
 φωνῇ, μὴ ὦν καὶ ἡμᾶς βοᾶμεν οἱ ἀμῆρτοιοι, ἄγιος,
 ἄγιος, ἄγιος εἶ ὁ Θεός. φρεσβείαις N. ἐλέησον, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρί.

Τ Ριαδικῆς μονάδος θεόπτητα ἀσυγχύτω ἐνώσει δο-
 ξάζομεν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοᾶμέν σοι,
 ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, εἶ ὁ Θεός. φρεσβείαις τῶν ἀγίων
 σε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Α Σωματίοις σώμασιν ἀσηγήτοις δοξολογίαις, τὰ
 ὄξα πτέρυγα ἀδασί σοι τὸν τριστάμιον ὕμνον ὁ
 Θεός ἡμῶν, Ἐ ἡμᾶς οἱ ὀπί γῆς ἀναξίοις χεῖλεσιν ὕμνον

B

σοι

σοι ἀναπέμπομεν, ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ. ὡρεσβείαις
 τῆ θεοτόκε, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἕμνοι τριαδικοὶ ἤχ. βαρυς.

Ω Σ ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθω-
 σιν πρὸς ἐγερσιν δείξον τῷ κριτῇ, καὶ ἐν φό-
 βῳ βόησον ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ εἰ ὁ Θεὸς. ὡρε-
 σβείαις Ν. ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατερι.

Ο Ὑ ψίσω δυνάμει χερσβικῶς ἀνυμνέμενος, καὶ
 δεῖκῃ τῇ δόξῃ ἀγγελικῶς ὡροσκυκέμενϑ,
 πρὸς δεξὰ καὶ ἡμᾶς ὁδὸν ἀμαρτωλοῦς, ἀναξίως ἑλ-
 μῶντας κρῶνάζειν σοι, ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ εἰ
 ὁ Θεός. ὡρεσβείαις τῆ ἀγίων σε ἐλέησον, καὶ σῶσον
 ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τ Η ἀπεροσίτῳ θεότητι, τῇ ἐν μονάδι τριάδι τῆ
 σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον, μὴ
 φόβῳ βοήσωμεν ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ εἰ ὁ Θεός. ὡρε-
 σβείαις τῆ θεοτόκε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἕμνοι τριαδικοὶ ἤχ. πλ. δ'.

Κ Ατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων
 ἡμῶν, καὶ μὴ πολμάντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σε,
 τῷ ψυχῷ σου τῷ σώματι κλίναντες, μὴ ἀγγέλων
 τὸν ὕμνον βοᾷμέν σοι, ἄγιϑ, ἄγιϑ, ἄγιϑ εἰ ὁ
 Θεός. ὡρεσβείαις Ν. ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα πατρὶ.

Εἰς ἕρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικῶς μι-
μνησάμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῶ ἀδικάσῃ προ-
σέσωμεν, ὀπνίκιον ἀναμέλποντες αἶνον ἄγιον,
ἄγιον, ἄγιον εἰς ὁ Θεός· παρεσβείαις τῆ ἀγίων σε
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Σὲ ὑμνεῖσι τὰ χερσβίμ, καὶ τὰ σεραφίμ, καὶ
ἡμεῖς ὅξ ὕπνε ὅξεγερδέιτες τῆ ἀγγέλων τὸν
ἕμνον βοήσωμεν, ἄγιον, ἄγιον, ἄγιον εἰς ὁ Θεός·
πρεσβείαις τῆ θεοτόκε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ,

Τῶν ὀκτῶ ἡχῶν, σὺ τοῖς Θεοτοκίοις αὐτῶν.

Τροπᾶειον ἡχ. α'.

Τοῦ λίθου σφραγιθέντος ὑπὸ τῆ Ἰουδαίων, ὁ
σεραφίμ φυλασσόντων τὸ ἀχραντίν σε σῶ-
μα, ἀνέστης τελήμενος σωτῆρ, δωρέμεν ὁ τῶ κόσμῳ
τῶ ζωῶ· διὰ τῆ αἰ δυνάμεις τῆ ἕρανῶν ἐβῶων
σοι ζωοδότα, δόξα τῆ ἀναστάσει σε Χειρὲ, δόξα
τῆ βασιλείᾳ σε, δόξα τῆ οἰκονομίᾳ σε, μόνε φι-
λένθεοπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φτεγξαμένε σοὶ παρεθένε τὸ χαῖρε,
σὺ τῆ φωνῆ ἕσαρκῆτο ὁ τῆ ὄλων δεσπότης, ἐν

B 2

σοὶ

σοὶ τῆ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδέ-
χθης πλατυτέρα τῆ ἐροανῶν, βασιάσα τὸν κτίσω
σε. δόξα τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῶ παρελ-
θόντι ἐκ σε, δόξα τῶ ἐλεύθεροσαντι ἡμᾶς διὰ τῆ
πόκε σε. Ὑπακοή.

Η Τὴ ληστὴ μετάνοια τὸν πῶδᾶδαισον ἐσύλησεν, ὁ
δὲ θῶω τῶ μυσφύρορον τῶ χαροῶν ἐμλιύσεν,
ὅπι ἀνέση Χρισὸς ὁ Θεὸς παρέχων τῶ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος. Κοντάκ.

Β Ξανέσης ὡς Θεὸς ἐκ τῆ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον
εὐωανέσησας, καὶ ἡ φύσις τῆ βροτῆ ὡς Θεὸν σε
ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισαι, καὶ ὁ Ἀδάμ χορδῶ
δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νυὶ ἐκ τῆ δεσμῶν λυξομένη,
χαίρει κεύζουσα, σὺ εἶ ὁ παῖσι παρέχων Χριστὴ ἀνά-
σαιον.

Προχέμενα τῆς λειτουργίας. ἤχ. α.

Γ Ἐνοίτο κύριε τὸ ἔλεός σε ἐφ' ἡμᾶς, καθάρπερ ἠλπί-
σαμεν ὅπι σέ. Σιχ.

Ἀγαλλιᾶθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς διδῶσι ὡρέπει
αἰνεσις. καὶ τῶ ὅπισολῶ ἀλλ.

Ὁ Θεὸς ὁ διδὸς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαὸς
ὑπὸ ἐμέ. Σιχ.

Μεγαλιῶν τὰς σωτηρίας τῆ βασιλέως, καὶ ποιῶν
ἐν εἶ τῶ Χριστῶ αὐτῆ. Κοινωνικὸν.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆ ἐροανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τοῖς ὑψίστοις. ἀλληλέια γ.

Τεθ°

Τροπαιον τῆ ἡχ. β'.

Ο Τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδλω ἐκέρασας τῇ ἀσραπῇ τῆς δόξης, ὅτε δὲ καὶ τὴν τεθνεώτας ἐκ τῆν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῆν ἐπεραυνῶν ἐκεαύραζον, ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Π Ἄντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερφάνδοξα τὰ σὺ θεοτόκε μυστήρια τῇ ἀγκύρᾳ ἐσφραγισμένη, Ἐπεραυνῶν φυλαττομένη μήτηρ ἐγκύωδης ἀψώδης, Θεὸν τεκέστα ἀληθινόν, αὐτὸν ἐκέτωε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰπακοή.

Μ Ἐτὰ τὸ πάθος πορρωθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σε ἀγρυπνῶντες Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν, φωνῆς ᾗ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος, δωρέμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κουτάκιον.

Α Νέστης σοτήρ ἐκ τάφου παντοδύαμι, καὶ ἀδης ἰδὼν τὸ θαῦμα ἐξεπλήπτετο, καὶ νεκροὶ σιωπῶσαντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδῶσα συχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδαμ σωμαθάλλεται, καὶ κόσμος σοτήρ με ἀνυμνεῖ σε αἰ.

Προκείμενα ἡχ. β'.

Ι Σχῆς με, καὶ ὑμνοῖς με ὁ κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Ἐψαλ.

Π αἰδῶν ἐπαίδωσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θαυμάτῳ ἐπαρέδωκέ με.

Μετὰ τῷ ὀπισθῶν ἄλλ.

Ε' Παρέσαι σε κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερ-
 απίσαι σε τὸ ὄνομα τῆ Θεοῦ Ἰακώβ. στχ.

Κύριε σῶτον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡ-
 ἂν ἡμέρᾳ ὀπικαλεσώμεθά σε. Κοιν. Αἰνεῖτ.

Τροπῆριον τῆ ζῆτε ἤχη.

Ε' Ὑφρανέσω τὰ ἐσχάνια ἀγαλλιάσω τὰ ὀπί-
 γεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βεσθλόνι αὐτῆ· ὁ κύ-
 ριΘ ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, θεοτόκος
 τῷ νεκρῶν ἐγένετο. ἐκ κοιλίας αἰδέ ἐρρύσατο ἡμᾶς,
 καὶ παρέχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεΘ.

Θεοτόκιον.

ΣΕ' τῷ μεσιτῶσασαν τῷ σωτηρίαν τῆ γένεα
 ἡμῶν, ἀνυμνῆμεν θεοτόκε παρθένε· ἐν τῇ σαρκί
 ῶ τῇ ἐκ σῆ θεοσληρθείση, ὁ υἱός σε, κὶ Θεὸς ἡμῶν,
 τὸ δε σαυρεῖ καταδεξάμενΘ πάθος· ἐλυτρώσατο
 ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἰπακοή.

Ε' Κλήπτων τῇ ὀρέσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν ὁ
 ἀσράπτων ἀγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε, τὸν
 ζῶντα π ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ
 μνήματα. Τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γράτε ἢ ἀναλλοίω-
 τον, εἶπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σε, ὅτι π
 γένΘ ἔσωσας τῷ ἀνθρώπῳ. Κοντάκιον.

Ε' Ξανέσης σήμερον ἀπὸ τῆ τάφου οἰκτιρμων, Θ ἡμᾶς
 ὀξήγαγες ἐκ τῆ πυλῶν τῆ θανάτε, σήμερον

Ἄδαμ

Ἄδὰμ χορδαί, Ἐχαίρει' Εὐα, ἅμα δὲ καὶ οἱ προ-
φῆται πῶ πατριάρχαις ἀνυμνεῖσιν ἀκαταπαύτως τὸ
θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σε.

Προκ. ἦχ. γ'.

Μ Ἐγὼ οὖν κύριε ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἰσχὺς αὐτῆ,
καὶ τῆς σωτέσεως αὐτῆ ἐκ ἔσιν ἀειθρὸς. *σιχ.*

Α' ἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν, ψαλλὸς τῷ Θεῷ
ἡμῶν ἠδωκυθάψῃ ἢ ἀινεῖσις. *ἀλλ.*

Ε' πὶ σοὶ κύριε ἠλπίσα, μὴ καταγινωθῆλω εἰς τὸν
αἶνα, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σε ρῦσά με, καὶ ἐξέλθ' με. *σιχ.*

Γ σὺ μοι εἰς Θεὸν ἠσπασπιστῶ, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν
τὸ σῶσά με. *Κοιν. Α' ἰνεῖτ.*

Τὸ τετάρτου ἦχου τροπαίειον.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τῶ ἀγ-
γέλου μαθησάσθαι αἱ τὸ κρεῖττον μαθήτειαί, καὶ τῶ
προφητικῆ ἀπόρασιν ἀπορρήψασθαι· τοῖς ἀποστόλοις
καυχώμεναί ἔλεγον, ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεὸς· δωρέμενοι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.
Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπὸ αἰῶν ἄποκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνώ-
στον μυστήριον, διὰ σὺ δευτέκε τοῖς ὀπί γῆς πεφα-
νέσθαι· Θεὸς ἐν ἀσυγκύτῳ ἐνώσθ σαρκέμενοι, καὶ
σωθῆν ἐκασίως ἠπὸ ἡμῶν κωταδεξάμενοι· δι' ἐ
ἀναστήσας τὸν προτόπλασον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἑπτακτῆ.

Τ Ἀ τῆς σῆς ᾠδα δόξα ἐγέρσεως θεοδραματισμῶν αἰ
 μυροφόροι, τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστὸν, ὅτι
 ἀνέστη ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ο Σωτῆρ, ἔ ρύσης με ἀπὸ τῆ τάφου ἐγεγερθεὶς, ὡς
 Θεὸς ἀνέστησας ἐκ τῆ δεισμῶν τῆς γηγενεῖς, ἔ
 πύλας ἁδὲ σινετριφῆας, ἔ ὡς δεωπότης ἀνέστης ζή-
 μερῶ. Περκ. ἦχ. δ'.

Ω Σ ἐμεγαλιώθη τὰ ἔργα σε κύριε, πάντα ἐν
 σοφία ἐποίησας. Στχ.

Ε' υλόγει ἡ ψυχὴ με τὸν κύριον, κύριε ὁ Θεὸς με ἐμε-
 γαλιώθης σφόδρα. Ἄλλ.

Ε Ντεινον καὶ κατὰ δὲ ἔ, καὶ βασιλεύει ἐνεκεν ἀλη-
 θείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγή-
 σθ σε θαυμασῶς ἡ δεξιά σε. Στχ.

Η' γάπησας δικαιοσύλω, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ
 τῆ το ἔχεισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς σε ἔλεον ἀγαλλιάσεως
 ᾠδὰ τὰς μετόχες σε. Κοιν. Α' ἰναῖτ.

Τῆ πλαγίε φερέτε ἦχε ζοπάριον.

Τ Ὁν σιμάναρχον λόγον πατεῖ, καὶ πινώματι, ἢ
 ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀνυμνή-
 σωμεν πιστοὶ, καὶ θεοσκωπήσωμεν ὅτι ἠυδοκήσε σαρ-
 κὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σαυρῶ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι,
 καὶ ἐγείρει τὰς τεθνεάσας ἐν τῇ ἐσδόξῳ ἀναστάσει
 αὐτῆ.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε πόλι κυρίε ἡ ἀδιόδοτος, χαῖρε τείχος, ἡ σκέπη τῆς πρεσβερόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχέμασε λιμῶ, καὶ ἀπειράμασε· ἡ τεκῆσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητῶ σε, καὶ Θεὸν, πρεσβύεσσα μὴ παρίδης ἕωρ' τῆς ἀνυμνάντων, ἡ πρεσκυμάντων τὸ τόκον σε.

Ἰπικὸν.

Α Γγελικῆ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβέμενα, αἱ μεροφόροι τοῖς ἀποσόλοις διηγγελίζοντο, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τῶ ἀνάσασιν τῆ κυρίε, σπερζουῶτ' ἐν τοῖς θαύμασι, τῆ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Π Ρὸς τὸν ἀδελφω σωτῆρ με κατὰ βέβηκας, ἡ τὰς πύλας συνέξίψας ὡς παντοδύναμος, τὸς θανόντας ὡς κτίσης συνεξάνεσιπας, ἡ θανάτε τὸ κέντερον Χριστὲ συνέξίψας, ἡ Ἀδάμ τῆς κατάρας ἐρρύθη φιλάνηθεσπε, διὸ πάντες κέζομεν σοι, σῶσον ἡμᾶς κύριε.

Προκ. ἦχ. πλα. α.

Σ Ὑ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, ἡ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἡ εἰς τὸ αἶδιον. *σιχ.*

Σ ἀσὸν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῆς ἡμῶν τῆς ἀιθερόπων.

Ἄλληλ.

Τ Α' ἐλέη σε κύριε εἰς τὸν αἶδιον ἀσπομμ, εἰς γλυεάν, καὶ γλυεάν ἀπαγγελῶ τῶ ἀλήθειάν σε ἐν τῶ σόματί με.

ἦχ.

Ο' π

Ὅπ' εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεθε οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς ἔθρονοις ἐποιμαθήσεται ἡ ἀλήθειά σε. Κοι. Α' ἰν.

Τὴ ἡχ. πλαγίε δ' ἄτερε ζοκ.

Α Γαλιθαῖ δ' ἠγάπησάν σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρόθησαν, καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητῆσα τὸ ἄχραντὸν σε σῶμα. ἐσκύλλουσαι τὸν ἄδ' αὐτῆς, μὴ πειραθεῖς ὑπ' αὐτῆς, ὑπώπτισας τῇ παρθένῳ δωρέμενθ' τὴν ζωὴν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῆς νεκρῶν κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο Τὴν βλοημένην καλέτας σε μητέρα, ἡλθεσθ' ὅπ' τὸ πάθος ἐκείνη βεβλήη· λάμψας ἐν τῷ σαρβ' ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις συγχαρήτε μοι, ὅτι δ' ἔρεθῃ ἡ ἀπολλυμένη διαχμή· ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας Θεὸς δόξα σοι.

Ἰπακοὴ.

Τ ὦ ἐκείνη, ἐ ζωοποιῶ σε θανάτῳ Χριστῆ, πύλας τῆς ἀδ' εὐσυνείφας ὡς Θεὸς, ἠνοήσας ἡμῖν τὴν πάλαι πρῶτα δεισον· ἐ ἀναστὰς ἐκ τῆς νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορῆς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον.

Τ ἡ ζωαρχικῇ παλάμῃ ἐ δ' ἠγάπησάν σε ἀναστῆσαι τὰ γένθ' ἀνθρώπων, ἐ ζήμερον τὴν μήματθ' ἀνάσταντα ὡς θεὸν ἡμῶν δ' χαρίτως ἀνυμνήσωμεν, αὐτὸς γὰρ τῆς πτωῶν ἡ ζωὴ, ἐ τὸ φῶς.

Περκ.

Περσ. ἦχ. πλα. β'.

Σ Ωσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ δόλομισον τὴν κληρονομίαν σου. σιχ.

Πρὸς σὲ κύριε κακράζομαι, ὁ Θεὸς μου μὴ ᾤδρασιώπησῃς ἀπ' ἐμεῖ. Ἀλληλ.

Ο Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τῆ ὑψέως, ἐν σκέπῃ τῆ Θεῖ τῆ ἐρανῆ ἀυλιθήσεται. σιχ.

Εἰρή τὰ κυρίω ἀνπλήπρω με εἶ, Ἐ καταφυγή με ὁ Θεὸς Ἐ ἐλπῶ ἐπ' αὐτὸν. Κοινων. Α. ἰνεῖτ.

Περσ. τῆ ἦχ. βαρὺς.

Κ Ατέλυσας τὰ σαυρά σου τὸν θάνατον, ἠνέωξας τὰ λησῆ τὸν ᾤδραδόν, τῆ μυσφόρον τὸν θρηνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς ἀποσόλοις κηρύττειν ὑπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χειρὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τὰ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεθ.

Θεοτοκίον.

Ω Σ ἡ ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τὸς ὅτι σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου, καὶ βυδοῦ πτωσμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τὸς ὑπὸ θύνας τῆ ἁμαρτία ἔσωσας, τεκέσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἠπὸ τὸκε παρθένοιθ, καὶ ἐν τόκῳ παρθένοιθ, καὶ μὴ τόκον πάλιν μένεισ παρθένοιθ.

Ἰπακοή.

Ο Ἡ μετέραν μορφῶν ἀναλαβῶν, καὶ ὑπομένασ σαυρὸν σωματικῶς, σῶσον με τῆ ἀναστάσει σου Χειρὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Κοι-

ΟΥκ ἔπ τὸ κράτος τῆ θανάτου ἰχύσει κατέχειν τὰς
βροτῆς, Χρισὸς γὰρ κατήλθε σωξέων, καὶ λύων τὰς
δυνάμεις αὐτῆ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, θεωρεῖται συμ-
φάνως ἀγάλλονται, ἐπέσει λέγοντες σωτὴρ τοῖς ἐν
πίστῃ, ἐξέρεχθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Προχ. ἦχ. βαρὺς.

ΚΥρίε ἰχὺ τῷ λαῷ αὐτῆ δώσα, κύριος δὲ λογιῖσαι
τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ. στχ.

Ενεγκατε τῷ κυρίῳ Υἱοὶ Θεοῦ, ἐνεγκατε τῷ κυρίῳ
ὑπὲς κριῶν. Ἀλληλ.

ΑΓαθὸν τὸ ἐξομολογηῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. στχ.

Τὸ ἀναγγέλλειν τὸ θεοῦ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλή-
θειάν σου καὶ γύκτα. Κοινοικ. Ἀνεῖτε.

Τὸ ἦχος πλα. δ'. ζοπ.

ΕΞ ὕψους κατήλθες ὁ δὲσπλαγγιστῆ, ταφῶν κατε-
δέξω τειήμερος· ἵνα ἡμᾶς ἐλθῶ θεοφύτης τῆ πα-
σῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο Δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ παρθένου, καὶ σώροσιν
ὑπομείνας ἀγαθῆ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυ-
λώσας, καὶ ἔγερσιν δέξας, ὡς Θεὸς μὴ παρείδης ἐς
ἐπλάσας τῆ χειρὶ σου· δέξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
ἐλεήμον, δέξαι τὴν πεκῦσάν σε θεοτόκον, φρεσβό-
εσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνω-
σμένον. Ἰπα-

Υπακοή.

ΑΊ μυσθόρεσι τῷ ζωοδότη ὀπισθᾶσαι τῷ μνήματι
τὸν δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον,
Ἐχραῖς εὐαγγέλια ἐκ τῆ ἀγγέλου δεξάμεθα πῶς
ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

ΕΞαναστὰς τῷ μνήματος τὴς τεθνεώτας ἡγείρας,
Ἐτῆ θανάτῳ τὸ κράτος σιμῆταιφας, καὶ τὸν
Ἀδάμ ἀνέστησας, Ἐἡ εὐαχρέουσι ἐν τῇ σῆ ἀναστά-
σει, κόσμος τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι τῇ ἐκ νεκρῶν
ἀναστάσει σε πολυέλεε.

Προκ. ἦχ. πλα. δ'.

Ε΄ Ὑξασθε, Ἐἀπόδοτε κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. *σιχ.*
Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα
τὸ ὄνομα αὐτῆ.

Ἄλληλ.

ΔΕὔτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν
τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. *σιχ.*

Προφθάσωμεν τὸ πρῶτον αὐτῆ ἐν ὁμολογήσει,
Ἐἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ. Κοιν. Αἰνεῖτε ἦ.

ΑΠΟ-

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΕΝ ΤΗ ΑΙΤΗ, ΚΑΙ
ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῆ κυριακῇ ἑσπέρα, καὶ τῆ β'. περὶ τῶν ἀσωμάτων.

Τροπαεῖον ἦχος τέταρτος.

Τὼν ἐρανίων στρατῶν ἀρχιεραῖοι, δυσω-
πῶμεν ὑμᾶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσε-
σι πειρήσῃτε ἡμᾶς· σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆ αὐλῆ ὑμῶν
δόξης φρεσῶντες ἡμᾶς, περισπίπτοντας ἐκτενῶς,
καὶ βοῶντας ἐκ τῶν κινδύων λυξώσατε ἡμᾶς, ὡς
ταξιάρχαι τῶν ἀνω δυνάμεων.

Τροπ. τῆ ἀγ. καὶ Θεοτοκίον.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιμάτων ἑσφτέραι,
ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ ἔπορευώτες δεοῦκε· δω-
ρεὰν αἰτῶμεν σε ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Αρχιεραῖοι Θεῶ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν
ἀγγέλων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχιεροὶ ἀσωμάτων, τὸ
συμφέρον ἡμῖν προσβάσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος,
ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιεραῖοι.

Προκείμενα ἦχ. δ'.

Ο ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῶ πλάσματα, καὶ τὰς
λειτουργὰς αὐτῶ πρὸς φλόγα. σιχ.

Ετλόγει ἡ ψυχὴ μετὸν κύριον, κύριε ὁ Θεός με
ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

ἌΛ-

Ἄλληλ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτῆ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῆ. στχ.

Οἷ π αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίθησαν. Κοινονικόν.

Ο ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα ἐ τὰς λαίτ. Τῆ β'. ἐσπ. καὶ γ'. περὶ τῆ περδέρμυ.
ἔσπ. ἦχ. δ'.

Προφήτα, καὶ περδέρμυ τῆς παρσίας Χειστῆ, ἀξίως δόξησαί σε εκ δόπορῶν ἡμεῖς οἱ πόθω πμῶντές σε, σείροσι γδ τεκίσης, καὶ παξος ἀφω-
 νία λέλυται, τῆ ἐνδύξω καὶ σεπῆ σε γληνῆσαι, καὶ σάρκωσι ὑῆ τῆ Θεῆ κόσμω κηρυτίεται.

Τεσπ. τῆ ἀγίε, καὶ Θεοτκίον.

Οἷ Τι πάντων ὑπάρχεις τῆ ποιημάτων ἰαυρτέα, ἀνυμνῶν σε ἀξίως μὴ δόπορῶντες, θεοτόκε, δωρεάν αὐτῶν σε ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον.

Ηἰπεὶν σείρα, σήμερον Χειστῆ τὸν περδέρμον τίκ-
 τα, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς περφη-
 τείας, ὃν γδ οἱ περφηται περσκήρυξαν, τῆτον ἐν
 Ἰορδάνη χαιροθετίσας, ἀνεδέχθη θεῖς λόγος περ-
 φήτης, κήρυξ ὁμῆ, καὶ περδέρμο.

Πεγκείμωα ἦχ. βαρῦς.

Εἴθραυθῆσεται δικαίος ἐν τῶ κυρίῳ, καὶ ἐλπῆ
 ἐπ' αὐτὸν. στχ.

Εἰσαί-

Εἰπάκασον ὁ Θεὸς φωνῆς με ἐν τῷ δέεσάι με πρὸς
σε.

Ἄλληλ.

ΦΩς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία
εὐφροσύνη. σιχ.

Εὐφρανθήτε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ὁμολογηθήσθε
τῆ μνήμῃ τῆ ἀγωνίας αὐτῆ. Κοινων.

Εἰς μνημόσυμὸν αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς πο-
νηθεῖς ἐφοβηθήσεται.

Τῆ γ'. ἐσπ. καὶ δ'. πρὸς τὴ σαυρῆ. Τροπ. ἤχ. α'.

ΣΩσον κύριε τὸ λαόν σου, καὶ ἀλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου· νίκας τοῖς βασιλεῦσι καὶ βαρβάρον
δωρέμενοι, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τὴ σαυρῆ σου
πολίτωμα.

Τροπ. τὴ ἀγ. Ἐ Θεοτοκίον.

Οἱ τὸ σὸν πρῶτασιαν κερτημένοι ἀχραντε, Ἐ ταῖς
σαῖς ἰμεσίαις τῆ δεινῶν ἐκλυτρέμενοι, τῶ σαυρῆ
τῆ ἡσ σου ἐν παντὶ φερρέμενοι. καταχρέως σε πάντες
ἀσεβῶς μεγαλυώμενοι.

Κοντάκιον.

Οἱ τὸ ψωθεῖς ἐν τῶ σαυρῆ ἐκασίως, τῆ ἐπωνύμῳ
σου καμῆ πολιτεία, εὐδὸν οἰκνημῆς σου δώρησαι
Χεῖρὲ ὁ Θεὸς. εὐφρονον ἐν τῆ δουάμει σου εὐδὸν πρ-
σὲς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς καὶ τῶν πο-
λεμίων. τῆ συμμαχίαν ἔχουσι τὸ σὸν, ὄπλον εἰρηνῆς
ἀήτητον ἔσοπιον.

Πεσ.

Προκάμματα ἤχ. πλα. β'.

Σὼσον κύριε τὸν λαόν σου, ἃ δόλοισον τὴ κληρονομίαν σου. σιχ.

Πρὸς σε κύριε κεκοιχόμαι, ὁ Θεός μου μὴ ᾤσθαι πωπύσης ἀπ' ἐμοῦ. Ἄλληλ.

Μνήσθητι κύριε τὴ σωτηρίαν σου, ἣς ἐκτίστω ἀπ' ἀρχῆς ἐλυξώτω ῥάβδον κληρονομίας σου. σιχ.

Οὐδὲ Θεὸς βασιλεύς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆ γῆς. Καινών.

Εἰσημείωθη ἐφ' ἡμῶν τὸ φῶς τῆ προσώπου σου κύριε.
 Τῆ δ'. ἐσπ. κ' ε'. πρὸ τῶ Ἀποστόλων,
 Τροπ. ἤχ. γ'.

Απόστολοι ἅγιοι πρὸς βόσασατε τὰς ἐλεήμονι Θεῶν, ἵνα παισμάτων ἀφῆσιν ᾤσθασχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τροπ. τὲ αγ. κ' Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ διάσχυς ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τῆ κόσμου. ταῖς πρὸς βέβαις σου ῥύσασθαι δού δ' ἄλκας σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μὴ ἀγνή, μὴ ἄλογοι.

Κοντάκιον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφρόνας κήρυκας, τὴν κορυφῶν τῶν Ἀποστόλων, κύριε, πρὸς σελάβει εἰς ἀπλάουσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. δού πόνους τῶ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω, ἵνα πᾶσαν ὀλοκήρῃσιν. ὁ μόνος γνώσκων τὰ ἐγκάρδια.

С

Περ-

Προκείμενα ἤχ. πλα. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσξῃ ἦλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. σιχ.

Οἱ ἔθνη διηγῶνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ σπέρμα.

Ἄλλ.

Εξομολογήσονται οἱ ἔθνη τὰ θαυμάσιά σου κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀληθειάν σου ἐκκλήσιν ἁγίων. σιχ.

Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῇ ἁγίων, μέγας, καὶ φοβερός ἐστιν ὅτι πάντας τῆς περικύκλου αὐτοῦ Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσξῃ ἦλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ τῆς ἑσπ. Ἐτῆς. ὡροῖ τῆ σαυρῆ, Τροπ. ἤχ. α'. Σὼσον κύριε τὸν λαόν σου, Ἐ. Ζήτει ὄπισθεν.

Τῆς ἑσπ. καὶ πρὸ σαββάτου ὡροῖ, Τροπ. ἤχ. β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, ἱεράρχαι, ὅσοι, καὶ δίκαιοι, σὺ γυναιξὶν ἁγίαις, οἱ καὶ λαῖς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίσιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες ὡρὸς τὸ σωτήρα, ἵνα ἡμεῖς αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύομεν, σωθῆναι διώμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα Πατρὶ.

Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, Ἐ ὅσα ἐν βίῳ ἡμεῶν συγχάρησον. Ἐδεῖς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ εἶ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστῆσαι δύναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Θεοῦ

Θεοτοκίον .

ΜΗ'τις ἅγια τῆ ἀφράστ φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε
ὑμνοῖς πρῶβτες μεγαλυώμην .

Κοντάκιον .

ΜΕτὰ τῆ ἀγίων ἀνάπαυσον. Χριστὲ τὰς ψυχὰς τῆ
δέλων σε, ἔνθα ἐκ' ἐστὶ πόνθ, ἐ λύπη, ἐ σε-
ναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτηθ .

Προκείμενα ἤχ. πλα. β'.

ΑΓ΄ ψυχὰ αὐτῶν ἐν ἀγαθῶις ἀυλιθήσονται κύριε.
Πρὸς σὲ κύριε κεκεράζωμαι, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν
μα δεηθήσομαι .

Ἄλλ.

ΜΑκάριοι ἐς ἔξελέξω, καὶ προσελάβε, κατασκευη-
νώσασιν ἐν ταῖς ἀλλαγῶις σε κύριε . στχ.

Ε' πάκτισον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων
τῶν περάτων τ' γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν .

Καινωγικόν .

Μακάριοι ἐς ἔξελέξω, καὶ προσελάβε .

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ, ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΚΟΙΝΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Τῆ Προφήτε Τερα. ηχ. δ'.

ΗΣεπὴ τῆ Προφήτε Ν. πανήγυρις, ἔθανὸν τὴν
ἐκκλησίαν ἀνέδειξε, ἐ τοῖς ἀνθρώποις συγ-
χορεύεσιν ἀγγελοι, ταῖς αὐτῆ ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ κυβέρησον τὴν ζωὴν ἡμῶν .

С 2

Θεο-

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ .

Σὲ μεγαλιώομην θεοτόκε βοῶντες, σὺ εἶ τὸ θεός,
ὃς εἶ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τῆ ἀδ' α
σωεξίψεν .

Κοντάκιον .

Προφήτις Θεῶ, καὶ κήρυξ ἀληθείας εὐδείχθης
σοφεί, τὴν χάριν τὴν τῆ πνεύματος σαφηνίζων
ἀπασι, τῆ Χριστὸ τὴν ἔλθουσιν, ἐνδοξε, ὃ κὴ φρεσ βέ-
υειν μὴ ἐλλείποις ὑμῶ πάντων ἡμῶ .

Προκείμενα ἤχ. δ' .

Μὴ ἀπειθε τῷ Χριστῶν με, καὶ ἐν τοῖς θεωρήταις
με μὴ πονηρόθε . συχ.

Εὐξομολογήθε τῷ κυρίῳ, καὶ ὀπιθαλείθε τὸ ὄνομα
αὐτοῦ .

Ἄλλ.

Μωϋσῆς κὴ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερέυσιν αὐτοῦ, κὴ Σαμμελ
ἐν τοῖς ὀπιθαλκμοῖς τὸ ὄνομα αὐτοῦ . συχ.

Εὐπὸκαλέντο τὸν κύριον, κὴ αὐτὸς εἰσήκεν αὐτῶν, ἐν
σὺλφ νεφέλης ἐλάλα πρὸς αὐτῆς . Κοιν.

Εἰς μνημόσυμον αἰώνιον ἔστω δίκαιοι, ἀπὸ ἀκοίης
πονητῆς κ' φοβηθήσεται .

Εἰ ἀν δὲ ἑορτάζομεν τὴν τῷ πλεόνων Προφητῶ ἑορτῶν
ἢ ἄλλων τῶ ἀγίων, τότε τὸ Τεσπάριον, καὶ Κοντάκιον
τα ἀριθμῶ πληθυντικῶ ἀναλέγομεν . καὶ κοιν. ἔστω .

Ἄ γαλλιᾶθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς ὀπίθεσι φρέσιν
αἰνεσις .

Εἶ

Εἰς ἕνα Ἀπόστολον Τροπ. ἤχ. γ'.

Α' Πόσολε ἄγιε Ν. ὤρεσβόσε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα παισμάτων ἄφεσιν, ὡδράχη ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Κ Αταφυγή, καὶ δυνάμις ἡμῶν θεοτόκε, ἡ κρυφαὶ
βοήθεια τῶ κόσμῳ, ταῖς ὤρεσβείαις σε ῥῦσθι σὺν
δέλῳ σε ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη ἀγνή μόνη ἐυ-
λογημένη. Κοντάκιον.

Ο' Μαθητὴς καὶ φίλος σε, καὶ μιμητὴς τῆς πάθης
σε, τῇ οἰκονομίᾳ Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεητόρος
κύριε. ταῖς αὐτῆ ἰκεσίαις ἐξ ἐθνῶν ὡδρανόμων τὴν
ἐκκλησίαν σε, τὴν πολιτείαν σε δὲ τῆς θεοτόκης
σωτήρησον πολυέλεε.

Προκείμενα ἤχ. πλ. δ'.

Ε' εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς
τὰ πέρατα τῆ οἰκονομίας τὰ ῥήματα αὐτῶν. πικ.

Ο' οἱ ἔρανοὶ διηγέονται δόξαν Θεῶν, πόισιν δὲ χειρῶν
αὐτῶ ἀναγγέλλει το σπέρωμα. Ἄλλ.

Ε' Ἐομολογήσονται οἱ ἔρανοὶ τὰ θαυμάσιά σε κύριε,
καὶ γὰρ τὴν ἀληθειάν σε ἐκκλησία ἀγίων. πικ.

Ο' Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῆ ἀγίων, μέγας καὶ
φόβερός ἐστιν ὅπι πάντας τὰς ὡρικύκλω αὐτῶ. Κοιν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Εἰς ἕνα Μάρτυρα ἤχ. δ'.

Ο' Μάρτυς σε Ν. κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶ τὸ
σέφους ἐκομίσατο τῆ ἀσθερείας ἐκ σε τῶ Θεῶ.

С 3

ἔχων

ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύ σου, τὰς τυράννας κατήλας.
ἔδραυσεν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίχυρα θέασι. αὐτὴ ταῖς
ἰκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοπεκίον.

Σ Ε' μεγαλυόμορον θεοτόκε βοῶντες, σὺ εἶ ἡ βάτος,
ἐν ἣ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα τὸ
πῦρ τῆ θεότητος.

Κοντάκιον.

Τ Οὐκ Μάρτυρα Χριστῶ ἰκετεύσαμορον πάντες, αὐτὸς
γὰρ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν φρεσβέουε. καὶ πάντες
προσελθόμερον πρὸς αὐτὸν μὲ πίστεως. ἔτι δὲ δίδωσι
τῆν ἰαμάτην τὴν χάριν, ἕτος φάλαγγας ἀποδιώκει
δαιμόνων, ὡς φύλαξ τῆ πίστεως.

Προκείμενα ἤχ. βαρῦς.

Ε' Υφρανήσεται δόξαμος ἐν κυρίῳ, καὶ ἐλπίᾳ ἔσω
αὐτὸν.

σιχ.

Ε' ἰσάκωσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαι μὲ
πρὸς σέ.

Ἄλλ.

Δ Ἰγμος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ
λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

σιχ.

Πεφυτῶμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς ἀλλαγῆς τῆ
θεῶ ἡμῶν ὄξανθήσει.

Κοινων.

Ε' ἰς μνημότυπον αἰώνιον ἔσται δόξαμος, ἀπὸ ἀκοῆς πο
νηθεῖς ἐ φοβηθήσεται.

Ἐν

Εν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆ μεγαλομάρτυρος τρωπ., θεοτ.
 Ἐκοντάκιον. ὡς ἀνω ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆ ἐνὸς μάρτ.

Τὰ δὲ προκείμενα ἤχ. α'.

Ⓜ Αυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῷ, ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ. στχ.

Ε'ν ἐκκλησίαις δὲ λογιῆτε τὸν Θεὸν, κύριον ἐκ πηγῶν
 Ἰσραὴλ. Α' λληλ. Ἐ κοινων. ὡς ἀνω.

Τῷ ἱερομάρτυρος Τρωπάριον ἤχ. δ'.

Κ Αἱ τέτρων μέτρος, κ' θρόνω δαΐδοχος τῷ Ἀπο-
 σόλων γρόμμος, τ' προᾶξιν εὔρες, θεόπνυσε,
 εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. δαΐ τέτρο τ' λόγον τ' ἀληθείας
 ὀρθοτομῆς, Ἐ τῇ πίστ' ἐκήθλησας μέγρις αἵματι,
 Ἱερομάρτυς Ν. πρέσβυε χερσὶ τῷ Θεῷ σωθῆναι
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σ Ε τὴν τὸν ἀχώρητον λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασαν,
 τὴν ἧς ἔρανῶν πλατυτέραν, καὶ χερσὶν ἐνδο-
 ξοτέραν, θεοτόκε ἄχραντε, ὕμνοις μεγαλυόμην.
Κοντάκιον.

Ι Ερέων πέφυκας λαμπρὸς φωσφόρος, Ἐ πατέραν
 καύχημα, σεμνολογήματι τρωπῶν Ἱερομάρτυς
 αἰοῖδιμε, σὺ γὰρ φυλάτεις ἐκ βλάβης τὰς δούλας σε.
Προκείμενα ἤχ. βαρὺς.

Ε Τρωπῶν θέσεται δίκαιον ἐν κυρίῳ, καὶ ἐλπὶς ἐστὶ
 αὐτὸν. στχ.

Ε' ιστάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῇ δέεστί μου
 πρὸς σέ.

Ο Ἱερεῖς σε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοι
σε ἀγαλλιάσονται. 51χ.

Ο π' ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών, ἠρεπίσθη αὐτῇ
εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Κοινωνικ.

Εἰς μνημόσυμον αἰώνιον ἔσται δίκαιος ἀπὸ ἀκοῆς
πονηθεῖς ἔφοβηθήσεται.

Εἰς τὰς ἀγίας Μάρτυρας ἀπολυτ. ἤχ. δ'.

Ο Ἱ Μάρτυρες σε κύριε, ἐν τῇ ἀθλίᾳ αὐτῶν τὸ
σέος ἐκομίσαντο τὴν ἀφθαρσίαν ἐκ σε τῆ Θεῶ
ἡμῶν, ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύ σου τὰς τυράννας καθείλοντες
ἔδραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίχθηα θρόνοι. αὐτῶν
ταῖς ἰκεσίαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀσπερον τόκον σε θεοτόκε ἀχραντε, Χειρὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσπητοῖς μεγαλιό-
μων. Κοντάκιον.

Τὸν μαρτύρον σήμερον τὴν θείαν μνήμην, οἱ πι-
σοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν Χειρὸν ἐν ὅπτι-
γνώσει κραυγάζοντες, σὺ τῶν μαρτύρων ὑπάρχεις
καταίωμα.

Προκείμενα ἤχ. δ'.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ ἐθαυμάσωσεν ὁ
κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτῆ ἐν αὐτοῖς. 51χ.

Προσηφύμενος τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ
δεξιῶν μου ὄσιν ἵνα μὴ σαλευθῶ.

ἌΛ-

Ἀλληλ.

Ε Κέραζαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτοὺς. στχ.

Πολλὰ αἰθλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ κύριος. Κοινωνικ.

Α γαλλιάσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς δόδεσι ᾠρέπει αἰ-
νεσις. Ἐἰς ἱεραρχίῳ τεραπειον ἤχ. δ.

Κ Ανόνα πίσεως, καὶ εἰκόνα φραότητος, ἐγκρατείας
διδάσκαλον ἀνέδειξε σε τῆ ποιμήνῃ σου, ἡ τῶν
πραγματικῶν ἀλήθεια. Διὰ τὸ ἐκπύσω τῆ ταπει-
νώσει τὰ ὑψηλὰ, τῆ πτωχία τὰ πλέσια· πᾶτερ ἱε-
ραρχε Ν. φρέσβυε χεῖρὰ τῆ θεᾶ στοθλιῶν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τ Ὀν λόγον τῆ πατρὸς χεῖρῶν τὴν θεὸν ἐκ σε σαρ-
κωθέντα ἐγνωμῶν θεοτόκε παρθένε, μόνη ἀγνή,
μόνη δολογημένη, διὸ ἀπαύτως δὲ ἀνυμνουῦτες με-
γαλῶμῶν.

Κοντάκιον.

Τ Ὡ πόθῳ χεῖρῶν τεραθεῖς ἱερότατε, τὸν νοῦν
πρεροθεῖς τῆ αἰγλή τῆ τῆ πνύματῶ, πρα-
κτικῆ θεωρία τῶν φράζιν ὄρες θεόπυσε, θυσιασῆ-
ριοι γενόμῶν, αἰτέμῶν πᾶσι θεῖαν ἀφεισι.

Προκ. ἤχ. α.

Τ Ὀ σῶμα με λαλήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆ καρ-
δίας με σῶσειν. στχ.

Α' κβ.

Α' κέσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωπίστα δὲ πάντες οἱ
κρατοικῆντες τῶν οἰκισμένων. Ἄλλ.

Στόμα δικαίᾳ μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐ-
τῆ λαλήσῃ κρίσιν. ΣΤΧ.

Ο' νόμος τῆ Θεοῦ αὐτῆ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, καὶ ἔχ ὑπο-
σκελιώθησθε τὰ διαβήματα αὐτῆ. Κοινων.

Εἰς μνημότυπον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Εἰς Ἱεράρχας Ἰσπαίριον ἤχ. δ'.

Ο' Θεὸς ἦν πατέρον ἡμῶν, ὁ ποίαν αἰεὶ μὴ ἡμῶν καὶ
τὴν σὺν ἐπιέκειαν, μὴ ἀποσῆσης τὸ ἔλεός σου ἀπὸ
ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῆ ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνη-
σον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ παιαζίαν θεοτό-
κον τὴν τὸν κτίσιν τεκῆσαν ἦν ἀοράτων τε, καὶ
ορατῶν· ἐν ὑμῖν μεγαλιώομεν.

Κοντάκιον.

Τοὺς Ἱεράρχας τῆ Χρῆστῆ ἐπαξίως ἀποφημίσωμεν
πιστοί, καταχρέως, τῆ ἐκκλησίας σύλκῃ, καὶ πρε-
πύρηι. Οὐπι γὰρ κατέφλεξαν τῆ ἀθέων τὰς γλώσ-
σας, καὶ δόγματα σοφώτατα ἀνεκήρυξαν πᾶσι τοῖς
ὀρθοδόξως μέλωσιν, αἰεὶ τῆς ἀσεβείας τὸ μέγα μυ-
σίον.

Περικείμενα ἤχ. βαρῦς.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῆ ὁσίων αὐ-
τῆ. ΣΤΧ.

Τί

Τί ἀνταποδώσω μὲν τῷ κυρίῳ ὡς πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ἄλλ.

Οἱ ἱερεῖς σε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοί σε ἀγαλλιάσονται. Ἦχ.

Ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών, ἡρετίτατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Κοινωνικ.

Ἀγαλλιάσθε δικαιοὶ ἐν κυρίῳ, τοῖς δούλοισι φρέσκει αἰνεσις. Εἰς ἕνα ὄσιον τροπῆριον Ἦχ. α.

Τῆς ἐρήμης πολίτης, καὶ ἐν σῶματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδέχθησθε θεοφῶρε πατέρ ἡμῶν Νησιάν, ἀγρυπνίαν, προσοχίαν, ἐσθία γαρίσματ λαβῶν, θεοσβείας τὸ νοσηντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστι προσξερχόντων σοι. δόξα τῷ δεδακτύτι σοι ἰσχυρῷ, δόξα τῷ σεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργῶντι διὰ σὺ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμήτορα ἐν ἕραν ἡμῶν ἐννοίαν, καὶ ἀκολῶν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτακας, αὐτὸν θεοτόκε ἰκέτῳ ἡμῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλο τροπῆριον εἰς ὄσιον. πλ. α. δ.

Ταῖς τῶν σαρκῶν σε ῥῶαίς τῆς ἐρήμης τὸ ἄχρονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς σε βάθους σεναγμοῖς εἰς ἑκατὸν τὸς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας σωτὴρ τῆς οἰκουμένης λάμπων τοῖς θαύμασι Ν. πατὴρ ἡμῶν. φρέσβει Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεο-

Θεοτοκίον .

Χ Αἶρε ἢ δι' ἀγγέλων ἢ χάραν τῶ κόσμῳ δεξαμένη ,
χαῖρε ἢ τεκῆσα ἢ ποιητὴν σε καὶ κύριον , χαῖρε
ἢ ἀξιοθεῖσα γλυέστα Μήτηρ Θεῷ .

Ἐτερον τ' ἀσκησάντων ἐν τῇ μοναστηρίῳ ἤχ. πλα. δ' .

Τροπάριον .

Ε Ἦ σοὶ πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα ,
λαβὼν γὰρ ἢ σαυρὸν ἠκολέθησας τῷ Χριστῷ , καὶ
πράττων ἐδίδασκεις ὑποροῶν μὴ σαρκὸς , πατέρχειται
γὰρ , ὅπιμελείσθαι δὲ ψυχῆς πρᾶγματ' ἀθανάτου ,
διὸ καὶ μὴ ἀγγέλων συναγάλλει . Ν. τὸ πνεῦμα σε .

Θεοτοκίον .

Κ Αἶρε ἢ πύλη τῆ βασιλείας τῆς δόξης , ἢν ὁ ὕψιστος
μόνον διώδωκε , καὶ μόνον ἐσφοραγισμένον
ἐφύλαξεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

Ἄλλο τῶν διδασκάλων ἤχ. πλα. δ' .

Ο Ῥθοδοξίαι ὁδηγὸς , ὄσεβείας διδάσκαλε , καὶ
σεμνότητος τ' οἰκεμένης ὁ φωστὴρ τῶν μοναζόντων ,
θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα , Ν. σοφὸς , ταῖς διδαχαῖς
σε πάντας ἐφώτισας , λύσας τῆ πνεύματος , φρέσ-
εθε χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Θεοτοκίον .

Ο Καρπὸς τῆ κοιλίας σε ἀρχαυτε τ' προσητῶν ὑπέ-
χει , καὶ τῆ νόμου τὸ πληροῦμα . διὸ σὲ θεοτόκον
ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες , ὄσεβῶς μεγαλιώομεν .

Κον-

Κουτάκιον .

Τὸν βίον δ' ἰσεβῶς ὀπίθῃς ἐκτελέσας, δοχεῖον κα-
θαρὸν τὸ τῆ πνύματος ἁφθης, φωτίζων τὰς πί-
σει σοι πρσιόντας μακάριε . ὅθεν αἴτησα τὸν σὸν
δεσπότην, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν τ' ἀνυμνῶντων σε
πόθω Ν. πατὴρ ἡμῶν .

Προκείμενα ἤχ. βαρὺς .

Ε' Ὑφρανήσεται δίκαιος ἐν κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ'
αὐτὸν .

ἤχ.

Ε' ἰσάκκσον ὁ Θεὸς φωτῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
σέ .

Ἄλλ.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβέμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτῆ θελήσει σφόδρα .

ἤχ.

Διωτὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῆ, γυνεὰ δ' ἑθῶν
δύλογιθήσεται .

Κοινων.

Ε' Ἰς μνημόσμων αἰώνιον ἔσται δίκαιος, ἀπὸ ἀκοῆς
πονηρῆς ἐφοβηθήσεται .

Εἰς ὁσῖες τροπαεῖον ἤχ. δ' .

Ο' Θεὸς τῆ πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιᾶν αἰετὸν ἡμῶν
κατὰ τὴν σὴν ὀπιείκειαν . μὴ ἀποσῆσης τὸ ἔλεός
σε ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αἰτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ
κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν .

Θεοτοκίον .

Σὲ τὴν ἱσφένδοξον νύμφην, καὶ παναγίαν θεοτό-
κον, τὴν τὸν κτίστω τεκέσασαν τῆ ἀσραπίων τε, ἔ-
δρα τῆ . ἐν ἕμνοις μεγαλιώομην .

Κουτ-

Τὼν ὀπιγείων καὶ φθαρτῆν τὴν ἀπόλαυσιν κατὰ
 φρονήσαντες σιφῶς, παμμακάρισοι, τὴν τ' ἐρή-
 μω οἴκησιν ἠγάσατε κόσμω δ' ὠρεπέσερον, καὶ ξυδῆς
 τ' προσκαίρου· ἐν τ' ὅθεν ἠξιώθητε ἑραναῶν βασιλείας,
 διὸ βοᾶμεν πάντες ἐκτενάς, ἐκ τῶν κινδύνων ἡμῶν
 διασώσατε.

Προκείμενα ἤχ. βαρῦς.

Τίμιϑ' ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐ-
 τῆ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ κυρίῳ ὡς πᾶντων, ὧν ἀν-
 ταπέδωκεν ἡμῖν. Ἄλλ.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἀνῆγάσαν ἡμῖν. ΣΤΧ.

Ἐσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ ὁσίων
 μισῆντας ἡμᾶς κατήχημας.

Κοντάκιον.

Αγαλλιᾶθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, καὶ τοῖς ὁσίοις
 φρέσιν αἰνεῖσι.

Ἐπερὰ προκείμενα τῆν ὁσίων ἤχ. βαρῦς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγγαλλιάσονται
 ὅπῃ τῆν κοιτῶν αὐτῶν. ΣΤΧ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα κληρὸν, ἢ αἰνεῖσι αὐτῷ ἐν
 ἔκκλησίᾳ ὁσίων. Ἄλλ.

Μακάριϑ' ἀνὴρ ὁ φοβέμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς
 ἐν ἔλπίσι αὐτῷ θελήσει σφόδρα. ΣΤΧ.

Δ.ω.κ.

Δωατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσαι τὸ σπέρμα αὐτῆ, ἡμεῖς δὲ
 δέων δόλογηθήσεται. Κοινων.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ, τοῖς ἔυθ.

Τῆς Γνωαϊκῆς Μάρτυρος Ἰσοπάριον ἤχ. δ'.

εἰς Κατεπλ.

Η Ἀμνάς σε Ἰησοῦ, κερῖζει μεγάλη τῇ φωνῇ σὲ
 νυμφίε με ποσῶ, ἔ σὲ ζητῶσα ἀθλά, κὶ συ-
 σαρεῖμαι, καὶ συνδάπτωμαι τὰ βαπτισμά σου· καὶ
 πάχω δια σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοὶ, κὶ θνήσκω ὑπὲρ
 σὲ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοὶ· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον
 προσδέχε τὴν μὴ πρόθε τιθεῖσάν σοι, φρεσβείαις τῆ
 ἀγίας μάρτυρος Ν. ὡς ἐλεήμων σώσον τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε πύρινε σύλε ὁδηγῶν τὲς ἐν σκότει, χαῖρε
 σκέπη τῆ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Κοντάκιον.

Ε Ὑφροσύνης πρῶτος ἡμῖν ἐπέση ἡ φωσφόρος σί-
 μερον τῆ ἀθληφόρος ἑορτή, ἡν αὐμουῶντες δοξά-
 ζομεν τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Χριστὸν.

Προκείμενα ἤχ. δ'.

Θ Αὐμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῆ, ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ. Σιχ.

Ἐν ἐκκλησίαις δόλογητε τὸν Θεὸν, κύριον, ἐκ πηγῶν
 Ἰσραὴλ. Ἄλλ.

Υ Πορδαίων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι
 ἔ εἰσέκουσε τῆ δεήσεώς μου. Σιχ.

Καὶ

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ
 πύλῃ ἰλύου. Κοινων.

Α Πενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
 αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Τῆς ὁσίας γυναικὸς Τροπάριον ἤχ. δ'.

Τὸν θυμὸν σε Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπά-
 दा σε φαιδρῶς ὄτρυνίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέ-
 λαμψας πανδύφημι, ὅθεν εἰσελήλυθας σὺ αὐτῷ εἰς
 τὸν γάμον, τὸ σέφου τὴν ἀσκήσεως παρ' αὐτῆς δεξα-
 μένη. Ἀλλ' ἐκ κινδύων λύξωσάμ ἡμῶς, τὲς ἐκτε-
 λῶντας ὁσία Ν. τὴν μνήμην σε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κλίμαξ ἐπιφανείε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός·
 χαῖρε γέφυρα μετὰ ἕστα τὲς ἐκ γῆς πρὸς ἕρανόν.

Κοντάκιον.

Τὸ σῶμα σεμνὴ νηστείας κατατήξασα, ἀγρύ-
 πνοις ὄχαις τὸν κτίσιν καρδιεκέλευσας, ἵνα ἔυ-
 ρεθῆναι ἀφῆσιν τῷ πλάσματι πάντες ἔνδοξε, σὺ
 γὰρ πᾶσι θῆκαν ὁδὸν τῆς μετανοίας ἐδείξας.

Προκείμενα ἤχ. δ'.

Α Πενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
 αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. ΣΤΧ.

Α' γθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἄλλ.

Υ Πομπῶν ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι,
 ἵνα εἰσήκουσε τὴν δεήσεώς μου. ΣΤΧ.

Καὶ

Καὶ ἀνηγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ
 πύλων ἰλύου. Κοινωνικ.

Α' πνευθῆσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι.

Τροπῆριον τῷ μαθητῷ, τῷ ἀποστόλῳ ἦχ. δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πάσιν ἀγα-
 θῶν πνεύματιν ἰερωφραπῶς ἐνδυτάμενος. ἡν γλη-
 σασ ἐκ τῆ σκέψης τῆ ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τῶν
 πῖσιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας ἰερωφραπῶς
 Ν. φρέσθωε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἕως τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῷ ἀποστόλῳ τὸ ἀσίγητον σῶμα χαῖρε τῷ
 ἀθροφῶρον τὸ ἀνίκητον θάρσος.

ΕΠΙΕΙΤΑ ΑΔΟΝΤΑΙ ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Τῆ κατὰ τῶν ἡμέραν ἀγία τυχόντος, ἢ καθ' ἐν τῆ
 ψαλμείᾳ, ὡσπερ τὸ τυπικὸν δηλοῖ, ἀλλ' ἐν
 ταῖς ἡμέραις κυριακῶς ψάλλεται καὶ τῆ ἦχ.
 ψαλμ. ριέ'.

Ε' Πίσθωσα τὸ διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπα-
 νώθω σφόδρα: ἄλλ.

Ε' γὰρ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἀνθρώπος
 ψύσης: ἄλλ.

Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ ἕως πάντων, ὧν ἀντα-
 πέδωκέ μοι: ἄλλ.

Ποθίμιον σωθῆναι λήψομαι, ἔ το ὄνομα κυρίου ἐπι-
 καλέσομαι: ἄλλ.

D

Τὰς

Τὰς δ' ἰχθῆς με τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
τῆ λαῶ αὐτῆ. ἄλλ.

Τίμιθ ἐναντίον κυρίε, ὁ θάνατος τῆ ὀσίων αὐτῆ.
ἄλλ. * * *

Ὡ κύριε ἐγὼ δ' ἔλθω σοῦ, ἐγὼ δ' ἔλθω σοῦ, καὶ υἱὸς τῆ
παιδείκης σε. ἄλλ.

Διέρρηξας τῆς δεσμῆς με, σοὶ θύτω θυσίαν ἀνέσεως
ἐν ὀνόματι κυρίε ὀπικαλεσομαι. ἄλλ.

Τὰς δ' ἰχθῆς με τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον ἧ
παντὸς τῆ λαῶ αὐτῆ. ἄλλ.

Ἐν ἀυλαῖς οἴκου κυρίε, ἐν μέσῳ σῆ ἱερουσαλήμ.
ἄλλ.

Ψαλ. ρις'.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοὶ. ἄλλ.

Ὅτι ἐκοσμοταύθη τὸ ἔλεθρον αὐτῆ ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἡ ἀλή-
θεια τῆ κυρίε μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἄλλ.

Δόξα, καὶ νυῦ, ἀλληλεΐα ἄλλ. ἄλλ. Δόξα σοὶ
ὁ Θεὸς. ἐκ γ'.

Ψαλ. ριζ'.

Ἐξομολογήσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς ἧ
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεθρον αὐτῆ. ἄλλ.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς ἧ αἰ-
ῶνα τὸ ἔλεθρον αὐτῆ. ἄλλ.

Εἰπάτω δὴ οἶκον Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεθρον αὐτῆ. ἄλλ.

Εἰπά-

Ἐἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν κύριον,
ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεθρον αὐτοῦ.

ἀλλ.

Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ με εἰς πλατυσμόν. ἀλλ.

Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ ἐφοβηθήσομαι τὴ ποιήσασαι μοι ἀνθρώπος. ἀλλ.

Κύριε ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπέψωμαι τὰς ἐχθράς μου. ἀλλ.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ὅτι κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἀνθρώπον. ἀλλ.

Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ὅτι κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἀρχασι. ἀλλ.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τὰ ὄνόματι κυεῖς ἤμυνάμην αὐτὰς. ἀλλ.

Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τὰ ὄνόματι κυεῖς ἤμυνάμην αὐτὰς. ἀλλ.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηεῖον, καὶ ὄξεαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τὰ ὄνόματι κυεῖς ἤμυνάμην αὐτὰς. ἀλλ.

Ὡς θεὸς ἀνεξάπην τὴ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριε ἀντελάβετό με. ἀλλ.

Γόγγυς μου, ἔὑμνησάς μου ὁ κύριε, ἔἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. ἀλλ.

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως, ἔσωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. ἀλλ.

Δεξιά κυρία ἐποίησε δυνάμιν, δεξιά κυρία ὑψώσέ με, δεξιά κυρία ἐποίησε δυνάμιν. ἄλλ.

Οὐκ ἀποθανῆμαι ἀλλὰ ζήσομαι, ἔδιηγήτομαι τὰ ἔργα κυρία. ἄλλ.

Παιδύων ἐπαίδύσέ με ὁ κύριος, ἔπαυθῆναι τὸ πᾶν παρέδωκέ μοι. ἄλλ.

Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἔξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ. ἄλλ.

Ἄψι ἡ πύλη τῆ κυρία, δικαιοὶ εἰσελεύσονται ἔν αὐτῇ. ἄλλ.

Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς με, καὶ ἐγένεθ μοι εἰς σωτηρίαν. ἄλλ.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. ἄλλ.

Παρά κυρία ἐγένετο αὐτῇ, ἔβρι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ἄλλ.

Ἄψι ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασόμεθα, καὶ ἠσφραδῶμεν ἐν αὐτῇ. ἄλλ.

Ὡ κύριε σῶσον δὴ, ὦ κύριε δόξασον δὴ, δόξαση μῆν ὁ ἐργάτης ἐν ὀνόματι κυρία. * * * ἄλλ.

Ἐύλογηκαμεν ὑμᾶς ἔξ οἴκου κυρία, Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. ἄλλ.

Συσήσατε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυλάεσσιν, ἕως τῆς κεφαλῆς τῆ θυσασηρία. ἄλλ.

Θεὸς με εἶ σὺ, καὶ ἔξομολογήσομαί σοι, Θεὸς με εἶ σὺ, καὶ ὑψώσω σε. ἄλλ.

Εξο.

Ε' ἑξομολογήσομαι σοι ὅτι ἐπικεσάς με , κὴ ἐγὼς μοι εἰς σωτηρίαν . ἄλλ.

Ε' ἑξομολογήσῃς τῷ κυρίῳ ὅπ ἀγαθός , ὅπ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . ἄλλ.

Δόξα , κὴ νῦν ἂ λληλεῖα ἂ λλ. ἂ λλ. Δόξα σοι ὁ Θεός . ἕκ γ'.

Ψαλ. ρλέ'.

ἔκ. α'. Ε' ἑξομολογήσῃς τῷ κυρίῳ ὅπ ἀγαθός . Ψ ἄλλ. ἄλλ. ὅπ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . ἄλλ.

Ε' ἑξομολογήσῃς τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν . ἄλλ. ἄλλ. Ψ ὅπ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . ἄλλ.

Ε' ἑξομολογήσῃς τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων . ἄλλ. ἄλλ. ὅπ. ἔκ. β'. Γ ὡ ποίησαντι θαυμάσια μεγάλα μόνω . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . ἄλλ.

Γ ὡ ποίησαντι τὰς ἐργασίας ἐν σμύσει . ἄλλ. ἄλλ.

Γ ὡ σερεώσαντι τὴν γῆν ὅπ τῶν ὑδάτων . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . ἄλλ.

ἔκ. γ'. Γ ὡ ποίησαντι φῶτα μεγάλα μόνω . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι .

Γ ὄν ἥλιον εἰς ὄξοσιαν τῆς ἡμέρας . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι εἰς .

Γ ἔω σελήνην , καὶ τὰς ἀστέρας εἰς ὄξοσιαν τῆς νυκτὸς . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ . ἄλλ.

ἔκ. δ'. Γ ὡ πατάξῃς Αἴγυπτον σὺ πῆς φεροτοτόκοις αὐτῶν . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι εἰς .

D 3

K α'

Καὶ ἔξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσσε αὐτῶν . ἄλλο
ἄλλ. ὅτι εἰς .

Ἐν χειρὶ κραταιᾶ , καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ . ἄλλο
ἄλλ. ὅτι εἰς .

^{σχ. πλ. α.} **Τ**ῷ καταδιελόντι τὴν ἔρυθραν θάλασσαν
εἰς διαρέτας , μακαρίζομένῳ σε θεοτό-
κε παρθένε τὴν αἰ μακάρισον καὶ παναμώμητον , καὶ
μητέρα τῆ Θεῆ ἡμῶν .

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσσε αὐτῆς , ἄξιόν
ὄσιν μακαρίζειν σε τὴν θεοτόκον , τὴν τιμιωτέραν
τῆ χειρὸς βίμ , καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως ἢ σερρα-
φίμ , καὶ μητέρα τῆ Θεῆ ἡμῶν .

Καὶ ἐκτινάξαντι φασαῖ καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῆ εἰς
θάλασσαν ἔρυθραν , λέγειν σε τὴν θεοτόκον μακαρί-
ζομένῳ σε πάσαι αἰ γυνεαὶ , ὡς μητέρα τῆ Θεῆ ἡμῶν .

^{σχ. πλ. β.} **Τ**ῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτῆ ἐντῆ ἐρή-
μῳ ἄλλ. ἄλλ. ὅτι .

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλας . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι .

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιὰς . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι .

^{σχ. παρ. β.} **Τ**ὸν Σηὼν βασιλέα τῆ ἀμορραίων . ἄλλο
ἄλλ. ὅτι εἰς .

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆ Βασάν . ἄλλ. ἄλλ. ὅτι εἰς .

Καὶ δόντι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν κληρονομίαν . ἄλλ. ἄλλο
ὅτι .

^{σχ. πλ. δ.} **Κ**ληρονομίαν Ἰσραὴλ δέλω αὐτῆ . ἄλλο
ἄλλ. ὅτι .

Ὅτι

Οὐ τι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος.
ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Καὶ ἐλυξώτατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐχθροῦν ἡμῶν. ἀλλ.
ἀλλ. ὅτι εἰς.

Ὁ δὲ διὰς ζοφλῶ πάση σαρκί. ἀλλ. ἀλλ. ὅτι εἰς.

Εἴ ξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῆ ἐρανῆ. ἀλλ. ἀλλ. ὅτι.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, ἡμῶν
δοξολογεῖσθε τὸν κύριον τῆ δόξης, καὶ πιστῶς προσκυ-
νῆσθε τῇ ἀγίαν εἰκόνα αὐτῆς, εἰς τύπον τῆ ἀγίας αὐτῆ
μορφῆς.

Νῦν ἔστω εἰς τὰς αἰῶνας τῆς αἰώνων ἀμήν.

Σὲ μακαριεῖσθε πανάχαυτε παρθένε, ἔπιστῶς προσ-
σκυνῆσθε τῷ ἀγίαν εἰκόνα σε εἰς τύπον τῆ ἀγίας σε
μορφῆς.

Καὶ εὐθέως λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Εἴ Τι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τῆ κυρίε δεηθῶμεν.
ὁ χρῆ. Κ. ὕριε ἐλέησον.

Αἴ ντιλαβεῖ σῶτον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
Θεὸς τῆ σῆ χάριτι. Κ. ὕριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀχαυτε ὑπερόλογημόνης ἐνδόξε
δευοίνης ἡμῶν δεοτόκε καὶ αἰὲ παρθένε Μαρίας, μὴ
πάντων τῆ ἀγίων μνημονόσαντες, ἑαυτὲς ἔ ἀλλή-
λας, καὶ πᾶσαν τῷ ζωῷ ἡμῶν χεῖρῶ τῷ Θεῷ πα-
ραδώμεθα. Σ. οἱ κύριε.

Ὅτι σὺν τῷ κράτος, ἔ σε ἐξὶν ἡ βασιλεία ἔ ἡ δύ-
ναμις, καὶ ἡ δόξα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τῆ
ἀγίε

ἀγίῳ Πνεύματι καὶ αἰ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Καὶ λέγεται τὸ κῆρσμα τῆ ἡ. ἡχ. καὶ τὴν ἡμέραν ἢ ἡ ὑπακοῆ σου ταῖς αναβαθμοῖς ἐν τῇ κυριακῇ καὶ τὸν ἡχ. ἀναστασίμω, ἢ τὸ κῆθ. τῆς ἑορτῆς: εἰ δὲ ἐν τῇ ἑορτῇ λέγεται τὸ εὐαγγέλιον, ἐν τῷ ἡχ. δ. εἶποι ἀναβαθμοὶ ἄδονται.

Ε' Κ νεότητός με πολλὰ πολεμᾷ με πάθῃ, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβέ, Ἐ σῶσον σωτήρ με. ΣΤΧ.

Π λεονάκις ἐπολέμησάν με. Ε' κ νεότητός με.

Οἱ μισῆντες Σιών ἀρχώθητε ἀπὸ τῆ κυρίας, ὡς ἄρῳ
Τοι γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. ΣΤΧ.

Αἰχμηθῆσαν, καὶ ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες.

Οἱ μισῆντες Σιών ἀρχώθητε. Δόξα Πατρὶ.

Π Ἄσα φυγὴ ζωῆται, Ἐ καθαίρει ὑψῆται, λαμ
φρῶεται τῇ τεταδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως
Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ πνεύματι. Π ἄσα φυγὴ ζωῆται καὶ.
Ἐπαντα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Π Ρόχωμω εἰρήνη πᾶσι. Ἀποκρ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ο' ἱερεὺς. Σοφία. ὁ χορ. Φαλμῶ
τῷ Δαβιδ.

Ὁ ἱερεὺς. Π εῶχωμω.

Καὶ

Καὶ λέγονται τὰ προκείμενα καὶ τὴν ἑορτὴν, ἐν τῇ
δὲ κυριακῇ ἀδόνται τὰ προκείμενα ταῦτα.

ἦχ. βαρὺς.

Α' Νάσηδι κύριε ὁ Θεός μου ὑψώθητε ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάθῃ ἡμῶν πενήτων σου εἰς τέλος. σιχ.

Β' Ἐξομολογήσομαι σοὶ κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν δόξασιν.

Ο' Τι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃς,
ἔ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν πάντες, ἔ τὰ
Υἱά, ἔ τὰ ἅγια Πνεύματα, νῦν καὶ αἰεὶ, ἔ εἰς τὰς
αἰῶνας ἡμῶν αἰώνων. ὁ χορ. Ἄ μὴ.

ὁ Ἱερ. Εἰρήνη πᾶσι. ὁ χορ. Καὶ τὰ πνευματί σου.

Καὶ αὐτὸς ἀκολουθεῖ ἀδων.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω ἡ Κύριον.

ὁ χορ. Πᾶσα πνοή. σιχ.

Ἀνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ἀνεῖτε αὐτὸν
ἐν σπυρίματι δυνάμεως αὐτοῦ, ἀνεῖτε αὐτὸν.

ὁ χορ. Πᾶσα. ὁ Ἱερ. Πᾶσα.

Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Κ Αὐτὸς τὸ καταξιωθῆναι ἡμῶς τῆς θείας ἀκροά-
σεως τῆ ἁγίας διαγγελίας, Κύριον ἡ Θεὸν ἡμῶν ἱκε-
τεύσωμεν λέγοντες. ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλ.

ὁ Ἱερ. Σοφία ἐβόη ἀκέσωμεν τῆ ἁγίας διαγγελίας
εἰρήνη πᾶσι.

ὁ χορ. Καὶ τὰ πνευματί σου.

ὁ Ἱερ.

ὁ Ἱερ. Ἐκ τῆ κτ̄ Ν. ἀγία διαγγελίε τὸ ἀνάγνωσμα.
ὁ χρ. Δόξα σοι Κύριε.

ὁ Ἱερ. Πέρωχωμν. Καὶ ἀναγνώσκει τὸ διαγγέλ.
κ̄ εἰς τὸ τέλος τῆ αὐτῆ λέγεται τὸ Ἐλέησον με ὁ Θεός.
Ψαλ. γ'.

Εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ λέγ. πρῶτερον τὸ.

Ανάσαιν Χεισεῖ θρασάμννι, προσκυνήσωμν
ἀγιον Κύριον Ιησοῦν Χριστόν τ̄ μόνον ἀναμάρτητον.

Τὸν σωθὲν σε Χεισεῖ προσκυνήσωμν, κ̄ τὴν ἀγίαν
σε ἀνάσαιν ὑμνῆμν, Ἐδοξάζομν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἐκ οὐδαμν,
τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομν.

Δεῦτε πάντες πρὸς προσκυνήσωμν τὴν τῆ Χεισεῖ
ἀγίαν ἀνάσαιν.

Ἰδὲ γὰρ ἤλθε δεξ̄ σωρῆ γὰρ ἐν ὄλῳ παρ̄ κόσμῳ,
δεξαπαντός ἀλογῆντες τὸν κύριον, ὑμνῆμν τὴν ἀνά-
σαιν αὐτῆ.

Σταυθὲν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.
Καὶ ἄρχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός.

Καὶ εἰς τὸ τέλος τῆ Ψαλμῆ γ'. Δοξάζομν τὸ
Πεντηκοστάειον κτ̄ τὴν ἡμέραν.

Πεντηκοστάεια τῆ ἀνασασίμ. ἤχ. α'. Δόξα.

Ο εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, κ̄ σαρκικῶς σωθὲν κα-
ταδεξάμννος, κ̄ ταφῆν, καὶ τῆ ἀνασάσει σθ
τὸν κόσμον πάσας κύει δόξα σοι.

Καὶ

Καὶ νῦν.

Τὼ ἐκ νεκρῶν σε ἀνάστασιν, κύριε δοξάζω ἐλέησόν με.
ἤχ. β'. Δόξα.

Ζωοδότα φιλόανθρωπε, ὁ νεκρότας τὸ θάνατον, καὶ τῇ ἐγέρσει σε ἀνυψώσας τὸν ἀνθρώπον, ἐλέησον ἡμᾶς.
Καὶ νῦν.

Ὁλος ὄλω μοι σωμαθεῖς, ἐὼς ὅπως ὅλον εἶς ἄδ' ἀναγῶν, ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με.
ἤχ. γ'. Δόξα.

Ὁ Ἄνασας ἐκ τῆς νεκρῶν, καὶ τῆς ἀδ' ἀκαταργήσας τὼ τυρανίδα, ζωοδότα κύριε ἐλέησόν με.
Καὶ νῦν.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς ἐλέης σε κύριε, τὰ πλήθη τῆς πταισμάτων με πάειδε ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.
ἤχ. δ'. Δόξα.

Ὁ τῇ ταφῇ σε νεκρόσας τὸν θάνατον, καὶ τῇ ἐγέρσει σε ἀνυψώσας τὸν ἀνθρώπον, ζωοδότα κύριε ὁ Θεός ἐλέησόν ἡμᾶς.
Καὶ νῦν.

Ἄνασας ἐκ τῆς τάφου Χριστοῦ ὁ Θεός, ζωὴν ἐδωρήσῃ ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.
ἤχ. πλ. α'. Δόξα.

Ἐν μνήματι ἐτέθης ἐκκοσίως ἐλεήμων, καὶ τὸν ὡσπτόπλασον ἐρρύσω τῆς θανάτου σῶτερ δόξα σοι.
Καὶ νῦν.

Τὴν ἀνάστασιν σε ἀνυμῶμεν, ζωοδότα κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἤχ.

ἤχ. πλα. β'. Δόξα.

Α' Νασὰς ὁ Ἰησῦς ἀπὸ τῆ τάφου καθὼς προεῖπεν,
ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἔ τὸ μέγα ἔλεος.
καὶ νῦν.

Α' Θάνατε βασιλεῦ ὁ τῆ θανάτου τὴν τυραννίδα, τῆ
ἀναστάσει σε καθελὼν, κύριε ὁ Θεὸς ἔλεησον ἡμᾶς.
ἤχ. βαρὺς Δόξα.

Ο' Τριμέρω ταφῆ σε σκυλλώσας τὸν ἄδην, ἔ τῆ
ἐγέρσει σε σώσας τὸν ἀνθρώπον ἔλεησον με.
καὶ νῦν.

Τ ἦν ταφίω σε δοξάζω, ἔ τὴν ἀνάστασιν σε μεγα-
λιύω, ζωοδότα κύριε ἔλεησον με.
ἤχ. πλα. δ'. Δόξα.

Η' Ζωὴ τῶν ζώντων, ἔ τῶν θανόντων ἀνάστασις, ὡς
ἐκ τάφου τῆς ἀμαρτίας, ἀνάστησον δέομαι, καὶ
ἐλεησον με.

καὶ νῦν.

Τ ἡ ἀνάστασις σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν κόσμον ἐφώ-
τισας, καὶ τὸν θάνατον ἐνέκρησας, ὡς δυνάστης καὶ
πολυέλεος.

ΣΤΙΧΟΙ ΑΝΑΜΕΣΟΝ

Τῶν καθισμάτων .

Τῆ κυριακῆ .

Αὕτη ἡ ἡμέρα ὡς ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ὀφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ .

Ὡς κύριε σώσον δὴ, ὡς κύριε δώσωσον δὴ, δόλοισι μένεις ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου .

Δόξα καὶ νῦν .

Ἐν ταῖς λιταῖς ἐξώ τῶ πέντικος περιεχόμενα

τῆ β' . καὶ τῆ γ' .

Κύριε μὴ τῶ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῆ ὀργῇ σε παιδίσσης με .

Θαυμάσιος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ .

Μακάριοι ἐς ἐξελέξω καὶ προσελάβες, κατασκλιώσασαν ἐν ταῖς ἀλλαγῆς σε κύριε .

Δόξα καὶ νῦν .

Τῆ δ' . καὶ τῆ παρασκυδῆ .

Τ' ψῆτε κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃ προσκυνοῦτε τῶ ἵποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιον ἐστὶ .

Θαυμάσιος .

Μακάριοι .

Δόξα καὶ .

Τῆ ε' .

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρας τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν .

Θαυ-

Θαυμασός.

Μακάριοι.

Δόξα κη.

Τῶ σαββ.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτῆ ἐθαυμάσωσεν ὁ κύριος
πάντα τὰ θελήματα αὐτῆ ἐν αὐτοῖς.

Θαυμασός. Μακάριοι. Δόξα κη.

Ἐν τῷ τῆ Πεντηκοστῆς χρόνῳ
τῆ β' κὶ τῆ γ'. περὶ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἠέ ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασάμεθα,
ὣς ὄφρα νῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κύριε μὴ τῶ θυμῷ σε ἐλέγξης με, μὴ δὲ τῆ ὀργῇ
σε παιδίσσης με.

Θαυμασός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῆ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.
Δόξα κη.

Τῆ δ' κὶ τῆ παρασκ.

Τῷ ᾤετε κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὡς θεροσκωᾶτε τῶ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῆ, ὅτι ἅγιον ἔστι.

Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Θαυμασός. Δόξα κη.

Τῆ ε'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα.

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, κη
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Θαυμασός. Δόξα κη.

Τῶ σαββ.

Αὕτη ἡ ἡμέρα. Ὡς κύριε σῶσον δὴ. Δόξα ε.

ΠΕΝ-

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΑ

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἐβδομάδος.

Τῆ β'. ὡροῖ τῶν ἀσωμάτων, Πεντηκ. ἤχ. β'. Δόξα.

ΤΑῖς τῶν ἀγίων ἀσωμάτων ὑπερβείαις ἐλεήμων,
ἄξιον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυῖ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ὑπερβείαις ἐλεήμων,
ἄξιον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τῆ γ'. τῆ ὑποδρομῆς, Πεντηκ. Δόξα.

ΤΑῖς τῆ ὑποδρομῆς ὑπερβείαις ἐλεήμων, ἄξιον
τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυῖ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἔ πάντων τῶν ἀγίων, ὑπερβείαις ἐλεήμων
ἄξιον τὰ.

Τῆ δ'. τῆ σαυρῆς, Πεντηκ. Δόξα.

ΔΥΝΑΜΕΙ τῆ σαυρῆς σου, Χειρὲ ὡς ἐλεήμων, ἄξιον
τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυῖ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἔ πάντων τῶν ἀγίων, ὑπερβείαις.

Τῆ ε'. τῶν ἀγίων ἀποστόλων. Δόξα.

ΤΑῖς τῶν ἁγίων ἀποστόλων ὑπερβείαις ἐλεήμων,
ἄξιον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυῖ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων.

Τῆ

Τῆς ε'. τῆ σαυρῆ. Δόξα.

ΔΥνάμει τῆ σαυρῆ σα, Χριστῆ ὡς ἐλεήμων ὄξά λη-
ψον τὰ. Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν.

Τῶ σαββ. τῶν κοιμη. Πεντηκ. Δόξα ἤχ. πλ. β'.

ΠΤαισμάτων ἀφῆσιν ὡδύαχ σοῖς ὑμνηταῖς, καὶ
τοῖς κοιμηθεῖσι τ' ἀνάπασιν δώρησαι, ταῖς τῆ
σῶν ἀγίων ἀθλοφόρον ἰκεσίας ὁ Θεός, καὶ τεκέσθης
σε ἐλεέμεν ὡ χαῖς. Ἐ νῦν τὸ αὐτὸ.

Εἰ μὲν ὅσι μ'. λέγοντι τὰ πεντηκοστάρια ταῦτα, κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς ὅλης ἐβδομάδος. Δι' ὅλης τῆς α'.
ἐβδομ. τῆς τὸ πετηκ. ψαλ. Τῆς μετανοίας.

Τῆ β'. περὶ τῆς δευτέρας ἐβδ. πεντ. ἤχ. πλ. β.

ΤΑ πληθὺ τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐν ἁγίοις
τάλας, ζέμω τ' φοβεράν ἐκείνην ἡμέραν τ' κέ-
σεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ πέλαγος τῆς ὄσπλαγχνίας
σα σωτήρ, ὡς ὁ Δαβὶδ βοᾷ σοι: ἐλέησόν με ὁ Θεός
καὶ τὸ μέγα ἐλεός σα. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.

Τῆ γ'. περὶ δόξα ἤχ. πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα, ὅς
θεῖζει γὰρ τὸ πνεῦμα με πρὸς ναὸν ἅγιόν σα,
ναὸν φέρον τῆ σώματος ὅλον ἐπιλωμῆρον, ἀλλ' ὡς
οἰκτίρμων, κἀπαρῶν ὄσπλαγχνε σα ἐλέει. Ἐ νῦν.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα, ὀρθο-
ζει γὰρ τὸ πνεῦμα με πρὸς ναὸν ἅγιόν σα, ναὸν
φέρειν

Φέρον τὸ σάματος ὄλον ἐσπλωμύον, ἀλλ' ὡς οἰκτιρῶν, κἀπαθὲν δ' ἰσπλαγγε σὰ ἑλέει. Ἐλέησον οἰκτιρήσον ἐγειρόν με πεινόντα, καὶ τὸ πρὸς με λύτρωσον τῆς φοβεραῖς ἡμέρας, διὰ τῆς θεοτόκας ἐλέησόν με.

Τῆ δ'. ᾠδὴ τῆ ᾠδασουδῆ ἤχ. πλα. δ'. Δόξα.

Γρηγορεῖτε ἔωσον δ' ἔχεθε, ἵνα μὴ παρεσθῆτε, εἶπεν ὁ κύριος, τὸ μὲν πνύμα πείθουμον, ἢ δὲ σάρξ ἀσθενῆς, διὰ τὸ γρηγορεῖτε.

Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ. καὶ ἐπειθε.

Ἐλέησον οἰκτιρήσον, ἐγειρόν με πεινόντα, καὶ τὸ πρὸς με λύτρωσον τῆς φοβεραῖς ἡμέρας, διὰ τῆς θεοτόκας ἐλέησόν με.

Τῆ ε'. ἤχ. πλα. β'. Δόξα.

Πταισμάτων ζάλη με χαμάζει διαπαντός, καὶ πρὸς τὸν βυθὸν με ἀποπέμπει τῆς χαλεπῆς ἀπογνωσεως, ἔκτεινόν μοι χεῖρα Ἰησοῦ παμβασίλειου, ὡς τῷ Πέτρῳ καὶ ἐλέησόν με. Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.

Ἐὼ σαββάτω, ὡς ἐν τῇ ἀποκαθάρσει τῆ αὐτῆς σαββάτω.

Τὰ πεντηκοσάρια πάντων τῶν θεωποικῶν ἐορτῶν, ἔρχομεθα ἐκ τῆς Σεπτεμβρίου μηνός.

Τῆ ἦ. τῆ αὐτῆς μηνός ἡ Γέννησις τῆς θεοτόκας.

Δόξα ἤχ. α'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε, ἐν τῇ γεννήσει τῆς θεοτόκας. καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.

Ε

Ιδ'.

Ιδ'. τῷ αὐτῷ μιλῶς εἰς τὴν Ἰψωσιν τῷ πρῶτῳ καὶ
ζωοποιῶ σαυρῶ ,

Πεντηκ. ἤχ. α'. Δόξα .

Ο Εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν , κ' σαρκικῶς σώμα ἐλάβες καὶ
ταφῶν , καὶ τῇ ἀνυψώσει σου
τὸν κόσμον σώσεις κύριε δόξα σοι .

Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ .

Ἐν τῇ η'. τῷ Νοεμβ. μιλῶς , ἐν τῇ ἑορτῇ τῷ ἀρχιεπισκοπῆς
Μιχαὴλ ,

Πεντηκ. ἤχ. δ'. Δόξα .

Τ Αἰς τῷ Ἀρχαγγέλιῳ πρεσβείαις ἐλεήμων , ἐξάλειψον
τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων . καὶ νῦν .

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων .

Κα'. τῷ αὐτῷ ἐν τῇ ἑορ. τῆς Θεοτόκου .

Πεντηκ. ἤχ. δ'. Δόξα .

Τ Αἰς τῷ ἁγίῳ Δικαίῳ Ἰωακείμ καὶ τῷ ἁγίῳ Ἀννῆς , πρεσβείαις
ἐλεήμων , ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων . καὶ νῦν .

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων , ἐξάλειψον
Κε'. Δεκεμβρίου εἰς τὴν Γέννησιν τῷ Χριστῷ παντ .

ἤχ. β'. Δόξα .

Τ Α' σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθε , ὅτι Χριστὸς
γεννᾶται ἐν τῷ σπηλαίῳ .

Καὶ νῦν .

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθε , ὅτι Χριστὸς γεννᾶται
ἐκ τῆς παρθένου .

Τῆς 5. τῆς μηνὸς Ἰανουαρίου εἰς τὴν Βάπτισιν τῆς κυρίας
ἡμερῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Πεντηκ. ἤχ. β'. Δόξα.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε, Χριστὸς ἐφάνη
ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιᾶσθε Χριστὸς ἐβαπτίσθη
ὑπὸ Ἰωάννου.

Τῆς β. τῆς μηνὸς Φεβρουαρίου ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ἰακωβανῆς
τῆς κυρίας ἡμερῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Πεντηκ. ἤχ. πλ. δ'. Δόξα.

Ως χειρὸς βικῶν Θεόνου, ὁ πρεσβυτικὸς κόλπος
ἐδέξατό σε Χριστὸ ὁ Θεὸς, ἀλλ' ἐγκαίνισον, καὶ
ἡμῶν τῆς σαυρῆς σου δυνάμει, ἐκ τῆς εἰσόδου τῆς θείας
ναῖς ἀξίωσον ἡμῶν φιλήθεσπε.

Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.

Κε'. τῆς Μαρτ. Μηνὸς ἐν τῷ Ἐυαγγελισμῷ
τῆς Θεοτόκου,

Πεντηκ. ἤχ. δ'. Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀρχαγγέλου πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξά-
λειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμερῶν ἐγκλημάτων.

καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον
τὰ πλήθη.

Ἐν τῷ Σαββ. τῆ δικάμ Λαζάρου. ἦχ. πλ. δ'.

Δόξα.

Η Ζωὴ τῶν ζώντων, καὶ τῶν θανέντων ἀνάστασις,
ὡς ἐκ τάφου τῆς ἀμαρτίας, ἀνάστησόν δέομαί
ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με. Ἐ νῦν τὸ αὐτό.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως τῆ Χριστοῦ πεντηκ.

ἦχ. α'. Δόξα.

Ο Ἐἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, καὶ σαρκικῶς σωθεὶς
καὶ ἀδεξάμενος, καὶ ταφῆναι ἐν τῇ ἀναλήψει
τὸν κόσμον σώσας κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς,
Πεντηκ. ἦχ β'. Δόξα.

Ο Τοῦ σώματος ταῖς δεξαποσίλας τοῦ πανάγιον
πνεύματος, ἀνπλασθεῖς κύριε.

ἄλλο.

Πάτερ ἀναρχε, λόγε, ἔ πνεῦμα, ξισυπέσατον καὶ τῶν
σωσῶν ἡμᾶς τὰς πιστῶς σὲ ὑμνεῖντας.

Καὶ νῦν.

Πάτερ ἀναρχε, λόγε, καὶ πνεῦμα, ξίας ἀρχηκοτάτων
ἐξάλαψον τὰ πληθὴ τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Τῆς. τῆ ἀρχαίτης Σώματος τῆ Χριστοῦ σωτῆρος,
Πεντηκ. ἦχ. β'. Δόξα.

Σ Ὁμα θεῶν λόγου, καὶ τὸ πάντημον αἷμα, ἐξάλαψον
τὰ πληθὴ τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τῆ β' κυριακ. τῆ αγίας Πεντάμαζος,

Πεντικ. ἤχ. β'. Δόξα.

Π Ἄτερ, λόγε, πένταμαζε, ξίας ἀρχηγοτάτη ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῆν.

Καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.

Τῆ σ'. Ἀγέσθ, εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν

τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Πεντικ. ἤχ. πλα. δ'. Δόξα.

Α' Ὁρατε βασιλεῦ ὁ ἐν τῷ ὄρει Θαβωρ, ἀρρήτων τῆς μορφῆς σε ἀσράφας τὸ φῶς Χριστοῦ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ε' Ἐν τῷ πλήθει κύριε τῆν οἰκπεριεῖ σε εἰσελθούμεθα εἰς τὸν οἶκόν σε, καὶ προσκυνῶντες πᾶρος καὶ ἄγιόν σε, ὀψώμεθα φῶς τῆ προσώπῃ σε εἰς φωτισμὸν, καὶ ἰλασμὸν τῆν ψυχῶν ἡμῶν διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Ἐν τῷ αὐτῷ μῶσι κέ. εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ἁγίας Θεοτόκου

ἤχ. δ'. Δόξα.

Τ Αἰς τῆς Θεοτόκου, προσεθείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ. καὶ νῦν τὸ αὐτὸ.

Καὶ μὲν τὸ ὁ ἱερδὶς λέγει.

Ε' Ἐλέησον με ὁ Θεὸς μὲν τὸ μέγα ἔλεός σε, Ἐν τῷ τῷ πλήθους τῆν οἰκπεριεῖ σε ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐλέησον με ὁ Θεὸς ἐν ἐλέει καὶ οἰκπεριεῖς, Ἐφιλάναξάπια τῆ μονογενῆς σε υἱῆ, μὲν ἔδωλορητὶς εἰ

Ε 3

σὺ

σὺ τῷ παναγίῳ, Ἐ ἀγαθὰ καὶ ζωοποιὰ σε πνέ-
ματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ χορ. Ἀ' μὲν.

Εἰρήνη πᾶσι. Κ' αἰ τῷ πνεύματί σε.

Ἐν ταῖς δὲ λιπυῖς ἡμέραις, ἐν αἷς ἐκ εἰσὶ πεντηκο-
στάεια. ὁ ἱερῶς μὲν τὴν σιχολογίαν τῆ ψαλλείας,
Ἐ τὰ καρδίσματα καὶ τὸν ψαλλμὸν ν. τὸ δόξα Ἐ νῦν,
λέγει, Ε' λένσον με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε, ὡς
ἐπάνω.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸς κανόνας, καὶ μὲν τὴν γ'.
ὡδ. ὁ ἱερῶς λέγει.

Ε' Τι καὶ ἐπὶ ἐν εἰρήνῃ τῷ κυρίῳ δεησώμεθα.

ὁ χορ. Κ' ὑμεῖς ἐλέησον.

Ἀ' νπλαβεῖ, σώσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς
ὁ Θεὸς τῇ σῆ χειρὶ. Κ' ὑμεῖς ἐλ.

Τῆς παναγίας ἀρχάντα ὑπερόλογημένης ἐν δόξῃ
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου Ἐ αἰεὶ παρθένου Μαρίας, καὶ
πάντων τῶν ἁγίων μνημονόσταυτες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
Ἐ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χειρὰ τῷ Θεῷ ὑπεράσφα-
μεθα. Σοὶ κύριε.

Ὅτι ἡσυχάζομεθα, Ἐ δεδύξασαι τὸ πάντημον, Ἐ με-
γαλοπρεπὲς ὄνομά σε τῷ Πατρὸς, Ἐ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ. Ἀ' μὲν.

Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ χορ. Κ' αἰ τῷ πνεύματί σε. Ἐ λέγεται τὸ καθ. τῷ
κανόν.

Καὶ ἀπὸ 5'. ᾠδ'. ὁμοίως ὁ Ἱερθεὺς λέγει.

Εἴπῃ καὶ ἔπ. Α' νηπλαβεῖ σῶπον. Τῆς παναγίας ἀχράντ.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, Ἐ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, Ἐ ἀεὶ, καὶ εἰς. Α' μὲν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ πνεύματί σου. καὶ λέγει. τὸ καν-
τάκ. Ἐ εἰς τὸ τέλος τῆς ἡ. ᾠδῆς ἡχεῖ ὁ Ἱερθεὺς ἐν σῆ
τῷ μεγαλυνοαίῳ καὶ τὸν ἡχ. τὸ κανόν.

Τὰ μεγαλυνοαία.

ἡχ. α'.

Μεγαλυνοα θεοτόκε τὰ ἐλέη σου, ἐπὶ πάντας ἡμᾶς.

ἡχ. β'.

Μεγαλυνοα ἡ ψυχὴ με τὴν τιμιωτέραν τῷ ἀνω στρα-
τῶματων.

ἡχ. γ'.

Μεγαλυνοα, καὶ ὑμεῖς ἡ ψυχὴ με τὸν κύριον.

ἡχ. δ'.

Σὲ τὴν θεοτόκον τὴν μητέρα τῆς φωτὸς, ἐν ὑμνοῖς με-
γαλυνοα.

ἡχ. πλ. α'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι σὲ μακαρινοα τὴν μόνῃ θεοτόκον.

ἡχ. πλ. β'.

Τὴν θεοτόκον ἐν ὑμνοῖς μεγαλυνοα.

ἡχ. βαρὺς.

Τὴν μητέρα τῆς φωτὸς ἐν ὑμνοῖς μεγαλυνοα.

Ε 4

ἡχ.

Τὴν θεοτόκον τὴν μπτέα τὴν φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγα-
λιώμας .

Εἰς τὴν Γέννησιν δὲ τὴν κυρία ἡμέρῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ ,
λέγεται τὸ τὸ μεγαλυάριον ἦχ. α' .

Μεγάλιον ψυχὴ μου ἢ ἐκ τῆς παρθένου , ἢ τὸν ἐκ
τῆς σπυλαίῳ τεχθέντα βασιλέα .

Εἰς τὴν βάπτισ. τὴν Χριστοῦ μεγαλ. ἦχ. β' .

Μεγάλιον ψυχὴ μου τὸν ἐν Ἰορδάνῃ Χριστὸν τὸν
βαπτισθέντα .

Καὶ λέγει ὁ χορὸς τὴν ὡδὴν τῆς θεοτόκου .

Μεγαλιώη ψυχὴ μου τὸν κύριον * Ἐθαλλία-
σε τὸ πνεῦμά μου ὅτι τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου .

Ὅτι ἐπέβλεψεν ὅτι τὴν ἁπάνωσιν τῆς δόξης αὐ-
τῆ * ἰδὲ γὰρ ἀπὸ τῆ νύκ μακαριεῖσί με πᾶσαι αἱ
γῆραι .

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλιᾶ ὁ δωματὸς * καὶ ἄγον τὸ
ὄνομα αὐτῆ * καὶ τὸ ἔλεθε αὐτῆ εἰς γῆραιν ἔ γῆραιν
τοῖς σοφισμοῖς αὐτὸν .

Ἐποίησε κράτος ἐν βεγγίονι αὐτῆ * διεσκόρπισεν
ἰσραηλῆνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν .

Καθῆλε δυνάστας ἀπὸ θεῶν , * καὶ ὑψωσε ταπεινούς .
Πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν * καὶ πλετέντας ὄξυα-
πεςεῖλε κενούς .

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῆ * μηδὲ ἦναι
ἐλέως .

Κα.

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν* τῷ
 Ἀβραάμ, ἐ τῷ σπέρματι αὐτῆ ἕως αἰῶν Ὁ.

Δόξα καὶ νῦν.

Εἶπα ἀδεταί θ'. ἀδὴ, μεθ' ἣν ὁ Ἱερῶς λέγ.

Ε'τι ἐ'τι ἐν εἰρήνῃ τῆ κυρίε δεηθῶμεν ὁ

ὁ χρ. Κύριε ἐλέησον.

Αντιλαβῆ, σῶπον, ἐλέησον, ἐ διαφύλαξον ὁ

Τῆς παναγίης ἀρχάντε ὑπερόλογημένης ἐνδόξ.

Ὅτι σὲ αἰνεῖσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις τῆ ἐραναῖν, καὶ
 σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, ἐ τῷ Υἱῷ,
 ἐ τῷ.

Ε' ἰρήνῃ πᾶσι: Καὶ τῷ Πνεύματι σου.

Ἐπατα εἰ ἔστι κυριακή ἀδεταί ὁ Ἱερῶς.

Α' γιῶ κύριῶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ χρ. Α' γιῶ κύριῶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ Ἱερῶς. Ἰ ψῆτε κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσ-
 σκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῆ ποδῶν αὐτῆ, ὅτι ἀγιῶ
 ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ χρ. Α' γιῶ κύριῶς.

ὁ Ἱερ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοὶ,
 ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆ χειρεῖμ σαλευθήτω ἡ γῆ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν.

ὁ χρ. Α' γιῶς κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ Ἱερῶς πάλιν.

Καὶ ὅτι πάντων τῶ λαῶν αὐτῆ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἀμέσως λέγεται τὸ ἕξαπος ἐλάριον.

Ἐ:

Ἐν ταῖς δεμόνοις τεσσαρακοσαῖς ἡμέραις γίνονται
τὰ φωταγωγάρια ταῦτα ἐκ γ'.

κῆ τὸν ἦχ. τῆς η'. ἦχ.β.

ἦχ. α'. Φωταγ.

Οὐ Τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθαίρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, πρεσβείαις κύριε
τῆς Ν. ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἐκ γ'.

Δεῖ δὲ εἰδέναί ὅτι εἰς τὴν πλήροσιν τῆς φωταγωγῆς
ἔτι λέγεται ὡς ἐν τῷ ὁρθρῷ κῆ τὴν
ἡμέραν ἐβδομάδος.

Τῆ β'. τῆς ἀσπομάτων.

Π Πρεσβείαις κύριε τῆς ἀσπομάτων, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τῆ γ'. τῆς πρεδρ.

Π Πρεσβείαις κύριε τῆς πρεδρῆς ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τῆ δ'. καὶ τῆ ε'. τῆς σαυρῆς.

Δ Διάμει τῆς σαυρῆς σε, κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Τῆ ε'. τῆς ἀποσ.

Π Πρεσβείαις κύριε τῆς ἀποσώλων σε ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ἦχ. β'. Φωταγ.

Τὸ φῶς σε τὸ ἀτίθιον ἔξαπτόσμιλον κύριε, καὶ σώσον
τὰ ὄμματα τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις Ν.
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. λεγ'. ἐκ γ'.

ἦχ.

ἤχ. γ'. Φωταγ.

Ε' ξαπόσειλον τὸ φῶς σε Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἐ φώπσον
τὴν καρδίαν μου, ᾤρησβείαις Ν. ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς. ἔκ γ'.

ἤχ. δ'. Φωταγ.

Ο' τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σε, τὴν ἐν σκότει
ψυχῶν μου ὑπέρχεσαν, ἀπὸ πάσης ἀμάρτιας καθά-
ρισον, ᾤρησβείαις Ν. ἐλέησον, Ἐ σῶσον ἡμᾶς. ἔκ γ'.

ἤχ. πλα. α'. Φωταγ.

Φωτοδότα κύριε ὄξαπόσειλον τὸ φῶς σε, καὶ φώπσον
τὴν καρδίαν μου, ᾤρησβείαις Ν. ἐλέησον. ἔκ γ'.

ἤχ. πλα. β'. Φωταγ.

Πρησβείαις κύριε Ν. φῶς κατὰπεμψον ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος. ἔκ γ'.

ἤχ. βαρὺς Φωταγ.

Πρησβείαις κύριε Ν. κατὰπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος. ἔκ γ'.

ἤχ. πλα. δ'. Φωταγ.

Φῶς ὑπάσχων Χριστὲ φώπσον με ἐν σοὶ ᾤρησβείαις Ν.
ἐλέησον Ἐ σῶσον ἡμᾶς. ἔκ γ'.

Ἐν

Ἐν ταῖς ἡμέραις δὲ τῆς Κυριακῆς, μὴ τὸ, Ἄγιος κύριος λέγονται ταῦτα ὀξαποσελάρια, καὶ τῆς Διήλωνσιν ἀρχῆς τῆς Ὠρολογίης καὶ τῆς κυριακῶν καὶ τῆς ἑωθινῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α΄.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόντων, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πῆσαι Χειρὸν θεάταται, λέγοντα ὀξαποσελάρια λαβεῖν ἢ ἀνω, καὶ κάτω. Μάθωντες πῶς διδάσκει βαπτίζεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Πατρὸς ἔσθι πάντα, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος, ἔσθι πάντα τοῖς μύσταις, ὡς ὑπέχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς μαθηταῖς παρέχοντες θεοτικὴν παρθένη, ὅτι Χειρὸν ἑώρακας ἀναστάντα ἐκ τῆς τάφου, τειμένον καθὼς εἶπεν. Οἷς ἔσθι διδάσκων, καὶ φανερόν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζεν κελύων, ἐν τῇ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, ἔσθι Πνεύματι, τῆς πίστευαν μαθόντας τὸ μυστήριον, τῆς ἁγίας Τριάδος.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β΄.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι ἀποκεκυλισμένον, αἱ μυσθόροι ἔχοντες, ἔσθι ἡ νεανίσκος, καθήμενον ἐν τῇ τάφῳ. Καὶ αὐτὸς ταύταις ἔσθι, ἰδὲ Χειρὸς ἐγγύθηται, εἶπατε σὺ τῷ Πέτρῳ τοῖς μαθηταῖς, ἐν τῇ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται ὡς ἔσθι τοῖς φίλοις.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄνα θεωρήσατα ἢ παρθένω, καὶ μήτηρ,
ὅπῃ σαυρὲ ἐλόμηνον, ὑψωθέντα ἐν τέτρῳ, ὁδυ-
ρομένη ἐβόα. ὦ ἦ, Ἐθεέ μου ὁ καλλωπίσας ἅπαν-
τα, ἄπνευς ἀμορφοῦ φαίνῃ, σωματικῶς, τῶν ἀν-
θρώπων γῆθ' ἐλάθεσθαι, βελόμηνω μακρό-
θυμῃ τῆς φθορᾶς τῆ θανάτου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ'.

Ο Ἵτι Χριστὸς ἐγήγερται, μήτις διαπισείτω, ἔφανη
τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη τοῖς εἰς ἀγρόν
ἀπέσσι, μύστας δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένους ἐνδε-
κα. Οὓς βαπτίζεν ἐκπέμφας, εἰς ἔρανης ὄθεν κα-
ταβεβηκεν ἀνελήφθη, ὅπκρυθ' ἐν τὸ κήρυγμα, πλή-
θει τῶν σημείων. Θεοτοκίον.

Υ Μνω σὺ τὸ μακρόθυμον, ἔλεθ' ὁ σωτὴρ μου,
ὅπ σαυτὴν ἐκένωσας, τῆ φορέσει Ἐσῶσαι, φύσιν
βροτῶν νεκροθεῖσαι. Καὶ Θεὸς ὢν ἠνέχευ ἐκ τ' ἀγνῆς
θεοπαιδός, κατ' ἐμὲ τῆ γλυέσαι, καὶ κατελθεῖν εἰς
ἀδύ, κακείθεν με ἀνεκλύσαι, ἥς ταῖς φρεσβείαις
ἅπαντας σῶσον τῆς σὲ ὑμνῶντας.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'.

Τ Αἶς ἀρεταῖς ἀσράφαντες, ἴδωμ' ὅπισάντας, ἐν
ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρες ἐν ἀσραππίσας ἐσθῆ-
σεσι μυροφόροις κλινέσαις εἰς γλῶ ὄψιν. τῆ ἔρανη
δεσπό-

θεωρόζοντες, ἔγερσιν διδασχῶν, καὶ πρὸς ζωὴν,
καὶ μὴ μείω δράμων, σὺν τῷ Πέτρῳ, ἃ τὸ παραχρῆν
παυμάσαντες, μείνων Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὕψανόν πανάχραντε ὡσεὶ δέριν ἐκτένας, ἐκ
σῆς νηδύος ἔλλαμψε, γηγενῶν προσασίαν, σὲ
δέλμος διαπλαγχία. Τέτον οὖν ἐκδυσάπει, ὃν Ἰα-
κώβ δολογήσει, ἀνατείλαντος ὄρθρου, πάντα ἡμᾶς,
δολογήσει, δ' ἐνά τε τῷ ἡμέραν, καὶ νύκτα ἀναμάρ-
τητον, καὶ ἀζίαν ἀνύειν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε΄.

Ἡ Ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπῳ,
καὶ τῷ Λικῷ συμώδυσεν, οἷσπερ καὶ ἐπεγνω-
σθη, εἰς Ἐμμαῦς κλάν τὸν ἄρτον. Ὡν ψυχαί, καὶ
καρδία καμόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τέτοις ἐλάλει ἐν
τῇ ὁδῷ, ἃ γραφαῖς ἠερμύδου, ἀ' ὑπέση, μεθ' ὧν
ἠγέρθη κείζωμεν, ἠφθη τὸ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Ποιητὴς σ' κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρ-
κα βροτείαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντε σαρκός σου,
πανύμνητε Θεοτόκε. Καὶ φθαρείσάν με ὄλλω φύσιν
ἀνσκαίνισε. Πάλιν ὡς πρὸ τῆ τέκε, καταλιπὼν μῆ-
τόκον, ὅθεν πισῶς σε πάντες ἀνδρημέμεν, κείζον-
τες χαῖρε κόσμῳ ἡ δόξα.

ΕΞΑ-

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ 5'.

Δ Εικνύων ὅτι ἀνθρώπος, ὡς τὸ εἶναι, ἐν μέτω σα, ἐδίδασκες, ἀναστὰς ἐκ τῆ τάφου, καὶ βρώσεως συμμετέχεις, βίπτισμα μετανοίας. Διδὸς δὲ πρὸς ἑράνιον ἀνελήφθης πατέρα, καὶ μαθηταῖς πέμπειν τὸ ᾠδὸκλήτων ἐπηγάλλω, ὑπέρθεε θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Τὸ χαίρετε φεγεζάμνη, διημέψω τὴν λύπην, ἢ ᾠροπατόρον κύριε, τὴν χαρὰν ἀνπισάγων ἐγέρσεώς σε ἐν κόσμῳ. Ταύτης ἐν ζωοδότα, δεῖ τῆς τεκνύσεως σε, φῶς ἡμῖν σὲ ὑμῶσι, φῶς οἰκνημῶν ἢ ᾠσῶν ἐξαπόσειλον τῆ βοᾶν σοι, ὑπέρθεε φιλάγαθε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'.

Ο Ἰησοῦν τὸν κύριον τῆς Μαρίας ἐπέσης. ὅτι ἢ τάφον ἔδραμον Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος μύσης Χριστῶ, ὃν ἠγάπα. Ἐξερχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀδόνια ἐνδον κείμηρα μόνα, καὶ κεφαλῆς ἡ δὲ τὸ σκεδάειον χροῖς τέτων. διὸ πάλιν ἠσύχασαν τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ ᾠδὸδοξα, δι' ἐμὲ κατειργάτω σωτήρμα πολυέλεε. ἐκ παρθένου γὰρ κόρης ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως. καὶ σωθὸν ὡς κακῆργος, ἔθνατον ὑπέ-

ὑπέμνας, ἵνα με τῆς δουλείας τῆς πονηρῆς λυτῶτης,
πολίτην τε πάλιν δείξης τῆς ὠδῆς δέουσης, ἀναστὰς
ξήμερος ἐκ τῆς τάφου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η΄.

Δ Τὸ ἀγγέλος βλέψασα, ἔνδοθεν τῆς μνημείας,
Μαρία ἔξεπληπτετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοῦσα, ὡς
κηπερὸν ἐπηρεῖσα. Κύριε πᾶν τὸ σῶμα τῆς Ἰησοῦ με
πέθεικας; Κλησὶ δὲ τῆς ὄψου γινῶσα, εἶναι αὐτὸν, τὸν
σωτῆρα, ἠέκασε μή με ἀπίε, πρὸς τὸν πατέρα ἀπει-
μι, εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου. Θεοτοκίον.

Κ Ατηφείας πληρέμεθα. Ἐ πολλῆς ἀδυσμίας, τὴν
ψυχὴν ἐμπλάκωμαι, ἔδραμον αἱ γυναῖκες
πρὸς τὸ μυεῖσαι τὸ σῶμα Ἰησοῦ τῆς δευτέρας, τῆς τὴν
ἡμῶν φορέσαντος ἐκ παρθένου πτωχείαν, δίχα παν-
τοῦ κηλίδος, αἷς ἀπῆντισε λέγων, σὺ τῆς μητρὸς
χαίρετε, ἐκ ἑπὶ τὸ βασιλεύει ὁ ἀδὸς καὶ ἀλέλυται
τῆς ἡμῶν ἀναστάσει.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ΄.

Σ Τυγκεκλισμένων δέουσα τῆς θυρεῶν ὡς εἰσηλθεῖν
τῆς ἀποστόλων ἐπλησας, πινύματος παναγίας,
εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας. Οἷς δεσμῶν τε καὶ λείπει τὰς
ἀμαρτίας εἰρηκας, καὶ ὁκτὰ μὴ ἡμέρας, τὴν σὺν
πλάσθην, τὰς ὁμῶν ὑπέδραξας, καὶ τὰς χεῖρας, μὴ
ἔβοάμεν κύριε, Ἐ θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον

Θεοτοκίον.

Η Ἄνυμφος ἢ μήτηρ σε ἐκ τῆ τάφου ὠραῖον, ὡς ἐκ
 πασῶ ἀσράψαντα, κατιδέσται σε λόγε, χαρμο-
 νικῶς ἀνεβόα, εἶ, καὶ ἔπαυες τέκνον σωματικῶς ὡς
 ἄνθρωπος, ἀλλὰ τῆ δεικῆ σε δυνάμει ἄδλω κα-
 θεῖλες, Ἐ τὸ ἴδιον πλάσμα ἀνασταζάν, τῆς αὐτῆ
 ἐξήρηπασας τυραννίδος. δόξα τῆ ἀναστασί σε, δι ἧς
 ἔσωσας κόσμον.

ἘΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι΄.

Τ Ιβριεῖάδῳ θάλασσα σὺ πασι Ζεβεδαίαις,
 Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺ δὲ σὺν ἄλλοις πᾶ-
 λαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν, οἱ Χεῖρ εἰ τῆ πωρ-
 σάξει ἐν δεξιᾷ χαλάσαντες, πλήθος ἔλκον ἰχθύων,
 ὃν Πέτρῳ γνὸς πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο, εἰς τὸ ξίτον φα-
 νεῖς, Ἐ ἄρτον ἔδειξε, Ἐ ἰχθύων ἐπ' ἀνδράκων.

Θεοτοκίον.

Ο Ὑσιαν ιδιότησιν ὁ ὕψος σε παρθένε, ὡς μὲν θνη-
 τὸς ἀφύπνωσεν, ὡς Θεὸς δὲ ἀνέστη, διαφθορᾶν
 δὲ ἐκ εἶδεν. Ὅν αἰεὶ ἐμνήζεις, πᾶ λαῶ, ἢ τῆ ποί-
 σκη σε. φῶς ἡμῖν ἀποσέλλαν, ἡμεῖν εἶ, πρὸ σκομ-
 ματῶ διασώζων, ὃς σὺ Πατεῖ, καὶ Πνῶματι,
 εἰς Θεὸς περσκηναῖται.

ἘΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ΄.

Μετὰ τῷ θείῳ ἔργῳ σὺ τῷ Πέτρῳ φιλεῖς με
 πυτόμῳ ὁ κύριε, τῷ ἴδιον πρὸ βᾶτων

F

πρω-

περβάλλεται ποιμενάχλω. Ὃς ἰδὼν ὃν ἠγάπα τῷ
 Ἰησῷ ἐπόμωμον, ἤρετο τῷ δεσπότῃ, ἕως δὲ τί, εἰάν
 θέλω, ἔφησε, μὴ μὲν τέτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι.
 πὶ πρὸς σε φίλε Πέτρε. Θεοτοκίον.

Παναγία πανάχαυτε μήτερ βίλορημνή, δυσώ-
 πησον ὃν ἔτικες, βασιλέα, κὶ κπίσω, τὸν
 προσιώνιον τέλειον, ἡγνηθέντα ἀφράτως, ὡς δίδό-
 κησεν, ἀνθρώπον κατ' ἑσῆαν, ὁμῶς Θεόν, κὶ πατέρα
 πάντων τῶν ποιμάτων, αὐτὸν ἐν αἵται δεσποῖνα ἰσῶ
 ἡγῶς ἀνθρώπων.

Καὶ σο τῇ κυριακῇ τῷ Θωμᾷ τῷ πρὸς,

Ὁ ἕρανον τοῖς ἄσροισ.

ΕΜὰν μελᾶν χερὶ σε ἔξερδυνήσας τὰς πληγὰς,
 μὴ μοι Θωμᾷ ἀπισήσης, ἔραυματιδέντα δὲ σε
 Σὺν μαθηταῖς ὁμοφρόνει, κὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

(Γνωστέον δὲ ὅτι ταῦτα ἔξαπος. ἀπὸ τῆ πάχα, μέ-
 ρει τῆς ν'. ἐν ἡμέραις κυριακαῖς λέγονται μόνα, ἐν δὲ
 ταῖς ἄλλαις ἡμέραις τ' ἐβδομάδος, λέγεται προῖτον
 τὸ τῆ ἀγίῃ, ἔπειτα τὸ τῆς κυριακῆς.)

Ἐν τῇ Κυριακῇ τῷ Μυροφόρῳ,

Αὐτόμελον.

ΓΥναῖκες ἀκκτίδητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως, τύραν-
 νον ἄδην πατήσας, φθορὰς ἐξήγειρα κόσμον.
 Δράμετε φίλοις εἶπατε τοῖς ἐμοῖς βαγγέλια, βέλο-
 μαί γῶ τὸ πλάσμα με, χερσὶν ἐκείθεν ἀυγάσμη,
 ὄσεν προῖθεν ἡ λύπη.

Ἐν τῇ κυρ. τῆ Πααλὺτ. πρὸς, Γνωαῖνες ἀκετ.

Ε Πέση ὁ φιλάνθρωπος καὶ πανοικτήριων κυριῶ, ἐν τῇ σοῶ Σαλομῶντος τῆ θεραπῶσαι τὰς νόσους, ὅρε δὲ κατακέκλιμον ἄνθρωπον πλείοις ἔτεσι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐβόησεν, ἄρον τὸν κεράββατον, ἵδου σοῖς ὅμοις καὶ περὶ πάτη.

Ἐν τῇ κυρ. τῆς Σαμαρίτιδ. πρὸς, Γνωαῖνες ἀκεπῶ.

Σ Αμάρειαν κατέλαβες σωτήρ με παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας ὕδωρ ἐξήτης τῆ ποιῆν, ὁ ἐκ πέτρας ἀκροτόμυ, πηγῆτας ὕδωρ ἐβραίοις, καὶ με σωτέρ με διψῶντα πόπσον, ἵνα μὴ ἐπι διψήσω εἰς ἀπερόντας αἰῶνας.

Ἐν τῇ κυρ. τῆ Τυφλῆ πρὸς, Γνωαῖνες ἀκεπίδ.

Π Αεθῶν ὁ φιλάνθρωπος, καὶ φωτιστός κύριος ἐν τῇ ὁδῶ τῆ ἱερῆ ὅρε τυφλὸν ἐκ γλυνητῆς, ὁ σπλαγχιαεῖς ἐπέχρισε πύλον τὴν ὀφθαλμοὺς αὐτῆ, καὶ πορεύθεις τῆ νύκτα ἐν τῇ πηγῇ ἐκαθάρθη τῆ σκότες τῆς ἀβλεψίας.

Ἐν τῇ ε'. δὲ τῆς πέμπτης ἐβδομ. εἰς τὴν Ἀνάληψιν τῆ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἕξατος.

Τ Ὡν μαθητῶν ὁρῶντων σε, ἀνελήφθης Χριστὲ, πρὸς τὸν πατέρα συνεδριάζων, ἄγγελοι προσέχοντες ἐκραύγαζον, ἄρατε πύλας ἄρατε, ὁ βασιλεὺς γὰρ αἰνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχαίωτον δόξαν.

Ἐν τῇ Κυρ. τῷ ἀγίων πατέρων ἑρῶς
Τοῖς μαθηταῖς σωέλθ.

Τῆ τῷ πατέρων σήμερον πανηγύρει σωφέχει, πᾶ-
σα πιστῶν ὁμήγυρις Ἄρειθ αἰχμῆδω, Σα-
βέλλιθ ἐντραπίδω, ἄθλιον Νεστωρέκ ραπιζέδω
τὸ φρόσωπον, καὶ ἐσμός σκορπιζέδω αἰρετικῶν, ἡ
Χριστῆ τερπέδω δὲ ἐκκλησία, σὺ τῷ Πατρὶ δοξάζεσθαι
τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνῦμα.

Ἐξαποσφάγια ταῦτα λέγονται ἐν τῷ σαββάτῳ τῷ
Ἀποκρίε, καὶ τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἐν τῇ β'.
ἡμερᾶ τῆ Νοεμβρίου μῆνός, ἑρῶς,
Τοῖς μαθηταῖς σωέλ.

Ὁ Ἐν νεκροῖς ἐλάθερος, ὁ νεκρῶν καὶ τῷ ζώντων,
ἐξουσιάζων κύριε, ὁ νεκρότας τὸν ἄθλιον τῆ
θεϊκῆ σε δυνάμει. Ὁ σαυρᾶ καὶ θανάτῳ πατήσας τὸν
διάβολον, καὶ φροτόπικος πάλιν ἐκ τῷ νεκρῶν ἀνα-
στὰς, τρεσβείαι τῆς σε τεκούσης, ἀνάπαυσον τῆς δ' ἄ-
λους σε ἐν ξυφῆ ὡραδείσε.

Ἄλλ. ἑρῶς, ὁ ἑραγὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ Καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνά-
παυσον τῆς σε δ' ἄλους ἐν ταῖς σκηναῖς τῷ ἐκ-
λοκτῆ, εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτῶν λόγε, ἀλλ' ἐκ ἀπίστησαν ἐκ
σε.

Ἄλλ.

Ὁ νεκροφθῆς ἐκουσίως, διὰ νεκροῦς σαρκὶ λόγε θεῷ
καὶ ἄθλιον νεκρότας, νεκρῶς δὲ πάντας ζωώσας πᾶν-
τας πιστῶς σὺ ἐλέει, ἀνάπαυσον ἐν σῆ δόξῃ.

Θεοτοκίον.

Η Βασιλις τῆς ἀπάντων παρθενομῆτορ Μαριάμ,
ἀνπλασθεῖς πῶν πάντων νεκρῶν ἐν Χειρῶν καὶ
ζώντων ἡμῶν, καὶ πάντας σῆς δόξης, ὡς Θεοτόκος ἀξίε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς μεγάλης Τεσσαρακοσῆς.

Ἐν τοῖς αὐτῆς Σάββασι, πρὸς Ἐπεσκέφατο.

Ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς τῶν ἀθλοφόρων κύριε, ἱε-
ραρχῶν ἑοσίων, ἑ πάντων σε τῆς ἐκκλησιαστικῆς,
τὸς κοιμηθέντας δέσπες σε ἐν ξυφῆ παραδείσε κατὰ
τάξον κύριε.

Θεοτοκ. Ἀρχσαντε δέσποιν. ὡς κάτω.

Τῆς ἀγίας, καὶ μεγάλης β'. Φωταγ. ἤχ. πλ. β'.

Εμὲ τὸν ἐν πελάγει τῆ βίβ κλυδωνιζόμενον, εἰς
τὸν τῆς μετανόιας λιμένα χειραγώγησον, φωτα-
γωγὲ τῆς ἀπάντων, Χειρὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸ ἀκοίμητον
ἔχων ὄμμα, σώσον με.

Τῆς ἀγ. ἑ μεγάλης β'. Φωταγ. ἤχ. πλ. β'.

Τὸν νυμφώνα σε βλέπω σωτήρ με κεκοσμημένον,
καὶ ἔνδυμα ἐκ ἔχω ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ. λαμ-
πρυνόν με τὴν σολίῳ τῆ ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ
σώσον με.

Τῆς κυριακῆς τῆς Βασιφόρε. πρὸς, Ἐπεσκέψ.

Εν ἑρανθ' ὁ θεὸς σε, ἐν γῆ τὸ ὑποπόδιον, καὶ
πῶς ὁ πόλον παλάων ἐν πόλῳ καὶ θητιμ ὄνε.

F 3

Ἰμνη-

Ἔμνηταν ἄνω ἄγγελοι ἤνεσαν κἄτω παῖδες σε, κραυ-
γάζοντές σοι Ἔψισε, τὸ ὠσαννὰ ἐν Ἑψίσοις.

Τῷ ἁγίῳ, Ἐ μεγάλῳ Σαββάτῳ. Ἐπιπέψ.

Τῶν σαββάτων ἡ λαμπρὰ, ἡμέρα πανηγύρεως,
ἐν ἣ ὁ πάντων δεσπότης ἐν τῷ ἁδῆ καταλθεῖν,
ἑαυτῷ συναρέσῃτε πάντας τὲς ἀπ' αἰῶν **Θ** καθύ-
δοντας.

Ἐν τῇ μεγάλῃ Κυριακῇ τῆ ἁγίας Πεντηκοστῆς.

ῥοδός, Ὁ ἔρανόν τοῖς ἄστροις.

Πεντηκοστῶν τελέσθη, Ἐ ἔλθουσιν θεῖς πνεύς,
Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦλθε, σοφίζον τὲς ἀποστόλους,
τὲ το δεξώμεθα πάντες, κἡ προσκυνησώμεθι φόβῳ.

Ἄλλ. Ἐ τοῖς μαθηταῖς συνέλθ.

Ω Βασιλεῦ ἑσάνιε κραταῖ ἐξοπαεῖχε, μέγα Θεός
περάλιθε, παντοκράτωρ, παντάναξ, παρ-
τέφορε πικτεπόπτα, χωρηγὲ τῆς σοφίας, Ἐ θησαυρὲ
τῆς γνώσεως, ποιητὰ τῶν αἰῶνων, κἡ συνοχεῦ τῶν
ἀπάντων, σῶζε τὲς προσκυνητάς, Θεὸν σὲ ὁμολή-
σιον τῷ Πατρὶ κἡ τῷ λόγῳ.

Τῆ β. τῆ ἀσωμάτων, ῥοδός, Ὁ ἔρανόν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς νοερίκς ἀγγέλους, κἡ ἀσωμάτους λειτουργίς,
ὡς παρεστῶτας τῷ θεῶνῳ τῆ βασιλείως, κἡ Θεῶν
ἀνδραφημήσώμεθι πάντες λύσιν ὄρεῖν ὀφλημάτων.

Θεοτοκίον.

Ο Γλυκασμός τῆ ἀγγέλων, τῆ θλιβομένων ἡραεῖς
ἡσιανων ἡ φροσάτης παρθένε μητῆς κυεῖν,
ἀνπ-

ἀνπλαβῆ ἡμᾶς, καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ αἰώνιων βασάνων.

Ἐν τῇ γ' πῆ περὶ τὴν ἐξουσίαν σου πρὸς,

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

ΕΝ τῇ νηδύϊ τῆς μητρὸς σὺ περιεστράψατο ἀλόγησας, τὴν τῆς κυρίας μητέρα, μὴ ἥς ἰκέτωε αἰεὶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πρὸς τὸν Ἰωάννην τῶν πόθῳ πμῶτων σε. Θεοτοκίον.

ΑΧραντε δέσποινά ἀγνή, καὶ μόνη ἀπαρτήραμε, ἡ περὶ τὴν ἐλπίδα, καὶ ἐλπίς σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σῆς τεχθέντα λυτρωθῆναι ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πλάνης κινδύων, καὶ θλίψεων.

Ἐν τῇ δ' πῆ σαυρῆ πρὸς, τῶν μαθητῶν.

ΣΤαυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, σαυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς ἐκκλησίας, σαυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα, σαυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα, σαυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ ζαῦμα.

Θεοτοκίον.

ΗΜεῖς ἐν σοὶ χαυλώμεθα θεοτόκε, μὴ Θεὸν σὲ ἔχοντα περὶ τὴν ἐλπίδα, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀμαχον τὴν ὅπῃ τὸς ἐχθρὸς ἡμῶν συμμαχῆσαν, σὲ γὰρ αἰεὶ εἰς πρὸς βίαν ἀμαρτωλοῖ συγκινῆμεν.

Ἐν τῇ ε' πῆ ἀποστολῆς πρὸς, Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν δωδεκάριθμον χρεὼν τῶν ἀποστόλων σήμερον, ἀνδραγαθήσασκε πάντες, ὡς στήριχθέντες ὑπὸ αὐτῶν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσασκε τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῶν σῶτερ τὸν κόσμον ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Α΄ Χραντε δέσποينا ἀγνή, κὶ μόνη ἀπειρέσθαιμε, ἡ
 πρῶτα σία κὶ ἐλπίς, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σὲ
 τεχθέντα λυτρωτὴν ἡμῶν, σῶσαι κόσμον ἐκ πλάνης
 κινδύων κὶ θλίψεων.

Ἐν τῇ ᾠδῶσιν ἡ Ἐξάπος. τὴ σαυρὲ πρὸς,
 τῶν μαθητῶν.

Χαῖρε σαυρὲ τὸ καύχημα τῶν ὀρθοδόξων, κὶ βα-
 σιλέων ὄπλον κὶ βαρβάρων, χαῖρε τὸ σκήπτρον
 τῆς οἰκουμένης, κὶ φύλαξ ἀκριβέστατε, ἀγίασον τὴς
 ἐν πίστει σαυρὲ Χριστῷ ᾠρησκουσάσας. Θεοτοκίον.

ΗΜεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, μὴ Θεὸν σὲ
 ἔχοντι πρῶτα σία, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν
 ἀμαχον τὴν ὅτι τὴς ἐχθρῶν ἡμῶν συμμαχῆσαν, σὲ
 γὰρ αἰεὶ εἰς πρῶτα σία ἀμαρτωλοῖ συγκινῆμεν.

Ἐν τῷ σαββάτῳ ἡ κακίμη. Ἐξάπος ἡ Ἐξάπος.

Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς κατακοσμήσας ὡς Θεός,
 κὶ δὴ τῶν ἀθλοφόρον πᾶσαν τὴν γλῶσσην φωτα-
 γωγῶν, δημεργὲ τῶν ἀπάντων τὴς ἀνυμνῆσας σε
 σωζε.

Νεκρῶσ.

Καὶ νεκρῶν, καὶ ζώντων ἔξισιάζων ὡς Θεός,
 ἀναπαυσον τὴς σὴς δόλους ἐν ταῖς σκηναῖς
 τῶν ἐκλεκτῶν, εἰ γὰρ κὶ ἡμαρτον λόγε, ἀλλ' ἐκ ἀπέ-
 σισαν ἐκ σὲ.

Θεοτοκίον.

Ο Γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ γὰρ
 εἰς, χριστιανῶν ἡ πρῶτα σία παρθένη μήτηρ κυ-
 εἰς.

εἰς, ἀνπλαβῆμε, καὶ ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασιλείων.

καὶ μετὰ τὴν ἑξαποσίλαρνα ἀδεται καὶ τὸ ἦχ. τό.

Ψαλ. ρμή.

Π Ἄσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον, αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν ἕραναῶν * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίσοις. Σοὶ φρέπει ὁ Θεός. *

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. *

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἡλιός, καὶ σελήνη * αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα ἐν τῷ φάος. *

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν οἱ ἕρανοὶ τῶν ἕραναῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑψάνω τῶν ἕραναῶν * αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε ἐν γῆνι αὐτοῦ * αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἄυτῳ φρέπει αἰνεσις.

Ἐψησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῷ αἰῶνα τὸ αἰεῖν * πρόσαγμα ἔθετο, ἐπαρλεύσεται.

Ἀἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς * δράκοντες ἐν πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλιζα, χιὼν, κρῖσταλλοι, πνῶμα καταγίδος * τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βενοὶ * ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. (Δότε δόξαν τῷ Θεῷ.)

Τὰ θυεῖα ἐν πάντα τὰ κτήνη * ἐρπετὰ, ἐπετεινὰ πτεροτὰ.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ * ἄρχοντες καὶ πάντες κλητὰ γῆς.

Νεαρί-

Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, φορεσβύτεροι μὲν νεωτέρων
 ἀνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυεῖς*, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
 αὐτῆ μέγα.

Ἡ ὄξομολόγησις αὐτῆ ὀπιζῆς ἔρανε* ἔὑψώθη
 κέρας λαῶ αὐτῆ.

Τῷ μνησὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῆ* τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
 λαῶ ἐγγίζονται αὐτῆ.

Ψαλ. ρμθ'.

Αἶσατε τῷ κυεῖω ἄσμα κραινόν* ἡ ἀνεσις αὐτῆ
 ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Δόξα σοὶ ἄγε Πάτερ.

Ἐὑφρανθήτω Ἰσραὴλ ὅτι τῷ ποιήσαντι αὐτὸν* καὶ
 υἱοῖ Σιών ἀγαλλιάσασαν ὅτι τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἶνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐν χορῶν* ἐν τυμπάνῳ,
 ἔψαλτρίῳ ψαλτάσασαι αὐτῆ.

Ὅτι ἐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτῆ* καὶ ὑψώσεται
 φορεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Τίε Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ* ἔγαλλιάσονται ἐπὶ
 τῷ κοιτῶν αὐτῶν.

Αἶ ὑψώσεται τῆ Θεῶ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν* ἔρομ-
 φαῖαι δίσομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τῆ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν* ἐλεγμῆς ἐν
 τοῖς λαοῖς. Θεῖσαι ἡμῶν κύριε.

Τῆ δῆσαι τῆς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις* ἔ τῆς
 ἐν δόξῃ αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κείμα ἐγγραπτόν* δόξα αὐτῆ
 ἔσαι πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτῆ.

Ψαλο

ψαλ. ρν'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐ-
τὸν ἐν στερέωματι δυνατέως αὐτοῦ.

Δόξα τῷ δειξάντι τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ὅπι ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ * αἰνεῖτε αὐ-
τὸν καὶ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἠχώ σάλπιγγος * αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλμῷ, ἔκκιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ ἔκχορα * αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν χορδαῖς, ἔκὸργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις δήκτοις * αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῶ, πάντα πνευρὰ αἰνεσάτω
τὸν κύριον.

Δόξα ὡρέπει, αἰνεσις, ἔκπῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, ἔκτῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν τῇ μεγ. μ'. μετὰ τὸ Πᾶσα πνευρὰ, καὶ Δό-
ξα κωνινῷ, λέγεται ὡς κάτω, Σοὶ δόξα ὡρέπει.
φύλλ. 107. καὶ τὸ Δόξα ἐν Ἰψίσοις. Χωρεῖς τῆς
μεγ. μ'. Εἰς τρεῖς αἰν. ὡς τάξεται. Σιωπῆτως δὲ. Ἐν
ταῖς κυριακαῖς σιχ'. 5'. τὴ ἀναστασίμῃ, καὶ δόξαι
πῶν ἑωθινῶν. Ἐν ταῖς ἑορτ. σιχ'. 8. προσόμοια,
ἢ ἰδιόμελα, ἢ πύτμα τῆς ἑορτῆς, καὶ Δόξα τῆς αὐτ.
Ἐν ταῖς λιταῖς, γ'. καθ' ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος,
καὶ τὸ 8. σιχ'. τῶν κεκοιμημένων. Δόξα τῆς ἑβδομ.
Ὅταν δὲ ἐν ταῖς ἑορταῖς πῶν ἁγίων τάξωνται τὰ 8.
ὀκταήχη, τὸ 8. σιχ'. ἔσται προσόμοιον τῆς ἑορτῆς.

Δφ

Δόξα λεγόμενα ἐν τοῖς ὄρθροις τῆς Κυριακῶν.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Α΄.

ἦχ. α΄.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειρομήσας, διὰ τὸ χα-
μοθεν ἔπαρσιν ἐπέση ὁ κύριος, ἔπροσκυμήσαν-
τες αὐτὸν, ἔτλω δοθῆσαν ἕξασίαν πανταχῶς διδα-
χθέντες, εἰς τὸ ὑπ' ἕρανὸν ἕξαπεσέλλοντο, κηρύξαι
τῶ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τῶ εἰς ἕρανὸς ἀπο-
κατάστασιν, οἷς ἔσυνδιαωνίζαν, ὁ ἀψύδης ἐπηγ-
γείλατο Χεῖρὸς ὁ Θεὸς, ἔσωτηρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίαν κὶ τὸ ἦχ.

Υπερβλορημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε, διὰ γὰρ
τῆ ἐκ σὲ σαρκωθέντος, ὁ ἀδης ἠχμαλώπισαι,
ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρτα νεκέρηται, ἡ Ἐυα
ἠλθερέφται, ὁ θάνατος πεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνεῖντες βοᾶμεν, ὁ βλορητὸς
Χεῖρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔτως βύδοκήσας δόξα σοι.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Β΄.

ἦχ. β΄.

Μετὰ μύρον προσελθέσαις ταῖς παρὶ τὴν Μαριάμ
γυναϊζὶ, ἔδραπορημαῖς, πῶς ἔσαι αὐταῖς
τυχεῖν τῆ ἐφετῆ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρημένος, κὶ θεὸς
νεανίσκος κατασέλλων τὸν θέρυβον αὐτῶν ἐ ψυχῆς.
Ἠγέρθη γὰρ φησὶν Ἰησοῦς ὁ κύριος, διὸ κηρύξαι τε τοῖς
κήρυξιν αὐτῶν μαθηταῖς, εἰς τῶ Γαλιθαῖαν δραμεῖν,

καὶ

Ἐὐφρανῶν αὐτὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ κύριον.

Θεοτοκίον. Ὑπερβυλορημὴ ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Γ'.

ἤχ. γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, ἧ τῆ σωτῆρος θαυ-
μαλίζομένης ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν Ἐμφάνειαν.
θαπισῆντες οἱ μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆ καρδίας
σκληρόμα. Ἀλλὰ τοῖς σημείοις καρποπλιθέντες καὶ
θαύμασι πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεσέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν
κύριε πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνεληφθῆς πατέρα, οἱ δὲ
ἐκήρυττον πανταχῆ τὸ λόγον τοῖς θαύμασι πιστέμμοι.
Διὸ οἱ φωπθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομεν σε τῶ ἐκ
νεκρῶν ἀνάστασιν φιλένθεοτε κύριε.

Θεοτοκίον. Ὑπερβυλορημὴ ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Δ'.

ἤχ. δ'.

Ορθροῦ ἦν βαθεύς, Ἐαὶ γυναῖκες ἦλθον ὅτι τὸ
μνήμα σε χεῖρῃ, ἀλλὰ τὸ σῶμα ἐχ' ὄρεθῃ,
τὸ ποθέμμοι αὐταῖς. διὸ ἀπορεμμία οἱ ταῖς ἀσρα-
πίεσας ἐδήσων ὅπισάντες, τί τὸν ζῶντα μὴ τῶν
νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον, ἠγέρθῃ ὡς ποροῖπε, τί
ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτῆ; Οἷς ποθεῖσαι, τὰ
ὄραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ ὄραγγέ-
λια, ἔπος ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ μαθηταί, Ἀλλ' ὁ Πέ-
τρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σε πρὸς ἑαυτὸν τὰ
θαύμασια.

Θεο-

Θεοτοκίον . Ὑπερβλογημένη ὑπάρχεις .

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Ε΄.

ἤχ. πλ. α΄.

Ω Τῶν σοφῶν σε κειμάτων Χειρὲ , πῶς Πέτρῳ
 μὲν τοῖς ὀδονίοις , ἔδωκας ἐν νοῆσά σου τὴν ἀνά-
 στασιν ; Ληκᾶ δὲ Ἐκλεόπα συμπορολόμῳ ὠμί-
 λεις . Καὶ ὀμιλῶν , ἐκ δίδεως ἑαυτὸν φανεροῖς . διὸ
 οὐκ ἐδίξῃ , ὡς μόνῳ παροικῶν Ἱερουσαλήμ , καὶ μὴ
 μετέχων τῆς ἐν τέλει βελευμάτων αὐτοῖς . Ἀλλ' ὁ
 πάντα πρὸς τὸ τῆ πλάσματῳ συμφέρον οἰκονομῆν ,
 Ἐπὶ τὰς πρὸ σε πρῶτης ἀνέπτυξας , καὶ ἐν τῇ
 δολογίᾳ τὸν ἄρτον ἐγνώσθης αὐτοῖς . ὣν Ἐπὶ τῆ
 ἀκαρδία , πρὸς γνώσιν σε ἀνεφλέγοντο , οἱ Ἐπὶ τοῖς
 μαθηταῖς συνηθροισμένοις ἤδη τρανώως ἐκήρυξόν σε
 τῷ ἀνάστασιν , δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς .

Θεοτοκίον . Ὑπερβλογημένη ὑπάρχεις .

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Σ΄.

ἤχ. πλ. β΄.

Η Ὅντως εἰρήνη σὺ Χειρὲ πρὸς ἀνθρώπους Θεῶ ,
 εἰρήνῃ τῷ σὺ διδῶς , μὴ τῷ ἐγερσιν μαθη-
 ταῖς , ἐμφοβῶς ἐδείξας αὐτῶς , δόξαντας πνεῦμα
 ὁρᾶν . Ἀλλὰ κατέσειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς
 ψυχῆς , δείξας τὰς χεῖρας Ἐπὶ τὰς πόδας σε . Πλὴν
 ἀπισθέντων ἐπὶ τῆ τῆς ξυφῆς μεταλήψα , Ἐπὶ διδαχῶν
 ἀναμνήσει , δὴνοιξας αὐτῶν τὸν γῆν τῆ σωίεναι τὰς
 γραφὰς , οἷς Ἐπὶ τῷ πατρικῆν ἐπαγγελίαν καθυποχό-
 μῳ

μῦθον, καὶ ὀλογήσας αὐτὰς δέσης πρὸς ἕβανον.
 Διὸ σὺ αὐτοῖς προσκυπέμενοι, κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἐπεὶ βλοσυρὰ ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Ζ΄.

ἤχ. βαρὺς.

Ἰδὲ σκοτία ἐπεσθί, ἐτί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρίας
 ἔσηκας; πολὺ σκότον ἔχουσα ταῖς φρεσίν. Ἐφ' ἧ
 πέ τέθειται ζητήεις ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ὄρα ἅς τες σωτρέ-
 χοντας μαθητὰς. Πῶς τοῖς ὀδοῖοις, ἐπὶ σκεδαίω
 τῷ ἀνάστατιν ἐτεκμήραυτο; ἐ ἀνεμνήθησαν δ' ὡρεῖ
 τέτε γραφῆς. Μεθ' ὧν, δι' ὧν, ἐ ἡμεῖς πρὸς ὄσαντες
 ἀνυμνεύμεν σε τὸν ζωοδότην Χριστὸν.

Θεοτοκίον. Ἐπεὶ βλοσυρὰ ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Η΄.

ἤχ. πλ. δ'.

ΤΑ τῆς Μαρίας δάκρυα, ἐ μάλιστα χεῖνται θερ-
 μάς, ἰδὲ γὰρ καρτερίζεται καὶ διδάχων τῆν ἀγγε-
 λων, καὶ τ' ὄψεως τ' σῆς ὡ Ἰησοῦς. Ἀλλ' ἐπὶ πρὸς ὄρα
 φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀδελφῆς. Διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ
 προσφάσῃ σοι Χριστὸν, ἀλλ' ὁμῶς κήρυξ πέμπεται
 τοῖς σοῖς μαθηταῖς. οἷς διαγγέλια φέρουσα, τῷ
 πρὸς τὸν πατρῶον κληροῦν ἀνοδὸν ἐπαγγέλλει σε.
 Μεθ' ἧς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς δ' ἐμφανείας σε δέσποτα
 κύριε.

Θεοτοκίον. Ἐπεὶ βλοσυρὰ ὑπάρχεις.

ἤχ. α'.

Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἔπαις ὀψίας σαββα-
των ἐπίσταται τοῖς φίλοις Χριστὸν, καὶ θαύματα θαύ-
μα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῆς θυροῦν τῶν
ἐκ νεκρῶν ση ἀνάστασιν. Ἀλλ' ἐπλησας χριστὸν τὰς
μαθηταῖς, ἔπεισεν αὐτοὺς ἀγίως μετέδωκεν αὐτοῖς, ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ἐνεργείας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Καὶ τὸ Θωμᾶν ἐ-
κατέλιπε, τὸ δὲ ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδω-
νι, διὸ ὡδύρα καὶ ἡμῖν γινώσκιν ἀληθῆ, καὶ ἀφῆσιν
πᾶσι μᾶλλον ὡς πλάγχε κύριε.

Θεοτόκιον. Ἦ περιβόλοιοι ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ Ι'.

ἤχ. β'.

Μετὰ τῶν εἰς ἄδου κέρδοτον, καὶ τῶν ἐκ νεκρῶν
ἀνάστασιν, ἀθυμῶντες, ὡς εἰκός, ὅτι τὰ χω-
ρισμῶν σε Χριστὸν οἱ μαθηταῖ, πρὸς ἐργασίαν ἐτερά-
πησαν, ἔπεισεν αὐτοὺς ἔτι δίκτυα, ἔπεισεν αὐτοὺς ἔτι
ἀγῆρα ἐδαμῆ. Ἀλλὰ σὺ σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς δεσπότης πάντων,
δεξιόις τὰ δίκτυα κελθεῖς βαλεῖν, ἔπεισεν ὁ λόγος
ἐργον ὡδύρα, ἔπεισεν πλῆθος τῶν ἰσχυρῶν πολὺ, ἔπεισεν
ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ. Ἐ μεταχρόντων τότε σε τῶν μα-
θητῶν, ἔπεισεν ἡμᾶς νῦν νοητῶς, καταξίωσον ἐντυφῆσαι
φιλάνθρωπε κύριε.

Θεοτόκιον. Ἦ περιβόλοιοι ὑπάρχεις.

ΔΟΞΑ ΕΩΘΙΝΗ ΙΑ΄.

ἦχ. δ΄.

Φ **Α**νεσθὼν ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς ὁ σοπὴρ μὴ τὴν
ἀνάσασιν, Σίμωνι δέδωκε τὴν πρεσβύτην
νομίαν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τῆ ποιμαίνειν
φροντίδα αὐτῶν. διὸ καὶ ἔλεγχο, εἰ φιλεῖς με πίεξε;
ποίμανε τὰ ἀρνία μου, ποίμανε τὰ πρεσβυτά μου. ὁ
δὲ δούτεως ἐνδεικνύμεθα τὸ φιλόσοργον, καὶ τῆ
ἀλλε μαθητῆ ἐπυθάνετο. ὦν ταῖς πρεσβυταῖς χει-
ρῶν, τὴν ποιμνίω σε διαφύλαττε ἐκ λύκων λυμανο-
μένων αὐτήν.

Θεοτοκίον. Ὑπερδολογημένη ὑπάρχεις.

Δόξα μὴ ὀρησκομένη ἐν τοῖς τετυπωμένοις τῶν Μνησ-
λογίων, καὶ τὴν τάξιν τῆ ἡμετέρας τυπικῆ τῆς
Κρυπτοφέρρης, λεγόμενης ἐν ταῖς ἑορτ. τῶν ἀγ.

Τῆ καὶ τῆ Σεπτεμβεῖς μὴδος, δόξα ἦχ. α΄.

Ο **Τ**αξιάρχης τῶν ἀνω δυνάμεων, Μιχαὴλ πρε-
σβυταῖς τῶν θείων ταγματῶν, σήμερον ἡμεῖς
πρὸς πατήγειν συνεκάλεσεν, ὁ καρδελάσω μὴ
ἡμῶν πορδόμεθα, καὶ φυλάττων τὴς πάντας ἐκ
πάσης τῆ διαβόλε πειρασέως. δώτε οὐκ φιλέορτοι,
ὁ φιλόχριστοι, τὰ ἀνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι, καρδε-
ραῖς ἐννοίας καὶ συνεδὸν διστάθμω τῆ ἀρχαγγέλικ
τὴν Σύναξιν ἐκπηύσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἀδελφείπῳ τῶ
Θεῷ παριστάμεθα, καὶ ἱσάχιον ὕμνον ἀναμέλπων,
πρεσβυταῖς σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

G

Θεο-

Θεοζκίον αὐτόμελον .

Τὼν ἐρανίων ταγματῶν τὸ ἀγαλλίαμα , ἡμῶν ὅτι
 γῆς ἀνθρώπων κραταὶά ποροσασία , ἀχραντε
 παρθένε σῶσον ἡμᾶς , τὴς εἰς σὲ κραταφύροντας , ὅτι
 ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν Θεὸν , θεοτόκε ἀνεδέμεθα .

Τῆζ'. τὴ αὐτῆ μην. δόξα Ὁ νυῶ. ἡχ. β'.

Τὶς ὁ ἦχος ἡμῶν ἑορταζόντων γίνεται ; Ἰωακείμ , Ὁ
 Ἄννα παρηγυρίζει μουσικῶς . Συγχαίρητέ μοι
 λέγοντες Ἀδάμ καὶ Ἐυα σήμερον , οἱ πάλαι ᾠδα-
 βάσει κλείσαντες ᾠδαίσεις . ὅτι καρπὸς διπλέεσα-
 τος ἡμῖν ἐδόθη ἡ θεόποις Μαρία , ἀνόμισσα πᾶσι τέτε-
 τλω ἑσόδον .

Τῆ α'. τὴ Νοεμβεῖα Μηνός , δόξα καὶ νυῶ ἡχ. α' .
 τῶν ἁγίων πάντων .

Δεῦτε πάντες οἱ πσοὶ , τῶν ἁγίων τλω πανέορτον
 μνήμην , ἐν ψαλμοῖς , καὶ ὕμνοις , καὶ ᾠδαῖς πνδύ-
 ματικαῖς ᾠδημήσωμεν . τὸν βαπτιστῶ τὴ σωτηρίας ,
 ἀποστόλων , ποροφήτας , καὶ μάρτυρας , Ἰεράρχας , δι-
 δασκάλους τε , καὶ ὁσίους ἀσκητὰς , καὶ δικαίους . καὶ
 τῶν ἁγίων Γνωστικῶν τὸ φιλόθεον σύστημα , σεβασμῶς
 μακαρίζοντες , συμφώνως ἐκβοήσωμεν . Ἐσπράγαθε
 Χεῖσὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν , ταῖς αὐτῶν ποροβείαις ᾠδαίσεως
 εἰρήμην ταῖς ἐκκλησίαις σου , νίκας κατ' ἐχθρῶν τῶν
 φιλοχριστῶ βασιλεῖ , καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
 ἔλεος .

Τῆ

Τῆ γ'. τῆ αὐτῆ μιλῶς, δόξα ἤχ. β'.

Υ Περ τῆ Δισεβείας ἄγιοι σερράς ἀγωνισάμενοι, τῶ
θεάσει τῶν τυράννων κατηχημάτε, τῶν εἰδῶλων
τὸ ὑψ. Θ εἰς χά. Θ ἐβουθήσατε, Ἀκεψιμά, Ἀειδα-
λά, καὶ Ἰωσήφ. καὶ νυν ἐν ἐρανοῖς σεφανηφόροι χο-
ρεύοντες, ᾠρεσβώσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε Μαρία θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μάλ-
λον δ' ὁ ἅγιος, καθὼς εἰσὶ ὁ παροφίτης, ἅγιος
ὁ ναὸς σε, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τῆ θ'. τῆ αὐτῆ μιλῶς, δόξα καὶ νυν ἤχ. πλα. β'.

Σ Ὑγχαίρητε ἡμῖν ἅπανσι αἱ τῶν ἀγγέλων ταξιαρ-
χίαι. ὁ παροφίτης γὰρ ὑμῶν, ἐν ἡμέτερο προ-
στάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτηγος τῶν σήμερον ἡμέρων,
ἐν τῷ σπηλαῖ αὐτῆ τεμῆρι ᾧδρα δόξως ἐποπτανόμενος
ἀγιάζει. ὅθεν καταχέως ἀνυμνεῖντες αὐτὸν βοήσω-
μεν, σπέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σε,
μέγιστε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Τῆ ι'. τῆ αὐτῆ, Δόξα ἤχ. β'.

Δ Εὔτε πισοὶ πμήσωμεν τὸν ἀθλοφόρον τῆ Χρῆστῆ
Μηνᾶν τὸν ἐνδοξόν, τὸν γενναῖον στρατιώτην,
τὸν καλῶς ἀγωνισάμενον ὑπὲρ τῆ Δισεβείας, βασι-
λέωντες, ἐν τυράννων τὸ κράτος ἀποβαλλόμενον. διὸ
παύρησιαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἀκαταπαύστως ᾠρεσβώ-
σωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κ Τβερνήης γενέ μοι παλάμωμε, τῆ ἑπερασμῶν
με κωφίζουσα κλύδων Θ, κὴ πρὸς λιμνῆα δίδιον
πρασταγμάτων Θεῶ ἐμβιβάζουσα.

Τῆς'. τῆ Δεκεμβρεῖς μινὸς εἰς τὴν ἑορτὴν τῆ
ἀγίης Νικολάε, Δόξα ἡχ. πλα. δ'.

Τ ὦν ἀνδραγαθημάτων σε ὅσιε πάτερ, ὁ καρ-
πὸς ἐφαιδρῶσε τῶν ἡσῶν τὰς καρδίας. πὴς γδ
ἀκῶν τὴν ἀμεζόν σκ ταπένωσιν, τὴν ὑπομονὴν
ἐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τὴν πένητας ἰλαρότητα, κὴ
θλιβομένων τὸ συμπάθει, πάντας θεωρεπῶς ἐδίδα-
ξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Ἐ νῦν τὸν ἀμαρτήνιον
ἀναδυσάωμος σέφανον, πρέσβυτε ἕσθ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Δ Ἔσποινα πρὸςδέξαι τὰς δεήσεις τῶν δέλιων σε,
Ἐ λύξωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, κὴ θλί-
ψεως.

Τῆκα'. τῆ Ἰαννίς μινὸς, τῆ ἀγίης μέγιστος
Ἱελιανῆ, Δόξα ἡχ. β'.

Τ Ἡς ἀμωμήτε πίσεως τὸ ἀκένωτον πόμα ἀρρῶ-
σάωμος παμμακάρισε, εἰδωλικῶν λαξείαν κα-
τέτβεσας. κὴ νικητικῶς ὡς διανοίσας τὸν ἀγῶνα,
ἰδράπ κατελαμωρώθης, ὡς ἄδύτος ἀσῆρ ὠγαζό-
μέ Θ ἐκ τῆ ἀκφανῆς ἡλικ Χεισε. κὴ κατὰ πόλιν
ἀκπῆνας τῆ μαρτυρεῖς ἐκπέμπων, τέλος δὲ θαλάσ-
σης μακαριον ἀπέληφας, κὴ σεφανίτης πρὸς πρῶ-
σάωπος

σώπε Χεῖρ ἔ'ωροέφθασας . ὄν ἰκέτωε Ἰελιανέ πα-
ναοίδιμε , σωθῆναι τὲς ἐν πίσει τῷ μνήμῳ σε τε-
λῆντας . Θεοτοκίον .

Ω Σεῖ ἐλαία κατάκαρπος , ἡ παρθένος ἐβλάσησε σε
τὸν καρπὸν τῆ ζωῆς , καρποφορεῖ τῷ κόσμῳ τὸ
πλέσιον ἑλεός σε κύρει .

Ἐν τῇ κεί . τῆ Ἰελίε , τῆ ὁσίας Ἐυπραξίας ,

Δόξα ἤχ . β' .

Τ Ὀν ὄντως ἔροτα , νυμφόδοσα μῆνη Χεῖρὸν αἰοίδι-
με Ἐυπραξία , τῆ ὀπικαίρε μνησῆρος ἡγήσω τῷ
συνάφειαν , Ἐταῖς ἐπαρεταῖς , ἀγωνίσμασιν ἀυξο-
μῆνη , εἰς ὑψος ἀνέδραμες τελειότητος , ὠρέο ψυχε
πολύαθλε , ἀγαλμα μοναζουῶν , ὡς ἀληθῶς καὶ
κανὼν . διὸ ἰσφ ἡμῶ μὴ παύση δυσωπεῖν , τῆ ἐκ
πόθε σε τῷ μνήμῳ ἔορταζόνταν . Θεοτοκίον .

Τ Ἡν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ ἀνατίθῃμι , μήτηρ τῆ
Θεῶ , φύλαξόν με ὑπὸ τῷ σκέπῃ σου .

Τῇ κεί . τῆ Αὐγέσε μινῶς , τῆ ἀγ . ἀπεσ . Βαρδολομ .

Δόξα ἤχ . β' .

Δ Εὐτε συμφώνως ἅπαντες χορεύαν συγκροτήσω μῆμι
ἐν τῇ μνήμῃ τῆ ἀποστόλε Βαρδολομαίε . αὐτὸς γὰρ
σήμερον ἡμᾶς παρεκάλεισεν πρὸς Ὀφημίαν , καὶ δόξαν,
σε τῆ Θεῶ ἡμῶ , τῆ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἑλεος .

Θεοτοκίον .

Τ Ἡν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σὲ ἀνατίθῃμι μήτηρ .

ΔΟΞΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῆ β'. περὶ τῶν ἀσωμάτων

Δόξα.

Ο Ἰάγγελοί σε Χρισέ τῷ θεῶν τῆς μεγαλωπῆς ἐν φόβῳ παρεστῶτες, Ἐ τῆ σῆ φοβοχσία αἰ λαμπόμοροι, ἐν πῆσι ὑψίσις ὑμωδοί σε, Ἐ τ' βελῆς σε λειτεργοί, ὑπὸ σε ἔκπεμπόμοροι, νέμοσι φωπισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Α Ρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πισοί, τῷ ἐράνιον πασάδα, Ἐ πύλιν ἐσφραμισμένην ἀληθῶς. χαῖρε δι ἧς ἀνεβλάσισεν ἡμῖν, ὁ δεσπότης τῶν ἀπάντων, Χριστός ὁ ζωοδότης Ἐ Θεός. κατάβαλε δέσποινα τῆς τεράννης ἀδελφῆς ἐθρῆς ἡμῶν, τῆ χειρὶ σε ἄχεαντε, ἢ ἐλπίς χριστιανῶν.

Τῆ γ'. περὶ τῆ Προδρομῆ, Δόξα ἡ χ. πλα. β'.

Η Ἐλισάβετ σκέλαβε τὸν Προδρομον, τ' χάριτος ἢ δὲ παρθένου τὸν κύριον τῆς δόξης. ἡσπῆσαντο ἀλλήλαις αἰ μητέρες, Ἐ τὸ βρέφου ἐσκίηθησαν, ἐνδοθεν γὰρ ὁ δῆλος αἶνει τὸν δεσπότην. θαυμάσια ἢ μήτηρ τῆ Προδρομῆ, ἡρῆατο βοᾶν, πόθεν μοι τῆτοῖνα ἢ μήτηρ τῆ κυρίε με ἐλθη πρὸς μεῖ ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὄχλων τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ω Εοτόκε σὺ εἶ ἢ ἀμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τ' ζωῆς, σέ ικετ βύορδμ, πρὸς βόλε δέσποι-

δέσποινά μὴ τῆ σὲ Προδρόμου, Ἐ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ δ'. Ὠροί, τῆ σαυρῆ, Δόξα Ἐ νυῖ ἡχ. πλ.β'.

Ο Τέτραπέρατῶ κόσμος σήμερον ἀγάζοιμ, τῆ
τέτραμερῆς ὑψιμόρια σε σαυρῆ Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ κέρας τῶν πιστῶν σφυψῆται βασιλέων
ἡμῶν, ἐν αὐτῶ τῶν δυσμενῶν σφυβέντων τὰ κέ-
ρατα. μέγας εἶ κύριε, Ἐ θαυμαστὸς ἐν τοῖς ἔργοις σε,
δόξα σοι. Τῆ ε'. Ὠροί Δόξα ἡχ. δ'.

Δ Εὔτε ἀνυμνήσωμεν τῆς γενναίας ἀποστόλης, τῆς
γενομένης αὐτόπτης τῆ λόγου. χαίρετε πανό-
φημοι τῆ ἐκκλησίας φωστῆρες, ἀγγέλων, Ἐ δικαίων,
Ἐ πιστῶν ἀγαλλίαμα, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κα-
τηρήσατε, Χριστὸν τὸν σωτῆρα κηρύξαντες. πάντες
σὺ αὐτοῖς κραύγαζομεν, ἀκατά λήπτε κύριε δόξα
σοι. Θεοτοκίον.

Ε Χοντὲς σε θεοτόκε ἐλπίδα, καὶ πρῶτασίαν ἐχ-
θεῶν, ὀπιβελας ἐπιούμεδα, ὅτι σώζεις τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆ σ'. Ὠροί Δόξα Ἐ νυῖ ἡχ. πλ.β'.

Σ Ημέρον ξύλον ἐφανέρωθη, σήμερον γένῳ εἰ-
βραίων ἀπόλετο. σήμερον δὲ πιστῶν βασιλέων
ἡ πίστις φανερῆται, Ἐ ὁ Ἀδάμ δὲ τῆ ξύλου ὄξεπεσε.
Ἐ παλιν δὲ ξύλου δαίμονες ἐφριξαν, παντοδύαμι
κύριε δόξα σοι.

Τῷ Σαββάτῳ περὶ δόξα ἦχ. πλα. δ'.

Α' Νάπαυσον σωτὴρ ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἀς μετέστητας,
ἐκ τῶν προσκαίρων, διδὸς αὐταῖς τὴν ἀρεσιν,
ὧν περ ἔπραξαν ἐν τῷ βίῳ. ἐν σὸν γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάσῃ Θεῷ. Θεοτόκιον.

Π Ἀρξάνε ἀπειθήγαμε ἢ τεκῆσα τὸν κύριον, δόλο-
γημηλίη τὰς δ' ἄλλας σε ῥύσαι ὑπὸ πάσης πωλεί-
σεως. Εἰς σὲ γὰρ θεοτόκε ἐλπίζομεν, τὴν ὑψηλοτέραν
τῶν χερσβίμ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀδεται.

ΥΜΝΟΣ ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ

Δ Οἷα ἐν ὑψίστοις Θεῷ* ἔδρη γῆς εἰρήνη ἐν ἀν-
θρώποις ἀδοκία.

Τ' μνηστὴρ σε, δόλογημηλίη σε, προσκαίρων σε δόλο-
λογημηλίη σε, ἀγαπήσει μὲν σοὶ* δεξὴ τὴν μεγάλῃ
σε δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ ἐπεράνει θεῷ* πᾶτερ παντοκράτορ.
Κύριε ὑὸς μονογενὴς Ἰσοῦ Χριστοῦ* ἢ ἅγιον πνεῦμα.
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμὸς τῷ Θεῷ, ὁ Υἱὸς τῷ Πατρὶ *
ὁ αἶρον τὴν ἁμαρτίαν τῷ κόσμῳ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αἶρον τὰς ἁμαρτίας τῷ κόσμῳ, πρὸς δεξίαν τὴν
δέξιαν ἡμῶν* ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῷ Πατρὶ,
ἔλεησον ἡμᾶς.

Ὁ πὺν εἰ μόνος ἅγιος, σὺ εἰ μόνος κύριος* σὺ
εἰ μόνος ὑψίστος Ἰσοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς
ἀμὸν.

Κ α θ'

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν βίβωσέ σε * καὶ αἰνέστω τὸ ὄνομά σε εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτως φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν * ὁ αἰνετὸν, ὁ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὰς αἰῶνας αἰώνων.

Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σε ἐφ' ἡμᾶς * καθάπερ ἠλπίσαμεν ὅτι σέ.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε * δίδασόν με τὰ διχηιώματά σε.

Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα * συνέτισόν με τὰ διχηιώματά σε.

Εὐλογητὸς εἶ ἅγιε φωτισόν με * τοῖς διχηιώμασί σε.

Κύριε καταφυγὴ ἐρηιήθης ἡμῶν * ἐν γῆρα καὶ γῆρα.

Εὐ γὰρ εἶπα κύριε ἐλέησον με, * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον, δίδασόν με τὴν ποιῆν τὸ θέλημά σε * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι ὡς σὺ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φάει.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σε τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

ἐκ γ.

Δόξα Πατρὶ καὶ υἱῷ. ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάν. ἐλ.

Ὁ πῶς

Ὅποια φάλλονται μόνον, εἴ ὅτι κυριακῆ, ἢ ὁμβία
 ἑορτῆ, ἐν ἧ λέγεται τὸ διαγ. καὶ μὴ ταῦτα
 ὁ ἱερὸς λέγει.

Ὅτι σε εἰν ἡ βασιλεῖα καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα
 τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῶ, καὶ τῆ ἁγίας Πνεύματος
 νῶ, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῆ αἰώνων. Ἀ μὲν.

Καὶ ἀμέτως λέγονται τὰ ἀπολυτ.

Ἐν τῇ δὲ Κυριακῆς λέγονται ταῦτα τὰ ἱεροπείρια
 ὑπὸ τῆ διακονικῆ.

Τὸ α'. ἱεροπείριον λεγόμενον ἐν τοῖς ἡχοῖς.

α'. γ'. πλα. α'. καὶ βαρεῖ.

Σὴμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέρονεν. ἀπομύνη τῆ
 ἀνασάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῶ τῆ ζωῆς Χειρῶ
 τῆ Θεῶ ἡμῶν. καθελαὶν γὰρ τῆ θανάτῳ τὸν θάνα-
 τῶν, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ β'. ἱεροπείριον λεγόμενον ἐν τοῖς

ἡχ. β. δ'. πλ. β'. καὶ πλ. δ'.

Ἀ' Νασαῖς ἐκ τῆ μνήματος, ἢ τὰ δεσμά διαρρήξας
 τῆ ἀδύ, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τῆ θανάτε κύ-
 ρει. πάντας γὰρ ἐκ τῆ παρίδων τῆ ἐχθρῆ ῥυσίμεν, ἢ
 ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σε, ὄξαπέτης λῆς
 αὐτῆς ὅπῃ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην
 σε παρέσχες τῆ οἰκουμένη μόνε πολυέλεε.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ,

χωρὶς τῆ Κυριακῶν καὶ τῆ σαββάτων πῆς

ἑβδομάδος μὴ τὸ Πᾶσα πηοῖ,

τὸ

Τὸ Δόξα Πατεῖ κὴ Τίῳ, καὶ ἀγίῳ Πνύματι ἐν νυῶ.
Καὶ λέγει ὁ Ἱερῶς.

Σοὶ δόξα φέπει κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τλιῶ
δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Τίῳ, καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνύματι, νυῶ, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων, ἀμην.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶν, ὡς ἀνω φιλ. 104.

Ἐπειτα ἰδιόμ. δόξαστέμενον, καὶ μαρτ. τῆς μὴ
ἀμέσως σιχ.

Ενεπλήθημεν τὰ ὤφειλά σου κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα, καὶ δόξα ἠνεθήμεν, ἐν πάσαις
ταῖς ἡμέραις ἡμῶν δόξα ἠνεθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἔξαπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἰδομένη κακὰ, καὶ ἴδε
ὅτι τὰς δόξας σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγη-
σον τὰς ὑβὲς αὐτῶν.

ἀλλ. σιχ.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίας τῆ Θεῶ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατ' ἄθωον ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατ' ἄθωον.

Τὸ μαρτυρ. καὶ Θεοτοκίον, καὶ δὲ τὸ.

Αγαθὸν τὸ ὄξομολογηθῆσαι τῷ κυρίῳ, καὶ ψάλλειν
τῷ ὀνόματί σου ὑψίσε.

Τὸ ἀναγγέλλειν τὸ πρὸς τὸ ἔλεός σου, καὶ τλιῶ ἀλη-
θειᾶν σου κατανύκτα.

Ἄγιος ὁ Θεὸς, ἄγιος ἰσχυρὸς, ἄγιος ἀθάνατος
ἔλεησον ἡμᾶς. ἕκ γ.

Δόξα

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν,
καὶ αἰῶνι, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία ξηλας ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε ἰλάσθηταις ἀνο-
μίας ἡμῶν. Δέσποτα συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
ἀγίε κύριε ὀπίσκειψαι. Καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
εἰσκεν τὸ δόξης τῆ ὀνόματός σε, κύριε ἐλέησον, κύριε
δολήρησον. Τὸ

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοῖς ἀγαθῆται τὸ ὀνομά σε
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε, γεννηθῆται τὸ θελημά σε ὡς
ἐν ἔθρονο καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιέ-
σιον δὲς ἡμῶν σήμερον, ἔἴψες ἡμῶν τὰ ὀφειλάματᾶ
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμῶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ποτηρῆ.

Λέγει ὁ Ἱερδῖς.

Ὁ π σὲ εἰσὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, ἔ ἡ δόξα
τῆ Πατρὸς, ἔ τῆ Υἱῶ, καὶ τῆ ἁγίῳ Πνεύματος, νῦν
ἔ αἰῶνι, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας. Ὁ χροῶς. Ἀμήν.

Καὶ κῆ τῶ ἡμέραν ἀπολυτικῶ.

Ἐπειτα λέγει ὁ Ἱερδῖς τῶ Ἐκτεινὴν μεγάλην. . .

Ε Ἱπομῶ πάντες ἔξ ὀλης τῆς ψυχῆς, ἔ ἔξ ὀλης τῆ
διανοίας ἡμῶν εἴπομῶ. Κ ὑρε ἐλέησον.

Κ ὑριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶ πατέρον ἡμῶν, δεό-
μεθά σε, ἐπάκκουσον, καὶ ἐλέησον. Κ ὑριε ἐλ.

Ε ἔησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κῆ τὸ μέγα ἐλεός σε, δεόμε-
θά σε, ἐπάκκουσον, καὶ ἐλέησον. Κ ὑριε ἐλέησον.

Ε π

Ἐτι δέομεθα ὑπὸ τῶν ὀσεβεσάτων, Ἐθροφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κούρας, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγίας, σωτηρίας αὐτῶν, Ἐτὲ κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔπιπλεον σωεργῆσαι, κατὰ δούλωσαι αὐτὰς ἐν πάσι, Ἐὑποτάξαι, ὑπὸ τὰς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν, καὶ πολέμιον.

ὁ χρῶ. Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοι τῶν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, Ἐτῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν.

ὁ χρῶς Ἀμὴν.

Ἐπειτα τὰς αἰτήσεις.

Πληρώσωμεν τῶν ἐωθινῶν δέησιν ἡμῶν τῷ κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβῆ, σώσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι,

ὁ χρῶ. Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικῶν, Ἐἀναμέρτητον, ὡσαύτῃς κυεῖς αἰτησώμεθα.

Παράχῃ κύριε.

Ἀγγέλον εἰρήνης, πικρὸν, ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, Ἐτῶν σωμάτων ἡμῶν, ὡσαύτῃς κυεῖς αἰτησώμεθα.

Παράχῃ κύριε.

Συγγνώμην, Ἐἄφεισιν τῶν ἀμάρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελιῶν ἡμῶν, ὡσαύτῃς κυεῖς αἰτησώμεθα.

Παράχῃ.

Τὰ

Τὰ καλά ἔσμεν συμφέροντα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνῃ τῷ κόσμῳ, ὡς δὲ τὸ κρεῖον αἰτιώμεθα. Παράχ.
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανόια ἐκτελέσω ἡμῶς, ὡς δὲ τὸ κρεῖον αἰτιώμεθα. Παράχως κύρει.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλῶ ἀπολογίαν τῶν ὅτι τὸ φοβερὸν βήματ' ἔσμεν, ὡς δὲ τὸ κρεῖον αἰτιώμεθα. Παράχως κύρει.

Τῆς παναγίας ἀχεράντης, ὑπερδολογημένης, ἐν δόξῃ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἐ ἀεὶ παρθένε Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων μνημονύσαντες, ἑαυτὸς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν τῷ Θεῷ ὡς δὲ αἰτιώμεθα. Σοὶ κύρει.

Ὅτι Θεὸς ἐλέες οἰκτιρῶν, καὶ φιλανθρωπίας Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τῶν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, Ἐ τῷ Υἱῷ, Ἐ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, Ἐ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σε.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κρεῖον κλίνετε. Σοὶ κύρει.
 Καὶ λέγει τῶν ὁχλῶν τούτων.

Κύρει ἅγιε ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τῷ παντὸς φέρω σε ὄμματι ὅτι βλέπων ὅτι πᾶσαν ἡμίσησεν σε, σοὶ ἐκκλίνουμι τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ σῶματ' ἔσμεν, Ἐ δέοματά σε, ἔκτεινον τῶν χεῖρά σου τῶν ἀρετῶν ὡς ἅγιε κατοικητήριε σε, Ἐ δολογησοῦ παν-

πάντας ἡμᾶς. Καὶ ἔτι ἡμέτερον ἐκκσίως, ἢ ἀκκσίως,
ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρέμενος ἡμῖν, Ἐ τὰ ἱερὸκόσμη ἀγαθά σε. Σὸν
γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Ἐ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, Ἐ εἰς τὰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν. Σοφία. Πάτερ Δόξο.
Ὁ ὢν ἀλόγητος ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ,
Ἐ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ κληρικός λέγει.

Εὐπροσάνει βασιλεῦ, τὰς πρὸς βασιλεῖς ἡμῶν σε-
ρέωσον, τὴν πίσιν σήριζον, τὰ ἔθνη κρατῶνεν τὸν
κόσμον εἰρήνώσον, τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην χαλᾶς
διαφύλαξον. Τὰς κραπελθέντας πατέρας, καὶ
ἀδελφὸς ἡμῶν ἐν σκληραῖς δικαίων τάξον. Καὶ ἡμῶς ἐν
ὀρθοδοξίᾳ πίσει, Ἐ μετανοίᾳ ᾤψάλαβε, ὡς ἀγα-
θός, Ἐ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Ἐπιπαι ὁ Ἱερὸς λέγει.

Δ Ὅξα σοὶ Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
των ἡμῶν δόξα σοι. ὁ χρῆς.

Δ Ὅξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, Ἐ νῦν.
κύριε ἐλέησον, κύριε ἀλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερὸς λέγει τὴν εὐ ἀπολύσεως ὁχλῶν.

Ἐν τῷ σαββ. ἐσπέρ. καὶ τῇ κυριακῇ κρατῶν
κρατῶνεται.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Καὶ

Καὶ τῆ γ'. ἐσπέρ. καὶ τῆ δ'. ὡροί, καὶ τῆ ε'. ἐσπέρ.
καὶ τῆ σ'. ὡροί ὡροσίθεται ἐν τῇ λιτῇ.

Δωάμεν τῆ πμίς, ἔ ζωοποιῆ σαυρεῖ.

Χρισὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ὡροσβείαις ἡ
παναχεάντε αὐτὲ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
τόκου, καὶ αἰ παρθένης Μαρίας, τῶν πμίων ἀσωμά-
των ἐπεραίνων δωάμεων, τῆ πμίς Περφήτε Περ-
δρόμ, ἔ βαπτισεῖ Ἰωάννε, ἔ τῶν ἀγίων ἐνδόξων,
καὶ πανδφήμων ἀποσόλων, τῶν ἐν ἀγίοις πατέρον
ἡμῶν Βασιλέε τῆ μεγάλε, Γρηγορείε τῆ θεολόγε,
Ἰωάννε τῆ Χρυσόμ, καὶ τῆ ἀγίε Ν. καὶ πάντων
τῶν ἀγίων σῶση, ἐλεήση, καὶ διαφυλάξη πάντας
ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς, ἔ φιλάνθρωπο. Ἀμην.

Ἀπόλυσις λεγομένη τῆ σ'. ἐσπέρ. καὶ τῶν Σαββάτω
εἰς τὸ ὡροί ἐν τῇ λιτῇ.

Χρισὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς ὡροσβείαις ἡ
παναχεάντε αὐτὲ μητρὸς ἐνδόξε δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου, ἔ αἰ παρθένης Μαρίας, τῶν πμίων ἀσω-
μάτων ἐπεραίνων δωάμεων, τῆ πμίς ὡροφίτε
Περδρόμ, καὶ βαπτισεῖ Ἰωάννε, ἔ τῶν ἀγίων ἐν-
δόξων, ἔ πανδφήμων ἀποσόλων, ἔ τῶν ἐν ἀγίοις
πατέρον ἡμῶν Βασιλέε τῆ μεγάλε, Γρηγορείε τῆ
θεολόγε, Ἰωάννε τῆ Χρυσόμ, ἔ τῶν ἀγίων
ἐνδόξων ἀποσόλων, ἀθλοφόρον, Ἰεραρχῶν, ὁσίων
καὶ δικαίων, καὶ τῆ ἀγίε Ν. (ἔ τελεῖται ὡς ἐπάνω.)

Αἱ ἀπολύσεις τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν.

Μην.

Μην. Σεπτεμβρίου ή. ή Γένν. τ' Θεοτόκης.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταῖς πρεσβείαις τ' παναχεράντε δεσποίνης ημών Θεοτόκης, καὶ αἰεὶ παρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων τροπατέρων Ἰωακείμ, Ἐ' Ἀννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντ.

Σεπτ. ιδ'. Ἡπαγκόσμιος Ὑψωσις τ' πμικ, Σταυρῶν.

Οὕτως ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχεράντε αὐτῆ μητρὸς, τῆ δυνάμει τῆ πμικ, Ἐ ζωοποιεῖ σαυρῆ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανδύμων ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶσῃ, ἐλεήσῃ.

Νοεμβρίου ή. Σωάξισ τῶν ἁγ. Ἀγγελων.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταῖς πρεσβείαις τ' παναχεράντε αὐτῆ μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων ταξιαρχῶν Μιχαήλ, Ἐ Γαβριήλ, Ἐ πασῶν τῶν ἐκθεραίων δυνάμεων, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων.

Νοεμβρίου κα'. ὡς ἐν τῇ ή. τῆ Σεπτεμβρίου.

Κυριακὴ τῶν ἁγίων τροπατέρων.

Οὕτως ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχεράντε αὐτῆ μητρὸς, δεσποίνης ημών Θεοτόκης, καὶ αἰεὶ παρθένου Μαρίας, καὶ τῶν ἁγίων ἐνδόξων τροπατέρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, Ἐ Ἰακώβ, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων σῶσῃ, ἐλεήσῃ, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμῶς ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος.

Η

Κυρια-

Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστῆ Γεννήσεως .

Ο Ἄνασας ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντε αὐτῆ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἔ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, ἔ παυλοφύμων ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων ξιῶν παίδων Ἀναρία, Ἀζαρία, Μισαήλ, ἔ Δανιήλ τῆ προφήτε, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶση ἐλεήση .

Μὲν τῆ Δεκεμβερίαις μέ . ἡ τῆ σάρκα Γέννησις
τῆ Κυ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῆ .

Ο Ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς, ἔ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς δὲ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν . Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχίας ἀρχάντε δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀεὶ παρθένου Μαρίας, ἔ πάντων τῶν ἁγίων σῶση, ἐλε .

Κυριακῇ μὲν τὴν τῆ Χριστῆ γέννησιν .

Ο Ἄνασας ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντε αὐτῆ μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀπαρθένου Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ παυλοφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Δαβὶδ τῆ προφήτε, καὶ Ἰωσήφ τῆ μνήσορος, καὶ Ἰακώβου τῆ ἀδελφοδέου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, σῶση, ἐλεήση .

ΚΩ

Τῆ

Τῆ α'. Ἰανουαρίου, ἡ Περιτομὴ τῆ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

○ Ἐν ὀκταήμερῳ κ' τὴν σάββατον ὑπὸ τῶν νόμων πε-
 ριτμηθεὶς, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῆ ε'. τῆ αὐτῆς, ἡ Βάπτισις τῆ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

○ Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου καταδε-
 ξάμενον, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Τῆ β'. Φεβ. ἡ Ἰταπαντὴ τῆ Κυρίου.

○ Ἐπὶ τὸν θρόνον τῆ πατρὸς συγκαθήμενος,
 ἔκ τῆ δικαίης Συμεῶντος ἐν ἀγκύλαις αὐτῆ
 βασάζημενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, Χρι-
 στὸς ὁ ἀληθινός.

Τῶ Σαββάτῳ τῆ ἀποκρίσεως, ἔκ τῆ Πεντηκοστῆς.

○ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
 ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῶ παραχρᾶντε αὐτῆ
 μητρὸς δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἔκ αἰωνοφάνε Μα-
 ρίας, τῶ ἀγίων ἐκδόξων, ἔκ πανδύφημων ἀποστόλων,
 ἔκ πάντων τῶ ἀγίων, τῶν πατριάρχων πατέρων,
 ἔκ ἀδελφῶν ἡμῶν, ἔκ πάντας τῶν ἐκ δόσεβεία τελειω-
 θέντων, ἐκ κόλποις Ἀβραάμ, ἔκ Ἰσαακ, ἔκ Ἰακώβ,
 κατατάξῃ, ἔκ ἡμῶν πάντας ἐλεήσει, ὡς ἀγαθὸς ἔκ
 φιλόθετος.

Κυριακῇ τῆ Ὁρθοδοξίας.

○ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
 ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῶ παραχρᾶντε αὐτῆ μη-

Η 2

τὸς

τῆς δεσποίνης ἡμῶν Θεοῦκε, Ἐ ἀεπαρθένα Μα-
 ρίας, τῶν ἀγίων ἐνδόξων θεοφιτῶν Μωϋσέως, καὶ
 Ἀαρῶν, Ἐ πάντων τῶν ἀγίων σῶτη, ἐλεήσει, Ἐ δε-
 φυλάξει πάντ. Σαβῶάτω τῆ δικαίε Λαζάρε.

Ο Ἄναστῆς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
 ἡμῶν, ταῖς θεοσεβείαις τῆ παναρχάντε αὐτῆ μη-
 τῆς δεσποίνης ἡμῶν Θεοῦκε, Ἐ ἀε παρθένα Μα-
 ρίας, τῶν ἀγίων ἐνδόξων ἀποστόλων, Ἐ τῆ ἀγία,
 Ἐ δικαίε Λαζάρε, Ἐ πάντων.

Κυριακῆ τῆς βαΐφῶρε.

Ο Ἰτὸ τῆ χειρὸν βασιζόμεν, καὶ ἐπὶ ὄνον,
 Ἐ πόλον καθήμεν, δεξιῶν τῶν ἡμετέρων σωτηρίαν
 Χριστὸς ὁ ἀληθι.

Τῆ αὐτῆ κυρ. ἐσπέρας.

Ερχόμεν ὁ κύριε ἐπὶ τὸ ἐκέσιον πάθος δεξιῶν
 τῶν ἡμετέρων σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
 ἡμῶν, ταῖς θεοσεβείαις τῆ παναρχάντε.

Τῆ ἀγία, Ἐ μεγάληδ'. ἐσπέρας.

Ο Ἐμπισμῆς, καὶ μέσηγας, καὶ κολαφισμῆς, Ἐ
 σωθῆν, καὶ θάνατον ὑπομέναι, δεξιῶν τῶν
 ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Τῆ ἀγία, καὶ μεγάληδ'. ἐσπέρας.

Ο Δι ἡμῶν τῆς ἀνθρώπων, καὶ δεξιῶν τῶν ἡμετέρων
 σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν
 σωθῆν σαρκὶ καθήμεν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
 Θεὸς ἡμῶν, ταῖς θεοσεβείαις.

Τῆ

Τῆς ἀγάπης, καὶ μεγάλης κυριακῆς τῆς Πάχας.

Οὐκ ἄνασας ἐκ νεκρῶν ἑξήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὰ
θεσμοὶ τῆς ἀδελφότητος καταλύσας διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Κυριακῆς τῆς Θωμᾶς.

Οὐκ ἄνατον πατήσας, ἔθωμᾶν πληροφορή-
σας, Χριστὸς ὁ ἀληθής.

Ἐν τῇ Ἀναλήψει τῆς Κυρίας.

Οὐκ ἄνα τὸ πνεῦμα ἡμετέρας δεδοξασμένος ἀνα-
βεβηκώς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐν δεξιᾷ τῆς πατρὸς
καθίσας, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθής.

Τῆς κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

Οὐκ ἄνα ἐν εἰδὴ πλείων γλωσσῶν ἐπιφοιτήσας τοῖς μα-
θηταῖς, Παράκλητος ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
προσεβείαις τῆς παναρχάντης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἔθωμᾶν τῆς ἀγίας, σῶσιν,
ἐλεήσει, καὶ διαφυλάξει πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόστοργος.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς ἀρχάντης Σώματος τῆς Χριστοῦ.

Οὐκ ἄνα συνδραστήσας τοῖς μαθηταῖς διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός.

Μὲντοι Αυγίας 5'. ἢ Μεταμόρφωσις τῆς Κυρίας

Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οὐκ ἄνα ἐν ὄρει Θαβωρ δέξας τοῖς μαθηταῖς σὺ τὴν
δόξαν τῆς μεταμορφώσεως, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προ-
σεβείαις

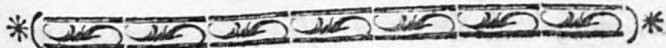
σθείαις τῆς παναρχάντε αὐτῆ μῆρος δεσποίνης ἡμῶν
 θεοτόκε, καὶ ἀπαρθεῖς Μαρίας, τῶν ἀγίων ἐσδόξων
 θεωρητῶν Μωϋσέως, καὶ Ἡλιᾶ, καὶ πάντων τῶν
 ἀγίων, σώση, ἐλεήση, καὶ •

Ἐπιτα λέγετα ἐν τῶν ἀνθρώπων τῆς θεοτόκε, ἑσπο-
 γεχημμένων εἰς τὸ τέλος τῶν ἀποδείπων, μὴ
 τῶν δὲ χῶ τῶ Μισσοικπικ, καὶ τῶν τῶ τῶ
 αὐτῶν. καὶ τὸ Ἀινεῖτε τὸν κύριον •

Τέλος τῶ Ὁρθρου, καὶ τῶ Ἀινων •

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΗΜΕΡΙΝΩΝ ΩΡΩΝ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ε Ἐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, Ἐ ἀεί, καὶ εἰς ὅσους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α' μὲν.

Τὸ Ἑρισάριον. Δόξα, καὶ νῦν. Παναγία ξιάς. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλόγησον. Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει.

Ο Ἵς ἔστιν ἡ βασιλεία, Ἐ ἡ δυνάμις, Ἐ ἡ δόξα τῆ Πατρὸς, καὶ ὁ ἄρτος. Α' μὲν.

Δ εὖτε προσκυνήσωμεν τῆ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δ εὖτε προσκυνήσωμεν, Ἐ προσπέσωμεν Χριστῷ τῆ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δ εὖτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλ. ε'.

Τ Α' ῥήματά μου ἐνώπιόν σου κύριε, σήμερον τῆς ἁγίας μου καὶ ἡμέρας τῆ φωνῆ σου δειξέσθαι μου ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι πρὸς σὲ προσέξομαι κύριε, τὸ πρὸς ἐμοὶ κένη τῆς φωνῆς μου τὸ πρὸς ἑξουσίαν σου, καὶ ἐπόψομαι.

Ὅτι ἐχθὴ Θεὸς δέλων ἀνομίαν σου εἶπα ἐπαροκήσει

Η 4

σοι

σοι ποιηρὸς ὁμῶς, ἔδ' ἐδξαμηνέσι πῶδ' ἀνομοι κα-
τέναντι τῆς ὀφθαλμῶν σε.

Ἐμίσησας πάντας ὄντων ἐργαζομένης τὴν ἀνομίαν *
ἀπολείς πάντας τὰς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἰμάτων, καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος *
ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τῆ ἐλέως σε, εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν οἶκόν σε * προσκυλήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σε ἐν
φόβῳ σε.

Κύριε ὀδύνησόν με ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου * ἔνεκα τῆς
ἐχθροῦν μου κατέβητον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι ἐκ ἐστὶν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν ἀλήθεια * ἡ καρ-
δία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένῳ ὁ λάρυγξ αὐτῶν * ταῖς γλώσ-
σαις αὐτῶν ἐδολιεῦσαν, κελνον αὐτὰς ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῆς δξαβελιῶν αὐτῶν * καὶ τὸ
πλήθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξωσον αὐτὰς * ὅτι πα-
ρεπίκοσαν σε κύριε.

Καὶ ὄφραν θείσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ὅτι σὲ * εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς *
καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ βίβλησθαις δίκαιον * κύριε ὡς ὄπλω βίβλησθαις
ἐξεφάνωσας ἡμῶς.

Ἰσαλ. πθ'.

Κύριε καταφυγὴ ἐγκαθήθη ἡμῖν * ἐν γημεῶν, †
καὶ γημεῶν.

Πρὸ τῆς ὀρη γημηθῆναι, † πλασθῆναι τῆ γλω, καὶ †
τὴν

τὴν οἰκὸν σου * , καὶ ἀπὸ τῆ αἰῶν * , καὶ ἕως τῆ
αἰῶνος σου εἶ .

Μὴ ἀποσρέψῃς ἀνθρώπον εἰς ταπείνωσιν * , καὶ εἶπας,
ὄπισθρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων .

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε * ὡσεὶ ἡ ἡμέρα
ἡ ἐχθὲς ἡ ἡς διήλθε , καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ .

Τὰ ἐξεδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται * , τὸ ἄφρον
ὡσεὶ χλόη παρέλθοι , τὸ ἄφρον ἀνθῆσαι , ἔπαρέλ-
θοι , τὸ ἰστέρας ἀποπέσοι , σκληρωθεῖν , καὶ ξη-
ραιθεῖν .

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου , * καὶ ἐν τῷ θυμῷ
σου ἐταράχθημεν .

Ἐθε τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου , * ὁ αἰὼν
ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τῆ καρδίᾳ σου .

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον , * καὶ ἐν τῇ
ὀργῇ σου ἐξελίπομεν .

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων * αἱ ἡμέραι τῶν
ἔτων ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδόμηκοντα ἔτη .

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀργισθῶντα ἔτη , * καὶ τὸ
πλεῖον αὐτῶν κόπῃ , ἔπνῃ .

Ὅτι ἐπὶ λῆθι καρδίᾳς ἐφ' ἡμᾶς , * καὶ παρεδουθησό-
μεθα .

Τίς γνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου , * ἔτι ἀπὸ τῆ
φόβου σου τὸν θυμὸν σου ὄξαριθμῶσαι ;

Τὴν δεξιάν σου ἔγω γνώρισόν μοι , * καὶ τὴν πεπα-
δυμένην τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ .

Ε' π-

Ε' πίστευον κύριε ἕως τότε, * κὶ ὠδρακλήθητι ὅτι
τοῖς δέλοις σε.

Ε' νεπλήθημεν τὸ ὠφρὶ τῆ ἐλέες σε κύριε, * καὶ
ἠγαλλιασάμεθα, κὶ δ'φρανθήμεν.

Ε' ν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν δ'φρανθήμεν * ἀνθ'
ῶν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμῶς, ἐτών, ὧν εἶδομεν
κακὰ.

Κ αὶ ἴδε ὅτι τὰς δέλους σε, κὶ ὅτι τὰ ἔργα σε, * κὶ
εἰδήησον ὅτι ἕως αὐτῶν.

Κ αὶ ἔσω ἡ λαμωρότης κυρίου τῆ Θεῷ ἡμῶν ἐφ'
ἡμῶς, * Ἐ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατ' ἄδυνον
ἐφ' ἡμῶς, * κὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατ' ἄδυνον.

Ψαλ. ρ'.

Ε' Λεον¹ κὶ κείσιν ἄσσημά σοι κύριε * ² ψαλῶ, †
Ἐ συνήσω ἐν ἰδῶ ἀμώμῳ, πότε ἤξεις ὄρος με; †
Δ ιεπορθόμην ἐκ ἀγκυρία καρδίας με * ἐν μέσῳ
τῆ οἴκου με.

Ο ὕ φροετιθέμεν πρὸ ὀφθαλμῶν με ὠφρὶμα πα-
ράνομον * ποιῶντας ὠδραβάσεις ἐμίσησα.

Ο ὕκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβῆ * ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἐμῆ τῆ πονηρῆ ἐκ ἐγίνωσκον.

Τ ὄν καταλαλῶντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτῆ τῆτον
ἐξεδίωκον * ἰσφρηφάνῳ ὀφθαλμῶ, καὶ ἀπλήσω
καρδία, τῆτω ἐ σπηῶδιον.

Ο ἰ ὀφθαλμοί με ὅτι τὰς πτεῖς τῆς γῆς * τῆ συγ-
καθῆσαι αὐτὰς μετ' ἐμῆ.

Π ο-

Πορθόμενος ἐν ὁδοῦ ἀμώμῳ, ἔτος μοι ἐλετήργα *
 ἐκατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας με ποιῶν ὑψηφανίαν.
 Αλλὰν ἀδικα * ἐκατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ-
 μῶν μου.

Εἰς τὰς παροφθαλμίας ἀπέκτεινον * πάντας τὰς ἀμάρταν-
 λὰς τῆς γῆς.

Τὸ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρεῖ * πάντας τὰς
 ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, κὴ νῦν.

Τὶ σὲ καλέσωμαι ὡς κεχαριτωμένη; ἔρανον, ὅτι
 ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· ὡς δὲ εἶ-
 πον, ὅτι ἐβλάσησας τὸ ἄνθρωπον τῆς ἀφθαρσίας· παρ-
 δένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθαρτος· ἀγνὴν μητέρα; ὅτι
 ἔχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις ἕδον τὸν πάντων Θεόν,
 αὐτὸν ἰκέτωσε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ δὲ δαβήματά με κατέδυσον καὶ τὸ λόγιόν σε,
 καὶ μὴ κατακυριεύσάτω με πᾶσα ἀνομία. λύξωσαί
 με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς
 ἐντολάς σε· τὸ πρόσωπόν σε ἐπίφανον ὅπῃ τὸ δεῖλον
 σε, ὅτι διδάξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Πληρωθῆτω τὸ σῶμα μου ἀνιένσεώς σε κύριε, ὅπως
 ὑμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν, τὴν με-
 γαλοφρέπειάν σου.

Εἶτα τὸ ξισάζιον λέγεται, Δόξα κὴ νῦν, Παναγία
 ξίας, Κύριε ἐλέησον, κύριε δὴλόγησον, Πατερ ἡμῶν.
 Ὁ Ἰερὺς. Ὅτι σε ὄσιν.

Καὶ

Καὶ λέγεται ἐν τῇ ἑορτῇ τὸ ἔσπορον τῆς ἑορτῆς .

Ὅταν δὲ τύχη λιτὴ ἡμέρα , ταῦτα λέγονται .

Ο Θεὸς τῷ πατέρι ἡμῶν ὁ ποιῶν αἰεὶ μὲν ἡμῶν κτῆ
 τὴν σὺν ὑπείκειαι , μὴ ἀποσῆς τὸ ἔλεός σε
 ἀφ' ἡμῶν , ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυ-
 βέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν .

Ε Ἰς πᾶσαν τὴν γλῶσξῃ ἡλθὼν ὁ Θεὸς γένοιτο σε , ὡς
 δεξαμένω τὸν λόγον σου . δι' εὐθεωρεπῶς ἐδογ-
 μάτισας , τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐθεάνωσας , τὰ τῶν
 ἀνθρώπων ἦδη κατεκότμησας , βασιλικὸν ἱεράτωμα,
 πατέρ ὅσπερ ἐσβῆσε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν .

Καὶ λέγεται τὸ ἔσοκ. τῆς κτήτορος τῆς ἐκκλησίας .

Θεοτοκίον .

Ε Ν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας , ἐν τῇ
 κοιμήσει τὸν κόσμον ἐκατέλιπες , θεοτόκε με-
 τέσης πρὸς τὴν ζωὴν μήτηρ ὑπάραχσας τῆς ζωῆς ,
 καὶ ταῖς προσβείαις ταῖς σαῖς λυξερμῆν ἐκ θανάτου
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ ἱερός .

Τὸ κυεῖν δειθῶμεν , ὁ χορ. Κ ὑριε ἐλέησον .

Κ Ὑριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸ ἀπερίστον φῶς , ὁ καταξιώ-
 σαις ἡμᾶς πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας ταύτης
 διελθεῖν , ἀνάταλον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πὴν τῆς
 δικαιοσύνης σου ἥλιον , φωταγωγῆντα , ἐδδηγῆντα
 ἡμᾶς . τὴν ὁδὸν τῆν ἐντολῶν σου πορεύθηται , διχαῖς
 τῆ

τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, πάντοτε, νυν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν χειρῶν σου, ἢ ἐκδοχότεραν ἀσυγκρίτως τῶν σφαιρῶν σου, τὴν ἀδελφείαν σου Θεὸν λόγον τεκῆσαν, τὴν ὄντως θεοτόκον σε μεγαλίωσον.

Ἐνδοξε θεοτόκε ἀπαύρανε μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεοῦ ἡμῶν, προσάγαγε τὴν ημετέραν προσδύχην τῆς Γιάσε, ἢ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα σώσῃ δὲ σὺ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέσποτα Θεὸ πάτερ παντοκράτωρ, κύριε ἡμεμονοχυῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, μία θεότης, μία οὐσία, ἐλέησον με τὸν ἁματωλόν, ἢ οὐκ ἐπίστασαι κείματα σώσον με τὴν ἀνάξιον δέχλον σου, ὅτι δολογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ὁ ἱερως.

Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων ἡμῶν δόξα σοι. ὁ χρε.

Δόξα Πατρὶ. ἢ νυν. κύριε ἐλέησον, κύριε δολογησον.

ὁ ἱερως.

Ἐγὼ πρόσδοκτον, ἢ ἀκαταίχων ποιήση κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν προσδύχην τῆς σφαιρῆς ἡμῶν τῶν ἁματωλῶν, δολογητῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, ἢ ἐκδοχὸς ἁμαρτιῶν σώτη, ἐλεήση, καὶ δολοφύλαξ ἡμῶν πάντας ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλένδοστος.

Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ. εἰς τὸ τέλος τῶν τυχόντων χαλμῶν ἐν πάσαις ταῖς ὥραις μὴ τὸ Δόξα καὶ νυν

εὐθείως

εὐθέος λέγεται χάρισμα ἐν τῇ Ψαλμῶν . Δόξα
καὶ νῦν , καὶ μὲν τὸ λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰς τὴν α΄ . ὦραν
ἐν ἡχ. πλα. β΄ .

Ὁ Ἱερεὺς .

Τὸ ᾠροῦν ἐσαύκεσον τὴ φωνῆς μου , ὁ βασιλεύς μου ,
καὶ ὁ Θεός μου . ὁ χορὸς αὐτὸ ἀποκρίνεται τὸ αὐτό .
Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε .

Ὅτι ᾠρὸς σέ ᾠροσ ὄξομαι κύριε . καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς
τὸ ᾠροῦν . καὶ μὲν ταῦτα λέγεται δόξα καὶ νῦν . τί
σέ καλέσω . Τὰ ὄξοματά μου , Πληροφῆτω , τὸ
ἱερατικόν , παναγία ἱεράς , Πάτερ ἡμῶν , καὶ ὅτι σὺ
ἐστὶ ἡ βασιλεία : ἐπιτελεσθῶν τῇ τροπικῇ λέγονται
καὶ . Κύριε ἐλέησον . εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει , Τῷ κυρίῳ
δεῖθ . καὶ τὴν ὄξομα . Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν τὸ ἀπρόσβλητον
φῶς . ὡς ἐπάνω . καὶ εἰς τέλος τῆς αὐτῆς λέγει ὁ χορὸς
ἀντὶ τῆς τῆν τιμιωτέραν .

Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς , καὶ ὀλογήσαι ἡμᾶς ,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐφ ἡμᾶς , καὶ ἐλεῆ-
σαι ἡμᾶς . ἔκ γ΄ .

Καὶ τὴν ἀπόλυσιν λέγει ὁ ἱερεὺς ὡς ἔθος .

Ἀπὸ δὲ τῆς β΄ . ἐβδομάς θ΄ ἡ μεγάλης μ΄ . λέγει-
ται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς α΄ . ὦρας ἀκολου-
θία τῶν κεκοιμημένων , μέχρι τῆς μεγάλης ἀγίας ἐβ-
δομάδος , καθ' ἑκάστην ἡμέραν , χωρὶς τῶν Κυριακῶν
καὶ σαββ. καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν , ἕτως .

ἡμεῖς

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. τὸ Τρισάγιον, Πανα-
γία ξίας, Πάτερ ἡμῶν, καὶ Ὁ π σὺ. Τὸ δὲ ὅτε
προσκυω. ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκονται ὡς ἑξῆς οἱ ῥαῖς
ψαλμοὶ, ἤχου ὄν'. Ἐλεησόν με ὁ Θεός. ὁ ραβ'. Ἐκ
βαθέων ἐκέκραξά σοι. καὶ ὁ ρμβ'. Κύριε ἐστάκυσον.
Δόξα καὶ νῦν. Εἶτα εἰς ἤχ. πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἰ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σοι.
Τῶν ἀγίων ὁ χορὸς εἶρε πηγῶν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν
ὡραδείας, εἶρε κατὰ, τὴν ὁδὸν εἰς τῆς με-
τανόιας, τὸ ἀπολωλὸς πρὸς βαπν ἐγὼ εἰμι, ἀνακά-
λεσά με σωτήρ, καὶ σώσον με. Εὐλογητὸς εἰ κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τῶ Θεῷ κηρύξαντες, καὶ σφραγιαζέν-
τες, ὡς περ ἄρνες πρὸς ζωὴν τὴν ἀληθῆ, ἄγιοι,
ὡς αἰδίον μεταπεθέντες. τέτω ἐκτενάς, μέρ-
τυρες αἰτήσαθε, ὁ φλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήτασθε.
Εὐλογητὸς εἰ κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν σενίω βαδίσαντες, τεθλιμμένοι
πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ πὸν σαυθόν, ὡς ζῶν ἀφά-
μενοι, ὡς ἐμοὶ ἀκολοθήσαντες ἐν πίστι. δώτε ἀπο-
λάβετε αἰτήματα ὑμῖν, τὰ βραβεῖα, καὶ σέφη τὰ
ἑσάνια. Εὐλογητὸς εἰ κύριε.

Εἰκὼν

Εἰκὼν εἰμὶ τῆ ἀρρήτου δόξης σου, εἶ ἔ σῆγματα φέρο
παισμάτων, οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα,
δέσποτα. Καὶ καθάρισον σὴ ὠψαλαγχία, καὶ τὴν
ποθεινὴν παρτίδα ὠψάχε μοι, παραδέσσε πάλιν ποιῶν
πολίτην με. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ο Πάλαι μὲν ἔκ μὴ ὄντος πλάσας με, καὶ εἰκόνι
σε θεία πηήσας, ὠψαβάσει ἐντολῆς δὲ
πάλιν με ὄψερέψας εἰς γλῶ, ὄξ ἡς ἐλήφθην. εἰς τὸ
καθ' ὀμθίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀνα-
μορφώσασθαι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τὰς δέχας σου, ἔ κατὰταξον
αὐτὰς ἐν ὠψαδέσσει, ὄπε χροεὶ, τῆν ἀζίων
κύριε, ἔ οἱ δὲ καμοὶ ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες. τὰς
κεκοιμημένους δέχας σου ἀνάπαυσον, παρεροῦν αὐτῶν
πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Χρησότητα ἐποίησας μὲν τῆν δέλων σου κύριε κτὴ τὸν
λόγον σου. Δόξα Πατρὶ, ἔ Υἱῶ, ἔ.

Τὸ ἔξιλαμπὲς τῆς μιᾶς θεότητος, ὠσεβάς ὑμνή-
σωμεν βοῶντες, ἄγιθ εἶ, ὁ πατὴρ ὁ ἀναρχος,
ὁ σὺ ἀναρχος Υἱός, ἔ θεῖον Πνεῦμα. φώπσον ἡμᾶς
πίσει σοι λαξέδοντας, ἔ τὴ αἰωνίε πνεθὲς ὄξάρπασον.

Καὶ νυῦ καὶ αἰεὶ.

Χαἶρε σεμνή, ἡ Θεῖον παρκε τεκῆσα εἰς πάντων
σωτηρίαν, δι ἡς γένθ, τῆν ἀνθεράπων ὄξατο
τὴν σωτηρίαν. ὄξ σε ὄξοιμθ ὠψάδισον θεοτόκε
ἀγνή ὠλορημένη.

Εἶπα

Εἶτα τὸ Π ἄτερ ἡμῶν. Ὁ τί σ' ἔδωκεν, Ἐ τὰ καθ. εἰς
ἦχ. πλά. δ'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μὴ δικάζων τὰς δούλους
σε, Ἐ αὐτὰς κατασκήνωσον ἐν ταῖς ἀνταῖς σε,
καθὼς γέγραπται, παρεσχόν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμε-
λήματά, τὰ ἐκέσα αὐτῶν, Ἐ τὰ ἀκόσια, Ἐ πάντα
τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλήνθεοπε. Δόξα Πατρὶ.

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γλυόμεθα,
διό σε ἱκετεύομεν, τὰς μετάνειαν ἀνάπαυσον,
συγχωρῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ ἀμαρτήματα, ἃ ὡς ἀνθρώ-
ποι φθαρτοὶ ἐν βίῳ ἔπεραξαν, ὡρεσβείαις τῆς Θεοτό-
κου μόνε φιλήνθεοπε. Καὶ νῦν.

Χαῖρε ἄγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιον, χαῖρε ἔμφυχε
βάτε καὶ ἀκατάφλοκτε. χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν
κόσμος γένουσα, ἡ μετὰ γένουσα θνητὰς πρὸς τὴν αἰώ-
νιον ζωὴν. χαῖρε ἀκήρατε κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τε-
κέστα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὸ κοντάκ. ἦχ. πλά. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χεῖρὲς τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σε, ἐνθά ἐκ ἔστι πόνος, ἐ λύπη, ἐ
συναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Τὸ ἀλληλεῖα.

Αγίος μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας,
καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς
διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γλῶττιν αὐτῶν πορεύσομεθα,
καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι, ὅτι
γῆ εἶ, καὶ εἰς γλῶττιν ἀπελεύση. ὅπως πάντες βροτοὶ πο-

I

ρεύσομε-

ρῶσομεθα, ἐπιτάφιον Θρήνον ποιῶντες ᾠδὴν, τὸ ἄλληλῆα.

Ν Ουνεχῶς δυσωπῶ ἐπακέτατε, μὴ πόνε γὰρ ταῦτα κῆ φθέγγομαι. δι' ὑμᾶς γὰρ τὸ Θρήνον ἐποίησα, ἵσως ἔχεν τιὰ πρὸς ὠφέλειαν. ἀλλ' ὅτε ταῦτα μελωδήσητε μνημονόστατέ με, τὰ ποτε γνωρίμα. πολλάκις γὰρ ὁμῶ συνφοίλοισιν, Ἐ ἐν οἴκῳ Θεῶ ἐψάλλουμι ᾠδὴν, τὸ ἄλλ.

Α Νασάντες οὐ πάντες συνάσθητε, κῆ καδίπυντες λόγον ἀκούσατε. φοβερὸν ἀδελφοὶ τὸ κερτήριο, ὅπε μέλλοισιν πάντες πορδέσθαι. ἐκ ἑνὶ ἐκείνῳ δ' ἕλθεις, ἔτε ἐλθέθεις, ἐδ' ἑνὶ ἐκείνῳ μικρὸς, ἔτε μέγας. ἀλλ' οἱ πάντες θυμοὶ παριστάμεθα, δεξιὰ τὸ κελὸν τὸ βοᾶν τῷ Χριστῷ, τὸ ἄλληλ.

Σ Τυχεόμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λαίφانون κείμενον, Ἐ ἐγγιζόντες πάντες ἀστάζοντα, ἵσως δὲ κῆ τριαῦτα πρὸς φθέγγοντα. ἰδὲ αὐτῆσ τὸς φιλεῖντας σε; ἔ λαλεῖς, ἔ λυπεῖ μὴ ἡμῶν ὁ φίλος; δεξιὰ ἔ λαλεῖς, ὡς ἐλάλεις ἡμῖν; ἀλλ' ἔτα σιγᾶς μὴ λαλῶν μὴ ἡμῶν, τὸ ἄλληλ.

Α Ρα πῶς αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάκουσιν, ἄρα πῶς ἐν τῷ ᾠδῇ δεξιᾶσιν; ἐπεθύμην μαθεῖν τὸ μυστήριο, ἀλλ' ἐδὲς ἱκανὸς διηγήτασται. ἄρα καὶ κείνοι μνημονόστα τῶ ἰδίῳ αὐτῶ, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων; ἢ ἐκείνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶ Θρηνέντων αὐτῶς, καὶ ποιούντων ᾠδὴν, τὸ ἄλληλ.

Υ' πα-

Υ Πάρομν ὁδὸν τῆ ἐράνιον, πρὸς τὸ μόνον Θεὸν τὸ αἰ-
 ὄνιον. παριστάμεθα ὡσπερ κατὰδικοὶ, κατανύον-
 τες ὅλοι τὰ πρόσωπα. πᾶ κάλλος τότε; πᾶ τὰ χεῖματα;
 πᾶ ἡ δόξα τότε ἢ τῆ βίε τέτε; ἔδεν ἴστων ἐκεί ἐσοθήσει
 σοι, εἰμὴ μόνον λέγειν συνεχὰς τὸν ψαλμὸν, τὸ ἀλλ.

Σ Υγχαίρομεθα μόνον ἀκόντες. ὅτι ἐνὶ ἐκεί φάς
 αἰώνιον. Ἐκεί ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ἐκεί
 ἡ Ξυφὴ ἡ αἰώνιο. ἢ ἐκεί ὑπάρχει ὁ ὠδὸς δασοῦ,
 ὅπε πᾶσα ψυχὴ τῆ δισάμων χαίρει. συμφέλωμν
 πάντες Χριστῷ καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἔτω βοήσωμν αὐτῷ
 μὴ ὠδῆς, τὸ ἀλληλ. Θεοτόκιο.

Π Αναγία παρθένε ἀνύμφωτε, ἡ τεκῆσα τὸ φάς
 τὸ ἀπρόσπον, δυσωπῶ, ἱκετώω, Ἐδέομα,
 δυσωπῆσαι μὴ παύση πρὸς κύριον, ἵατῶ τῆ δέλων
 σε ὡ δέσποινα, ἵνα ἔρροσιν ἐκεί ἀφεσιν πῆαισμάτων,
 ἐν ἡμέρᾳ τῆς κείσεως ἀχραντε, θεοτόκε παρθένε,
 ποικέντων ὠδῆν, τὸ ἀλληλ. Κοντάκιο.

Τ Ἦν πολυτάραχον θάλασσαν τῆ βίε δραμόν-
 τες, τὰ σῶ λιμένι προσώρμησαν οἱ ἐν πίστῃ με-
 τασάντες. ἀλλ' ἐν τῆ σῆ θαλλῆ, Ἐαζώω Ξυφὴ
 μὴ τῆ ἀγίων καθοδηγῶν αὐτὰς, ἀνάπαυσον κύριε
 τὰς ψυχὰς τῆ δέλων σε, δέομεθα.

Ἔπει τὸ ξισάμιον. Παρατ. ξιας Πάτερ ἡμ. Ἐὸτι σε.
 Τροπ. ἦχ. πλα. δ'.

Ο Βυθῶ σοφίας φιλανθρώπως τὰ πάντα οικονο-
 μάων, Ἐ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε δη-

μικρῆ, ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.
 ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῶ ποιητῆ, Ἐ πλά-
 σῃ, Ἐ Θεῶ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Σ Ἐ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρόσβιν ὄ-
 πρῶσδσκτον, πρὸς ὃν ἔτοκες Θεόν, θεοτόκε
 ἀνύμφωτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.
 Ὁ Ἰερῶς.

Ε Ν εἰρήνη τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κ ὕριε ἐλέησον.

Γ πρὸς τῶν περὶ ἀναπαυστα μέρων πατέρων καὶ ἀδελ-
 φῶν ἡμῶν πάντων, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. Κ ὕρ. ἐλ.

Γ πρὸς μνήμης, κοιμήσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύ-
 σεως πάντων τῶν κεκοιμημένων χριστιανῶν, πατέ-
 ρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶ ἐνθάδε, καὶ πανταχῶ
 κειμένων, κοιμήσεως, ἀνέσεως, καὶ μακαρίας ἀνα-
 παύσεως αὐτῶν, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. Κ ὕριε ἐλέησον.

Γ πρὸς τῷ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
 ἐκείσόν τε, καὶ ἀκείσων, τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν. Κ ὕρ. ἐλ.

Ο πῶς κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν κατ' ἀτάξην τὰ πνεύματα
 αὐτῶν, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τῷ κυρίῳ δεη-
 θῶμεν. Κ ὕριε ἐλέησον.

Γ ἀ ἐλέη τῷ Θεῷ, Ἐ τὴν βασιλείαν τῶν ὁσρανῶν,
 καὶ ἄφθαι τῶ ἀμάρτιων αὐτῶν ἀτέμεροι, ἑαυτῆς, Ἐ
 ἀλλήλης, Ἐ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 ὡραθώμεθα. Σ οὐ κύριε.

Γ Ἐ κύριε δεηθῶμεν. Κ ὕριε ἐλέησον.

Εὐχὴ.

Ευχή.

Ο Θεὸς ἦν πνευμάτων, καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, ἔ ζωὴν τῷ κόσμῳ σε δωρησάμενος, αὐτὸς κύριε ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δέλων σε ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πάντα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Καὶ πᾶν ἀμώρημα τὸ παρ' αὐτῶν παραχθέν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ καὶ θάνατον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον. ὅτι ἐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆ γῆς, ὃς ζήσεται, καὶ ἐχ' ἀμώρησει. Σὺ γὰρ μόνος κύριε ἐκτὸς ἀμώρητας ὑπάρχεις, ἔ ἡ δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σε ἀλήθεια. ὅπ σὺ εἶ ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δέλων σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔ σοὶ τὸ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ.

Δόξα σοι Ἰησὺ Χριστὲ. Δόξα ἔ νῦν. ἀπόλυσις.

Ο Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς προσβίαις τῆς παναχεράντις αὐτῆ μητρὸς Θεοτοκίης ἡμῶν Θεοτόκις, ἔ ἀειπαρθένικης Μαρίας, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανδοφίμων ἀποστόλων, ἔ πάντων τῶν ἁγίων, ὁδὺν παραπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, καὶ πάντας ὁδὺν ἐν Ὀσεβεία τελειωθέντας, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, ἔ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ καθετάξῃ, καὶ ἡμᾶς πάντας ἐλεήσῃ, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

I 3

ΩΡΑ

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

ΟΊ ΙΕΡΕΥΣ.

Ε'υλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε.

* Ὡσαύτως ἐν τῇ ἀφύπνιαι πάντα λέγονται.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'.

Ψαλ. ις'.

Ε'Ἰστίκεσον² κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσθετες ἦ
τῇ δεισεί μου, * ἐνώτισται ἔπεσσευχλώ μου,
ἐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.

Ε'κ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, * οἱ ὀφθαλμοί σου ἰδέτωσαν δίκυπτας.

Ε'δοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, *
ἐπίρροπός με, ἔρχ' ἐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἀν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῆς ἀν-
θεσέπων, * ὅτι ἔσονται λόγους τῆς χειλέων σου ἐγὼ ἐφύ-
λαξα ὡς σιληαῖς.

Κατάρτισται τὰ δεξιμάτά μου ἐν ταῖς τείβοις σου, *
ἵνα μὴ σαλεύωσι τὰ δεξιμάτά μου.

Ε'γὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκεσάς μου ὁ Θεὸς, * κλῖνον
τὸ ἔσ σου ἐν ἐμοὶ, κὴ εἰστέκεσον τῆς ῥημάτων μου.

Θαυμάσωσον τὰ ἐλέητα ὁ σώζων τὸς ἐλπίζοντας
ὅτι σὲ, * ἐκ τῆς ἀνθεσθηκότων τῇ δεξιᾷ σου¹ φύ- ἦ
λαξὸν με κύριε αἰς κόρην ὀφθαλμῶν.

Ε'ν σπέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, * ἀπὸ
προσώπου ἀσεβῶν τῶν βλαβεροποιούντων με.

οἱ

Ο' ἐχθροί μου ἢ ψυχὴν μου παρέεχον, * τὸ σῶμα αὐτῶν
σωκέλισαν, τὸ σῶμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑψηραίαν.

Ε' κβαλόντες με νυκτὶ παρεκύκλωσάν με, * ὄστυ
ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνας ἐν τῇ γῆ.

Τ' πέλασόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμὸς εἰς θήραν, * Ἐ ὡσεὶ
σκύμνον οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Α' νάσηθι κύριε, ᾠρόφθασον αὐτὰς, Ἐ ὑποσκέλισον
αὐτὰς, * ῥῦσαι ἢ ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβῆς, ῥομφαίαν
σε ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σε.

Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτὰς ἐν τῇ
ζωῇ αὐτῶν, * καὶ τῶν κεκρυμμένων σε ἐπλήσθη ἡ
γαστήρ αὐτῶν.

Ε' χρετάθησαν ὑῶν, * Ἐ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς
νηπίοις αὐτῶν.

Ε' γὰρ δὲ ἐν δικαιοσυνῇ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ
σε, * χρετάθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι ἢ ῥόξαν σε.

Ψαλ. κδ'.

Πρὸς ² σὲ κύριε ἤγα τὴν ψυχὴν μου, ὁ Θεὸς μου ἢ
ὅπῃ σοὶ πέποιθα, * μὴ καταχυνθῆλω εἰς τὸ αἶμα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου, * Ἐ γὰρ
πάντες οἱ ὑπομείνοντές σε ἐ μὴ καταχυνθῶσιν.

Α' ἰχυθῆτωσαν οἱ ἀνομῆντες διακηνῆς, * τὰς ὁδούς
σε κύριε γνώρισόν μοι, Ἐ τὰς τρίβους σε δίδαξόν με.

Ὁ δῆγησόν με ὅπῃ τὴν ἀληθειάν σε, καὶ δίδαξόν
με, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα
ἕλω τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῆς οἰκτιρῆσός σου κύριε, καὶ τὰ ἔλεός σου ὅτι ἀπὸ τῆς αἰῶνος εἰσίν.

Α' μῆρπίας νεότητός μου, ἔα γροῖας μου μὴ μνησθῆς, καὶ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ.

Β' νεκὸν τῆς ῥησιότητός σου κύριε, * χρῆσός σου καὶ δούλος ὁ κύριος.

Διὰ τὸ το νομοθετήσῃ ἀμῆρτάνοντάς ἐν ὁδῶ, * ὁδηγήσῃ φραεῖς ἐν κρείσῃ, διδάξῃ φραεῖς ὁδοὺς αὐτῆς.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίως ἔλεος ἔα ἀλήθεια * τοῖς ἐκζητῆσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς, καὶ τὰ μῆτρύρια αὐτῆς.

Ε' νεκὸν τῆς ὀνόματός σου κύριε * ἰλάσθητι τῆ ἀμῆρπίας μου, πολλὴ γὰρ ὄσι.

Τίς ὄσιν ἀνθρώπος ὁ φοβέμενος τὸν κύριον; * νομοθετήσῃ αὐτῶ ἐν ὁδῶ, ἢ ἡρεπήτατο.

Η' ψυχὴ αὐτῆς ἐν ἀγαθῶσιν ἀλιθῆσεται, * ἔα τὸ σῆμα αὐτῆς κληρονομήσῃ γῆν.

Κεατάωμα κύριος τῆς φοβημένων αὐτὸν, * καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς δηλώσῃ αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοὶ μου δικαιοσύνην φέρῃς τὸν κύριον, * ὅτι αὐτὸς ἐκπάσῃ ἐκ παγίδος τῆς πόδας μου.

Ε' πβλεψὸν ἐπὶ ἐμέ, καὶ ἔλεός σου με, * ὅτι μενοειγμένος, καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγὼ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, * ἐκ τῆς ἀναγκῆς μου ἔξαγαγέ με.

Γ' δε τὴν ταπείνωσίν μου, ἔα τὸν κόπον μου, * ἔα ἄφες πάσας τὰς ἀμῆρπίας μου.

Γ' δε

Γ' δε τὰς ἐχθρὰς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, * ἔμισέθ' ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥύσαι με, * μὴ καταγυνώθειν, ὅτι ἤλπισα ὅτι σέ.

Α' κακοὶ, ἔδωθεῖς ἐκολλάσῃ μοι, * ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε.

Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ * ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. ν'.

Ε' λέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου, * ἔψα καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ὡς ἀλειψὸν τὸ ἀνόμημά μου.

Ε' πὶ πλεῖον πλύνον με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, * καὶ ἀπὸ τῆς ἀμάρτιας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, * καὶ ἡ ἀμάρτία μου ἐνώπιόν μου ὡς ἰσχυρὰς.

Σοὶ μόνῳ ἠμάρτην, * καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα.

Ὅπως ἀν' δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, * ἔνικησῃς ἐν τῷ κρινέσθαι σε.

Γ' δε γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, * καὶ ἐν ἀμάρτιας ἐκίασέν με ἡ μήτηρ μου.

Γ' δε γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, * τὰ ἀδύνατα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαυτιῆς με ὑσώπω, καὶ καθαριωθήσομαι, * πλυνεῖς με, καὶ ὡς ἵματιον ἁγίον ἁλώκαυθήσομαι.

Α' κα-

Α' κειπείς μοι ἀγαλλίασιν, κὴ δόξω σπύλω. * ἀγαλλιάσονται ὅσα τεταπεινωμένα.

Α' πόνερον τὸ πρὸσωπὸν σε ἀπὸ τῆ ἀμάρτιᾶν μου, * καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξάλειψον.

Καρδίαν ἡ καρδίαν κίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, * κὴ πνέσμα δόξης ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. *

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τῆ προσώπου σου, * καὶ τὸ πνέσμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπὸ ἐμοῦ. *

Α' πὸς Θεοὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῆ σωτηρίας σου, * ἐπνέματι ἡγεμονικῶς σήριζον με. *

Διδάξω ἀνομίας τὰς ὁδοὺς σου, * ἐπὶ ἀσεβείας ὅτι σὲ ὀπισρέψκοι,

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, * ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τῆ δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, * κὴ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν ἀνεσίαν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, * ὀλοκαυτώματα ἐκ βδοκήσεις.

Θυσία τῆ Θεοῦ, πνέσμα σωτηριμύθρον, * καρδίαν σωτηριμύθρον, καὶ τεταπεινωμένον ὁ Θεός ἐκ ἔξεδενώσει.

Α' γάθωνον κύριε ἐν τῇ βδοκίᾳ σου τὴν Σιών, * καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τέθη Ἱερουσαλήμ.

Τότε βδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, * ἀναφορᾶν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνείσκειν ὅτι τὸ θυσιαστήριόν σου μέγας.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, ᾠρεσβόσε δέσποινά, μὴ τῆς ἀποστόλων καὶ πάντων τῆς ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς βλοητὸς, βλοητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατὰ δούλωσά ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶσπι-
ρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τῆ σῶζεν.

Τὸ ἱσιάζιον, Δόξα Ἐνῶ, Παναγία ξίας, Ἐ τὸ
Πάτερ ἡμῶν. εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει, Ὁ τι σῆ.

καὶ ὁ χορὸς.

Βασιλεῦ ἐράνιε ᾠδάκλιτε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
θείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα
πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός.
Ἐλθε, Ἐ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, Ἐ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης κηλίδος, Ἐ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προσασία τῶν χειριανῶν ἀκατασχῶτε, μεσιτεία
πρὸς τὴ ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμῶν πε-
λαῶν δειήσεων φωνᾶς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων
σοι, τάχυνον εἰς ᾠρεσβείαν, καὶ απεῦσον εἰς ἱκεσίαν,
ἡ ᾠροσατεύεσθα αἰεὶ θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὁ Ἱερ. λέγει. Ἦ κύριε δεηθ. Κύριε ἐλέησ.

Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ τὴ τρίτῃ ᾠραν
τὸ ᾠδάκλιτον, καὶ ἅγιόν σε πνεῦμα πῆς ἀγίας
σε μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις ἐκπέμφας, καὶ ἡμᾶς ᾠδῶν
ἀμῶν

ἀμύρτωλεις Ἐ ἀναξίεις δέλεις σε, Ὁ χαῖς τῶν ἀγίων
πατέρων ἡμῶν, τῆς αὐτῆς δωρεᾶς, καὶ χάριτος με-
τόχεις ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ Ἐ ὁμοιοῖα συμπεραῖν τὴν
ζωὴν ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς ὅσον αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μ'. εἰς τὸ τέλος τῆς Ψαλμῶν,
μετὰ τὸ κλάθισμα λέγει ὁ Ἱερεὺς εἰς ἡχ. πλ. β'.

Κ Ὑρίε ὁ τὸ πανάγιόν σε πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ἔξα
τοῖς ἀποστόλοις σε καταπέμφας, τὸ ἄγαθὸν μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐκκαίνισον ἡμῖν δεομητοῖς σε.

Τὸ αὐτὸ ὁ χορὸς, ὁ δὲ Ἱερεὺς.

Κ Ἀρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦ-
μα εὐθές ἐκκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκράτοις με.

Καὶ ὁ χορὸς πάλιν. Κ Ὑρίε ὁ τὸ παναγ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μ Ἡ ἀπορρίψης με ἀπὸ τῆς φροσύνης σε, καὶ τὸ
πνεῦμα σε τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

ὁ χορ. Κ Ὑρίε ὁ τὸ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει πάλιν τὸ αὐτὸ. Κ Ὑρίε ὁ τὸ παν-
εῖτα Δόξα καὶ νῦν, Ὁ εσπύκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελ Ὁ. καὶ
καὶ λοιπὰ ὡς ἔθος, σὺν τοῖς κδ'. Κ Ὑρίε ἐλέησ. καὶ εἰς τὸ
τέλ Ὁ τῆς Ὀρχῆς.

Δ ὄξα σοι Ἰησὺ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δ ὄξα Πατρὶ καὶ

Καὶ ταύτην τὴν ἀπόλυσ. λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Η Χάρις τῆς παναγίας, καὶ ἀγαθῆς, καὶ ζωοποιῆ πνεύ-
ματος εἰη μὲν πάντων ἡμῶν. ὁ χορ. Ἀμὲν.

ΩΡΑ

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Ο ΙΕΡΕΥΣ ΑΡΧΕΤΑΙ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἃ λέγοντι τὰ ἄλλα πάντα
ὡς ἔδος. εἶτα οἱ ψαλμοὶ, ὧν α'. ὁ νγ'.

Ο Θεὸς ἔν τῷ ὀνόματί σε σῶσον με, * καὶ †
ἐν τῇ δυνάμει σε κρινεῖς με.

Ο Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, * ἐνώ- †
πισα τὰ ῥήματα τῆ σῶματός μου.

Ο τι ἀλλότριοι ἐπανεσπασαν ἐπ' ἐμέ, ἃ κρηταιοὶ ἐζή-
τησαν τὴν ψυχὴν μου, * ἃ ἐπῄθεσαν τὸν Θεὸν
ἐνώπιον αὐτῶν.

Γ δὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, * ἃ ὁ κύριος ἀντιλή-
πτωρ τῆ ψυχῆς μου.

Α προσέφη τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, * ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σε ὄξολόθρυσον αὐτὰς, ἐκκοίως θύσω σοι.

Ε ξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σε κύριε, ὅτι ἀγα-
θὸν, * ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς
ἐχθροῖς μου ἐπέειπεν ὁ ὀφθαλμός μου. Ψαλ. νδ'.

Ε Νώτισα ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου, * καὶ †
μὴ ὑπαρίθης τὴν δέησίν μου, * πτόχευ μοι, καὶ †
εἰσάκουσον μου.

Ε λυπήθην ἐν τῇ ἀδολεχίᾳ μου, * καὶ ἐταράχθην
ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, ἃ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶν.

Ο τι ὄξεκλίναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, * ἃ ἐν ὀργῇ ἐνε-
κότην μοι.

Ἡ καρ-

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, * Ἐδολία θανάτου
ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

Φόβου, Ἐξόμου ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, * Ἐκάλυψε
με σκότος.

Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ ἀεττοῦ, *
καὶ πεταθήσομαι, καὶ καταπαύσω.

Ἴδὲ ἐμάκρυνα φυγαδίων, * Ἐηλίθην ἐν τῇ
ἐρήμῳ.

Προσεδέχημαι τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με * ἀπὸ ὕλη
γοφύχας, Ἐἀπὸ καταγίδου.

Καταπόντισον κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας
αὐτῶν, * ὅτι εἶδον ἀνομίαν, καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ
πόλει.

Ἡ μέρα, καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ὅπῃ τὰ τεῖχη
αὐτῆς, * Ἐἀνομία Ἐκόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ἐἀδικία.

Καὶ ἐκ ὄξελιπεν ἐκ τῆς πλατειῶν αὐτῆς * τόκος Ἐ
δόλου.

Ὅτι εἰ ὄρθρος ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, * Ἐεἰ
ὁ μιστῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησεν, ἐκρύβην ἄν
ἀπ' αὐτοῦ.

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἠγεμὼν μου Ἐγνωσέ με *
ὡς ὅπῃ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, * ἐν τῷ
οἴκῳ τῆς Θεῆς ἐπορεύθημι ἐν ὁμονείᾳ.

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, * Ἐκαταβήτω-
σαν εἰς ἄδης ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, * ἐν μέσῳ
αὐτῶν.

Ἐγὼ

Ε' γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, * καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ με.

Ε' ἀέρας καὶ ὄψι καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, καὶ ἀπαγγελῶ, * καὶ εἰσακέσεται τὸ φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγριζόντων μοι, * ὅτι ἐν πολλαῖς ἦταν σωῆ ἔμοι.

Εἰσακέσεται ὁ Θεός, ἡ ταπεινώσει αὐτὸς * ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.

Οὐ γὰρ ὄσιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, * ὅτι ἐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

Ε' ζήτηνε τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐν τῷ ἀποδιδόναι, * ἐβέβηλωσαν τὴν δραθήκην αὐτῆ.

Διμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τῆ ὀφθαλμοῦ αὐτῆ, * καὶ ἤγασαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἡπαλῶθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὡς ἔλαιον, * ἡ αὐτοὶ εἰσὶ βολίδες.

Ε' πύριψον ὅπτι κύριον τὴν μέμνην σε, * ἡ αὐτὸς σε θαυρέσει.

Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σίλον τῶν δικαίων * σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατὰξίαι αὐτὸς εἰς φρέαρ θαφθούρας.

Ἄνδρες αἰμάτων, καὶ δολιότητος ἐ μὴ ἡμισύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν, * ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπὶς ὅπτι σὲ.

Ψαλ. ψ'.

Κατοικᾶν ἡ ἐν βοήθειᾳ τῆ ὑψίστου, * ἐν σκέπῃ τῆ Θεοῦ τῆ ἐρανῶ ἀνλιθίσηται.

Εἰρήνη ἡ τῷ κυρίῳ ἀνπλήτωρ με εἰς * καὶ καταφυγή ἡ μου

μη ὁ Θεός με βοηθός με, καὶ ἐλπὼς ἐπ' αὐτὸν.

Ὅπ' αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδ' ὧ θηρώτη, * καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτῆ ὀπισκιάσῃ σοι, * καὶ ὑποτάς πτέρυγας αὐτῆ ἐλπείς.

Ὅπ' πλὴν κυκλώσῃ σε ἡ ἀλήθεια αὐτῆ, * ἐφοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινῆ, ἀπὸ βέλους πετομένα ἡμέρας.

Ὅπ' ὁ πνεύματος ἐν σκότει διαπορευομένα, * ἀπὸ συμπώματος, ἢ δαιμονίᾳ μεσημβρινῆ.

Πεσῆται ἐκ τῆ κλίτης σε χιλιάς, * ἢ μυριάς ἐκ δεξιάν σε, πρὸς σὲ δὲ ἐκ ἐγχεί.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σε κατανοήσῃς, * ἢ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψῃ.

Ὅπ' σὺ κύριε ἡ ἐλπίς με, * τὸν ὑψιστὸν ἔθε καταφυγίω σε.

Ὅ ὑπεροσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, * μάλιστα ἐκ ἐγχεί ἐν τῷ σκηνώματί σε.

Ὅπ' τοῖς ἀγγέλοις αὐτῆ ἐντελεῆται πρὸς σὲ, * τῆ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρεῖσιν σε, * μήποτε πρὸς σὲ πρὸς λίθον τὸν πόδα σε.

Ἐπὶ ἀσπίδα, ἢ βασιλίσκον ὀπιβήσῃ, * ἢ καταπατήσῃς λέοντα ἢ δράκοντα.

Ὅπ' ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, ἢ ῥύσομαι αὐτὸν, * σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἐγὼ τὸ ὄνομά με.

Κεκαθήσεται πρὸς με, ἢ ἐπακέσομαι αὐτῆ, * μὴ αὐτῆ εἶμι· ἐν θλίψει.

Εξεί-

Ε' Ξελέμαυ αὐτὸν, Ε' Δόξα σοῦ αὐτὸν, * μακρότητα
 ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, * Ε' Δείξω αὐτῷ τὸ σωτή-
 ριον μου. Δόξα, Ε' νῦν.

Ο' Τι ἐκ ἔχρημν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρ-
 τήματα, σὺ τὸν ἐκ σε γληνηθέντα δυσώπησον
 θεοτόκε παρθένε. Πολλὰ γὰρ ἰούκε δέποις Μητρὸς
 πρὸς δόμενιαν δεωότη. μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν
 ἰκεσίας ἢ πάνσεμνον, ὅπ' ἐλεήμων ὄσι, καὶ σώζεν
 βελόμηνος, ὃ Ε' παθεῖν ἕωρ' ἡμῶν καταδέξάμηνος.

Τ' Ἀχὺ παροκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτερμοὶ σε
 κύριε, ὅπ' ἐπὶ πωχάστα μὲν σφόδρα, βοήθησον ἡμῖν
 ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τῆ ὀνόματός
 σε. κύριε ῥύσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν ἐνεκεν τῆ ὀνόματός σε.

Εἶπα τὸ τεισάμην, Δόξα Ε' νῦν, Παναγία τειᾶς,
 Κύριε ἐλέησον, Κύριε δολόγησον, Πάτερ ἡμῶν,
 καὶ ὁ Ἰερῶς, Ο' π' σε.

Σ' Ωπείαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆ γῆς Χεισὲ ὁ Θεὸς,
 ὅπ' ἔσωρῃ τὰς ἀρχάντας σε χεῖρας δξέτανας,
 ὅπ' οὐνάων πάντα τὰ ἔθνη κεράζοντα, κύριε δόξα σοι.

Θ' Εἷας γερόνα μὲν κοινωτοὶ φύσεως, διὰ σε θεοτόκε
 ἀειπάρθενε, Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον ἔπεικας.
 Δίσε καταχρῆως πάντες δὲ σεβῶς μεγαλύνομην.

Ο' Ἰερῶς, Τ' ἔ κύριε δεηθ. Κύριε ἐλέησον.

Ι' Ησῶ Χεισὲ παντοδύναμε, ὃ καὶ τὴν ἐκτίλω ὄραν
 ἐν τῷ τιμίῳ, καὶ ζωοποιᾷ σε σωρᾷ θριαμβάσας

Κ

τὰς

τάς ἀντικειμένας δυνάμεις, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ συμπλώματος Ἐδαιμονίῳ μισητοῦ, ἄχαις τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ καθάλωσον ἐκ τῆ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, ἐκκλινέστας ἀπὸ παντὸς κακῆ, καὶ ἐνεργέστας ἡμῖν τὰς σωτηρίας σου ἐντολαίς, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, Ἐἰς ὅσον αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὲν.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ μὲν. εἰς τὸ τέλος τῆ καθ.

λέξη ὁ Ἱερὸς εἰς ἦχ. β'.

Ὁ Ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε, Ἐώρα τῶν σαυρῶν προσπλάσας τὴν ἐν τῷ ὄρα δέστω ἑλμηθεῖσαν τῶν Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, τῶν πηλασμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον ἀφάρρηξον Χειρὸς ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ χορ. τὸ αὐτὸ. Καὶ ὁ Ἱερὸς.

Ἐνώτισται ὁ Θεὸς τὴν προσδουχίῳ μου, Ἐμὴ ἐσθίης τὴν δέσπιν μου. ὁ χορ. ἀποκρίν. Ὁ Ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ.

Καὶ ὁ Ἱερὸς.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, Ἐὸ κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ὁ χορ. Ὁ Ἐν ἑκτῇ. καὶ πάλιν ὁ Ἱερ. τὸ αὐτὸ λέξη.

Ἐπειτα δόξα καὶ νῦν. Ὅτι ἐκ ἔχρημυ.

καὶ εἰς τὸ τέλος αὐτὴ λέγεται ἕως τῆς προσφῆτ. καὶ δὴς ὅσι τετυπωμ. ἐν τῷ Τειρωδ. εἶτα προσκ. τῆς προσφῆτ. καὶ ἡ ἀιδω. τῆ προσφῆτ. Ἡταίρια, Ἐἰς τὸ τέλος τῆ προσφῆτ. Ταχὺ προσκατάλ. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἰσὶ τετυπωμῆ α ἐν τῇ 5'. ὄρα, Ἐπειτα Κύριε ἐλέησ. καδ. εἶτα ἡ δὴς, Ἰησοῦ Χριστῆ, καὶ Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσας ἡμᾶς καὶ ἔκ γ. καὶ ἡ ἀπόλυσις.

ΩΡΑ

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ

Ο Ι Ε Ρ Ε Υ Σ .

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν . καὶ τὰ πάντα ὡς ἔθος . εἶπα

Ψαλ. πγ' .

Ω¹ Σ ἀγαπήτ' α² τὰ σκηνώματά σε κύριε τῆ³ ἦ⁴
δυνάμεων , * ἔπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
με εἰς τὰς ἀυλὰς τῆ⁵ κυρίε .

Ἡ καρδία με , καὶ ἡ σὰρξ με * ἠγαλλιάσαντο ἔπι
Θεὸν ζῶντα .

Καὶ γὰρ σκεθίον ὄρεον ἑαυτῶ⁶ οἰκίαν , * καὶ τρυγῶν
νοσσιὰν ἑαυτῆ⁷ , ἔθιψέ⁸ τα νοσσία ἑαυτῶ⁹ .

Τὰ θυσιαστήριά σε¹ κύριε τῆ² δυνάμεων * ὁ βα- ἦ³
σιλδύς με καὶ ὁ Θεὸς με .

Μακάριοι οἱ κατοικῆσῶντες ἐν τῶ⁴ οἴκῳ σε , * εἰς ἑσῶ⁵
αἰῶνας τῆ⁶ αἰῶνων ἀνέσχο⁷ σε .

Μακάριον ἀνὴρ ἔθισιν ἀντίληψις αὐτῶ⁸ πρὸς σοί , *
ἀναβάσθης ἐν τῆ⁹ καρδίᾳ αὐτῶ¹⁰ δίδεθε¹¹ * εἰς τὴν κοιλά-
δα τῆ¹² πλουθμῶν¹³ , εἰς τὸν τόπον ὃν ἔδεθε¹⁴ .

Καὶ γὰρ δόλο¹⁵ γίας δάσῃ¹⁶ ὁ νομοθετῆ¹⁷ , * πορεύσονται ἐκ
δυνάμεως εἰς δύναμιν , * ὀφθήσε¹⁸ται ὁ Θεὸς τῶ¹⁹
θεῶ²⁰ν ἐν Σιῶν .

Κύριε ὁ Θεὸς τῆ¹ δυνάμεων , εἰσάκουσον τῆ² προ-
συχῆς με , * ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ .

Κ 2

Τ' πε-

Τ' προσαπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, * κὶ ἐπίβλεψον εἰς
τὸ πρόσωπον τε Χειρῶν σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία * ἐν ταῖς αὐλαῖς σε ἰσθ' ἰσθ'
χιλιάδας.

Ε' ξελεξάμην ᾠδᾶς ἡσθεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεοῦ μακάριον,
* ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Ὅτι ἐλεῖσθε, Ἐλέησατε ἀγαπᾶ κύριεσθε, * ὁ Θεὸς
χάριεν, κὶ δόξαν δώσῃ.

Κύριεσθε ἐσπερήσει τὰ ἀγαθὰ * ὅσων πορευομένους ἐν
ἀκακίᾳ.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς Δυνάμεων, * μακάριεσθε ἄνθρωπος
ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. ψδ'.

Ε' Ἰδύκησας * κύριε τὴν γλῶσσαν σου, * ἀπέσπεψας ἦ
τὴν ἀχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῶν λαῶν σου, * ἐκάλυψας πᾶσας
τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργλήν σου, * ἀπέσπεψας
ἀπὸ ὀργῆς θυμῶν σου.

Ε' ἄπεσπεψον ἡμῶν ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίων ἡμῶν, * καὶ
ἀπέσπεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς ὅσον ἀνώγει ὀργισθῆς ἡμῖν, * ἢ διατενεῖς τὴν
ὀργλήν σου ἀπὸ γλυεῶν εἰς γλυεῶν.

Ὁ Θεὸς σὺ ἐπισπεψας ζωῶσιν ἡμῶν, * Ἐὐλαός σου
ἀφρανεθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δείξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, * καὶ τὴν σωτηρίον σου
σε δώσῃ ἡμῖν. Α' κβ'

Α' κέσσομαι τί λαλήσῃ ἐν ἐμοὶ κύριε ὁ Θεός, * ὅτι
λαλήσῃ εἰρήνῃ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτῆς, * ἔδῃ ἄν ὅσκιος
αὐτῆς, ἔδῃ ἄν ὅπως ἐφροντας καρδίαν ἐπ' αὐτὸν.

Π λὴν ἐγγὺς ἦν φόβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτῆς, *
τῆ κατασκινώσῃ δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ε' λέει ὁ Θεός ἀλήθεια συνήντησαν, * δικαιοσύνη, καὶ
εἰρήνη κατεφίλησαν.

Α' λήθεια ἐκ τῆ γῆς ἀνέτειλε, * καὶ δικαιοσύνη ἐκ τῆς
ἐρανῆς δέκυψε.

Κ αὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, * καὶ ἡ γῆ ἡμῶν
δώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δ ικαίωσιν ἐνώπιον αὐτῆς παρεπορεύσεται, * ἔθῃσιν
εἰς ὁδὸν τὰ δεξιὰ αὐτῆς.

Ψαλ. α'.
Κ

Λῆνον ² κύριε τὸ ἔσθῃς, ἔπαυσόν με, * ὅτι ἦ
πίπλος καὶ πένθος εἰμι ἐγὼ.

Φ ὕλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὅσιος εἰμι, * σώσον ἢ
δέλόν σε ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ε' λείπον με κύριε, * ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην
τὴν ἡμέραν.

Ε ὕφρανον τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου, * ὅπως πρὸς σέ ἦσθ
τὴν ψυχὴν μου.

Ὅ τι σὺ κύριε Χρηστὸς καὶ ὀπισηκὸς * ἔπι πολυέλεος πᾶσι
τοῖς ὀπισηκασμένοις σε.

Ε νώτισα καρδίαν ἢ πρὸς σὺν μου, * ἔπι πρὸς τὴν
φωνὴν τῆς δούλης σου.

Κ 3

Ε' 7

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, * ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστι ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε, * καὶ ἔκ' ἔστι καὶ τὰ ἔργα σε.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξῃσι, * καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σε κύριε.

Καὶ δοξάσου τὸ ὄνομά σε, ὅτι μέγας εἶ σὺ, * καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁ δὴγήσόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σε, * καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε.

Εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, * τὴ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σε.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, * καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σε εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σε μέγα ἐπ' ἐμέ, * καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἁδ' ἁδ' κατωτάτης.

Ὁ Θεὸς τῶν ἀνόμοι ἐπανάστησεν ἐπ' ἐμέ, * καὶ σωτηρίᾳ καρταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, * καὶ ἐπὶ πρῆξεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ κύριε ὁ Θεός μου οἰκτῆρων, καὶ ἐλεήμων, * μακρόθυμος, ἔ πολυέλεος, ἔ ἀληθινός, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Δός τὸ κράτος σε πρὸ παιδίσκῃ, * καὶ σῶσον τὴν ψυχὴν τῆς παιδίσκης σε.

Ποίησον μὴ ἐμὴ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, * καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ ἀγχυσθήτωσαν.

Ὅτι

Ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, * καὶ παρεκάλεσάς με.

Δέξα. καὶ νῦν.

Ὁ Δι' ἡμᾶς γρονθῆκίς ἐκ παρθένου, καὶ σαύροσιν ὑπομένας ἀγαθῆ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλάσας, καὶ ἔγερσιν δέξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης ἐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σε. Δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σε ἐλεήμων, δέξαι ἢ τρεῖς σε θεοτόκον πρεσβύεσσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σώσον σωτῆρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΜΗ δὴ ὡσαύτως ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον, Ἐ μὴ διασκεδάσης τὴν δεξιάν σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἐλεός σε ἀπὸ ἡμῶν, διὰ Ἄβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σῆ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δέον σου, Ἐ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Ἐπιθετὸν τριτάτον. Παναγία τριάς. Πάτερ ἡμῶν. καὶ Ὅτι σὺ ὄσιν ἡ βασιλεία.

Βλέπων ὁ ἄληθης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σαυρῆ κρεμάμενον ἐλεῖται. εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺ ἡμῖν σαυροθεὶς, ἐκ αὐτῶν ὁ ἡλιθίως τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, ἐ δὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχώρησεν μνήσθητί με κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τὸν ἀμνὸν, Ἐ ποιμένα, Ἐ σωτῆρα τῶ κόσμου ἐν τῷ σαυρῆ θεωρεῖσαι ἢ τρεῖς, ἔλεγε δακρύεσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύξω-

σιν . τὰ δὲ ἀπλόγηρα με φλέρονται , ὀρέσσης σε τῷ
 σαύεσθον, ἦν ὑπὸ πάντων ὑπομείεις ὁ ὕρος, Ἐ Θεός μου .

Ο ἱερ. Τ ε κυρία δευθ. κ ὕριε ἐλέησον .

Δ Εἴσωτα κύριε ὁ Θεός ἡμῶν ὁ κατὰ τὴν ἐνάτην
 ὥραν τῆ ὑποδείξει τὴ κορυφαία τῶ ἀποστόλων
 Πέτρο, Ἐ Ἰωάννη ἐκδιδάξας ἡμᾶς πρὸς ἀγάθαι,
 Ἐ ἐξιλεῖσθαι σε, ἀπονέεσθον τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν
 φρόνημα, ὡχαίς τῶ ἀγίων πατέρων ἡμῶν, ἵνα τῶ
 σὺ ζῶντες δελήματι διαρεσῶμεν σοι πάντοτε, νῦν
 Ἐ αἰ, Ἐ εἰς ὄν αἰῶνας τῶ αἰῶνων . Α' μὴ . εἴτα
 Τ ῶ πμωτέραν, Ε' νδοξε θεοτόκε ἀειπάρθενε . Δ ε-
 σωτα θεὸς Πάτερ . Ἐ ἀπόλυσις ὡς ἔδοξ .

Ἐν δὲ τῆ μεγάλῃ μ' . μ' τὸ καθ. λέγει ὁ ἱερ.
 εἰς ἡχ. πλ. δ' .

Ο Ἐν τῆ ἐνάτη ὥρᾳ δι ἡμῶν σαρκὶ θανάτω γλυ-
 σάμεν, ἔνεεσθον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρό-
 νημα Χειρὸς ὁ Θεός, κὶ σῶσον ἡμᾶς . τὸ αὐτὸ κὶ ὁ χρῆ
 Ε' γρησάτω ἡδέης μου ἐνώπιόν σε κύριε, κὶ τὸ λό-
 γιόν σε συνεπίσόν με . ὁ χρῆ . Ο ἐν τῆ ἐνάτη .
 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σε κύριε, κὶ τὸ λό-
 γιόν σε ῥύσασθαι με . ὁ χρῆ . Ο ἐν τῆ ἐνάτη .

Καὶ πάλιν ὁ ἱερθεός, Ο ἐν τῆ ἐνάτη . εἴτα Δόξα
 καὶ νῦν, Ο δι ἡμῶν, Ἐ τὰ προσηχημ. Ἐ ἐν τῶ
 τέλει, μ' τὸ κύριε ἐλέησ. κδ' . ἡ δ' ἡγ' . Δ εἴσωτα κύριε ὁ
 Θεός ἡμῶν . Ἐ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς λέγονται ἀμ-
 σως οἱ μακαρισμοὶ ἔστας . Ο ἱερθεός λέγει .

Ε' ν

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σε μνήσθητι ἡμῶν κύριε .

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ Πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ὄσιν ἡ βασιλεία τῶν ἑσθάνων . ὁ χρσ. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σε .

Μακάριοι οἱ πενθεῦντες, ὅτι αὐτοὶ ὤδρακληθήσονται . ὁ χρσ. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε .

Μακάριοι οἱ τραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γλῶσσην . ὁ χρσ. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε .

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται . ὁ χρσ. Μνήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται . ὁ χρσ. Μνήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸ Θεὸν ὄψονται . Μνήσθητι ἡμῶν ,

Μακάριοι εἰρωνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται . Μνήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ὄσιν ἡ βασιλεία τῶν ἑσθάνων . Μνήσθητι ἡμῶν .

Μακάριοι ἐσεῖς, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς, καὶ διάξωσι, καὶ ἐπώσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψεῦδος ὁμοῦ ἕνεκεν ἐμῆς . Μνήσθητι ἡμῶν .

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἑσθάνοις . Μνήσθητι ἡμῶν κύριε .

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι . Μνήσθητι .

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

Μνήσθητι ἡμῶν .

ὁ χρσ.

ὁ χος. Μνήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς.

Μνήσθητι ἡμῶν ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Χορὸς ἀγίων ἀγγέλων, καὶ ἀρχαγγέλων μὴ πασῶν τῶν ἐκκερανίων δυνάμεων ὑμνεῖτε καὶ λέγετε, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ ἕθερός, καὶ ἡ γῆ τῆς δοξῆς σου, ὡσανεὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις, ὄλογο κλέος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, ὡσανεὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ εὐθὺς τὸ ἀποστολικὸν σύμβολον.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, ἔρως, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ. Τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Ὁ ὡς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινῷ. Γεννηθέντα, ἔποιηθέντα, ὁμοῦσιον τῷ Πατρὶ, δι' ἃ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς ὄντως ἀνθρώπου, ἐσθῆ τῶν ἡμετέρων σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὸ ἡμῶν ὅπι Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελ-

ἀνελεθόντα εἰς τὰς ἑρανας, καὶ καθεζόμενον ἐκδε-
 ξίαν τὴν πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μὲν δόξης
 κείναι ζώντας καὶ νεκρὸς, ἔκ τῆς βασιλείας ἐκ ἑσση
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ
 ζωοποιόν, τὸ ἐκ τῆς Πατρὸς καὶ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον.
 Τὸ σὺν Πατρὶ, ἔκ Υἱοῦ συμπροσηκούμενον, καὶ
 συμπροσηκούμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῆς προφητῶν.
 Εἰς μίαν ἀγίαν καθολικῶν, καὶ ἀποστολικῶν ἐκκλη-
 σίαν. Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμάρτων.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τῶν μέλλον-
 τος αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα τὸ Πατερ ἡμῶν, ὅτι σὺ, τὸ ἀπολυτικὸν καὶ
 τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. Ἐν ἡ ἀπόλυσις. Εὐφρόσδει-
 τον. Καὶ μὲν ταῦτα ψάλλεται ἡ προσηκασμένη λα-
 τερική καθολικῶν (χωρὶς τῆν σαββάτων, καὶ Κυ-
 ριακῶν, καὶ τῆς ἑορτῆς τῆν ἀγίων μ. μῦρτύρων, καὶ
 τῶν θαγγελισμῶν) ἐν ἣ λέγεται ἡ ἑσση εὐαγγελική ἀπολυ-
 τία, ἔπειτα μὲν τὸν προσηκαστικὸν εὐγ. ψαλμὸν, καὶ τὰ
 εὐαγγελικά, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντα σιγησάς.
 Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον, τὰ προσηκ. καὶ ἀναγ. Ἐ
 μὲν τὸ τέλος τῆς προσηκίας τὸ Κατὰθ. ἔπειτα τὸ Εὐαγ-
 γέλιον, καὶ τὸ ξιν τῶν λατερικῶν. μὲν δὲ τὸ θαγγ.
 ἀδεται ἐν τῶν χωρῶν ἑσσης, ὅτε δὲ ἐ λέγεται θαγγ.
 μὲν τὸ Κατὰθ.

Ν Ἦν αἱ δυνάμεις τῆν ἑραναν σὺν ἡμῖν ἀοράτως
 λαξέουσι. ἰδὲ γὰρ ἐπαρορῶεται ὁ βασιλεὺς δ
 δέ-

δόξης. ἰδὲ θυσία μουσική τετελειωμένη δορυφορεῖται οπίσθεν, ἔ ποθω προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίης γηώμεθα.

Α' αλληλέϊα, ἀλληχέϊα, ἀλληλέϊα.

Δ Εἶμαι φωνὰς ἑσάνιε, ζισόγιε, σωτήρ ἡμῶν.
 Γ' πὸ ἡμῶν τῆ ὀπί γῆς, ἐσώτων, ἔ ὑμῶν πανσε.
 Τ ὦ ἀκοιμήτω ὄμματι, ὀπίβλεψον φιλάνθρωπε.
 Εἰς τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, καὶ δὸς ἡμῖν κατάνυξιν.
 Δ ἐξαιτ' προσδύχην ἡμῶν, ἔ ἀνεῖς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
 Μ ἡ ματαιώτων ἡμῶν αἰ ἀμύρτιω δέσπιν.
 Τ εἰ ὀδυρμῆ τῆς κείσεως, ρύσται ἡμᾶς τὸς δέλικας σε.
 Κ αὶ τῶν ἀγίων τῆ χορῆ τὸς δέλικας σε ἀξίωσον.
 Δ ὄξα Πατεῖ, ἔ τῶν Υἱῶν, ἔ τῶν ἀγίων Πνεύματι.
 Κ αὶ νῦν ἔ αἰ, ἔ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κοινωνικόν.

Γ Εύσαθε, καὶ ἴδετε, ὅτι Χριστὸς ὁ κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτὸν.

Α' αλληλέϊα, ἀλληλέϊα, ἀλληλέϊα. γ'.

Ἐπατα λέγεται, Εἰ ἡ τὸ ὄνομα τῆ κυρίε, ἔ μὴ τὸ Ἐυλογία κυρίε ἐφ' ἡμᾶς λέγονται Ψαλ. λγ'. Εὐλογοῦστω τὸν κύριον. καὶ Ψαλ. ρμδ'. Γ' ἴψω σε. ἔ καὶ τῆ Ψαλμῆς. Καὶ ἄλλα ὡς ἐν τῶν Λειτουργικῶν.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Τ Ε Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ο Τ .

Ἄρχεται ὁ ἑβδομαδέρμιος ἔτος .

Ε Ὑλοποιημένη ἡ βασιλεία τῆ Πατρὸς , καὶ τῆ Τίτῃ ,
 Ἐ τῆ ἀγίας Πνεύματος , νυῦ . Ἰὸ πάτερ ἡμῶν .
 Ὅτι σε ἔσιν . ὁ χρῆ . Α ἴ μω .

Δ εὔτε προσκυνήσω μὲν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ .

Δ εὔτε προσκυνήσω μὲν , καὶ προσάψω μὲν Χριστῷ τῷ
 βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ .

Δ εὔτε προσκυνήσω μὲν , Ἐ προσάψω μὲν αὐτῷ Χριστῷ
 τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν .

Εἶτα Ψαλ. 87 .

Ε Ὑλόγημα ἡ ψυχὴ μετὰ κύριον , * κύριε ὁ Θεός ἦ
 με ἐμεγαλύνθης σφόδρα .

Ε Ἐξομολόγησιν , Ἐ μεγαλοφρέτειαν ἐνεδύσω * ἀνα-
 βαλλόμενος Φῶς ὡς ἰμάτιον .

Ε κτείων τὸν ἔσθιν ὡσεὶ δέσφιν , * ὁ σερμάζων ἐν
 ὕδασι τὰ ὑδρῶα αὐτῆ .

Ὅ πιδεῖς νέφη τῆ ἐπίβασιν αὐτῆ , * ὁ ὠλεπατῶν ἐπι-
 πτερύγων ἀνέμων .

Ὅ πσιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα * καὶ ὄν-
 λειτεργεῖς αὐτῆ πρὸς φλόγα .

Ὁ Θε-

Ο δαμελιῶν τὴν γλῶσσοῦ ἐπὶ τῇ ἀσφάλειαν αὐτῆς, * ἔκλειθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν.

Α' βυασσοῦ ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, * ἐπὶ τῶν ὄρεων σῆσουται ὕδατα.

Α' πὸ ἐπιπλήσεώς σε φούξουται, * ἀπὸ φωνῆς βρογῆς σε δακλιάσασιν.

Α' ναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν πῶνον, * ὃν ἐδαμελίωσας αὐτὰ.

Ο' εἰον ἔθε ὃ ἐπὶ ὄραλῶσουται, * ἔδὲ ἐπιπρέψουσι καλύψου τὴν γλῶσσο.

Ο' ὄξαποσέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, * ἀναμέσου τῶν ὄρεων διαλῶσουται ὕδατα.

Ποπῆσι πάντα τὰ θηρία τῆ ἀγροῦ, * φροσδέξουται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ε' π' αὐτὰ τὰ πετὰνά τῆ ἐρανεῖ κατασπλώσει, * ἐκ μέσου τῶν πεζῶν δώσουσι φωνὴν.

Πεπίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑδρῶν αὐτῆς, * ἀπὸ καρπῶ τῶν ἔργων σε χορταθήσουται ἡ γῆ.

Ο' ὄξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, * καὶ χλόω τῇ δαλεία τῶν ἀνθρώπων.

Τῆ ὄξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, * καὶ οἶνος δαφραίνει καρδίαν ἀνθρώπων.

Τῆ ἰλαρυῖα φρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, * ἐ ἀρτος καρδίαν ἀνθρώπων σπρίζει.

Χορταθήσουται τὰ ζύλα τῆ πεδία, * αἱ κέδρου τῆ Διβάνου ἀς ἐφύευσας.

Ε' κεί

Ε' καὶ σκεθία ἐννοασ ὄσσασι, * τῷ ἔσθδιε ἡ κατοιμία
ἡγείται αὐτῶν .

Ο'ρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, * πέτρα κατὰφυγὴ τοῖς
λαγωῶις .

Ε' ποιήσε σελήνῳ εἰς καμρῆς, * ὁ ἥλιος ἔγνω ἢ δύσιν
αὐτῷ .

Ε' θε σκότῳ . καὶ ἐγένετο νύξ, * ἐν αὐτῇ διελά-
σονται πάντα τὰ θηρία τῷ δρυμῷ .

Σκύμνοι ὠρούμενοι τῷ ἀρπάσαι, * καὶ ζητήσαι ὡσαύ-
τα Θεῷ βροῦτιν αὐτοῖς .

Α' νέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, * καὶ εἰς τὰς μέν-
δρας αὐτῶν κοιταδῆσονται .

Ε' ἐξελδέσεται ἄνθρωπῳ ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτῷ, * ἔ-
πὶ τῶν ἐργασίῳ αὐτῷ ἕως ἑσπέρας .

Ὡς ἱ ἐμεγαλῶθη τὰ ἔργα σε κύριε, * πάντα ἐν ἡ-
σοφίᾳ ἐποίησας .

Ε' πληροῦθη ἡ γῆ πῆς κτίσεώς σε, * αὐτῇ ἡ θάλασσα
ἡ μεγάλη, καὶ ὄρυχρος .

Ε' καὶ ἐρπετὰ ὧν ἐκ ἔσιν ἀριθμὸς, * ζῶα μικρὰ καὶ
μεγάλων .

Ε' καὶ πλοῖα διαπορεύονται, * δράκων ἔσθῳ, ὃν
ἐπλάσας ἔμπαίξεν αὐτῷ .

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δ' ἐνὶ τὴν ἔσθην αὐτῶν
εἰς δ' ἄκαρον, * δόντος σε αὐτοῖς συλλέξουσιν .

Α' νοίξαντός σε τὴν χεῖρα, * τὰ σύμπαντα πλησθή-
σονται χρισότητος .

Α' πο-

Α' πωσρέψαιτ' Ὁ δὲ σε τὸ πρόσωπον Ταραχθήσου-
ται, * ἀντανελῆς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψου-
σι, * καὶ εἰς τὸν χεὶν αὐτῶν ὀπισρέψουσι.

Ε' ξαποσελεῖς τὸ πνεῦμα σε, καὶ κπιθήσουσιν, *
Ἐ ἀνακμινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Η' τω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὰς αἰῶνας, * Ὀφρανθήσειται
κύριος ὅτι πῶς ἔργος αὐτοῦ.

Ο' ὀπιβλέπων ὅτι τὴν γλῶσσην αὐτῶν αὐτὴν τρέ-
μειν, * ὁ ἀπτόμυθ' τῶν ὀρέων ἐκαπνίζούται.

Α' σω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, * ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Η' δωθεῖν αὐτῷ ἡ δαλαγή μου, * ἐγὼ δὲ Ὀφραν-
θήσομαι ὅτι τῷ κυρίῳ.

Ε' κλείψουσιν ἀμάρτωλοι ἀπὸ τῆς γῆς, * Ἐ ἀνομοὶ ὡσε-
μὴ ὑπάρχεν αὐτοῖς.

Ε' υλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον. Δόξα καὶ νῦν,
ἄ. λλ. ἄ. λλ. ἄ. λλ. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ Ἱερθεὺς λέγει τὰ εἰρηνικὰ.

ΕΝ εἰρήνῃ τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν.

ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Εἰάν ἀγεται μεγαλήτορτι, πάντα λέγει ὡσπερ
ἐν τῷ ὄρθρω, εἰμὴ ἀκολουθεῖ.

Α' νπλαβεῖ, σῶσον, ἐλέησον, Ἐ δαφύλαξον ἡμῶν
ὁ Θεός τῇ σῆ χάριτι. ὁ χορ. Κύριε ἐλέησον.

Τῆς παναγίας ἀρχάντε ὑπερδολογημένης ἐν δόξῃ
δευοίνης ἡμῶν θεοτικῆ, Ἐ ἀειπαρθένα Μαρία, *

μψ

μὴ πάντων τῶν ἀγίων μνημονύσαντες, ἑαυτὰς, ἔ
ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ ᾠσαυόμεθα. Σοὶ κύριε.

Καὶ τὴν δόξην.

Κ Τέλει οἰκτῆρον, ἔλεῆμον, μακρόθυμα, ἔ πο-
λύελεε, ἐνώπια τῷ πρῶστῳ ἡμῶν, ἔ πρῶ-
στες τῇ φωνῇ τῆ δειήσεως ἡμῶν. ποίησον μὲθ' ἡμῶν σημεῖον
εἰς ἀγαθόν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ σε τῆ πορεύεσθαι
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε. ἔφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ
ὄνομά σε τὸ ἅγιον, διότι μέγας εἶ, καὶ ποιᾶν θαυμά-
σια. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν
θεοῖς κύριε, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, ἀγαθὸς ἐν ἐλέει, εἰς
τὸ βοηθεῖν, καὶ ᾠσαυκαλεῖν, καὶ σώζαν πάντα τὰς
ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον. Ὅπως ᾠρεπαι σοι
πᾶσα δόξα, τῷ Πατρὶ, ἔ τῷ Υἱῷ, ἔ τῷ ἁγίῳ Πνύ-
ματι, νυν. Ἀμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνύ-
ματι σε.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας στιχολογεῖται τὸ Μακάριος
ἀνὴρ, καὶ ἀρχεται στιχολογεῖσθαι ἀπὸ τῆ Σαββ. τῆς
Κυρ. τῶν ἀγίων πάντων, καὶ μόνον λέγεται ἡ πρῶτη
δόξα μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς ὑψώσεως τῆ πμικ σαυρῆ,
μὲθ' ἣν λέγεται αἰ ὅλον τὸ κάτισμα, μέχρι τῆ σαβ-
βάτικῃ πρὸ τῆς Κυρ. τῆ Βαυφορίας ἔ μὲθ' τὴν στιχολογίαν
ὁ ἱερὸς λέγει.

Ε' π ἔ ἐπ ἐν ἀρήνη τῆ κυρεῖς δεηθῶμεν. Κ ὑρεῖς ἐλέησ.
Ἀ νπλ αβ ε, πῶσον, ἐλέησον, ἔ δαφύλ. Κ ὑρεῖς ἐλέησ.

L

Τ ἡς

Τῆς παναγίας ἀρχάντε . Σοὶ κύριε .

Ὅτι σὸν τὸ κράτος , καὶ σὲ ὄσιν ἡ βασιλεία , Ἐἰ δὲ
 ναμὶς , καὶ ἡ δόξα , τῷ Πατρὶ , Ἐ τῷ Υἱῷ , καὶ τῷ
 ἁγίῳ Πνεύματι , γὰρ καὶ .

Ἐ ἰρήνη πᾶσι . Καὶ τῷ Πνεύματι σου .

Ἐἶτα ἐκφώνως καὶ τὸν ἦχ . τῆ ἡμέρας .

Κ Ὑριε ἐκέκραξα πρὸς σέ , εἰσάκουσόν με , εἰσάκου-
 σόν με κύριε .

Ψαλ . ρμ' .

Κ Ὑριε ἐκέκραξα πρὸς σέ , εἰσάκουσόν με , πρὸς
 χες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου , * ἐν τῷ κέκρα-
 γέναι με πρὸς σέ , εἰσάκουσόν με κύριε .

Κατέβηθε δὴ τὸ ἥθος τῆς καρδίας μου ὡς θυμιάμα ἐνώ-
 πιον σου , * ἔπαυσις τῆν χειρῶν μου θυμίαμα ἑσπερινῆ ,
 εἰσάκουσόν με κύριε .

Θεὸς κύριε φυλακὴν τῷ σώματι μου , * καὶ θύραν πε-
 ριοχῆς πρὸς τὰ χεῖλη μου .

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας , *
 τὴν προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις .

Σὺ ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν , * Ἐ ἐμὴ
 σκευάσω μὴ τῆν ἐκλεκτῶν αὐτῶν .

Παιδίσαι με δίκην Θεοῦ ἐν ἐλέει , καὶ ἐλέγξει με , *
 ἔλαμον δὲ ἀμαρτωλοῖς μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν
 μου .

Ὅτι ἐπὶ Θεοῦ προσεβλήθη μου ἐν ταῖς δοξασίαις αὐτῶν , *
 κατεπόθησαν ἐχρόμα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν .

Α' κέ-

Α' κέσονται τὰ ῥήματά με ὅτι ἠδύνθησαν, * ὡσεὶ
πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄσα
αὐτῶν ὡς αὐτὸν ἄδλω.

Ὅτι πρὸς σὲ κύριε, κύριε οἱ ὀφθαλμοί με, *
ὅτι σοὶ ἠλπίσα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεσῆσαντί μοι, *
ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσῶνται ἐν ἀμφιβλήσῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, *
καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ, ἕως ἀν' παρέλθω.

Ψαλ. ρμα'.

Φωνή μου πρὸν κύριον ἐκέκραξα, * φωνή μου πρὸς
κύριον ἐδεήθην.

Ε' κχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, * τὴν θλίψιμ με
ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγέλω.

Ε' ν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμα μου, * καὶ σὺ
ἔγνωσ τὰς τείβας μου.

Ε' ν ὁδῶ ταύτη ἢ ἐπορεύομαι, * ἐκρυψαν παγίδα
μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, * καὶ ἔκ ἦν
ὁ ὀπιγινώσκων με.

Α' πόλεος φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, * καὶ ἔκ ἐστιν ὁ ἐκζητῶν
τὴν ψυχὴν μου.

Ε' κέκραξα πρὸς σὲ κύριε, εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, *
μεεὶς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόχες πρὸς τὴν δέησίν μου, * ὅτι ἐταπεινάθην
σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τῆς καταδικόντων με, * ὅτι ἐκρα-
ταιώθησαν ὑπὸ ἐμὲ.

Εἴξάναγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, * τὴ δόξομο-
λογήσαδάμ τῷ ὀνόματί σου.

Εἰ μὲ ὑπομένεσι δίκαιοι, * ἕως ἔάντα ποδῶς μοι.

Ψαλ. ρκθ'.

Εἴκ βαθέων ἡ ἐκέκραξά σοι κύριε, * κύριε εἰ-
σάκυσσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου πρὸς ἐχούσῃ * εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου.

Εἰ ἀν ἀνομίας ᾤδραπρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποσῆ-
σεται; * ὅτι ᾤδρά σοι ὀπίσθασμός ἐστιν.

Εἴνεκεν τῆς ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε, * ὑπέ-
μεινον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρῶτος μέχρι νυκτός, * ἀπὸ φυλα-
κῆς πρῶτος ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

Ὅτι ἡ ᾤδρά τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' ἡ-
αυτῶ λυξάσις, * ὅς αὐτὸς λυξάσειται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶ.

Ψαλ. ρισ'.

Ἀνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, * ἐπαινέσατε
αὐτὸ πάντες οἱ λαοὶ.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῶ ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ
ἡ ἀλήθεια τῆς κυρίας μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε σωτήρ ἑλέησον ἡμᾶς.

Με-

Μετὰ δὲ τὰ σιχηθ' κ' τὴν ἡμέραν, κ' Δόξα,
καὶ νυῖ.

Ὁ Ἱερὸς λέγει, Σοφία ὀρθή.

Καὶ ὁ Κληρικὸς.

Φως ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου πατρὸς, ἐρανίς
ἀγίης μάκαρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐλθόντες ὅτι τὴν
ἡλίαν δύνει, ἰδόντες φάος ἑσπερινόν, ὑμῶν Πατέρα,
Υἱόν, κ' ἅγιον Πνεῦμα Θεόν, ἀξιόν σε ἐν πᾶσι κα-
θεῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, ὑε Θεῶ ζῶν ὁ διδύς,
διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ μὴ τὲρ λέγει ὁ Ἱερὸς.

Πρόχωρον, εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορ. Κ' αὐτῶν πνεύματί σε.

Ὁ Ἱερ. Σοφία.

Ὁ χορ. Ψαλμὸς τῶν Δαβίδ'.

Ὁ Ἱερ. Πρόχωρον.

Καὶ λέγονται τὰ προκείμενα τῆς ἡμέρας.

Τῆ Κυρ.

Γ' δὲ δὴ β' λογιῆτε τὸν κύριον, πάντες οἱ δέλοι κυ-
εῖς. σιχ.

Οἱ ἐσώτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῆ β'.

Κύριε Θεὲ εἰσακήσεται ἡμᾶς, ἐν τῶν κροταλέων με-
πρὸς αὐτὸν. σιχ.

Εἰν τῶν ὀπιηλαῖσθαι με εἰσήκασέ με, ὁ Θεὸς τ' δι-
κροσώης με.

L 3

Τῆ γ'.

Τῆ γ'.

Τὸ ἔλεός σε κύριε καταδιώξει με, πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆ ζωῆς μου.

Κύριε ποιμαίνει με, καὶ ὄθεν με ὑσερήσῃ.

Τῆ δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σε σῶσον με, ἔν τῇ δυνά-
μει σε κρινεῖς με.

Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆ προσευχῆς μου, ἐνώπιον τῶ
ῤήματα τῆ σῶματός μου.

Τῆ ε'.

Ἡ βοήθειά μου ὡσαύτως κινεῖς, τῆ ποιήσαντος τὸν ἔρα-
νὸν ἔτ' ἔγωγῶ.

Ἡ ἔρα τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοή-
θειά μου.

Τῆς'.

Ὁ Θεὸς ἀνπλήρωσέ με εἰ, τὸ ἔλεός σε φοροφθάσῃ με.

Ἐξελῆθ' με ἐκ τῆ ἐχθροῦν μου ὁ Θεός, ἔκ τῆ ἐπα-
νισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύξωσαί με.

Τῷ σαβ.

Ὁ κύριε ἐβασίλευσεν, ἀσέπεια ἐεδύσατο.
ἐκ β'. σιχ.

Ἐνεδύσατο κύριε δύαμιν, ἔ περιζώσατο
ἅπασι. σιχ.

Καὶ γὰρ ἐσερέωσε τὴν οἰκονομίαν, ἥτις ἐσαλευθήσε-
ται.

Ἐν

Ἐν τῇ Κυρ. τῆς Τυροφάγας, *ωρεκ. ἦχ. πλα. δ'.*

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρῶτον σὺ ἀπὸ τῆ παιδός
σε, ὅπ θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρῶ-
τος τῆ ψυχῆ μου, καὶ λύξωσα αὐτὴν. *στιχ.*

Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντελάβετό μου.

Τῇ Κυρ. τῆς Ἀποκρίας, καὶ Ὁρθοδοξίας, *ωρεκ.
ἦχ. πλα. δ'.*

Εἴδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου
κύριε. *στιχ.*

Ἀπὸ τῆς περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐπέκραξα.

Δεῖ γνώσκων, ὅπ ἐν μιᾷ τῆς Κυρ. τῆς ἁγίας μ'.
ψάλλεται τὸ, Ἐἴδωκας κληρονομίαν, Ἐ ἐν ἑτέρα τὸ,
Μὴ ἀποσρέψῃς. *μέχρι δ' Κυρ. τῆς βαίων.*

Ἀπὸ δὲ τῆς Κυρ. τῆς Θωμᾶς μέχρι τῆς Ὁρθοδοξίας
πρὸς τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς, καὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῆς
καὶ σαρκὸς Γεννήσεως τῆς κυρίας ἡμετέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ
μέχρι τῆς α'. τῆς Ἰαννουαρίου, λέγεται καθ' ἑκάστην
ἡμέραν, τὸ.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμεῶν ὁ ποίων θαυμάσια μόνου. *στιχ.*

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου, ἐλυξώ-
σω ἐν τῷ βασιλείῳ σου τὸν λαόν σου, πρὸς ἕως Ἰακώβ,
καὶ Ἰωσήφ.

Ἐν δὲ ταῖς ἑορταῖς τῆς Ὑψώσεως τῆς πρὸς τὸν οὐρανόν, τῆς Βαπτίσεως, τῆς Μεταμορφώσεως τῆς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, λέγονται ταῦτα πρὸς τὸν Θεόν. *ἦχ. βαρ.*

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. *στχ.*

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκῳ Ἰακώβ ἐκ λαῶν βαρβάρων.

Ἐν τῇ ἑορτῇ μόνον τῆς βαπτίσεως προσίδηται.

Η Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγε. ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω. *στχ.*

Τί σοι ὄψις θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; Ἐσὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω; Ἐπάλιν. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ὅταν δὲ ἑορτάζεται ἑορτὴ τῆς θεοτόκου, τότε ἀδεται ἡ ᾠδὴ τῆς θεοτόκου. εἶτα λέγονται τὰ ἀναγνωσμάτα, εἰὰν δὲ ἡ λέγεσθαι, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κληρικὸς λέγει.

Κ Αταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτης φυλαχθῆναι ἡμᾶς. ὄλογητός εἰ κύριε ὁ Θεὸς τῆς πατέρας ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς αἰῶνας, ἀμήν. Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ὅτι σοι. ὄλογητός εἰ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. ὄλογητός εἰ δέσποτα, συνέσπόν με τὰ δικαιώματά σου. ὄλογητός εἰ ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῆς χειρὸς σου.

εὖν σε μὴ παρίδῃς . σοὶ ὁρέπει αἶν^Θ , σοὶ ὁρέπει
 ὑμ^Θ , σοὶ δόξα ὁρέπει , τῷ Πατρὶ , Ἐ τῷ Υἱῷ , Ἐ
 τῷ ἁγίῳ Πνεύματι , νῦν , καὶ αἰ , καὶ εἰς ὄν αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων . Ἀ μὲν .

Καὶ ψάλλοντα τὰ σιχηρὰ , Ἐ μεταξύ τῶν σίχ . τὰ
 ποικ . τὴ τυχέσης ἑορτῆς , ἢ οἱ παρόντες
 καθημερινοὶ σίχοι .

Πρὸς σὲ ἦεα ὄν ὀφθαλμοί μου ἢ κατεκκέντα ἐν
 τῷ ἔρειπῳ , ἰδ' ἐὼς ὀφθαλμοὶ δέλων εἰς χεῖ-
 ρας τῶν κυρίων αὐτῶν , ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσης εἰς
 χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς , ἕτας οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
 κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν , ἕως ἔ οικτηρήσῃ ἡμᾶς .

Ε' λήσον ἡμᾶς , κύριε ἐλέησον ἡμᾶς , ὅτι ὅπι πολὺ
 ἐπλήσθημεν ὄξυδενώσεως , ὅπι πλεον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
 ἡμῶν , τὸ ὄνειδος τοῖς δίδυμοῖς , Ἐ ἡ ὄξυδένωσις τοῖς
 ὑψηφάνοις .

Δόξα , Ἐ νῦν , Θεοτοκίον . καὶ τὸ .

Νῦν ἀπολύεις τὸ δέλον σε δέσποτα , καὶ τὸ ῥήμα
 σε ἐν εἰρήνῃ .

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σε .

Ὅτι ἠτοίμασας καὶ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν .

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν , καὶ δόξαν λαῶν σε
 Ἰσραὴλ .

Ἀ γι^Θ ὁ Θεός , ἀ γι^Θ ἰσχυρός , ἀ γι^Θ ἀθάνατος
 ἐλέησον ἡμᾶς .

ἐκ γ' . δόξα , καὶ νῦν . Παναγίας ξίας . Πατρὸς ἡμῶν .

Εἶπα

Εἶτα ὁ ἱερῶς, Ὅτι σὲ ὄσιν. ὁ χρῶ. Ἀ μὲν. μετὰ ταῦτα λέγεται τὸ ἔσοπ. ἢ τῆς ἡμέρας, ἢ τῆ ἀγίας, ἢ τῆ ἑορτῆς. εἰδ' ἐκ ἕχει ἔσοπ. ὡς ἐκ τῶ κῆρῶ τῆ πεισαρακοσῆς, λέγονται ταῦτα.

Ⓜ Εοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μὲ σὲ, ὄλορημένη σὺ ἐν γυναιξί, κὴ ὄλορημένη ὁ καρπὸς τῆ κοιλίας σε, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῆ ψυχὰν ἡμῶν. Δόξα.

Β Ἀπίσῃ τῆ Χριστῆ πάντων ἡμῶν μνήστητι, ἵνα ρυθάμην τῆ ἀνομιὰν ἡμῶν. σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις ὡρεσβάειν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Υ Πὸ τὴν σὴν ὄσπλαγγίαν κατὰφύρομην εοτόκε, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδης ἐν ὄσει. ἀλλ' ἐκ κινδύων λύσωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη ὄλορημένη. Εἶτα λέγει ὁ ἱερῶς.

Πληροῦσαι τῆ ἑσπεινὴν δέποιον ἡμῶν τῶ κυρίῳ. Κύριε ἐλέησον.

Ἀνπλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, κὴ διαφύλαξον ἡμᾶς. Κύριε ἐλέησον.

Ἐὰν ἀγεται μεγάλη ἑορτὴ, λέγει ὁ Πλὴν ἑσπέρων πᾶσαν, ὡσπερ ἐν τῶ ὄρθῳ. εἰ μὴ ἀκολληθῆ.

Τῆς παναγίας ἀρχάντε ἡμῶν ὄλορημένης ἐν δόξῃ δεσποίνης ἡμῶν εοτόκε ὁ ἀειπαρθένε Μαρίας, μετὰ πάντων τῶ ἀγίων μνημονόσαντες, ἑαυτὰς, ὁ ἀλλήλους, κὴ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῶ τῶ Θεῶ παραθάμεθα. ὁ χρῶς. Σοὶ κύριε.

Ⓜ ΤΙ

Ὅτι ἀγαθὸς ἔφιλάνθεο π. Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ
σοὶ τῷ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κυρίῳ κλίνατε. Σοὶ κύριε.

Εὐχὴ.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κλίνας ἕρανες, ἔκαταβάς
ὅτι σωτηρία τῆ γένεος τῆ ἀνθρώπων, ἔπειθε ὅτι
ἔδου δέλκεις σε, ἔδου τὴν κληρονομίαν σου. σοὶ γὰρ
τῷ φοβερῷ, ἔφιλάνθεο κριτῆ οἱ σοὶ δέλοισι τὰς
ἑαυτῶν ὑπέκλειναν κεφαλὰς, ἔδου ἑαυτῶν ὑπέταξαν
αὐχένους, ἐ τὴν εἰς ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν,
ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, ἔ σὴν ἀπεκδεχό-
μενοι σωτηρίαν. εἰς διαφύλαξον ἐν παντὶ καμρῷ, ἔ
κτὴ τὴν παρῆσαν ἑσπέραν, ἔ τὴν παρῆσαν νύκτα,
ἀπὸ παντὸς κακῆ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας,
διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου ὄλογοι μόνον, καὶ
δεδοξασμένον, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νυῦ. Ἀμήν.

Σοφία. ὁ χορ. Πάτεο δλόγησον.

Ὁ ὢν ὄλογοι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νυῦ,
καὶ αἰ, ἔ εἰς ἔδου αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ κληρικὸς.

Εἴπεράνιε βασιλεῦ, ἔδου πς εἰς. Ζήτ. εἰς τὰς ἀνους.

Καὶ ὁ ἱερῶς. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ χορ.

ὁ χορ. δόξα καὶ ἰωῦ. Κύριε ἐλ. κύριε δὺλ. εἶπα ὁ
 Ἱερ. λέγει μίαν τῶν κτ' ἡμέραν ἀπολύσεων, ἣ τε-
 θεμένων ἐν τῷ ὄρθρῳ. μὴ ἦν λέγεται ἐν τῇ κτ' καθεὶν
 τῆ θεοτόκῃ ἀνιψίωνων, καὶ τελεῖται ὁ ἑσπερινός.

ΔΟΞΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

Λεγόμενα εἰς τὴν ἑσπέραν.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, Δόξα ἤχ. πλ. α'.

Ο Πρὸς ὀποιαῖσιν ἡ χάρις σε ἀρχάγγελε, ἐκείθεν
 τῆ δαβόλα διώκεται ἡ δουλία μου, εὐφέρει γὰρ τῶ
 φωτὶ σε προσμένειν ὁ πεισὼν ἐως φόρου. διὸ αὐτῆ-
 μόν σε, τὰ πυρφόρα αὐτῆ βέλη, τὰ καθ' ἡμέρῃ κινέ-
 μωρα ἀπόσβεν, τῇ μεσιτείᾳ σε λυξέμενος ἡμᾶς ἐκ
 τῆ σκανδάλων αὐτῆ, ἀξιόμνητε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε.

Θεοτόκιον.

Φ Οβιεὸν, καὶ ᾠδὴ δόξον, καὶ μέγα μυστήριον,
 ὁ ἀχώρητος ἐν γαστρὶ ἐχωρέθη. καὶ ἡ μήτηρ μὴ
 τὸν τόκον παρθένης πάλιν διέμεινε. Θεὸν γὰρ ἐγγύ-
 νησεν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, αὐτῷ βοήσωμεν, αὐτῷ
 τὸ ἕμμεν εἶπωμεν, σὺ ἀγγέλοις ἀναμέλποντες. ἅγιος
 εἶ Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς ἐανθευθήσας, δόξα σοι.

Τῇ β' ἑσπέρας, Δόξα ἤχ. πλ. δ'.

Β Λέπε τὴν Ἐλισάβετ πρὸς τὴν παρθένον Μαριάμ
 δεαλεζομένην. πὶ ᾠδὴ γέροντας πρὸς με ἡ μήτηρ
 τῆ κυρίε μου; σὺ βασιλέα βασιάζεις, καὶ γὰρ στρατιώ-
 τῳ. σὺ τὸν νομοδότῳ, καὶ γὰρ τὸν νομοδέτῳ. σὺ
 τὸν λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν
 βασιλείαν τῆ β' εὐαγγ.

Θεο-

Δ Ε'σπίνα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῆς δέλων σε,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.

Τῆ γ'. ἐσπέραι, Δόξα Ἐ νυῶ, ἦχ. γ'.

Χ Ρισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πλὴν ἐκέσιόν σε εὐφροσιν,
εἰς κοινῶν ὄξανάσαισι τῆ γένεσι τῆς ἀνθρώπων
καταδεξάμενοι. καὶ τῶν καλῶν τῆς ζωῆς, βα-
φαῖς ἐρυθραῖς τῆς σαυτῆ δακτύλων αἰματώσας,
τοῖς ἀφεισίμοις ἡμῶν βασιλικῶς ὑπογράφωσι λαν-
θροπύσάμενοι, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνώον-
τας, καὶ πάλιν πλὴν ἀπὸ σῆ δέξασιν. ἀλλ' οἰτείησον
μόνε μακρόθυμοι τὸν ἐν παρρησίᾳ λαόν σε, Ἐ ἀνά-
σησι, πολέμησον τῆς πολεμῶντας ἡμᾶς, ὡς παν-
τοδύαμοι.

Τῆ δ'. ἐσπέραι, Δόξα ἦχ. πλ. δ'.

Τ Ὡν ἀπόστολων τὸν χορὸν, ἀνυμνήσωμεν πάντες.
ὡς δὲ αὐτῶν ἐλπίζοντες, τὴν λύσιν τῆς πταισμά-
των. Ἐκ τῆς Χριστοῦ γὰρ ἔλαβον, χάριν καὶ ὄξασίαν
πατεῖν ἐπάνω ὄφρων, καὶ τῆς δευτεῖν καὶ λύειν. δεῦτε
λοιπὸν φιλέοι, βοῶμεν δὲ χαίρεισας. χαίρεισι Πέτρος
ἀπόστολε, σὺ τῶν σεπτῶν Ἀνδρέα, Ἰωάννη, Ἰάκωβε,
Ἰσοὶ τῆς Ζεβεδαίου. Βαρδολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ,
καὶ Ματθαίου. χαίρεισι Ματθαίου ἐνδοξε, καὶ Σίμων
Κανανίτα, Ἐ Θαδδαίου σφώτατε, Ἰάκωβε Ἀλφείε.
χαίρεισι Παῦλε πανφίλτατε, λύτρωσαι τῆς Ἐκκλησίας.

χαί-

χαίρετε ἀσέβασοι μαθηταὶ τῆ Σωτῆρος. δωδεκά-
 χρονον ὄργανον τῆ θειοτάτης μέλης. σεπτοὶ δὲ ἐβδο-
 μήκοντα σὺ τῇ Μητρὶ τῆ Λόγου. φρεσβέυσατε πρὸς
 Κύριον, ὅπως ἡμεῖς σωθῶμεν.

Θεοτόκιον.

Η' Σκέπη σε θεοτόκε παρθένε ἰατρῆον ὑπάρχει
 πνύματικόν. ἐν αὐτῷ γὰρ καταφύγοντες, ψυ-
 χικῶν νοσημάτων λυξέμεθα.

Τῇ ε'. ἑσπέρας, Δόξα Ἐνω. ἦχ. δ'.

Ο' Συμμαχήσας Κύριε, τῷ φρασιότατῳ Δαβίδ,
 ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν βα-
 σιλεῖ συμπολέμησον. καὶ τῷ ὄπλῳ τῆ σαυρῆ κατά-
 βαλλε τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν. δεῖξον δὲ ἀπλαγχε εἰς
 ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἔλεος σε. καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς,
 ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν,
 φρεσβδέσις σωήθως τῷ ἀχεράντι σε μητρὸς, δω-
 ρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ε'. ἑσπέρας, Δόξα ἦχ. πλ. β'.

ΣΤ' εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιερ-
 γῶν, Ἐ πληροῦν. Πρωφῆτας ἕξαπέσειλας Χριστὸν,
 φροφητῶσαι σε τὴν παρκοσίαν, καὶ Ἀποσόλεις, κυ-
 ρῆξαι σε τὰ μεγαλεῖα. Ἐ οἱ μὲν φροεφήτῶσαν τὴν
 θεῖαν ἔλδοσίν σε, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν
 τὰ ἔθνη, μάρτυρες δὲ ἔτυχον ὧν περ ἐπόδου. Καὶ νῦν
 φρεσβέυει ὁ χροὸς τῆ ἀμφοτέρων σὺ τῇ Τεκέσῃ σε.
 ἀνάπαυσον Κύριε ψυχὰς, ἀς φροσελάξαι, καὶ κατα-
 ξίω-

ξίωσον αὐτὰς τυχεῖν τῆς ἐρανίς βασιλείας σε, ὁ
 σωρὸν ὑπομείνας, καὶ θάνατον, δι' ἐμὲ τὸν κατὰ-
 κειτον, ὁ λυτρωθῆς μου καὶ Θεός.

Θεολόγιον.

Πρεσβείαις τῆς Τεκνύσης σε, Χριστὲ Ἐ τῆ Πεθρόμα
 σε, Ἀποστόλων, Πεθρητῶν Ἱεραρχῶν, Ὀσίων
 καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς κοιμηθέν-
 τας δ' ἄλλοις σε ἀνάπαυσον.

Δόξα ἡχ. πλ. β'. λεζομόμα ἐν ὅλοις τοῖς Σαββ.

τῆς ἀγ. μ'. ἑσπέρας.

Α' Πόσοι, Πεθρητῶν, καὶ Μάρτυρες, Ὅσοι δυ-
 σωπήσατε, καὶ Ἱερέα, Ἀσκητῶν ὁ χρεὸς
 ἱκετεύσατε, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν, τῆ
 ἀγάπῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. καὶ νῦν Θεοτ.

Δ Ο Ξ Α Ι

Μὴ ὀρισιόμαμα ἐν τοῖς τυτυπώμασι τῶν Μηνολογιῶν
 καὶ τῶν τῶν τῆς ἡμετέρας Τυπικῆς τῆς Κρυπτοφ.

λεζομόμα ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς μὴ τὰ πρῶτα

σιχησά, Ἐ μὴ τὰ σιχ. τῆ σιχη.

Τῆ κ'. τῆ Σεπτεμβρίου μηνός,

μὴ τὰ σιχησά τῆ σιχ. Δόξα καὶ νῦν, ἡχ. πλ. δ'.

Τὴν στρατοπεδάρχίαν τῆς κῆτω βασιλείας ἀπο-
 βαλλόμενος, διαζώεσ ὡφθέντ Ὁ-σαι ἐν εἰκόνι
 τῆ Σωτῆρος ἡμῶν, νῦν χρεὸς τοῖς ἀνω, γυναικί
 σε καὶ τέκνοις παμμάκαρ Εὐστάθιε. διὸ δυσωπέμα
 σε, τῆ Κυρίῳ πρεσβύειν ἰσπ' ἡμ. ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ

Τῆ γ'. τὴ Ὀκτωβρίου μηνὸς, Δόξα ἦχ. β'.

Η Τὰν λειψάνων σε θήκη πανδύρημε πάτερ, πηγάζει ἰάματα, Ἐἡ ἀγία σε ψυχή Ἀγγέλοις σωῖσα, ἀξίως ἀγάλλεται. ἔχων ἐν ᾧ κύριον ὅσπερ παρρησίαν, καὶ μὴ τῆ Ἀσωμάτων χορδῶν ἐν ἔρανοῖς, Χριστὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Α Διόδευτε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη, ὄλογη-
μένη θεοτόκε παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν,
καὶ προσάγαγε τὰς σὰς ἡμῶν, Ἐ Θεῶν, ἵνα σώσῃ δὲ σὲ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε'.

μὴ τὰ εἰχ'. τὴ εἰχ'. Δόξα ἦχ. πλα. β'.

Τ ᾧ ἄρματι τῆ ἀρετῆ ἐποχέμεθα, ὡς ὁ διφρη-
λάτης ᾧφθης Ἡλίας, ταῖς τὴ θείας πνύματος
αὔραις πυροπολέμεθα, Θωμᾶ Ἀπόστολε. τὸν γὰρ
βυθὸν τῆς αἰσθητῆς θαλάσσης ἀνιχνύων, ἰχθύας
ἐξώρχεις, μεταγῶν τέρας ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν.
ὅθεν Ἐ τὰς τῆ πιστῶν ψυχὰς καταφαιδρῶναι τὰ κα-
λάμῳ τὴ σαυρῆ, ἐκ θανατηφόρου ἀπάτης πρὸς τὴν
ζωὴν ἀνήγαγες. διὸ σὺ Ἀσωμάτοις τὰ Χριστῶ πα-
εισάμεθα, ἐκτενώως αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ο Ὑδαὶς προσέρχων ἐπι σοὶ, κατηχυμμένος ἀπὸ
σὲ ἐκπορεύεται, ἀγνή παρθένε θεοτόκε. ἀλλ'
αἰτᾶται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς
τὸ συμφέρον τῆ αἰτήσεως. Τῆ

Τῆ Ζ' τῆ. Ὀκτωβεία,

εἰς τὰ σιχ. τῆ σίχ. Δόξα ἦχ. γ'.

Η Τι καλόν, ἢ ἡ τερπνόν ἢ αὐτάδελφον γνώμη
τῆ Μαρτύρου σε κύρει. εἰς γὰρ ἡ φύσις σαρκι-
κῆς ἀδελφῆς ἐκ ἐγνώρισε, τέτρε ἢ πίστις ἀδελφὰ
φροεῖν μέλεις αἵματος κατηνάγκασεν. ὁ Θεὸς ταῖς
δ'χαῖς αὐτῶν ἐλέησον ἡμῶς.

Θεοτοκίον.

Ε Ν γυναιξίν ἀγία θεοτόκε μήτηρ ἀνύμφωτε, φρέ-
σθε δε ὃν ἔτεκες βασιλέα, ἔ δεόν, ἵνα σόσῃ ἡμῶς
ὡς φιλάνθρωπος.

Τῶ αὐτῶ μινὺ κζ'. εἰς τὴν ἑσπέραν,
μζ' τὰ σιχ. τῆ σίχ. τῆ ἀγίας Νέστορος,
Δόξα ἦχ. πλα. β'.

Ο Ἀήτητ' ἑραπιώτης Νέστορ ἐγνωρίσθης παῖσι
τοῖς πέρασιν. πᾶ ὄπλω γὰρ τῆ σαυρῆ κασοπλι-
σάμωθε σεαυτὸν, ὄξειλήλυθας πρὸς συμπλοκὴν
Λυαίς τῆ ἀλάσορος, ἔ κατέαξας αὐτὸν, λαμφορό-
τατα ἀειδίσας. διὸ καὶ τὸν σέφανον τῆ μαρτυρίκ
εἰληφας, ἐκ τῆ μόνε ἀθλοθέτε, καὶ σωπῆρος τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θ Εὐὸν ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἐγνωμῶ θεοτόκε Παρ-
θένε, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

M

Τῆ

Τῆ α'. τῆ Νοεμβρίου Μηνός,
εἰς τὰ σιχ'. τῆς ἑσπ. τῆς ἁγίων πάντων, Δόξα ἤχ. δ'.

Α Γελοι ἐν οὐρανό, κὶ ἀνθρώποι ὅτι τῆς γῆς, τῆς
ἁγίων πάντων τῶ μνήμῃ πνευλιθόντες σήμε-
ρον δωρηθήσονται. τὸν γὰρ χιτῶνα τὸν ὕφαντον ἐκ τῆ
ἀνω σοφίας, ἀθληπκοῖς αἵμασιν, ἔαγῶν ἰδρω-
σιν, ὡς πορφύραν, ἔβύσον καρπωταμῆροι κατε-
λάμπτωσαν. ὅθεν τέτρεσ σολιταμῆρη ἢ ἐκκλησία
τῆ Θεῆ, δι' αὐτῶν βοᾶ σοι, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος. Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε τῆς Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον εἶμα, χαῖρε τῆς
Αθλοφόρον τὸ ἀνίκητον θάρσος. χαῖρε σκληρῆ
τῆ Θεῆ κὶ Λόγος, χαῖρε ἁγία ἁγίων μέζων.

Μετὰ τὰ σιχ'. τῆ σίχ. Δόξα ἤχ. β'.

τῶν ἁγίων ἀνεργῶν Κοσμά, ἔ Δαμιανῆ.

Γ Ατεγὶ τῶν ἀδινῶντων, θησαυροῖ τῶν ἰαμάτων,
σωτήριοι τῶν πσιῶν ἀνάργυροι παυδκλειῆς, ὅσῳ
ἐν ἀνάγκῃς κερᾶζοντας, κὶ ὀδυρωμῆεις ἰάσαδε,
σωτῆρῆ θεοτόκῃ ἱκετῶντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυ-
τρωτάδα ἡμῶς τῶν παριδῶν τῆ ἐχθρῆ. Θεοτοκίον.

Σ Ε' μεγαλιώομῃ θεοτόκε βοῶντες, χαῖρε ἀδύτῃ
φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βασιάτασα κόλπῃς τῆς
δόξης τὸν κύριον.

Τῆ ια'. τῆ Νοεμβρ. Μηνός,

τῆ ὀ σ. Βαρθ. Δόξα ἤχ. β'.

Ἡ τῶν λειψάνων σε θήκη. φύλ. 176.

Καί

Καὶ ἄλλη, Δόξα ἤχ. πλα. β'.

ΣΥΓχάρητε ἡμῖν ἀπασαμ αἱ τῆ Πατέρον χροεσασίαι.

Βαρδολομαῖο γδ ἡμῖν ὁ ἡμέτερος περσάτης,
καὶ θεῖο ἀγελάρχης φαιδρός, τῷ σήμερον ἡμέραν
ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆ κοιμήσει, ἀοράτως ἐπιφοιτήσας
σωδωχεῖται. ὁθεν καὶ ἡμῖς ἀνυμνεῖντες, αὐτῷ
βοήσωμεν. ᾠρέσβωε Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωφ' ποιμνης
τῆς σῆς, πάνσοφε, ἐνδοξε, ὁσίων τὸ κέντημα.

Θεοτόκιον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Τῆ αὐτῆ κθ'. μὴ τὰ στιχ'. τ' ἰσω. Δόξα ἤχ. πλ. δ'.

ΤΟ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον ὅσιε πάτερ,
Ἰωφ' τῆς Χειρῆ εἰκόνο ἀντέσης ἀνδρικότατα,
μὴ πτοηθεῖς τῆ Κοπερνούμε τὰς ἀπειλας, ἀλλὰ τὰ
τῆ πνώματος ξίφει τῆτον ἀποκτείνας. διὸ παρρη-
σίαν κεκτημένος πρὸς θεὸν, ᾠείσωζε ἢ ποιμνίω σε
ὄξ αἰρέσεων πασῶν Στέφανε πολυάθλε. Θεοτοκ.

ΔΕῷσινα ᾠρότδεξαμ τὰς δεήσεις τῶν δ' ἄλων σε,
καὶ λύτεροσσι ἡμῶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.

Εἰς τὴν α'. τῆ Ἰαννουαρίου Μηνός,

Δόξα ἐ νυῖ ἤχ. πλα. δ'. μὴ τὰ στιχ'. τ' ἰσώεε.

ΣΥγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γῆραι τῶν ἀνθρώπων,
κατεδέξατο σαργάνων ᾠεβολῶν, ἐκ ἐβδε-
λύξατο σαρκὸς τῷ ᾠετομῶν, ὁ ὀκταήμερο καὶ ἢ
μιπέτα, ὁ ἀναρχος καὶ τὸν πατέρα. αὐτῷ πρὸς βοή-
σωμεν, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμῶς.

Εἰς τὴν τῆ αὐτῆ Μινῶς ια'.

Δόξα ἦχ. πλα. α'. μὴ τὰ σιχ'. τῆ σιχ'.

Ο Σιε πάτερ θεοφόρε Θεοδόσει, μεγάλως ἠγωνίσω
ἐν τῇ ποροκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις Ἐννεσίαις καὶ
ποροσυχαῖς, τύπῳ γυρόμεθ' τῶν σῶν φοιτητῶν.
Νῦν ἔρανε συγχρόβεις μὴ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν
ἀπαύτως δοξολογῶν τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον καὶ
λυξωτικὸν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κέραν τῆ Προδρό-
μῳ, καὶ ἀγάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. αὐτὸν
ικέτωε, αὐτὸν δυσώπει ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκκμῆν
ὁμόνοιαν, εἰρήνην, Ἐ μέγα ἔλεθ'. Θεοτοκίον.

Μ Ακαρίζομεν σε θεοτόκε Παρθένε, Ἐ δοξάζομεν
σε οἱ πισοὶ καταχρέως, τὴν πόλιν τὴν ἄσμεσον,
τὸ ταῖχος τὸ ἀρρηκτόν, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν τῆ αὐτῆ Μινῶς κδ'. Δόξα ἦχ. πλ. δ'.

Σ Εὖ τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει ὑπὸ βροτῆς ἑώρα ἡ θεο-
πάρθεν' κόρη ποθεῖσα, ὡς Ξένη ἐβόα. νυμ-
φίε κάλλος θεῖον, πᾶν νυῖ ποιμαίνεις, εἰπέ μοι,
ἔρανε μὲν νυῖ σκόπει. ἐκεῖ ἐγὼ γὰρ ποιμαίνω τὰς
εἰς ἐμὲ πεποιθεῖσας.

Θεοτοκίον. Δέσποινα πρὸς δεξιά.

Τῆ β'. τῆ Φόρυκαίης Μινῶς.

Δόξα μὴ τὰ σιχ'. τῆς ἑσπέρας, ἦχ. βαρὺς.

Φ Ως εἰς ἀπομάλυνσιν ἔθνων, ἦλθες ἐπὶ γῆς ὅξ
ἔρανε ζωτῆς ἡμῶν. Ἐ προελθὼν ἐκ τῆς Παρ-
θένε

θένε ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τῆς Δικῆς Συμεῶν .
 ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῶν ἀπάντων , ὑπὸ τῆς ὤψεως βύττε
 γνωριθῆναι , ὅτι παρεγένεα ἀπολυῶσαι αὐτὸν κτ' τὸ
 ῥῆμα σε , ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος .

Τῆς κγ' . τῆς Ἀπριλ. Δόξα ἡχ. πλ. β' .

Δ Εὐτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα , πνεύματικὴν
 χορίαν ἐπικροτήσωμεν , τῶν ἀτμάτων τὴν
 σάλπιγγα φωνῶν ἀναλαβόντες , ἔδωχαίροις ὕμνοις
 προσοίσωμεν λέγοντες . χαίροις τῆς Χειρὸς ἑραπῶτα
 μάρτυς Γεώργιε , τὰ πόθω γὰρ τὰ τέτε ἐνήθλησας
 σερρότατα . χαίροις ὁ τὸ σῶμα ἐκδώσας ἐν αἰκισμοῖς
 χαλεποῖς , δὲ τὸ αἰώνιον , καὶ μακαρίαν ὄντως
 ζωὴν . χαίροις ὁ ἀκορέσατος ψυχῆ ἐπαπολαύων
 ἀπαύσως , ὡς κοινωνὸς Χειρὸς τῆς Θεῆς . Ὡς ἐκτε-
 λέντας τὴν ἐνδοξον μνήμην σε , ὡς βύττε λυξωθῆναι
 πάσης ἀρετῆς καὶ φθορῆς καὶ κολάσεως . Θεοτοκίον .

Ⓜ Εὐον ἐκ σε σαρκωθέντα ἐγνωμεν θεοτόκε παρθέ-
 νε . αὐτὸν ἱκέτομεν , σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

ΔΟΞΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Κοινὰ λέγομεν εἰς ὧν αἶνας , καὶ ἐν τῇ ἑσπέρῃ .

Δόξα εἰς ἓνα Προφήτῳ , ἡχ. πλ. β' .

Π Προφήτα κήρυξ Χειρὸς τῆς Θεῆς τῆς μεγαλωπείης
 ἐδέποτε χερίζη , ἔκαστω ἀδελφῶν ἀπὸ παρί-
 στασαι . ἐν πῶς ὑψίσις λειπρωῶν , τὴν οἰκὸς μένην
 ἀλογίης , παιταχὲς δόξαζόμεν . αἰτιοῦσαι ἰλασμὸν
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Θ Εοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήτασα
τῆ καρπὸν τῆ ζωῆς, σὲ ἰκετὸ ἄορμον, ὡρεσβώε δέσ-
ποινα, μὴ τῆ σὲ Περφῆτα, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Εἰς Περφῆτας, δόξα ἤχ. πλα. δ' .

Τ Οὐς ὡρὶν ὡρεκαταγέλαντας τὴν παρυσίαν τῆ
Λόγῃ Περφῆτας ὀφημήσωρμον . ἔτοιγδ τῆ Τειά-
δος τῶ φωπὶ ἐμπνύσέντες, τοῖς πᾶσιν ἀνσκήρυσαν
Χειρὸν σαρκὶ πικτόμορμον Θεὸν Ἐμμανεὴλ, ἐκ Παρ-
θένε κόρης ἐν πόλει Δαβὶδ . ὧν τὰς ἐκβάσεις θεώ-
μορμοι, συμφώνως αὐτὲς μακαρίσωρμον, ὡς ὡρεσβώ-
τὰς μὲν ψυχὰν ἡμῶν . Θεοτοκίον .

Δ Εἰσποινα ὡρεσδέξα τὰς δεήσεις τῆ δέλων σε, ἐ
λύξωσα ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως .
Δόξα εἰς ἓνα Ἀπόστολον ἤχ. πλα. δ' .

Α Πόσολε τῆ Σωτήρος Ν. πανδύφημε, τὸ δοχεῖον
τῆς πίσεως, καὶ ὡρεκακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χει-
μαζομορμών . ἀπαύτως ἐν τῆ μνήμῃ σε, παρρησίαν
ἔχων ἰκέτῳ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .
καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὡς ἄνω .

Δόξα εἰς ἓνα Ἀπόστολον καὶ Ἱεράρχῳ, ἤχ. πλα. δ' .

Μ Αθητὰ τῆ Σωτῆρος, Ἀρχιεράρχα ἐνδοξε, κλέος
Μαρτύρον Ν. Φωστῆρ Φαφνότατε, ἡμῶν δὲ πο-
λιεχε . ἐκτενωὶς ἰκέτῳ, ῥυθῆναι τὴν πόμυλω σε
ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὡς ἄνω .

Ἐπί-

Ἐπίεα δόξα εἰς ἓνα Ἀποσόλων ἤχ. δ'.

Τὴν τῆ θεῖα πνύματος σαφῶς χάριν δεξάμενος,
τῆς ἱεροτάτης χρείας τῆ Ἀποσόλων συναείθ-
μιος Ν. γέροντας. ὅθεν ἐρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ
πνοῶν βιαίαν πυρίνη γλώσση ἐμπνύσθεις, τὴν τῆ
ἔθνῶν ἀκαταπόδη ἐφλέξας ἀθεότηα. Χειρὸν τὸν Θεὸν
θεοκήρυξ ἰκέτωε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Η Μόνη ἀγνή ἑ ἀρχαιος παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπύ-
ρος κυήσασα, ᾠρέσβωε τῆ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ἀποσόλους, ἤχ. πλα. δ'.

Η Ν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τῆ Σωτήρος
μαθηταί, τὴ πλάνῃ τῆ εἰδώλων, ὡς ἕλην κα-
τασλέξαντες, τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ
ἀγνωσίας βυθῆ, ᾠρὸς τὴν θεῖαν γῶσιν σαγηνώσαν-
τες, ἐσώσατε. καὶ νῦν ᾠρέσβώσατε Χριστῶ, ὅπως
ἰλεως γενήσεται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τ Ἀ ἐράνια ὑμεῖς σε κεχαριτωμένη μητῆρ ἀνύμφω-
τε ἑ ἡμεῖς δοξολογῆσωμ τὴ ἀν-ἐπιχ' ασόν σε γεννη-
σιν. θεοτόκε ᾠρέσβωε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἐν ἓνα Μάρτυρα. ἤχ. δ'.

Π Ρὸ τῆ πμίκ σαυροῦ σε, φοβερὸς ὁ θάνατος πῆς
ἀιθρώποις. μὴ τὸ ἐνδοξον πάθος, φοβερὸς ὁ
ἀνθρώπος τῶ θανάτῳ. ἔτιος ἐνίχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος,

Μ 4

ἔτω

ἔπο κατήρητε πᾶσαν τὴν ἐχθρὴν τὴν δυνάμιν . ἀπὸ
ταῖς πρὸς βίαις Χεῖρὲς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Καὶ νῦν Θεοτοκίον .

Ε' Χοντές σε θεοτόκε ἐλπίδα , κὴ προσουσίαν , ἐχθρῶν
ἐπιβέλας ἐπιόμεθα , ὅτι σῶζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Δόξα εἰς ἕνα Μεγαλομάρτυ . ἤχ. πλα. β' .

Ε' Ἐέλαμψε σήμερον ἡ ἐνδοξὸν μνήμη σε Ν . πο-
λυαθλε , συγκαλοῖσα ἡμᾶς ὁδοῦ φιλεόρτης , πρὸς
διφημίαν , ἣ δόξαν Χεῖρὲς τῆς Θεῆς ἡμῶν . ὅθεν καὶ
προσφύγοντες ἐν τῇ στροφῇ τῆς λαλάνων σε , ἰαμάτων
χαρίσματά λαμβάνομεν , κὴ τὸν σεφανώπαντα Σω-
τήρα Χεῖρὸν ὑμνήσωμεν εἰς αἰῶνας , ἀκαταπαύτως δο-
ξάζοντες .

Καὶ νῦν Θεοτοκίον .

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος .

Δόξα εἰς Μάρτυρας , ἤχ. γ' .

Γ Εὐναῖοι Μάστορες τῆ ἀληθείας , ὑμᾶς ἐβία τυραν-
νική , ἐθροπεία ἀπατηλή , ἐμελῶν ἐκκοπαί , ἐ
δὲ θανάτου ἀπειλαί , τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης , χω-
εῖσαι δεδύμηται . διὸ παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Χει-
ρὸν τὸν ὅτι πάντων Θεὸν , ταύτῃ ἀμοιβῶν τῆ ἀλη-
θῶν βασιάνων , αἰτήσατε ὡς Χριστὸν λαβεῖν δωχαῖς
ὑμῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος .

Καὶ νῦν , Θεοτοκίον .

Α' Σπέρεις σινέλαβες ἐκ πνύματος ἀγίου , καὶ δο-
ξολογῶντες ἀιμνήσωμεν σε , χαῖρε παναγία
παρθένε .

Δόξα

Δόξα εἰς Μάρτυρας, ἦχ. δ'.

Τὴν πεζαπέρατον ἑορτῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων, ἐν ψαλμοῖς, ᾠδαῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ᾠδηθήσονται. τὸν σαδὲρχῶν γὰρ Χειρὸν ἔχοντες ἐν καρδίᾳ τῶν ἀγώνων, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἐξοπίσασατο. ὅθεν τῆς νίκης καὶ ἀθλήσεως τὰ βραβεῖα παρ' αὐτῶν ἐκομήσατο, καὶ παρεβόησεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εκ πασθένων κινδύνων τὰς δέλεις σε φύλαξις, δολογημένη θεοτόκε. ἵνα σὲ δοξάζωμεν τῶν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα εἰς ἕνα Ἱερομάρτ. ἦχ. πλ. δ'.

Εν ἱερῶσι, καὶ Μάρτυσι διατρέψας ὅσοι, πρὸς ἀνεδείχθης ποιμῶν, καὶ Χειρῶν τὸ ποτήριον. διὸ ἐν ἐκατέροις διατριψήσας αὐτῶν τὰ Χειρῶν, παρέσβουε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν σὺν τοῖς αἰῶνι λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νυκτὸς ἀυλιζομένη.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τῶν φωνῶν ἀναλαβόντες εἰπόμεν, χαῖρε Μήτηρ Κυρίου, ἡ τὸν ποιητῶν τῶ κόσμου κηύσασα.

Ἄλλη Δόξα εἰς ἕνα Ἱερομάρτ. ἦχ. πλ. β'.

Εἰς τὸν ἀδύτον γρόφον τῆ ἀφράσε φωτὸς, εἰσδύσας νοητῶς, ὁ μάρτυς, καὶ ποιμὴν ἐμυῖθη τὰ ἀπὸρρητα τῶν μυστηρίων Θεῶν. ὡς μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος. διὸ διπλοῦς καὶ

τὰς

τὴν σεράνης ἐκ τῆς ἀνω δόξης ἀνεδήσατο, πρεσ-
βύων πάντοτε Χριστῷ ἕως τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εἰς σὲ πᾶσαν ἐλπίδα με, παρθένε ἀνατίθημι,
μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπῦσον ἀγαθῆ, ρυθῆναι
με ἐν τάχει, πασῶν τῶν ἐνοχλοῦντων, καὶ καθεκείτω
πολεμῶντων με.

Δόξα εἰς Ἱερομάρτυρας, ἦχ. πλα. β'.

Γερῆς ἐνομώτατοι μέχρι τέλους ἐξηματίσατε
παμμακάριστοι. ἱερουργῆτε γὰρ τὰ θεία, καὶ ἀρρή-
τα μυστήρια, τὸ αἷμα ἐξέχεατε ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
καὶ θύματα ὡς πρὸς δοκτοῦ αὐτῶν προσήχθητε. διὸ
παρρησίαν ἔχοντες, αὐτὸν ἐκτενάως πρεσβύετε, ὑπὲρ
τῶν πίστ' ἐκτελέωντων ἡμῶν τὴν θείαν μνήμην, καὶ τὰς
αὐτῶν γεραίροντας, ρυθῆναι πειρασμῶν, καὶ παν-
τοίων κινδύων καὶ πειρασίων. Θεοτοκίον.

Γκέθρασον φιλάγαθε, τὸν σὸν υἱὸν τῆς δέουσαι μοι,
τῶν πολλῶν με ἐγκλημάτων ἰλασμόν, καὶ τῆς ἐξ
δυνάμεων, ἀγνῆ, μερίδος ρῦσπαδτι, καὶ βασιλείας
ἀξιάσαι με.

Δόξα εἰς ἕνα Ἱεράρχ. ἦχ. πλα. β'.

Εγὼ δ' ἔλα ἀγαθῆ, ἔπεσ' ὡς ἐργέτα τῆ ἀμπελάνοσ
Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας,
ἔ τοῖς μὴ σὲ ἐλθέσιν ἐκ ἐφθάνησας. διὸ πύλη σοι ἐρα-
νῶν ἠέωκται. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῆ Κυρίου σε,
ἔ πρεσβύε ὑπὲρ ἡμῶν ἁγίε Ν. Θεοτοκίον, ὡς ἀνω.

Δόξα

Δόξα εἰς ἕνα Ἱεράρχῳ ἡχ. πλα. β'.

ΕΞερχῆθι ἡ χάρις ἐν χείλεσί σας ὅσπερ πάτερ, Ἐγέννησας ποιμῶν τῆς τῆ Χριστοῦ ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ ποσάβια, πιδύαν εἰς Τειάδα ὁμοῦσιον ἐν μιᾷ θεότητι. Θεοτοκίον, ὡς ὁπίστω.

Γ' κέτρωσον φιλάγαθε, τόν σόν υἱόν τῆ.

Δόξα τῷ ἁγίῳ Πατέρῳ τῷ ἐν Χαλκηδόνι δ'. Σινώδ'. ἡχ. πλα. β'.

ΤΑς μυστικὰς σήμερον τῆ πνύματος σάλπιγγας. Ἐδῶ θεοφόρος Πατέρας ἀνδοφημήσωμῳ, Ἐδῶ μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τειάδα μίαν, ἀποστάλακτον ἐσίαν τε καὶ θεότητα, τῆς καθαρέτας Ἀρείς, καὶ ὀρθοδόξων πορομάχας, τῆς ποροβύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐπέτα δόξα τῷ ἁγίῳ Πατέρῳ τῆς ἐν Χαλκηδόνι δ'. Σινώδ'. ἡχ. γ'.

Α' Ποσολικῶν ποροδόσεων, ἀκρεβεῖς φύλακες γενόνατε ἅγιοι Πατέρες. τῆς γῶ ἁγίας Τειάδος τὸ ὁμοῦσιον ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείς τὸ βλάσφημον σινωδικῶς κατεβάλετε, μῦθ' ὃν Ἐ Μακεδόνιον πνύματος μάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεσόριον, Εὐτυχία, καὶ Δίοσκορον, Σαβέλλιον τε, καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὦν τῆς πλάνης αἰτήσαθε ῥυθῆναι ἡμᾶς, καὶ ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον ἐν τῇ πίστῃ φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ

Α' Σπόρος συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔδοξο-
λογῶντες ἀνυμνεῖν σε, χαῖρε παναγία παρ-
θένη. Δόξα εἰς Ἱεράρχας, ἥχ. πλ. β'.

Α' Νθεσποι τῷ Θεῷ, ἔπισοι θεράποντες, λειτερι-
χοὶ Κυρίου ἄνδρες ὀπιθυμῶν, σκέψη ἐκλογῆς,
σύλοι ἔσπεύματα τῆς ἐκκλησίας, βασιλείας κλη-
ρονόμοι, μὴ παρασιωπήτε τῷ βοᾶν ὑμῶν ἡμῶν πρὸς
Κύριον. Θεοτοκίον.

Θεοτίθε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος. ὡς ὀπίσθεν.

Δόξα εἰς ὁσέας Πατέρας, ἥχ. πλ. δ'.

Ο' Σιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας ἔνυκτος
ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τῷ ζύλῳ τῆς ζωῆς σύμ-
φυτοι γνέσθαι. παρήσταν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγνο-
θέν Θεόν, κὴ ἡμῶν αἰτήματα ἰλασμόν, κὴ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα εἰς Ὀσιομάρτυρας, ἥχ. πλ. δ'.

Μ Αχάριοι ἐσὲ, ὅσοι, καὶ μάρτυρες Χριστοῦ τῷ Θεῷ.
ὅσοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε.
μάρτυρες δὲ ὅτι μάχαυρα ὑμῶν ἐκ ἐχώρισε τῆς ἀγά-
πης τῷ Κυρίῳ. καὶ δεῖ τῷ χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ
μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς ἔρανοῖς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δ Εἴσποινα πρὸς δεξιά τὰς δεήσεις τῶν δούλων σε,
καὶ λύτρωσαι ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἔθλι-
ψεως.

Δόξα

Δόξα εἰς ἓνα Ὄσιον, ἤχ. πλ. β'.

○ Σιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσξῃ ἤλθεν ὁ φθέρ-
 γος τῆς κατωρθώματων σε, διο ἐν τοῖς ἐρανοῖς
 ὄρες μισὸν τῆς καμάτων σε. τῆς δαμόνων ὀλέσας
 τὰς φάλαγγας, τῆς ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα,
 ὧν τὸν βίον ἀμέμπως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων
 πρὸς Κύριον, εἰρήνῃ αἰτησῶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

○ Εὐὸν ἐκ τῆς σαρκωθέντα ἐγνωμῆς θεοτόκε παρθέ-
 νε. αὐτὸν ἰκέτωε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς ἓνα Ὄσιον, ἤχ. πλ. α'.

○ Σιε Πάτερ ἐκ ἔδωκας ὑπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς,
 εἰς τοῖς βλεφάροις σε νυσταγμὸν, ἕως εἰ τὴν
 ψυχῇ, εἰ τὸ σῶμα τῶν παθῶν ἠλώθευσας, καὶ
 σεαυτὸν ἠτοίμασας τῆς πνύματος καταχώριον. ἐλπίων
 γὰρ ὁ Χριστὸς σὺ τῆς Πατρὸς μονῆς πρὸς σοὶ ἐποίησας.
 καὶ τῆς ὁμοσίᾳς Τριάδος θεράπων γρόμῳ, με-
 γαλοκέρυξ Ν. πρὸς βουε ἑαυτῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ὄσιον Στυλίτῃ, ἤχ. πλ. α'.

○ Σιε Πάτερ καλῶς ἐφ' ὄρες κλίμακα, δι' ἣν ἀνῆλ-
 θες ἐν τῇ ὑψει ἦν ὄρεσιν Ἡλίας ἄρμα πρὸς.
 ἀλλ' ἐκείνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἀλλοῖς ἐκ ἐλίπε, σὺ δὲ
 καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν σύλον σε. ἐράνιε ἀνθρώ-
 πῳ, ἐπίγειε ἀγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκυμένης,
 Ν. ὅσε, πρὸς βουε, τῆς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Μακαρίζομιν σε θεοτόκε. φύλ. 180.

Δόξα

Δόξα εἰς Ὅσιες, ἤχ. β'.

Ω Χυρόμενοι τὸν νοῦν γνώσει θεία πατέρες ἅγιοι, τὰ παρερχόμενα παρήλθετε, μηδὲν θαυμάσαντες τῶν φθειρομένων. ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρονες, καὶ γλυαιότατοι, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ δύθυμία ταπεινοὶ ἐμέτριοι, ἐπὶ παρόντος βίαι τὸ ἄσπαστον πέλαγος σαφῶς διαπεράσαυτες, εἰς ὄσδιον λιμὴν ἐφθάσατε. Χριστὸν ἰλεῖσθε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με, εἰς σὲ ἀνατίθημι μήτηρ τῆ Θεῶ, φύλαξόν με ὑπὸ τῆ σκέπῃ σου.

Δόξα εἰς Ὅσιες, ἤχ. πλ. β'.

Ο Ὅσιοι πατέρες, εἰς πᾶσαν τὴν γλῶσξῆν ὄξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατ' ἑστωμάτων ὑμῶν, διὸ ἐν τοῖς ἔρανοῖς ὄρατε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν. τῶν δαιμόνων ὀλέσαντες τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθάσατε τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπως ἐζηλώσατε. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Κύριον, εἰρήνῃ αἰτήσαυτε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὸν ἐκ σῆ σαρκωδέντα ἔγνωμι Θεοτόκε παρθένε. αὐτὸν ἱκέτωε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ἱεράρχην, καὶ Διδάσκ. ἢ Ὁμολογ.

ἤχ. βαρὺς.

Ε Νέκυλας εἰς τὰ βάθη τῆ πνύματος, ὡς ὅτι γῆς ἀσάρκως βιώτας. κακῆῖθεν ἀντλήτας τὸν πλεόντων τῆς

τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας
διδασκαλίας σε ὅσε Πατέρ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τεκῦσα τὸν δεαυτόν με καὶ σάρκα, ὄξασίαις με
καὶ δαλείαις τε ἀλλοτείαις, λυτρωσαί με δεαποίνα.
Δόξα εἰς ἀγίαν Μάρτ. Γυωαῖκα, ἤχ. πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τε Σωτήρος παρέστη ἡ παρθένη, καὶ
ἀθλοφόρος, καὶ μάρτυς, ὡς βιβλημένη τῆ ἀρεταῖς
τὸ ἀληθινόν, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆ ἀγίας, καὶ
τῆ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοάσα πρὸς αὐτὸν, ἐν
ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχευσα. εἰς ὁσμὴν
μύρεος ἔδραμον Κύριε ὁ Θεός, ὅπως τέτρωμα τῆς σῆς
ἀγάπης ἐγὼ, μὴ χωρίσης με θυμῶς ἐπεράνιε. αὐ-
τῆς ταῖς ἰκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν παντοδυνάμει
Σωτῆρ τὰ ἐλέησα.

Θεοτοκίον. Θεὸν ἐκ σε ὡς ἄνω.

Δόξα εἰς ἀγίαν Παρθένον γυωαῖκα, ἤχ. β'.

Εν πόλει τε Θεῶ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἀγίῳ αὐτῆ, ἐκεῖ
κατεσκήνωσεν ἡ ἀγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον
τηρήσασα. σκέσω μὲν τῆς παρθένου ἐγκάμιον. ὡς
παρθενία ναὸς Θεῶ, ἡ παρθενία Μαρτύρον δόξα,
ὡς παρθενία τῆ ἀγγέλων συμμετοχῆ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ως εἰς ἐλαία κατάκαρπος, ἡ παρθένη ἐβλάστη-
σε, σὲ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς καρποφορεῖ τῆ κόσ-
μῳ τὸ πλάσιον ἐλεός σε Κύριε.

Δόξα

Δόξα εἰς ἀγίας μάρτ. Γυναῖκας, ἤχ. πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τῆ Σωτῆρος παρέστησαν αἱ παρθένοι, καὶ ἀθλοφόροι, καὶ μάρτυρες, ὡς βεβλημένα ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένα ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, ἡ βοᾶσαι πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει ταῖς λαμπάδας κατέχευσαι. εἰς ὅσμιον μύρε σε ἐδράμομεν Κύριε ὁ Θεός, ὅτι τε τρώμεθα τῆς σῆς ἀγάπης ἡμεῖς, μὴ χερείσης ἡμῶς νυμφίε ἐπεράνιε. αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις κατὰπεμψὸν ἡμῖν παντοδύαμε Σωτῆρ τὰ ἐλέη σε.

Θεοτοκίον : Θ εὐν ἐκ σε ὡς ἄνωθεν.

Δόξα εἰς ἀγίας Παρθένας Γυναῖκας, ἤχ. β'.

Εν πόλει τῆ Θεῆ ἡμῶν, ἐν ὄρφ ἀγίῳ αὐτῆ, ἐκεῖ κατεσκήνωσαν αἱ ἀγίαί, τὰς λαμπάδας ἀσβέτους τηρήσασαι, ἀκόσμητον τῶν παρθένων ἐγκάμιον. ὡ παρθενία ναὸς Θεῆ, ὡ παρθενία Μαρτύρων δόξα, ὡ παρθενία ἀγγέλων συμμετόχε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ωσεὶ ἐλαία ὡς ἄνω. Φύλ. 191.

Δοξα εἰς ὁσίαν γυναῖκα, ἤχ. β'.

Τῆς ψυχῆς θηρόματα, καὶ τὰ πάθη τῆ σαρκός, τῷ ζήτει τῆ ἐγκρατείας ἔπεμες, τὰ τῆ ἐννοίας ἐγκλήματα, τῆ σιγῆ τῆ ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥέθρισι τῶν δακρῶν σε, τὴν ἔρημον κατήρδωσας, ἡ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπὸς. διό σε τὴν μνήμην ὁσία ἐορτάζομεν.

Δόξα

Δόξα εἰς ὁσίας γυναῖκας, ἥχ. β'.

Τὰ δὲ ψυχῆς θηρομάτα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, καὶ ξίφει τῆς ἐγκρατείας τετμήκατε. τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῆ σιγῇ τῆ ἀσκήσεως ἀπεπνίξατε, Ἐρείθροι τῶν δακρύων ὑμῶν, τὸ ἔρημον κατηρδύσατε, Ἐβλαστήσατε ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπὸς, διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν ὁσία ἐορτάζομεν. Θεοτοκίον.

Η Μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντὸς παρθένος, ἡ Θεὸν ἀπόφθορος κυήσασα, ὡρεσβύει, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα εἰς Ὅσομάρτυρα γυναῖκα, ἥχ. πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθλοφόρε Ν. πανένδοξε, οὐδὲν τὴν ἀθλοσπασίαν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελεῖν τας, ἀπῆσασθε ῥυσθῆναι περασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν ὡρεσβύεισθε σα, καὶ τῆ μελλέσης κρείσεως, μάρτυς παναοίδιμε. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο Ὑδαὶς ὡρεσβύεισθε ἐπὶ σοὶ, κατηχυμένον ἀπὸ σὲ ἐκπορεύεται, ἀγνή παρθένε θεοτύπη. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, Ἐ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆ αἰτήσεως.

Εἰς Ὅσομάρτυρας γυναῖκας, ἥχ. πλ. β'.

Παρθενομάρτυρες ἀθλοφόροι, πανένδοχοι, τῆς τὴν ὑμῶν ἀθλοσπασίαν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελεῖν τας, ἀπῆσασθε ῥυσθῆναι περασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν ὡρεσβύεισθε σα, καὶ τῆς μελλέσης κρείσεως, μάρτυρες παναοίδιμοι.

Ν

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ,

Ο Ἱερῶς λέγει.

Εἴλωρητος ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νυν, καὶ αἰεὶ, ἔἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἄρχος ἀποκρίνεται. Ἀμήν.

Καὶ ἀμέσως λέγει τὸ Τριτάριον, δόξα κὶ νυν, Πα-
ναγία Τριάς, Κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλόγησον, Πα-
τερ ἡμῶν.

Καὶ ὁ ἱερ. Οὐ π σὲ ἔστιν ἡ βασιλ. ὁ χρ. Ἀμήν.

Δότε περισκυνήσωμεν, ὡς ἔθος, ἔ ακολουθεῖ τ
σιχολογ. τ Ψαλμῶν, ὧν προῶτος ὑπάρχει
ὁ κς'.

ΚΥΡΙΩ ἰ φωτισμός μου, ἔ σωτήρ μου, * τίνα ἔ
φοβηθήσομαι.

Κύριος ἰ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, * ἀπὸ πίνος ἔ
θειλιασω.

Ἐν τῷ ἐγγίζεν ἐπ' ἐμέ κακῶντας, τῷ φαγεῖν τὰς
σάρκας μου, * οἱ θλίβοντές με, ἔ οἱ ἐχθροὶ μου αὐτοὶ
ἠδύνησαν, ἔ ἔπεσαν.

Ἐὰν ὡδρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, ἔ φοβη-
θήσεται ἡ καρδιά μου, * εἰάν ἐπανασῇ ἐπ' ἐμέ πό-
λεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

Μίαν

Μίαν ἡγοσάμην ᾧδᾶ κυρίε, ταύτῃω ζητήσω, *
 τὴ κατ'οικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίε πάσας τὰς ἡμέρας τῆ
 ζωῆς μου.

Τὴ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητά κυρίε, * καὶ ὀπισκέ-
 πτεσθαι τὸν ναὸν τῆ ἁγίου αὐτῆ.

Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτῆ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου,
 ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆ σκηνῆς αὐτῆ, ἐν πέτρᾳ
 ὑψώσε με.

Καὶ νῦν ἰδὲ ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρῶν μου, *
 ἐκύκλωσα, ἔἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτῆ θυσίαν ἀνέ-
 σεως, ἔἔαλλαγμα.

Ἄσω ἔἔψαλα τῶν κυρίω, εἰσάκκυσον Κύριε τῆς φωνῆς
 μου ἢ ἐκέκραξα * ἐλέησόν με, ἔἔ εἰσάκκυσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, κύριον ζητήσω, * ὅξε ζήτη-
 σέ σε τὸ πρῶτωπὸν μου, τὸ πρῶτωπὸν σε κύριε ζη-
 τήσω.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρῶτωπὸν σε ἀπ' ἐμοῦ, * ἔἔ μὴ
 ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τῆ δέλεος.

Βοηθός μου γενεῖ, μὴ ἀποσκορακίσης με, * ἔἔ μὴ
 ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου.

Ὅτι ὁ πατήρ μου, ἔἔ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, *
 ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν μου κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, * ἔἔ ὁδήγησόν
 με ἐν τείβῳ ἀθείᾳ.

Ἐννοκεν τῶν ἐχθρῶν μου, * μὴ ᾧδαδῶς με εἰς ψυ-
 χᾶς θλιβόντων με.

Ὅτι ἐπανεσήπᾶν μοι μάρτυρες ἄδικοι, * ἘΨύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῆ.

Πισδῶ τῆ ἰδέᾶν τὰ ἀγαθὰ κύριε ἐν γῆ ζώντων, * ὑπόμεινον τὸν κύριον.

Ἀνδρίζε, καὶ κραταιῶσω ἡ καρδία σε, * καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον. Ψαλ. ξθ'.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου προσέχευε, * κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Ἀνιχνυθήπασαν, καὶ ἐντραπήπασαν * οἱ ζητῆντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποσραφήπασαν² εἰς τὰ ὀπίσω, * καὶ καταχω-
θήπασαν οἱ βεβλόμμοί μοι κακὰ.

Ἀποσραφήπασαν ὡδῶντικά ἀιχνυόμεμοι * οἱ λε-
ζοντές μοι, ὄγε, ὄγε.

Ἀγαλλιάσασαν¹, καὶ ὠφρανθήπασαν ὀπί σοι * πάντες * οἱ ζητῆντες σε ὁ Θεὸς.

Καὶ λεγέτωσαν ὁλοπαντός, μεγαλυθήτω ὁ κύ-
ριος, * οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτηριόν σε.

Εὐχὴ δὲ πῶρος ἐμὴ, καὶ πένης, * ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι.

Βοηθῶ με, καὶ ῥύσης με εἰσὺ, * κύριε μὴ ῥονίσσης.
Καὶ τὸν Ψαλ. Ν'.

Εὐλίπισόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα. Ζήτ. εἰς τὴν γ' ὡσαν. καὶ μετὰ τὸ, Δόξα καὶ νυῶ. καὶ τὸν κανόνα τῆς Παρθολητ. ἢ τῆ ἀγία καὶ τὴν τάξιν τῆς Γυπικῆς, ἢ τὸν παρόντα τῆ Θεοτόκου.

ᾠδὴ

ὥδὴ α'. ἤχ. δ'.

Τριστάτας κραταιὸς ὁ περθεὶς ἐκ παρθένης, ἀπα-
θείας ἐν βυθῶν, ψυχῆς τὸ τριμερὲς καταπόν-
πουν δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ τῇ νεκρόσται
τῆ σώματ^Θ, ὀπνίκιον ἀΐσα μελώδημα.

Δόξα.

ΕΣείσθησαν λαοὶ, ἔταράχθησαν ἔθνη, βασιλεῖα
κραταιὰ δὲ ἐκλίναν ἀγνή ἐκ τῆ φόβῃ τῆ τόκῃ
σε. ἤλθε γδ ὁ βασιλεύς με, καὶ καθεῖλε τὸν τύ-
ραννον, καὶ τὸν κόσμον φθορᾶς ἐλυξώσατο.

Καὶ νῦν.

Τὸ σκῆνωμα αὐτῆ, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, τοῖς βρο-
τοῖς συγκαταβάς, ἠγίασε Χεῖρος, καὶ ἀσαλεύ-
τον ἔδειξε. μόνη γδ μὴ τὸν τόκον παρθενίας κερμή-
λιον, ἢ τὸν κτίσιν τεκῆσαι διέμεινεν.

ὥδὴ γ'.

ΑΨὺξ κατ᾿ ἄλθεσ βεβλήσει ὀπὶ γῆς, ὁ ὑδρᾶνῳ
πάσης ἀρχῆς, καὶ πεπεινῶ ἀνύψωσας ὄξ ἀΐδε
κατωτάτῃ φύσιν βροτείαν. ἐ γδ ὅστιν ἀγί^Θ, πλὴν
σε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

ΡΥπέτα βροτῶν ἢ ἐσία δὲ σὲ ὀμιλήσατα, ἀσέ-
κτω θεῶ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας πάντα γενε παρθένε
ἐν σοὶ, ἀρτ^Θ ὄξοππῆθεῖσα, παρ^Θ σὲ ἀλώβητων
δὲ φυλάξαντι.

Καὶ νῦν.

Τὶς αὐτῆ, ἢ ὄντιος πλησίον τῆ Θεῆ; ὡς ὑδρᾶνῳ
ἀπαντα τὰ τῆ ἀγγέλων τάγματα; ἢ μόνη ἐν

N 3

τῶ

ταῖς ἄλλαις τῆς παρθενίας, οἷα μήτηρ λάμπουσα τῆ
παντοκράτορι; ὡδὴ δ'.

Ο Καθήμενοι ἐν δόξῃ, ὅτι θρόνον θεότητος,
ἐν νεφέλῃ κέφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθετος, τῇ
ἀκηράτῳ παρθένῳ κὴ δέσωσε, ἔργον κραυγάζοντας,
δόξα Χριστῷ τῇ δυνάμει σου.

Στνανεσράφει ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ ἀόρατος,
ἐν μορφῇ ὑπάρχων, τῆς ἀκατάληπτης θεότητος,
καὶ μορφωθεὶς ἐκ σὺ κόρη τὸ ἀλλόττερον, τὰς εἰδότας
σε, σώζει ἀγνώστοις.

Δόξα.

ΥΠεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ παρθένος τὸν αἶνον, ἐν
μεδέξῃ ὕλης, ἔβρεθη ὅς αὐτῆς χρηματίσαντα,
ὅθεν ἐν δύο ἑσάσις εἰς γνωρίζεται, σαρκοφόρος
Θεὸς, κὴ βροτὸς ἑσέσι. Καὶ νυῖ.

Μετὰ τόκον σε παρθένον, ὁ παρθένον οἰκήσας
σε, καὶ τεχθεὶς ἀσώβητος, λόγος ἔστι Θεὸς διε-
σώσασατος, ἔστι ἐν ταῖς τίκτειν παρθένον διεφύλαξεν, ὡς
δεσπότης, ἔστι Δημιουργὸς πάσης κτίσεως.

ὡδ. ε'.

Νῦν ἀναστήσομαι θεοφητικῶς ἔφη ὁ Θεὸς, νυῖ δο-
ξαθήσομαι, τὸν πεσόντα θεοσλαβῶν ἐκ τῆς
παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμαστὸν ἀνυψῶν τῆς
ἐμῆς θεότητος.

Οἶκον τῆς δόξης σε, ὄρος Θεῶν ἄγιον ἀγνὴ, νύμ-
φῳ, πασιδα, ναὸν ἀγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τῆ
Θεῶ

Θεὸς ἐν σοὶ οἰκήσας, καὶ ᾠδοῦσάν σου ζυφῆς αἰδίης
ἡμῖν ἐργάσατο. Δόξα.

Σ Ἄρχα ὄξ αἵματος παρθενικῆ εἰληφας Χεισὲ,
ἀσπορον ἀρχαυτον, καὶ ἐσπύσατον λογικῶς,
καὶ νοεσάν ἐμψυχωμένω, ἐνεργῆ θελητικῶ, αὐτο-
δέαστον, καὶ αὐτεξέστον. Καὶ νυῶ.

Τ Ὑεαννον φρόνημα, παρθενικὴ ἠχυνε γαστήρ.
βρέφου ἀσπίδων ἦδ' τρώγλω ψυχροθεσθ
ὄξηρδύνησε χερεὶ, καὶ ἀποσάτω ἀλαζόνα καρτελών,
ἦδ' πτωῶν τοῖς ποῖν ὑπέταξεν.
ὡδ. 5'.

Η Ἄθον εἰς τὰ βάθη τῆ θαλάσσης, ἔκατεπέντισέ
με, καταγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων. ἀλλ' ὁ
Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλέν-
θερος. Δόξα.

Π Ἄλαι μὲν ἠπάτησεν ἑὸς, ἔθανάτωσέ με,
ὄξ τῆ φρονητορῆς μου Ἐυας. νυῶ δὲ ἀγνη ὄξ
σε ὀπλάσας με, ἐκ φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.
Καὶ νυῶ.

Α Ἐβουας σε ἀβουασον ἀρρήτως, τῆς δασλαγχίας
κορη, ἐκλοκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων. ἔτ' ὄξ
σε ἀσραπῆ θεότητος, μαργαρίτης Χριστὸς ἔλαμψε.
Καὶ ὡς τὸ Πάτερ ἡμῶν, λέγεται, Ὁ τί σε.
καὶ τὸ Κάθισμα, ἦχ. δ'.

Η Μόνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τῆ παυτός, ἡ μόνη
κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῶ πικρῶ σε

πάντα γε, ῥύσασθαι με τῆς παγίδων τῆς δολίης βελίας, ἡ
 σῆσον με ὅτι πέτασαν τῆς χειρὸς δαλημάτων, αὐτὴν
 ἐκδυσσωπῆσα ἐκτενάς, ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς αἰωνίης πνεύσεως.

Καὶ εἶτα τὸ σπασαζάριον λέγεται, εἰ λέγην δὲ
 κὴ μὴ τῆς ὡδ. ζ'.

Ν Ἐοὶ ζεῖς ἐν βαβυλωνίῳ, πρὸς αἶμα τυραννικὸν εἰς
 φλῆναφον δέρματος, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνεβῶων,
 ὄλογητὸς εἶ κύριε ὁ Θεὸς τῆς Πατέρας ἡμῶν.

Ε Ἄκει με πρὸς ὑμῶν δίασ, πῶς τῆς παρθενικῆς
 τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, βοᾶν τῆς Μητρὸς καὶ
 παρθένης, ὄλογημένη, κύριε ὁ Θεὸς μετὰ σὲ τῆς δυνά-
 μειων.

Δόξα.

Υ Περτέρα τῶν κτισμάτων ὠφθης, ὡς τὸν πιπλῶ
 πεκῆσα ὁ κύριος. διόσοι βοῶν θεοτικῆς, ὄλογη-
 μένη, κύριε ὁ Θεὸς μετὰ σὲ τῶν δυνάμειων.

Καὶ νῦν.

Κ Υπερόπτητά σε μίαν σέβω, ἐν ἀγιασμοῖς ζεῖσιν
 ἀδελφίρετον, ὑμῶν ζεῖσιν πῶς φῶς, ὄλογημένη
 κελῶν σοι, ἢ τὸ πᾶν διῆθύνεσα.

ὡδ. η'.

Λ Υξωτὰ τῆς παντὸς παποδύαμε, τῆς ἐν μέσῳ
 φλογὸς ὄσεβήσαντας. συγκαταβάς ἐδρόσισας,
 ὁ ἐδίδαξας μέλπειν, πάντα τὰ ἔργα ὄλογεῖτε,
 ὑμῶν τε τὸν κύριον.

Ε Κ πλῶρα τῆς Ἀδὰμ πλασκηθήσας σε, ἐκ τῆς
 σῆς παρθενίας σεσίρκαται, ὁ τῶν ἀπάντων

κν-

κύριον, ὃν ὑμνεῖτε βοᾶμεν, πάντα τὰ ἔργα ὀλο-
γεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Εὐλογεῖμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα
τὸν κύριον.

ΕΝ σκηνῇ Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ἐν σοὶ θεοτόκε
μυστήριον. τὸν γὰρ ἕόν σε ἄσαρκον, ὑπεδέξατο
μέλπον, πάντα τὰ ἔργα ὀλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν κύ-
ριον. Καὶ νῦν.

ΙΣααὶθμεις Τριάδος δέσωσε, τὸ τῆς σῆς παρθε-
νίας προσχάραγμα. ἐν γὰρ παρθένοις σώμασι,
κατεπάτησαν φλόγα, παῖδες βοᾶντες ὀλογεῖτε,
ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Αἰνεῖμεν, ὀλογεῖμεν, προσκυνεῖμεν τὸν κύριον.

Διὸς τῆς παντὸς παντοδυνάμει.

Εἶτα ὁ Ἱερ. λέγει.

ΣΕ τὴν Θεοτόκον τὴν μητέρα τῆς φωτὸς ἐν ὑμνοῖς
μεγαλιώμεν.

Ὁ χορὸς λέγει τὴν ᾠδὴν τῆς θεοτόκης.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου. ὡς ἐν τῷ ὁρθρω. ψάλ. 72.
καὶ μετὰ τὸ δόξα καὶ νῦν, λέγεται.

ᾠδὴ θ'.

Κρυπτόν θεῖον ἄχραντον, ἐν σοὶ τελεῖται ἐμφανῶς,
μυστήριον παρθένε ἄχραντε. καὶ γὰρ Θεὸς ἐκ σε
σεσωμάτωται δι' ὁσα λαγχρῖαν, διό σε ὡς θεοτόκον
μεγαλιώμεν.

ο' εθ'

Ο Ράμψ ὡς κείνον σε, τῆ ἀλεργίδι βεβαμμένῳ
 ἄρχαντε τῆ θείᾳ πνύματι, τῶν ἀκανθῶν ἐν
 μέσῳ ἐκλάμπεσαν, Ἐ δὲ δάσας πληρῶσαν, ὅδῳ σὲ
 γησιῶς μεγαλιώοντας. Δόξα.

Ρ Ευσὴν προσλαβόμενῳ βροτείαν φύσιν, ἐκ τῆς
 σῆς πανάμωμε γαστρὸς ὁ ἀφθαρτῶ, ἐν ἑαυτῷ
 ἀνέδειξεν ἄρρώστον δι ὠσα λαγχύαν, δίοσε ὡς θεο-
 πόκον μεγαλιώμεν. Καὶ νῦν.

Η Πάντων δεαυόζκοτα τῆ ποιημάτων, τῷ λαῷ
 σκ δάρησαι τὰ τῆς νίκης τρέπαια, ἢ δυ μὲν ἢ
 πθῆσαι ὑπόσπονδον τῆ ἐκκλησία, ἵνα σε ὡς θεοτύ-
 κον μεγαλιώμεν.

Εἶτα λέγ. τὸν ψαλμὸν ξς'.

Ο Θεὸς οἰκτιρηῆσαι ἡμᾶς, καὶ ὀλογηῆσαι ἡμᾶς, *
 ὀπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτῆ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆ-
 σαι ἡμᾶς.

Τῆ γνάμ, ἐν τῆ γῆ ἢ ὁδόν σε, * ἐν πᾶσι τοῖς
 ἔθνεσι τὸ σπῆριόν σε.

Ἐ ἕομολογησάτωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, * ἕομολο-
 γησάτωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Ἐ ὑφρανθήτωσαν, καὶ ἀγαλλιάτωσαν ἔθνη, * ὅτι
 κειεῖς λαὸς ἐν ἀδύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῆ γῆ ὀδηγή-
 σεις.

Ἐ ἕομολογησάτωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, * ἕομολο-
 γησάτωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν
 αὐτῆς.

Εὐ-

Ἐὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βλογοῦσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, * καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἐπετα τὸ ἱερόν, Παναγία ξιάς, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σὲ ὅτιν· καὶ.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. Πρὸς σὲ γὰρ καταφύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν, ἔτι πάλιν ἀμύρτανοντες, ἔχομέν· σε προσβόσσαν. διὸ δὲ χαρισέντες βοῶμεν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μὲν σὲ.

Δόξα καὶ ναῦ.

Ηκυείως ἔτι ἀληθῶς θεοτόκος, ἡ μεσιτεύουσα ὡς μήτηρ ἐν παρρησίᾳ τῶν ἡμῶν καὶ Θεῶν ἡμῶν, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου, διαφύλαξον τὴν σκέπη σου προστρέχουσα, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσα, ἔτι πρὸς σὲ καταφύγουσα, τὸν λιμένα, τὸ ταῖχος, τὴν μόνην προσοσίαν τῶν ἡμῶν καὶ χριστιανῶν.

Ἐπετα ἡ εὐχὴ λεγομένη ὡσαύτως τῶν ἱερῶν.

Τὴν κυρίαν δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Παιτοκράτορ δέσποτα, ὁ τὸ μέτρον τῆς ἡμέρας συμπληροῦσας, ἔτι τὸ σκότος δέμεν ὅτι συστάται τῆς νυκτός, ἐν ἣ τὴν τὴν σαρκὸς ἡμῶν ἐδωρήσασθαι ἀνάπαυσιν, πάειδε, καὶ συγχάρισον ἡμῶν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐκείνα τε, καὶ τὰ ἀκέραια, κατὰ τὴν νοῦν, καὶ λόγον, καὶ προῶξιν. Καὶ μνήθητι κύριε πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, δὲ χαῖς τῶν ἁγίων πατέρων.

πατέρον ἡμῶν, χαρίζομεθα ἡμῖν τὸν ὑπνον φαντασιῶν πονηρῶν ἐλδύθεον, ἐννοσιῶν αγαθῶν πεπληρομένον, καὶ πεφωτισμένον τῇ θείᾳ σε χάριτι. Ἴνα ὑπνώσαντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ θανασάντες ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, ἔ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, ἔ αἰ, καὶ εἰς.

ὁ χρ. Α' μὲν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ε' νδοξε θεοτόκε ἀειπαρθενε.
 Δ ἑσσοτα θεέ Πατερ. καὶ ὁ ἱερ. Δ ὄξα σοι Ἰησοῦ Χριστέ.
 Δ ὄξα Πατρὶ.

Ἀπόλυσις.

Ἐπεσόδοκτον, καὶ ἀκαταίχλιτον ποιήση κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν προσδύχλι τὴν ἀποδέπνε ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἔ δὲ χάρις τῶν ἁγίων Πατέρον ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν σώσει, ἐλεήσει, ἔ θαρυλάξει πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς ἔ φιλέιθερος.

ὁ χρὸς. Α' μὲν.

Καὶ λέγεται τὸ τυχὸν ἀνίφωνον τῆς θεοτόκε, καὶ τελείται ὡς ἔδος, ἡγην σὺν τῷ Αἰνῆτε τὸν κύριον.

ΑΠΟ-

ΑΓΓΟΔΕΙΓΝΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ,

Ὁ δὲ λέγεται ἐν ἐκείναις ταῖς ᾠδασκοβαῖς ἐπιστολαῖς
 πρὸ πάντων τῶν σαββάτων, ἐν οἷς ἔχ
 ὑπάρχει ψαλμὸς τῆ ἀγίας.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν ἔτι αἰεὶ, ἔτι
 εἰς τρεῖς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τε κυεῖς δεηθῶμεν. Κεῖσε ἐλέησον.

Τὴν πρὸς τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Καὶ λέγει τὰ εἰρηνικά ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ. Ἐυλογία δὲ.

Οτι ὁρέπει σοι πᾶσα δόξα, ἡμῶν, καὶ ὁμοθυμα
 νως, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ.

Ἐξελίγη πᾶσι. ὁ χρῆσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Θεοτοκία, ἡχ. β'.

Εὐαγγελίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας
 ἀξίωσον ἡμᾶς δεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν
 ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου.
 εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμεν σοι, ὡς ποτὲ
 ὁ Γαβριὴλ ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιερατῆρος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ⓜ Εἰας γερόναμεν κοινωνοὶ φύσεως διὰ σὲ δεοτόκε
 ἀειπαύσθηνε. Θεὸν γὰρ ἡμῶν σεσαρκωμένον ἔτε-

κες,

κες, δὶό σε καταχρέως πάντες ὄσεβώς μεγαλιώ-
μεν.

Ε'π' Ἐ'π' ἐν. Α' νπλαβεῖ, σῶσον. Ἰ ἡς παναγίας.

Ο'τι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὸ ὄσιν ἡ βασιλεία.

Ε ἰρήνη πᾶσι. Κ αὶ τῷ Πνύματί σε.

ἦχ. πλα. β'.

Ε' Ν τῷ ναφ' ἐσῶτες τῆς δόξης σε, ἐν ἐρανώ ἐσῶ-
ναι νομίζομεν θεοτόκε, πύλη ἐπνεάνιε, ἀνοιξον
ἡμῖν τὴν θύραν τῆ ἐλέες σε. Δόξα καὶ νυῶ.

Ε' Λπίς τῆ κόσμος ἀγαθῆ θεοτόκε παρθένε, τὴν σὴν
Ἐ μόνω φοβεράν πρῶσαιαν αὐτῶμεν, σπλαγ-
χίῳπτι εἰς ἀπερίστατον λαὸν, δυσάπησον τὸν ἐλέη-
μονα Θεὸν, ῥυθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης ἀπει-
λῆς μόνη ὄλορημένη.

Ε'τι Ἐ'τι. Α' ντιλαβεῖ, σῶσον. Ἰ ἡς παναγίας.

Ο'τι ἀγαθὸς Ἐ φίλᾶν θεοπος Θεὸς ὑπάρχεις, Ἐ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, Ἐ τῷ Ἰῶ.

Ε ἰρήνη πᾶσι. Κ αὶ τῷ Πνύματί σε. ἦχ. πλ. δ'.

Π ρῶσαια φοβερά καὶ ἀκαταίχρωτε, μὴ παρίδης
ἀγαθῆ τὰς ἰκεσίας ἡμῶν πανύμνητε θεοτόκε.
ἐπείξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε, ἐς ἐκέλευσας
βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς ἐρανόθεν τὴν νίκην,
διότι ἔτεκες τὸν Θεὸν μόνη ὄλορημένη.

Δόξα, καὶ νυῶ.

Η' Νοιτὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἄχραντε θεοτόκε, τῆς
πρῶσπρόχοντάς σοι πισῶς λύτερσαι ἐκ τῶν κιν-
δύων.

δουίων, ἵνα δοξάζωμε τὸν πανάγαθον τόκον σε, τὴν
σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν. καὶ δι' αὐτοῦ ψάλλεται.
Κύριε εὐσέβησον τῆς προσδοχῆς μου. ἔψαλλομένε,
ὁ ἱερὸς λέγει εἰς ἡχ. δ'.

Ⓞ Εὐσεβέσθησον, ἔψαλλομένε, ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ὡς ἐν τῷ ὄρθρῳ
καὶ ἑκταξοπ. ἡχ. δ'.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῆς χριστιανῶν συστάσεως
θεοτόκε παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ καταφύγον-
τες ἀσθενεῖς διαμένομεν, καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες
ἔχομέν σε προσβύβασαν. διὸ δωχαριστῶντες βοῶμεν
σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριε μετὰ σοῦ.

Δ. ξα, καὶ νω.

Ἡ Κυρία, καὶ ἀληθῶς θεοτόκος, ἡ μιστιβύστα
ὡς μήτηρ ἐν παρρησίᾳ τῷ Υἱῷ σε ἔθει ἡμῶν,
θαφύλαξον τὴν ποιμνίαν σου, ἔξαιρέτως τῆ σκέπη
σου προσέχεσσαν, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσα, ἔπρὸς
σὲ καταφύγουσαν, τὸν λιμένα, τὸ τεῖχος, τὴν μό-
νῃ σου προστάσαν τῆ γενεῆς τῆς χριστιανῶν.

Ⓞ Κανὼν τῆς θεοτόκου, ἡχ. δ'. ᾠδ. α'.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι τὸν Ἰσραὴλ φύγοντα, ἐκ
τῆς δελίας φαραῶ, καὶ ἐν θαλάσῃ σώσαντι,
καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψαντι, ἄσωμεν τῷ λυξωτῇ ἡμῶν
Θεῷ, ὅτι δεδόξαται.

Σὲ τὸν πανάγαθον Λόγον ἐκδυσωπῶ κύριε, ὡς
ποιπλιώ μου καὶ Θεόν, τῆ σῆ με σκέπασον χάριτι,

καὶ

καὶ ὅξ ἐχθρὸν ὠρθόμενων μελύτρωσαι, Ἐσώσάτων
τῆς αἰσῶν βλάβης ὅξάρπασον.

Κ Αταφυγή θλιβομένων μήτηρ Θεῶ πάναγιε, ἰσώ
τῶ σκέπῳ σε πισῶς, ὁ σὸς αἰκέτης κατέφυγον,
παντὸς κακῆς σωτήρησον ἀτρωτον, ἐκδυσαπέστα
τὸν Χριστὸν, ὃν ἀπεκύησας. Δόξα.

Α Πὸ ἀνθρώπων ἀδίκων Ἐπνησῶν ῥύσαι με, Ἐ
ἀπο γλώσσης δολίας ὁ ὄπισθὰ μου Θεῶ κύριε τὴν ἀν-
θρώπινῳ ἀσθένειαν, ὅπως σε ὡς Δεργετην ἀνυμνῶ,
αἰεὶ με σκέπασον. Καὶ νῦν.

Ο Ἰ ὄπι χαίροντες μάτῳ μήτηρ Θεῶ πάναγιε,
τοῖς ἐμοῖς πάντοτε κακοῖς, θένῳ δεινῶ σω-
τηκόμενοι, καταχλωθείηται ἀρχαίτε, βλέποντες,
τῆ σῆ με σκέπη κραταῖ ὡδελφερέμῳ.
ὡδ. γ'.

Ο Σερεῶν βρονητῶ Ἐκίζων Πνῶμα, σερεωσὸν με
κύριε, ἵνα ὑμῶ σε ἑλικρινῶς, Ἐποιῶ τὸ θε-
λημά σου, ὅτι ἐκ ἔσιν ἀγιῶ ὡς ὁ Θεὸς ἡμεῖς.

Ο Δανιήλ ἐκ σώματος λέόντων, ῥυσάμενος ἀπήμο-
να, καμὲ τὸν δῆλον σε ἀγαθὴ ῥύσαι ἐκ σώ-
ματος ἀδίκου, καὶ ἀπὸ γλώσσης κύριε δολίας ὡς ὡ-
σπλαγγισῶ.

Ε Ἐν τῷ πρὸς σὲ παρθένε κκραγένει, εἰπάκκσον
τῆ δέλα σε, Ἐ ἐν βίῳ πάντων κακῶν ὡδελφε-
ρησὸν με σῶσον, ἐκδυσαπέστα κύριον τὸν μόνον φιλάν-
θρώπου.

Δόξα.

Δόξα.

Τὰ ἐν κρυφῇ Χεῖρὲ με πεπραγμένα, μὴ φανερό-
σης πταίσματα, τὰς ἐνδρῶντας κατ' ἐμέ,
καὶ τὴν πτώσιν με ζητῶντας ὡς ἀγαθὸς μεταίωσον,
Ἐσῶσον με τὸν δέλλον σε.

καὶ νῦν.

Ηθωμάσῃν λογίαν κοκκιμένη, νῦν ἐπ' ἐμοὶ
θωμάσῃσον, τὰ σα' ἐλέη Ἐοικηρμῆς τὰς πλε-
σίης σε παρθένε, Ἐκ παντοίων ρύται με παρίδων
τὸ ὄφειος.

ὁ Ιερ. λέξη.

Επ' ἐπ. Ἀνπλαβῆ. Τῆς παραγίας ἀρχάντα.

Σπ' ἠυλόγηται, Ἐδεδοξάσῃ τὸ πάντιμον, Ἐμε-
γαλοπρεπὲς ὄνομά σε, τὸ πατρὸς. Εἰρήνη πᾶσι.

• χρῆς. Καὶ τὰ Πινύματι σε.

Κάθισμα, ἦχ. δ'.

Τῆ θεοτικῇ ἐκτενῶς νῦν πρεσπέτωμεν, ἐν μετα-
νοίᾳ κρόζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. δέσποιναι
βοήθησον ἐφ' ἡμῖν ἀλαγχριδαῖτα, ἀσῶσον ἀπολ-
λύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποσρέψῃς
σὲς δέλης κενεῖς, σὲ γὰρ Ἐμόνλω ἐλπίδα κοκκίμεθα.

φδ. δ'.

Ακίκοσι ὁ πρεσφίτης τὴν ἐλπίσιν σε κύρει Ἐεφο-
βήθη, κατενόησε τὰ ἔργα σε Ἐδέξῃ, δόξα τῇ
δυνάμει σε, δόξα Χεῖρὲ τῇ συγκαταβάσει σε.

Τὰ ῥήματά με κύρει ἐνώπιον, Ἐπρεσδέξῃ τὸν
συναγμένον με, καὶ τῇ σκέπῃ σε με σέπασον τῇ

Ο

ἀγία,

ἀγία, ὅπως ἀκυρίδως τοῖς ἐχθροῖς φθονεροῖς δέσπο-
τα γηήσωμαι.

Η Βασιλεῦ ἐκείνα τὸν βασιλέα κύριον αἰὲν δυσώ-
πει, ἀκυρώσω πάνταν βέλησιν ἐναντίον, κατ'
ἐμὲ τὴ δέλω σε, ἐ σώζεσθαί με ἀβλαβῆ ἀκινδυ-
νον. Δόξα.

Πρὸς σέ με τὸν νοῦν ἀνάγω, πρὸς σέ με ἢ τὰ
ὄμματα ἢ τὴν καρδίαν, ἀνατείνω παντοδύνα-
με ὡς σκεπτόν, ῥῦσαι ἐκ παγίδων με, παντὸς θη-
ρώτῃ, ἐ τὴ ἐνεδρόντος. Καὶ νοῦ.

Τὸν δυνατὸν ἐν ἰσχύι κυήσασα παιάμωνε τὸ
ἀσπενές με, ἱκετεύω σε δυνάμωνσον, ἐ δολίαις
ῥῦσαι δυναστείας με, ἀνθρόπων δεινῶν, ἐ δαιμό-
νων ἀρχαντε. ὦσθ' ἐ.

Ανάτειλόν μοι κύριε τὸ φῶς τῶν προσευγμάτων
σε, ὅτι πρὸς σέ Χριστὸ τὸ Πνεῦμά με ὀρθοεῖζες
ἐ ὑμνήσες, σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐ πρὸς σέ κατέφυ-
γον τῆς εἰρήμης βασιλῆ.

Εκ θλίψεως βοήθειαν πᾶσάχες μοι φιλάνθρωπε,
ἐ φθονερός τὸς ἐπεμβαίνοντας, ἢ θλίβοντάς
με μάτῳ, ἀσπενές ἀπόδειξον, ἐ τῆς τέτων ῥῦσαι
με προσδοκίας ἀγαθῆ.

ΚΥβέρνησον με δέσποινα πελάγει θαλαττῶντα,
καὶ κοσμικῶν σκηνδάλων ἀρχαντε, καὶ ῥῦσαι με
δαιμόνων ἐπιπρείας δέομαι, πονηρῶν ἀνθρόπωντε
καὶ κινδυνῶν καὶ φθορῆς.

Δόξα.

Δόξα.

Ματαίωσον τὰς μάτῳ με πειράζων δοκιμάζον-
τας, Ἐ μὴ ποιήσης με ὀπίσθῳ ἀνθρώπων,
τῷ φθονέοντων τῷ ἡμετέριον μου, ὁ εἰδώς με κύριε
Ἰησοῦ τὸ ἀσθενές. Καὶ νῦν.

Νγκη, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σε παρθένη εἰς βοήθειαν
ὀπισηλῶμαι ὁ οἰκέτης, μὴ ἐξεδενώσης, μὴ
δὲ καταχυῆς με ἐκ τῆ προσηδοκίας μου, ἥνπερ κέ-
κτημαι εἰς σέ. ὡδὴ 5'.

Ζ Ἄλλῃ με λογισμῶν καταλαβῶσα, εἰς βυθὸν ἀπέρ-
ριψεν ἀμέζων ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ κυ-
βερνήτα ἀγαθὸ προφθάσας δάσωσον, ὡς τὸν προ-
φήτῳ, Ἐ σῶσον με.

Ζ Ἄλλῃς με, καὶ κινδύων, Ἐ σπανδάλων τῆ βίᾳ
δάσωσον, σκέπασόν με τῇ χειρὶ ἀοράτων ἐχ-
θρῶν, καὶ ὁρατῶν ἀδίκων ἐπιρρίας, ἵνα ὑμῶ σε φι-
λάνηθῃς.

Ψ Τῆς με θεοτόκου τὰς ὀδύνας, καὶ πάθη τῆ σώ-
ματος ἰατρεύσον δυσωπῶσε, Ἐ τῇ σῆ μεσιτείᾳ
πρὸς Θεόν, παντὸς ἐπερχομένην παρασμεῖ, κινδύ-
νων σῶσον σωτήριον.

Δόξα.

Κ Τέλει ὁ τὰς παῖδας ἐν καμίνῳ ἀβλαβῆς ῥυσά-
μενον, καὶ μετ' ἔδελον σε ῥύσαι ἀβλ. βῆ ἀπὸ
πάσης πονηρῆς βελῆς, Ἐ ἐπιρρίας τῷ φθονεῶν
ἐχθραίνοντων μοι.

Ο 2

Καὶ

Καὶ νῦν.

Τέτοιας ἰσφ' φύσιν ἢ παρόντα, τῆτον οὐ' ἰκέτωε
 στεροχότητω παρθένε, ἢ ψυχῶ με φυλάξαι
 ἀβλαβῆ, κινδύων ἀσχετων ἐπερχομένων ἐκάστοτε.
 Ὁ ἱεροῦς λέξη.

Επ' ἔτι. Ἀντιλαβεῖ. Τῆς παναγίας ἀρχάντι.
 Σὺ γδ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης Χριστὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἔσσι τλὴ δόξαν ἀναπέμπ. Εἰρήνη πάσι. ὁ Χριστός.
 Καὶ τῷ Πνεύματί σου. Κοιτάκιον.

Προσασία ἀμαχε τῆς θλιβομένων, ἔθερμῆ ἀν-
 πλιψις τῆς παρσπεχόντων ἐπι σοι, ἐκ τῆς κιν-
 δυῶν με λύξωσαι, μὴ με παρείδης ἢ πάντων βοή-
 θεια. Ὁ οἶκος.

Δέξαι τλὴ δέησιν ἡμῶν ἀπαρέπεια τῆ κόσμου, ὡς
 δάκρυα ἢ πόνους, ἔπισιν χανααίας, ἔτῆ τε-
 λώνος σεναγμον, μετάνοιάν τε Πέτρα, ἔτῆ χῆρας τὰ
 λεπτά ὁ σὸς Τίος ἐδέξατο, ὡσαύτως παναγία θεό-
 τυμφε δέξαι δυσωπῆντας, μὴ παρείδης, μὴ ἀπό-
 ση πανύμνητε σὸς πρὸς οἰκέτας, τὸν κέκμηρον καμὲ
 βορβόρω τῆ ἔργων με, ἔτῆς χηζισι τῆς σῆς νῦν
 βοηθείας ὄρεξον ἀγνὴ τλὴ χεῖρα σου τῆ σωτηρίας, μὴ
 με παρείδης ἢ πάντων βοήθεια. ὡδῆζ'.

Τῆ εἰκόνι τῆ χριστῆ μὴ παρσκηψήσαντες παῖδες
 ἀβραμιαῖοι, ἐδοκιμάζοντο ἄσπερ χριστὸς ἐν
 χονδότηριω, ἐν καμίνω δὲ φλογός, ὡς ἐν θαλάμῳ
 φωτεινῷ ἐχρόβλον βοάντες, ἀλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῆ
 πατέρον ἡμῶν. Εἰν

ΕΝ βελαῖς ὁ φοβερός τὰ δευβέλια πάντα τὰ τῆ
 ψυχῆς μου πρὸς σὲ κατ' ὄψιν, τὴς κατ' ἐμῆ
 βελουομένης, μὴ ἐάσης ἀγαθὴ κακοποιήσαι με πο-
 τὲ, ἀλλ' ὅλον με λύξωσαι τῆ πρὸςδοκίας αὐτῶν
 βραύτα, ὁ λογιτὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ψυχὴν μου τὴν πολλαῖς ἐσκοπισμένῃ ἀπὸ-
 ταις, ἀγνῆ τὲ βίβη φώπσον. δέομαι, ἡ Φωὸς τὸ
 θεῖον ἀποτεκεῖται, τὴς πειράσαι φθονεθῶς δοκιμά-
 ζοντας ἐχθρὸς, ἀπεράκτες ἀπέργασαι, ἔσωσον με
 ἀγαθὴ τὴν πεποιθῆτα εἰς σὲ. Δόξα.

Τὰς ὁδὸς σε ὁ Θεὸς ὡς ἀγαθὸς γνώρισόν μοι,
 ἔδιδάξόν με Χριστὸ τὰς τείβεις σε, ἔμὴ ἐά-
 σης με πνευματῶν ὑπὸ ἀνθρώπων, ἐκ δαιμόνων
 δυσμερῶν, ἀλλὰ τῆ σὴ σκέπε με κραταιοτάτῃ χειρὶ
 ἐκδυσωπῶ σε αἰ. Καὶ νῦν.

Επὶ σὲ τὴν καθαράν, χεῖρας ἐκτείνω ῥυτῶτας,
 εἰδώς σε κόρη σαφῆς τὸ δάσπλαγγον, μὴ παρί-
 δης τὴν δέξιόν μου, ἀλλὰ τείχος ὄχιθρον ἀπὸ πρὸς-
 σῶτα δυσμερῶν, γρηῃ μοι σὺ ἀρχαίτε, τῆ πρὸςδο-
 κίας αὐτῶν ἀπολυτρώσα με. ὠδ. ἡ.

Εν πρὸς φλογὸς παείσανται, χερσὶν μου, σεραφίμ
 κύριε, ἔπάσα κτίσις ὕμνον ἀδεί σοι τερπνόν,
 ὕμνεῖτε ὁλογοῖτε, λαοὶ φυλαὶ ἔγλαῖσαι, τὸν ὄντως
 ὄντα Θεὸν, εἰς πάντας τὴς αἰῶνας.

Ως δέσωσας φιλάνθρωπε, τὸν πισόν σε Δαβὶδ
 πάντοτε, πειρατιῶν ἐρχομένων ἐπ' αὐτόν,

καὶ μετὸν σὸν οἰκέτιον, τῶν ἐπισυμβαίνόντων, ἔξάρ-
 πασον παγίδων αἰεὶ, ὅπως ὑμολογῶ σε.

Τῆς κακίας ἀπεκύσας, ἀναίρετῳ ἀγνῇ κύριον,
 ὄνπερ δυσώπει, ὡς γίόν σε Ἐ Θεόν, κακίας
 με ἀνθρώπων, Ἐ βλάβης τῶν δαιμόνων, λυτρώσα-
 σθαι τῷ σῶ κερταίαν, δοξολογῆντα σέπλω.

Εὐλογῆμῳ Πατέρα, γίόν, καὶ ἅγιον Πνῶμα
 τὸν κύριον.

ΜΑνασῆν ποτὲ ὡς ἔσωσας, ἀεργέτα Χριστὲ δέσ-
 μιον, κατελημμένον, Ἐ βοήσαντα θεράδας,
 καὶ μετ' ἐπεσοδίας, τῆς ἐχθραίνόντων σαῶσον, καὶ
 δεῖξον μετ' ἐτέτων ὀρμῆς, ἰσφ' ἔσθον βεῶσοι.
 Καὶ γῶ.

ΗΨυχὴ με τετραμύπτω, βλαβεραῖς ἡδοναῖς
 δέσποινά, οἱ θλίβοντές με, ἐπληθύνθησαν
 ἐχθροί, βοήθησόν μοι, αἰεὶ ἐκδυσωπέσα.
 Αἰνῆμῳ, Ἐλογῆμῳ.

Ἐν πυρὶ φλογὸς παρίσανται, χειρβίμ, σεραφίμ.
 Ὁ Ἱερός λέξη.

Σετ' θεοτόκον τ' Μητέρα τῆ φωτὸς ἐν ὕμνοις μεγα-
 λυόμῳ.

Καὶ ὁ χρὸς ψάλλει τὸ Μεγαλιῶν. καὶ ἔπειτα.
 ὡδ. θ'.

ΟΤι ἐποίησέ μοι μεγαλιῶν ὁ δυνατός, Ἐ ἅγιον τὸ
 ὄνομα αὐτῆ, Ἐ τὸ ἔλεθ' αὐτῆ εἰς γλυεάν, καὶ
 γλυεάν τοῖς φοβημένοις αὐτὸν.

Ο'τι

Ο ΤΙ Θεὸς ἐλέες, καὶ οἰκτιρῶν ὑπάρχεις Χριστέ, οἰκτιρῆσόν με μένε ἀγαθὲ, καὶ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων φθονεῶν ῥύσαι ἔσωσον με.

Π ΟΛΛΟΙ οἱ πολεμῶντες ἀπὸ ὑψὸς με δυσμηεῖς, πολλοὶ δὲ ἔν γῆ οἱ φθονεῶς ἐπεμβαίνοντες αἰὲ τῇ ἀσθενείᾳ με, ἔξ ἂν παρθένε ἔσωσον με.

Δόξα.

Ε Λέησόν με μένε ἐλεήμων πάσαντά σοι, ἔ δίδε μοι χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ ἀνδροφύων βλαβεῶν νῦν ἔξελεῖ, κακοποιεῖν ὀπιζητῶντων με.

Καὶ νῦν.

Υ Μνά σε θεοτόκε, δεῖ σὲ γὰρ σώζομαι παντὸς ἐπερχομένου πειρασμοῦ, καὶ βοᾶ σοι σκετενάς, τῇ ἀσθενείᾳ με γὰρ δεῖ παντὸς βοηθός.

Μετὰ ταῦτα γεναζόμενοι πάντες λέγεσθε τὰς ὑμῶν πρὸς θεοτόκε, ἦχ. πλα. δ'.

Τ Οἷ πολεμῶντά με ἐχθρὸν πολέμησον Δόξε, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς με Θεᾷ τῶν παινοικτιρῶν.

Αἴσμα μελωδῶντα με δέξαι, πείραξ τῇ ἐμῇ ταπεινώσει, ἔ σερῶσον τῇ πίσει τῇ ἀγία, ὅπως ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας βοήσω πρὸς τὸν κύριον.

Ο τῶν Πατέρων ἔ ἡμῶν Θεὸς δόλορητὸς εἶ, δι' ἧ ταπεινώματα δόλορηται, καὶ ἰσχυρῶνται, ἔ ἡμῶν τῶν θεομήτορα μεγαλιώορη.

Μεγαλιώορη πάντες τῶν φιλανδραπίαν σε κύριε

σωτήρ ἡμῶν, εἰς δόξαν τῆς δόξης σου, καὶ σεφάνους τῆς
πιστῶν, ὁ μεγαλύνων τὴν Μιτῆρα τὴν τεκέσασάν σε.

Χαῖρε ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, χαῖρε πανάρχαι τε παρθέναι
ἀγνῆ, χαῖρε δέσποινα καὶ παρθενία τῶν κόσμων, χαῖρε
τείχος Ἑ καταφυγῆ, καὶ σκέπη τῶν γένων ἡμῶν.

Τὸ πὸ τὸ σὺν ὄσων λαγυρίαν κατατρίβουσα θεοτόκε,
ταῖς ἡμῶν ἰκεσίαις μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ
κινδυνῶν λύξωσάν ἡμῶν, μόνη ἀγνῆ μόνη ὄλορη-
μένη.

Ἡ ἐλπίς τῆς ἀπηλπισμένων, ἡ ζωὴ τῆς ἀπεγνωσμένων
ἡ ἀντίληψις πῶν εἰς σὲ παρορροούντων, ἀγία δέσποινα
θεοτόκε τὴν βοήθειάν σου κατάπεμψον ἡμῖν.

Σὲ δυσωπῶμεν ὡς Θεῶν Μιτῆρα, ὄλορημένη πῶρ-
βουε, παθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸ ξισάριον, Παναγία ξίας, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σὺ
καὶ τὸ τροπάριον.

⊗ Εὐτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει, Ἐπεὶ σὲ κατα-
φύγει ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἡμῶν.

Λιμένας σε ἀχέμασον, καὶ τείχος ἀποσμάχων
κεκτημένοι, τῶν ἐν ζάλῃ τῶν σώζεις, σὺν ἐν ἀνάγ-
καις λύξωσάν, Ἐπεὶ τῶν ἐν θλίψεσι γενῶν ὄραμβία,
θεόμεθα. ⊗ εὐτόκε ὁ κόσμος εἰς σὲ ἐλπίζει. ὡς ἀνω.

Εἶτα ὁ ἱερὸς.

Ε' Ἄλεσον ἡμῶν ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου, θεό-
μεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἔλεσον.

ὁ χρῆς. Κ ὕριε ἔλεσον, Κ ὕριε ἔλεσον.

τ' πέρ

Υ' πὲρ τῆ Ἰλσον, Ὀμνῆ, ἔ δ' ἀδελλακτὸν γυέδαυ
τὸν ἀγαθὸν, ἔ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν ὅπι ταῖς
ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. Κ ὕριε ἐλέησον,
Κ ὕριε ἐλ.

Υ' πὲρ τῶν περκοπιασάντων, καὶ ἀφιεροσάντων, τῶν
δρακονέντων, καὶ ἐντειλαμένων ἡμῖν ἀ' χεδαυ ἰαφ'
αὐτῶν, δεηθῶμεν. Κ ὕριε ἐλ. Κ ὕριε ἐλ.

Υ' πὲρ μνήμης, κοιμήσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύ-
σεως πάντων τῶν κεκοιμημένων χριστιανῶν, πατέρων,
ἔ ἀδελφῶν ἡμῶν ἢ ἐνθάδε, καὶ πανταχῶς κειμένων,
κοιμήσεως, ἀνέσεως, καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως
αὐτῶν, δεηθῶμεν. Κ ὕριε ἐλ. Κ ὕριε ἐλ.

Ε' πάκωσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
των τῶν περῶν τῆς γῆς, ἔ τῶν ἐν θαλάσῃ μα-
κρᾷ, ἔ ῥῦσαι κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν μονὴν ἡμῶν ταύ-
την, ἔ πᾶσαν πόλιν, ἔ χώραν χριστιανῶν ἀπὸ οὐγῆς,
λοιμῶν, λιμῶν, σεισμῶν, καταποντισμῶν, πνεῶν, μα-
χαίρας, ὀπδρομῆς ἀλλοφύλων, ἔ ἐμφυλίε πολέ-
μω, καὶ ἐπάκωσον ἡμῶν, καὶ ἐλέησον.

ὁ χρεῖς. Κ ὕριε ἐλ. ιβ'.

Καὶ ὁ Ἰερῶς.

Ο' Τι ἐλεήμων, ἔ φιλάνθρωπε Θεὸς ὑπάρχεις,
ἔ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, ἔ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νυῖ.

Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων
ἡμῶν δόξα σοι.

ὁ γο'

ὁ χορὸς. Δόξα, Ἐ νυῶ, Κ ὕριε ἐλέησον, Κ ὕριε ἀλό-
γητον.

ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Ἐὐαγγελιστὴς Ἐ ἐλεήμων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντης ἀν-
τι Μητρὸς Θεωτοίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἐ ἀειπαρθένου
Μαρίας, Ἐ πάντων τῶν ἁγίων, προσδέξοιτο τὴν
προσυχὴν τῆς ὡσακλήτεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν,
καὶ δωρεὰς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφίσει ἁμαρ-
τιῶν σῶσθαι, ἐλεήσει, Ἐ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος. ὁ χορὸς. Ἀ μὲν.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ

Λ Ε Γ Ε Ι Ο Ἱ Ε Ρ Ε Υ Σ.

Ἐ Ἰσχυρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νυῶ. Ἀ μὲν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεὺς
δράνιε.

Καὶ τὸ ξισάγιον, Παναγία ξίας, Πάτερ ἡμῶν
καὶ Ὅτι σὲ ἔβιν.

Δ ὅτε προκυήσωμεν τὰ βασιλ. ὡς ἔθος.
Καὶ λέγεται τὸ Ἐ ἔλεσον με ὁ Θεός, καὶ μὴ ὅτι κανὼν
τῆς ἁγίας. ἐπὶ ἐκ ἑστὶ κανὼν, μὴ τὸ Δ ὅτε προκυ-
νήσωμεν, λέγεται ὅτι τὸ Μ ἀκρίτοι οἱ ἄμωμοι.

Καὶ

Καὶ εἰς τὸ τέλος τόξισάγων, Παναγία ξίας, Πάτερ
ἡμῶν, καὶ τὰ παρόντα ἱσοπάεια.

Ελέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀπορῆντες, ταύτῳ σοι τῷ ἰκεσίῳ ὡς
θεωότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρωμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ελέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι σοὶ γὰρ
πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ
μνησθῆς τῆς ἀνομιᾶν ἡμῶν, ἀλλ' ὅτι βλεψὸν καὶ νυῦ
ὡς δάσπραγγον, ἔλυτρωσάμεν ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐχθρῶν
ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἔἰμεν λαὸς σε, πάντες
ἔργα χειρῶν σε, ἔτὸ ὄνομά σε ὀπιεκκλήμεθα.

Τῆς δάσπραγγίας τῷ πύλλω, ἀνοιξὸν ἡμῖν δά-
λορημῶν θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀσολή-
σωμεν, ῥυαθείμεν διὰ σέ τῆς πειρασίων. σὺ γὰρ εἶ ἡ
σωτηρία τῆς γῆς τῆς χριστιανῶν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῆς ἐμῶν θεοτόκε πταίσμάτων,
πρὸς σέ κατέφυγον ἀγνή, σωτηρίας δεόμενοι.
ὅπως φαί τὴν ἀδενῆσαν με ψυχῶν, καὶ πρὸς βόσσε
τῶν ἡμῶν καὶ θεῶν ἡμῶν, δοθῆναι μοι τῷ ἀφείσιν,
ἀνῆραξα δεινῶν, μόνη δάλορημῶν.

Παναγία θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς με, μὴ
ἐγκαταλίπης με, ἀνθροπίνη προσασία μὴ κα-
ταπίσσεισ με, ἀλλ' αὐτὴ ἀνπλαβῆ, καὶ ἐλέησον
με.

Ηἐλπίς τῆς ἀπληπισμένων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπεγνωσμέ-
νων, ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προσερχόντων,
ἀγία

ἀγία δέσποινα θεοτόκε, τὴν βοήθειάν σε κατὰπεμ-
ψον ἡμῖν.

Τ Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα με, εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μήτηρ
τῆς Θεᾶς, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σε.

Ὁ ἱερῶς.

Τ Ἔκυρτα δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Εὐχῆ.

Ὁ Ἐν παντὶ καρδίᾳ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν ἐσχρατῇ καὶ
ὄπῃ γῆς προσκυπέμεθα, καὶ δοξαζόμεθα
Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πό-
λυδυσπλαγής, ὁ τὸς δικαίους ἀγαπῶν, ὁ τὰς
ἀμαρτωλὸς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν
δὲ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. αὐτὸς
κύριε πρὸς δεξιά καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐν-
τάξεις, καὶ ἴθυσον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς
σε. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγιάσον, τὰ σώματα ἀγνίσον,
τὰς λογισμὰς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, ὁ
ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, ὁ ὀδυῆς.
Τείχετον ἡμᾶς ἀγίοις σε ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβο-
λῇ αὐτῶν φρενέμενοι, καὶ ὁδηγέμενοι, καταστήσω-
μεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ὀπίγνωσιν
τῆς ἀπερίττου σε δόξης. ὅτι ὁ λογιτὸς εἰ εἰς τὰς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

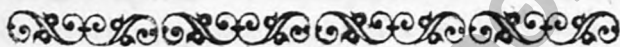
Τὴν πρῶτην. Ἐνδοξὴ θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Δέσποτα Θεᾶ, Πάτερ. Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Δόξα,

Δόξα, και νῦν, και ἀπέλυσις.

Ε' Υπερόσκειον, και ἀκαταίχυντον ποιήση κύ-
 ρει. ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν περιστοχίω τῆ μεσονυκ-
 τικῆ ἡμῶν τῆ ἀμαρτωλῶν, και ὄχαις τῆ ἀγίων
 Πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν σωση, ἐλεήση,
 και διασουλᾶξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς και φιλάν-
 θεος. Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Διεγομένη ἐν τῇ μεγάλῃ μ'. μέχρι τῆς μεγάλης δ'.
 τῆς ἀγίας ἑβδομάδ. χεῖρι τῶν Παρασκευῶν,
 Σαββάτων, Ἐκυρ. ἑσπέρας, Ἐ τῆ ἑρπῶν
 τ' ἀγίων μ'. μαρτύρων, και τῶ
 Ἐυαγγελισμῶ.

Ὁ ἱερθε λέγει.

Ε' Υλοποιητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν.
 ὁ χρ. Ἀμὲν.

Τὸ τρισάγιον, Παναγία τριάς, Πάτερ ἡμῶν, και
 Ὁ τισῶ ὄσιν. Δ ὦτε προσκυνησώμεθα. ὡ. ἔσος.
 Ψαλ. δ'.

Ε' Ἐν τῷ ὀπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσέ με * ὁ Θεὸς ἡ
 τῆς δικαιοσύνης με.

Εν

Ε'ν θλίψει ἐπλάτυνάς με, οἰκτείρησόν με, * καὶ
εἰσακέσων τῆς φροσύνης μου.

Τισὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι; * ἵνα πῆ
ἀγαπᾶτε ματαιότητα, Ἐ ζητᾶτε ψῆδος;

Καὶ γινώτε¹ ὅτι ἐθαυμάσωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐ-
τῆ, * κύριε εἰσακέσεται με ἐν τῷ κρεαγένει μου
πρὸς αὐτὸν.

Ὁργίζεσθε, Ἐ μὴ ἀμαρτάνετε, * ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν ὅτι ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, * καὶ ἐλπίσατε ὅτι
κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι, πὺς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; * ἐση-
μώθη ἐφ' ἡμῶς τὸ φῶς τῆ φροσύνης σου κύριε. ***

Ἐ δώκας ἴφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, * ἀπὸ
καρπῶ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύθη-
σαν.

Ε'ν εἰρήνῃ ὅτι τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, Ἐ ὑπνώσω, *
ὅτι σὺ κύριε καταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλ. 5'.

Κύριε¹ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, * μηδ' ἐφ'
τῇ ὀργῇ σου παιδείσης με.

Ἐ λήσόν² με κύριε, ὅτι ἀδικῆς εἰμι. Ἰασά με φ'
κύριε, * ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀσᾶ μου, Ἐ ἡ ψυχὴ μου ἐτα-
ράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε;

Ἐπίσρεψον κύριε, ῥῦσά μου τὴν ψυχλήν μου, * σώσον
με ἕνεκεν τῆ ἐλέους σου.

Ὅτι

Ὅτι ἐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονόων σου, * ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τίς ἔξομολογήσεται σοι.

Ἐκοπίασα ἐν τῷ συναγμῶν μου, λέσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, * ἐιδάκρυσί μου τὴν σρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμῶ ὁ ὀφθαλμός μου, * ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόσητε ἀπ' ἐμὲ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, * ὅτι εἰσήκουσε κύριος τὴ φωνῆς τῆ κλαυθμῶν μου.

Ἦκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, * κύριος τὴν προσεύχην μου προσεδέξατο.

Αἰχλωθείσαν, καὶ ταραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, * ἀποσραφείσαν, καὶ καταχλωθείσαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλ. ιβ'.

Ἐως πότε² κύριε ὀπίλησέν με εἰς τέλος; * ἕως ἤ ποτε ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῶ;

Ἐως πίνῃς θήτομαι βελῆς ἐν ψυχῇ μου; * ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτὸς.

Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; * ἕως ὅτι βλεψόν, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον σὺ ὀφθαλμούς μου, * μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

Μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου, ἴχουσα πρὸς αὐτὸν. * οἱ θλιβοῖτές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν ζαλώθῃ.

Εἰ γὰρ

Εὐχὴ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα, * ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ὅτι τῷ σωτηρίῳ σου.

Ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ ἐργαζήσαστί με, * καὶ ψαλλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τῆ ὑψίστου.

Δόξα, καὶ τιμῆ, ἀλλ. γ'. Δόξα σοι ὁ Θεὸς, οἷς ἔσθαι.
Ψαλλμὸς κδ'.

Πρὸς σὲ κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ζήτηε εἰς τὴν γ'. ὄραν.

Ψαλ. λ'.

Εὐπὶ σοὶ ἰ κύριε ἤλπισα, μὴ καταιχνυθῆν εἰς τὴν αἰῶνα, * ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ῥύσαι με, καὶ ἔξελθε με.

Κλίνον πρὸς με τὸ ἔσ σου, τάχυνον τῆ ἐξελεύσασθαι με, * γρη῏ μοι εἰς Θεὸν ὑψιστὴν, ἔ εἰς οἶκον καταφυγῆς τῆ σωσασθαι με.

Ὅτι κραταίωμά μου, ἔ καταφυγή μου εἶσὺ, * ἔ ἔνεκον τῆ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, ἔ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑψιστὴς μου.

Κύριε εἰς χεῖρας σου ᾤψασθαι τὸ Πνε῏μα μου, ἔ λυθώσω με κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Ἐμίσησας τῆς διαφυλάσσοντας * ματαιότητας διακονῆς.

Εὐχὴ δὲ ὅτι τῷ κυρίῳ ἤλπισα, * ἀγαλλιάσασθαι, ἔ ὠφραθήσασθαι ὅτι τῷ ἐλέει σου.

Ὅτι ἐπαίδες ὅτι τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῆ ἀναγ-

ἀναγκῶν τῶν ψυχῶν μου, * Ἐὖ σὺ ἐκλέκεις με εἰς
 χεῖρας ἐχθρῶν.

Ἐΐσησας ἐν δρυχώρῳ τὰς πόδας μου, * ἐλέησόν με
 κύριε ὅπως θλίβομαι.

Ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, * ἡ ψυχή μου,
 Ἐὖ ἡ γαστήρ μου.

Ὅπως ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, * Ἐτὰ ἔτη μου ἐν
 συναγμοῖς.

Ἡ δένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰχὺς μου, * Ἐτὰ ὅσα μου
 ἐταράχθησαν.

Παρά πάντας τὰς ἐχθράς μου ἐγλήθη ὄνειδος, *
 καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς
 μου.

Οἱ θεωρῶντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμεῖ, * ἐπελήθη
 ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας, ἐγλήθη ὡσεὶ σκῆθρον
 ἀπολωλὸς.

Ὅπως ἤκουσα ψόφον πολλὰν παρὸς ἐμὴν κωνυκλίαν, *
 ἐν ταῖς ὀπίσθεναι αὐτὰς ἀμαρτίαις ἐπ' ἐμὲ, τὸ λαβεῖν
 τῶν ψυχῶν μου ἐβλαδίσαντο.

Ἐγὼ δὲ ὅπως σὺ κύριε ἤλπισα, * εἶπα σὺ εἶ ὁ Θεὸς
 μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροῖ μου.

Ῥῦσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, Ἐκ τῆν καταδιω-
 κόντων με, * ὅτι φημι τὸ πρόσωπόν σου ὅπου τὸν δε-
 λόν σου, σῶσον με ἐν ταῖς ἐλέησιν σου.

Κύριε μὴ καταιχυνθείην, ὅπως ἐπικαλεσάμην σε,
 αἰχυνθείσαν ἀσεβεῖς, Ἐκαταθείηται εἰς ἀδύα.

P

Α'λα-

Ἄλλα λαληθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια * τὰ λαλῶντα
κὴ τὰ δικαίως ἀνομίαν, ἐν ἑσθηφαίᾳ, καὶ ὄξυδεν-
νώσῃ.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χριστότητός σε κύριε, ἥς ἔκρυ-
ψας τοῖς φοβημένοις σε, * ὄξηργάσω τοῖς ἐλπίζου-
σιν ὅτι σέ, ἐναντίον τῆς ἡμῶν τῆς ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτὰς ἐν ἀποκρύφῳ τῷ κρυπτόν σου
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, * σκεπάσῃς αὐτὰς ἐν σκιῇ
σου ἀπὸ ἀνηλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητός κύριε, ὅτι ἐθαυμάσωσε * τὸ ἔλεός
αὐτοῦ ἐν πόλει πελοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, * ἀπερρίμμα ἀπὸ
κρυπτόν σου τῆς ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τὸ εἰσῆκασαι τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, * ἐν
τῷ κρυφόν μου πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτὸ, * ὅτι
ἐληθείας ἐκζητεῖ κύριε, ἵνα ἀνταποδίδωσι τοῖς
κρυπτόν σου ἑσθηφαίαν.

Ἀνδρίζεσθε, ἵνα κρυφόν σου ἡ καρδία ὑμῶν, * πάν-
τες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

Ψαλ. 138.

Ὁμοιωτικῶν ἐν βοήθειᾳ. Ζήτησὶς τῆς 5. ὥραν.

Καὶ μὴ τὸ δόξα ἐν σοὶ, ἀλλ. ἐκ γ. ἐ δόξα σοι
ὁ Θεὸς, λέγονται ταῦτα Ἡσαΐας.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, γινώτε ἔθνη, καὶ ἠτιμάσατε. Ὅτι μεθ'
ἡμῶν ὁ Θεὸς, ἐκ β'.

Ἐπα-

- Ἐπακούσατε ἕως ἐχάτε τῆ γῆς . ὅτι μὴ .
- Ἰσχυρότες ἠπείαθε . ὅτι μὴ .
- Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, Ἐ πάλιν ἠπείθησθε . ὅτι μὴ .
- Καὶ ἢν ἀν βελῶν βελύσητε, δὴσκεδάσθ κύριον . ὅτι μὴ .
- Καὶ λόγον, ὃν εἰς λαλήσητε, ἐμὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν . ὅτι μὴ .
- Τὸν δὲ φόβον ἡμῶν ἐμὴ φοβηθῶμεν, εἰδὲ μὴ ταρα- ὅτι μὴ .
χθῶμεν .
- Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν ἀγάσωμεν, Ἐ αὐτὸς ἔσται ὅτι μὴ .
ἡμῖν φόβον .
- Καὶ εἰς ἐπ' αὐτὰ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν . ὅτι μὴ .
- Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτὰ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτὰ . ὅτι μὴ .
- Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός . ὅτι μὴ .
- Ὁ λαὸς ὁ πορεύομενος ἐν σκοτίᾳ εἶδε φῶς μέγα . ὅτι μὴ .
- Ὅι καὶ τικέντες ἐν χώρα καὶ σκιά θανάτου, φῶς λάμ- ὅτι μὴ .
ψαι ἐφ' ἡμᾶς .
- Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν . ὅτι μὴ .
- Ὅ ὃ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ὅπι τῆ ὥμα αὐτῆ . ὅτι μὴ .
- Καὶ τῆ εἰρήνης αὐτῆ εἰς ἔσιν ὅριον . ὅτι μὴ .
- Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆ μεγάλης βελῆς ἀγγέλος . ὅτι μὴ .

Θαυμασιὸς σύμβουλος . ὅτι μὴ .

Θεὸς ἰσχυρὸς , ἐξουσιαστὴς , ἀρχῶν εἰρήνης . ὅτι μὴ .

Πατὴρ τῆ μέλλοντος αἰῶνος , ἀμὴν . ὅτι μὴ .

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς , γινώτε ἔθνη , καὶ ἠπιάσατε . ὅτι μὴ
ἡμῶν ὁ Θεός . ἔκ γ' .

Καὶ ὡθὺς τὰ παρόντα τρία ἔσοπαρ .

Τὴν ἡμέραν δελθῶν , Ὁχαρισῶ σοι κύριε , τὴν
ἑσπέραν αἰτῆμα σὺ τῆ νυκτὶ ἀναμέριτον ,
ὡδράχαι μοι σωτῆρ , καὶ σῶσον με . Δέξα .

Τὴν ἡμέραν παρελθῶν , δοξολογῶ σε δέσποτα , τὴν
ἑσπέραν αἰτῆμα σὺ τῆ νυκτὶ ἀσκανδάλισον , ὡδρά-
χαι μοι σωτῆρ , Ἐσῶσον με . καὶ νυῖ .

Τὴν ἡμέραν δευτέρου , ὑμνολογῶ σε ἄγιε , τὴν ἑσπέραν
αἰτῆμα σὺ τῆ νυκτὶ ἀνεπίβελον , ὡδράχαι μοι
σωτῆρ , καὶ σῶσον με .

Καὶ ἀμείσας .

Η Ἀσώματα φύσις τὰ χερυβίμ , ἀσηγήτοις σε
ὑμνοῖς δοξολογῆ .

Ἐξαπέρυγα ζῶα τὰ σεραφίμ , ταῖς ἀπαύσοις φωναῖς
σε ὑψυψοῖ .

Τῶν ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατὰ , ζισαγίοις σε ἀσμα-
σιν ὄφημεῖ .

Πρὸ γὰ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατὴρ , καὶ σὺ ἀναρ-
χῶ ἔχεις τὸν σὸν Υἱὸν .

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς , τῆς Τριάδος
δαικνύεις τὸ ἀμερές .

Πανα-

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεῶν, οἱ τῷ Λόγῳ αὐτόπται,
 Ἐΐπουργοι.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, ὡς ἀθάνατον
 ἔχοντες τὸ ζῶν.

Υἱὲ πάντων προσβάσατε ἐκτενάς, ὅτι πάντες
 ὑπάρχοντες ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ρυθέντες τῷ πονηρῷ, τῷ Ἀγγέλων βοή-
 σωμεν τῷ ᾧδῳ.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τελτάμε κυεῖ, ἐλεῆσον, Ἐ
 σῶσον ἡμᾶς.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν. ὡς εἰς τὸ τέλος τῆς θ'. ὥρας.
 μετὰ δὲ τὸ Πισθῶ λέρογται ἄξυς.

Αἱ λιτανεῖαι τῶν ἁγίων.

Παναγία Δεσποῖνα Θεοτόκε, Πρέσβυε ἱερῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐκ β'.

Πᾶσι αἱ ἐξάνια δυνάμεις, προσβάσατε ἱερῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιε Μιχαὴλ ἀρχεράγγελε, πρέσβ.

Ἄγιε Γαβριὴλ ἀρχάγγελε, πρέσβ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων ἀγγέλων Ἐ ἀρχαγγέλων, προσ-
 βάσατε ἱερῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη προφήτα, καὶ πόρομοε, πρέσβυε
 ἱερῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων προφητῶν, πρέσβυσατε.

Ἄγιε Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβ.

Ἄγιε Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβ.

P 3

Ἄγιε

- Ἄγιε Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρέσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἐυαγγελιστῶν, πρεσ-
 βάσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αμαρτωλῶν.
 Ἄγιε Στέφανε ὁσσοτόμαρτυς ἔσσοτοδράκονε, πρέσ-
 βει ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αμαρτωλῶν.
 Ἄγιοι Τεσσαράκοντα μάρτυρες, πρεσβάσατε.
 Ἄγιοι Παιτελεήμων καὶ Ἐρμόλαε, πρεσβάσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αμαρτωλῶν.
 Ἄγιοι Σεβαστιανὲ σὺ τοῖς ἀλητῶσ σου, πρέσβ.
 Ἄγιε Ἀδριανὲ, πρέσβ.
 Ἄγιε Πεγκόπτε, πρέσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων ἔμεγαλομαρτύ-
 ρων, πρεσβάσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
 Ἄγιε Νικόλαε Ἀρχιερέρχε, πρέσβει.
 Ἄγιε πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε ἕρανοφάντωρ, πρέσβ.
 Ἄγιε Ἰωάννη Χρυσόσομε, πρέσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν, πρεσβάσατε.
 Ὅσιε πατὴρ ἡμῶν Σάββα, πρέσβει.
 Ὅσιε πατὴρ ἡμῶν Βενέδικτε, πρέσβ.
 Ὅσιε πατὴρ ἡμῶν Ὀνέφριε, πρέσβ.
 Ὅσιε πατὴρ ἡμῶν Νεῖλε, πρέσβ.
 Ὅσιε πατὴρ ἡμῶν Βαρδολομαῖε, πρέσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ὁσίων καὶ ἀσκητῶν, πρεσβάσατε.
 Ἄγια Θεέκλα παρθενομάρτυς, πρέσβει.
 Ἄγια Μαρίνα μεγαλομόρτυς, πρέσβ.
 Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων παρθενομαρτύρων γυναικῶν τῶν
 Χριστῶ. πρεσβάσατε.
Ἄγια

Ἁγία Μακρίνα, ᾠρισβδι.
 Ἁγία Μαρία Μαγδαληνή, ᾠρισβδι.
 Ἁγία Ναταλία, ᾠρισβ.
 Ὁ χροὸς τῶν ἁγίων Γυναικῶν, ᾠρισβδίσαπ.
 Καὶ πάντες οἱ Ἄγιοι, ᾠρισβδσαπ.

Ἡ ἀήπιτος, Ἐ ἀκατάληπτος, καὶ θεία δυνάμις τῆς
 τιμῆς Ἐ ζωοποιῶσαυρεῖ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς
 τὰς ἀμαρτωλῆς. Ἐβ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς. Δις.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἐλέησον
 ἡμᾶς.

Εἶπα τὸ ξισάριον, Δόξα καὶ νῦν, Παναγία ξιας,
 Πάτερ ἡμῶν, καὶ ὅτι σε ἔβειν, καὶ αἰέτως
 λέγονται ταῦτα τὰ ξοπ. ἡχ. πλ. δ'.

Τῶν ἀσεβῶν ἐχθρῶν με τὸ αὔπνον ἐπίστασα
 κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός με τὸ ἄτονον ἐγνώσ
 ὁ πλάσας με. Διὸ εἰς χεῖρας σε ᾤδραθήσομαι τὸ
 πνῶμα με, σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθό-
 τητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον. Καὶ τὰς νοερεῖς
 ὀφθαλμῆς με φώτισον ἐν τῇ ξυση τῶν θεῶν λόγων
 σε, καὶ δέξαι με ἐν καρῶν δ' ἔθω πρὸς σὴν δοξο-
 λογίαν, ὡς μονῶ ἀγαθῆς καὶ φιλάνθρωπῶ.
 Δόξα.

Ὡς φοβερά ἡ κείσις σε κύριε, τῶν ἀγγέλων πα-
 ρισαυρῶν, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βί-
 βλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐξωγμένων, τῶν λο-
 γισμῶν

ρισμῶν ἐξεταζομένων. Ποῖα κρείσσις ἔσται ἐν ἐμοὶ πρὸς
συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς με τὴν φλόγα κα-
τασβέσσει; τίς με τὸ σκότος, καταλάμψει; εἰμὴ σὺ
κύριε ἐλεήσῃς με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἀκαταίχμητον θεοτόκην ἐλπίδα σε ἔχων σω-
θήσομαι, τὴν προσδοκίαν σε κοκκημένῳ πανά-
χραντε ἔφοβηθήσομαι. Καταδιώξω τὰς ἐχθράς μου,
ἔξωπόσομαι αὐτὰς, μόνῳ ἀμπεχόμενῳ, ὡς θῶ-
ρακὰ τὴν σκέπην σε, ἔτι πάντοδύναμον βοήθειάν
σε. Καθικελεύων βρωῶ σοι, δέσποινά σῶσον με ταῖς
πρεσβείαις σε, ἔανάσπῃς με ἐκ ζοφώδους ὕπνου
πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τῇ ἐκ σὺ σταρκωθέν-
τος ὑπὲρ τῆ Θεῆ.

Εἶτα Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ ἱερεὺς
λέγει, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
καὶ τὸν ψαλμὸν, Ἐλέησον με ὁ Θεὸς. καὶ τὸν κανόνα
τῆς Παρακλητ. καὶ τελεῖται ὡσαύτως ἐν ταῖς μικρῇ ἀπο-
δείπνῳ σὺν τοῖς κδ'. Κύριε ἐλέησον. Ἀντὶ δὲ τῆς εἰχ-
τῆως τιμιωτέραν, λέγεται ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς.
ἐκ γ'. εἶτα Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Εὐφροσύνῳ καὶ ἀκαταίχμητον ποιήσῃ κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν τὴν προσδοκίαν τῆ μεγάλης ἀποδείπνου
ἡμῶν τῆ ἁμαρτωλῶν, ἔδωχαίς τῶν ἁγίων πατέρων
ἡμῶν ἐν ἀσέσει ἁμαρτιῶν σῶσις, ἐλεήσις, καὶ δεξι-
οσύνη πάντας ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ANTI-

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΞΕΛΛΗΝΙΣΘΕΝΤΑ,

Λεγόμην εἰς τὸ τέλος τῶ ὄρθρου, τῶ εἰσπρεύειν, καὶ
τῶ ἀποδείπναι, ἢ τῶ μισοφυκτικῆ καθ' ἑκάστην
ἡμέραν, καὶ τὴν πύξιν αὐτῶν.

Ἀντίφωνον λεγόμενον ἀπὸ τῆς εἰσπρέας τῶ σαββ.
πρὸς τὴ Κυρ. α'. τῆς μ'. ἢ Χριστῶ ἁγίων,
μέχρι τῆς Ἰσαπαντῆς τῶ κυρείς,
καὶ ἀκλείως.

Σ Εμὴ Σωτῆρος ἁγίασα, δέξομαι εἶσα
Οὐλύμποιο πόλι, ἀλὸς ἄσρον, οὕτως πεσόντα
Δῆμον, ἀνίστατ' ἱέρμερον, τὸν σὸν ἡμετῆρα,
Θαμβέσης φύσως, ἅγιον τεποκῆα. μενεῖσα
Παρθένος, ὡς παρὶν, ὅπιστ' αὐτίς, Γαβριὴλ ἀπὸ
γλώσσης

Κεῖνο λαβῆσα τὸ χαῖρε, ἀμῆρτωλὸς ἐλεήσις.
σιχ. Ἀγγελος Κυρείς Διημελίσα τῶ τῆ Μαρία.
ἀπόκρ. Καὶ συνέλαβεν ἐκ Πνύματος ἁγίου.
Ἐυζώμεθα.

Τ Ἦν χάριν σε δέομεθα κύρει, ταῖς ἡμῶν δε-
νοίαις ἐγχαδσον, ὅπως οἱ, τῶ ἀγγέλε διαχε-
λίζοντ, Χριστῶ τῶ Ἰε σε τὴν ἐσατάρκωσιν ἐνω-
κότες

κότες, δὲ τὴ πάθους, καὶ τὴ σωρῶν αὐτῆς πρὸς τὴν
 τὴ ἀναστάσεως δέξαν ἀναχωρῶμεν, δὲ τὴ αὐτῆς Χριστῶ
 τὴ κυρίαι ἡμῶν. ἀπόκρισις. Ἀ' μὲν.

Ἀπὸ δὲ τῆς α'. ἰαπέρας τὴ Χριστῶ ἡγνήσιως
 λέγοντι οἱ παρόντες σίχ. μὴ τὴ ἀχῆς.

σ' χ. Μετὰ τόκον, παρθένη, ἀμόλυτος διέμεινας.
 ἀπὸ κρ. Θ εορηνήτρια πρέσβυτε ἰαφ' ἡμῶν.

Ευζώμεθα.

Θεός, ὁ τῆς αἰωνίαι σωτηρίας τῆ τῆς μακαρίας
 Μαρίας ἀφόρω παρθένη τῶ ἀνδραπέω γένε
 γέρεα πορισάμενος, ὡδράχε, δεομεθα, ὅπως αὐτὴν
 ἰαφ' ἡμῶν μεσιτεύειν γοήσωμεν, δι' ἧς ἡξιώθημεν,
 τὸν τῆς ζωῆς αὐτεργὸν ὑποδέξασθαι, τὸν κύριον ἡμῶν
 Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ὑόνσε. Ἀ' μὲν.

Μετὰ τὴν Ὑπαπαντὴν, ἦγεν ἐν τῶ τέλει τῆ
 ἀποδ' ἀπνε τὴ ἡμέρας ἐκείνης, μέχρι τ' δ'.
 τ' μεγάλης ἐβδομάδ' Θ, Ἀντίφωνον.

Θ' Τετανῶν ἀνασσα χαῖρε,
 Δέσποινα ἀγγέλων γήθει.

Χαῖρε ρίζα, χαῖρε πύλη,

Ἐξ ἧς τέταλκε φῶς κόσμῳ.

Χαῖρε ἔνδοξε Παρθένη,

Ἐν ἀπάσαις εὐαιδῆς.

Οὕτε ὡ πάνυ καλλίστη,

Δι' ἡμῶς τε Χριστὸν ἐκδυσάπει.

σ' χ. Ἀξιώσον με ἐπαινεῖν σε Παρθένη Ἰεσῶ.

ἀπό-

ἄποκρ. Δός μοι δυνάμιν κτ' ἧδ' ἐχθρῶν σε.

Ἐυζώμεθα.

Παράσχε ἐλεήμων Θεέ τῇ ἡμετέρα σαφρότητι
 προσοσίαν, ἵνα τλῶ τῆς ἀγίας θεοτόκου μνήμῃ
 τελῶντες, τῇ δ' αὐτῆς ἐντεύξεως βοηθείᾳ ἀπὸ τῶν
 ἡμετέρον ἀνομημάτων ἐξανασωθῶμεν, διὰ τῆ αὐτῆ
 Χριστοῦ τῆ κυρίε ἡμῶν. Ἀμὴν.

Ἀπὸ τῆ ἀποδιάψε τῆ μεγάλε σαββάτε μέχρι τῆς
 εὐφρίας τῆ σαββάτε μὴ τλῶ Πεντηκοστήν,
 λέγεται τὸ παρὸν Ἀντίφωνον.

Αἴνασσα τῶν ἔραυῶν δὲφραίνε. ἀλληλεΐα.

Ὅτι ὄν ἠξιώσαι βασιάζειν, ἀλληλεΐα.

Ἐξάνεση, καθὼς εἶπεν, ἀλληλεΐα.

Ἐυχε ἰσθ' ἡμῶν τῷ Θεῷ. ἀλληλεΐα.

ἴχ. Χαῖρε, Ἐ δὲφραίνε παρθένε Μαρία. ἀλλ.

ἄποκρ. Ὅτι ἐξάνεση ὁ Κύριος ἀληθῶς, ἀλληλεΐα.

Ἐυζώμεθα.

Ο Θεός, ὁ διὰ τῆς ἀναστάσεως τῆ ἡμετέρας τῆ κυρίε
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν κόσμον δὲφραίνει δὲδο-
 κήσαι, ᾠδοῦμεθα, δέόμεθα, διὰ τῆς αὐτῆ ἡμετέρας
 παρθένε Μαρίας τὰς τῆ αἰωνίε λαβῆν χάριος βίε,
 διὰ τῆ αὐτῆ Χριστοῦ τῆ κυρίε ἡμῶν. Ἀμὴν.

Ἀπὸ

Ἀπὸ τῆς παύσης ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων
πάντων, μέχρι τῆ ἐωθινής τῆ σαββάτου τῆς
τεσσαρακισῆς τῆς τῆ Χριστῆ γηνησιως,
τὸ παρὸν λέγεται Ἀπίωνον.

Χ Αἶρε δέσποια, μήτηρ ἐλέες, ζωὴ, γλυκύτης,
ὣ ἐλπίς ἡμῶν χαῖρε, πρὸς σὲ βοᾶμεν οἱ τῷ Εὐας
ἐξ ὀρισοῦ παῖδες. Πρὸς σὲ ἀπενίζομεν, σενάζοντες,
καὶ φρηνέντες ἐν τῇ δε τῇ τῆ κλαυθμῶν Θεοῦ κοιλάδι.
Ἄγε δὴ σωθήσοι ἡμῶν, ὅτι ἐυσπλαγγχες σε ὀφ-
θαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίσπεσον, καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογη-
μόνον καρπὸν τῆς κοιλίας σε, μὲν τῆ ὑπεροχῆς ταύτης
ἡμῖν ἀγάδειξον. ὦ ἐπιεικής, ὦ εὐσπλαγγχε, ὦ ἡδέϊα
Παρθένη Μαρία.

στχ. Εὐχα ὑπὲρ ἡμῶν ἁγία Θεογονήστρια.
ἀπόκρ. Ὁπως ἀξιώσωμεν τῆ ἐπαγγελιῶν τῆ Χριστῆ.
Εὐζώμεθα.

Π Ἀντακράτωρ αἰδέε Θεέ, ὁ πῆς ἐν δόξῃ παρθενο-
μήτορος Μαρίας σῶματε ὡ ψυχῶν, ὡς ἐπάγ-
ξιον τῆ Τίς σε κατασκήνωμα γυέσαι, συνεργεία τῆ
ἁγίου Πνεύματος παρετοιμάσας, ὑπόστασις, ἵνα ἡς τῇ
μήμη χαίρομεν, ταύτης τῆ δ' αὐτῆ ἀγαθῆ μεσιτεία
ἀπὸ τῆ ὀπικεμένων δεινῶν, καὶ τῆ ἀγωνίᾳ θανάτου
ῤυσθῶμεν, δεχὲ τῆ ἀπὸ Χριστῆ τῆ κυεῖς ἡμῶν. Ἀμήν.
Εἰς τὸ τέλος τῆ Ἀντιφώνῃς λέγεται αἰ.

στχ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαίνεσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

ἦν δ'

ἀπὸ

ἀπόκρισ. Ὅπ' ἐκστασώδη τὸ ἔλεθ' αὐτῆ' ἐφ' ἡμῶς,
 ἢ ἀλήθεια τῆ κυεῖς μένει εἰς τὸν αἶωνα.

Δεξά Πατεῖ, Ἐμῷ.

Τῆ παραγία Ἐ ἀδιαιρέτῳ Τειάδι, τῆ τῆ σωφ-
 θέντος κυεῖς ἡμῶν Ἰσοῦ Χριστοῦ ἀνδροπάτητι,
 τῆ Διόνῳ τῆς παμμακαεῖς, ἐνδοξοτάτης, καὶ
 ἀπαρθένης Μαρίας ἀδαφθαροῖα, τῆ τε ἀπάση τῶν
 ἀγίων ὁμηγύρει, εἶη ὡδὰ πάσης τῆς κτισσεως αἰνῶ
 ἀίδιῳ, πμῆ, καέτος, δόξα. Ἡμῖν τε ἀφεις πάν-
 των τῶν πλημμελημάτων εἰς ἀείρας αἶωνας τῶν αἰ-
 ῶνων. Ἀμῶ.

στῆχ. Μακάρια τὰ σπλάγγνα τῆ παρθένης Μαρίας,
 τὰ βασιλεύοντα τὸν Υἱὸν τῆ αἰωνίς πατρὸς.

ἀπόκρ. Καὶ μακάριοι οἱ μασοὶ οἱ δηλάσαντες Χρι-
 στὸν τὸν κύριον.

Ἰέλος τῆ τῆ Ὁρολογίᾳ Ἀκολουθίας,
 καὶ τῆ παλαιὰν Ἰποτύπωσιν.

✠ ο (X) ο ✠

Α Ι-

Εἰς τὸν ἐν ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν

ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

λεγομένοι τῆσδ' κὶ τῆ Κυρ. μὴ τὸ ἀπόδειπνον.

Ἄδειται ὁ Ψαλμὸς σὺν τῷ ἄλλ. καὶ ὁ ἕκαστος εἶχον .
Ἄλληλῆια .

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβέμενος τὸν κύριον , * ἐν
ταῖς ἐντολαῖς αὐτῆς θελήσῃ σφόδρα . Ἄλλ.

Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῆς , * γλυκὰ
ὄσπρων ὄλογηθήσεται . Ἄλληλ.

Δόξα καὶ πλῆθος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς , * ἡ δικαιοσύνη
αὐτῆς μὴ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν . Ἄλληλ.

Ἐξαπέτελεν ἐν σκοτει φάσ τοῖς ὄσπρσιν , ἐλεήμων , ἔ
οικτίρων , ἔ δίκαι . * χρηστὸς ἄνθρωπος οἰκτείρων ,
ἔ κισθάν . Ἄλλ.

Οἰκονομήσῃ τὰς λόγους αὐτῆς ἐν κρίσει , * ὅπως εἰς τὸν
αἰῶνα ἐσαλεύθησεται . Ἄλλ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαι , * ἀπὸ ἀκοῆς
πονηρῶν ἐ φοβηθήσεται . *** ἐκ γ' .

Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτῆς ἐλπίζειν ὅτι κύριον , ἐσθ-
ρικταὶ ἡ καρδία αὐτῆς , * ἐ μὴ φοβηθῆ ἕως ἔσθπιδῆ
ἐπὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆς . Ἄλλ.

Ἐσκόρπισεν , ἔδωκε τοῖς πένθσιν , * ἡ δικαιοσύνη αὐ-
τῆς μὴ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν . Ἄλληλ

Τὸ κέρας αὐτῆς ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ , * ἁμαρτωλὸς
ὄψεται , καὶ ὀργισθήσεται . Ἄλλ.

Τὰς ὀσθέντας αὐτῆς βρῦξει ἔ τικήσεται , * ὀπιθυμία
αὐτῆς

ἄμαρτων ἀπολείτω. Ἄλλ. Δόξα Πατρί, καὶ
 Υἱῷ. Νῦν ἔσσι.

σίχ. Εὐχὰς ὑπὲρ ἡμῶν ὅσπερ Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε.

ἄποκρ. Ὅπως ἀξιώσωμαι τῆς ἐπαγγελιῶν τῆς Χριστοῦ.

Εὐξώμεθα.

Ο Θεὸς ὁ μέγας ὢν ἐν μεγάλοις, ἔτι σὺν ὁμολο-
 γητικῷ, ἔτι Ἱεράρχῳ Βασίλειον ἐν ἄκρῳ ἀγιω-
 σμῆος, καὶ κορυφῇ σοφίας καθιδρῖσας, ᾧδράχθῃ,
 θεόκετα, ἵνα ταῖς ἑσάτε Πατρὸς διδασκαλίαις, καὶ
 δόγμασι ᾧδρακολεθῶντες, τῆ σὴ μεγαλωσμῆ λό-
 γοις, ἔτι ἔργοις ἀρετήσωμεν, διὰ Χριστοῦ τῆ κυρίας
 ἡμῶν. Ἀμήν. καὶ ἄδεις.

Τὸν ἑρανοφάντορα τῆς Χριστοῦ, μύστην τῆ δεσπό-
 τε, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινὸν, τὸν ἐκ Καισαρείας,
 ἔτι Καππαδοκίων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάν-
 τες ὑμνήσωμεν.

Ρῆτορ ὀπιγνώσεως θεϊκῆς, θεῶν μυσηίων,
 ἀποκάλυψις ἐναργῆς, σοφίας τὸ ὕψος, νομῶς
 θεογνωσίας, πυρσῶς διδασκαλίας σου, πάτερ Βασίλειε.

Χαίρεις Καισαρέων καθηγητὰ, χαίρεις Καππα-
 δοκίων, ὁ διδάσκαλος ἔτι ποιμῆν, χαίρεις ἐκ-
 κλησίας, ἐδραίωμα ἔτι σύλος, Βασίλειε ξισμάκαρ,
 ἑρανοφάντορ Χριστοῦ.

σίχ. Ἡγάπησεν αὐτὸν ὁ κύριος, καὶ ἐκόσμησεν
 αὐτὸν.

ἄποκρ. Στολῶ δόξης ἐγένευσεν αὐτὸν.

Εὐξώ-

Εὐζώμεθα.

Εἰσαίκεσον δέομεθα κύριε τῆς δεήσεων ἡμῶν, ἃς ἐν τῇ μνήμῃ τῆ σε ὁμολογητῆ, ἕρατοφάντορος, ἔ Ιερόρχου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου προσφέρομεν, ὅσιν εἰκότως ὑπηρετεῖν σοι κατηξιώθη. Ἐ τ' αὐτῆ κατορθωμάτων πρεσβυόντων, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἡμῶν λύτρωσαι, διὰ τῆ αὐτῆ Χριστέ τῆ. Ἀ μὲν.

Μνημότυον τ' κεκοιμημένων πατέρων ἔ ἀδελφῶν ἡμῶν, ποιέμενον ὅπι τῆ τάφῃ αὐτῶν μὲ το ἀπόδεικνον, ἔ τῆς αἰνῆς τῆ μεγάλης Βασιλείῃ τῆ δ' ἔ βδομά. Ἐ κ βαθέων ἐκέκ. ψαλ. ρκθ'. φύλ. 164.

Οβυθα σοφίας φιλάνθρωπος τὰ πάντα οικονομῶν, ἔ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε δημιουργῆ, ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τ' δέλων σε. ἐν σοὶ γὰ τ' ἐλπίδα ἀνέθεντο τὰ ποιητῆ, ἔ πλάσῃ, ἔ Θεῶ ἡμῶν. Δόξα, ἔ νῦν.

Σὲ καὶ τᾶχος καὶ λιμὲν ἔχοντα, καὶ πρέσβιν δωροσδέκτον πρὸς ὃν ἔτοκες Θεὸν, θεοτόκε ἀνύμφωτε, τῆ πιστῶν ἢ σωτηρία. Δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν.

Οτῶν πιστῶν πάντων κτίσις, καὶ λυτρωτῆς Θεὸς ἔ ταῖς τῆ σῶν θεραπεόντων, ἔ θεραπευαίνιδων ψυχᾶς ἀφῆσιν ἀπασῶν τῆ ἁμαρτιῶν ὡδράχε, ὅπως τ' οἷς δ' αὐλαγχρίας, ἢν διὰ παντὸς ἐπεθύμισαν, ἔ δωροσδέκτοις ἰκεσίαις ἐπιτύχωσι, ὅς ζεῖς καὶ βασιλεύεις εἰς τὰς αἰῶνας τῆ αἰῶνων. Ἀ μὲν.

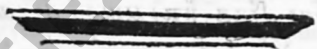
ΣΙΣΗΤΗΙΑ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ

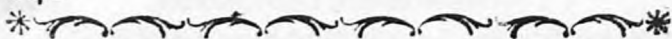
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ , ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΔΑΒΙΔ

Σὺ τοῖς Ἐυαγγελίοις ἔνδεκα τοῖς Ἑω-
θινοῖς, Σωήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς
ἀναγνωσκομένοις τῷ ἐνιαυτῷ.

2

Δ Ι Η Γ Η Σ Ι Σ

Περὶ ἀπάσης τῆς τῆς παρόντος Ψαλμείας
συχολογίας, καὶ δξαγομῆς.

Επειδὴ τῇ νέᾳ δξατάξει τῆς παναγιωτάτης πατρὸς
ἡμεῶν Βενεδικτῆς, τεσσαρες ἑ δεκάτες ἀκροῦ
ἀρχιερέω. Πάπα Ρώμης, συμπληρῆσαι δεῖ ὅλον καὶ
τέλειον τὸ Ψαλτήριον, ἔσω μὲν τῆς μεγάλης Τεσσα-
ρακοσῆς εἰς ἐκάστῳ ἐβδομάδα, ἔξω δὲ τῆς αὐτῆς
Τεσσαρακοσῆς ἐν δυατάϊς ἐβδομάσι, ἔδοξεν εὐθετῶς
ἑδὺ ἑκατὸν πενήκοντα Ψαλμοὺς δξανέμεν, ὡς ἐν-
θάδε τάξεσται.

Καταλειμμένων ὡς ὅριον ἑ πάλαι τῶν Ψαλ-
μῶν τῆς καθημερινῶν Ωρεῶν, ἐκ τῶν ὑπολοίπων
Ψαλμῶν γινεσθαι δεῖ κατῆσματα δώδεκα, καὶ μι-
κρὰς συχολογίας δέκα, ἢ μικρὰ δέκα κατῆσματα,
τελέμενα εἰς τὸ ἐν Δόξα καμνῷ, ἵνα ὀπιθήδιος, καὶ
ῥαδιὰ γρηται ἡ τῆς Ψαλμείας ἐκπλήρωσις. Τὸ
ἑρῶτον ἐν κατῆσμα, δις δὲ κατέχον τὸ Δόξα καμνῷ
ὡς ἔδος, ἀναγινώσκειται ἢ ὅλον, ἢ εἰς τὸ Δόξα ἐν,
καὶ τὸ Τυπκόν, ὁψὲ ἑσπέρας τῆς Σαββάτης. Τὸ δω-
δέκατον, ὃ ὅσι τὸ Μακάριοι οἱ ἀμωμοι, (ἐν μέσῳ
τυχὸν τῆς μικρῶν Συχολογιῶν), οἰκῆον ὅσι τῆς σπη-
θας ἐωδίνης λιτῆς τῆς σαββάτης. Ταλοπα κατῆσμα-
τα, καὶ μικρὰς Συχολογίας σμαπῆσαι γρη ταῖς λι-
ταῖς

ταῖς τῆν πέντε ἡμερῶν τῆ ἐβδομάδου, ἀπὸ τῆς β' ἕως τῆς ὠρασκυδῆς κατὰ κλείτως, τῆ τοιαύτη διαφορομῆ. Ἐσω μὲν τῆ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐν ταῖς ῥηθείσας πέντε λιταῖς, καθ' ἐκάστῳ ἡμέραν ἀναγινώσκονται εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα δύο, ἑ δύο Σπυρολογία μικρὰ εἰς τὴν ὥραν τρίτῳ, καὶ τὸ Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν τῇ σαββάτῳ. Καὶ σὺ τοῖς Φαλμοῖς τῆν καθημερινῶν Ὁρῶν, τελείως εἰς μίαν ἐβδομάδα ἐκπληρῆται τὸ πρῶτον Φαλτήριον.

Ἐξω δὲ τῆς αὐτῆς μεγ. μ'. καὶ χρεῖς τῆ καρτῆ ἀπὸ τῆ Πάχα ἕως τῆς Πεντηκοστῆς, (ὅπερ διάφορος ἐστὶν ἢ ἀποκεδία) διαμένονται εἰς ἐβδομάδας δύο, τὰ τῆ Φαλτήριε τῆς μίας ἐβδομάδου τῆς μεγ. μ'. Καὶ καθ' ἐκάστῳ ἐνιαύσιον λιτῶν, γίνεται, εἰς τὸν ὄρθρον καθίσματα ἓν, ἐν ἰδίᾳ τῆ ἡμέρα τεθειμένον, καὶ ὁμοίως, σπυρολογία μικρὰ μία εἰς τὴν ὥραν τρίτῳ, καὶ τὸ Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν τῇ σαββάτῳ. Καὶ ἔτι σὺ τοῖς καθημερινοῖς τῆν Ὁρῶν Φαλμοῖς, τὸ Φαλτήριον ἐκτελεῖται ὅλον ἐν δυσὶ ταῖς ἐβδομασίαις.

Τεθειμένα δὲ εἰσὶν καθίσματα δύο, καὶ δύο Σπυρολογία μικρὰ καθ' ἐκάστῳ ἡμέραν τῆν ῥητῶν πέντε λιτῶν. Ἐξω μὲν τῆ μεγ. μ'. ἀναγιώσκουν δ' αὖ τὸ πρῶτον, ἢ δεύτερον καθίσματα, ὡς τε τὸ πρῶτον ἢ δεύτερον Σπυρολογία μικρὰν τῆ γ'. ὥρας, καθὼς ἀν' ἐντυγχάνεται ὁ ἦχος τῆ ἐβδομάδος, καὶ τὸ Φαλτήριον

ειον δηλοῖ καθ' ἑκάστῳ ἁπλῶν ἀρχῶν. Καί τούτων
 τῶν τάξιν κατ' ἦχον, πρῶτον ὁμοίως ὡς τὸ πρῶτον,
 ἢ δὲ ἄλλοτε Δόξα καὶ νῦν ἐν τῷ καθίσματι ὁ ψὲς ἑσπέρως
 τὸ σαββάτω, ὅταν ὅλον εἰ λεκτέον, ἐν ποί τοῖς τῷ
 ἐνιαυτῷ καθεῖς κτ' τὸ τυπικόν.

Καὶ δὲ ἐκ ἀναγνώσκων ἐν τοῖς καθίσμασι
 ὅσον πρὸν τεθειμένους, καὶ λεγομένους Ψαλμοὺς ἐν
 ἑκάστῃ τῇ ᾠρᾷ, ὁμοίως σίζομεν αὐτὸς εἰς τὸ ὕψος τῶν
 Ψαλμῶν, ἵνα τέλειον γένηται τὸ Ψαλτήριον, καὶ εὐ-
 καίρως εὐρέσθαι δυναθῶσιν οἱ Ψαλμοὶ, κτ' τὴν θέ-
 λησιν, καὶ ἀνάγκη.

Προσέτι, ἐν τοῖς Ψαλμοῖς σημειῶνται πλῆθεις σίχαι,
 ποτὲ μὲν τῷ σαυρῷ, ποτὲ δὲ τοῖς ἐν τῷ τέλει ἀσεβεί-
 σιν, εἰς χρείαν τῶν ψαλλόντων. Τὸ τῷ σαυρῷ σημεῖον,
 ὅσον σίχαι δηλοῖ, τὸς λεγομένους ἐν τοῖς τῆς μεγ. μ.
 ἀναγνώσμασιν. Τὸ ἕχατον δὲ σημείων τῶν ἀσε-
 βείσων δεικνύει τὰς ἄλλας σίχαις, ἢ σίχον, ἢ ἀδὲν
 ἐκφώνως δεῖ, ἐν ταῖς τυχεύσεσι τῶν ἐορτῶν ἀκολο-
 θίας ὅλα τὰ ἐνιαυτῷ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΟΥΕ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ὅταν δὲ, καὶ καθὼν, εἰ τάξειται ὅλον τὸ καθίσμα,
σιχλολογήσονται ἀκολουθῶντες Ψαλμῶν ἑξῆς
τῆ Δόξα καμινῶν, ἐν τοῖς ἤχοις.

Α'. Γ'. ΠΑ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. α'. Γ.

Αἰσθηθῶ ἀνὴρ², ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἔν
ἐν βελῆ ἀσεβῶν, * ἐν ὁδῶ ἀμῆρ-
πολῶν ἐκ ἔστη, καὶ ὅτι καθέδρα
λοιμῶν ἐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, * καὶ
ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας, * ἐν νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτωμένον, ὡδὴ τὰς
διεξόδους τῆς ὑδάτων, * ὁ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δάσῃ ἐν
καρῶ αὐτοῦ.

Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ ἐκ ἀπύρρησεται, * καὶ πάντα
ὅσα ἀν ποιῇ, κατὰ δωδθήσεται.

Οὐχ ἔσται οἱ ἀσεβεῖς, ἐχ ἔσται, * ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χρῆς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἀνεμὸς ἀπὸ προσώπου τῆ γῆς.

Διὰ τῆτο ἐκ ἀνασήσονται ἀσεβεῖς ἐν κείσῃ, * ἐδὲ
ἀμῆρπολοι ἐν βελῆ δικαίων.

Ὅπ' ἰ γνώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, * ἐν ὁδῶς ἔ
ἀσεβῶν ἀπολείται.

Q 3

Ψαλ.

ΜΟΤΟΣ Ψαλ. β'. 2. ΣΙΩΝ

Ι Να τί² ἐφρύαξαν ἔθνη, * καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν ἦ κενά;

Π ἀρέσπισαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὅπι τὸ αὐτὸ, * καὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ καὶ τῷ Χριστῷ αὐτῷ. ***

Δ ιαῤῥήξωμεν δεσμὸς αὐτῶν, * Ἐ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμεῶν τὸ ζυγὸν αὐτῶν.

Ο κροτοῦν ἐν ἔρανοῖς ἐκγαλάσεται αὐτὸς, * καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτικεῖ αὐτὸς.

Τ ὅτε λαλήσῃ πρὸς αὐτὸς ἐν ὄργῃ αὐτῷ, * καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῷ θαλάσσει αὐτὸς.

Ε γὰρ δὲ κατεσάθην Βασιλεῖς ὑπ' αὐτῷ ἐπὶ Σιών, ὄρος τὸ ἅγιον αὐτῷ, * διεγγέλλων τὸ πρόσημα Κυρίου.

Κ ἔειπε πρὸς με, * ὕψος με εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγόνηκά σε. ***

Α ἵπταμαι παρ' ἐμῶν, Ἐ δώσω σοι ἔθνη ἢ κληρονομίαν σε, * καὶ τὴν κατάχεσίν σε τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Π οἰμαεῖς αὐτὸς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, * ὡς σκῆπη κροτοῦσιν αὐτὸς αὐτὸς.

Κ αὐτῷ βασιλεῖς σώετε, * παροῦσθε πάντες οἱ κείνοντες τῷ γῆν.

Δ κλάσατε τὰς Κυρίῳ ἐν φόβῳ, * καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν φόρῳ.

Δ εἰσακούσατε πατριᾶς, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, * καὶ ἀπολείψῃ ὅς ὁδὸν δικαίας.

Ὁταν

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχ' ὁ θυμὸς αὐτῶ, * μακάριοι πάντες οἱ πεποιδότες ἐπ' αὐτῶ.

Ψαλ. γ'. 3.

Κ Ὑριε, τί ἐπληθύνθησαν. λέλεκται εἰς τὸν ὄθ. φυλ. 2. Ψαλ. δ'. 4.

Ε Ν τῶ ἐπικαλεῖσθαι με. λέλεκται εἰς τὸ μεγα. ἀπόδ. φυλ. 221. ἔξω δὲ τῆ μεγα. μ'. λέγεται ἐνθάδε. Δ ὄξα ἐνυῶ. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δ ὄξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. ε'. 5.

Τ Ἀ ῥήματά μου ἐνώπησιν Κύριε. λέλεκτ. τῆ α'. ὄθ. φυλ. 119.

Ὅταν ἐ λέξ. ὄλον τὸ κάθισμα, ἀκολυθηῖντες οἱ ψαλμοὶ ἕως τῆ Δ ὄξα καμινῶ σιχλορήσονται ἐν τοῖς ἤχοις.

Β'. Δ'. ΠΛ. Β'. ΠΛ. Δ.

Ψαλ. 5'. 6.

Κ Ὑριε, μὴ τῶ θυμῶ σε. λέλεκτ. εἰς τὸ μεγα. ἀπόδ. φυλ. 222. ἔξω δὲ τῆς μεγα. μ'. λέγεται ἐνθάδε. Ψαλ. ζ'. 7.

Κ Ὑριε ὁ Θεὸς μου ὅτι σοὶ ἤλπισα, * ἰσῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, ἔρῳσά με. ἴσῳσόν με ἵνα ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, * μὴ ὄψῃς λυθῆναι με, μὴ δὲ σώζοντός.

Κ Ὑριε ὁ Θεὸς μου εἰ ἐποίησά τέ το, * εἰ ἐστὶν ἀδικία ἐν χερσὶ μου.

Ε ἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδῶσί μοι κακὰ, * ἀποπέσοιμι ἅρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κακός.

Q 4

Καπ-

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, * καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χροῦ κατασκηνώσαι.

Ἀνάσθηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, * ὑψώθητι ἐν τοῖς πέτρασι τῷ ἐχθρῷ σου.

Καὶ ὄξε γέθητι Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐν προστάγματι, ὡς ἐνετείλω, * καὶ σωαζαγὴ λαὸν κυκλώσῃ σε.

Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ὀπίσρεψον, * Κύριε κρινεῖς λαός.

Κιρῖνόν μοι Κύριε καὶ τὴν δικαιοσύνην μου, * καὶ καὶ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συμπελεθῆτω δὴ πονηρία ἀμάρτωλάν, καὶ κατὰ θυγαῖς δικαίον, * ἐτάζων καρδίας, καὶ νεφρὸς ὁ Θεὸς δικαίως.

Ἡ βοήθειά μου ὡς ἀπὸ Θεοῦ, * τῷ σώζοντος τὸς δυνάμεις τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κρινεῖς δίκαιον, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακροθύμος, * καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστῳ ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε, τὸ ῥομφαίαν αὐτῶ ἐπιβώσῃ, * τὸ τόξον αὐτῶ ἐπέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῶ ἠτοίμασε σκόλη θανάτου, * τὰ βέλη αὐτῶ τοῖς κακομοῖοις ὄξεργάσατο.

Ἰδὲ ὡδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, * καὶ ἔπειπεν ἀνεμίαν.

Ἀ ἀκίον ὠρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, * καὶ ἐμπροσθεταί εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπι-

Ἐπὶ σῆψις ὁ πόντος αὐτῆ εἰς κεφαλὴν αὐτῆ, * κὶ ὅπι
κορυφὴν αὐτῆ ἡ ἀδικία αὐτῆ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κὶ τὴν δικαιοσύνην αὐ-
τῆ, * κὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τῆ ὑψίστου.

Ψαλ. η'. 8.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, * ὡς θαυμαστὸν τὸ ἴ-
ὄνομά σε ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοφρέπιά σε * ὑπερανῶ τῆ ἴ-
σρανῶν.

Ἐκ σώματος νηπίων, κὶ θηλαζόντων κατηρίσω αἶ-
νον * ἔνσκα τῆ ἐχθρῶν σε, τῆ καταλύσαι ἐχθρὸν, καὶ
ἐκδικητὴν. * * *

Ὅτι ὄψομαι τὰς ἐρανὲς ἔργα τῶν δακτύλων σε, *
σελήνῳ, κὶ ἀστέρας, ἀσὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ὄσιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτῆ; * ἢ υἱὸς ἀν-
θρώπου, ὅτι ὅπισκέπη αὐτόν;

Ἡ λάτρωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' ἀγγέλους, δόξη, κὶ
τιμὴ ἐσεφάνωσας αὐτῆ, * κὶ κατέσθης αὐτὸν ὅπι τὰ
ἔργα τῆ χθρῶν σε.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῆ ποδῶν αὐτῆ, * ὠρό-
βατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ, καὶ τὰ κτήνη τῆ
πεδίας.

Τὰ πετεινὰ τῆ ἐρανῆ, κὶ τὰς ἰχθύας τῆ θαλάσσης, *
τὰ διαπορεύομενα τρεῖβας θαλασσῶν.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, * ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σε
ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Δόξα. κὶ νυῦ. ἀλληλ. γ'.

ΚΑ-

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ΤΗΣ Β' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλῃ μ'. ὅπου γίνονται καθίσματα δύο,
 Ἐξω δὲ τῆς μεγ. μ'. καθίσματα ἐν μόλις,
 λεγόμενον ἐν πῖς ἤχοις
 Α'. Γ'. ΠΛ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. θ'. 9.

Εξομολογήσομαι σοι¹ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ᾤ
 με, * διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε.
 Εὐφρανθήσομαι, * ἢ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, * ᾤ
 ψαλῶ τὰ ὄνόματί σε, ἄψαυτε.
 Ἐν τῷ ἀποσπᾶσθαι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπί
 σω, * ἀδινῆσαι, καὶ ἀπολουῦνται ἀπὸ προσώπου
 σε.
 Ὅτι ἐποίησας τὴν κείνην μου, καὶ τὴν δίκην μου, *
 ἐκάθισας ὅτι θένε οὐ κείνων τὴν δικαιοσύνην.
 Ἐπέτηκας ἔθνεσι, καὶ ἀπόλετο ὁ ἀσεβής, * τὸ
 ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸ αἶψα, καὶ εἰς τὸ αἶψα τῶ
 αἰῶνι.
 Ἦ ἔχθρῶ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, * ἢ πό
 λης καθεῖλες.

Α' πῶ-

Α' πώλετο τὸ μνημόνεον αὐτῶν μὴ ἦχε, * καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μῆρι.

Ἡ τοίμασεν ἐν κρείσσῃ τῷ θεόνον αὐτῶν, * καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὸ οἶκον μὲν ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαὸς ἐν δ' οὐδ' ἴπτι.

Καὶ ἐχρῆτο Κύριος καταφυγὴ τῶν πένητι, * βοηθὸς ἐν δικαίαις, ἐν θλίψεσι.

Καὶ ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ σέ οἱ γνώσκοντες τὸ ὄνομα σου, * ὅτι ἐκ ἐγκατέλιπες τὴν ἐκζητῆντας σε Κύριε.

Ψάλατε τῶν Κυρίῳ τῶν κατοικῶντι ἐν Σιών, * ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ὀπιτηδ' ἔματα αὐτῶν.

Ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήθη, * ἐκ ἐπελάθετο τῆς κρωγῆς τῶν πενήτων.

Ἐλέησόν με Κύριε, * ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου.

Ὅ ὑψάν με ἐκ τῶν πυλῶν τῶ θανάτου, * ὅπως ἀν' ὄξα γείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῶ σωτηρίῳ σου, * ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίησαν.

Ἐν παρίδι ταύτῃ, ἣ ἐκρυψαν, * συνελήφθη ὁ πῦρ αὐτῶν.

Γινώσκεται Κύριος κείματα ποιοῦν, * ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χερῶν αὐτῶν σινελήφθη ὁ ἀμῆρτωλός.

Ἀποσραφήτωσαν οἱ ἀμῆρτωλοί εἰς τὸν ἄδ' ἰω, * πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὄπλα ἀνανόμημα τῷ Θεῷ.

Ὅτι

Ὅτι ἐκ εἰς τέλος ὁ πληθήσεται ὁ πῶχός, * ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων ἐκ ἀπολείται εἰς τέλος.

Ἄνδρασι Κύριε, μὴ κραταιέσῃς ἀνθρώποι, * κριθῆτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σε.

Κατάσπον Κύριε νομοθέτῃς ἐπ' αὐτοὺς, * γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἀνθρώποι εἰσιν.

Γινάπῃ, Κύριε, ἀφέσικας μακρόθεν; * ὑπεροχᾶς ἐν δικαίαις, ἐν θλίψεσιν;

Ἐν τῷ ὑπερηφανείῃσιν ἡ ἀσεβῆ, ἐμπυρίζε) ὁ πῶχός, * συλλαμβάνονται ἐν διαβελίσις, οἷς διαλογίζονται.

Ὅτι ἐπαγνείται ὁ ἀμάρτωλός ἐν ταῖς ὀπιθυμίαις ἡ ψυχῆς αὐτῆ, * καὶ ὁ ἀδικῶν δόλοῦται.

Παροξύνει τὸν Κύριον ὁ ἀμάρτωλός, * καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτῆ ἐκ ἐκζητήσῃ.

Ὅ ἐστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτῆ, * βεβηλῆνται αἱ ὁδοὶ αὐτῆ ἐν παντὶ καμῶ.

Ἄνταναιρεῖται τὰ κρίματά σε ἀπὸ προσώπου αὐτῆ, * πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆ κατακυριεύσῃ.

Ἐἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἐ μὴ σαλεύθῃ, * ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνδρὶ κακῷ.

Ὅ ἄρα τὸ σῶμα αὐτῆ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, * ὑπὸ τῷ γλώσσῃ αὐτῆ κόπη, καὶ πόνος.

Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μὲν πλεσίων, * ἐν ἀποκρίφοις τῆ ἀποκτεῖναι ἀθῶον.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸ πένητα ἀποβλέψουσιν, * ἔγε-
δρῶσι ἐν ἀποκρύφῳ, ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρα αὐτῆ.

Ἐνεδρῶσι τὴ ἀρπάσασι πτωχόν, * ἀρπάσασι πτωχόν ἐν
τῷ ἐλκυστῷ αὐτόν.

Ἐν τῇ παγίδι αὐτῆ ταπεινώσῃ αὐτόν, * κύψῃ, καὶ πε-
σεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυρεῖσθαι τῷ πνήτων.

Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ὀπιλέλισται ὁ Θεός, *
ἀπέσρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῆ, τὴ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

Αἰνάσῃσι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητε ἡ χεῖρές σου, *
μὴ ὀπιλάθῃ τῷ πνήτων σου εἰς τέλος.

Ἐνεκεν τίνος παρεφάρμισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; * εἶπε
γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, ἐκ ἐκζητήσῃ.

Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον, καὶ θυμὸν κατανοεῖς, * τὴ
ᾤσθαι εὐναί αὐτόν εἰς χεῖράς σου.

Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, * ὀρφανῶ σὺ ἦσθα
βοηθός.

Σύντριψον τὴ βραχίονα τὴ ἀμύρτωλῆ, ἔτι πονηρῆ, *
ζητηθήσεται ἡ ἀμύρπια αὐτῆ, ἔτι μὴ δέρεθῃ.

Κύριε Βασιλεύς εἰς τὸν αἰῶνα, ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα τὴ
αἰῶν ἔτι, * ἀπολεῖσθαι ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτῆ.

Τὴ ἐπιθυμίαν τῷ πνήτων εἰσήκουσας Κύριε, * τῇ
ἔτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῆν προσέχε τὰ ἔτι σου.

Κεῖται ὀρφανῶ, ἔτι ταπεινῶ, * ἵνα μὴ προσθῇ ἐπὶ τὴ
μεγαλαυχῆν ἀνθρώπων ἔτι τῆς γῆς.

Ψαλ.

Ψαλ. ι'. Ιο.

Επὶ² τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ ἡ
μα, * μεταναστεύε ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς σπεθίον;

Ὅπιδ' οἱ ἀμῆρτωλοι ἐπέτηναν τέξον, * ἠτοίμασαν
βέλη εἰς φάρεξιν, τὲ κατὰ ὄξενον ἐν σκοτομῆνῃ
σὺν εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὅπιδ' σὺ κατηγήσω, αὐτοὶ καθεῖλον, * ὁ δὲ δίκαιος
τί ἐποίησε;

Κύριε ἐν ναοῖ ἁγίῳ αὐτῆ, * Κύριε ἐν ἐρειῶ
ὁ θεός αὐτῆ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ εἰς τὸν πένητα ὀπιβλέπουσιν, * τὰ
βλέφαρα αὐτῆ ἐξετάζει σὺ ἕως τῶν ἀνθρώπων.

Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον, καὶ τὸ ἀσεβῆ, * ὁ δὲ ἀγα-
πῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτῆ ψυχὴν.

Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἀμῆρτωλὸς παγίδας, * πῦρ, ἔθειον,
ἔπνευμα καταγίδος ἢ μεῖς τῆ ποταμῶν αὐτῶν.

Ὅπιδ' ἀγαθὸν Κύριε, ἔδικαιοσύνας ἠγάπη-
σεν, * εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτῆ.

Ψαλ. ια'. ΙΙ.

Σὺ ὡς ἄν με Κύριε², ὅπιδ' ἐκλέλοιπεν ὅσπερ, * ἡ
ὅπιδ' ὀλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν ἡμῶν τῶν
ἀνθρώπων.

Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῆ,
χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, * καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακία.

Ἐξολοθρεύσῃ Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια,
γλῶσσαν μεγαλορῆμονα.

Τ ε β

Ἐς εἰπόντας, τὴν γλώσσαν ἡμῶν μεγαλιωῆμον,
τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ὄσιν, * πῆς ἡμῶν Κύριος ὄσιν;
Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, ἔτε σεναιμῆ
τῶν πεινήτων, * νυῦ ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος.

Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, * παύρησιδάσομαι ἐν αὐτῷ.

Τὰ λόγια Κυεῖς λόγια ἀγνά, * ἀργύριον πεπυρω-
μῶνον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμῶνον ἐπταπλασίως.
Σὺ Κύριε¹, φυλάξαις ἡμᾶς, ἔδρα τήρησας ἡμᾶς * ἦ
ἀπὸ τῆς γυνεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς φειπατέσι, * κτὶ τὸ ὑψοῦσε
ἐπολυώρησας ὁσὺ ὑμῶν τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα αἰνῶν. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. ιβ'. 12.

Ἐὼς πότε Κύριε, ἐπιλήση με. λέλεκται, ἕως τὸ μεγα-
ἀποδ. φύλ. 223. ἔξω δὲ τῆς μεγ. μ'. λέγεται
ἐν θάδε. Ψαλ. ιγ'. 13.

Ἐἴπεν² ἄφρον ἐν καρδίᾳ αὐτῷ, * ἕκ ἐστὶ ἦ
Θεός.

Διεφθάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ὀπιτηδύμα-
σιν, * ἕκ ἐστὶ ποιῶν ρηισότητα.

Κύριος ἕκ τῆ ἕρανῆ δέκυψεν ἐπὶ ὁσὺ ὑμῶν τῶν ἀν-
θρώπων, * τῆ ἰδέῃν εἰ ἐστὶ σωτῆρ, ἢ ἐκζητῶν τὸ Θεόν.

Πάντες ὄξενκλιναν, ἄμα ἠρχειώθησαν, * ἕκ ἐστὶ
ποιῶν ρηισότητα, ἕκ ἐστὶν ἕως ἐνός.

Τάφος ἀνεωγμῶνος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολιεύσαν, * ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Ων

Ὡν τὸ σῶμα ἀεὶς, καὶ πικρίας γέμει, * ὕδαίς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέου αἷμα.

Σιώτριμμα, ἔλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, * ἔσδὸν εἰρήνης ἐκ ἔγνωσαν, ἐκ ἔστι φόβου Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, * οἱ ἐδόντες τὸν λαόν με ἐν βροσφῇ ἄρτε;

Τὸν Κύριον ἐκ ἐπεκαλέσαντο, * ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, ἢ ἐκ τοῦ φόβου.

Ὅτι Κύριος ἐν γῆρα δικάμων, βεβλήτω πτωχῷ κατηχῶν, * ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτῶ ἐστι.

Τίς δώσῃ ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραήλ; * ἐν τῷ ὄπισθρέψῃ Κύριον τὴν ἀχμαλωσίαν τῶ λαῷ αὐτῶ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ψαλ. ιδ'. 14.

Κ Τίς ἐγὼ, πῶς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; * ἢ πῶς κέτα σκηνώσῃ ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;

Πορθέομενος ἀμωμῶς, * καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Δαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτῶ, * ὡς ἐκ ἐδύλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτῶ.

Καὶ ἐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτῶ κακόν, * καὶ ὀνειδισμόν ἐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἐχθίσι αὐτῶ.

Ἐξεδένωται ἐνώπιον αὐτῶ πονηρομέδους, * τὰς δὲ φοβερόμας τὸν Κύριον δοξάζει. * * *

Ὁ ὁμῶν

Ὁ ὀμνύων τὰ πλησίον αὐτῆ, καὶ ἐκ ἀθετην, * τὸ ἀργύριον αὐτῆ ἐκ ἔδωκεν ὅτι πύκω, καὶ δώρα ἔω ἀθώοις ἐκ ἔλαβεν.

Ὁ ποιῶν ταῦτα, * ἐσαλεύθησεται εἰς τὸν αἶάνα.
Ψαλ. ιε'. 15.

Φτλαζόν με², Κύριε, ὅτι ὅτι σοὶ ἤλπισα, * Ἴ
εἶπα τὰ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶσὺ, ὅτι τῆ ἀγα-
θῶν μου ἐχέαν ἔχης.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ, * ἐθαυμάσωσιν
ὁ Κύριε πάντα τὰ θελήματα αὐτῆ ἐν αὐτοῖς. * * *

Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀθένηαι αὐτῶν, * μὴ ταῦτα ἐτά-
χων.

Ὁὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμά-
των, * ἐ δὲ μὴ μνησθῶ τ' ὀνομάτην αὐτῶν διὰ χι-
λέων μου.

Κύριε μεις τῆς κληρονομίας μου, καὶ τῆ ποτιεία
μου, * σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

Σχοινία ἐπέπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίσις μου, * Ἐ γὰρ
ἡ κληρονομία μου κρατίσις μοι ὅσιν.

Εὐλογίσω τὸν Κύριον τὸ σωπείσαντά μου, * ἐπὶ ἦ
δὲ ἔως νυκτὸς ἐπαύδασάν με οἱ νεφεροί μου.

Προσέφυγόν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, * ὅτι
ἐκ δεξιῶν μου ὅσιν, ἵνα μὴ σαλεύθῃ.

Διὰ τὸ ὄφρανθῃ ἡ καρδία μου, Ἐ ἠγαλλιάσατο
ἡ γλῶσσά μου, * ἐπὶ δὲ, Ἐ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσῃ
ἐπ' ἐλπίδι.

Ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεως τῆς ψυχῆς μου εἰς ἄδην, *
 εἰ δὲ δώσῃς τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν δαφνοειδῆ.

Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς ζωῆς, πληροφόρησέ με δ' ὀφροσύνης μὲν ἵνα ὀφθαλμοὶ μου ἴδωσίν σε, * περιπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Δόξα κηνυῖν, Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. ἔκ γ' ὁ
 Ψαλ. 15'. 16.

Ἐισάκουσον Κύριε διαμαρτυρίας μου. λέλεκται. τῇ γ' ὁ
 ᾠρ. φύλ. 134.

Ψαλ. 17'. 17.

Ἀγαπήσω¹ σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου, * Κύριε ἵνα
 σπείρωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσις μου.

Ὁ Θεός² μου βοηθός μου, * καὶ ἐλπίς ἐπ' αὐτὸν. ἵνα
 ἴπρασπισίς μου, ἑκείνης σωτηρίας μου, * ἑκ ἀν-
 πληπτόω μου.

Αἰνῶν ὀπκαλέσομαι τὸν Κύριον, * ἑκ ἐξ ἧς ἐχθροὶ
 μου σωθήσομαι.

Περίεχόν με ὡδίνες θανάτου, * καὶ χεῖμα ῥοι ἀνομίας
 ἐξετάραξάν με.

Ὁδίνες ἄδεν ὀφθαλμοὶ μου, * ὀφθαλμοὶ μου
 παγίδες θανάτου.

Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, *
 καὶ ὤρος τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα.

Ἦκουσεν ἑκ γὰρ ἁγίος αὐτῆς φωνῆς μου, * ἑκ ἡ κραυγῆς
 μου ἐνώπιον αὐτῆς εἰσελάσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς.

Καὶ ἐσαλάσθη, καὶ ἐνζῆλος ἐγλήθη ἡ γῆ, * ἑκ τῶν
 μέλια

μέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι
ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

Αἱ νέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτῆ, * καὶ πῦρ ἀπὸ πνεύματος
αὐτῆ καὶ ἀφλεγθήσεται, ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτῆ.

Καὶ ἐκλινεν ἕρηνός, καὶ κατέβη, * ἔγνόθη ὑπὸ
τὰς πόδας αὐτῆ.

Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβίμ, καὶ ἐπετάθη, * ἐπετάθη
ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Καὶ ἔδειξεν σκοτὸς ἀποκρυφῶν αὐτῆ, * κύκλω αὐτῆ
ἡ σκῆπη αὐτῆ σκοτὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἄερον.

Αὐτὸ τὸ τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτῆ αἱ νεφέλαι διήλ-
θον, * χάλαια, ἔανθρακες πυρός.

Καὶ ἐβρόντισεν ὡς ἕρηνός ὁ Κύριος, * καὶ ὁ Ἰψιστος
ἔδωκε φωνῶν αὐτῆ.

Ἐξάπέσφλε βέλη, καὶ ἐσκορπίσεν αὐτὰς, * ἔασρα-
πὰς ἐπλήθυσε, ἔσμετάραξεν αὐτὰς.

Καὶ ὠφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, * καὶ ἀνσκαλύ-
φθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης.

Αὐτὸ ἐπιπημήσεως σε Κύριε, * ἀπὸ ἐμπνύσεως
πνύματος ὀργῆς σε.

Ἐξάπέσφλεν ὡς ὕψος, καὶ ἔλαβέ με, * πνεύματι
βετό με ὡς ὑδάτων πολλῶν.

Ῥύσεται με ὡς ἐχθρὸν με διωατῶν, * καὶ ἐκ τῶν μι-
σούτων με, ὅτι ἐσερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς με, * ἔγένε-
το Κύριος ἀντισημαγμά με.

Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, * ῥύσεται με, ὅτι
ἠθέλησέ με.

Καὶ ἀνταποδώσῃ μοι Κύριε * καὶ τὴν δικαιοσύνην μου,
* καὶ τὴν καθαριότητα τῆς καρδίας μου ἀνταποδώσῃ μοι.

Ὑπὲρ βλάστα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, * ἐκπέσειτα ἀπὸ
τῆς Θεῶν μου.

Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτῶν ἐνώπιόν μου, * καὶ τὰ δι-
καιώματα αὐτῶν ἐκπέσεισα ἀπ' ἐμοῦ.

Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μὴ αὐτῶν, * καὶ φυλάξομαι ἀπὸ
πῆς ἀνομίας μου.

Καὶ ἀνταποδώσῃ μοι Κύριε * καὶ τὴν δικαιοσύνην
μου, * καὶ τὴν καθαριότητα τῆς καρδίας μου, ἐνώ-
πιον τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Μετὰ ὅσιν ὅστος ἔσῃ, * καὶ μὴ ἀνδρὸς ἀπώου, ἀπώου
ἔσῃ,

Καὶ μὴ ἐκλεκτῶν ἐκλεκτὸς ἔσῃ, * ἐ μὴ σβεβλή-
θῃς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, * ἐ ὀφθαλμοὺς ὑπε-
ρηφάνων ταπεινώσεις.

Ὅτι σὺ φωπαῖς λύχον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, * φωπαῖς
τὸ σκότος μου.

Ὅτι ἐν σοὶ ῥυθίσομαι ἀπὸ πειρασθῆναι, * καὶ ἐν τῷ
Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

Ὁ Θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτῶν, τὰ λόγια Κυρίου πε-
πευμαία, * ὑπερασπισθεὶς ὅτι πάντων τῶν ἐλπίζον-
των ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι

Ὁ πῆς Θεὸς παρέξ ἤ Κυρία; * ἡ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν;

Ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δυνάμιν, * ἔδωκε
ἄμωμον τῷ ὁσόν με.

Καταρπίζομαι τὰς πόδας με ὡσεὶ ἐλάφου, * καὶ
ὅτι τὰ ὑψηλὰ ἰσῶν με.

Διδάσκων χεῖράς με εἰς πόλεμον, * ἔθετό μου χαλ-
κὸν τὰς βραχίονάς με.

Καὶ ἔδωκέ μοι ὑπερασισμόν σωτηρίας, * ἡ δεξιὰ
σε ἀντελάβετό με.

Καὶ ἡ παιδεία σε ἀνώρθωσε με εἰς τέλος, * καὶ ἡ
παιδεία σε αὐτὴ με διδάξει.

Ἐπλάτυνας τὰ ὀρθήματά με ὑποκάτω με, * καὶ
ἐκ ἠθένησε τὰ ἴχνη με.

Καταδιώξω τὰς ἐχθράς με, καὶ καταλήφομαι
αὐτὰς, * καὶ ἐκ ἀποσραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλεί-
πωσιν.

Ἐκθλίψω αὐτὰς, καὶ ἐμὴ δύνωνται σωθῆναι, * πε-
σῶνται ὑπὸ τὰς πόδας με.

Καὶ περιέζωσάς με δυνάμιν εἰς πόλεμον, * συνε-
πόδισας πάντας τὰς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω
με.

Καὶ τὰς ἐχθράς με ἔδωκέ μοι νότον, * ἔδωκε τὰς μι-
σοῦντάς με ὀξυλόφθουσας.

Ἐκέκοραξαν, ἔκλυον ὁσῶν, * πρὸς Κύριον, καὶ
ἐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν.

R 3

καὶ

Καὶ λεπτοῦνᾶ αὐτὲς ὡσεὶ χυτὸν καὶ πρόσωπον ἀνέμου, *
ὡς πληθὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτὲς.

Ρῦσαί με ἔξ ἀνπιλογίας λαῶ, * κατασῆσός με εἰς
κεφαλὴν ἔθναν.

Δαός, ὃν ἐκ ἔγνω, ἐδέλωσέ μοι, * εἰς ἀκοίῳ
ὡπὶς ὑπήκουσέ με.

Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψύσαντό μοι, υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπα-
λαιώθησαν, * ἔχλωσαν ἀπὸ τῶν ξίβων αὐτῶν.

Ζῆ Κύριε, ἔδλωρητὸς ὁ Θεός, * καὶ ὑψώθητε ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Θεός, ὁ διδὺς ἐκδικήσός ἐμοί, * καὶ ὑψώσα-
ξας λαὸς ὑπὲρ ἐμέ, ὁ ῥύσης μου ἔξ ἐχθρῶν μου οὐρί-
λων.

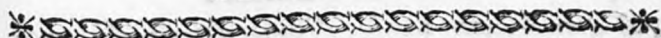
Ἀπὸ τῶν ἐπανισαμῶν ἐπὶ ἐμέ ὑψώσός με, * ἀπὸ
ἀνδρῶν ἀδίκων ρῦσαί με.

Διὰ τὸ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, * καὶ
τῶν ὀνόματί σου ψαλῶ.

Μεγαλιῶν τὰς σωτηρίας τῆ βασιλείας, * ἔποιῶν
ἔλεος τῶν χριστῶν αὐτῆ τῶν Δαβίδ, καὶ τῶν ἀνέμων
αὐτῆ ἕως αἰῶνος.

Δόξα, καὶ γὰρ ἀλληλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Β΄. ΤΗΣ ΕΒΔ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλῃ μ'. ὅπε λέγονται τὰ καθ. λόγ.

Ἐξωδὲ αὐτῆς, καθ. μόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡχ.

Β'. Δ'. ΠΛ.Β'. ΠΛ.Δ'.

Ψαλ. ιθ'. 18.

Ο ἱ ἔρανοὶ διηροῦνται δόξαν Θεῶν, * ποίησιν
δὲ χροῶν αὐτῶ ἀναγγέλλει τὸ σπέρωμα.

Ἡ μέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρδύγεται ῥῆμα, * καὶ νύξ νυκτὶ
ἀναγγέλλει γνώσιν.

Ὁ ὕκ εἰσὶ λαλιῶν ἐδὲ λόγῳ, * ὧν ἐχὶ ἀκέοντα αἱ
φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶττῃ ἔξῃλθεν ὀφθόγῳ αὐτῶν, * καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ***

Εἰν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκλύωμα αὐτῶ, * Ἐ αὐτὸς ὡς
νυμφίῳ ἐκπορεύομενος ἐκ πατρὸς αὐτῶ.

Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὄδον, * ἀπ' ἀκρῶ
τ' ἔρανῶ ἢ ἔξοδος αὐτῶ.

Καὶ τὸ κατάντημα αὐτῶ ἕως ἀκρῶ τῶ ἔρανῶ, * καὶ
ἐκ ἔσιν, ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτῶ.

Ὁ νόμος Κυεῖς ἀμωμος ὀπιστρέφων ψυχῆς, * ἡ μαρ-
τυεῖα Κυεῖς πιστῆ, σοφίζουσα νήπια.

R 4

Τα

Τὰ δικαιώματα Κυρίου δὶθέα δὲφραίνοντα καρ-
θάν, * ἢ ἐσθλή Κυρίου πλαιυγής, φωτίζουσα ὄφθαλ-
μὸς.

Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, δὲαμμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, *
τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ὅτι τὸ
αὐτό.

Εἴπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον, Ἐλίθον τίμιον πολὺ, *
κὴ γλυκύπερα ὑπὲρ μέλι, καὶ κηρίον.

Καὶ γὰρ ὁ δὲἰλός σε φυλάσσει αὐτὰ, * ἐν τῷ φυλάσσειν
αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

Παροπώματα τίς σιωπήσῃ; ἐκ τῆς κρυφίων με κα-
θάρισόν με, * κὴ ἀπὸ ἀλλοθξίον φείσασθαι δέλα σε.

Εἴαν μὴ με κατακυριεύσωσι, τότε ἀμωμος ἔσομαι, *
καὶ καθαιρέθωμαι ἀπὸ ἀμάρτίας μεγάλης.

Καὶ ἔσονται εἰς δόδοκίαν τὰ λόγια τῆς σώματός με, *
κὴ ἡ μελέτη τῆς καρδίας με ἐνώπιόν σε δὲαπαντός.

Κύριε βοήθη με, * καὶ λυξωτά με.

Ψαλ. ιθ'. 19.

Εἴπακῆσαι σε ἰ Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, * ἢ ἢ
ὑπεραπίστω σε τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. ἢ

Εἴξαποσείλαι σοι βοήθησαν ὅξ ἀγίς, * καὶ ἐκ Σιών
ἀντιλάβοιτό σε.

Μη γινῶσθαι πάσης θυσίας σε, * Ἐ τὸ ὄλοκαύτεμά σε
πανάτω.

Δώη σοι Κύριε κὴ τὴν καρδίαν σε, * κὴ πᾶσαν
τὴν βελλίω σε πληρέστω.

Α' γαλ-

Ἀγαλλιάσόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, * καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλιωθυσόμεθα.

Πληρώσασσι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου, * νυνὶ ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτῆ. ***

Ἐπακέσεται αὐτῆ ἕξ ἑσθρῆ ἀγίε αὐτῆ, * ἐν θυνασίαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτῆ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ ἔτοι ἐν ἵπποις, * ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ὀπιχαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ σωεποδίθησαν, καὶ ἔπεσον, * ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, Ἐ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκυσον ἡμῶν, * ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ὀπιχαλεσώμεθα σε.

Ψαλ. κ'. 20.

Κ Τριε² ἐν τῇ δυνάμει σου ὄφραιθήσεται ὁ Ἰ βασιλεὺς, * καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ὀπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῆ ἔδωκας αὐτῷ, * καὶ τὴν θέλησιν τῶν χιλιῶν αὐτῆ ἐκ ἐσέρησας αὐτόν.

Ὅτι ἐσέρησας αὐτὸν ἐν ὀλογίαις χρισότητος, * ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ σέφανον ἐκ λίθου πημίου. ***

Ζωὴν ἠτήσατό σε, * καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶν. ☩.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτῆ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, * δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ὀπιθήσῃς ἐπ' αὐτὸν.

Ὅτι

Ὅτι δόξης αὐτῶν διλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνων, * διφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μὲν τῷ προσώπῳ σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, * Ἐν τῷ ἔλεει τῷ Ἰσραὴλ καὶ μὴ σαλευθῆ.

Ἐυρεθῆναι ἢ χεῖρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, * ἠδεξιά σου ἄρει πάντας τὰς μισουῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτὰς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καμρὸν τῶ προσώπῳ σου, * Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτῆ συνταράξει αὐτὰς, καὶ καταφάγεται αὐτὰς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆ γῆς ἀπολεῖς, * Ἐν τῷ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ ἡνῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακὰ, * διελογίσαντο βεβλήσασθαι αἰς ἐμὴν καὶ μὴ δύνωνται εὐδοῦναι.

Ὅτι θήσεις αὐτὰς νῶτον, * ἐν τοῖς πελοίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Τῷ ψάλτητι ἱ Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, * ἄσωμα, ἡ καὶ ψαλμῶν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα καὶ ἄλλ. ἄλλ. ἄλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. κα'. 21.

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου πρόχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με, * μακρὰν ἀπὸ τῆ σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῆν ὠδὴν πτωμάτων μου.

Ὁ Θεός μου κεκαύξομαι ἡμέρας, καὶ ἐκ εἰσακέσης * Ἐνυκτὸς, καὶ ἐκ εἰς ἀνοιαν ἐμοί.

Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατῳκεῖς ὁ ἔπαυεν Ἰσραὴλ, * ἐπὶ σοὶ ἠλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἠλπισαν, καὶ ἐβρύσω αὐτὰς. Π εὐς

Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, * ὅτι σοὶ ἠλ-
πισαν, καὶ ἐκατηχύνθησαν.

Ἐγὼ δὲ εἰμὶ σκώληξ, καὶ ἐκ ἀνθρώπων, * ὄνειδος
ἀνθρώπων, ἢ ὄξυδένημα λαῶ.

Πάντες οἱ θεωροῦντες με ὄξεμυκθήρισάν με, * ἐλάλη-
σαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλῶ.

Ἦλπισον ὅτι Κύριον, ῥυσάτω αὐτὸν, * σωσάτω
αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ σκαπάτας με ἐκ γαστρὸς, * ἡ ἐλπίς μου
ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου.

Ἐπὶ σὲ ἐπερρίψω ἐκ μητρὸς ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου, *
Θεὸς μου εἶσὺ, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Ὅτι θλίψις ἐγγύς, * ὅτι ἐκ ἐστὶν ὁ βοηθῶν μοι.

Περικύκλωσάν με μόχοι πολλοὶ, * ταῦροι πόντις
παράειχον με.

Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν, * ὡς λέων ἀρπά-
ζων, καὶ ὠρυόμηνον.

Ὡς εἰ ὕδωρ ὄξεχέθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὕδα
μου, * ἐξηθήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς, τικόμενον
ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Ἐξηράνθη ὡς ὄσρακον ἡ ἰσχύς μου, * ἢ γλαῦσα μου
κεκόλληται πρὸ λαβρυγί μου, * καὶ εἰς χουῦ θανάτου
κατήγαγές με.

Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, * συναγωγὴ πο-
νηρῶν ὠρυόμων παράειχον με.

Ὦρυξαν χεῖράς μου, ἢ πόδας μου, * ὄξηρίθμισαν
πάντα τὰ ὕδα μου.

A ὕψ

Α ὕψι δὲ κατενόησαν, Ἐπέιδόν με, * διεμερίσαντο
τὰ ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ ὅτι τὸν ἱματισμὸν μου ἔβα-
λον κληῖρον.

Σ ὁ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπὸ
ἐμῆ, * εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόχες.

Ῥ ὕψα ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, * καὶ ἐκ χει-
ρὸς κυκλῶς τὴν μονοχυτῆν μου.

Σ ὡσὺν με ἐκ σώματός σου λέοντος, * καὶ ἀπὸ κερμάτων
μονοκερότων τὴν τακείνωσίν μου.

Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, * ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον αἰνέτατε αὐτὸν, * καὶ
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτὸν.

Θεωρήτω δὲ ἅπασα αἰσὺν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, *
ὅτι ἐκ ἔξουθενώσεν, εἰ δὲ περισώχθισε τὴν δεισθε-
τῆ πτωχῶν.

Ο ὁ δὲ ἀπέσπρεψε τὸ πρῶτον αὐτὸν ἀπὸ ἐμῆ, * καὶ
ἐν τῷ κεκεραγγίαι μου πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.

Παρεὰ σοῦ ὁ ἔπαυτός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἔξο-
μολογήσομαί σοι, * τὰς δόξάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον
τῶν φοβεμένων αὐτὸν.

Φάρονται πένητες, καὶ ἐμπληθήσονται, * καὶ αἰνέ-
σουσι Κύριον οἱ ἐκζητῆντες αὐτὸν. ***

Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος,] * μνη-
σθήσονται, καὶ ὅπωςραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα
τὰ πέρατα τῆς γῆς.

καὶ

Καὶ προσκυλήσασιν ἐνώπιον αὐτῆ πᾶσαι αἱ πατριαὶ
τῶν ἔθνων, * ὅτι τῆ Κυρίᾳ ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
θεσπέζει τῶν ἔθνων.

Ἐφαρον, Ἐ προσεκύνησαν πάντες οἱ πόντες τῆ γῆς, *
ἐνώπιον αὐτῆ προσεκύνησαν πάντες οἱ καταβαίοντες
εἰς γῆν.

Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῆ ζῆ, * καὶ τὸ σπέρμα μου δια-
λύσει αὐτῆ.

Ἄναγγελήσεται τῆ Κυρίῳ ἡμερὰ ἡ ἐρχομένη, * καὶ
ἀναγγελουῖσι τῶν δικαιοσύνην αὐτῆ λαῶν τῶν τεχνη-
σομένων, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κβ'. 22.

Κ Τ'ριος² ποιμαίνει με, καὶ ἐδέν με ὑπερήσει, * ἥ
εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν.

Ἐπὶ ὕδατι ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, * τὴν
ψυχὴν μου ἐπέσπευσε.

Ὁδηγήσέ με ὅτι τείβης δικαιοσύνης, * εἰσέκει τῆ
ὀνόματι αὐτῆ.

Ἐάν γὰρ καὶ πορεύωμαι ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, * ἢ
φοβηθῆσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου¹, ἢ ἡ βακτηρία σου, * αὐτὰς με ἤ
παρεκάλεισαν.

Ἡ τόμασας ἐνώπιόν μου τρέπεζαν, * ἐξουαντίας τῶν
θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τῶν κεφαλῶν μου, * καὶ τὸ πο-
τήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρατῖσον.

Καὶ

Καὶ τὸ ἔλεός σου καθιδιώξει με * πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατ'οικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, * εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Ψαλ. κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλῆθος αὐτῆς, * ἢ
ἢ οἰκὸς αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν
αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτῷ, * καὶ ἐπὶ
ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτῷ.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρθρῳ τῆ Κυρίου; * ἢ τίς σήσεται
ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἀθάρα χερσὶ, ἔκαστος εἰς τὴν καρδίαν, ὅς ἐκ ἔλαβεν
ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, * ἔκ ἄμοσεν
ἐπὶ δόλῳ τὰ πλησίον αὐτοῦ.

Οὕτως λήφεται εὐλογίαν ὡσαύτως Κυρίου, * καὶ ἐλεη-
μοσύνην ὡσαύτως Θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γυνὴ ζητούστων τὸν Κύριον, * ζητούστων
τὸ φρόσων τῆ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, * ἔπαρξθητε πύλας
αἰώνιοι, ἔεισελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆ δόξης. *

Τίς ὅστις ἔστῳ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; * ὁ Κύριος ἢ
κεταίος, ἔδυνατος, Κύριος δυνάστης ἐν πο-
λέμῳ. *

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπαρξθητε πύλας
αἰώνιοι, * ἔεισελεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆ δόξης. *

Τίς

Τίς ἔστιν ἔτι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; * Κύριε ἡ
δυνάμεων, αὐτός ἔστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, Ἐ νυῦ. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. κδ'. 24.

Π Ρὸς σὲ Κύριε ἤγα. λέλεκτ. εἰς τὴν ὄραν τρι-
φύλ. 135.

Ψαλ. κέ'. 25.

Κ Ρῖνόν με Κύριε, ² ὅτι ἐγὼ ἐν ἀδικία με ἐπο-
ρδίθην, * καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, ἔ μὴ
ἐσθενήσω.

Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με, * πύρρουν
ἔστω νεφρὲς με, Ἐ τὴν καρδίαν με.

Ὅπ τὸ ἔλεός σε κατέναντι ἡμῶν ὀφθαλμῶν με ἔστι, *
ἢ ἐπρέσβησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σε.

Οὐκ ἐκάθισα μὴ συνεδρεῖν ματαιότητος, * καὶ μὴ
ᾠδονομούντων ἔ μὴ εἰσέλθω.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηροβουλήων, * καὶ μὴ ἀσε-
βῶν ἔ μὴ καθίσω.

Νίψομαι ἐν ἀδάμοις τὰς χεῖράς με, * καὶ κυκλώσω
τὸ δυσιασπείον σε Κύριε.

Τὴ ἀκῆσά με φωνῆς αἰνεσεώς σε, * Ἐ διηγῆσάσαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σε.

Κύριε ἠγάπησα ὁμιλίαν οἴκε σε, * καὶ ἔ
τόπον σκηνώματός σου δόξης σε.

Μὴ συναπολέσης μὴ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν με, *
καὶ μὴ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν με.

Ων

Ὡς ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, * ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δόξης.

Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ με ἐπορεύθην, * λύτρωσάί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Ὅπως με ἔστη ἐν ἐυθύτητι, * ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Ψαλ. κς'. 26.

ΚΥΡΙΕ **Θ** Φωτισμός μου. ΛΕΛΕΚΤ. εἰς τὸ μίση
ἀπόδ. φύλ. 194.

Ψαλ. κζ'. 27.

ΠΡὸς σὲ ὦ Κύριε κεκαύξομαι, ὁ Θεός μου μὴ ἴ-
σῶσαιωπίσης ἀπ' ἐμῆ, * μήποτε ἴσῶσαιωπί-
σης ἀπ' ἐμῆ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἐισάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
δέεσάί με πρὸς σὲ, * ἐν τῷ αἶρεν με χεῖράς μου
πρὸς ναὸν ἁγίόν σου.

Μὴ σκελεύσης με μὲν ἀμάρτανων, * ἢ μὲν ἐργαζο-
μένων ἀδικίαν, μὴ σκευπόλεσης με.

Τῶν λαλοῦντων εἰρήνῃ μὲν τῷ πλησίον αὐτῶν, *
κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Ὅς αὐτοῖς Κύριε καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, * καὶ καὶ τὴν
πονηρίαν τῷ ὀπίσθῳ μάκτων αὐτῶν.

Κατὰ τὰ ἔργα τῷ χροῖν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, * ἀπόδος
τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

Ὅτι ἔσωσαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, ἢ εἰς τὰ ἔργα τῷ
χροῖν

χρηθὼν ἀπὲρ, * καθελεῖς αὐτῆς, ἔτι μὴ οἰκοδομήσης αὐτῆς.

Εὐλογητὸς Κύριε, * ὅτι ἐπέκτισε τὴ φωνήν σου τὴ δει-
σεώς μου.

Κύριε βοήθητός μου, ἔτι ὑπερασπιστής μου, * ἐπ' αὐ-
τῆ ἠλπίσεν ἡ καρδιά μου, καὶ ἐβοηθήθην.

Καὶ ἀνέσταλεν ἡ σὰρξ μου, * καὶ ἐκ θελήματός μου
ἔξομολογήσομαι αὐτῆ.

Κύριε κραταίωμα τῆ λαῶν αὐτῆ, * καὶ ὑπερασι-
στὴς τῶν σωτηρίων τῆ χειρὸς αὐτῆ ὅτι.

Σάβσον ἡ λαὸν σου, καὶ δολομήσον τὴ κληρονο-
μίαν σου, * καὶ ποιμανὸν ἀνοσθῶν, καὶ ἔπαρον αὐτῆς
ἕως τῶν αἰῶν.

Ψαλ. κη'. 28.

Ενέγκατε τῶν Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, * ἐνέγκατε τῶν ἡ-
Κυρίῳ ὑἱὸς κριῶν.

Ενέγκατε τῶν Κυρίῳ δόξαν, καὶ πμῶν, ἐνέγκατε τῶν
Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτῆ, * φεροκυμήσατε τῶν
Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγία αὐτῆ.

Φωνὴ Κυρίῳ ὅτι τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόν-
τησε, * Κύριε ὅτι ὑδάτων πολλῶν.

Φωνὴ Κυρίῳ ἐν ἰσχύϊ, * Φωνὴ Κυρίῳ ἐν μεγαλοφρεπείᾳ.

Φωνὴ Κυρίῳ συντείβοντος κέδρες, * καὶ συντείψῃ
Κύριε τὰς κέδρας τῶν Λιβάνου.

Καὶ λεπτοῦν αὐτὰς ὡς τὸν μόχον τῆ Λιβάνου, * ἔτι ὁ
ἡγαπημένος ὡς ὑἱὸς μεγακερῶν.

S

Φωνὴ

Φωνὴ Κυεῖς διακόπιοντος φλόγα πρὸς, * φωνὴ
Κυεῖς σπασείοντος ἔρημον, C σπασείσθ Κυεῖσιν τῷ
ἔρημον Κάδδης.

Φωνὴ Κυεῖς καταρπιζομένη ἐλάφης, C ἀποκαλύψθ
δρυμὸς, * καὶ ἐν τῷ ναφ αὐτῆ πᾶς πς λέγει δόξαν.
Κύειος τὸν κατακλυσμόν κατοικιῶ, * C καδιῆται
Κύειος Βασιλῶς εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύειος ἰσχὺ τῷ λαφ αὐτῆ δώσθ, * Κύριος δὲ ἴ
λογήσθ τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλ. κθ'. 29.

Υψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, * καὶ ἐκ δόφρα-
νας σὺν ἐχθρῶς με ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεὸς με ἐκέραξα πρὸς σέ, * C ἰάσω με.

Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδ' ε τῷ ψυχῶ μου, * ἔσωσάς
με ἀπὸ τῶ καταβαιόντων εἰς λακκόν.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτῆ, * καὶ ἔξομολογεῖ-
θε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγισμῆς αὐτῆ.

Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆ, * καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι
αὐτῆ.

τὸ ἰστέρας ἀλιθῆσεται κλαυθμὸς, * καὶ εἰς τὸ
πρὸς ἀγαλλίασις.

Εγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ θλιβίᾳ μου, * ε μὴ σα λθῶ εἰς
τὸν αἰῶνα.

Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου * παρέχε τῷ κῆλλαι μου
δύαμιν.

Ἀπέσρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, * καὶ ἐξουήθην πρὸς
εαυτῶς.

Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, * καὶ πρὸς τὸν Θεὸν με
 δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, * ἐν τῷ καταβαίνειν
 με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἔξομολογήσεται σοι χεῖς; * ἡ ἀναγελῆ τὴν
 ἀλήθειάν σου;

ἤκουσε Κύριος, ἔῃλθέσά με, * Κύριος ἐξημήθη βοή-
 θός μου.

Ἐβρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χάραν ἐμοί, * διέρρηξας
 τὸ σάκκον μου, ἔῃλθέσά με ἀφροσύλῃ.

Ὅπως ἀν΄ ψάλλῃ σοὶ ἡ δόξα μου, καὶ ἢ μὴ κατανυῶ, *
 Κύριε ὁ Θεὸς μου εἰς τὸ αἰῶνα, ἔξομολογήσομαι σοί.
 Δόξα καὶ, Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Εἰς τὸν ὄρθρον

ΤΗΣ Γ' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγ. μ'. ὅπου λέγονται καθίσματα δύο,
 ἴξω δὲ αὐτῆς, καθίσμα μόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς ἤχοις
 Α'. Γ'. ΠΛ.Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. λ'. 30.

Ε Πι σοὶ κύριε ἤλπισα. λέλεκτ. εἰς τὸ μέγα ἀπό-
 δεκτ. φύλ. 224.

S 2

Ψαλ.

Ψαλ. λα'. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι, * **Ὁ** **Ὁ** **†**
 ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμάρτιαι.

Μακάριοι **Ὁ** ἀνὴρ, ὃς ἐ μὴ λογισθῆται Κύριος ἀμάρ-
 τίαν, * ἐδὲ ἔστιν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅπ ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀσά μου, * ἀπὸ τῆ καρ-
 ζην με ὀλίω τῶν ἡμέρων.

Ὅπ ἡμέρας, καὶ νυκτὸς ἠβαρυώθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σε *
 ἐσράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγλιῶαί μοι
 ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, * **Ὁ** τὴν ἀμάρτιαν μου
 ἐκ ὀκάλυψα.

Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμὲ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυ-
 ρίῳ * **Ὁ** σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆ καρδίας μου.

Υπὲρ ταύτης προσέξιται πρὸς σὲ πᾶς ὄσιος * ἐν
 καρτῷ ὀδέτω.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὕδατων πολλῶν * πρὸς αὐ-
 τὸν ἐκ ἐγγυῆσι.

Σὺ μου ἐκαταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆ περιεχέσεως μου,
 τὸ ἀγαλλιάμα μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῆ κυκλωσάν-
 των μου.

Σωεπῶ σε, **Ὁ** συμβιβῶ σε, ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ πο-
 ρύσῃ, * ὁπισθηρῶ ὅτι σὲ τὰς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, καὶ ἡμίονος, * αἷς ἐκ ἔστι σωῆσις.
 Ἐν κημῷ, **Ὁ** χαλινὰ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγχαῖς,

τῶν μὴ ἐγίζόντων πρὸς σέ.

Πολ-

Πολλὰ αἰ μάστιγος τὴ ἀμάρτανλῃ, * τὸν δὲ ἐλπίζοντα ὅπῃ Κύριον ἔλεε κυκλώσῃ.

Εὐφρανθήτε ὅπῃ Κύριον, ἔαγαλλιᾶσθε δίκαιοι, * ἔκαυχᾶσθε πάντες οἱ δούθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. λβ'. 32.

Α Γαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, * τοῖς δούθεσι ἠρέπει αἰνεσις.

Ἐξομολογηῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, * ἐν ψαλμῶν ἑκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

Ἀσάτε αὐτῷ ᾄσμα κωνόν, * καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῶ.

Ὅπῃ δούθεῖς ὁ λόγος τῆ Κυρίας, * καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν πίσει.

Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνη, καὶ κρίσιν ὁ Κύριος, * τῆ ἐλέος Κυρίας πλήρης ἡ γῆ.

Τῷ Λόγῳ Κυρίας οἱ ἔθνη ἐσερεώθησαν, * καὶ τῷ Πνεύματι τῆ σώματος αὐτῆ, πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῆ. ***

Σωζόντων ὡσεὶ ἄσπρον ὕδατα θαλάσσης, * πηεῖς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσου.

Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, * ἀπ' αὐτῆ δὲ σάλασθήτωσαν πάντες οἱ κατοικεῖντες τὴν οἰκὸν ἡμῶν.

Ὅπῃ αὐτὸς εἶπε, ἔρχυθήσονται, * αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίθησαν.

Κύριος διασκεδάσει βελας ἐθνῶν, * ἀθετεῖ δὲ λογισμὸν λαῶν, ἔαθετεῖ βελας ἀρχόντων.

S 3

H' δε

Ἡ δὲ βελὴ τῆ Κυρίε εἰς τὸν αἰῶνα μένει, * λογισμοὶ
τῆς καρδίας αὐτῆ εἰς γενεάν, καὶ γένεαν.

Μακρόριον τὸ ἔθνος ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῆ, *
λαὸς, ὃν ὤξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῆ.

Ἐξ ἔρανῶ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, * εἶδε πάντας τὰς
ὕψος τῆ ἀνθρώπων.

Ἐξ ἐτοίμης κατοικητηρίε αὐτῆ, * ἐπέβλεψεν ὅτι
πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Ὁ πλάσας κατὰ νόμους τὰς καρδίας αὐτῶν, * ὁ σωθεὶς
εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

Ὁ ὑσώζεται βασιλεὺς διὰ πολλῶν δυνάμιν, * καὶ
ρίγας ἔσωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτῆ.

Ψυδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, * ἐν δὲ πλήθει δυνά-
μεως αὐτῆ ἔσωθήσεται.

Γ' δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίε ὅτι τὰς φοβεκμῆρας αὐτὸν,
τὰς ἐλπίζοντας ὅτι τὸ ἔλεος αὐτῆ.

Ἐύσαομαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, * ἵνα
θρέψαι αὐτὰς ἐν λιμῶ.

Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομνηεὶ τῷ Κυρίῳ, * ὅτι βοηθός,
ἵνα ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ᾖσιν.

Ὅτι ἐν αὐτῷ ὄφρα νθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, * καὶ ἐν
τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτῆ ἠλπύσαμεν.

Γ' ἐνοιτο ὁ Κύριε τὸ ἔλεός σε ἐφ' ἡμῶν, * καθάπερ
ἠλπύσαμεν ὅτι σέ.

† αλο

Ψαλ. λγ'. 33.

Ε' Τρογῆσω ἡ Κύριον ἐν παντί καμῶ, * ὁ δὲ ἔκ
παντὸς ἡ ἀνεσις αὐτῆ ἐν τῷ σώματι μου.

Ε' ἢ τῷ Κυρίῳ ἐπαμνησθήσεταί ἡ ψυχὴ μου, * ἀκουσά-
τωσαν ὡραῖς, ἔ δὲ φρανθήτωσαν.

Μεγαλυνάτε τὸν Κύριον σωῆμοι, * ἔ δὲ ὑψώσωμεν
τὸ ὄνομα αὐτῆ ὅπι τὸ αὐτό.

Ε' ξεζήτησα ἡ τὸν Κύριον, ἔ ἐπήκουσέ μου, * ἔ δὲ ἔκ ἔκ
πασῶν τῶ θλίψεων μου ἔρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε, * καὶ τὰ
ὄφθαλμοί μου ἐ μὴ καταχυθῆ.

Ὁ ὕτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, ἔ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτῆ, * ἔ δὲ ἔκ πασῶν τῶ θλίψεων αὐτῆ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶ φοβεροῦ
αὐτόν, * ἔ ῥύσεται αὐτῆς.

Γνώσατε, καὶ ἴδετε, ὅτι χριστὸς ὁ Κύριος, * μακρὸς
εἰς ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῆ, * ὅτι ἐκ
ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβεροῦ αὐτόν.

Πλέστοι ἐπλώχυσαν, καὶ ἐπέινασαν, * οἱ δὲ ἔκ-
ζητῆντες τὸν Κύριον ἐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς
ἀγαθῆ.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, * φόβον κυρίου διδάξω
ὑμῶς.

Τίς ὄστιν ἀνθρώπος ὁ θέλων ζωῆν, * ἀγαπῶν ἡμέ-
ρας ἰδεῖν ἀγαθῆς.

Π αῦσον τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ κακῆ, * ἔχελισσεν
τὴ μὴ λαλήσῃ δόλον.

Ἐ κλινοῦ ἀπὸ κακῆ, ἔ ποιήσον ἀγαθὸν, * ζήτησον
εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτὴν.

Ο φθαλμοὶ Κυρίου ὄπι' δικαίους, * ἔ ὠτα αὐτῶν, εἰς
δέξιν αὐτῶν.

Π εἰσωπον δὲ Κυρίου ὄπι' ποιούντας κακὰ, * τὴ ὄξο-
λοθρευσαὶ ἐκ γῆς τὸ μνημόσυον αὐτῶν.

Ἐ κέκραζαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐ-
τῶν, * καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτοὺς. * * *

Ἐ ἴσως Κύριος τοῖς σωτηριζομένοις τῇ καρδίᾳ, * καὶ
ἔστυ ταπηνῶς τῷ πνεύματι σώσῃ.

Π ολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, * καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν
ρύσεται αὐτὸς ὁ Κύριος.

Φ υλάσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, * ἐν ὄξ αὐτῶν
ἔ σωζήσονται.

Θ ἀνάσσει ἀμάρτωλῶν πονηρῶς, * ἔ οἱ μισῶντες τὸν
δικαίον πλημμελήσονται.

Λ υπερφέσεται Κύριος ψυχὰς δέλων αὐτῶν * καὶ ἔ μὴ
πλημμελήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δ ὄξα ἔ νυν. Ἄλλ. ἄλλ. ἄλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ὕ-

Ψαλ. λδ'. 34.

Δ ἴκασον² Κύριε τὴς ἀδικούντας με * πολέμισον²
τὴς πολεμούντας με.

Ἐ πιλαβῆ ὄπλα, ἔ θυρεῖ, * ἔ ἀιάσει εἰς τὴν βοή-
θειάν μου. Ἐκχρον

Ε' κχεον ρομφαίαν, & σύγκλησον ἔξουσιάν σου κα-
ταδιώκόντων με* εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου
ἐν ἐμῷ.

Α ἰχθυήθησαν, καὶ ἐξασπλήθησαν οἱ ζητῆντες τὴν
ψυχὴν μου* ἀποσραφήθησαν εἰς τὰ ὀπίσω, & κα-
ταιχθυήθησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

Γ ἐνηθήθησαν ὡσεὶ χεῖς καὶ ὑπόσσωπον ἀνέμους* καὶ
ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

Γ ἐνηθήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος, & ὀλίγημα,* καὶ
ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

Ὅτι δωρεὰν ἐκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν*
μάτην ὠνεῖδισαν τὴν ψυχὴν μου.

Ε' λθέτω αὐτῶν παγίς, ἣν ἐγνώσκει,* καὶ ἡ θήρα,
ἣν ἐκρυψε συλλαβέτω αὐτὸν, & ἐν τῇ παγίδι πεσεῖ-
ται ἐν αὐτῇ.

Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ* περ-
φθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτῷ.

Πάντα τὰ ὅσα μοι ἐρέῃσι Κύριε* Κύριε τοῖς ὁμοί-
οις;

Ῥυόμεθα πτωχὸν ἐκ χειρὸς σερειωτέρον αὐτῷ,* καὶ
πτωχὸν, καὶ πένητα ἀπὸ τῆς διαρπαζόντων αὐτόν.

Ἄνισάντες μοι μαρτυρεῖς ἄδικοι, ἀ' ἐκ ἐγνώσκον
ἠερώτων με* ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγα-
θῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

Ε' γὰρ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ παρνοχλεῖν μοι* ἐνεδυόμην
σάκκον.

καὶ

Κ αὶ ἐταπείνωεν ἐν νησεία τὴν ψυχὴν μου * καὶ ἡ καρδία μου εἰς κόλπον μου ἀποσπρήσεται .

Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφῶν ἡμετέρων ἕτως ὠκρέεσαν ὡς πενθῶν , καὶ σκυθεροπάζων , ἕτως ἐταπεινέμεν .

Κ αὶ κατ' ἐμὲ ὄφρα ἐβρόχθησαν , ἔπειθ' ἐπλήθυνον * συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες , καὶ ἐκ ἔργων .

Διεδόθησαν , καὶ ἐκατενύγησαν , ἐπέειρασάν με , ὄξε μυκτῆρισάν με μυκτῆρισμῶν * ἐβρυσάν ἐπ' ἐμὲ τὰς ὀδόντας αὐτῶν .

Κύεε πότε ἐπόψῃ ; ἀποκατάσπον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν , * ἀπὸ λεόντων τὴν μονοζυῆν μου .

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ * ἐν λαῷ βαρῶν αἰνέσω σε .

Μὴ ὀπιχαρείσιν μοι οἱ ἐχθραίνοντές με ἀδικῶς * οἱ μισῶντές με δωρεάν , καὶ θρασυβόοντες ὀφθαλμοῖς .

Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρήνικα ἐλάλην , * καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο .

Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ σῶμα αὐτῶν * εἶπον , εὖγε εὖγε εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν .

Ἐἶδες Κύεε , μὴ ὠδρασιωπήσης * Κύεε μὴ ἀποσῆς ἀπὸ ἐμῶν .

Ἐξηγήθητι Κύεε ἰ , ἔτι πρόσθε τῆ κείσει μου * ἦ ὁ Θεὸς μου , ἔτι ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου .

Κεῖνόν με κατ' ἐμὲ τὴν δικαιοσύνην σου , Κύριε ὁ Θεός μου , * καὶ μὴ ὀπιχαρείσιν μοι .

Μη

Μ ἢ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ
ἡμῶν* μὴ δὲ εἴποιεν, κατεπίομεν αὐτόν.

Α ἰχθυοποίησαν, καὶ ἐξοποίησαν ἅμα* οἱ ὄπιθαλα-
ροῦτες τοῖς κακοῖς μᾶ.

Ε νδυτάθωσαν ἀρχαίῳ, ἔξοποίησάν* οἱ μεγαλοῦ-
ρημονουῶτες ἐπ' ἐμέ.

Α γαλλιάθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν
δικαιοσύνην μᾶ,* καὶ ἐπάτωσαν δραπαντὸς, μεγα-
λυθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τῆς γῆς
αὐτῆς.

Κ αὐτὴ ἡ γλῶσσα μᾶ μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σε*
ὅλῳ τῷ ἡμέραν τὸν ἔπαυτόν σε.

Ψαλ. λβ'. 35.

Φ Ησὶν ὁ ᾠδάνομος τῆς ἀμάρτανῆς ἐν ἑαυτῷ,*
ἐκ ἐστὶ φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

Ο π ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτῆς,* τῆς εὐρεῖν τὴν ἀνο-
μίαν αὐτῆς, ἔμισῆσεν.

Τ ἀρήματα τῆς σωματικῆς αὐτῆς ἀνομία, ἔδολε,*
ἐκ ἠβελήθη σωῖέναι τῆς ἀγαθῶν.

Α νόμιαν διελογίσασθε ὅτι τῆς κοίτης αὐτῆς,* παρέστη
πάση ὁδῷ ἐκ ἀγαθῆς, κακία δὲ ἐπροσώχθισεν.

Κ ὦριε ἐν τῷ ἔρανῳ τὸ ἔλεός σε,* ἔῃ ἀλήθειά σου
σε ἕως τῆς νεφελῶν.

Η δικαιοσύνη σου,* ὡς ὄρη Θεοῦ,* τὰ κρίματά σου ἔ-
βυσσος πολλή.

Α νθροῦπος, καὶ κτήνη σώσεις Κύριε,* ὡς ἐπλήθυνας
τὸ ἔλεός σε ὁ Θεός. Οἱ

Ο ἰ δὲ υἱοὶ τῆς ἀνθρώπων * ἐν σκέπη τῆς πτερυγῶν σε ἐλπῖσι .

Μεθυθήσονται ἀπὸ πότιδος οἴκε σε , * καὶ τὸν χειμάρρου καὶ ἔξυψῆς σε ποταμοὶ αὐτῆς .

Ὅτι ὡσαύτως σοὶ πηγὴ ζωῆς , * ἐν τῷ φωτί σε ὁφθαλμοὶ φῶς .

Παράτεινον τὸ ἔλεός σε τοῖς γινώσκουσίν σε , * καὶ τὴν δικαιοσύνην σε τοῖς ἐυθέσει τῇ καρδίᾳ .

Μὴ ἐλθέτω μοι πρὸς ὑψηφαιάς . * καὶ χεῖρ ἀμάρτανῶν μὴ σπλῦσαι με .

Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν . * ἔξώθησαν , καὶ οὐ μὴ δυνάωνται εὐῶσαι .

Δόξα . καὶ νῦν . ἀλλ .

Ψαλ. λς'. 36.

Μὴ ὡσαύτως ζήλῃς ἐν πονηρομομίαις , * μὴ δὲ ἴζηλῃς ὅσον ποιῶντας τὴν ἀνομίαν .

Ὅτι ὡσεὶ χροστὰ ταχὺ ἀποξηρανθήσονται , * καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσεῖνται .

Ἐλπίσον ἐπὶ Κύριον , καὶ ποίει χρηστότητα , * καὶ κατακυλιέτω τὴν γλῶσσαν σου ἐπὶ τὴν πλάτην αὐτῆς .

Κατατρέφῃσον τὰς Κυβέτας σου , * καὶ δώρησον σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου .

Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου , * ἵνα ἔλπιον ἐπ' αὐτὸν , ἵνα αὐτὸς ποιήσῃ .

Καὶ ἔξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου , ἵνα τὸ κεῖμα

μέ σε ὡς μεσημβρίαν, * ὑποτάγητι τῷ Κυρίῳ,
 Ἐκείτους ἀυτῶν.

Μὴ ᾤσασθαι ἐν τῷ καθυποταγῆναι ἐν τῇ ὁδοῦ
 αὐτῆ, * ἐν ἀνθρώπῳ ποιῶντι ᾤσασθαι.

Παύσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, * μὴ
 ᾤσασθαι, ὥστε πονηρὸς εἶσθε.

Ὅτι οἱ πονηροὶ οὐκ ἔξολοθροῦσθεσονται, * οἱ δὲ
 ὑπομῖνοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν.

Καὶ ἔτι ὀλίγον, Ἐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμῆρτωλός, * Ἐ
 ζητήσεις τὸν τόπον αὐτῆ, Ἐ μὴ ὄργης.

Οἱ δὲ πονηροὶ κληρονομήσουσιν γῆν, * Ἐ κατατρο-
 φήσουσιν ὅτι πλήθει εἰρήνης.

Παρατηρήσειμι ὁ ἀμῆρτωλὸς τὸν δίκαιον, * Ἐ βρούξει
 ἐπ' αὐτὸν ὄδον ὁδόντας αὐτῆ.

Ὅ δὲ Κύριος ἐκγελάσειμι αὐτὸν, * ὅτι φοβλήσει,
 ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτῆ.

Ρομφαίαν ἐσπείσαντο οἱ ἀμῆρτωλοὶ, * ἐνέτειναν τόξον
 αὐτῶν.

Τε καταβαλεῖν πῶλον, καὶ πένητα, * τε σφάξαι
 ὄδον εὐθείς τῇ καρδίᾳ.

Ἡ ρομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν, *
 Ἐ τὰ τόξα αὐτῶν σωξίβειν.

Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ * ὑπὲρ πλεῖτον ἀμῆρτω-
 λῶν πολλῶν.

Ὅτι βραχόνες ἀμῆρτωλῶν σωξίβησονται, * ὑπο-
 σπείζει δὲ τὸς δικαίους ὁ Κύριος.

Γινώ-

Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, * ἔῃ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

οὐ καταχλωθήσονται ἐν καμῶ πονηρῶ, * καὶ ἐν ἡμέραις λιμῆ ἡλεῖσθῆσονται, ὅτι οἱ ἀμῆρτωτοὶ ἀπορῆνται.

οἶδ' ἐχθροὶ τῆ Κυρίου ἀμα τῶ δοξασιῶν αὐτῆς, καὶ ὑψωθῆναι, * ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

Δανάζεται ὁ ἀμῆρτωτος, ἔκ ἀποπίσει * ὁ δὲ δίκαιος οἰκτεῖρα, ἔδίδωσιν.

ὅτι οἱ εὐλογῶντες αὐτὸν κληρονομήσουσιν γῆν * οἱ δὲ καταχλωθῆσονται ἐξολοθρευθήσονται.

Παροὶ Κυρίου τὰ δεικνύμενα ἀνθρώπων καταδύνεται, * καὶ τὴν ὁδὸν αὐτῆς διελέσει σφόδρα.

ὅταν πέση ἢ καταρραχθήσεται, * ὅτι Κύριος ἀντισπεῖλαι χεῖρα αὐτοῦ.

Νεώτερος ἐχθρόμω, ἔγδ' ἐθήρασα, * καὶ ἐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, ἐδὲ τὸ σπέρμα αὐτῆς ζητῆν ἀρτεας.

ὄλω τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ, ἔδανάζει ὁ δίκαιος, * καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆ εἰς δόλοισιν ἔσται.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακῆ, ἔπίπσον ἀγαθῶν, * ἔκαστω κλίμα εἰς αἰῶνα αἰῶν.

ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κείσιν, καὶ ἐκ ἐγκαταλείψει αὐτοὺς ὅσας αὐτῆ, * εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.

Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, * καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

Δ' 1-

Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσιν γῆν, * καὶ κατακληρονομήσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶν ὁ ἐπ' αὐτῆς.

Στόμα δικαίε μελεπήται σοφίαν, * καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆ λαλήσει κρίσιν.

Ὁ νόμος τῆ Θεῆ αὐτῆ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ, * καὶ ἐχὺ ὑποσκελισθήσεται τὰ δεξιόματά αὐτῆ.

Κατανοεῖ ὁ ἀμάρτανλος τὸν δίκαιον, * καὶ ζητεῖ τῆ θανατώσαι αὐτόν.

Ὁ δὲ Κύριος ἐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆ, * ἐδ' ἐ μὴ καταδικάσεται αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῆ.

Υπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν ἡ αὐτῆ, * καὶ ὑψώσει σε τῆ κατακληρονομήσει γῆν ἐν τῇ ἐξολοθρευθείσῃ ἀμάρτανλος, ὄψι.

Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερφίαλον, καὶ ἐπαρμόβρον, * ὡς τὰς κέδρας τῆ λιβάνου.

Καὶ παρήλθον, ἔιδ' ἐκ γῆ, ἔζητήσα αὐτόν, * καὶ ἐχὺ εὐρέθη ὁ τόπος αὐτῆ.

Φύλασε ἀκακίαν, ἔιδε ἐνθύτητα, * ὅτι ὅσιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπων εἰρηνικῶς,

οἱ δὲ ᾤοντο ἀνόμοιοι ἐξολοθρευθήσονται ὅπῃ τὸ αὐτὸ, * τὰ εἰκατάλειμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.

Σωτηρία δὲ ἦν δικαίων ᾤοντο Κυεῖς, * ἔώρασπισις αὐτῶν ὅσιν ἐν κακοῦ θλίψεως.

Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτὰς, καὶ ἐξελεύεται αὐτὰς ἐξ ἀμάρτανλῶν, * ἔσώσῃ αὐτὰς, ὅπῃ ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. Δόξα. ἔ γω. ἀλλ. ΚΑ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ
ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Γ΄ ΤΗΣ ΕΒΔ.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγαλ. μ' ὅπου λέγονται τὰ καθ. δύο,
ἔξω δ' ἐαυτῆς, καθ. μόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς ἤχοις
Β'. Δ'. ΠΑ. Β'. ΠΑ. Δ'.

Ψαλ. λζ'. 37.

Κ Υπερ μὴ τῷ θυμῷ σου. λέλεκτ'. εἰς τὸν ὄρθρον
φύλ. 2.

Ψαλ. λη'. 38.

Εἴπα², φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, * τῷ μὴ ἀμῖρ-
τάνειν με ἐν γλώσση μου.

Ε' θέμις τῷ στόματί μου φυλακίῳ, * ἐν τῷ σὺς ἰωῶ
τὸν ἀμῖρ πολὺν ἐναντίον μου.

Ε' κωφώθην, ἔταπηνώθην, ἔ ἐπήμισα ἐξ ἀγα-
θῶν, * ἔ τὸ ἀλγημά μου ἀνεκαμίσθην.

Ε' θερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, * ἔ ἐν τῇ μελέτῃ
μου σκκαυθήσεται πῦρ.

Ε' λάλησα ἐν γλώσση μου, * γνώρισόν μοι Κύριε τὸ
πέρασ μου.

Κ αἰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ὄσιν, * ἵνα γνώ-
ῃ ἡ ὑπεροχὴ ἐγώ.

Ἰδὲ

Γ' δὲ παλαιαὶς ἔθε τὰς ἡμέρας μου, * καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὡς ἐδὲν ἐνώπιόν σου.

Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, * πᾶς ἄνθρωπος ζῶν.

Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, * πλὴν μάτρω ταράσσεται.

Θησαυρίζω, ἔργον ἔγνωσκαι, * πίνισσι δὲ αὐτά.

Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, ἐχὲ Κύριε; * καὶ ἡ ὑπόστασις μου ὡδὸν σε ἔδωκεν.

Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥυσσά με, * ὄνειδος ἀφ' ἑμοῦ ἔδωκός με.

Ἐκωφώθη, καὶ ἐκ ἠνοιξά τὸ σῶμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας, * ἀπόσπασον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου.

Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰχθύος τ' ἰχθύος σου ἐγὼ ἐξέλιπον, * ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαύδωσας ἄνθρωπον.

Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτῆ, * πλὴν μάτρω πᾶς ἄνθρωπος.

Ἐισάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, * ἐνώπιόν σου δακρύων μου.

Μὴ ὡδασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι ὡδὸν σοί, * καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

Ἄντες μοι, ἵνα ἀναψύξω παρὰ τὴν με ἀπελθεῖν, * ἔκ ἐπιπέδου μὴ ὑπάρξω.

Ψαλ. λθ'. 39.

Υπομένων ὑπέμνηνα τὸν Κύριον, καὶ προσέχε μοι, * εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. ***

Τ

Καὶ

Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, * καὶ ἀπὸ
πληθύνου.

Καὶ ἔσπισεν ὅτι πέσαν τρεῖς πόδας μου, * καὶ κατ' ἔβησε
τὰ διαβήματά μου.

Καὶ ἐπέβαλεν εἰς τὸ σῶμα μου ἄσμα κακόν, * ὕμνον
πρὸ Θεῶ ἡμῶν.

Ὅψονται πολλοὶ, ἔφοβηθήσονται, * ἔελπίσιν
ὅτι Κύριον.

Μακάριος ἀνὴρ, ἔστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐ-
τῆ, * καὶ ἐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, ἔμα-
νίας ψαδῆς.

Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά
σε, * καὶ τοῖς θαυμάσιόις σε ἐκ ἔστι τις ὁμοιωθή-
σεται σοι.

Ἀπήγγελα, καὶ ἐλάλησα, * ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ
ἀριθμὸν.

Θυσίαν, ἔπροσφορὰν ἐκ ἠθέλησας, * σῶμα δὲ
κατηρέτισα μοι.

Ὀλοκαυτώματα, καὶ ὡεὶ ἀμάρτίας ἐκ ἐζήτησας *
τότε εἶπον, ἰδὲ ἦκω.

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται ὡεὶ ἐμῶ, * τῆ ποι-
ῆσαι τὸ θέλημά σε, ὁ Θεός μου ἠβεβλήθην, καὶ τὸν
νόμον σε ἐν μέτρῳ τῆς κοιλίας μου.

Ἐψηγελισάμην δικαιοσύνην ἐκ ἐκκλισία μεγά-
λη, * ἰδὲ τὰ χεῖρά μου ἐμὴ καλύσω, Κύριε σὺ
ἔγνωσ.

Τὴν

Τὴν δικαιοσύνην σε ἐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ,
τὴν ἀλήθειάν σε , καὶ τὸ σωτήριόν σε εἶπα .

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σε , * Ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σε ἀπὸ
σωαγωγῆς πολλῆς .

Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρῶς τὰς οἰκτιρῆμας σε ἀπὸ
ἐμοῦ , * τὸ ἔλεός σε , καὶ ἡ ἀλήθειά σε διαπαντός
τὸς ἀντιλάβοιντό με .

Ὅτι ἐπέεχον με κακὰ , ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς * κα-
τέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου , καὶ ἐκ ἠδυνήθην τῆ
βλέπειν .

Ἐπληθύνθησαν ἑσθ' τὰς τείχας τῆ κεφαλῆς μου , *
καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με .

Ἐυδόκησον Κύριε τῆ ρύσαστά μου , * Κύριε εἰς τὰ
βοηθῆσά μοι ὁράχες .

Καταιχυσθήσονται , Ἐξασπείσονται ἅμα οἱ ζητῶν-
τες τὴν ψυχὴν μου , * τῆ ἐξ ἄβραυ αὐτῶν .

Ἀποσπείσονται εἰς τὰ ὀπίσω , καὶ καταιχυσθήσονται *
οἱ θέλοντές μοι κακὰ .

Κομισάσθωσαν ὡς ἀχρῆμα αἰχμῶν αὐτῶν , * οἱ
λέγοντές μοι , ἔυγε ἔυγε .

Ἀγαλλιάσθωσαν , Ἐυφρανθήτωσαν ὅτι σοὶ πάντες
οἱ ζητῶντές σε Κύριε , * καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός ,
μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος , οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν
σε .

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι , καὶ πένης , * Κύριε φρονεῖ
με .

Βοηθός μου, ἔπιπερασπιστής μου εἶσὺ, * ὁ Θεὸς μου
μὴ χρονίσῃς.

Δόξα κηνῶ, Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. μ'. 40.

Μακάριος ὁ σωίων ἐπι πτωχόν, ἔπένηται * ἦ
ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

Κύριος διαφυλάξῃ αὐτὸν, ἔζήσῃ αὐτὸν, ἔμα-
καρίσῃ αὐτὸν ἐν τῇ γῆ, * καὶ μὴ ὤραδῃ αὐτὸν
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Κύριος βοηθήσῃ αὐτῷ ἐπι κλίνης ὁδούης αὐτοῦ, *
ὄλλω τῷ καίτῳ αὐτῷ ἔσπρησας ἐν τῇ ἀρρώστια αὐτοῦ.

Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με * ἴασαί τὴν ψυχλήν μου,
ὅτι ἠμῆρτόν σοι.

Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι, * πότε ἀποθανεῖται
καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἐσεπορεύετο τῷ ἰδεῖν, μάτῳ ἐλάλη ἡ καρδία
αὐτοῦ, * σιγήσῃ ἀνομίαν ἑαυτοῦ.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, ἔλάλη ὅτι τὸ αὐτὸ, * κατ' ἐμῶ
ἐψεύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου.

Κατ' ἐμῶ ἐλογίζοντο κακά μοι, * λόγον ὠδύνομον
κατέθεντο κατ' ἐμῶ.

Μὴ ὁ κοιμώμενος ἐχρῆθεσθῆσθ' ἀναστῆναι; * ἔ
γὼ ὁ ἀνθρώπος τῆς ἐρῆμῆς μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα.

Οἱ ἐστίων ἄρτις μου, ἐμεγάλυνον ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν,*
σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, ἔἀγάθησόν με, καὶ ἀντα-
ποδώσω αὐτοῖς. ***

Εἶ

Εἶν τέρτω ἔγνω, ὅτι τεθέληκός με; * ὅτι εἰ μὴ ὀπι-
χαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

Εἶ μὲ δὲ δεξιῶ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, * ἔβεβαίω-
σάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ * ἀπὸ τῆς αἰῶ-
νος, ἔ εἰς τὸν αἰῶνα, γλῶσσο, γλῶσσο.

Ψαλ. μα'. 41.

Ὁ ἦν τέρπον ὀπιποθεῖ ἠέλαφος ὀπι τὰς πηγὰς ἦ
ἤρ ὕδατων, * ἔπας ὀπιποθεῖ ἠ ψυχὴ μου πρὸς
σὲ ὁ Θεός.

Εἶ δὲ ψησεν ἠ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν ἦ ἰχυρὸν, τὸν
ζώντα, * πότε ἠξω, ἔ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τῷ
Θεῷ;

Εἶ γρήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἠμέρας, καὶ
ἦ νυκτὸς, * ἐν τῷ λέγεσθαι μου καθ' ἐκάστῳ ἠμέραν,
πῶ ὄσιν ὁ Θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην, ἔ ὄξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν
μου, * ὅτι διελάσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς
ἔως τῆς οἴκου ἦ Θεῷ.

Εἶν φωνὴ ἀγαλλιάσεως, ἔ ὄξομολογήσεως, * ἠχε
ἐορτάζοντ.

Ἦνα πὶ πρὸς ἐλπίος εἶ ἠ ψυχὴ μου; * ἔ Ἦνα πὶ σιωτα-
σεως μου;

Εἶ λπσον ὀπι τὸν Θεόν, ὅτι ὄξομολογήσομαι αὐτῷ, *
σώπῃριον ἦ προσώπου μου, ἔ ὁ Θεός μου.

Πρὸς ἐμαυτὸν ἠ ψυχὴ μου ἐπαράχη, * διὰ τῆτο

Τ 3

μνη.

μνησθήσομαι σε ἐκ γῆς Ἰορδάνε, Ἐρμωνείμ ἀπὸ
ὄρου μικροῦ.

Ἀβυασ Θ ἀβυασον ὀπιθαλείται * εἰς φωνῶν τῶν κα-
ταρράκτων σου.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου * ἐπὶ
ἐμὲ διήλθον.

Ἡ μέσας ἐντελείται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῶν, * καὶ νυ-
κτὸς ὠδῆ αὐτῶν παρ' ἐμοί.

Προσδοχὴ τῆς Θεῶν τῆς ζωῆς μας, * ἐξοῦ τῶ Θεῶν, ἵ
ἀντιλήπτωρ μας εἶ.

Διὰ τί μας ἐπελάθε, * ἵνα τί σκυθηροπάζων πορ-
βόμα ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀσά μας, * ὠνείδιζόν με οἱ
ἐχθροί μας.

Ἐν τῷ λέγειν αὐτέ μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πῶ-
σον ὁ Θεός σου; * ἵνα τί περιλυτῶ Θ εἰ ἡ ψυχή μας;

ἵνα τί σωτηράσῃς με;

Ἐλπισον ὅτι τὸν Θεόν, ὅτι ὁμολογήσομαι αὐτῷ,
σωτήριον τῆς ψυχῆς μας, ἵνα ὁ Θεός μας.

Ψαλ. μβ'. 42.

Κρίνον μ μοι ὁ Θεός, ἵνα δίκασον τὴν δίκην μας, * ἵ
ἐξ ἔθνους ἐχθροίς, ἀπὸ ἀνθεστώτων ἀδίκων, καὶ
δολίων ῥυσάσῃ με.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, κραταίωμα μας, ἵνα τί ἀπόστα
με, * καὶ ἵνα τί σκυθηροπάζων πορβόμα, ἐν τῷ
ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν;

Εξα-

Ἐξάποσλον τὸ φῶς σε ; καὶ τίω ἀλήθ' ἴάν σε ,
αὐτὰ με ὠδήγησαν , καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγιόν σε ,
καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σε .

Καὶ εἰσελθίσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ ,
πρὸς τὸν Θεὸν τὸ δὶφραίνοντα τίω νεότητά με .

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κισθάρᾳ ὁ Θεός , ὁ Θεός με ,
ἵνα τί πωλεύπος εἶ ἡ ψυχή με , καὶ ἵνα τί σωθῆσ-
σεις με ;

Ἐλπιουν ἔπι τῷ Θεῷ , ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐ-
τῷ , * σωτήριον τῷ προσώπῳ με , Ἐ ὁ Θεός με .

Δόξα Ἐ νῶ . Ἀλληλ. ἀλληλ.

Ψαλ. μγ' . 43 .

Ὁ Θεός ἔν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκέσα μῆν , * οἱ πα-
τέρες ἡμῶν ἀνήγγηλαν ἡμῖν . ***

Ἐργον , ὁ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν , * ἐν ἡμέ-
ραις ἀρχαίαις .

Ἡ χείρ σε ἔθνη ἐξολέθρῳσε , καὶ κατεφύτθουσαις αὐ-
τῆς , * ἐκάνωτας λαῶς , Ἐ ἐξέβαλες αὐτῆς .

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν . *

Ἐ ὁ βραχίων αὐτῶν ἐκἔσωσεν αὐτῆς .

Ἀλλ' ἡ δεξιὰ σε , καὶ ὁ βραχίων σε , Ἐ ὁ φωτισμός
τῷ προσώπῳ σε , * ὅτι δίδοκῆσαι ἐν αὐτοῖς .

Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ Βασιλεύς με , Ἐ ὁ Θεός με * ἔ ἐντελ-
λόμῳ ταῖς σωτηρίας Ἰακώβ .

Ἐν σοὶ τῆς ἐχθρῆς ἡμῶν κερατιῶμῳ , * καὶ ἐν τῷ ὀνό-
ματί σε ἐξεδενώσομῳ τῆς ἐπανισαμῶν ἡμῖν .

Τ 4

Οὐ

Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ με ἐλπῶ, * καὶ ἡ ῥομφαία
 με ἐσώσθη με.

Ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς, ἐκ τῆς θλιβόντων ἡμᾶς, * καὶ τὰς
 μισῶντας ἡμᾶς κατήχυνας.

Ἐν τῷ Θεῷ ἑπαμνηστούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, * καὶ
 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ὁξομολογησόμεθα εἰς τὴν αἰῶνα.

Νυνὶ δὲ ἀπίσω, καὶ κατήχυνας ἡμᾶς, * καὶ ἐκ
 ἐξελύθη ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Ἀπέσπυξας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω ὡς τὰς ἐχθρὰς
 ἡμῶν, * καὶ οἱ μιτῶντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς ὑρόβατα βεβήσεως, * καὶ ἐν τοῖς
 ἔθνεσι δέσπειρας ἡμᾶς.

Ἀπέδωκε τὸ λαόν σου ἀντὶ τιμῆς, * καὶ ἐκ τῆν πλήθος
 ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.

Ἔθε ἡμᾶς ὄφθους τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, * μυκτηρισμὸν
 καὶ χλεύασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

Ἐθε ἡμᾶς εἰς ὠδύβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, * κίνησιν
 κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐνξοπή με κατεναντίον μου ἔβη, *
 καὶ ἡ αἰχμὴ τῆ προσώπου με ἐκάλυψε με.

Ἀπὸ φωνῆς ὀφθίζοντος, Ἐ καταλαλῶντος, * ἀπὸ
 προσώπου ἐχθρῶ, καὶ ἐκδιώκοντος.

Ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, * καὶ ἐκ ἐπελαθού-
 μεθά σου, καὶ ἐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

Καὶ ἐκ ἀπέση εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, * καὶ
 ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

Ὅτι

Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, * καὶ
ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.

Εἰ ἐπελαθῆμεθα τὸ ὄνομα τῶ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ εἰ
διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον.

Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσῃ ταῦτα; * αὐτὸς γὰρ γινώσκῃ
τὰ κρύφια τῆ καρδίας.

Ὅτι ἔνεκέ σε θανατέμεθα ὅλιω τὴν ἡμέραν, * ἐλο-
γίσθημεν ὡς φρόβαρα σφαγῆς.

Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπῶνοῖς Κύριε; * ἀνάστηθι, καὶ
μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος.

Ἰναπὶ τὸ φρόσωπόν σε ἀποσρέφῃς; * ὀπιλανθάνῃ
τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χροῦ ἡ ψυχὴ ἡμῶν, * ἐκολλήθη
εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, * ἔλυτρωσάτω ἡμᾶς
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σε.

Ψαλ. μδ'. 44.

Ἐπρόξασθε ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, * Ἧ
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, *
ὠραίος κάλλιψός σου πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖρές σου, * διὰ τοῦτο εὐλόγη-
σέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸ αἶδιον.

Περίξασα τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου διω-
τὲ * τῇ ὠραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου.

Καὶ ἔντεινον, καὶ κατὰ τοῦ εἶ, καὶ βασιλεύε ἐνεκεν
ἀλη-

ἀληθείας, καὶ ποσότητος, ἔ δικαιοσύνης, * καὶ ὁδη-
γήσῃ σε θαυμαστῶς ἢ δεξιά σου.

Τὰ βέλη σου ἠκονημὴν δωματὲ, * λαοὶ ὑποκάτω
σου πεσόντων ἐν καρδίᾳ τῆ ἐχθρῶν τῆ βασιλείως.

Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα τῶ αἰῶνος, * ῥάβ-
δος ἐξουσίας ἢ ῥάβδος τῆ βασιλείας σου.

Ἡγάπησας δικαιοσύνην, ἔ ἐμίσητας ἀνομίαν * δι-
τὸ ἐχρῆσέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου ἔλαιον ἀγάλλιάσεως
ᾧ δὲ ἔδω μετόχους σου.

Σμύρνα, καὶ σακτὴ, ἔ κασμία ἀπὸ τῆ ἱματίων σου,
ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν ἔφραναν σε.

Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ πῆν σου * παρέστη ἡ Βα-
σίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῶ πε-
ριβεβλημὴν πεποικιλμὴν.

Ἄκκσον θυγάτηρ, καὶ ἴδε, ἔ κλῖνον τὸ ἔς σου, * καὶ
ἔπιπλεθῆ τὸ λαὸ σου, καὶ τὸ οἶκος τῆ πατρὸς σου. ***

Καὶ ἐπιθυμήσῃ ὁ βασιλεὺς τὴ κάλλους σου * ὅτι αὐ-
τὸς ἔστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσῃς αὐτῷ.

Καὶ θυγάτηρ Τύρκ ἐν δώροις, * τὸ πρῶτον σου λι-
τανέσκουσιν οἱ πλησίον τὸ λαὸ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆ θυγατρὸς τῆ βασιλείως ἔσωθεν * ἐν
κερασωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημὴν πεποικιλμὴν.

Ἄπενεχθήσονται τὰ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς *
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. ***

Ἄπενεχθήσονται ἐν ἔφεσση, καὶ ἀγαλλιάσῃ
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλείως.

Ἀντ'

Ἄντ' ἤν' πατέρον σε ἐγλυνήθησαν οἱ υἱοί σε * κατα-
 σήσης αὐτὰς ἀρχοντας ὅππ' πᾶσαν τὴν γῆν. ***

Μνήσθησμαι ἡ ἑὸν ὄνοματός σε * ἐν πάσῃ γῆν᾽, ἥ
 ἔ ἐ γῆν᾽.

Διὰ τὸ το λαοὶ ὁμολογήσονται σοι εἰς ἡ αἶψα, *
 καὶ εἰς τὸν αἶψα τὸ αἶψα.

Ψαλ. μέ. 45.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή, ἔ δυνάμις * βοηθὸς ἥ
 ἐν θλίψεσι ταῖς θύρασι ἡμῶν σφόδρα.

Διὰ τὸ το ἐ φοβηθῆσάν με ἐν τῷ παρασέθεν τὴν
 γῆν, * καὶ μεταπέθετα ὄρη ἐν καρδίᾳς θαλάσων.

ἤχησαν, ἔ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, * ἐτα-
 ράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτῶν.

Ἦ ἔ ποταμῶν τὰ ὄρμηματα ὄφραίνουσι τὴν πλίν ἡ
 Θεῶν, * ἤγασε τὸ σκῆνωμα αὐτῶν ὁ Ἰσραήλ. ***

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐ σαλεύθησεται, * βοή-
 θήσῃ αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρὸς πρὸς.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖα * ἔδωκε φω-
 νὴν αὐτῶν ὁ Ἰσραήλ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος ἡ δυνάμις μὴ ἡμῶν, * ἀντιλήπτωρ
 ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδτε τὰ ἔργα ἡ Θεῶν, * ἀΐθετε τέρατα
 ὅππ' ἡ γῆς.

Ἄνταναρῶν πολέμους μέχρι ἡν' περάτων τῆς γῆς *
 πόζον σωτεῖται, ἔ σωθήσεται ὄπλον, καὶ θυρεὸς
 κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Σ 20-

Σηρολάσατε, κη γνώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς, * ὑψώ-
 θήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ.

Κύριε * τῶ δυνάμεων μὲ ἡμῶν, * ἀντιλήπτωρ †
 ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δόξα κηνῶ, Ἄλλ. ἄλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ Δ' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλῃ μ' ὅπου λέγονται τὰ καθ' ἑαυτοῦ,
 ἔξω δὲ αὐτῆς, καθ' ἑαυτοῦ, ἄλλ' ἐν τοῖς ἡχοῖς

Α'. Γ'. ΠΛ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. μσ'. 46.

Πἄντα τὰ ἔθνη κερθήσατε χεῖρας, * ἀλαλά-
 ξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ὅτι Κύριε ὑψιστος, φοβερός, * βασιλεὺς μέγας
 ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν.

Ἐπέταξε λαὸς ἡμῖν, * καὶ ἔθνη ὑπὸ τοῦ ποδῶν
 ἡμῶν.

Ἐξέλεξάτο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, * τὴν
 καλλογὴν Ἰακώβ, ἧ ἡγάπησεν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριε ἐν φωνῇ
 σάλπιγγος. ***

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, * ψάλατε τῷ Βασι-
 λεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

Ὅτι

Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεὸς, * ψάλατε
συνεπῶς.

Ἐβασιλεύσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, * ὁ Θεὸς κἀθή-
ται ὅτι θρόνος ἀγίος αὐτοῦ.

Ἀρχόντες λαῶν σωήθησαν μὲν τῷ Θεῷ Ἀβραάμ, *
ὅτι τῷ Θεῷ οἱ κραταῖοι τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. μζ'. 47.

Μεγας Κύριος, ἑαίνετος σφόδρα, * ἐν ἡ
πόλει τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ. *** ἡ

Ἐυείρω ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, * ὄρη Σιῶν,
τὰ πλάτῃ τῆ βορρᾶ, ἡ πόλις τῆ βασιλείως τῆ με-
γάλης.

Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτοῦ γινώσκειται, * ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτοῦ.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς σωήθησαν, * διήλ-
θουσαν ὅτι τὸ αὐτό.

Αὐτοὶ ἰδόντες, ἔπως ἐθαύμασαν, * ἐταράχθησαν,
ἔσαλεύθησαν, τρέμει ἐπελάβετο αὐτῶν.

Ἐκεῖ ὠδίνες αἰς πικρίας, * ἐν πνώματι βιάῳ συν-
τείψαι πλοῖα θαρσαῖς.

Καθ' ἃπερ ἠέκουσεν, ἔπως ἑίδου ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὁ Θεὸς
ἔθεμελίωσεν αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦπερ ἐλάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἑλεῖς σε, * ἐν μέσῳ τῆ
λαῖσε.

Κατὰ τὸ ὄνομά σε ὁ Θεὸς, ἔπως, ἑ ἡ αἰνεσίς σε ἐπὶ
τῆ

κα πέρατα τῆς γῆς, * δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ
σε.

Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, * καὶ ἀγαλλιάσθωσαν
αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἐνεκεν τῆς κειμένων σε
Κύριε.

Κυκλώσατε Σιών, ἃ περιλάβετε αὐτήν, * διηγή-
σατε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

Θεῶτε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς,
καὶ κατανέλεατε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἀν διηγή-
σητε εἰς γῆρα ἑτέραν.

Ὅτι ἔτος ὅσον ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ἃ εἰς τὸν
αἰῶνα, τὸ αἰῶνα * αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τὰς
αἰῶνας.

Ψαλ. μὴ'. 48.

Ακέσατε τὰ πάντα τὰ ἔθνη, * ἐνωπίσατε ἦ
πάντες οἱ κατοικῆντες τὴν οἰκὸν ὑμῶν.

Οἱ τε γηγενεῖς, ἃ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, * ὅτι τὸ αὐτὸ
πλέσθη, καὶ πένθος.

Τὸ σῶμα μου λαλήσει σοφίαν, * ἃ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου, σωῆσιν.

Κλινῶ εἰς ὄψαβολὴν τὸ ἔξ μου, * ἀνοίξω ἐν ψαλ-
μῷ τὸ πρόβλημα μου.

Ἴνα τί φοβῆμαι ἐν ἡμέρα πονηρᾶ; * ἡ ἀνομία τῆς
πτερυγῆς μου κυκλώσει με.

Οἱ πεποιθότες ὅτι τῆς δυνάμει αὐτῶν, * ἃ ὅτι τῆς
πλήθει τῆς πλῆθους αὐτῶν καὶ χόρτου.

Ἀδελ-

Ἄδελφός ἐλυτρώται, λυτρώσεται ἄνθρωπος,
 ἔδωκε τῷ Θεῷ ἕξιλασμα ἑαυτοῦ.

Καὶ τὴν πηλὴν τῆς λυτρώσεως αἰ ψυχῆς αὐτῆ, * καὶ
 ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, ἔζησεται εἰς τέλος.

Οὐκ ὄφεται κατὰ φθορὰν, ὅταν ἴδῃ σοφὸς ἀποθνή-
 σκοντας, * ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρον, ἔαντες ἀπολενταί.

Καὶ κατὰλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πᾶτον αὐτῶν,
 ἔοί τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Σκλωώματα αὐτῶν εἰς γλυεὴν, ἔγλυεα. * ἐπικα-
 λέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὅπῃ τῆν γαίων αὐτῶν.

Καὶ ἄνθρωπος ἐν πηλῇ ὦν, ἔσυνῆκε, * ὡδρα-
 συνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, ἔὠμοιώθη

αὐτοῖς.

Αὐτῆ ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, * ἔμῃ ταῦτα
 ἐν τῷ σώματι αὐτῶν εὐδοκήσασιν.

Ὡς κρόβατα ἐν ἀδῆ ἔθετο, * θάνατον ποιμανεῖ
 αὐτοῖς.

Καὶ κατακλειδύσασιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ φερὶ, καὶ
 ἡ βοήθεια αὐτῆν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἀδῆ, * ἐκ

τῆς δόξης αὐτῶν ἔξωθήσαν.

Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς
 ἀδῆ, * ὅταν λαμβάνῃ με.

Μὴ φοβέ, ὅταν πληκθήσῃ ἄνθρωπος, * ἢ ὅταν πλη-
 θυνθῇ ἡ δόξα τῆ οἴκε αὐτῆ.

Ὅτι ἐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκων αὐτὸν, λήφεται τὰ πάν-
 τα, * ἔδὲ συγκαταβησεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτῆ.

Ὅτι

Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆ βλογηθήσεται,
ἐξομολογήσεται σοι, ὅταν ἀγαθῶν αὐτῶ.

Ἐἰσελεύσεται ἕως γυνεᾶς πατέρων αὐτῆ, * ἕως αἰῶ-
ν^{ων} ἐκ ὄψεταί φάς.

Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, ἔσυνῆκε, * ὡδρασυνέ-
βλήθη τοῖς κτελέσει τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς.

Δόξα ἐν νυῦ. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.
Ψαλ. μθ'. 49.

Εὐσ^{τα} θεῶν Κύριε^ς ἐλάλησε, * καὶ ἐκάλυψε^{ται} ἦ
ἦ γλώ^{σσῃ}.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἦλθε μέχρι δυσμῶν, * ἐκ Σιών ἡ
ὑπέρβεια τῆς ὠραιότητος αὐτῆ.

Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ ὡδρασω-
πήσεται.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆ καυθήσεται, * καὶ κύκλω αὐτῆ
καταιγὶς σφόδρα.

Προσκάλυπται τὸν ἕρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γλῶ^{σσῃ}, *
ἦ δακεῖναι τὸν λαὸν αὐτῆ.

Σιναγάγετε αὐτῶ τὰς ὀσείας αὐτῆ, * τὰς δακτυλί-
δας, πὴν δακτύλιον αὐτῆ ὅτι θυσίαις.

Καὶ ἀναγέλωσιν οἱ ἕρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ, *
ὅτι ὁ Θεὸς κερτὴς ἐστίν.

Ἄκουσον λαὸς με, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ δακ-
τυλίω σοι, * ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σε εἰμὶ ἐγώ.

Οὐκ ὅτι ταῖς θυσίαις σε ἐλέγξω σε, * τὰ δὲ ὅλο-
καυτώματά σε ἐνώπιόν με ἐστὶ δακτύλιος παντός.

οὐ

Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόχθῳ, * ἐδέε' ἐκ τῶν
ποιμνίων σου χμάρῃς.

Ὅτι ἐμέ' ὄβρι πάντα τὰ θηρία τῆ ἀγρῆ, * κτήνη ἐν
τοῖς ὄρεσι, ἔ βόες.

Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τῆ ἐρανῆ, * καὶ ὠραιότης
ἀγρῆ μὴ' ἐμέ' ὄβριν.

Ἐάν πεινάσω, ἐ μή σοι εἶπω, * ἐμὴ γάρ ὄβριν ἡ οἰκη-
μῆνι, ἔ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Μὴ φάτομαι κρέα ταύρων, * ἡ αἷμα τράγων πίομαι;

Θύσον τῷ Θεῷ θυσιαν αἰνέσεως, * καὶ ἀπόδος τῷ
τῷ Ἰψίσῳ τὰς δούξάς σου.

Καὶ ἐπικέλευσά με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, * καὶ
ἔξελεῖμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

Τῷ δὲ ἀμῆρ πολλῷ εἶπεν ὁ Θεός, * ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῆ
τὰ δικαίωμάτα μου, * καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν δια-

θήκην μου διὰ σώματός σου;

Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, * ἔ ἔξεβαλες τὰς λό-
γους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐὶ ἐθεώρεις κλέπτῳ, σωέτρεχος αὐτῷ, * καὶ μὴ
μοιχῆ τὴν μερίδα σου ἐπίθεις.

Τὸ σῶμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, * καὶ ἡ γλῶσσά σου
ᾤειπέπλεκε δολιότητος.

Καθήμηνου καὶ τῆ ἀδελφῆ σου κατελέλεις, * καὶ
καὶ τῆ ἡμῆς τῆς μητρὸς σου ἐπίθεις σκάνδαλον, ταῦτα
ἐποίησας, ἔ ἐσίγησα.

Τὸ πέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὅμοιος, * ἐλέγ-

ξω σέ, καὶ ὠδυσήσω καὶ ὑπόσωπόν σε τὰς ἀμύρπιας
σε.

Σιώετε δὴ ταῦτα οἱ ὀπιλανθανόμενοι τῷ Θεῷ, * μί-
ποτε ἀρπάσῃ, ἃ ἐμὴ ἢ ὁ ῥυόμενος.

Θυσία αἰνέσεως δοξάσθη με, * ἃ ἐκεῖ ὁδοῦ ἢ δαίξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. ν'. 50.

Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. λέλεκτο. αἶ
τὴν τρίτ. ὠρ. φύλ. 137.

Ψαλ. να'. 51.

ΤΙ² ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὀδυματοῦς ἀνομίαν; * ἢ
ὄλλω τὴν ἡμέραν ἀδικίαν ἐλογίσασθαι ἠγλώσσα
σε.

Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον, * ἠγάπη-
σας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθοσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λα-
λῆσαι δικαιοσύνην.

ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμῶ, *
ἠγλώσασαν δολίαν.

Διὰ τῆτο ὁ Θεὸς κατέλοι σε εἰς τέλος, ἐκπίλαι σε,
καὶ μετανασθῆσαι σε ἀπὸ σπυλαμάτος σε, καὶ τὸ
ρίζωμά σε ἐκ γῆς ζώντων.

Ὁψονται δίκαιοι, καὶ φοβηθήσονται, * καὶ ἐπ' αὐτὸν
γελάσονται, καὶ ἐρέσιν.

Ἰδὲ ἄνθρωπος, ὃς ἐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτῷ,
ἀλλ' ἐπήλπισεν ὅτι τῷ πλήθει τῆ πλέτε αὐτῷ, καὶ
ἐνεδυναμώθη ὅτι τῇ ματαιότητι αὐτῷ.

Εἰζώ

Εἴ γὰρ δὲ, ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τῆ
 Θεοῦ, * ἤλπισα ὅτι τὸ ἔλεος τῆ Θεοῦ εἰς τὸν ἦ
 αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος.

Εἰς ὁμολογήσομαί σοι εἰς τὸ αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, * ὁ
 ὑπομνήσῃ τὸ ὄνομά σε, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῆ ὀσίῳ
 σε. Ψαλ. νβ'. 52.

Εἶπεν ἄφρον ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, * ἐκ ἔστι Θεός. ἦ
 διεφθάρησαν, ὁ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις,
 ἐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

Ὁ Θεὸς ἐκ τῆ ἔραν ἔ διεκυσεν ὅτι ὁ δὲ ἕως τῆ ἀν-
 θεώπων, * ἦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι σωτῆρ, ἢ ἐκζητῆ τῆ Θεόν.

Πάντες ἐξέκλιναν, ἀμα ἠχρηώθησαν, * ἐκ ἔστι ποι-
 ῶν ἀγαθόν, ἐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

Οὐχὶ γνώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὸ ἀνομίαν,
 οἱ κατεπίοντες τὸν λαόν με ἐν βροσφ ἄρτε;

Τὸν Κύριον ἐκ ἐπεκαλέσαντο, * ἐκεῖ ἐφοβήθησαν
 φόβον, ἔκ ἐκ ἕως φόβου.

Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρώπων παρέσκων, * κα-
 τηχλώθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξεδένωσεν αὐτοῦς.

Τίς δώσῃ ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῆ Ἰσραήλ; ἢ ἐν ἦ
 τῶ ὑπερέψαι τὸν Θεὸν τῶ αἰχμαλωσίαν τῆ λαῶ αὐ-
 τῆ, * ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ ὀφρανθήσεται

Ἰσραήλ. Δόξα καὶ νῦν. Ἀλλ. ἀλλ.
 Ψαλ. νγ'. 53.

Ὁ Θεὸς ἐν τῶ ὀνόματί σε. λέλεκτο. εἰς τὸ ἐκί.
 ὡραν φύλ. 141.

Ψαλ. νδ'. 54.

Ε' Νώπσω ὁ Θεὸς τὴν δεισ. λελεκτ. εἰς τ' ἔκτο
ᾠραν φύλ. 141.

Ψαλ. νε'. 55.

Ελέησόν με ¹ ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος [†]
πος, * ἄλλω τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
Κατεπάτησάν με ² οἱ ἐχθροί μου ἄλλω τὴν ἡμέ- [†]
ραν, * ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμουῦντές με.
Ἀπὸ ὑψους ἡμέρας ἐφοβηθήσομαι, * ἐγὼ δὲ ἐλπῶ
ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαμύνησθε τὰς λόγους μου, * ὅτι τῷ Θεῷ
ἠλπισα, ἐφοβηθήσομαι, τί ποιήσῃ μοι σάρξ. *

Ὅλλω τὴν ἡμέραν τὰς λόγους μου ἐβδελύσασθε,
κατ' ἐμὲ πάντες οἱ δεισλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παρεκλήθησι, Ἐ κατακρύψουσιν, * αὐτοὶ τὴν πῆλο-
ναν μου φυλάξεσι.

Καθάπερ ὑπέμνησαν τὴν ψυχὴν μου, * ὑπὲρ τῆ μη-
δεὸς σώσεως αὐτῆς, ἐν ὀργῇ λαὸς κατάξει.

Ὁ Θεὸς τὴν ζωὴν μου ἐξήγγηλά μοι, * ἔθετο τὰ δά-
κρυα μου ἐνώπιόν σου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, * ὅπως κρύψουσιν οἱ ἐχθροί
μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ὅπου καλέσωμαί σε, * ἰδὲ ἔργων, ὅτι
Θεὸς μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ὅτι τῷ Κυρίῳ αἰνέσω
λόγον, * ὅτι τῷ Θεῷ ἠλπισα, ἐφοβηθήσομαι, τί
ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος [†].
Ἐν

Ε' ν ἐμοὶ ὁ Θεὸς ὤχαι, * αἷ ἀποδώσω αἰνεσέως
σε.

Ο' τι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, * τὰς ὀφ-
θαλμὰς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματός.

Ε' ὑαρεθήσω ἐνώπιον Κυρίου, * ἐν φωτὶ ζώντων.

Ψαλ. 15'. 56.

Ε' ἔλεπόν με ὁ Θεὸς, ἔλεπόν με, * ὅτι ὅπτι σοὶ ἔ-
πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιά τῆς πτερυγῶν σου ἐλπῶ, * ἕως ἔ-
παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἑψισόν, * τὸν Θεὸν
τὸν ὑεργετήσαντά με.

Ε' ξαπέσθην ὡς ἐρανὴς, ἔσωσέ με, * ἔδωκεν εἰς
ὄνειδος τὰς καταπαυῶτάς με.

Ε' ξαπέσθην ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλή-
θειαν αὐτοῦ, * ἔρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσων
σύμνων, ἐκοιμήθην τεταραγμένη.

Τοιοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα, καὶ βέλη, *
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεία.

Τὸ φῶστί ὅπτι τὰς ἐρανὰς ὁ Θεὸς, * καὶ ὅπτι πᾶσαν
τὴν γῆν ἠδύσατο. ***

Ἠγάδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, * καὶ κατέκαμψαν
τὴν ψυχὴν μου.

Ἐρῦξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, * ἔένεπεσον εἰς
αὐτόν.

Ε' τοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, * ἑτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ε' ξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ὄξεγέρθητι ψαλτήριον, καὶ κιθάρα, * ὄξεγερθησομαι ὄρθρα.

Ε' ἔξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, * ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλυνῆθῃ ἕως τῆς ἕρανῶν τὸ ἔλεός σε, * καὶ ἕως τῆς νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σε.

Τὴ ψάθητι ὅτι ὁ Κύριος ἕρανός ὁ Θεός, * ἔθιπεν πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σε.

Ψαλ. νζ'. 57.

Ε' ἰαληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, * ἐν τῇ θείας κείνατε υἱοὶ τῆς ἀνθρώπων.

Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, * ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

Ἀπληροτετώθησαν οἱ ἀμάρτανλοι ἀπὸ μητέρας, * ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδίῃ.

Θυμὸς αὐτοῖς κτὴν τὴν ὁμοίωσιν τῆ ὄφρα, * ὡσεὶ ἀσπίς ἡ κωφῆς, ἔβυξεν τὰ ὦτα αὐτῆς.

Ὅτις ἐκ εἰσακέσεται φωνῆς ἐπαδόντων, * φαρμακῶν τε φαρμακδομήν ὡς ἄσπερον.

Ὁ Θεὸς σωτρείψει τὸν ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῇ σῶματι αὐτῶν, * τὰς μύλας τῶν λεόντων σωθήσονται ὁ Κύριος.

Ε' ἔξομολογήσονται ὡσεὶ ὕδωρ δακρυόμοτον, * ἐν τῇ πενίᾳ τὸ τόξον αὐτῶν, ἕως ἔσθαι ἀσπληνισσίν.

ὡσεὶ

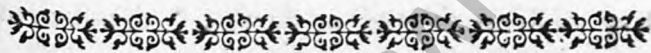
Ὡς αὖ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται, * ἔπεσε πῦρ
ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

Πρὸ τῆ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, *
ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτὰς.

Εὐφρανθήσεται ἡ δίκη σου, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκη-
σιν, * τὰς χεῖρας αὐτῆ νίφεται ἐν τῷ αἵματι τῆ
ἀμύρωλῆ.

Καὶ ἐρεῖ ἀνθρώπων, εἰ ἄρα ἔστι καρπὸς τῆ δι-
κῆς; * ἄρα ἔστιν ὁ Θεὸς κείνων αὐτὰς ἐν τῇ γῆ.

Δόξα κηνῶν, Ἄλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΥΔΟΜΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Δ'. ΤΗΣ ΕΒΔ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγαλ. μ'. ὅπως λέγονται τὰ καθ. δύο,
ἔξω δὲ αὐτῆς, καθιτμα μόνον, ἐν τοῖς ἤχοις.

Β'. Δ'. ΠΛ. Β'. ΠΛ. Δ'.

Ψαλ. νη'. 58.

Ἐξελεῖ με ἔκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, * καὶ ἔ-
κ τῶν ἐπαίσιμα μόνων ἐπ' ἐμὲ λύξωσά με.

Ῥῦσά με ἔκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, * καὶ
ἐξ ὀνδρῶν αἰμάτων σώσον με.

Ὅπιδ' ἐθέηθυσαν τὴν ψυχὴν μου, * ἐπέθεντο ἐπ'
ἐμὲ κραταιοί.

V 4

Οὕτι

Ούτε ἡ ἀνομία μου, ἔτε ἡ ἀμάρτια μου Κύριε, *
ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον, ἢ κατ' ἔθωκα.

Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, Ἐἶδε, * Ἐσὺ Κύριε
ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεων ὁ Θεὸς τῆς Ἰσραὴλ.

Πρόχες τῆ ἐπιπέφασθαι πάντα τὰ ἔθνη, * μὴ
οἰκτειρήσης πάντας ὁδὸν ἐργαζομένων τῆ ἀνομίαν.

Ἐπρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, ἢ λιμώξουσιν ὡς κύων,
ἢ κυκλώσασιν πόλιν.

Ἰδὲ αὐτοὶ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ σώματι αὐτῶν, * Ἐ
ρομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι πῆς ἤκασε;

Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσεις αὐτὰς, * ὄξυδενώσας
πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ κράτ' ἔμε πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, * ὁ Θεὸς μου τὸ ἔλεος αὐτῆ ὡρ
φθάσει με.

Ὁ Θεὸς μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, μὴ
ἀποκτείνης αὐτὰς, * μήποτε ὀπλάθωνται τῆ νόμου
σε.

Διασκόρπισον αὐτὰς ἐν τῇ δυνάμει σε, * Ἐ κατὰ
γαγε αὐτὰς ὁ ἰσρααλιστὴς μου Κύριε.

Ἀμάρτια σώματος αὐτῶν λόγ' ἔμε χιλιῶν αὐτῶν, *
Ἐ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ἰσραηλιανία αὐτῶν.

Καὶ ὄξυδενώσας, ἢ ψεύδους διαγέλησονται ἐν σωτε
λεία, * ἐν ὀργῇ σωτελείας, Ἐ εἰ μὴ ὑπάρξωσι.

Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεαυόζει τῆ Ἰακωβ,
καὶ τῆς περὶ τῶν τῆς γῆς.

Ἐπι-

Ε' πρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, * κ' λιμώξουσιν ὡς κύων,
καὶ κυκλώσασιν πόλιν.

Α' υτοὶ δρασκορεπιθήσονται τῆ φυγαῖν, * εἰάν δὲ μὴ
χρηταθῶσι, ἔ' γογγύσασιν. * * *

Ε' γὰρ δὲ ἄσομαι τῆ δυνάμει σου, * ἔ' ἀγαλλιάσο-
μαι τὸ πρὸς τὸ ἔλεός σου.

Ο' τι ἐργήθης ἀντιλήπτωρ μου, ἔ' καταφυγή μου, *
ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου.

Β' σηπός μου εἶ, σὺ ψαλῶ, ¹ * ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀν-
τιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεὸς μου τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. νθ'. 59.

Ο' Θεὸς ² ἀπόσω ἡμᾶς, ἔ' καθεῖλες ἡμᾶς, * ἔ'
ὠργίσθης, ἔ' ὠκτέρησας ἡμᾶς.

Σ' ωἴεσιν τὴν γλῶσσαν σου, καὶ σιωπήσῃς αὐτῷ, *
ἴασαι τὰ σωτήριά σου αὐτῆς, ὅτι ἐσπλήθη.

Ε' δεῖξας τὰ λαφύρα σου σκηνῶν, * ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον
κατανύξεως.

Ε' δώκας τοῖς φοβεροῦσι σε σημεῖωσιν, * τῆ φυγαῖν
ἀπὸ πρὸς τὴν πόλιν.

Ο' πως ἀν' ῥυθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου. * σῶσον τῆ δε-
ξιᾶ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

Ο' Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῷ, ἀγαλλιάσο-
μαι, καὶ θαυμάσιον Σίκιμα, * καὶ τὴν κοιλάδα τῆς
σκηνῶν θαυμάσιον.

Ε' μὸς ἔστι Γαλαὰδ, ἔ' μὸς ἔστι Μαγασῆς, * καὶ
ἔ' Εφραῖμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου.

Ἰ' ἔστις

Γέδας βασιλεύς μου, * Μωάβ λέεις τὴν ἐλπίδος μου.
 Ἐπὶ τῷ Ἰδαμαίαν ἐκτειῶ τὸ ὑπόδημά μου, *
 ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν σωτηρίας; * ἢ τίς ὀδηγήσει
 με ἕως τῆς Ἰδαμαίας;

Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀποσάμνηθ' ἡμᾶς, * καὶ ἐκ
 ἐξελύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλήψεως, * κήματα ἅ
 σωτηρία ἀνθρώπων.

Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσουμην δύαμιν, * Ἐαυτὸς ἐξεδε-
 νάσει τὸς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ψαλ. ξ'. 60.

Ἐισάκουσον ὁ Θεὸς τὴν δεήσεώς μου, * ἡρώχες
 τῆ καρδίας μου.

Ἀπὸ τῆς περάτων τῆ γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, * ἐν τῷ
 ἀκηδέσῃ τῆ καρδίας μου, ἐν πέτρᾳ ὑψώσάς με.

Ὁδηγήσάς με, ὅτι ἐγλυήθης ἐλπίς μου, * πύργου
 ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶν.

Παρηκώσω ἐν τῷ σκλωώματί σου εἰς οὐρανὸν αἰῶνας, *
 σκεπαθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῆς πτερυγῶν σου.

Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῆς ἐυχῶν μου, * ἔδωκας
 κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τῆ βασιλείας σου προσθήσεις, * τὰ
 ἔτη αὐτῆ ἕως ἡμέρας γηραῶς, ἔ γηραῶς. ***

Διαμνηεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τῆ Θεῶν, * ἔλεος,
 καὶ ἀλήθειαν αὐτῆ τίς ἐκζητήσει;

οὕτως

Ὅπως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σε εἰς τὲς αἰῶνας, * τὲ ἀποδενάει με τὰς ἐυχὰς μου ἡμέραν ὄξ ἡμέρας.

Δ ὄξα ἐνώ, Α' λλ. ἀλλ. ἀλλ. Δ ὄξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. ξα'. 61.

Ὁ Ἰχί² τῷ Θεῷ ὑποτάγηται ἡ ψυχὴ μου; * Ἧ παρ' αὐτῷ γ'δὲ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ γ'δὲ αὐτὸς Θεὸς μου, Ἐ σωτήρ μου, * ἀντιλήπτωρ μου, ἐ μὴ σαλευθῶ ὅπι πλείον.

Ἐ' ως ποτε ὅπι τίθεσθε ἐπ' ἀνθρώπων; * φονδύετε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κειλημῶ, καὶ φραγμαῖ ὡσμῶ;

Π λῶ τῶ τιμῶ μου ἐβελύσαντο ἀπόσταται, * ἔδραμον ἐν δίψῃ, τῷ σῶματι αὐτῶν ἐυλόγη, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατησῶ.

Π λῶ τῷ Θεῷ ὑποτάγηται ἡ ψυχὴ μου, * ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου.

Ὅτι αὐτὸς Θεὸς μου, Ἐ σωτήρ μου, * ἀντιλήπτωρ μου, ἐ μὴ μετανασέσω.

Ἐ πὶ τῷ Θεῷ¹ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου, * Ἧ ὁ Θεὸς ε' βοηθείας μου, Ἐ ἡ ἐλπίς μου ὅπι τῷ Θεῷ.

Ἐ λπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα σωμαγωγὴ λαῶ, * ἐκχέατε ἐνώπιον αὐτῆ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

Π λῶ μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγαῖς τῆ ἀδικήσας, * αὐτοὶ ἐκ μεταίωτη Ἐ ὅπι τὸ αὐτό.

Μ ἡ

Μ ἢ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ὅτι ἄρπαγμα μὴ ὀπιποθεῖτε, * πλεῖτος εἰάν ῥέη μὴ προσίθεατε καρδίαν.

Α' παξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἠέκασαι, * ὅτι τὸ κράτος τῆ Θεῶ, Ἐ σὺ Κύριε τὸ ἔλεος.

Ο' πὺ ἀποδώσῃς ἐκάσῳ * καὶ τὰ ἔργα αὐτῆ.

Ψαλ. ξβ'. 62.

Ο' Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω. λέλεικτ. ἐν τῷ ὀρθ. φύλ. 4.

Ψαλ. ξγ'. 63.

Ε' Ἰσάκασον ὁ Θεὸς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαι ἔμε πρὸς σὲ * ἀπὸ φόβου ἐχθρῶν ἐξέλκῃ τὸ ψυχή μου.

Σ κέπασόν με ἀπὸ συσροφῆς πονηρῶν μοχλῶν, * ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

Ο' ἴπινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρὸς ἔμπα πικρὸν, τὴ κατὰ τοξοῦσιν ἐν ἀποκρύφοις ἀμωμον.

Ε' ξάπνα κατὰ τοξοῦσιν αὐτὸν, Ἐ ἐ φοβηθήσονται, * ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρῶν.

Δ τηγήσαντο τὴ κρύψαι παγίδα, * εἶπον, πῆς ὄψεται αὐτές;

Ε' ξηρῶνησαν ἀνομίαν, * ἐξέλιπον ἐξερειωάντες ἐξερῶνῆσῃς.

Π ερσελεύσεται ἄνθρωπος, Ἐ καρδία βαθεῖα, Ἐ ὑψωθήσεται ὁ Θεός.

Β' ἔλος

Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, * καὶ
ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτὰς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν.

Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτὰς, * καὶ
ἐφοβήθη πᾶς ἀνθρώπου.

Καὶ ἀνήγγηλαν τὰ ἔργα τῆ Θεοῦ, * ἔτι τὰ ποιήματα
αὐτῆ σωῆκαν.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, * ἔτι ἐλπῖ
ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπαυγασθήσονται πάντες οἱ ὀφθαί τῆ
καρδία.

Ψαλ. Ξδ. 64.

Σοὶ ὡρέπη ἕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών, * ἔτι σοὶ ἀπο- †
δοθήσεται ὄχη ἐν Ἰερουσαλήμ.

Ἐισάκουσον προσδουχῆς μου, * πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ
ἤξει.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυσάμωσαν ἡμᾶς, * καὶ ταῖς
ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάση.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, ἔτι προσελάβε, * κα-
τασπλώσῃ ἐν ταῖς ἀυλαῖς σε.

Πλησθήσονται ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τῆ οἴκου σε, * ἀγῆ
ὁ ναὸς σε, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, * ἡ ἐλ- †
πίς πάντων τῶν περάτων τῆ γῆς, καὶ τῆ ἐν θαλάσῃ
μακρῇ.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῆ, ὡσεὶ ζωσμένη ἐν
δυναστείᾳ, * ὁ σωματεύων τὸ κῦρος τῆ θαλάσσης,
ἡχος κυμάτων αὐτῆς πᾶς ὑποθήσεται;

Τα-

Τα ερχθήσονται τὰ ἔθνη, Ἐφοβηθήσονται οἱ κατ'οικουῶτες τὰ πέρατα ἀπὸ τῆς σημείων σε, * ὁξόδες ποταμίας, Ἐσπέραις τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, * καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τὰ πλεπίσαι αὐτῷ.

Οἱ ποταμοὶ τῆ Θεῆ ἐπλήρθη ὑδάτων, * ἠτόμισσας τὴν ξοφίῶν αὐτῶν, ὅτι ἔπος ἡ ἔτοιμασία.

Τὰς ἀλλαγὰς αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γλυήματα αὐτῆς, * ἐν ταῖς σαγύσιν αὐτῆς ὀφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Ἐὐλογήτης ἡ σέφανον τῆ ἐνιαυτῆ τῆς χρισότητός σε, * Ἐτὰ πεδία σε πληθήσονται πότιτος. ***

Πιανθήσονται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, * Ἐἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ φειζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῆς ποροβάτων, Ἐαὶ κοιλὰδες πληθυσίσι σῆτον, * κεκεράζονται, Ἐγὼ ὑμνήσωσιν.

Δόξα Ἐνω. Ἀλλ. ἀλλ.

Ψαλ. ξέ. 65.

Αλάξαστε τῷ Κυρίῳ πάνσα ἡ γῆ, * ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτῆ, δότε δόξαν αἰνέσθ αὐτῆ.

Ἐῖπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερά τὰ ἔργα σε, * ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σε ψάσσονται σε οἱ ἐχθροί σε.

Πᾶσα ἡ γῆ ποροσκυνησάτωσάν σοι, Ἐψάλατωσάν σοι, * ψάλατωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σε Ἰψετε.

Δεῦτε, Ἐἴδετε τὰ ἔργα τῆ Θεῆ, * ὡς φοβερός ἐν βελαῖς ὑπὲρ πάντων ὑμῶν ἀνθρώπων.

Ο' με-

Ὁ μετασρέφων ἢ θάλασσαν εἰς ξηρὰν, * ἐν ποταμῶν
διελύσσονται ποδὶ, ἐκεῖ δὲ φρασιθισόμεθα ἐπ' αὐτῶν.

Τῶν δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτῆ τῆ αἰῶνος, οἱ
ὄφθαλμοὶ αὐτῆ ὅτι τὰ ἔθνη ὅπι βλέπασιν, * οἱ πα-
ραπικραίνοντες μὴ ὑψέσωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε ἑθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, * Ἐ ἀκετίσατε ἡ-
τιῶ φωνῶν τῆς αἰνέσεως αὐτῆ.

Τῆ θεμελίω τῶν ψυχῶν μου εἰς ζωὴν, * Ἐ μὴ δόν-
τος εἰς σάβλον τῆς πόδας μου.

Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεὸς, * ἐπέρασας ἡμᾶς ὡς
πυρεῖται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τῶν παρίδα, * Ἐθε θλίψης ὅτι
τὸν νότον ἡμῶν.

Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ὅπι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, διήλ-
θοντες διὰ πυρὸς, * Ἐ ὕδατος, Ἐ ἐξήγαγες ἡμᾶς
εἰς ἀναψυχῶν. ***

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώματι, *
ἀποδώσω σοι τὰς δούλας μου, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη
μου.

Καὶ ἐλάλησε τὸ σῶμα μου * ἐν τῇ θλίψί μου.

Ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίστω σοι μὴ θυμιά-
ματος, Ἐ κελῶν, * ἀνοίστω σοι βόας μὴ χιμῶρον.

Δεῦτε ἀκέσατε, κὴ διηγῆσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβέ-
μενοι τὸν Θεόν, * ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῶν σωματί μου ἐκέκραξα, * καὶ ὑψώσα
ὑπὸ τῶν γλασσάν μου.

Α' Δι-

Α' δικίαν εἰ ἐθεώρωσεν ἐν καρδίᾳ μου, * μὴ εἰσακκο-
σάτω με Κύριε.

Διὰ τὸτο εἰσήκουσέ με ὁ Θεός, * προσέχε τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς ἐκ ἀπέσπασε τὴν προσώ-
χλόν μου, * καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Ψαλ. ζς'. 66.

Ὁ Θεός οἰκτιρήσων ἡμᾶς. λέλεκτο εἰς τὸ μηκέ-
ἀπέδ. φύλ. 202.

Ψαλ. ζβ'. 67.

Α' Νασήτω ὁ Θεός, ἃ ἠσποροπιθήτωσαν οἱ ἐχθροί
αὐτοῦ, * καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ
μισῶντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός, * ἕτως ἀπολεῖνται οἱ ἀμάρ-
τωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι ὄφρα κηθήτωσαν, * ἀγαλλιάσωνται
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν ὄφρασι αὐτοῦ.

Ἀσάτε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, * ἡ
ὁδοποιήσατε τῷ ὀπιβεβηκότι ὀπι δυσμάν, Κύριος ὁ
ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ, * παραχθήτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, ἡ πατέρες τῶν ὀρφανῶν, ἡ κητεῖ
τῆς κηροῦ.

Ὁ Θεός ἐν τόπω ἀγίῳ αὐτοῦ, * ὁ Θεός κατοικίσει
μονοτερόπης ἐν οἴκῳ.

Εξά-

Ε' ξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία, * ὁμοίως τῆς
 ὄψα πικραίνοντας τῆς κατ' οὐκέντας ἐν τάφοις.

Ο' Θεὸς ἐν τῷ ἔκπορδῆσαι σε ἐνώπιον τῆ λαῶ σε, *
 ἐν τῷ ἁμβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γ ἢ ἐσείδῃ, καὶ γὰρ οἱ ἔρανοι ἔσαξαν ἀπὸ πρῶτων
 πε τῆ Θεῶ τῆ Σινᾶ, * ἀπὸ πρῶτων πε Θεῶ
 Ἰσραήλ.

Β ἐρχὼ ἐκείσιν ἀφορεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σε, *
 καὶ ἠσέντισε, σὺ δὲ κατηρήσω αὐτῷ.

Τὰ ζῶα σε κατ' οὐκέντι ἐν αὐτῇ, * ἠτόμασας ἐν τῇ
 ρησότητι σε τῷ πτωχῷ ὁ Θεός.

Κύριε Θεὸ δώσῃ ῥῆμα τοῖς διαγγελιστομένοις, * δυνά-
 μι πολλῇ.

Ο' Βασιλῶς τῆ δυνάμεων τῆ ἀγαπητῆ, * τῇ
 ὠραιότητι τῆ οἴκου διελέσαι σκῦλα.

Ε' ἀν κοιμηθῆτε ἀνα μέσον τῆ κλήρον, * πτέρυγες
 ὄψις αἰς ὄψις ἀπορρησόμενοι, ἔ τὰ μεταφρῆσα αὐτῆς
 ἐν χλωρότητι ρησῆς.

Ε' ἐν τῷ ἁρσέλλῃ τῆ ἐπαράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆ, *
 ῥονωθήσονται ἐν Σελμών, ὄψις τῆ Θεῶ ὄψις πῖον.

Ο' εὖς τετυρομένην, ὄψις πῖον, * ἵνα τὴ ὑπολαμβά-
 νετε ὄρη τετυρομένη.

Τὸ ὄψις, ὁ δὲ δόκησεν ὁ Θεὸς κατ' οὐκέντι ἐν αὐτῷ, *
 καὶ γὰρ ὁ Κύριε Θεὸ κατασκλωσῆ εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τῆ Θεῶ μυριοπλάσιον, χιλιάδες δὲ σηνέν-
 των, * Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἀγίῳ.

X

ΑΨΕ-

Α' νέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλάτ' ὄσας ἀχμαλωσίαν,[†]
 ἔλαβες ὄματα ἐν ἀνθρώποις.

Καὶ γὰρ ἀπειθουῶτας ἔκατασκλωῶσαι, * Κύριος ὁ
 Θεὸς ὀλογοῖτός.

Εὐλογοῖτός Κύριος ἡμέραν κατ' ἡμέραν, * κατ' ὀλο-
 γῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆ σωτηρίων ἡμεῶν.

Ὁ Θεὸς ἡμεῶν, ὁ Θεὸς τῶ σωζέων, * Ἐτὶ Κύριε Κύριε
 αἱ Διέξοδει τῶ θανάτου,

Πλὴν ὁ Θεὸς σωθλάσθ κεφαλῆς ἐχθρῶν αὐτῶ, *
 κορυφῶν τειχῶς διαπορθωμένων ἐν πλημμελείαις
 αὐτῶν.

Εἶπε Κύριε Ἐκ Βασίαν ὀπισρέψω, * ὀπισρέψω ἐν
 βουδοῖς θαλάσσης.

Ὅπως ἀν βαφῆ ὁ πῆς σε ἐν αἵματι, * ἡ γλαῦσαι
 τῆ κινῶν σε ἔξ ἐχθρῶν παρ' αὐτῶ.

Εὐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σε ὁ Θεὸς, * αἱ πορεῖαί τῶ
 Θεῶ με βασιλέως τῶ ἐν τῶ ἀγίῳ.

Πεφύθησαν ἀρχοντες ἐχθρῶνα ψαλλόντων, * ἐν
 μέσῳ νεαρίδων τυμπανιστῶν.

Εἰν ἐκκλησίαις ὀλογοῦντε τὸν Θεόν, * Κύριον Ἐκ πι-
 γῶν Ἰσραήλ.

Εἰ καὶ Βενιαμὴν νεώτερος, * ἐν ἐκστάθ.

Ἀρχοντες Ἰάδα ἠγεμόνες αὐτῶν, * ἀρχοντες Ζαβ-
 λῶν, ἀρχοντες Νεφθαλίμ.

Εἰν τελαί ὁ Θεὸς τῆ δυνάμει σε, * δυνάμωσον ὁ
 Θεὸς τῶ το, ὃ κατ' ἐξάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπό

Α' πὸ τῆ ναῖ σε ὅπῃ Ἱερουσαλημ, * σοὶ οἴσκει βασι-
λεὺς δῶρα .

Ε' πτήμισον τοῖς θηρίοις τὸ κλάμα, ἡ συναγωγή τῶν
ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, * πᾶς ἐκκλησιᾶ-
να ὅν δεδοκιματ μέρες τὰ ἀργυρεῖα .

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τὰς πολέμους θέλοντα, * ἤξουσι
πρὸς βεῖς ὅξ Αἰγύπτου, * Αἰθιοπία προσφθάσῃ χεῖρα
αὐτῆς τῷ Θεῷ .

Αἰ βασιλεία τῆς γῆς ἀστατε τῷ Θεῷ, * ἴάλατε τὰ
Κυρεῖα .

Τῷ ὅπῃ βεβηκόπῃ ὅπῃ τὸν ἕρανὸν τὸ ἕρανὸν κ' ἀνα-
βλάσ, * ἰδὲ δώσῃ τῇ φωνῇ αὐτῆ φωνῆ δυνά-
μει .

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ὅπῃ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτῆ, * Ἐἰ δυνάμεις αὐτῆ ἐν ταῖς νεφέλαις .

Θωμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῆ, ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ, * αὐτὸς δώσῃ δυνάμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ
λαῷ αὐτῆ, ὁ λογιτὸς ὁ Θεός .

Δόξα καὶ γὰρ . Ἄλλ. ἄλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ Ε΄ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγαλ. μ'. ὅπε λέγονται τὰ κλάθ. δύο,
 ἔξω δὲ αὐτῆς, κλάθισμα μόνον, ἐν τοῖς ἤχοις
 Α'. Γ'. ΠΛ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. Ξη'. 68.

ΣΩσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὑδάτα ἕως
 ψυχῆς μου, ἔνεπαύλω εἰς ἰλυὸν βυθῶν, καὶ
 ἔκ' ἐσιν ὑπόστασις.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κραταίως
 κρατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κλάζων, ἐβεγαγῆσεν ὁ λάρυγξ μου,
 ἔξελιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τ' ἐλπίζαν με ὅτι τὸν
 Θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑψὸς τὰς τείχας τῆς κεφαλῆς μου,
 οἱ μισῶντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, * οἱ ἐκδιώκόντές με
 ἀδίκως, ἀ' ἔχ' ἠρπαζον, τότε ἀπεπίνυον,

Ὁ Θεός σὺ ἐγnows τ' ἀφροσύνην μου, * Ἐ αἰ πλημμέ-
 λειά μου ἀπὸ σ' ἔκ' ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰχμηθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομνηστικοί σε Κύριε,
 Κύριε

Κύριε τῶν δυνάμεων, * μὴ δὲ ἐξαρπίψαν ἐπ' ἐμέ
οἱ ζητῶντές σε ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ.

Ὅτι ἐνέκα σε ὑπώλεγκα ὀνειδισμόν, * ἐκάλυψα
ἐξοπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπὸ πολλῶν ἡμεῖς ἐξηγήθη τῶν ἀδελφοῖς μου, *
ἐξένηκα τοῖς υἱοῖς τῆς μητέρας μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τῆς οἴκῃ σου κατέφαγέ με, * καὶ οἱ ὀνει-
δισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ σιωπῶ ἐκάλυψα ἐν νηθείᾳ τὴν ψυχὴν μου, * καὶ
ἐξηγήθη εἰς ὀνειδισμούς ἐμοί.

Καὶ ἐδέμην τὸ ἔνδυσμά μου σάκκον, * καὶ ἐξηκούμην
αὐτοῖς εἰς πᾶσα βολὴν.

Κατ' ἐμὲ ἠδολέγουσιν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, * ἐ
εἰς ἐμὲ ἐψάλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῆ περσοδουχῆ μου πρὸς σὲ Κύριε, * καθεὸς
δουλοκίας.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐλέους σου ἐπάκυσόν μου, *
ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου σῶσόν με ἀπὸ πηλῆ ἵνα
μὴ ἐμπαζῶ.

Ρυθεινὴν ἐκ τῶν μισάντων μου, * ἐκ τῶν βαθέων
τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μὴ δὲ κα-
ταπέτωμε βυθός, * μὴ δὲ συχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ
τὸ σῶμα αὐτῆς.

Εἰσάκυσόν μου Κύριε, ὅτι χρησὸν τὸ ἔλεός σου, * καὶ
τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρημῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ τῆ παιδός σε, *
ὅτι θλίβομαι, καὶ ἐπάκουσόν με.

Πέρες τῆ ψυχῆ μου, ἔλτεροσα αὐτὴν, * ἕνεκα
τῆ ἐχθρῶν μου ῥυσά με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰχμὴν
μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου, * ἐναντίον σε πάντες οἱ
θλίβοντές με.

Ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπω-
ρίαν, * ἔπέμανα συλλυπέμερον, ἔχ' ὑπὲρ ἕξις,
ἔσθακαλέντας, ἔχ' εὖρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βροῦμά μου χολῶν, * ἔεις τὴν
δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξω.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν, * εἰς
παρίδα, ἔεις ἀνταπόδοσιν, ἔεις σκάνδαλον.

Σκοτιώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῆ μὴ βλέπειν,
καὶ τὸν νότον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

ἔκχεον ἐπ' αὐτὰς τὴν ὀργὴν σου, * καὶ ὁ θυμὸς τῆς
ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτάς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, * καὶ ἐν τοῖς
σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω ὁ κατ' οὐρανῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπίταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, * ἔπι
τὸ ἄλλο τῆ ἔξουμάτων μου προσέδηκαν.

Πέρες ἀνομίαν ὅτι τῆ ἀνομία αὐτῆς, * καὶ μὴ εἰ-
σελθέτωσαν ἐν δικαιοσυνῇ σου.

Ἐξαλειψθήτωσαν ἐκ βίβλου ζωῶν, * καὶ μὴ δι-
καίαν μὴ γραφήτωσαν.

Πα-

Πτωχός, Ἐ ἀλγῶν ἐμὲ ἐγὼ, * ἡ σωτηρία σε †
ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό με.

Λιγέσω τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ με μὴ ᾠδῆς, * μεγαλιωαί
αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόχρον νέον, * κέοτα ἐκ-
φέροντα, Ἐ ὀπλάς.

Ἰδέτωσαν ἡ πτωχοὶ, Ἐ δὲ φανθήτωσαν, * ἐκζη- †
τήσατε τὸν Θεόν, Ἐ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῆς πενήτων ὁ Κύριος, * Ἐ τὰς πε-
πεδημένους αὐτῶν ἐκ ἕξεδένωσεν.

Λιγέσάτωσαν αὐτὸν οἱ ἔραγοὶ, Ἐ ἡ γῆ, * θαλάσσα,
Ἐ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, * Ἐ οἰκοδομηθήσονται
αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐ-
τήν, * καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σε καθέξουσιν αὐτήν.
καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σε κατασκηνώσουσιν
ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. ξθ'. 69.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. λέλεκτ. εἰς τὸ μικρ.
ἀπόδ. φύλ. 196.

Ψαλ. ο'. 70.

Ἐ Πι σοὶ ἡ Κύριε ἤλπισα μὴ καταχυνθῆλω εἰς †
τὸν αἰῶνα, * ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ῥύσά με, †
καὶ ἕξελά με.

Κ λίνον ὡρὸς με τὸ ἔς σε, * Ἐ σῶσόν με.

X 4

Γενεθ

Γενέ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπίδην, * καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν ᾧ σώσά με.

Ὅτι σερέωμά με, * καὶ καταφυγή με εἰ σύ.

Ὁ Θεὸς με ῥύσά με ἐκ χερῶν ἀμάρτωλῶ, * ἐκ χερῶν ὠδυνομένων, καὶ ἀδικουῶτος.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή με Κύριε, * Κύριε ἡ ἐλπίς με ἐκ νεότητός με.

Ἐπὶ σὲ ἐπισπεύθην ἀπὸ γαστροῦ, * ἐκ κοιλίας μητρὸς με, σὺ με εἰσκέπασίς.

Ἐν σοὶ ἡ ὑμνήσις με διαπαντός, * ὡσεὶ τέρας ἐγέννηθην τοῖς πολλοῖς, ἔσὺ βοηθός με κραταῖος.

Πληροθήτω τὸ σῶμα με αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω ᾧ δόξαν σε, * ὅλῳ ᾧ ἡμέραν ᾧ μεγαλοφρέπῳ φάν σε.

Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς κενὸν γήραος, * ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύ μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, * ἔσὺ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου, ἐβεβύσαντο ὅτι τὸ αὐτό.

Λέγοντες, ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, * καταδιώξατε αὐτὸν, ὅτι ἐκῆστι ὁ ῥυόμηνος.

Ὁ Θεὸς με μὴ μακρυνῆς ἀπ' ἐμῆ, * ὁ Θεὸς με εἰς τὴν βοήθειάν μου πόροχος.

Αἰχμηθήτωσαν, καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, * φειβαλλέσθωσαν αἰχμύλων, ἔσὺ ἕξοπὴν οἱ ζητουῶτες τὰ κακά μοι.

Ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ ὅτι σὺ, * ἔσὺ παραθήσω ὅτι πάντα τὴν ἀνεσίαν σε.

Τὸ σῶμα με ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σε, * ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σε.

Ὅτι ἐκ ἔγνων γραμματείας, ἀπέσπεύσασμαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου, * Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σε μόνε.

Ὁ Θεός μου, ἀ' ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, * καὶ μέχρι τῆς νυκτὸς ἀπαγγελεῖ τὰ θαυμάσιά σου.

Καὶ ἕως γήρατος, Ἐφρεσβεῖς * ὁ Θεός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἔως ἀν' ἀπαγγελεῖ τὸν βραχίονά σου * τῇ γυνεῖ παύσῃ τῇ ἐρχομῇ.

Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεός, ἕως τῆς ὑψίστου, * ἀ' ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα, ὁ Θεός ἡς ὁμοίος σοι.

Ὅσας ἐδίδαξάς μοι θλίψεις πολλὰς, Ἐκακῆς; * καὶ ὄπισθ' ἐλας ἐζωοποίησάς με, Ἐ ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς γῆς ἀνήγαγές με.

Ἐπλέονασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ὄπισθ' ἐλας παρκαλέσάς με, * καὶ ἐκ τῆς ἀβύσσου τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

Καὶ γὰρ ἐγὼ ὁμολογήσομαι σοι ἐν λαοῖς Κύριε, * ἐν σκῆσι φαλμῶ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός, φαλασοὶ ἐν κισθάρᾳ ὁ ἄγιος τῆς Ἰσραήλ.

Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου, ὅταν φάλω σοι, * Ἐ ἡ ψυχὴ μου, ἦν ἐλυτρώσω.

Ἐπὶ δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν

την δικαιοσύνην σου, * όταν αἰχμυθῶσι, καὶ ἐντραπῶ-
σιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ψαλ. σα'. 71.

Ο Θεός τὸ κριμαίῃ σου πρὸ βασιλεῖ δός, * καὶ ἵ-
στὶ δικαιοσύνην σου τῷ ἕσπτε βασιλέως.

Κ εἶναι τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύμῃ, * καὶ τὰς πτω-
χὰς σου ἐν κείσῃ.

Α ναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, * ἔοι βουνοὶ
δικαιοσύνην.

Κ εἰνῆ τὰς πτωχὰς τὸ λαῷ, * καὶ σώσει τὰς ἕσπ τῶν
πενήτων.

Κ αὶ ταπεινώσει συκοφάντην, * ἔοι συμωδασμῶν τῷ
ἡλίῳ, ἔοι πρὸ τῆς σελήνης χρεῖα ἄς χρεῖαν.

Κ αταβήσεται ὡς ἕσπτε ὅτι πόκον, * ἔοι ὡσεὶ σαγῶν
ἡ σάξουσα ὅτι τὴν γῆν. ***

Α νατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆ δικαιοσύμῃ, * καὶ
πληθὺς εἰρήνης, * ἕως ἔοι ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη.

Κ αὶ κατὰ κρειδίσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, *
ἔοι ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῶ οἰκουμενῆς.

Ε νώπιον αὐτῆ περυσεντα Αἰθίοπες, * ἔοι οἱ ἐχθροὶ
αὐτῆ χεῖν λείξουσι.

Β ασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ νῆσοι δῶρα προσίσουσι, *
βασίλεις Ἀράβων, καὶ Σαβὰ δῶρα προσά-
ξουσι.

Κ αὶ προσκυνησεν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς
γῆς, * πάντα τὰ ἔθνη δελώσουσιν αὐτῷ.

Ὅτι

Ὅπ' ἐρρύτατο πτωχὸν ἐκ δυνάσε, * καὶ πένητα, ὧς
 εἶχ' ὑπῆρχε βοηθός.

Ἐίσεται πτωχὸς, ἔ πένητος, * καὶ ψυχὰς πενήτων
 σώσει.

Ἐκ τότε, καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐ-
 τῶν, * ἔ ἐνπνον τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ ζήσεται, ἔ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τῆ χευσίε τῆς
 Ἀραβίας, * ἔ περσώξονται πρὸς αὐτὴ διαπαντός,
 ὅλω τὴν ἡμέραν ἐυλογήσουσιν αὐτόν.

Ἐσται σήμερον ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἀκρον τῆς ὀρέων, *
 ὑψαρθήσεται ὑψὸς τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτῆ, ἔ
 ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆ γῆς.

Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐυλογημένον εἰς τὴς αἰῶνας, *
 πρὸ τῆ ἡλίου διαμύσει τὸ ὄνομα αὐτῆ.

Καὶ ἐυλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
 γῆς, * πάντα τὰ ἔθνη μακαριῶσιν αὐτόν.

Ἐυλογητὸς ἰ Κύριος ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραήλ, * ὁ ποιεῖν ἔ
 θαυμάσια μόνος.

Καὶ ἐυλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτῆ εἰς τὸν
 αἰῶνα, * ἔ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶντος.

Καὶ πληθυνθήσεται τῆς δόξης αὐτῆ πᾶσα ἡ γῆ, *
 ἠλοῖτο, ἠλοῖτο.

Δόξα ἔνω. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. οβ'. 72.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ, * ποῖς ἐυθέσει ἔ
 τῇ καρδίᾳ.

Ε' μ'

Ἐμὲ δὲ ὡδὸν μικρὸν ἔσταλ. ἔβησαν οἱ πόδες, * παρὸν ὀλίγον ὄξεχυθη τὰ δακρυόματα μου.

Ὅτι ἐζήλωσα ὅτι τοῖς ἀνόμοις, * εἰρήνην ἀμάρτωλων θεωρῶν.

Ὅτι ἔκ ἐστιν ἀνάγκη ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, * καὶ σπέρμα ἐν τῇ μέσῃ αὐτῶν.

Ἐν κόποις ἀνθρώπων ἐκ εἰσὶ, * καὶ μὴ ἀνθρώπων ἔμασιγώθησονται.

Διὰ τὸ ἐκράτησεν αὐτὸς ἡ ἐπιφανία αὐτῶν εἰς τέλος, * ὡς ἐβόησαν ἀδικίαν, καὶ ἀσέβειαν ἐαυτῶν.

Ἐξελύσεται ὡς ἐκ σέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν, * διήλθον εἰς δάκρυον καρδίας.

Δεινοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, * ἀδικίαν εἰς τὸ ὑψῆσαι ἐλάλησαν.

Ἐθεντὸ εἰς ἔρανον τὸ σῶμα αὐτῶν, * καὶ ἡ γλασσοὶ αὐτῶν διήλθεν ὅτι τῆς γῆς.

Διὰ τὸ ὅτι σπρέψῃ ὁ λαός μου ἐνταῦθα, * καὶ ἡμέρας πλήρεις ὄρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

Καὶ εἶπον, πῶς ἔγνω ὁ Θεός, * ἃ εἰ ἔστι γραφίς ἐν τῷ ὑψίστῳ;

Γὰρ ἔτσι οἱ ἀμάρτωλοι, καὶ εὐθηνουῶτες * εἰς τὸν αἰῶνα κατέχον πλάτη.

Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδιηγάσσα τὴν καρδίαν μου; * ἃ ἐνὶ χερσίν ἐν ἀδάοις τὰς χεῖράς μου;

Καὶ ἐχρόμην μεμασιγῶν ὅλην τὴν ἡμέραν, * καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρῶτας.

Εἶ

Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι ἔτι, * ἰδὲ τῆ γλυκῆ τῶν
 ἡμῶν σε ἠσώθηκα.

Καὶ ὑπέλαβον τὸ γινῶμαι, * τὸ το κόω Θ ὅτι ἐν ἐνώ-
 πιον μου.

Ὡς εἰ ἐπέλθω εἰς τὸ ἀγαθήριον τὸ Θεῶν, * καὶ
 σωθῶ εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν.

Πλὴν διὰ τὰς δουλιότητας αὐτῶν ἔθε αὐτοῖς κακὰ, *
 κατέβαλες αὐτὰς ἐν τῷ ἔπαρθῶναι.

Ὡς ἐγγύοντο εἰς ἐρήμωσιν; * ἔξάπαντα ἔξελιπον,
 ἀπόλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ὡς εἰ ἐνύπνιον ἔξεγαρομήκας Κύριε, * ἐν τῇ πόλει
 σε τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἔξεκδενώσεις.

Ὅτι ἔξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλθισώ-
 θησαν, * καὶ ἡ ἔξοδενωμήκος, ἔκ ἐργων.

Κτλωώδης ἐγγυήθῃ τῶν σοῖ, * καὶ ἡ διαπαντός
 μὴ σε.

Ἐκάτησας τὴ χεὶρ τῆς δεξιᾶς μου, * καὶ τῇ βελῆ
 σε ὠδήγησάς μου, ἔ μὴ δοξῆς προσελάβη με.

Τί γὰρ μοι ὑπάρχει ἐν τῶν ἐρατῶν, * καὶ τῶν σοῖ τί
 ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου, * ὁ Θεὸς τῆς
 καρδίας μου, ἔ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὴν αἰῶνα.

Ὅτι ἰδὲ οἱ μακρύνοντες ἐμὲ ἀπὸ σε ἀπολένται, *
 ἔξωλόθρυσας πάντα τὸν περιβόοντα ἀπὸ σε.

Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληθῆναι τῶν Θεῶν ἀγαθὸν ἔ
 ὅτι, * πῆθεσθαι ἐν τῶν Κυρίου τὴν ἐλπίδα μου.

Τε

Τὸ ἐξαγάγει με πάσας τὰς ἀνέσεις σου, * ἐν ταῖς
 πόλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. ογ' 73.

Γ' Να τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος; * ὠργήσῃ ἦ
 ὁ θυμὸς σου ὅπῃ ᾤόβησεν νομῆς σου.

Μ νήσῃτι τὴ σωμαγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς *
 ἔλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου.

Ο' εὖς Σιών τῆτο, ὃ κατεσπύωσας ἐν αὐτῇ, * ἔπαυ-
 εον τὰς χεῖρας σου ὅπῃ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς
 τέλος.

Ο' σα ἐπονηρόσατο ὃ ἐχθρὸς ἐν τῇ ἀγίῳ σου, * καὶ
 ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισθῆντές σε ἐν μέσῳ τῆ ἑορτῆς σου.

Ε' δεν το τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, * καὶ ἐκ ἐγνωσαν
 ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ἰσφάνω.

Ω' εἰς ἐν δρυμῶ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας
 αὐτῆς ὅπῃ τὸ αὐτὸ, * ἐν πελέκει, καὶ λαξόπιλῶ
 κατέρραξαν αὐτήν.

Ε' γαπίεισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιασθῆλόν σου, * εἰς τὴν
 γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τῆ ὀνόματός σου.

Ε' ἔπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγχρόφαι αὐτῶν ὅπῃ τὸ
 αὐτὸ, * δεῦτε, Ἐ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς
 τῆ Θεῶ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τὰ σημεῖα ἠμῶν ἐκ εἰδομεν, ἐκ ἔστιν ἐπ' ἀροφήτης,
 καὶ ἡμᾶς ἐ γνώσεται ἐπ'.

Ε' ὡς πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὃ ἐχθρὸς, * παροξυνεῖ ὃ
 ὑπεριαντίῃ τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος.

Γ' α

Γνα τὴ ἀποσρέφεις τὴν χεῖρά σου, * καὶ τὴν δεξιάν σου, ὅκ μέσσω τῆ κόλπε σου εἰς τέλος.

Ὁ δὲ ὁ Θεὸς βασιλεύς ἡμῶν ἀπὸ αἰῶν ὄν, * εἰρήνη ἔστω ἡ σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ***

Σὺ ἐκρυσταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴ θάλασσαν, * σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ὑπὲρ τῆ ὕδατος.

Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τῆ δράκοντος, * ἔδωκας αὐτὸν βροχίαις τοῖς Αἰθίοψι.

Σὺ διέρρηξας πηγὰς, καὶ χιμάρρους, * σὺ ἐξήρανας ποταμὸς Ἡθαμ.

Σὺ ὅσιν ἡμέρα, καὶ σὺ ὅσιν ἡ νύξ, * σὺ κατηρτίσω φαῶσιν, ὁ ἥλιον.

Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρα τῆς γῆς, * θέρους, καὶ ἔαρ σὺ ἐπλασας αὐτὰ, μνήσθη ταύτης.

Ἐχθρὸς ἀνείδισε τὸν Κύριον, * καὶ λαὸς ἄφρον παρῆλθε τὸ ὄνομά σου.

Μὴ ὡραδῶς τοῖς θηείοις ψυχὴν ἐξομολογηθήσῃ σοι, * τῶν ψυχῶν τῶν πονητῶν σου μὴ ὀπιλάθῃ εἰς τέλος.

Ἐπίβλεψον εἰς τὴν δεξιάν σου, * ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοπισμῶν τῆς γῆς οἰκων ἀνομιῶν.

Μὴ ἀποσραφήσω τὸ πνεῦμά σου ἀπὸ τῆς γῆς, * πῶτος, ὁ πένης ἀνέσσει τὸ ὄνομά σου.

Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, * μνήσθη τῆ ὀνειδισμῶν σου τῆ ὑπὸ ἄφρονος ὄλλω τὴ ἡμέραν.

Μὴ

Μὴ ὀπλάσθῃ πῆς φωνῆς τῆς ἰκετῆρός σου, * ἢ ὑπερβή-
 φανία τῆς μισέντων σε ἀνέβη διαπαντός.
 Δόξα καὶ νῦν. Ἄλλ. ἄλλ.

Ψαλ. οδ'. 74.

Εξομολογησόμενά σοι ὁ Θεός, ὅξομολογησόμενά σοι, * ὅπως καλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου.

Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, * ὅταν λάβω
 κηρὸν, ἐγὼ δ' ἰθύτητας κεινά.

Εὔτικη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, *
 ἐγὼ ἐσερέωσα ὅσον σύλκας αὐτῆς.

Εἴπα τοῖς ὠδανομοῦσι, μὴ ὠδανομαῖτε, * καὶ τοῖς
 ἀμρτανκοσι, μὴ ὑψῆτε κέρας.

Μὴ ἐπάρετε εἰς ὑψος τὸ κέρας ὑμῶν, * καὶ μὴ λα-
 λάτε κατὰ Θεοῦ ἀδικίαν.

Ὅτι ἔτε ὄξ ὄξόδων, ἔτε ἀπὸ δυσμῶν, * ἔτε ἀπὸ
 ἐρήμων ὄρέων, ὅτι ὁ Θεὸς κειτῆς ἐστὶ.

Τῆτον ταπρηνοῖ, καὶ τῆτον ὑφοῖ, * ὅτι ποτήριον ἐν χεῖ-
 Κυρεῖ οἶνος ἀκοῦτε, πλήρες κεράσματος.

Καὶ ἐκλινον ὅκα τέτε εἰς τῆτον, πλὴν ὁ ξυγίας αὐτῶν ἐκ
 ὄξοκινώθη, * πίνονται πάντες οἱ ἀμρτωλοὶ τῆς γῆς.

Εἰγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, * ψαλά σοι
 τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Καὶ πάντα τὰ κέρατα ὑμῶν ἀμρτωλῶν σιωθ λάσω, *
 καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τῆ δικαίης.

Ψαλ.

Ψαλ. οέ. 75^ο

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, * ἐν τῷ Ἰ
 Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 Καὶ ἐγλήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, * καὶ τὸ κατοικη-
 κητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κεφάλια τῶν πόξεων, * ὄπλον, ἔρομο-
 φαίαν, καὶ πόλεμον.
 Φωπίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων, * ἔταρά-
 χησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ.
 Ἰππώσαν ὑπὸν αὐτῶν, * ἔχουσιν ἕδην πάντες
 οἱ ἄνδρες τῆς πλάτης ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
 Ἀπὸ ὀπιπμήσεώς σε ὁ Θεὸς Ἰακώβ, * ἐνύσαξαν οἱ
 ὀπιπβηβηκότες τοῖς ἵπποις.
 Σὺ φοβερὸς εἶ, ἔτις ἀντισήσεται σοι; * ἀπὸ τότε ἡ
 ὀρησί σου.
 Ἐκ τῆς ἔρανος ἠκέπτας κείσιν, * γῆ ἐφοβήθη, καὶ
 ἠσύχασεν.
 Ἐν τῷ ἀναστυλάει εἰς κείσιν ὁ Θεὸν, * ἔτι σώσεται πάν-
 τας ὀδὸν ὀραεῖς τῆς γῆς.
 Ὅτι ἐν θυμῶν ἀνθρώπων ὀξομολογήσεται σοι, * ἔτι
 ἐγκατάλειμμα ἐν θυμῶν ἐορτάσει σοι.
 Ἰὺξάσθαι, ἔτι ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἠμῶν, * ἔτι
 πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἵσκει δῶρα.
 Ἰὺ φοβερῶν, ἔτι ἀφαιρέσει πνεύματα ἀρχόν-
 τῶν, * φοβερῶν ὀδῶν τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Υ

Ψαλ.

Ψαλμός 76.

Φωνή μου ἔως Κύριον ἐκέκραξα, * φωνή μου ἔως
 τὸν Θεόν, ἔπεσέχα μοι.
 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἔθεόν ὄξεζήτησα, * ἔ
 ταις χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, κὶ ἐκ ἠπατήθην.
 Ἀπηνήνατο ὡδρακλιθῆναι ἡ ψυχή μου, * ἐμνήσθην
 τῷ Θεῷ, ἔὠφρανθην.
 ἠδολέγησα, ἔὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου,
 προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου.
 Ἐπαράθην, ἔἐκ ἐλέγησα, * διελογισάμην ἡμέ
 ρας ἀρχαίας, ἔἐπι αἰῶνια ἐμνήσθην.
 Καὶ ἐμελέτησα νυκτὸς μὴ τῆ καρδίας μου, * ἠδολέ
 γου, κὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου.
 Μὴ εἰς ὄν αιῶνας ἀπόσεται Κύριος; * καὶ ἔπρο
 θήσῃ τῷ δοκιῆσαι ἐπι;
 ἠ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπόκοψῃ; * σιωπέτελεσε
 ῥῆμα ἀπὸ γυνεῆς εἰς γυναῖκα.
 ἠ ὀπιλήσεται τῷ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; * ἠ σιπέξῃ ἐν
 τῇ ὀργῇ αὐτοῦ ὄν οἰκτιρῆσαι αὐτοῦ.
 Καὶ εἶπα, νυῦ ἠρξάμην, * αὐτῆ ἠ ἀλλοίωσις τῆ δει
 ξιάς τῷ Ἰψίς.
 Ἐμνήσθην τῶ ἔργων Κυρίου, * ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆ
 ἀρχῆς τῶ θαυμασίων σου.
 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, * ἔ ἐν τοῖς
 ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆ δειξιάς σου ἀδολεγήσω.
 Ὁ Θεός ἐν τῷ ἀγίῳ ἠ ὄδος σου, * τίς Θεός μέγας ὡς

ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια.

Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου, * ἐλυ-
τρέψα ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, ὅσῃ ἤκεις
Ἰακώβ, Ἐἰωσήφ.

Ἐίδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ
ἐφοβήθησαν, * ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλήθος ἤχους
ὕδατων.

Φωνῶν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, Ἐ γὰρ τὰ βέλη σου διαπο-
ρεύονται, * φωνὴ τῆ βροντῆς σου ἐν τῷ ὄρει.

Ἐφαναν αἱ ἀσραπαὶ σου τῇ οἰκυμνῇ, * ἐσαλεύθη,
Ἐ ἔντρομος ἐγένηθη ἡ γῆ.

Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς, * Ἐ τὰ ἴχνη σου ἐγνώθησονται.

Ἐδήγησας ὡς πόδια τῆ λαόν σου * ἐν χερσὶ Μωυσῆ,
Ἐ Ἀαρών.

Δόξα καὶ γὰρ. Ἄλλ. ἄλλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ Ε΄ ΤΗΣ ΕΒΔ.
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλ. μ'. ὅπως λέγονται τὰ κατ. δὺς,
ἔξω δὲ αὐτῆς, κάθισμα μόνον, ἐν τοῖς ἤχοις
Β'. Δ'. ΠΛ. Β'. ΠΛ. Δ'.

Ψαλ. οζ'. 77.

Προσέχετε² λαός μου τῷ νόμῳ μου, * κλίνετε[†]
τὸ ἔς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τῆς σώματός μου.

Ἀνοιξάτω ἐν ᾧδραβολαῖς τὸ σῶμα μου, * φθόγγουσα
προβλήμα^α ἀπ' ἀρχῆς.

Ὅσα ἠκέσαμην, ἢ ἐγνωμῶν αὐτὰ, * Ἐοὶ πατέρες^{εβ}
ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, * εἰς γυνεὰν^{εβ}
ἐτέραν.

Ἀπαγγέλλοντες τὰς ἀνέσεις τῆς Κυρίας, Ἐ τὰς δυνα-
στείας αὐτῆς, * ἢ τὰ θαυμάσια αὐτῆς, ἃ ἐποίησε.

Καὶ ἀνέστησε μῦθον ἐν Ἰακώβ, * Ἐ νόμον ἔδωκε^{εβ}
ἐν Ἰσραὴλ.

Ὅσα ἐνετέλατο τοῖς πατέράσιν ἡμῶν τῆς γνωρίσει αὐ-
τὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, * ὅπως ἀν γυνῶν γυνεὰν ἐτέρα.

Τιοὶ τεθησόμενοι, Ἐ ἀναστήσονται, * καὶ ἀπαγγέ-
λουσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

Γ' να θῶνται ἐπὶ τὸ Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, * Ἐ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, Ἐ τὰς ἐντολάς αὐτῆς ἐκζητήσωσιν.

Γ' να μὴ γλῶνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, * γλυκὰ σκολιὰ, Ἐ ὠδῶσιν ἀπειθήματα.

Γ' νεαὶ, ἥ τις ἐκατέθωκε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, * καὶ ἐκ ἐπιστάθης μὴ τὸ Θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

Γ' τοὶ Ἐφραϊμ ἐντείνοντες, Ἐ βάλλοντες τόξον, * ἐσφράθισαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, * καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ ἐκ ἠβελήθησαν πορεύεσθαι.

Καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, * Ἐ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἐδίδξαν αὐτοῖς.

Ἐ ναίπινον τῶν πατέρων αὐτῶν, * ἀ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Ταύρους.

Διέρρηξε θάλασσαν, Ἐ διήγαγεν αὐτὴν, * παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, * Ἐ ὅλιον τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, * Ἐ ἐπότισεν αὐτὴν, ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, * καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὸν ὕδατα.

Καὶ προσέθεντο ἔτι τῆ ἀμύρτανιν αὐτῶν, * παρεπίκραναν τὸν Ἰάψισον ἐν ἀνύδρῳ.

Καὶ ἐξεπέρασαν τὸ Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, *
τὴ ἀιτῆσαι βροῦματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

Καὶ κατέλαλῃσαν τῷ Θεῷ, καὶ εἶπον, * μὴ θυμώσεται
ὁ Θεὸς ἐτοιμάσασθαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ.

Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύψαν ὕδατα, * καὶ
χημαῖοι κατὰ κλύσθησαν.

Μὴ ἔσῳτον δυνάται δύναι, * ἢ ἐτοιμάσασθαι τράπεζαν
τῷ λαῷ αὐτῷ.

Διὰ τὸ τοῦ ἠέκουσε Κύριον, καὶ ἀνεβάλετο, * καὶ πύρ
ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, ἡ ὀργὴ ἀνέβη ὅτι τὸ Ἰσραήλ.

Ὅτι ἐκ ὀπίσθου ἐν τῷ Θεῷ, * ἐδὲ ἠλπισαν ὅτι
τὸ σωτήριον αὐτῶν.

Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, * καὶ θύρας
ὕρανε ἀνέωξε.

Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, * καὶ ἄρτον ὑρανεῖς
ἔδοκεν αὐτοῖς.

Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγον ἀνθρώπων, * ὀπισθισμὸν
ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμοναί.

Ἀπῆρκε νότον ἐξ ὑρανεῖς, * ἡ ἐπίγαλιν ἐν τῇ θυ-
νάμῳ αὐτῶν λίβα.

Καὶ ἔβρεξεν ἐπὶ αὐτοῖς ὡσεὶ χεῖν σάρκα, * ἡ ὡσεὶ
ἄμμον θαλασσῶν, πετρεῖα πτεροτά.

Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, *
κύκλω τῶν σκλωμαίων αὐτῶν.

Καὶ ἔφαγον, ἡ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, ἡ τὴν ὀπι-
θου

θυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς, * ἐκ ἐσπερήθησαν ἀπὸ
τῆς ὀπιθυμίας αὐτῶν.

Ἐπὶ τῆς βεθέσεως ἕσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, * καὶ ὀργῇ
τῆ Θεοῦ ἀνέβη ἐκ' αὐσῶν.

Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, * ἔσθ' ὁ
ἐκλεκτός τῆ Ἰσραὴλ συνεπέδισεν.

Ἐν πᾶσι τέτοις ἡμέραις ἐπ, * καὶ ἐκ ὅλης ὕσαν ἐν
τοῖς θαυμαστοῖς αὐτῶν.

Καὶ ὄξελιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, * καὶ
τὰ ἔτη αὐτῶν μὴ σπυδαῖς.

Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, τότε ὄξεζήτωσαν αὐτ, * καὶ
ἐπέσρεφον, ἔσθ' ὁ ἄρθρεῖζον πρὸς τὸν Θεόν.

Καὶ ἐμνήθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ὅστι, * καὶ
ὁ Θεὸς ὁ Ἰψίος λυξωτὴς αὐτῶν ὅστι.

Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, * καὶ τῇ
γλώσῃ αὐτῶν ἐψάσαντο αὐτῶν.

Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν ἐκ δόξασα μετ' αὐτῶν, * ἐδὲ ὀπι-
σάθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῶν.

Αὐτοὶ δὲ ὄσιν οἰκτιρμῶν, * ἔσθ' ἰλάσκειται ταῖς ἰ-
αῖμασι αὐτῶν, καὶ ἐσθ' ὀφιθερεῖ.

Καὶ πληθυεῖ τῆ ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῶν, * καὶ
ἐσθ' ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτῶν.

Καὶ ἐμνήθη, ὅτι σὰρξ εἰσι, * πνεῦμα πορφόμορον,
ἔσθ' ἐκ ὀπισρέφον.

Ποσάκις παρεπίκερναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐσθ' ἡμέρῃ, * παρεφ-
μοσαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρω;

Καὶ ἐπέσρεψαν, καὶ ἐπαίεσαν τὸν Θεόν, * καὶ τὸν
 ἄγιον τῆ Ἰσραὴλ παροξύνωσαν.

Καὶ ἐκ ἐμνήσθησαν τῆς χεὸς αὐτῆ, * ἡμέρας, ἧς
 ἐλυτρώσατο αὐτὴς ἐκ χεὸς θλίβοντος.

Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῆ, * καὶ τὰ τέρα-
 τὰ αὐτῆ ἐν πεδίῳ Γάνεως.

Καὶ μετέσρεψεν εἰς αἷμα τὰς ποταμὸν αὐτῶν, * καὶ
 τὰ ὄμβρημα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν.

Ἐξάπέσθην εἰς ἰσθμὸν κυνώμαν, ἃ κατέφαγον αὐ-
 τῶν, * ἃ βάσταζον, καὶ διέφθορον αὐτὴς.

Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὰς καρπὸς αὐτῶν, * καὶ τὰς
 πόνους αὐτῶν τῇ ἀκείδι.

Ἀπέκθηνεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, * καὶ τὰς
 συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχῃ.

Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαν τὰ κτλή αὐτῶν, * καὶ
 τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυλί.

Ἐξάπέσθην εἰς αὐτὰς ὄργλιν θυμῶ αὐτῆ, * θυμὸν,
 καὶ ὄργλιν, καὶ θλίψιν, ἀποσολὴν δὲ ἀγγέλων πο-
 νησῶν.

Ὁδοποίησε τείβον τῇ ὄργῃ αὐτῆ, ἃ ἐκ ἐφέσατο ἀπὸ
 θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, * ἃ τὰ κτλή αὐτῶν εἰς
 θάνατον σκέκλεισε.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν φρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, * ἀπαρ-
 χλὴ παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκλωμάσι Χαμ.

Καὶ ἀπῆρκεν ὡς φρόβατα τὸν λαὸν αὐτῆ, * καὶ ἀνή-
 γαγξεν αὐτὴς ὡσεὶ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ.

Καὶ

Καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐπ' ἐλπίδι, Ἐκ ἐδφλίασαν,
 καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

Καὶ εἰσήγαγον αὐτὰς εἰς ὄρεα ἀγιάσματος αὐτῆ,
 ὄρεα τέτο, ὃ ἐκτίσατο ἡ δεξιὰ αὐτῆ.

Καὶ ὄξεβαλεν ἀπὸ πρεσώπων αὐτῶν ἔθνη, Ἐκ κλη-
 ροδότησιν αὐτὰς ἐν χοινίῳ κληροδοσίας.

Καὶ κατεσκύωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
 φυλάς τῆ Ἰσραήλ.

Καὶ ἐπείρασεν, καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν Ἰψι-
 στον, Ἐτὰ μὲνύματα αὐτῆ ἐκ ἐφυλάξαντο.

Καὶ ἀπέσρεψαν, Ἐἠθέτησαν, καθὼς, καὶ οἱ πατέρες
 αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον σρεβλόν.

Καὶ παρεφύρισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, Ἐ
 ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

ἠέκασεν ὁ Θεὸς, Ἐ ὑπερεΐδε, καὶ ὄξεεδένωσε σφόδρα
 τὸν Ἰσραήλ.

Καὶ ἀπόσατο τὴν σκηνὴν Σιλὼμ, σκηνώμα, ὃ
 κατεσκηνώσεν ἐν ἀνθροποις.

Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλασίαν τὴν ἰσχυὴν αὐτῶν,
 καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτῆ, καὶ
 τὴν κληρονομίαν αὐτῆ ὑπερεΐδε.

Τὸς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθέ-
 νοι αὐτῶν ἐκ ἐπενθήθησαν.

Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐ-
 τῶν ἐκλαυθήσονται.

Κα

Κ αὶ ἐξηγήθη ὡς οὐρανὸν Κύριος, * ὡς δυνατὸς,
 ἔκεκραιπαληκῶς ἐξ οἴνου.

Κ αὶ ἐπάταξε τρεῖς ἐχθροὺς αὐτῆ εἰς τὰ ὀπίσω, * ὄνει-
 δος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

Κ αὶ ἀπόσατο τὸ σκίνωμα Ἰωσήφ, * ἔτιν φυλὴν
 Ἐφραΐμ ἐκ ἐξελέξατο.

Κ αὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, * τὸ ὄρος τὸ Σιών,
 ὃ ἠγάπησε.

Κ αὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκέρατος τὸ ἀγίασμα αὐτῆ,
 ἐν τῇ γῆ, ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ αὶ ἐξελέξατο Δαβὶδ τὸν δούλον αὐτῆ, * καὶ ἀνέλα-
 βεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν περὶ Βαθλὴμ.

Ἐξόπισεν τῶν λοχουμένων ἔλαβεν αὐτὸν, * ποι-
 μαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτῆ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν
 κληρονομίαν αὐτῆ.

Κ αὶ ἐποίμασεν αὐτὸς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐ-
 τῆ, * ἔτιν ταῖς σωίσεσι τῶν χερῶν αὐτῆ ὠδήγησεν
 αὐτὸς.

Δόξα καὶ ἡμῶν. Ἄλλ. ἄλλ. ἄλλ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. οἱ. 78.

Θεὸς ἠλάττωσεν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σε
 ἐμίσησαν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σε * ἔθεντο Ἰερουσα-
 λὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον.

ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σε βεβήματα τοῖς
 πετεινοῖς τῆς ἐρανεῖς, * τὰ σῆκας τῶν ὀσίων σε τοῖς
 θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέ-

Ἐξέχεαν τὸ ἄμα αὐτῷ ὡσεὶ ὕδωρ κύκλω Ἱερουσα-
λήμ, * Ἐκ ἦν ὁ θάπτων. ***

Ἐχρηθήμεν ὀνειδος τοῖς γέτοσιν ἡμῶν, * μυκτηρισ-
μὸς, κὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν.

Ἔως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, * Ἐκκαυθή-
σεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλος σου.

Ἐκχεον τὴν ὀργὴν σου ὅπι τὰ ἔθνη, τὰ μὴ γνώσκον-
τά σε, * κὶ ὅπι βασιλείας, αἵ τὸ ὄνομά σου ἐκ ἐπέ-
καλέσαντο.

Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, * καὶ τὸ τόπον αὐτῆ ἠρή-
μωσαν.

Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, * ταχὺ θεω-
καταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου Κύριε, ὅτι
ἐπίωχθύσαμεν σφόδρα.

Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς ἱ-
δόξης τῆς ὀνόματός σου, Κύριε ῥύσαι ἡμᾶς, * Ἐὶ ἰλά-
σῃται ταῖς ἀμιρτίαις ἡμῶν ἐνεκεν τῆς ὀνόματός σου.

Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, πῦ ὅστιν ὁ Θεὸς αὐτῷ; * κὶ
γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῆς ὀφθαλμῶν ἡμῶν.

Ἡ Ἐκδίκησις τῆς αἱματώ τῷ δέλων σου τῆς Ἐκκεχυ-
μένης, * εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ σεναγμὸς τῆς πε-
πεδημένων.

Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆς βραχίονός σου, * ὤξε-
ποίησαι τὰς ὑεὶς τῆς τεθανατωμένων.

Ἀπόδος τοῖς γέτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλ-
πον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν, * ὃν ὀνειδίσαν σε
Κύριε.

Ἡμεῖς

Ἡμεῖς δὲ λαός σου, ἔθροβατα νομῆς σου, * ἀνδο-
μολογησόμεθα σοι ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς γλυεὴν, κὴ γλυεὴν ἐξαγγελῆμεν * ἧ ἀνεσίῃ σου.

Ψαλ. θβ'. 79.

Ὁ Ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ θρόχες, * ὁ ὁδη-
γῶν, ὡσεὶ θρόβατον τὸν Ἰωσήφ.

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς Χερεβὶμ ἐμφάνησι, * ἦ
ἐναντίον Ἐφραὶμ, κὴ Βενιαμὴν, κὴ Μανασσῆ.

Ἐξέλεγον ἧ δυναστείαν σου, * καὶ ἔλθε, εἰς τὸ σῶ-
σαι ἡμᾶς.

Ὁ Θεὸς ἐπίσρεψον ἡμᾶς, ἔπιφανον τὸ πρόσωπόν
σου, * ἔσωθησόμεθα.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεων, * ἕως πότε ὀργίσει ἐπι-
τὴν προσώχην τῶν δέλων σου.

Ψωμίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, * ἔπιποιεῖς ἡμᾶς ἐν
δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

Ἔθε ἡμᾶς εἰς ἀντιλογία ἡμῶν, * ἔπι οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκθήρισαν ἡμᾶς.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίσρεψον ἡμᾶς, * καὶ
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, ἔσωθησόμεθα.

Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, * ἐξέβαλες ἔθνη, κὴ
κατεφύτωσαι αὐτήν.

Ὁδοποίησας ἐμπαράθεν αὐτῆς, * ἔπι κατεφύτωσαι
τὰς ρίζας αὐτῆς, ἔπι ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκία αὐτῆς, * ἔπι αἰ ἀναδεδείχθη
αὐτῆς τὰς κέδρες τῆς Θεῆς.

Ε' ξέ-

Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, * ἔως
ποταμῶν τὰς ὠρεαφυάδας αὐτῆς.

Ἰνα τί καθείλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, * ἔξυγῶσιν
αὐτὴν πάντες οἱ ὠρεαποροθύμμοι τὴν ὁδόν;

Ἐλυμνήνατο αὐτὴν ὕς ἐκ δρυμῶν, * ἔμονιὸς ἀγρίου
κατενεμήσατο αὐτὴν.

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίσρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον
ἐξ ἑβρανῶν, * ἔἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον
ταύτην.

Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτρωσεν ἡ δεξιὰ σου, *
καὶ ἐπὶ ἕδον ἀνθρώπων, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Ἐμπεπυεισμῶν πρὸς πρὸς, ἔανεσκαμμῶν, * ἀποἐπι-
πημίσεως τῶν φροσάπων σου ἀπολένται.

Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἀνδρα δεξιᾶς σου, * ἔπι
ἕδον ἀνθρώπων, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

Καὶ ἐμὴ ἀποσῶμῶν ἀπὸ σῆς, * ζωώσης ἡμᾶς, καὶ
τὸ ὄνομά σου ὀπκαλεσόμεθα.

Κύρει ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὀπίσρεψον ἡμᾶς, * καὶ
ὀπίφανον τὸν φρόσωπόν σου, ἔσωθησόμεθα.

Δόξα καὶ γὰρ. Ἄλλ. ἄλλ.

Ψαλ. π'. 80.

Ἄταλλιάδε¹ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, * ἀλα-
λάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἄλαβετε² ψαλμὸν, ἔδότε τύμπανον, * ψαλτή-
ριον πέρωνόν μου κιθάρας.

Σαλπίτατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, * ἐν ὀσμήνῳ ἡμέ-
ρα ἑορτῆς ἡμῶν. Ὅτι

Ὁπ̄ πόρσαγμα τῷ Ἰσραὴλ ὅτι, * κείμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ.

Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ὄξει-
θειν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, * γλώσσαν, ἧς ἐκ ἔγνω
ἤκασεν.

Ἀπέσπασεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτῆς, * αἱ χεῖρες
αὐτῆς ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδέλωσαν.

Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσθη με, καὶ ἐρρύσάμην σε, * ἐπι-
κυστά σε ἐν ἀποκρύφῳ κατακλίσεως, ἐδοκίμασά σε
ὅτι ὕδατος ἀνπλογίας.

Ἄκουσον λαός μου, καὶ δαμῶντύθημαί σοι, * Ἰσραὴλ
ἐὰν ἀκέσσης μου, ἐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πόρσατος, ἐδὲ
προσηκώσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ.

Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναζητῶν σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, * πλάτυνον τὸ σῶμα σου, καὶ πλη-
ρῶσω αὐτό.

Καὶ ἡκ ἤκασεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, * καὶ Ἰσραὴλ
ἐπ̄ προσέχε μοι.

Καὶ ὄξαπέσθη λαὸς αὐτῶν καὶ τὰ ὀπιθηδύματα τῶν καρ-
διῶν αὐτῶν, * πορεύονται ἐν τοῖς ὀπιθηδύμασιν
αὐτῶν.

Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ με, * Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ
ἐπορεύθη.

Ἐν τῷ μηδεὶν ἀνὸς αὐτῶν ἐθρῆς αὐτῶν ἐταπεινώσα, *
καὶ ὅτι αὐτῶν θλίβοντας αὐτῶν ἐπέβαλον ἀντὶ τῆς χεῖ-
ρῆς μου.

Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, * Ἐἴσαυ ὁ κα-
εὖς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα .

Καὶ ἐφώμισεν αὐτοῦ ἐκ σέατος πυρῆς, * Ἐκ πέ-
φρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτὸς .

Ψαλ. πα'. 81.

Θεὸς ἔση ἐν σωμαγωγῇ θεῶν, * ἐν μέσῳ δὲ
θεῶς διακρινεῖ. ***

Ἔως πότε κείνετε ἀδικίαν, * καὶ ὑπόσωπι ἀμάρτω-
λῶν λαμβάνετε ;

Κεῖνατε ὀρφανῷ, καὶ πτωχῷ, * ταπεινὸν, Ἐ πείνητα
δικαίωσατε .

Ἐξέλεθε πείνητα, Ἐ πτωχὸν, * ἐκ χειρὸς ἀμάρτωλῶ
ρύσαθε αὐτόν .

οὐκ ἔγνωσαν, ἐδὲ σιωπῆσαν, ἐν σιότητι διαπορεύον-
ται, * σαλεύσθησαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς .

Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐσὲ, * καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες .

Ἐμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, * καὶ ὡς εἰς τῆ
ἀρχόντων πίπτετε .

Ἄνασσα ὁ Θεός, κείνον τὴν γλῶσσαν, * ὅτι σὺ κατακλη-
ρονομήσῃς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν .

Ψαλ. πβ'. 82.

Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι; * μὴ σιγήσης, μὴ
δὲ καταπραΰνης ὁ Θεός .

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σε ἤχησαν, * καὶ οἱ μισοῦντές σε
ἤσαν κεφαλῶν .

Ἐπὶ τὸν λαόν σου καταπανουργήσαντο γνώμῳ, * καὶ
ἐβελάσαντο καὶ τῆ ἀγίῳ σου .

Εἶπον, δεῦτε κὶ ἐξολοθρεύσομεν αὐτὰς ἐξ ἔθνους, *
καὶ ἔ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔπι.

Ὅτι ἐβελάσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ὅπι τὸ αὐτὸ, * κὶ σὲ
δεδάθηκων διέδεντο τὰ σκηνώματα τῶν Ἰσραηλίων, κὶ
οἱ Ἰσραηλίται.

Μοαβ, κὶ οἱ Ἀγαρῖνοι, Γεβὰλ, κὶ Ἀμμων, καὶ
Ἀμαλῆκ, * ἀλλόφυλοι μὲν τῶν κατοικούντων Τύρον.

Καὶ γὰρ, Ἐ Ἀσὴρ συμπαραγλύετο μὲθ' αὐτῶν, * ἐγλυή-
θισαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Δαὼτ.

Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ, Ἐ τῷ Σισάρα, *
ὡς τῷ Ἰαβὶμ ἐν τῷ χυμῶν Κισῶν.

Εξολοθρεύθισαν ἐν Ἀσιδῶρ, * ἐγλυήθισαν ὡσεὶ
κόπρῳ τῇ γῆ.

Ἐ τὸς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ, * καὶ Ζιβὶν
κὶ Ζεβεὲ, Ἐ Σαλμανάν.

Πάντας τὸς ἄρχοντας αὐτῶν, οἵ πινες εἶπον, * κλη-
ρονομήσομεν ἑαυτοῖς τὸ ἀγιασμένον τῷ Θεῷ.

Ὁ Θεός μου, θεὸς αὐτῶν ὡς ξοχὸν, * ὡς καλὰ μὲν κὶ
πρόσωπον ἀνέμου.

Ὡσεὶ πῦρ, ὃ δὲ φλέξει δρυμὸν, * ὡσεὶ φλόξ, ἢ κα-
τακαύσει ὄρη.

Οὐτὼ καταδιώξεις αὐτὰς ἐν τῇ καταγίδι σε, * κὶ
ἐν τῇ ὀργῇ σε στυταράξεις αὐτὰς.

Πλήροσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπμίας, * Ἐ ζήτη-
σας τὸ ὄνομά σε Κύριε.

Αἰχμηδήτωσαν, καὶ παραθήτωσαν εἰς τὸν αἶωνα

τῷ αἰῶνι, * καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέωσαν.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριε, * σὺ μόνον Ἰψος, ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν. Δόξα κηνῶ. Α λλ.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ

Ἐν τῇ μεγάλ. μ'. ὅπως λέγονται ταῖς χάθ. δύο, ἔξω δὲ αὐτῆς, χάθισμα μόνον, ἐν τοῖς ἡχοῖς

Α'. Γ'. ΠΛ. Α'. ΒΑΡ'.

Ψαλ. πγ'. 83.

Ω Σ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου. Εἰς τὴν ἐνάτην. ὡσαν φυλ. 147. Ψαλ. πδ'. 84.

Ε Ἰδοῦσας Κύριε. ἐκείθεν εἰς τὸ ἐνάτην. ὡσαν φυλ. 148. Ψαλ. πε'. 85.

Κ Λῖνον Κύριε τὸ εἶς σου, ἐπάκουσον μου. Ἐκείθεν φυλ. 149.

Ψαλ. πς'. 86.

Ο Ἰ θεμέλιοι ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, * καὶ ἀγαπᾷ Κύριε τὰς πύλας Σιων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Δεδοξασθήτω ἐλαλήθη περὶ σοῦ, * ἡ πόλις τῆς Θεῶν.

Ζ

Μην-

Μνησθήσομαι Ῥαάβ, * Ἐβαβυλωνος τοῖς γνώσασίμε.

Καὶ ἰδὲ ἀλλόφυλοι, Ἐ Τύρῳ, καὶ λαὸς τῆς Αἰθιοπῶν, * ἔτοι ἐγγήθησαν ἐκεῖ.

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ, ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, * καὶ αὐτὸς ἐδεμελίωσεν αὐτῷ ὁ Ὑψιστος. ***

Κύριε διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, Ἐ ἀρχόντων τέτων τῆς γηγημηθῶν ἐν αὐτῇ, * ὡς ὄφρα νομοθῶν πάντων ἡ καὶ οικία ἐν σοί.

Ψαλ. πζ. 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας. Λέλεκτ. εἰς τὸ ὄρθ. Φύλ. 5.

Ψαλ. πη. 88.

Τὰ ἔλεήσασα Κύριε, * εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Εἰς γλυεὴν, Ἐ γλυεὴν, * ἀπαγγέλω τὴν ἀλήθειάν σε, ἐν τῷ σώματί μου.

Ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεῳ οἰκοδομηθήσεται, * ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐτοιμαθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

Διεθέμην δεξιῶν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, * ἄμωσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου, ἕως τῆς αἰῶν ἔτοιμάτω τὸ σπέρμα σου.

Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γλυεὴν, * καὶ γλυεὴν τὸν θεόν σου.

Ἐξομολογήσονται οἱ ἔθνη τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, * Ἐ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων.

Ὅτι

- Ο^ν τι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται παρ' Κυρίου ; * ὁμοιω-
 θήσεται παρ' Κυρίου ἐν υἱοῖς Θεῶν ;
 Ο^ν Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῆ ἀγίων , * μέγας ,
 φοβερός ἔστιν ὅτι πάντας τὰς περικύκλω αὐτοῦ .
 Κ^ν ὑεὶ ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὁμοίός σοι ; * δυνα-
 τὸς εἶ Κύριε , καὶ ἀληθεία σε κύκλω σε .
 Σ^ν ὑδεαπόζεις τὰ κράτες τῆς θαλάσσης , * τὸν δὲ σά-
 λον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις .
 Σ^ν ὑἐταπένωσας ὡς ξαυματίαν ὑπερήφανον , * ἐν τῷ
 βραχίονι τῆς δυνάμεώς σε διεσκορπίσας τὰς ἐχθράς
 σε .
 Σ^ν οἱ εἰσιν οἱ ἔρανοι , καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ , * τὴν οἰκμε-
 νῶν , καὶ τὸ πλήθος αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας , τὸν
 βορρᾶν , καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἐκτίσας .
 Θ^ν αβῶρ , καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσον-
 ται , * σὸς ὁ βραχίων μὴ δυναθείας . ***
 Κ^ν εραταιωθήτω ἡ χεὶρ σε , ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σε , *
 δικαιοσύνη , καὶ κείμε ἐτοιμασία τὰ θεῶν σε .
 Ε^ν λεῖ , καὶ ἀληθεία περιπορεύονται περὶ προσώπιο
 σε , * μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλλαγ-
 μόν .
 Κ^ν ὑεὶ² ἐν τῷ φωτὶ τῆς προσώπιό σε πορεύσον-
 ται , * καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν
 ἡμέραν , καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σε ὑψωθήσονται .
 Ο^ν τι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ , * ἔν τῇ
 δόδοκίᾳ σε ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν .

Ὅτι τῆ Κυρίας ἠ ἀντίληψις, * κὶ τῆ ἀγίας Ἰσραὴλ
βασιλέως ἠμῶν.

Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασί τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, *
ἐθέλω βοήθειαν ἐπὶ δυνατὴν, ὑψωσα ἐκλεκτὸν
ἐκ τῆ λαῖμα.

Ἐξῆς Δαβίδ' τὸν δ' ἄλόν μου, * ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν.

Ἡ γὰρ χεὶρ μου σταντιλήψεται αὐτῷ, * κὶ ὁ βρα-
χίων μου κρατιχύσει αὐτόν.

Οὐκ ὠφελήσῃ ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, * καὶ υἱὸς ἀνομίας ἔ-
περοθήσει τὸ κακῶσμά αὐτόν.

Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτῆ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ, *
κὶ τὰς μισήσας αὐτὸν τροπόσομαι.

Καὶ ἡ ἀλήθειά μου, κὶ τὸ ἔλεός μου μὲθ' αὐτῆ, * κὶ ἐν
τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρασ αὐτῆ.

Καὶθήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτῆ, * καὶ ἐν ποτα-
μοῖς δεξιὰν αὐτῆ.

Αὐτὸς ὀπικαλέσεται με, πατήρ μου εἶσὺ, * Θεὸς
μου, κὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ γὰρ περοτότοκονθήσομαι αὐτόν, * ὑψηλὸν παρὰ
τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, * καὶ ἡ
δικαιοσύνη μου πισὴ αὐτῷ.

Καὶθήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος τὸ σπέρμα
αὐτῆ, * καὶ τὸν θρόνον αὐτῆ, ὡς τὰς ἡμέρας τῆ
βραβῆ.

Εὐάν

Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτῆ τὸν νόμον μου, * καὶ
 τοῖς κρίμασί μου μὴ πορεύθωσιν.
 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, * ἢ τὰς ἐν-
 πολάς μου μὴ φυλάξωσιν.
 Ἐπιπέφομαι ἐν ῥέβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, * ἢ ἐν
 μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.
 Ἦ ὁ δὲ ἑλεός μου ἐμὴ δρασσεδάσω ἀπ' αὐτῶν, * ἐδ'
 ἐμὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.
 Οὐδ' ἐμὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, * καὶ τὰ
 ἐκπορεύόμενα δια τῆς χιλέων μου ἐμὴ ἀθετήσω.
 Ἀπαξ ὤμοσα ἐν ἀγίῳ μου, εἰ τὸ Δαβὶδ ψεύσομαι; *
 τὸ σπέρμα αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ.
 Καὶ ὁ θεὸς αὐτῆ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου, * ἢ ὡς
 ἡ σελήνη κατηρησμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν
 ἕσπερῳ πιστός.
 Σὺ δὲ ἀπόσω, ἢ ἐξεδένωσας, * ἀνεβάλες τὸ κρεῖτόν σου.
 Κατέσπερας τὴν διαθήκην τῆ δ' ἔλεος σου, * ἐβεβή-
 λωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἀγίασμα αὐτῆ.
 Καθέλεις πάντας οὖν φραγμὰς αὐτῆ, * ἔθε τὰ
 ὄχρεμάτα αὐτῆ δφλίαν.
 Διήρπάζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδύοντες ὁδόν, * ἐγε-
 νήθη ὄνειδος τοῖς γέτοσιν αὐτῆ.
 Τῆ φώσας τὴν δεξιὰν τῆς θλιβόντων αὐτὸν, * ὄφρα-
 νας πάντας τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ.
 Ἀπέσπερας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτῆ, * ἢ ἐκ
 ἀντελάβε αὐτῆ ἐν τῇ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ καθαρῶν αὐτῆ, * τὸν θεόνον αὐ-
τῆ, εἰς τὴν γλῶσσοῦ κατέρραξας.

Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τῆς γένεσ αὐτῆ, * κατέχευας
αὐτῆ αἰχμῶν.

Ἐὼς πότε Κύριε ἀποσρέφη εἰς τέλος, * ἐκκαυθήσε-
ται ὡς πῦρ ἡ ὄρη σου;

Μνήσθητι τίς με ἡ ὑπόστασις, * μὴ γὰρ ματαίως ἐκπι-
σας πάντας τὰς ὑπὲρ τῆς ἀνθρώπων;

Τίς ὄσιν ἀνθρώπος, ὃς ζήσεται, * ἔκ ἐκ ὄψεταί θά-
νατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐκ χειρὸς ἄδου;

Πῆ εἰσι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε, * ἀῶμασας
τῆς Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

Μνήσθητι Κύριε τῆς ὀνειδισμῶν τῆς δέλων σου, * ἔ
ὑπέχον ἐν τῷ κόλπῳ με πολλῶν ἐθνῶν.

Οὐ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, * ἔ ὠνείδισαν τὸ
ἀντάλλαγμα τῆς Χειρῶν σου.

Ἐὐλογητὸς Κύριε εἰς τὸν αἶωνα, * γένοιτο γένοιτο
δόξα σου. Ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς γ'.

Ψαλ. πθ'. 89.

ΚΥρίε καταφυγή. Λέλεκτ. εἰς τὴν περὶ τὴν ὄραν.
φυλ. 120.

Ψαλ. 5'. 90.

ΟΚαταφυγὴ ἐν βοῦθείᾳ. Λέλεκτ. εἰς τὴν ἔκτ. ὄραν.
φυλ. 143.

Ψαλ.

Ψαλ. 51. 91.

Α Γαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, * κὴ Ψ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σε Ὑψιστε.

Τὸ ἄναγγέλλειν τὸ ὡσεὶ τὸ ἔλεός σε, * Ἐ τὴν Ψ
ἀληθειάν σε κτὴν ἔκτα.

Ἐν δεκαχρόνῳ ψαλπείω, * μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι ὄφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σε, * Ἐ ἐν
τοῖς ἔργοις τῷ χροῖόν σε ἀγαλλιάσομαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σε Κύριε, * σφόδρα ἐβα-
θύνθησαν οἱ δειλοισμοί σε.

Ἄνθρωπος ἀφρονὲς γινώσεται, * καὶ ἀσωέτος ἐ συνήσῃ
ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμάρτανες ὡσεὶ χόρτον, * Ἐ διέ-
κυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἀν' ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὴν αἰῶνα τῆ αἰῶνος, *
ὃ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σε Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σε
ἀπολεῖνται, * καὶ δεσπορευθήσονται πάντες οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέφατος τὸ κέρας μου, * καὶ
τὸ γῆρας μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπείδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, * καὶ
ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρομένοις ἀκέσε-
ται τὸ ἔξ μου.

Δίψασθε ὡς φοῖνιξ ἀνθήσῃ, * ὡσεὶ κέδρον ἢ ἐν τῷ
Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. ***

Z 4

Πε-

Πεφύλακτοί ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, * ἐν ταῖς ἀυλαῖς
τῆ Θεοῦ ἡμῶν ὄξαιθήσασιν.

Ἐπὶ πληθυσθήσονται ἐν γῆρα πόνι, * ἔδωπαθέντες
ἔσονται τῆ ἀναγείλα.

Ὅτι δὴσὺς Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἐκ ἔστιν
ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ψαλ. 5β'. 92.

Ὁ Κύριε¹ ἐβασίλευσεν δὲ ὠρέψαν ἐνεδύσα-
το, *² ἐνεδύσατο Κύριε δυνάμιν, καὶ πε-
ριζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐσερέωσε τὴν οἰκὸν ἡμῶν, * ἥτις ἐσαλεύ-
θήσεται.

Ἐτοιμος ὁ Θεός σου ἀπὸ τότε, * ἀπὸ τῆ αἰῶν
οὐ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς
αὐτῶν, * ἄρξιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτελείψας αὐτῶν ἀπὸ
φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, * θαυμα-
σὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριε.

Τὰ μέρτυρά σου ἐπισώθησαν σφόδρα, * τῷ οἴκῳ σου
σφέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 5γ'. 93.

Ὁ Θεός¹ ἐκδικήσεων Κύριε, * Θεὸς ἐκδική-
σεων ἐπαρρησιάσατο.

Τὴ ψάθητι² ὁ Κεῖνων τὴν γῆν, * ἀπόδος ἀντα-
πόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἔως

Ἔως πότε ἀμάρτωλοι Κύριε ; * ἔως πότε ἀμάρτωλοι
καυχῶνται ;

Φθέξονται , καὶ λαλήσῃσι ἀδικίαν , * λαλήσῃσι
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν .

Τὸν λαὸν σε Κύριε ἐταπείνωσαν , * καὶ τὴν κληρο-
νομίαν σε ἐκάκωσαν .

Χήραν , ἢ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν , * ἢ ὡροσλήτων
ἐφόνδωσαν .

Καὶ εἶπαν , ἐκ ὄψεταί Κύριε , * ἐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς
τῷ Ἰακώβ .

Σύνετε δὴ ἀφρονες ἐν τῷ λαῷ , * ἢ μωροὶ ποτὲ φρο-
νήσατε .

Ὁ φυτεύσας τὸ εἶς ἐχὶ ἀκεία ; * ἢ ὁ πλάσας τὸν
ὀφθαλμὸν ἐχὶ κατανοεῖ ;

Ὁ παυδύων ἔθνη , ἐχὶ ἐλέγξει ; * ὁ διδάσκων ἀν-
θρώπων γνώσιν .

Κύριε γνώσκεις τὰς διαλογισμὰς τῶν ἀνθρώπων , *
ὅτι εἰσὶ μάταιοι .

Μακάριε ἄνθρωπε , ὃν ἀν παυδύσης Κύριε , *
ἢ ἐκ τῆ νόμου σε διδάξης αὐτόν .

Τὴν φραύνα αὐτὸν ἀφ ἡμερῶν πνευσῶν , * ἔως ἐ
ὀρυγῆ τῶ ἀμάρτωλῶ βόθρου .

Ὅτι ἐκ ἀπίσεται Κύριε τὸν λαὸν αὐτῆ , * καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτῆ ἐκ ἐγκαταλείψει .

Ἔως ἐ δικαιοσύνη ὀπιστρέψει εἰς κείσιν , * ἢ ἐχόμενοι
αὐτῆς πάντες οἱ δούλοι τῆ καρδία .

Τίς

Τίς ἀνασῆσεται μοι ὅτι πονηρομέλεις, * ἢ τίς συμ-
 παρασῆσεται μοι ὅτι τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν.
 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, * ὡδὸν βραχὺ πα-
 ρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου.

Εἰ ἔλεγον, σεσάλωτα ὁ πῆξ μου, * τὸ ἔλεός σε
 Κύριε ἐβοήθει μοι.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀδυμῆς μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, *
 αἶ ὡδὸν κλήσεις σε θύραν τὴν ψυχὴν μου.

Μὴ συμωρσέσῃ σοι θρόνος ἀνομίας, * ὁ πλάσ-
 σων κόπον ὅτι πρῶτα γὰρ.

Θηρώσκειν ὅτι ψυχὴν δικαίας, * ἡ αἷμα ἀπῶν
 καταδικάζονται.

Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, * ὁ Θεός
 μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

Καὶ ἀποδώσῃ αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, *
 καὶ ἡ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ
 Θεός.

Δόξα καὶ γὰρ. Ἄλλ. ἄλλ.

Ψαλ. 54. 94.

Δ Εὔτε ἀγαλλιασάμεθα τῷ Κυρίῳ, * ἀλαλάξω-
 μεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. *

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει,
 ὅτι ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξομεν αὐτῷ. *

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
 πάντας τοὺς Θεούς, * ὅτι ἐκ ἀπέσεται Κύριος τὸν
 λαὸν αὐτοῦ. *

Ὅτι

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς τὰ πέρατα τῆς γῆς, * καὶ τὰ ὕψη τῶν ὄρεων αὐτῆς εἰσιν.

Ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτῷ, * καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσάψωμεν αὐτῷ, * καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ ἡμεῖς λαὸς αὐτῆς, καὶ ὁρόβατα χειρὸς αὐτῆς.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτῆς ἀκούσητε, * μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ὡς ἐν τῷ ᾠδῶν ἀπικρασμῷ, * καὶ τὴν ἡμέραν τῆς πειρασμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὐ ἐπέρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, * ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, * καὶ εἶπα, αἰ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ.

Αὐτοὶ δὲ ἐκ ἐγνωσαν τὰς ὁδούς μου, ὡς ἰόμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, * εἰσελεύσονται εἰς τὴν καταπαυσίν μου.

Ψαλ. 5ῆ. 95.

ΑΎσατε ¹ τῷ Κυρίῳ ᾄσμα κληρὸν, * ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πάντα ἡ γῆ.

Ἀσατε τῷ ² Κυρίῳ, ὀλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, * καὶ ἀναγγελίξετε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ***

Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆς, * ἐν παντί τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτῆς.

Ὅτι

Ὅτι μέγας Κύριος, ἔαινετός σφόδρα, * φοβερός
 ὄντων ὑπὲρ πάντας ὄντων Θεός.

Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων δαιμόνια, * ὁ δὲ Κύ-
 ριος τὰς βροχὰς ἐποίησεν.

Ἐξομολόγησις, ἢ ὡραίοτης ἐνώπιον αὐτοῦ, * ἀγω-
 σύνη, ἢ μεγαλοφρέπεια ἐν τῷ ἀγασματι αὐτοῦ.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ παῖσι τῶν ἔθνων, * ἐνέγκατε
 τῷ Κυρίῳ δόξαν, καὶ πῆλιν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ
 δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἄρατε θυσίας, ἔειπαρθέωθε εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, *
 προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἀληθῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ.

Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντα ἡ γῆ, * ἔ-
 πατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε.

Καὶ γὰρ κατόρθωσε τὴν οἰκκμήν, ἢ πῆρ ἐσαλευ-
 θήσεται, * κεινὴ λαὸς ἐν δόξῃ.

Ἐφρανέωσαν οἱ βροχοὶ, ἔαγαλλιάθω ἡ γῆ,
 σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλῆθος αὐτῆς, χα-
 ρήσεται τὰ πῆλα, ἔ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῶν δρυμῶν ἀπὸ
 προσώπου Κυρίου, * ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κείναι
 τὴν γῆν.

Κεινὴ τὴν οἰκκμήν ἐν δικαιοσυνῇ, * καὶ λαὸς ἐν
 τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Ψαλ. 55'. 96.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάθω ἡ γῆ, *
 ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κείναι τὴν γῆν.

Νεφέλι, καὶ γνώφῳ κύκλω αὐτῆ, * δικαιοσύνη,
καὶ κεῖμα κατόρθωσις τῆ θρόνα αὐτῆ.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτῆ ποροπρέβεται, * φλογεῖ κύκλω
τῆς ἐχθρῆς αὐτῆ.

Ἐφαναν αἱ ἀσραπαὶ αὐτῆ τῆ οἰκημένη, * εἶδε, καὶ
ἔσαλεύθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ ποροπρέβει Κυρίου,
ἀπὸ ποροπρέβει Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Αὐτῆσαν οἱ ἐρανοὶ τῶ δικαιοσύνη αὐτῆ, * καὶ
εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τῶ δόξαν αὐτῆ. ***

Αἰχμηθήτωσαν πάντες οἱ ποροπρέβει τοῖς γλυ-
πτοῖς, * οἱ ἐγκωχόμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Προσκυνήσατε αὐτῶ πάντες Ἄγγελοι αὐτῆ, * ἤκα-
σε, ἔδωκεν Σιών.

Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆ Ἰσραήλ, * ἐνε-
κεν τῆ κειμάτων σε Κύριε.

Ὅτι σὺ Κύριε ἕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τῶ γῆ, * σφό-
δρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τῆς Θεός.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρὰ, * φυ-
λάσσει Κύριε τὰς ψυχὰς τῶ ὁσίων αὐτῆ, ἐκ χερῶς
ἀμάρτανῶν ῥύσεται αὐτῆς.

Φῶς ἀνέτειλε τῶ δικαίῳ, * καὶ τοῖς δούλοισι τῆ καρ-
δία ἔδωκεν.

Ἐὐφρανθήτε δίκαιοι ἐν τῶ Κυρίῳ, * ἔξομολο-
γήσατε τῆ μνήμη τῆς ἀγιωσύνης αὐτῆ.

Δόξα καὶ γῶ. Ἄλλ. ἄλλ.

ΚΑ-

θήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκε-
μήνη, καὶ πάντες οἱ κατοικῆντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κερθήσονται χεῖρ ὅτι τὸ αὐτὸ, τὰ ὄρη ἀγαλ-
λιάσονται, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, * ὅτι ἔρχεται, ὅτι
ἦκε κείνη τὴν γῆν.

Κεῖναι τὴν οἰκεμήνην ἐν δικαιοσύνῃ, * καὶ λαὸς ἐν
δυσότητι.

Ψαλ. 51. 98.

Ὁ Κύριος ἔβασιλεύσεν, ὀργίζεσθωσαν λαοὶ, * ἦ
ὁ καθήμενος ὅτι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, σαλεύθητω
ἡ γῆ.

Κύριος ἐν Σιών μέγας, * καὶ ὑψηλὸς ὅσον ὅτι πάν-
τας τὰς λαούς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ,
ὅτι φοβερὸν, καὶ ἅγιόν ὅστις, * καὶ τιμὴ βασιλείως
κείσιν ἀγαπᾷ.

Σὺ ἠτοίμασας δύστητας, * κείσιν, καὶ δικαιοσύνην
ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας.

Ἦψατε ὁ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ προσκυνεῖτε ἦ
τῷ ὑποπόδιῳ τῆς ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ὅστις. ***

Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς Ἱερεῦσιν αὐτῶν, * ὁ Σα-
μὴλ ἐν τοῖς ὀπικαλεμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ***

Ἐπεκαλούητο τὸν Κύριον, ὁ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν, *
ἐν σὺλῳ νεφέλης ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς.

Ὅτι ἐφύλασεν τὰ μῆνύματα αὐτοῦ, * καὶ τὰ προσάγ-
ματα αὐτοῦ, ἀἔδωκεν αὐτοῖς.

Κύριε

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμεῶν σὺ ἐπήκεις αὐτῶν, * ὁ Θεὸς σὺ
 δίπλατος ἐγένεα αὐτοῖς, * Ἐκδικῶν ὅπι' πάντα τὰ
 ὀπιτιοδύματα αὐτῶν.

Τψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμεῶν, * Ἐπροσκυνᾶτε εἰς
 ὄρος ἅγιον αὐτῆ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμεῶν.

Ψαλ. 5θ'. 99.

Αλαλάξατε ἰ τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, * ἰ δὲ ἴ
 λάσατε τῷ Κυρίῳ, ἐν ὄφροσύνῃ. *** ἴ

Εισέλθετε ἐνώπιον αὐτῆ, * ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνώτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμεῶν * αὐτὸς
 ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ ἔχ ἡμεῖς.

Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτῆ, * καὶ πόροβατα νομῆς αὐτῆ.

Εισέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτῆ ἐν ὄξομολογήσει,
 εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆ ἐν ὕμνοις, ὄξομολογεῖσθε αὐτῷ.

Αινᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῆ, ὅτι χρηστὸς Κύριος, * εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῆ, καὶ εἰς γυνεᾶς, καὶ γυνεᾶς
 ἡ ἀλήθεια αὐτῆ.

Ψαλ. ρ'. 100.

Ελεον καὶ κείσιν ἄσσμαί σοι. λέλεκτ. εἰς τὸ ὄρος αἰ
 φύλ. 122.

Ψαλ. ρα' 101.

ΚΥρίε ἰ εἰσάκυσσον τῆς προσδύχης μου, * Ἐἰ ἴ
 κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποσρέψῃς ἰ τὸ πρὸσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, * ἴ
 ἐν ἡ ἄν ἡμέρα θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ ἔσ σου.

Εν ἡ ἄν ἡμέρα ὀπικαλέσομαι, * ταχὺ ἐπάκυσσον μου.
 Ὅπι

Ὅτι ἔξελιπόν ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, * καὶ τὰ
ὄσα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χεῖρας, Ἐξηρεάνθη ἡ καρδία μου, *
ὅτι ἐπελαθόμην τὴν φαγαίν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τῆς σεναγμῆ, * ἐκολληθήτη τὸ ὄσωμ μου
τῇ σαρκί μου.

Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῶ, * ἐγλήθην ὡσεὶ
νυκτικὸραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἡγρύπνησα, * καὶ ἐγνόμην ὡς σπεδίον μονάζων
ἐπὶ δώματος.

Ὅλῳ τῷ ἡμέραν ἀνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, * καὶ
οἱ ἐπανουῶτές με κατ' ἐμὲ ὄμνησον.

Ὅτι ἀποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, * καὶ τὸ πόμα μου
μὴ πλουθμῆ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, καὶ τῆς θυμῆς σου, * ὅτι
ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σιὰ ἐκλίθησαν, * καὶ ὡσεὶ
χεῖρας ἐξηρεάνθην.

Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μέμεις, * καὶ τὸ μνημό
συόν σου εἰς γλυεάν, καὶ γλυεάν.

Σὺ ἀνασὰς οἰκτερήσῃς τῷ Σιων, * ὅτι καμῆς τῆ
οἰκτερήσῃς αὐτῷ, ὅτι ἠκέ καμῆς.

Ὅτι δὲ δόκησαν οἱ δέλοί σου τὴς λίθους αὐτῆς, * καὶ
τὸν χρωῖ αὐτῆς οἰκτερήσῃσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυεῖα, * καὶ
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τῷ δόξαν σου.

A a

Ὅτι

Ὅτι οἰκοδομήσῃ Κύριος τὴν Σιών, * ἃ ὀφθίσεται
ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ.

Ἐπέβλεψεν ὅπῃ τὴν προσόχῃ τῶν ταπεινῶν, *
ἃ ἐκ ἐξεδένωσε τὴν δόξῃ αὐτῆ.

Γραφήτω αὐτῇ εἰς γενεὰν ἑτέραν, * καὶ λαὸς ὁ κπιζό-
μενος αἰνέσῃ τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἀγίας αὐτῆ, * Κύριος ἐξ
ἐρανοῦ ὅπῃ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τῆ ἀκῆσαι τῆ σαναγμῆ τῶν πεπεδημένων, * τῆ λύ-
σαι τὰς ὑψὺς τῶν τεθνατωμένων.

Τῆ ἀναγείλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, * καὶ τὴν
αἰνεσῇ αὐτῆ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῇ ὀπισυναθλίῳ λαὸς ὅπῃ τὸ αὐτὸ, * καὶ βα-
σιλεῖς τῆ δαλῶν τῆ Κυρίου.

Ἀπεκρίθη αὐτῇ ἐν ὁδοῖς ἰχύος αὐτῆ, * τὴν ὀλιγό-
τητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγχαλόν μου.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέρῃς ἡμερῶν μου, * ἐν ἡμερῶν
ἡμερῶν τὰ ἔτη σε.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ Κύριε τὴν γῆν ἐδεμελίωσας, * καὶ
ἔργα τῶν ἡμερῶν σου εἰσὶν οἱ ἐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολουῶνται, σὺ δὲ διαμένεις, * καὶ πάντες
ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ φειβόλαιον ἐλίξῃς αὐτὰς, καὶ ἀλλαγή-
σονται, * σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε ἐκ ἐκλεί-
ψου.

Ο υἱὸς τῆς δέλων σε κατασκληρώσκει, * καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καθίσταται.

Δόξα καὶ ἡ δόξα σου ὁ Θεός, γ΄.

Ψαλ. ρβ΄. 102.

Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. λέλεκτο. εἰς τὸ ἄρθ. φύλ. 7. Ψαλ. ργ΄. 103.

Εὐλόγη ἡ ψυχὴ μου. λέλεκτο. εἰς τὴν ἐπίσημον. φύλ. 157.

Ψαλ. ρδ΄. 104.

Εὐμολογήσατε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, * ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἄσατε αὐτῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ, * διηγῆσατε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἐπαγγείλατε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, * ἡ καρδία τῶν φρονησάντων τὸν Κύριον.

Ζητήσατε τὸν Κύριον, ὅτι κραταιώσῃτε, * ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε, * τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅτι τὰ κείμενα τῆς σωματικῆς αὐτοῦ.

Σπέρμα Ἀβραὰμ δέλοι αὐτοῦ, * υἱὸς Ἰακώβ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κείμενα αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα δικαιοσύνης αὐτοῦ, * λόγος, ὅτι ἐτελείατο εἰς χλίαν γενεάς.

Ὅν δίδου τῷ Ἀβραάμ, * καὶ τῷ ὄρκῳ αὐτῆ τῷ Ἰσαάκ.

Καὶ ἔθηκεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πόρον, * ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς δαδὴκον αἰώνιον.

Λέγων, σοὶ δάσω τὴν γῆν Χαναάν, * χοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

Ἐν τῷ εἶναι αὐτὸς ἀριθμῶ βραχεῖς, * ὀλιγοσῆς, καὶ παρῆκτος ἐν αὐτῇ.

Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνον, * καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

Ὅκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτὸς, * καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.

Μὴ ἀπέθετε τῶν χριστῶν μου, * ἐν τοῖς ποσότηταις μου μὴ πονηρῶθε.

Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, * πᾶν σῆριγμα ἀρετῆς σωέτριψεν.

Ἀπέστειλεν ἔμφορον αὐτῶν ἄνθρωπον, * εἰς δὲ λαὸν ἐπαύθη Ἰωσήφ.

Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τὰς πόδας αὐτῆ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτῆ, * μέχρι τῆ ἐλθῆν τὸν λόγον αὐτῆ.

Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπέφρασαν αὐτὸν, * ἀπέστειλε βασιλεῖς, καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ἀρχὸν λαῶν, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τῆ οἴκου αὐτῆ, * ἐπὶ ἀρχόντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτῆ.

Τε

Τ ἔ παμδεύσασιν τὰς ἄρχοντας αὐτῆ ὡς ἑαυτὸν , * καὶ
 τὰς ᾠρεσβυτέρους αὐτῆ σοφίσασιν .
 Κ αὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον , * καὶ Ἰακώβ
 παράκησεν ἐν γῆ Χάμ .
 Κ αὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτῆ σφόδρα , * καὶ ἐκραταίω-
 σεν αὐτὸν ὑπὲρ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ .
 Μ ετέσρεψε τὴν καρδίαν αὐτῆ , τῆ μισῆσιν τὸν λαὸν
 αὐτῆ , * τῆ δουλιεῖαν ἐν τοῖς δέλοισιν αὐτῆ .
 Ἐ ξαπέσφλε Μωϋσῆν τὸν δέλον αὐτῆ , * Ἀαρὼν , ὃν
 ὄξελέξατο ἑαυτῷ .
 Ἐ ἴδετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῆ σημείων αὐτῆ , * καὶ
 τῆ πρᾶτων αὐτῆ ἐν γῆ Χάμ .
 Ἐ ξαπέσφλε σκότος , ἔ ἐσκότασεν , * ὅπ παρῆπι-
 κσανται ὅσους λόγους αὐτῆ .
 Μ ετέσρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα , * καὶ ἀπέκτεινε
 τὰς ἰχθύας αὐτῶν .
 Ἐ ξείψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατεάχης * ἐν τοῖς ταμίοισιν τῆ
 βασιλείων αὐτῶν .
 Ἐ ἴπε , ἔ ἦλθεν κωτόμμα , * καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς
 ὄρεοισιν αὐτῶν .
 Ἐ ἴδετο τὰς βροχὰς αὐτῶν γάλαζαν , * πῶρ καταφλέ-
 ρον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν .
 Κ αὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν , καὶ τὰς συκᾶς αὐ-
 τῶν , * ἔ σμῆτειψε πᾶν ξύλον ὄρειν αὐτῶν .
 Ἐ ἴπε , καὶ ἦλθεν ἀκεί , καὶ βρέχθη , * ἔ ἐκ λυ-
 ἀριθμὸς .

Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν, * καὶ
κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρετότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν,
ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

Καὶ ἐξήγαγον αὐτὰς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, * καὶ
ἐκλήθη ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀδενῶν.

Ἐὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῆς, * ὅτι ἐπέ-
πεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ.

Διεπέτασε νεφέλῳ εἰς σκέπῳ αὐτοῖς, * καὶ πῦρ τέ-
φωπίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

Ἦπισαν, ἔῃλθεν ὀρτυγομήτρα, * καὶ ἄρτον ἐρανεῖ
ἐνέπλησεν αὐτὰς.

Διέρρηξε πέτραν, ἔῃρύνισαν ὕδατα, * ἐπορεύθη-
σαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

Ὅτι ἐμνήσθη τῆ λόγος τῆ ἀγίας αὐτῆ, * τῆ ποσὶ
Ἀβραάμ τὸν δεῖλον αὐτῆ.

Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἀγαλλιάσει, * ἔτις
ἐκλεκτὰς αὐτῆ ἐν ἄφροσύνῃ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, * ἔτις πόνους λαῶν κα-
τεκληρονόμησαν.

Ὅπως ἀνφυλάξωσι τὰ δικαιώματά αὐτῆ, * καὶ τὸν
νόμον αὐτῆ ἐκζητήσωσιν,

Δόξα καὶ γὰρ. Ἄλλ. ἄλλ.

Ψαλ. ρε'. 105.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, * ὅτι ἴ-
εῖς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεός αὐτῆ.

Τίς

- Τ ἰς λαλήσῃ τὰς δυναστείας τῆς Κυρίας, * ἀκυστὰς ποιήσῃ πάσας τὰς ἀνέσθεις αὐτῆς.
- Μ ἀχάριοι οἱ φυλάσσοντες κείσιν, * Ἐ ποιῆντες δι-
καροσύνην ἐν παντὶ καρῶν.
- Μ νήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ δόδοκίᾳ τῆς λαῶν σου, *
ὅπως κεφαί ἡμῶν ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
- Τ ἔιδεῖν ἐν τῇ χριστότητι τῆς ἐκλεκτῶν σου, τῆς Ὀ-
φρανθλώσῃ ἐν τῇ Ὀφροσυνῇ τῆς ἔθνους σου, * τῆς ἐπα-
νεῖδαι μὲν τῆς κληρονομίας σου.
- Ἡ μάρτορ μου μὲν τῆς πατέρων ἡμῶν, * ἠνομήσα μνη,
ἠδικήσα μνη.
- Ο ἰ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐσωῆκαν τὰ θαυ-
μάσιά σου, * ἐκ ἐμνήθησαν τὴν πλήθους τῆς ἐλέους
σου.
- Κ αὐ παρέπίκραναν ἀναβαίνοντες, * ἐν τῇ ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ.
- Κ αὐ ἔσωσεν αὐτὰς ἔσκειν τὴν ὀνόματός σου αὐτῆς, * τῆς
γνωρίσῃ τὴν δυναστείαν αὐτῆς.
- Κ αὐ ἐπέμψεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ὄξησεν ἄνθη, *
καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.
- Κ αὐ ἔσωσεν αὐτὰς ἐκ χειρὸς μισῆντος, * καὶ ἐλυτρώ-
σατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
- Ε κάλυψεν ὕδωρ τὰς θλίβοντας αὐτὰς, * εἰς ὄξ αὐ-
τῶν ἐχ ὑπελείφθη.
- Κ αὐ ὅπως ὄσαν τῷ λόγῳ αὐτῆς, * καὶ ἦσαν τὴν αἰ-
νεσιν αὐτῆς.

Ε'τάχωναν, ἐπελάδοντο τῆς ἔργων αὐτῶν, * ἐχ' ὑπέ-
μειναν τὴν βελῶν αὐτῶν.

Καὶ ἐπεθύμησαν ὀπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, * ἔπει-
ρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ ἀτήμα αὐτῶν, * ἔξαπέστειλε
πλησμονίαν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

Καὶ παρέφρησαν τὸν Μωϋσῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ, *
τὸν Ἄαρον τὸν ἅγιον Κυρίου.

Ἦνοίχη ἡ γῆ, ἔκατέπε Δαδάν, * ἔκάλυψεν
ὅπι τὴν συναγωγὴν Ἀβιραόν.

Καὶ ἔξοκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, * φλόξ
κατέφλεξεν ἀμύρπαλός.

Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, * καὶ προσεκύνησαν
τῷ γλυπτῷ.

Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν, * ἐν ὁμοιώματι
μόσχου ἐστίουτος χορτον.

Καὶ ἐπελάδοντο τὸ Θεὸν τὸ σῶζόντος αὐτῶν, * ποιή-
σαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, * θαυμάσια ἐν γῇ Χαμ,
φοβερά ὅπι θαλάσσης ἐρυθραῆς.

Καὶ εἶπε τὸ ἔξολοθρεῦσαι αὐτῶν, * εἰ μὴ Μωϋσῆς
ὁ ἐκλεκτός αὐτῶν ἐση ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτῶν.

Τὸ ἀποσρέψαι τὸν θυμὸν αὐτῶν, τὸ μὴ ἔξολοθρεῦσαι
αὐτῶν, * καὶ ἔξοθενώσαν γῆν ὀπιθυμητὴν.

Οὐκ ἐπίστρεψαν τὰ λόγια αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, * ἐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς
Κυρίου.

Καὶ

Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐπ' αὐτὰς, * τὲ καταβαλεῖν αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Καὶ τὲ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, * ἃ διασκορπίσασα αὐτὰς ἐν ταῖς χώραις.

Καὶ ἐτέλεσθησαν τὰ Βεελφεζὼρ, * ἢ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

Καὶ παρέξωσαν αὐτὸν ἐν τοῖς ὄπισθ' ὀφθαλμοῖσιν αὐτῶν, * ἢ ἐπληρώθη ἐν αὐτοῖς ἡ πλῆσις.

Καὶ ἔση Φινεές, καὶ ἔξιλάσασθε, * καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Καὶ ἐλογίσθη αὐτῶν εἰς δικαιοσύνην, * εἰς γλυκείαν, καὶ γλυκείαν ἕως τῆ αἰῶνι.

Καὶ παρέφρησαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντηλογίας, * ἃ ἐκαπόθη Μωϋσῆς δι' αὐτὰς, ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτῆ.

Καὶ διέσχισεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῆ, * ἐκ ἐξωλόθρησαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν, * καὶ ἐδέλωσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγλύθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

Καὶ ἔθυσαν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, * καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

Καὶ ἔξέχεαν αἷμα ἀθάρον, * αἷμα ἡμῶν αὐτῶν, καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν.

Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, * ἐμίανθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.

Καὶ

Κ αὶ ἐπόρνευσαν* ἐν τοῖς ὀπιπιδύμασιν αὐτῶν.

Κ αὶ ὤργισθη θυμῷ Κυρίου ὅτι τὸν λαὸν αὐτῆ, * ἢ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτῆ.

Κ αὶ παρέδωκεν αὐτὰς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, * ἢ ἐκυ-
είδωσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτάς.

Κ αὶ ἔθλιψαν αὐτὰς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, * ἢ ἐπαπινώ-
θησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν, πλεονάκεις ἐρρύσατο
αὐτάς.

Α ὑτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βελῆ αὐτῆ, *
ἔπαπινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

Κ αὶ εἶδε Κύριος ἐν τῇ θλίβεσθαι αὐτὰς, * ἐν τῇ
αὐτὸν εἰσακῆσαι τῆς δεισέως αὐτῶν.

Κ αὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτῆ, * ἔμετεμελήθη
ἢ τὸ πλῆθος τῆ ἐλέας αὐτῆ.

Κ αὶ ἔδωκεν αὐτὰς εἰς οἰκτρητὰς * ἐναντίον πάντων
τῶν αἰχμαλωτῶσάντων αὐτάς.

Σ ὡσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἢ ὀπισμαγάγη
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνων.

Τ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σε τῷ ἀγίῳ, * ἢ
ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

Ε ὑλογητὸς ἢ Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν αἰώνων
ἢ, καὶ ἕως τῶν αἰώνων, * καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς,
ἡλύοιτο, ἡλύοιτο.

Δ ὄξα καὶ νῦν. Α' λλ. ἀλλ.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΙ ΔΕΚΑ

ΜΙΚΡΑΙ, Η ΜΙΚΡΑ ΔΕΚΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ,

Ἀναζινοσκομίον

Ἔστω μὲν τ' μεγάλης μ'. καθ' ἑκάστην ἡμέραν, εἰς τ' γ'.
 ὥραν, δύο, ἀπὸ τ' β'. τ' ἐβδομάδος ἕως τ' ὡρα-
 σκευῆς. Ἐξω δὲ τ' μεγ. μ'. μία, καὶ μόνως καθ'
 ἡμέραν, Ἐ τ' ἦχ., Ἐ τ' τάξιν τ' μετ. καθισμ.

Στιχολ. μικρὰ α'.

ΤΗ ΩΡΑ Γ'. ΤΗΣ Β'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μία μὲν ἐν τοῖς ἦχοις α'. γ'. πλ. α'. βαρ'.

Ψαλ. ρς'. 106.

Εξομολογήσατε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χειρὸς, * ἦ
 ὅπ' εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἦ

Ἐπάτησαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, * εἰς ἔλυ-
 τρώσατο ἐκ χειρὸς ἑχθρῶν, καὶ ἐκ τῆς χειρὸς συνή-
 γαγην αὐτῆς.

Ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν, * καὶ Βορρᾶ, καὶ
 θαλάσσης.

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνδρῶ, * ὁδὸν πό-
 λεως κατοικηθείας ἐχθρῶν.

Πεινώντες, καὶ διψῶντες, * ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς
 ὄξυλιπον.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτῆς, *

Ἐκ τῆς ἀναγκῶν αὐτῶν ἔρρύσατο αὐτῆς.

Καὶ ὠδήγησεν αὐτῆς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, * τῆς πορῶ-
 θείῳ εἰς πόλιν κατοικηθείας.

Ἐξο-

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῆ, * ἔ
τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς ὑοῖς τῷ ἄνθρωπῳ.

Ὅτι ἐχρέσασε ψυχῶν κενῶν, * ἢ ψυχῶν πεινῶσαν
ἐπέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημέρους ἐν σκότει, ἔ σκια θανάτε, * πεπεδη-
μέρους ἐν πτωχεία, ἔ σιδήρῳ.

Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τῆ Θεῶ, * ἔ τὴ βελήν
τῆ Ἰψίσε παρέξωσαν.

Καὶ ἔταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, * ἠδέ-
νησαν, ἔ ἐκ ἰῶ ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ-
τῆς, * ἔ ἐκ τῷ ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς.

Καὶ ἐξήγαγῃ αὐτῆς ἐκ σκότες, καὶ σκιας θανά-
τε, * ἔ τῆς δεσμῶν αὐτῶν διέρρηξεν.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῆ, *
καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς ὑοῖς τῷ ἄνθρωπῳ.

Ὅτι σιπέτεψε πύλας χαλκῶς, * ἢ μοχλῆς σιδή-
ρῆς σιπέθλασεν.

Ἄντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδῆ ἀνομίας αὐτῶν, * ἔ
ἔ τῆς ἀνομίας αὐτῶν ἔταπεινώθησαν.

Πᾶν βεῦμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, * ἔ ἠγῆ-
σαν ἕως τῷ πύλων τῆ θανάτε.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ-
τῆς, * ἔ ἐκ τῷ ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς.

Ἀπέσειλε τὸν λόγον αὐτῆ, καὶ ἰάσατο αὐτῆς, * καὶ
ἔρρύσατο αὐτῆς ἐκ τῷ ἔλαφθοσῶν αὐτῆν.

Ἐξο-

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῆ, * καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνεσεως, * ἔξαγγελάτωσαν τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν ἀγγαλιᾷ.

Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, * ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδατι πολλοῖς.

Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, * καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ ἐν τῷ βυθῷ.

Ἔειπε, καὶ ἔση πνεῦμα καταγίδι, * ἐψάθη τὰ κύματα αὐτῆς.

Ἀναβαίνουσιν ἕως τῆς ἡρανῶν, ἔκαταβαίνουσιν ἕως τῆς ἀβύσσων, * ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐπέκειτο.

Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, ὡς ὁ μεθύων, * ἔπᾳσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

Καὶ ἐκέκραζαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθι αὐτῆς, * καὶ ἐκ τῆς ἀναγκῶν αὐτῆς ἐξήγαγεν αὐτῆς.

Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγίδι, * καὶ ἔση εἰς αὐραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

Καὶ εὐφράνθησαν, ὅπῃ ἠούχασαν, * καὶ ᾠδήησαν αὐτῆς ὅπῃ λιμὴν δελήματι αὐτῆς.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῆ, * ἔτα θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων.

Ἐψάτωσαν αὐτον ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, * ἔν καθεδρᾷ πρῆσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτον.

Ἐστρεψέτω ποταμὸς εἰς ἔρημον, * ἔδιεξόδιε ὕδατων εἰς θάλασσαν.

Γλω

Γλω καρποφόρον εἰς ἀλμυρῶν, * ἀπὸ κακίας τῆς κα-
τακέντον ἐν αὐτῇ.

Ἐθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, * Ἐγλω ἀνυδρον
εἰς διεξόδους ὑδάτων.

Καὶ κατώκεισεν ἐκεῖ πεινῶντας, * καὶ σωεσθήσαντο
πόλλαι κατακίσεις.

Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, Ἐ ἐφύττωσαν ἀμπελώνας, *
καὶ ἐποίησαν καρπὸν γρημάτου.

Καὶ ἐλόγησεν αὐτὸς, Ἐ ἐπληθύνθησαν σφόδρα,
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἐκ ἐσμίκρυνε.

Καὶ ὠλιγόθησαν, * καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως
κακῶν, Ἐ ὀδυῖται.

Ἐξεχύθη ἔξεδένωσις ἐπ' ἀρχοντας αὐτῶν, * Ἐ ἐπλά-
νησεν αὐτὸς ἐν ἀβάτω, Ἐ ἐχόδα.

Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, * καὶ ἔθετο ὡς
περὶ βῆτα πατειῶς.

Ὅψονται εὐθεῖς, Ἐ εὐφρανθήσονται, * Ἐ πᾶσα ἀνο-
μία ἐμφράξει τὸ σῶμα αὐτῆς.

Τίς σοφός, Ἐ φυλάξει ταῦτα, * Ἐ σωθήσονται ἐλεῖν
τὰ κτερεῖς; Δόξα ἡνυῶ. Ἄλλ. ἄλλ.

Στιχολογ. μικρὰ β'.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Β'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜ.

μία δὲ, ἐν τοῖς ἡχοῖς β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Ψαλ. ρζ'. 107.

Ἐτοίμη² ἡ καρδία μου ὁ Θεός, * ἐτοίμη ἡ καρ-
δία μου, ἄσομυ, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἐξέ-

Ἐξεγέρθη ἡ δόξα μου, ἔξεγέρθη ψαλπίειον, ἔ-
κιδάρα, * ἔξεγέρθησμαι ὄρθρα.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, * ψαλλῶ σοι ἐν
ἔθνεσιν.

Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν ἑραναῶν τὸ ἔλεός σου, * καὶ ἕως τῶν
νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Τῷ ὠθήθη ἡ ἐπιτομή σου ὁ Θεός, ἔπι πᾶσαν ἡ-
τιλὴ γλῶσση ἡ δόξα σου, * ὅπως ἀνῆρυσθῶσιν οἱ ἀγαπη-
τοί σου.

Σώσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεός
ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ.

Τῷ ὠθήσομαι, καὶ διαμετρήσω Σίκιμα, * καὶ τὴν κοι-
λάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, * καὶ
Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου.

Ἰέδας βασιλεύς μου, * Μωὰβ λέβητις ἐλπίδος μου.

Ἐπὶ τὴν Ἰερμαίαν ἐπιβαλὼν τὸ ὑποδήμά μου, *
ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν ὀφειλοῦς, * ἢ τίς ὀδηγήσει με
ἕως τῆς Ἰερμαίας.

Ὅχι σὺ ὁ Θεός ὁ ἀποσάμνηθῃς ἡμᾶς; * καὶ ἐκ ἐξε-
λάσει ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, * καὶ μεταίτια σω-
τηρία ἀνθρώπων.

Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δυνάμιν, * καὶ αὐτὸς ἐξε-
δενώσῃ τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν.

Ψαλμ.

Ὁ Θεὸς ἔτιν ἀίνεσίν με μὴ ᾤδρασιωπήσης, * καὶ ἔτι
ὅτι σῶμα ἀμῆρτωλῆ, καὶ σῶμα δολίκα ἐπ' ἐμὲ
ἠνοίχθη.

Ἐλάλησαν κατ' ἐμῆ γλώσση δολίκα, * καὶ λόγους
μίτους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

Ἀντὶ τῆ ἀγαπᾶν με, ἐνδίδεβαλλόν με, * ἐγὼ δὲ
περυσυχόμεν.

Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμῆ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, * καὶ μί-
σος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς με.

Κατάσπον ἐπ' αὐτὸν ἀμῆρτωλόν, * ἃ δολίκα
σήτω ἐκ δεξιῶν αὐτῆ.

Ἐν τῷ κείνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμέ-
νῳ, * ἃ ἡ προσδοχὴ αὐτῆ γνέσθω εἰς ἀμῆρτίαν.

Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτῆ ὀλίγαι, * ἃ τ' ὀπισθο-
πὴν αὐτῆ λάβοι ἔπερῳ.

Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆ ὄρφανοὶ, * ἃ ἡ γυνὴ αὐτῆ
ζήσῃ.

Σαλδομόμοι μετανασθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆ, ἃ ἐπαπι-
σάτωσαν, * ἐκβληθήτωσαν ἐκ τ' οἰκοπέδων αὐτῆ.

Ἐξερῶνησάτω δανείης πάντα, ὅσα ὑπέρχῃ αὐτῆ, *
ἃ δαρπασάτωσαν ἀλλόξιοι ὅσῳ πόνος αὐτῆ.

Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῆ ἀνπλήπτωρ, * μὴ δὲ γνηθήτω
οἰκίεμων τῶν ὀρφανοῖς αὐτῆ.

Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτῆ εἰς ἐξολόθρευσιν, * ἃ
γχεᾶ μᾶ ἐξαλφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτῆ.

Α'να-

Α^c να μνησθῆι ἡ ἀνομία τῆς πατέρον αὐτῆ ἐναντι Κυ-
εῖς, * Ἐ ἡ ἀμάρτια τῆς μητρὸς αὐτῆ μὴ ἐξαλειφθῆι.

Γ^c κνηθήτωσαν ἐναντίον Κυεῖς θραπαντὸς, * Ἐ ἐξο-
λοθρῶθῆι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυον αὐτῶν.

Α^c νθ' ὧν ἐκ ἐμνήθη ποιῆσαι ἔλεος, * Ἐ κατεδίωξεν
ἀνθρώπον πένητα, Ἐ πτωχόν, Ἐ κατανειυγμένον
τῆ καρδίᾳ τ' θανατώσαι.

Κ^c αὐ ἠγάπησε κατάρσεν, Ἐ ἤξει αὐτῶ, * Ἐ ἐκ ἠθέ-
λησεν δολογίαν, Ἐ μακρωθήσεται ἀπ' αὐτῆ.

Κ^c αὐ ἐνεδύσατο κατάρσεν ὡς ἰμάτιον, * Ἐ εἰσῆλθεν
ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτῆ, Ἐ ὡσεὶ ἔλεον ἐν τοῖς
ὀστέοις αὐτῆ.

Γ^c κνηθήτω αὐτῶ ὡς ἰμάτιον, ὃ περιβάλλεται, * κῆ
ὡσεὶ ζώνη, ἣν θραπαντὸς περιζώννυται.

Γ^c ἔστο τὸ ἔργον τῆς ἐνδραβαλλόντων με πῶσα Κυ-
εῖς, * κῆ τ' λαλοῦμένων πονηρῶν κῆ τ' ψυχῆς μου.

Κ^c αὐ σὺ Κύεε, Κύεε ποίησον μὴ ἐμῶ ἔγκων τῆ ὀνό-
ματός σου, * ὅτι ῥησὸν τὸ ἔλεός σου.

Ρ^c ὕσά με, ὅτι πτωχὸς, κῆ πένης εἰμὶ ἐγὼ, * κῆ ἡ
καρδία μου τετάρσεται ἐντός μου.

Ω^c σείσθῃ ἐν τῶ ἐκκλίνας αὐτῶ, ἀντανηρέθω, *
ἔξῃ τῆ ἀνάβηθω ὡσεὶ ἀκείδες.

Τ^c αὐ ῥόνατά μου ἠθέτησαν ἀπὸ νηστείας, * κῆ ἡ σάρξ
μου ἠλθοῖσθῃ δι' ἔλαιον.

Κ^c αὐ γὰρ ἐγήρηθῃ ὄνειδος αὐτοῖς, εἰδοσάν με, * ἐπά-
λυσαν κεφαλὰς αὐτῶ.

B b

Βοή

ειος, ἔε μετ'αμεληθήσεται, ἰ σὺ εἶ Ἰερθὺς εἰς Ἧ
τὸν αἰῶνα κῆ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ***

Κύριε ἐκ δεξιῶν σε, * σιωθήλασεν ἐν ἡμέρα ὀρ-
γῆς αὐτῆ βασιλεῖς.

Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληροσφ πῶματα, * σιωθλά-
σφ κεφαλὰς ὀπὶ γῆς πολλὰν.

Ἐκ χιμάρρε ἐν ὁδῷ πέταται, * δὲ πῆτο ὑψώσφ κε-
φαλλῷ. Ψαλ. ρί. ΙΙΟ.

Ἐξομολογήσομαί σοι Ἐκύει ἐν ὄλη καρδίᾳ Ἧ
με, * ἐν βελλῇ δ'ιδέων, καὶ σωμαγωγῆ.

Μεγάλα τὰ ἔργα Κυεῖς, * ἐξεζητημέρα εἰς πάντα
τὰ θελήματα αὐτῆ.

Ἐξομολόγησις, ἔ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτῆ, *
ἔ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆ μῦρι εἰς τὸν αἰῶνα Ἧ αἰῶν.

Μνείαν ἐποίησατο Ἧ δ'αυμασιῶν αὐτῆ, ἐλεήμων,
καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριε * ἔροφῶ ἔδωκε τοῖς φοβε-
μῦροις αὐτόν. ***

Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα δ'αθήκης αὐτῆ, * ἔχω
ἔργων αὐτῆ ἀνήγφλε τῷ λαῷ αὐτῆ.

Τῆ δ'εναὶ αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθναν, * ἔργα χροῖν
αὐτῆ ἀλήθ'φα, ἔ κρείσις.

Πισαὶ πᾶσαι αἰ ἐντολαὶ αὐτῆ, ἐσπειγμένα εἰς τὸν
αἰῶνα τῆ αἰῶν, * πεπονημέρα ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
δ'ιδύτηπ.

Λύτρωσιν ἀπέσφλε τῷ λαῷ αὐτῆ, * ἐνετείλατο εἰς
τὸν αἰῶνα δ'αθήκῶν αὐτῆ. ***

Bb 2

Ἄξιον

Α' γιον, ἔφοβερον τὸ ὄνομα αὐτῆ,]¹ * ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου.

Συνέσεις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιῶσιν αὐτῷ, * ἢ αἰνεῖς αὐτῆ μῆραι εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Ψαλ. ρια'. ΙΙΙ.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον, * ἢ ἐν ταῖς ἐπιτολαῖς αὐτῆ θελήσῃ σφόδρα.

Διαποτὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῆ, * γυνεὰ δ' αὐτῆων δόλοισι θέσεται.

Δόξα, ἔπλετος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, * ἢ δικαιοσύνη αὐτῆ μῆραι εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Ἐξανετέλλου ἐν σκοταφάσι τοῖς δόξασιν, * ἐλεήμων, ἔοικήμενος, ἔδικαστος, * ῥησὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτερῶν, ἔκρηξεν.

Οἰκονομήσῃ ὁσὺ λόγους αὐτῆ ἐν κρίσει, * ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐσαλευθήσεται.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκη, * ἀπὸ ἀκοῆς πονηρῶν ἐφοβηθήσεται. ***

Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτῆ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἐσπρίκται ἡ καρδία αὐτῆ, * ἔμὴ φοβηθῆ, ἕως ἔπίδη ὅτι ὁσὺ ἐχθρὸς αὐτῆ.

Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, * ἢ δικαιοσύνη αὐτῆ μῆραι εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνι.

Τὸ κέρας αὐτῆ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ, * ἀμάρτανος ὕψεται, ἔοργασθήσεται.

Τὰς ὀδόντας αὐτῆ βρούξει, καὶ τακῆσεται, * ἐπιθυμία ἀμάρτανων ἀπολείται. ΣΤΙ-

Στιχολ. δ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Γ' ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔ.

ἐν ἤχ. β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Ψαλ. ριβ'. ΙΙ2.

Α' Ἰνεῖτε ἰ παῖδες Κύριον, * αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Ἧ
Κυεῖς.

Ἐῖη² τὸ ὄνομα Κυεῖς δὴ λουρημῶρον * ἀπὸ ἧ νῦν, Ἧ
καὶ ἕως ἧ αἰῶν.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλῖς μέχρι δυσμῶν, * αἰνετὸν τὸ
ὄνομα Κυεῖς.

Ἦ ψηλὸς ὅπῃ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, * ὅπῃ τὰς
ἔθνας ἡ δόξα αὐτῆ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν; *
Ἐτὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν πᾶσι ἔθασιν, καὶ ἐν τῇ γῆ.

Ὁ ἐγείρον ἀπὸ γῆς πτωχόν, * Ἐἀπὸ καφάρια ἀνυ-
ψῶν πένητα.

Ἦ καθαρίσας αὐτὸν μὴ ἀρχόντων, * μὴ ἀρχόντων λαῶν
αὐτῆ.

Ὁ κατοικίζων σέβαν ἐν οἴκῳ, * μητέρα ὅπῃ τέκ-
νοις δὴ φρανομῶν. Ψαλ. ρις'. ΙΙ3.

Ε' Ν δὲ δὴ Ἰσραὴλ δὲ Αἰγύπτῳ, * οἴκος Ἰακώβ
ἐκ λαῶν βαρβάρων.

Ἐλήθη Ἰσραὴλ ἀγίασμα αὐτῆ, * Ἰσραὴλ ἔξε-
σία αὐτῆ.

Ἦ θάλασσα εἶδε, Ἐἐφυγῆ, * ὁ Ἰορδάνης ἐσράφη
εἰς τὰ ὀπίσω. *

Bb 3

Τί.

Τὰ ὄρη ἐσκήρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, * Ἐ οἱ βενοὶ ὡς ἀρνία
 ποροβάτων. *

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅπ' ἐφυγες; * Ἐ σὺ Ἰορδάνη,
 ὅπ' ἐσράφης εἰς τὰ ὀπίσω. *

Τὰ ὄρη ὅπ' ἐσκήρτησατε ὡσεὶ κριοὶ, * Ἐ οἱ βενοὶ ὡς
 ἀρνία ποροβάτων.

Ἀπὸ ποροσώπε Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, * ἀπὸ πορο-
 σώπε ἧ Θεοῦ Ἰακώβ.

Τὸ ἔρριψαντες τὴν πέτραν εἰς λύμας ὑδάτων, * Ἐ
 τὴν ἀκρότομον εἰς πυλᾶς ὑδάτων.

Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, * ἀλλ' ἡ τῶν ὀνομάτων σου
 δὸς δόξαν ὅπ' ἐλέησας, Ἐ τῆ ἀληθείᾳ σου.

Μήποτε εἰπωσὶ τὰ ἔθνη, πᾶ ὅσιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; * ὁ
 δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῶ ἔρανω, Ἐ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα
 ἐθέλησεν ἐποίησεν.

Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, Ἐ χρυσίον, * ἔργα
 χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχουσι, Ἐ ἐλαλήσεσιν, * ὀφθαλμοὺς ἔχου-
 σι, Ἐ ἐκ ὄψοντα.

ὦτα ἔχουσι, Ἐ ἐκ ἀκούσονται, * ῥίνας ἔχουσι, καὶ ἐκ
 ὀσφρανθήσονται.

Χεῖρας ἔχουσι, καὶ ἐψηλαφήσεσιν, πόδας ἔχουσι,
 καὶ ἐπαταθήσεσιν, * ἐφωνήσεσιν ἐν τῶ λαβρυγί-
 αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γέροντες οἱ ποιῆντες αὐτὰ, * καὶ πάντες
 οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, * βοηθός, ἔ
 ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔσιν.

Οἶκος Ἀαθὼν ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον βοηθός, * καὶ
 ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔσιν.

Οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον, *
 βοηθός, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἔσιν.

Κύριε μνηθεὶς ἡμῶν, ἀλόγησεν ἡμᾶς, * ἀλόγη-
 σε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλόγησε τὸν οἶκον Ἀαθὼν.

Ἐύλογησε τὰς φοβεμένας τὸν Κύριον, * τὰς μικρὰς
 καὶ τὰς μεγάλων.

Προσείη Κύριε ἐφ' ὑμᾶς, * ἐφ' ὑμῖς, ἔστι τὰς
 ὑμῶν ὑμῶν.

Ἐύλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, * τῷ ποιήσαντι ὑ-
 τὸν ἔρανον, ἔστι τὴν γλῶσσαν.

Οὐρανός ἔστι ἔρανον τῷ Κυρίῳ * τὴν δὲ γλῶσσαν ἔδω-
 κα τοῖς ὑμῖν τῷ ἀνθρώπῳ.

Οὐχ οἶνον κερὶ αἰνέσασί σε Κύριε, * εἰδὲ πάντες οἱ
 καταβαίνοντες εἰς ἄδ'α.

Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἀλογήσομεν τὸν Κύριον, *
 ἀπὸ τῆς νῦν, ἔστι ἕως τῆς αἰῶνος.

Ψαλ. ριδ'. ΙΙ4.

Ηγάπησα, * ὅτι εἰσακέσεται Κύριε * τῆς ἡ-
 φωνῆς τῆς δεήσεώς με.

Ὅτι ἐκλίνε τὸ ἔξ' αὐτῆς ἐμοί, * ἔστι ἐν ταῖς ἡμέραις με
 ὅτι καλέσομαι.

Περίεχον με ὡδίνες θανάτου, * κίνδυνοι ἄδ'α ἀεθ-
 οῦν με.

B b 4 Θλί-

Ὁλίψιν, κὴ ὀδυίλω θῆγον, * κὴ τὸ ὄνομα Κυεῖς ἐπέ-
καλεσάμην.

Ὁ Κύριε ῥῦσά μου τὴν ψυχὴν μου, * ἐλεήμων ὁ Κύριος ὁ
ἔδικησέν μοι, κὴ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Φυλάσσω τὰ νήπια ὁ Κύριος, * ἐταπεινώθω,
κὴ ἔσωσέ με. * * *

Ἐπίσρεψον ψυχὴν μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * ὅτι
Κύριος ὠρηγέτισέ με.

Ὅτι ἐξήλετό τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, * τὰς
ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, κὴ τὰς πόδας μου ἀπὸ
ὀλισθήματος.

Ἐυαρεσίσω ἐνώπιον Κυεῖς * ἐν χώρα ζώντων. †
Δόξα καὶ νῦν. Ἀλλ. ἄλλ.

Ψαλ. ριθ'. 115.

Ἐπίστωσα, διὸ ἐλάλησα. λέλεκτο εἰς τὸν ὄρθρον
φύλ. 49. Ψαλ. ριθ'. 116.

Ἀγαπήτε τὸν Κύριον πάντα. λέλεκτο εἰς τὸν ὄρθρον
φύλ. 50. Ψαλ. ριθ'. 117.

Ἐξομολογείσθε τῷ Κυεῖ. λέλεκτο εἰς τὸν ὄρθρον
φύλ. 50.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Διηγόμενον σωήτους, κατὰ τὸ τυπικόν, ἐν ταῖς
τῆ σαββάτε λιταῖς εἰς τὸν ὄρθρον.

Ψαλ. ριθ'. 118.

Μακάριοι οἱ ἀμωμοὶ ἐν ὁδοῖς, * οἱ πορευόμενοι
ἐν νόμῳ Κυεῖς.

Μακάρι

Μακάριοι οἱ ἐξερευῶντες τὰ μέρτυμα αὐτῆ * ἐν
ὅλη καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν .

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν , * ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῆ ἐπορεύθησαν .

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου * ἵνα φυλάξασται σφόδρα .

Ὁφελον κατὰ θεοθήσαν αἱ ὁδοί σου * ἵνα φυλά-
ξασται τὰ δικαιώματά σου .

Ὅτε ἐ μὴ αἰχλωθῶ , * ἐν τῷ με ὀπιβλέπεν ὅτι
πάσας τὰς ἐντολάς σου .

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας , * ἐν τῷ
μεμαθηκέναι με τὰ κρίματά σου ἡ δικαιοσύνης σου .

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω , * μὴ με ἐγκαταλίπης
ἕως σφόδρα .

Ἐν πίνι κατάρθῶσαι νεώτερόν τῶν ὁδῶν αὐτῆ ; * ἐν
τῷ φυλάξασται τῶν λόγων σου .

Ἐν ὅλη καρδίᾳ με ἐξεζήτησά σε , * μὴ ἀπόσῃ με
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου .

Ἐν τῇ καρδίᾳ με ἔκρυψα τὰ λόγιά σου , * ὅπως ἂν
μὴ ἀμάρτω σοι .

Ἐυλογητὸς εἶ Κύριε , * διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου .

Ἐν τοῖς χείλεσί μου * ἐξήγησα πάντα τὰ κρίματα
τῆ σωματός σου .

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μέρτυρων σου ἐτέρφθην , * ὡς ὅτι
παντὶ πλάττω .

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολογήσω , * καὶ κατανοήσω
τὰς ὁδοὺς σου .

Εἰπ

Εἴν τοῖς δικαίωμασί σου μελετήσω, * ἐκ ἐπιλήσομαι
τῆς λόγων σου.

Αἴντα πόδ' ὦ τῶ δέλω σου, * ζήσόν με, ἔφυλάξω
τῶν λόγων σου.

Αἴπο κάλυψον τὰς ὀφθαλμούς μου, * καὶ κατανοήσω
τὰ θαυμάσια ἐκ τῆ νόμου σου.

Πάρεθικός ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, * μὴ ἀποκρύψῃς ἀπὸ
ἐμῆ τὰς ἐπιτολὰς σου.

Εἴπε πόθησεν ἡ ψυχὴ μου * τῆ ὀπιθυμήσω τὰ κεί-
ματα σου ἐν παντὶ καιρῶ.

Εἴπε τίμησας ἱερηφάνοις, * ὅπικατάρατοι οἱ ἐκ-
κλίνοντες ἀπὸ τῆς ἐπιτολῶν σου.

Περίελε ἀπὸ ἐμῆ ὄνειδος, καὶ ἐξεδένωσιν, * ὅπ-
τὰ ἔρτύειά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἀρχόντες, καὶ κατ' ἐμῆ κατελά-
λυν, ὁ δὲ δόλος σου ἠδολέχει ἐν τοῖς δικαίωμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ ἔρτύειά σου μελέτη μου ὄσι, * καὶ αἱ συμ-
βουλῆαι μου τὰ δικαίωμάτά σου.

Εἴκολλήθη τῶ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, * ζήσόν με καὶ τὸν
λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγησα, καὶ ἐπήκουσάς μου, * δίδα-
ξόν με τὰ δικαίωμάτά σου.

Ὅδὸν δικαιωμάτων σου σωέπεσόν με, * καὶ ἀδόλε-
ρήτω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Εἴνυσαξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, * βεβαίωσόν
με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὅδὸν

Ὁ δὸν ἀδικίας ἀπέστησόν ἀπ' ἐμέ, * Ἐ τῷ νόμῳ σε ἐλέησόν με.

Ὁ δὸν ἀληθείας ἠρεπασάμην, * τὰ κείμενά σε ἐκ ἐπελαθόμεν.

Ἐ κολλήθην τοῖς μῦρτυεῖσι σε Κύριε, * μή με καταχρώης.

Ὁ δὸν ἐντολῶν σε ἔδραμον, * ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με Κύριε, * τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, * Ἐ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός.

Σωέησόν με, Ἐ ἐξεργασθήσω τὸν νόμον σου, * Ἐ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τείβῃ τῆς ἐντολῶν σου, * ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μῦρτυεῖά σου, * καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόσρεψον ὁδοὺς ὀφθαλμοῦ μου, * τῆ μη ἰδεῖν ματαιότητα, * ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τὴν δέξω σου τὸ λόγιόν σου, * εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμὸν μου, ὃν ὑπόπθουσα, * ὅτι τὰ κείμενά σου χρεῖσα.

Ἰδὲ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, * ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κύριε, * τὸ σωτήριο σου ἐν τῷ λόγῳ σου.

Κ αἰ

Καὶ ἀποκειθήσομαι τοῖς ὀνειδίξασί μου λόγον, * ὅτι
ἤλπιτα ὅτι τοῖς λόγοις σε.

Καὶ μὴ ἐπιέλθῃς ἐκ τῆς σωματός μου λόγον ἀληθείας
ἕως σφόδρα, * ὅπ' ὅτι τοῖς κείμασί σε ἐπήλπιτα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σε διαπαντός, * εἰς τὸν αἰῶ-
να, ᾠ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν ᾠ.

Καὶ ἐπορεύομαι ἐν πλατυσμαῖς, * ὅτι τὰς ἐντολάς
σε ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλην ἐν τοῖς μάρτυροῖς σου ἐναντίον βασι-
λέων, * ᾠ ἐκ ἠχυρόμων.

Καὶ ἐμελέτην ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, * ἃς ἠγάπησα
σφόδρα.

Καὶ ἤγα τὰς χάριτάς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς
ἠγάπησα, * ᾠ ἠδολέσχην τοῖς δικημάσιν σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, * ὧν ἐπήλ-
πισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, * ὅτι
τὸ λόγιόν σου ἐζισέ με.

Υπερήφανοι παρελώμην ἕως σφόδρα, * ἀπὸ δὲ τῆ
νόμου σου ἐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κειμάτων σου ἀπ' αἰῶν ᾠ Κύριε,
καὶ παρεκλήθην.

Αἰθυμία κατέχευε με ἀπὸ ἀμάρτησιν τῶν * ἐγκατα-
λιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἧσάν μου τὰ δικημάματά σου, * ἐν τόπῳ
παροικίας μου.

Ἐμνή-

Ε^μνήθλω ἐν νυκτὶ τὲ ὀνόματός σε Κύριε, * καὶ
ἐφύλαξα τὸν νόμον σε.

Α^υτὴ ἐγλήθη μοι, * ὅτι τὰ δικαιώματά σε ἐξε-
ζήτησα.

Μ^εεῖς με εἰκύει, * εἶπα τὲ φυλάξασθαι τὸν νό-
μον σε.

Ε^δείθλω τὲ προσώπῃ σε ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, *
ἐλείψόν με κ^τ τὸ λόγιόν σε.

Δ^ιελογισάμην τὰς ἐδῆς σε, * Ἐπέστρεψα τὰς πό-
δας μου εἰς τὰ μύρτυρά σου.

Ἡ^τοιμάθλω, καὶ ἐκ ἐταρέθλω, * τὲ φυλάξασθαι
ταῖς ἐντολαῖς σου.

Σ^χοινία ἀμύρταλῶν παρεπλάκησάν μοι, * καὶ τὲ
νόμος σου ἐκ ἐπελατόμην.

Μ^εσονύκτιον ἐξεγερῶμην, * τὲ ἐξομολογῆσθαι σοι
ὅτι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μ^ετοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβερέμων σου, * καὶ
τῶν φυλασσόντων ταῖς ἐντολαῖς σου.

Τ^ε ἐλέες σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, * τὰ δικαιώματά
σου δίδαξόν με.

Χ^ρησότητα ἐποίησας μ^τ τὲ δέλας σου Κύριε, * κ^τ
τὸν λόγον σου.

Χ^ρησότητα, καὶ παιδείαν, Ἐγνώσιν δίδαξόν με, *
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ὅπως ὄσασαι.

Π^ερὸ τὲ με ταπεινώθῶμαι, ἐγὼ ἐπλήμμελιστα, *
διὰ τὲτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρη-

Χρησός εἶσὺ Κύριε, * καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σε δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σε.

Ε' πληθύθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, * ἐγὼ δὲ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερδυνήσω τὰς ἐντολάς σε.

Ε' τυρόθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, * ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον σε ἐμελέτησα.

Α'γαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, * ὅπως ἀν' ἐμάθω
τὰ δικαιώματά σε.

Α'γαθός μοι ὁ νόμος τῆς σώματός σε, * ὑπὲρ χιλιά-
δας χρυσίου, καὶ ἀργυρίου. Δόξα καὶ γὰρ. Ἀλλ.

Στάσις α'.

Αἱ χεῖρές σε ἐποίησάν με, * ἐπλασάν με, * συ-
νέτισόν με, * μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε.

Οἱ φοβέμενοί σε ὄψοντά με, καὶ ὀφρανθήσονται,
ὅτι εἰς τὰς λόγους σε ἐπήλπισα.

Ε'γνω Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σε, * ὅτι
ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενήθη δὴ τὸ ἔλεός σε τῷ ᾧ ᾠσα καλέσῃ με,
καὶ τὸ λογίον σε τῷ δέλω σε.

Ε'λάθησάν μοι οἱ οἰκτιροί σε, καὶ ζήσομαι, * ὅτι
ὁ νόμος σε μελέτη μου ὄσιν.

Αἰχμωθήτωσαν, ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδικῶς ἠνόμη-
σαν εἰς ἐμέ, * ἐγὼ δὲ ἀσβεβήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σε.

Ε'πηρεφάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε, * ὅτι οἱ γινώ-
σκοντες τὰ μυστήριά σε.

Γεν-

Γεθέθη τῷ ἡ καρδία μου ἄνωμῶς ἐν τοῖς δικημάμασί
σε, * ὅπως ἀν μὴ αἰχλωθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, * εἰς ὄψιν
λόγου σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, * λέ-
γοντες, πότε ᾤψα χαλῆσθαι με;

Ὅτι ἐξηγήθην ὡς ἀσπὸς ἐν πάχῃ, * τὰ δικημάματά
σου ἐκ ἐπελαθέρην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆς δόξης σου; * πότε ποιήσθαι
μοι ἐκ τῆς καταδιωκόντων με κρείσσιν;

Διηγήσαντό μοι ᾤψανομοὶ ἀδολεχίας, * ἀλλ' ἐχ
ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐπιτολαί σου ἀλήθεια, * ἀδίκως κατεδίω-
ξάν με, βοήθησόν μοι.

Παραβραχὺ συνετάλασαν με ἐν τῇ γῇ, * ἐγὼ δὲ
ἐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐπιτολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσόν με, * ἢ φυλάξω τὰ μυστή-
ρια τῆς σωματός σου.

Εἰς τὸν αἶωνα Κύριε ὁ λόγος σου * διαμρῆται ἐν τῷ
ἔρειθῳ.

Εἰς γρυεὴν, καὶ γρυεὴν ἡ ἀλήθειά σου. * Ἐθεμελίω-
σας τὴν γῆν, ἔδραμρῆται.

Τῇ διατάξει σου διαμρῆται ἡμέρα, * ὅτι τὰ σύμπαντα
δέλασά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ὅστι, * τότε ἀν
ἀπωλόμην ἐν τῇ ἀπεινώσει μου.

Εἰς

Εἰς τὸν αἰῶνα ἔμὴ ὀπιλάθωμαι τῆς δικαιοματίας
σε, * ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσάς με.

Στάσις β'.

Σὺ εἰμὶ ἐγὼ, σῶσόν με, * ὅτι τὰ δικαιοματικά σου
ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμάρτωλοι τὴν ἀπόλειπτά μου, * τὰ
μάρτυριά σου σωῆκα.

Πάσης σωτελείας εἶδον πέρας, * πλατεῖα ἢ ἐντολή
σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, * ἄλλω τῶν
ἡμερῶν μελέτη μου ἔστιν.

Ὡς πρὸς ὁσὺν ἐχθρὸς μου ἐσώσισάς με τῶν ἐντολῶν σου,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοὶ ἔστιν.

Ὡς πρὸς πάντας ὁσὺν διδάσκοντάς με σωῆκα, * ὅτι
τὰ μάρτυριά σου μελέτη μου ἔστιν.

Ὡς πρὸς φρεσβυτέρους σωῆκα, * ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρῆς ἐκώλυτα τὰς πόδας μου,
ὅπως ἂν φυλάξω τὰς λόγους σου.

Ἀπὸ τῆς κειμάτων σου ἐκὼς ἐκλίνα, * ὅτι σὺ ἐνομο-
λόγησάς με.

Ὡς γλυκέα τὰ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, * ὑπὲρ
μέλι τὰ σῶματί μου.

Ἀπὸ τῆς ἐντολῶν σου σωῆκα, * διὰ τὸ ἐμίσησα
πῦσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύθη τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, * ἔφαθαι ταῖς
τενέχοις μου.

Ωμωσα, Ἐΐσησα τῷ φυλάξασαι * τὰ κείμενα τῆς
δικαιοσύνης σε.

Ἐταπηνώθην ἕως σφόδρα Κύριε, * ζῆσόν με καὶ τὸν
λόγον σε.

Τὰ ἐκέσα τῷ σώματός μου δίδόκησον δὴ Κύριε, *
καὶ τὰ κείμενά σε διδάξόν με.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σε διαπαντός, * Ἐ τῷ νό-
μῳ σου ἔκ ἐπελαθόμεν.

Ἐδενθὲ ἀμάρτωλοι παῖδά μοι, * καὶ ἐκ τῶν ἐπιθλόν
σε ἐκ ἐπαρήθην.

Ἐκλιρονόμησα τὰ μῦθούς σου εἰς τὸν αἶωνα, * ὅτι
ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου * τῷ ποιῆσαι τὰ δικαίωμα-
τά σου εἰς τὸν αἶωνα δι' ἀνταμίψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, * τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπη-
σα.

Βοηθός μου, Ἐ ἀντιλήπτωρ μου εἶσὺ, * εἰς τὰς λόγους
σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμὲ πονηροὶ ἄνθρωποι, * Ἐ ξερδυνήσω
τὰς ἐντολάς τῷ Θεῷ μου.

Ἀντιλαβέ με καὶ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, * καὶ
μὴ καταχμήεις με ἀπὸ τῆς πειραστικίας μου.

Βοήθησόν μοι, Ἐ σωθήσομαι, * Ἐ μελετήσω ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξεδένωσα πάντα τὰς ἀποστατέντας ἀπὸ τῶν δι-
καιώματων σου, * ὅτι ἀδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

CC

Πααθ

Παραβαίνοντάς ἐλογισάμην πάντας τὰς ἀμάρτυράς
τῆς γῆς, * διὰ τὸτο ἠγάπησα τὰ μῦρτύριά σε.

Καθήλωσον ἐκ φόβου σε τὰς σάρκας μου, * ἀπὸ
τῶν κειμάτων σε ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κῆμα, ἐδικησοῦν, * μὴ ᾤσαδάς με
τοῖς ἀδικήσιν με.

Ἐκδέξαί τ' δ' ἔλόν σε εἰς ἀγαθόν, * μὴ συκοφαντή-
σάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σε, *
εἰς τὸ λόγον τῆς δικησοσύνης σε.

Ποίησον μὴ τ' ἐλέησιν σε καὶ τὸ ἔλεός σε, * καὶ τὰ δι-
κηώματά σε διδάξόν με.

Ἐλέος σε ἐμὶ ἐγώ, σωτέρισόν με, * ἐγνώσωμαι τὰ
μῦρτύριά σε.

Καὶ εὐχὴ ποίησαι τῷ Κυρίῳ, * διεσκέδασαν τὸν νό-
μον σε.

Διὰ τὸτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σε * ὑπὲρ χρυσίου
καὶ τοπάζιον.

Διὰ τὸτο φέρω πάσας τὰς ἐντολάς σε καταρθέ-
μι, * πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα.

Θωμάσα τὰ μῦρτύριά σε, * διὰ τὸτο ἐξηρδύνη-
σεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δὴ λωσις τῶν λόγων σου φωτιᾷ, * καὶ σωτηρίῃ νηπίου.
Τὸ σῶμα μου λύσιζα, καὶ εἴλωσα πνεῦμα, * ὅτι τὰς

ἐντολάς σε ἐπεπόθου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἄλλ.

Στά-

Στάσις γ'.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησον με, * ἵνα τὸ κεί-
μα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σε.

Τὰ θεβήματά με κατέβηκον καὶ τὸ λόγιόν σε, *
καὶ μὴ κατακυριεύσάτω με πᾶσα ἀνομία.

Ἀύτηρσά με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, * ἵνα φυ-
λάξω τὰ ἐντολάς σε.

Τὸ πρῶτόν σε ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δῆλόν σε, * ἵνα
διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σε.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, *
ἐπεὶ ἐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σε.

Δίχηθη εἰς Κύριε, * ἵνα δώῃς αἱ κείσε σε.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μέρτερά σε, * ἵνα ἀλήθειαν
σφόδρα.

Ἐξέτιξέ με ὁ ζῆλός σε, * ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων
σε οἱ ἐχθροί μου.

Πεπερσμένον τὸ λόγιόν σε σφόδρα, * ἵνα ὁ δῆλός
σε ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, ἵνα ἴξω δεινωμένους, * τὰ δικαιώ-
ματά σε ἐκ ἐπελαθόμενος.

Ἡ δικαιοσύνη σε δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, * ἵνα ὁ νόμος
σε ἀλήθεια.

Θλίψός, ἵνα ἀνάγκη βῆρσάν με, * αἱ ἐντολαί σε
μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μέρτερά σε εἰς τὸν αἰῶνα, * συνέπι-
σόν με, ἵνα ζήσομαι.

C C 2

Ἐκέ-

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, * τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, * Ἐφυλάξω τὰ μέρτυρά σου.

Προέφθασα ἐν ἀνομίᾳ, Ἐκέκραξα, * εἰς ὁδοὺ λόγου σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, * τὸ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε καὶ τὸ ἔλεός σου, * καὶ τὸ κεῖμά σου ζήσόν με.

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκόντές με ἀνομία, * ἀπὸ δὲ τῶ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγύς εἰ σὺ Κύριε, * καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀληθινὰ.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῆς μέρτυρίων σου, * ὅτι εἰς τὴν αἰῶνα ἐδοξομελίωσας αὐτά.

Γὰρ τίλω ἁπείνωσίν μου, Ἐξέλεῖ με, * ὅτι τὸν νόμον σου ἐκ ἐπιλαθόμενος.

Κεῖνον τίλω κείσιν μου, Ἐλύτρωσά με, * διὰ τὸ λόγον σου ζήσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμάρτυλων σωτηρία, * ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐκ ὄξεζητήσαν.

Οἱ οἰκτῆροί σου πολλοὶ Κύριε, * καὶ τὸ κεῖμά σου ζήσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντές με, καὶ φλίβοντές με, * ἐκ τῆς μέρτυρίων σου ἐκ ὄξεκλίνα.

Εἶδον

Εἶδον ἀσωεζωῶτας, ὃ ἐξεπικόμην, * ὅτι τὰ λόγια
σε ἐκ ἐφυλάξαντο.

Ἰδε ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἠγάπησα Κύριε, * ἐν ταῖς
ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, * καὶ εἰς τὴν αἰῶνα πάν-
τα τὰ κείμενα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχόντες κατεδίωξαν με δωρεάν, * καὶ ἀπὸ τῶν λό-
γων σου ἐδφλίσασεν ἡ καρδία μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ὅτι τὰ λόγια σου, * ὡς ὁ θεί-
σκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, * τὸν δὲ νό-
μον σου ἠγάπησα.

Ἐπάκεις τῆς ἡμέρας ἠνεοῦσα, * ὅτι τὰ κείμενα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐἰρήνῃ πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, * καὶ ἐκ
ἔσιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, * καὶ τὰς ἐντο-
λάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μῦθῶνά σου, * καὶ ἠγά-
πησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μῦθῶνά σου, * ὅτι
πάντα αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου Κύριε.

Ἐγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, * καὶ τὸ
λόγιόν σου σωείτισόν με.

Ἐἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου Κύριε, * καὶ τὸ
λόγιόν σου ῥῦσά με.

Ἐξερβύξαντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, * ὅταν διδάξῃς
 με τὰ δικαιώματά σου.

Φθύγγασατο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, * ὅτι πᾶσαι
 αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γινέσθω χάρις σου τῷ σωσά μου. * ὅτι τὰς ἐντολάς σου
 ἠρετισάμην;

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, * καὶ ὁ νόμος σου
 μελέτη μου ὄσι.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἔαιθέσθη σε, * καὶ τὰ κέρμα-
 τά σου βοηθήθη μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρῶβατον ἀπολωλὸς, * ζήπουν
 τὸν δῆλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐκ ἐπελα-
 θόμην.

Δόξα καὶ γινῶ. Ἄλλ. ἄλλ.

Στίχολογ. ε'.

ΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Δ', ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μία δ' ἐν τοῖς ἤχοις α'. γ'. πλ. α'. βαρ'.

Ωδὴ τῆς ἀναβαθμῆς. ριβ'. ΙΙΘ.

Πρὸς ¹ Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα * καὶ
 ἐστήκασέ με.

Κύριε ² ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χιλιῶν ἀνο-
 κων, * ἔὰπὸ γλώσσης δολίας.

Τὶ δοθῆναι σοι, * καὶ τί προσεθεῖν σοι πρὸς γλῶσσαν
 δολίαν;

Τὰ βέλη τῆς δυνατῆς ἠκονημέρια * σὺν τοῖς ἀνθρώποις
 τοῖς ἐρημικοῖς.

Ο 7-

Οἶμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρυνῆθη, * κατε-
σκλώσα μὲ τῶν σκλωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρῶ-
κησον ἡ ψυχή μου.

Μετὰ τῶν μισόντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός, *
ὅταν ἐλάλην αὐτοῖς, ἐπολέμην με δωρεάν.

Ὡδή τῆ ἀναβαθμῆς. ρκ'. 120.

Ηῤα τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, * ὅθεν ἔ-
βησεν ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου ὡσαύτως τῆ ποιήσασα ἔρα-
νόν, * καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώῃ εἰς σάλον τὸν πόδα σου, * μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ
φυλάσων σε.

Ἰδὲ ἐνυστάξῃ * ἐδὲ ὑπνώσῃ ὁ φυλάσων τὴν Ἰσραήλ.

Κύριε φυλάξοι σε, * Κύριε σκέπη σοι ὅτι ἔ-
χειρα δεξιάν σου.

Ἡ μέρας ὁ ἥλιος ἐσυγκάωσεν σε, * ἐδὲ ἡ σελήνη
τὴν νύκτα.

Κύριε φυλάξοι σε ἀπὸ παντὸς κακῆ, * φυλάξοι
τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριε.

Κύριε φυλάξοι τὴν εἰσοδόν σου, * καὶ τὴν ἐξοδόν
σου, ἀπὸ τῆ νῦν, ἕως τῆ αἰῶνος.

Ὡδή τῆ ἀναβαθμῆς. ρκα'. 121.

Εὐφρανθήσῃ ὅτι τῶν εἰρηκόσι μοι, * εἰς αἶκον ἔ-
κυεῖς πορεύσόμεθα.

Εἰσῶπτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν * ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου Ἰε-
ρυσσαλήμ.

Ἰερουσαλήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις, * ἥς ἡ μετοχή
αὐτῆς ὅτι τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυεῖς, * μῆ-
τύριον τῆ Ἰσραήλ, τῆ ὀξομολογήσαται τῷ ὀνόματι
Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκείρισαν θεοὶ εἰς κείσιν, * θεοὶ ὅτι
οἶκον Δαβίδ.

Ἐρρηψάσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνῃ τῷ Ἰερουσαλήμ, * ὅ
ὄθνηια τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω εἰρήνῃ ἐν τῇ δυνάμει σε, * καὶ ὄθνηια ἐν
ταῖς πυργωβάρεσί σε.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ τῶν πλησίων μου, * ἐλά-
λυν δὴ εἰρήνῃ πρὸς σε.

Ἐνεκα τῆ οἴκου Κυεῖς τῆ Θεοῦ ἡμῶν * ὀξομολογήσα
ἀγαθά σοι.

Ὡδὴ τῆ ἀναβαθμῶν. ρκβ'. 122.

Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμὸς μου, * τὸν κατωκί-
νῃ ἐν τῷ ἔραναί.

Ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δέλων * εἰς χεῖρας τῆ Κυεῖων αὐτῶν.
Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδείας εἰς χεῖρας τῆ κυεῖας αὐτῆς,
ἕως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν,
ἕως ἔοικτερήσῃ ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμῶν Κύριε, ἐλέησον ἡμῶν, * ὅτι ὅτι πολὺ
ἐπλήσθημεν ὀξομολογήσεως.

Ἐπιπλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, * τὸ ὄνείδῃ τοῖς
ὄθνησι, καὶ ἡ ὀξομολογήσεως τοῖς ὑπερηφάνοις. Ὡδὴ

Ωδὴ τῆ ἀναβαθμῆς. ρκγ'. 123.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἔστι ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ ἡ
 Ἰσραὴλ, * εἰ μὴ, ὅτι Κύριος ἔστι ἐν ἡμῖν. * * *

Ἐν τῷ ἐπαναστασάμεν ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, * ἀρα ζώον-
 τας ἀν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, * ἀρα
 τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χείμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, * ἀρα διήλθεν ἡ
 ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, * ὅς ἐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν
 τοῖς ὀδύσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς σπεύδιον ἐρρύσθη * ἐκ τῆς παγίδος
 τῆς θηρόντων.

Ἡ παγίς σιωπεύει, * καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθησάν ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, * τὴ ποιήσαν-
 τος τῆ ἐρανὸν, καὶ τὴν γλῶσσαν. Δόξα καὶ ἡμῶν. Ἄλλ.

Στίχολογ. 5'.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΩΡΑ Γ', ΤΗΣ Δ'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜ.

μία μὲν ἐν τοῖς ἤχ. β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Ωδὴ τῆ ἀναβαθμῆς. ρκδ'. 124.

Οἱ πεποιθότες ἵνα Κύριον ὡς ὄρεος Σιών, * ἡ
 ἐσαλεύσθησεται εἰς τὸ αἰῶνα, ὁ κατισκῶν ἡ
 Ἰερουσαλήμ.

Ὅρη κύκλω αὐτῆς, ὁ Κύριος κύκλω τὴ λαὸν αὐτῆς, *
 ἀπὸ τῆς νύκτος, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Ὅτι ἐκ ἀφῆσεν Κύριος τὴν βάθρον τῆς ἀμύρτων
 ὅτι

ὅπι τὸν κληθρὸν ἡμῶν δικαίων, * ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνω-
σιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Α' γάθωον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, * καὶ τοῖς δούλοισι τῆ
καρδία.

Τ εἰς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς σραγαλιὰς, ἀπάξει Κύ-
ριος μὴ ἡμῶν ἐργαζομένων τ' ἀνομίαν, * εἰρήνη ὅπι
τὸν Ἰσραὴλ.

Ωδὴ τ' ἀναβαθμῶν. ρκε'. 125.

Ε' Ν τὰς ὅπισρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡ-
Σιών, * ἐγγυήθημεν ὡσεὶ ὠδρακεκλημητοί.

Τ ὅτε ἐπλήσθη χάρις τὸ σῶμα ἡμῶν, * ἔη γλασ-
σα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τ ὅτε ἐρέσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, * ἐμεγάλυσε Κύριος τὸ
ποιῆσαι μὲν αὐτῶν.

Ε' μεγάλυσε Κύριος τὸ ποιῆσαι μὲν ἡμῶν, * ἐγένη-
θημεν δωφαινόμενοι.

Ε' πίστεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, * ὡς χέ-
μα ῥῆκος ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ ἀπέθροντες ἐν δάκρυσιν, * ἐν ἀγαλλιάσει θρηῖσαι.

Π ορδόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον, * βάλλοντες
τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ε' ἐχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, * αἶθροντες τὰ
δράγματα αὐτῶν.

Ωδὴ τ' ἀναβαθμῶν. ρκε'. 126.

Ε' Ἄν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, * εἰς μά-
την ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ε' ἂν

Εἰ ἂν μὴ Κύριος ὡς φυλάξῃ πόλιν, * εἰς μάτῳ ἤ
ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσων.

Εἰς μάτῳ ὑμῖν ὄσι τὸ ὀρθοῦν, * ἐγείρεσθε μὴ τὸ
κροθῆσθαι, οἱ ἐπίοντες ἀρῶν ὀδυῖς.

Ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτῆ ὑπνον, * ἰδὲ ἡ κλη-
ρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τῆ καρπῆ ἡ γαστρὸς.

Ὡσαῖ βέλη ἐν χεὶ δυνάτῃ, * ἔτι οἱ υἱοὶ ἡ ἰσχυ-
ρινα γούρων.

Μακάριος, ὃς πληροῦσθ ἡ ἐπιθυμίαν αὐτῆ ἐξ ἁ-
πῶ, * ἐ κατακυρωθήσονται, ὅταν λαλοῦσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῆ ἐν πόλει.

Ὡδὴ ἡ ἀναβαθμῶν. ρκζ'. 127.

Μακάριοι ὡς πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον, * ἡ
οἱ πορεύμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ.

Τὸς πόνους ἡ καρπῶν σε ὅτι φάγησαι, * μακάριος
εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνὴ σε ὡς ἀμπέλος ὄσπινεσα * ἐν τοῖς κλίμασι
τῆς οἰκίας σε. ***

Οἱ υἱοὶ σε ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω * τῆς ἱσχυ-
ρῆς σε.

Ἰδὲ ἔτις βύβληθήσεται ἄνθρωπος * ὁ φοβέμενος
τὸν Κύριον.

Εὐλογήσασε ὁ Κύριος ἐκ Σιών, * καὶ ἴδοις τὰ ἡ
ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆ ζωῆς σε.

Καὶ ἴδοις ἡγὺς τῶν ὑἱῶν σε, * εἰρήνη ἐπὶ τὸν
Ἰσραὴλ.

Ὡδὴ

Ὡδὴ τῆς ἀναβαθμῆς. ρκή. 128.

Πλεονάκεις² ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, * ἥ
εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, * καὶ
ἦ ἐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμάρτωλοί, * ἐμέ-
κρυψαν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀχένας ἀμάρτωλῶν,
αἰχμηθήτωσαν, καὶ ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω
πάντες οἱμισουῦτες Σιών.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, * ὅς πορὸ τῆς
ἐκασαθῆναι ἐξηράνθη.

Ὁ ὕ ἐκ ἐπλήρσσε τὴν χεῖρα αὐτῆς ὁ θειέζων, * καὶ
τὸ κόλπον αὐτῆς ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ ἐκ εἶπαν οἱ ψαλμῶντες, ὕλογία Κυεῖς ἐφ'
ὑμᾶς, * ἡ ὕλογία καμῶν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυεῖς. ἥ

Δόξα καὶ νῦν. ἀλλ.

Ὡδὴ τῆς ἀναβαθμῆς. ρκθ'. 129.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. λέλεκτ. εἰς τὴν ἑσπ.
φύλ. 164.

Στιχολ. ζ'.

ΤΗ ΩΡΑ Γ'. ΤΗΣ Ε'. ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
μία μὲν ἐν τοῖς ἦχ. α'. γ'. πλ. α'. βαρ'.

Ὡδὴ τῆς ἀναβαθμῶν. ρλ' 130.

ΚΥριε² ἐχ' ὑψάθη ἡ καρδία μου, * ἐδὲ ἐμε-
τεωείδησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐ-

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, * εἰδὲ ἐν θαυμα-
σίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐμὴ ἐταπαινοφρέναν, * ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου.
Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμὸν ὅτι τὴν μὴτέραν αὐτῆς, *
ὡς ἀναποδώσεις ὅτι τὴν ψυχὴν μου.

Ἐλπίσά ποτ' Ἰσραὴλ ὅτι τὸν Κύριον, * ἀπὸ τῆς ἤ-
νυς, καὶ ἕως τῆς αἰῶνος.

Ὡς δὴ τῶν ἀναβαθμῶν. βλα'. 131.

Μνήσθητι Κύριε τῷ Δαβίδ, * καὶ πάσης τῆς ἡ-
μετέρας ἀγαθότητος αὐτοῦ.

Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, * ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἐἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου * εἰ ἀναβήσο-
μαι ὅτι κλίνης σρωμνῆς μου.

Ἐἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, * ἐπὶ τοῖς βλε-
φάροισιν μου νυσαγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτά-
φοις μου.

Ἐἵως ἔτι εὐρο τόπον τῷ Κυρίῳ, * σκηνώμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ.

Ἰδὲ ἠκέσαμην αὐτῷ ἐν Ἐυφραθῶ, * ἐνεθέρμην
αὐτῷ ἐν τοῖς πεδίοις τῆς δρυμῆς.

Ἐἰσελεύσομεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνή-
σομεθα εἰς τὸν τόπον, * ἔξισησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, * σὺ, ἦ
καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἀγιασματοῦ σου. ***

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, * καὶ οἱ ὅσοι
σου ἀγαλλιάσονται. ***

Εἴτε-

Εἴνεκεν Δαβὶδ τὸ δέλεο σε, * μὴ ἀποσρέψῃς τὸ
πρόσωπον τῷ Χριστῷ σε.

Ὡμοσε Κύριε τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἔμὴ ἀθε-
τήσει αὐτῷ, * ἐκ καρπῆς τῆς κοιλίας σε θήσομαι
ὅτι τῷ θεῷ σε.

Εἰ ἀνφυλάξωνται οἱ υἱοὶ σε τὴν διαθήκην μου, * καὶ
τὰ μυστήριά μου ταῦτα, ἀδιδάξω αὐτοὺς.

Καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τῶ αἰῶνος, * καρτεῖνται ὅτι τῷ
θεῷ σε.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριε τὴν Σιών, * ἡρετίσατο αὐ-
τῷ εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, * ὡδὲ
κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαμην αὐτῷ.

Τὴν δύσιν αὐτῆς ἐυλογῶν ἐυλογήσω, * σὺν πτω-
χῶς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τὴς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, * καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς
ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβὶδ, * ἠτοίμασαν
λύχνον τῷ Χριστῷ μου. ***

Τὴς ἐχθρῶς αὐτῆ ἐνδύσω ἀρχαίω, * ὅτι δὲ αὐτὸν
ἐξανθήσει τὸ ἅγιον μου.

Ὡδὲ τῶ ἀναβαθμῶν. ελβ'. 132.

Ἰ Δὲ δὴ ἴ πῃ καλὸν, ἢ πῃ περπνόν; * ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφῶς ὅτι τὸ αὐτό; ***

Ὡς μύρον ἢ ὅτι κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ὅτι πῶ-
ζωνα, * τὸν πῶζωνα τὸν Ἀαθόν.

Τὸ

Τὸ καταβαίνον ἐπὶ τὴν ὄψαν τῆς ἐνδύματός αὐτῆ, *
ὡς δρόσος Ἀερμών ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
Ὅτι ἐκεῖ ἐνετέλατο Κύριος τὴν ἐυλογίαν, * ζων
ἕως τῆς αἰῶντος.

Ὡδὴ τῆς ἀναβαθμῶν. ρλγ'. 133.

Δὲ δὴ ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον, * πάντες οἱ
δούλοι Κυεῖς.

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυεῖς, * ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ
ἄγια, * καὶ ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαί σε ὁ Κύριος ἐκ Σιών, * ὁ ποιήσας
τὸν ἔρανον, ὡς τὴν γλῶσσαν.

Δόξα ὡς νῦν. Ἄλλ. ἄλλ.

Στιχολ. η'.

Τῆς Αὐτῆς Ὠρα Γ', τῆς Ε'. τῆς ἑβδομάδος.

μία μιν, ἐν τοῖς ἤχ. β'. δ'. πλ.β'. πλ.δ'.

Ἀλληλεία. ρλδ'. 134.

Ἀνεῖτε τὸ ὄνομα Κυεῖς, * ἀνεῖτε δούλοι
Κυρίου.

Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυεῖς, * ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν.

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, * ψάλατε
τῷ ὀνόματι αὐτῆ, ὅτι καλόν.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῆ ὁ Κύριος, *
Ἰσραὴλ εἰς ἀριστοσύνην ἑαυτῆ.

Ὅτι

Ὅτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, * ἔτι ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς ἀπάντας τοὺς Θεούς.

Πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῇ ἐρημίᾳ, καὶ ἐν τῇ γῆ, * ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσου. ***

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, * ἀεραπαῖς εἰς υἱὸν ἐποίησε.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυροῦ αὐτοῦ, * ὃς ἐπάταξε τὰ περσώτικα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρόπου ἕως κτήνης.

Ἐξάπεσε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἰγύπτου, * ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσι τοῖς δέλοις αὐτοῦ.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, * καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιάς.

Τὸν Σιών βασιλέα τῆς Ἀμορραίων, * ἔτι τὸν Ὠγβασιλέα καὶ Βασίλιν, ἔτι πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

Καὶ ἔδωκε τῷ γλῶσσῷ αὐτῶν κληρονομίαν, * κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῶν αὐτοῦ.

Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, * ἔτι τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν, ἔτι γενεάν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, * ἔτι ἐπὶ τοῖς δέλοις αὐτοῦ ὡς ἀκλιθήσεται.

Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνῶν ἀργύριον, ἔτι χρυσίον, * ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχει, ἔτι λαλήσουσιν, * ὀφθαλμοὺς ἔχει, ἔτι οὐ βλέπουνται.

Ω^οτα

Ὡς τὰ ἔχασαι, Ἐκ ἐνωπιδήσονταί, * εἰδὲ γὰρ ὅστι
πνεῦμα ἐν τῷ σώματι αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτὰ, * Ἐ πάν-
τες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ὁμολογήσατε τὸν Κύριον, * οἶκος
Ἰαακώβ ὁμολογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Δαὶδ ὁμολογήσατε τὸν Κύριον, * Ἴ οἱ φο-
βέμενοι τὸν Κύριον ὁμολογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, * ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.
Ἀλληλεΐα. ρεβ'. 135.

Εὐμομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. λέλεκτ. εἰς τὸν ὄρθρο
φύλ. 53.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ ὁδὸν Ἱερουσαλήμ. ρεβ'. 136.

Εὐ Πι τῷ ποταμῷ Βαβυλωνίῳ ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν,
καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνηθεύῳ ἡμῶν τῆς Σιών.

Εὐ πὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς * ἐκρεμάσαμεν τὰ
ὄργανα ἡμῶν.

Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρεάσθησαν ἡμῶς οἱ αἰχμαλωτῶσαντες
ἡμῶς, * λέγουσιν ὠδῶν.

Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμῶς, ὕμνον, * ἄσατε ἡμῖν ἐκ
τῶν ὠδῶν Σιών.

Πᾶς ἄσωμεν τῷ ὠδῷ Κυρίου * ἐπὶ γῆς ἀλλοτείας ἢ
Εὐ ἂν ὀπληθωμάς σε Ἱερουσαλήμ, * ὀπληθωθή ἡ
δεξιὰ μου.

Κολληθή ἡ γλασά μου τῷ λάρυγγί μου, * εἰάν μή
σε μνησθῶ.

Εάν μὴ θανατόζωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, * ὡς ἐθ' ἀρχῇ τῆς ἀφροσύνης μου.

Μηδὴσι Κύριε τῶν ἁν' Ἐδὼμ * τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ.

Τῶν λεγόντων, ἐκκενῆτε, * ἐκκενῆτε ἕως τῆς θειω-
λίων αὐτῆς.

Θυγάτηρ Βαβυλῶν Θυγατέρα τῆς περὶ τοῦ ποταμοῦ, * μακάριος ὁς ἀνταποδώσῃ σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὁ ἀνταπέδω-
κας ἡμῖν.

Μακάριος, ὁς κατήσῃ, * καὶ ἐδαφίῃ τὰ νηπιά σου
φθῆς τὴν πέτραν.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ Ἀγλαΐα, καὶ Ζαχαρίας. ρλζ'. 137.

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, * καὶ
καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

Ὅτι ἠέκαστος πάντα τὰ ῥήματα τῆς σωματός μου, *
θεοσκυθήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, ἃ ἐξομολογήσο-
μαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐπὶ τῷ ἔλεός σου, ἃ τῇ ἀληθείᾳ σου, * ὅτι ἐμεγα-
λυνῶς ὅτι πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σου, ταχὺ ἐπάκουσον
μου, * πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, * ὅτι ἠέκαστος πάντα τὰ ῥήματα τῆς σωμα-
τός σου.

Καὶ ἀσάπισαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυεῖς, * ὅτι μεγάλη ἡ
δόξα Κυεῖς.

Ὅτι

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριε, ἐπὶ ταπεινὰ ἐφορεῖ, * ἢ τὰ
 ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορεύθῃ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με, * ἐπὶ
 ὄργῳ ἐχθρῶν μου ἐξέτινας χεῖρά σου, καὶ ἔσωσέ με
 ἢ δεξιά σου.

Κύριε ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμῆ, ἰ Κύριε τὸ ἐλεός σου
 εἰς τὸ αἰῶνα, * τὰ ἔργα τῶν ἐχθρῶν σου μὴ παρίδης.

Δόξα αἰῶνι. Ἄλλ. ἄλλ.

Στίχολογ. θ'.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μία μὲν ἐν τοῖς ἦχ. α'. γ'. πλ. α'. βαρ'

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, Ζαχαρίας
 ἐν τῇ δευτέρῳ. ρλη'. 138.

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με, * σὺ ἔγνωσ
 τὴν καρδίαν μου, ἐπὶ τὴν ἐγερσίαν μου.

Σὺ σιωπῆσας τὸς δειλογισμὸς μου ἀπὸ μακρόθεν, *
 τὴν τρεῖβον μου, ἐπὶ τὴν χοῖνόν μου σὺ ἐξιχρίσασας.

Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου περιείδες, * ὅτι ἐκ' ἐστὶ δό-
 λος ἐν γλώσσῃ μου.

Ἰδὲ Κύριε σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔχρατα, καὶ τὰ ἀρ-
 χαῖα, * σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἔθηκες ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά
 σου.

Ἐθαυμασώθῃ ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμῆ, * ἐκρηταιώθῃ
 ἡ μὴ δυνάμει σου πρὸς αὐτήν.

Πῶς πορεύθω ἀπὸ τῆς πινύματός σου, * ἐκ τῆς
 πινύματός σου πῶς φύγω;

Dd 2

Ἐὰν

Εἰ ἀν ἀναβῶ εἰς τὸν ἔρανόν , σὺ ἐκεῖ εἶ , * εἰ ἀν καταβῶ εἰς τὸ ἄδλω , πάρει .

Εἰ ἀν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγὰς μου κατ' ὄρθρον , * Ἐκατασκλιώσω εἰς τὰ ἔγκαθα τῆς θαλάσσης .

Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με , * καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου .

Καὶ εἶπα , ἄρα σκότος καταπατήσει με , * καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ ζυφῇ μου .

Ὅτι σκότος ἐ σκοτιώθησεται ἀπὸ σεῦ , καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτιώθησεται , * ὡς τὸ σκότος αὐτῆς , ἔπαυ Ἐ τὸ φῶς αὐτῆς .

Ὅτι σὺ ἐκτίσω τὰς νεφρὰς μου , * ἀντελάβε μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου .

Ἐξομολογήσομαί σοι , ὅτι φοβερός ἐθαυμασώθης , * θαυμάσια τὰ ἔργα σου , καὶ ἡ ψυχὴ μου γνώσκει ἔφροδρα .

Ὅκ ἐκρύβη τὸ ὕσουῶ μου ἀπὸ σεῦ , ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ , * καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς καταπύλαις τῆς γῆς .

Τὸ ἀκατέρησέν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου , * καὶ ὅτι τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται , ἡμέρας πλασθήσονται , Ἐ εἴη ἐν αὐτοῖς .

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεὸς , * λίαν ἐκρηταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν .

Ἐξαριθμήσομαι αὐτὰς , Ἐ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται , * Ἐξηγήσθω , Ἐ ἔτι εἰμι μὲν σεῦ .

Εἰ ἀν ἀποκτείνης ἀμάρτωλός ὁ Θεός , * ἀνδρες αἰμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ .

Ὅτι

Ὅτι ἐρισαί ἔσε εἰς δξαλογισμὸς, * λήφοντα εἰς μα-
ταιότητα τὰς πόλεις σε.

Οὐχὶ τὰς μπουῶτάς σε Κύριε ἐμίσησα, * καὶ ὅτι
τὰς ἐχθρὸς σε ὄξετηκόμην.

Τέλειον μῖσος ἐμίσησιν αὐτὰς, * εἰς ἐχθρὸς ἐγένον-
τό μοι.

Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γνώθι τὴν καρδίαν μου, *
ἔτασόν με, καὶ γνώθι τὰς τείβας μου.

Καὶ εἶδε εἰ ὁδοῦς ἀνομίας ἐν ἐμοί, * καὶ ὁδήγησόν με
ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Εἰς τὸ τέλος ψα' μὸς τῷ Δαβίδ. ρλθ'. 139.

Ἐξελεῖ με Κύριε ὄξ ἀνθρώπου πονηρῶ, * ἀπὸ ἀν-
δρὸς ἀδίκου ρῦσαί με.

Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, * ὅλλω τὴν
ἡμέραν παρετάσαντο πολέμους.

Ἡκόνησαν γλωῶσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφραως, * ἰὸς ἀσπί-
δων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χερῶν ἀμῆρτωλῶ, * ἀπὸ ἀν-
θρώπων ἀδίκων ὄξελεῖ με.

Οἵτινες διελογίσαντο τὴν ὑποσκελίσειν τὰ δξαβήμα-
τά μου, * ἐκρυψάν ὑπερήφανοι παγίδα μοι.

Καὶ χοινίοις διέταναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, * ἐχθ-
ρὸν τείβη σκάνδαλον ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶσὺ, * ἐνώτισα Κύριε
τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

D d 3

Κύριε,

Κύεε, Κύεε δυνάμεις τῆς σωτηρίας μου, * ἔπει-
σκίασας ὅτι τὴν κεφαλῶν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ ᾤξασθαι με Κύεε ἀπὸ τοῦ ὀπίσθου μου τὰ
ἀμάρτωλά, * διελογίζαντο κατ' ἐμὲ, μὴ ἐγκαταλί-
πης με, μὴ ποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τῆς κυκλώματος αὐτῶν, * κόπος τῆς χελεύου
αὐτῶν καλύψει αὐτὰς.

Πεσοῦνται ἔω' αὐτὰς ἀνθρώποις ἐν πνεύ, * καταβα-
λαῖς αὐτὰς ἐν ταλαιπωρίαις, ἔτι μὴ ὑποσῶν.

Ἀνὴρ γλασώδης ἔτι κατ' ὀπίσθου τῆς γῆς, *
ἄνδρα ἀδικὸν κακὰ θηροσφί εἰς διαφθοράν.

Ἐργῶν, ὅτι ποιήσῃ Κύεε τὴν κεφαλὴν τῆς πτωχῶν, *
ἔτι τὴν δίκην τῆς πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τὰ ὀνόματί σου, * ἔτι
κατοικήσουσιν οἰκίαι σου τὰς πρεσβυτέρους σου.

Ψαλμὸς τὰς Δαβίδ. ρμ'. 140.

ΚΥεε ἐκέκραξα πρὸς σὲ. λέλεκται εἰς ἔσθ.
φύλ. 162.

Συνέσωσέν με τὰς Δαβίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ
πρὸς τὸν χόμῳ. ρμα'. 141.

Φωνή μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. λέλεκται εἰς
τὴν ἔσθ. φύλ. 163.

Ψαλμὸς τὰς Δαβίδ, ὅτι κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβισα-
λὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ρμβ'. 142.

ΚΥεε εἰσέκτισον τῆς πρεσβυτηρίας μου. λέλεκται εἰς
τὸ ὄρθρ. φύλ. 9.

Ψαλμ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ πρὸς τὸ Γολιάθ. ρμγ'. 143.

Εὐλογητὸς Κύριε ὁ Θεὸς μου, * ὁ διδάσκων τὰς
 χεῖράς μου εἰς ᾠδὰτάξιν, ᾧ δακτύλους μου εἰς
 πόλεμον.

Εὐλόος μου, ἔ καταφυγή μου, * ἀνπλήπτωρ μου, καὶ
 ῥύσης μου.

Υπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῶ ἠλπιστα, * ὁ ὑπο-
 τάσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

Κύριε, πῶς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅπ' ἐγνώσθης αὐτῶ; * ἢ
 ἦς ἄνθρωπος, ὅπ' λογίζῃ αὐτῶ;

Ἄνθρωπος ἔματαιότητι ὡμοιώθη, * αἱ ἡμέραι αὐτῆ
 ὡσεὶ σκιά ᾠδὰ γασσι.

Κύριε κλίνον ἐγκανὸς, ἔ καταβηθι, * ἀψαγ ἡδ' ὀρέων
 ἔ καπνισθήσονται.

Ἄσραφον ἀσραπλῶ, ἔ σκορπεῖς αὐτὰς ἐξαπέστλόν
 τὰ βέλη σου, * ἔ σπυταράξεις αὐτὰς.

Ἐξαπέστλόν τὴν χεῖρά σου ἐξ ὑψους, * ἐξελεῖ με,
 καὶ ῥύσασί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς ἡν' ἀλλο-
 τείων.

ᾧ τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότητα, * ἔ ἡ δεξιὰ αὐ-
 τῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

Ὁ Θεὸς ᾠδ' ἡ καὶ ἡ ἀσομά σοι, * ἐν ψαλμείῳ
 δεκαχόρδῳ ψαλά σοι.

Τῷ δίδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, * τῷ λυ-
 ξεμῶν Δαβὶδ τὸ δ' ἄλλον αὐτῆ ἐκ ῥομφαίας πονηρῆς.

Ῥύσασί με, ἔ ἐξελεῖ με ἐκ χειρὸς ἡν' ἀλλοτείων, *
 ᾧ

ὣν τὸ σῶμα ἐλάλησε ματαιότητα, Ἐ ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἡ
δεξιὰ ἀδικίας.

Ὡν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἰδρυμῆμα * ἐν τῇ νεότητι
αὐτῶν.

Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμῆμα, * ὡσεὶ κε-
κοσμημῆμα ὡς ὁμοίωμα ναῦ.

Τὰ ταμῆα αὐτῶν πλήρη, * ἔξερξομῆμα ἐκ τέττε
εἰς τέτο.

Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, * πληθύνοντα ἐν
ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν, οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς.

Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμῆ, ἐδὲ δὲ ἐξόδος, * ἐδὲ
κραιγιὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.

Ἐ μακάρισαν τὸν λαόν, ᾧ ταυτά ὄντι, * μακάριος
ὁ λαὸς, ἔ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Στίχολογ. ἴ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥ.

ἐν ἦχ. β'. δ'. πλ. β'. πλ. δ'.

Αἴνεσις τῷ Δαβίδ. ρμδ'. Ι44.

Υψώσω σε ὁ Θεὸς μου, ὁ βασιλεὺς μου, * καὶ δό-
λομήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τῶ αἰῶν.

Καθ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ δόλομήσω σε, * Ἐ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος, Ἐ αἰνετὸς σφόδρα, * Ἐ τῆς μεγα-
λωπύνης αὐτῶ ἐκ ἔστι πέρας.

Τ σνεὰ, Ἐ γηρεὰ ἐπαγγέσει τὰ ἔργα σου, * Ἐ τὴν δό-
ξαμίν σου ἀπαγγέλει. Τ ἴω

Τὴν μεγαλοφρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγνωσίας σε
λαλήσῃς, * Ἐὰν ταῖς θαυμάσιά σε διηγῶνται.

Καὶ τὴν δυνάμιν τῆς φοβερῆς σε ἔρεσι, * Ἐπὶ τὴν
μεγαλωσίῃν σε διηγῶνται.

Μνήμην τῆς πλήθους τῆς χρηστότητός σε ἐξερεβύξοντα, *
Ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης σε ἀγαλλιάσονται.

Οἰκπέμων, Ἐλεήμων ὁ Κύριος, * μακρόθυμος,
Ἐπολύεσος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπτῃσι, * Ἐοὶ οἰκπεροὶ αὐτῆς
ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντα τὰ ἔργα σε, *
καὶ οἱ ὅσοί σε ἐλογισάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σε ἔρεσι, * Ἐπὶ τὴν δυναστείαν
σε λαλήσῃς.

Τὴν γνώσῃσιν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀνθρώπων τῆς δυναστείας σε, *
Ἐπὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοφρεπείας τῆς βασιλείας σε.

Ἡ βασιλεία σε, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, * Ἐπὶ
τὴν δεωποτεία σε ἐν πάσῃ γῆρα, Ἐπὶ γῆρα.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτῆς, * Ἐπὶ ὅσοις ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς.

Τὴν ποιεῖζει Κύριος πάντας τὰς καταπίπτοντας, * Ἐπὶ
τὴν ἀνορθοῖ πάντας τὰς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, * Ἐπὶ σὺ δίδως
τὴν βοήθειάν αὐτῶν ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀνοίξῃς σὺ τὴν χεῖρά σου, * καὶ ἐμπιπλῆς πᾶν ζῶον
δουλοῦσάν σου.

Δί-

Δίκα **Θ** Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, * καὶ ὅσοις ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγύς Κύριος πᾶσι τοῖς ὀπκαλεμμένοις αὐτὸν, * πᾶσι τοῖς ὀπκαλεμμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

Θ ἔλημα τῆς φοβεροῦν αὐτὸν ποιήσῃ, * καὶ τῆς δεισεως αὐτῶν εἰσακέσεται, καὶ σώσῃ αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τὰς ἀγαπῶντας αὐτὸν, * καὶ πάντας τὰς ἀμῆρτωλὺς ἐξολοθρεύσῃ.

Αίνεσιν Κυεῖς λαλήσῃ τὸ σῶμα μου, * **Θ** ὠλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸ αἶψα, * καὶ εἰς τὸν αἶψα τὸ αἶψα.

Ἄλληλῆϊα. Ἀγαίε, καὶ Ζαχαρίε. ρμέ. 145.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, * ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήσατε ἐπ' ἀρχοντας, * κ' ἐφ' ὑμῶν ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Εξελύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὀπισρέψῃ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, * ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθνήσκει πάντες οἱ θαλασσινοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, ὃς ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, * ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ὅτι Κύριον τὸ Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸ ἔρανον, **Θ** τὴν γῆν, * τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸ αἶψα, * ποιῶντα κῆριμα τοῖς ἀδικημένοις, διδόντα ξοφὴν τοῖς πεινώσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους, * Κύριος σοφοὶ τυφλούς.

Κύ-

Κύριος ἀνορθοῖ κατ' ἄκρα γυμνάς, * Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

Κύριος φυλάσσει τὰς ὀφθαλμούς, * ὄρφανόν, καὶ χήραν ἀναλήψεται, ἔσδὸν ἀμάρτων ἀφανίᾳ.

Βασιλεύσῃ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, * ὁ Θεὸς σὺ Σιών εἰς γενεάν, ἔσ γενεάν.

Ἀλληλεΐα. ρμς'. 146.

Ἄνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμὸς, * τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδωθεὶ ἀνεσις.

Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, * τὰς διασποράς Ἰσραὴλ ὅτι πωάζει.

Οἰώμενος τὰς σπιτεξίμους τὴν καρδίαν, * ἔσ δισκοβάν τὰ σπιτείματα αὐτῶν.

Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀσρων, * ἔσ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, ἔσ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτῆ, * καὶ τῆς σωτέσεως αὐτῆ ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Ἀναλαμβάνων φρενὶς ὁ Κύριος, * πεπεινῶν δὲ ἀμάρτων ἕως γῆς.

Ἐξάρατε τὰς κυεῖω ἐν ὄξομολογίῃ, * ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα.

Τῷ φειβάλλοντι τὸν ἕρανόν ἐν νεφέλαις, * τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὕετόν.

Τῷ ὄξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χέρτων, * ἔσ χλόη τῆς θάλας τῶν ἀνθρώπων.

Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, * ἔσ τοῖς νεοσσῶν κορακῶν τοῖς ὄπι κλεμμένοις αὐτοῦ. Οὐκ

428 ΦΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τῆ ἵππου θελήσῃ, * εἰδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τῆ ἀνδρὸς ὑδοκεῖ.

Ἐ ὑδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβημένοις αὐτὸν, * καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεῦθ αὐτῆ.

Ἄλληλεῖα. Ἀγχαίε, Ἐ Ζαχαεῖα. ρμζ'. 147.

Ἐ Πάινει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, * αἰνεῖ τὸν Θεὸν σε Σιών.

Οἱ ἐνίχουσε τὰς μοχλὰς τῆς πυλῶν σε, * ἐλόγησε τὰς ὑψέ σε ἐν σοί.

Οἱ πθεῖς τὰ ὄρεά σε εἰρήνην, * καὶ σέου πυρεῖ ἐμπύλων σε.

Οἱ ἀποσέλλων τὸ λόγιον αὐτῆ τῇ γῆ, * ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτῆ.

Διδόντος χόνα αὐτῆ ὡσεὶ ἔριον, * ὀμίχλῳ ὡσεὶ σποδὸν πάσοντος.

Βάλλοντο κρύσαλλον αὐτῆ ὡσεὶ ψωμῆς, * καὶ φρόσωπον ψύχας αὐτῆ τίς ὑποθήσεται;

Ἐ ἔξαποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῆ, καὶ τήξει αὐτά, * πνύσει τὸ πνεῦμα αὐτῆ, Ἐ ρυήσεται ὕδατα.

Οἱ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτῆ τῷ Ἰακώβ, * διηκώματα, καὶ κείματα αὐτῆ τῷ Ἰσραήλ.

Οὐκ ἐποίησεν ἕτως παντὶ ἔθνει, * Ἐ τὰ κείματα αὐτῆ ἐκ ἐδήλωσεν αὐταῖς. Δόξα καὶ νῦν. ἀλλ.

Ψαλ. ρμη'. ρμβ'. ρν'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Αἴσατε.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν. εἰς τὰς αἰν. φύλ. 89. 90. 91.

ΩΔΗ

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η

Μωϋσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ . α' . ι .

Ἄρδῳ βυθίστας Φαθαῶ Μωσῆς λέγει .

Α Σωμῶν τῷ Κύριε , ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι , *
ἵππον , καὶ ἀναβάτῳ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν .

Βοηθός , Ἐσκεπασῆς ἐγγύετό μοι εἰς σωτηρίαν , ἔτος
με Θεός , Ἐδοξάσω αὐτόν , * Θεός τῷ Πατρός με ,
Ἐύψώσω αὐτόν .

Κύριος σωτείβων πολέμευς , Κύριος ὄνομα αὐτῷ , *
ἄρματα Φαθαῶ , καὶ τῷ δυνάμιν αὐτῷ ἔρριψεν εἰς
θάλασσαν .

Ἐπλέκτες ἀναβάτας τεισιάτας * κατεπόντισεν ἐν
ἔρυθρᾷ θαλάσῃ .

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτὸς , * κατέδυται εἰς βυθόν ,
ὡσεὶ λίθος .

Ἡ δεξιὰ σε Κύριε δεδόξασαι ἐν ἰσχύϊ , * ἡ δεξιὰ σε
χείρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς .

Καὶ τῷ πλήθει τῷ δόξης σε * σωτέριφας τῆς ὑπεναν-
τίας .

Ἀπέειπας τὴν ὀργὴν σε , κατέφαγον αὐτὸς ὡσεὶ
καλάμῳ , * καὶ δὴ πνέματι τοῦ θυμοῦ σε δίασεν
τὸ ὕδωρ .

Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα , * ἐπάγη Ἐ τὰ κύμα-
τα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης .

Ἐἶπεν ὁ ἐχθρός , διώξας καταλήψομαι μερῶ σὺ λα ,
ἐμπλή-

ἐμπλήτω ψυχὴν μου, * ἀνελώ τῆ μαχαίρα μου, κυ-
ρεύσει ἡ χεὶρ μου.

Α' πέσῃλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτὸς θά-
λασσα, * ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.
Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς Κύριε; * πῶς ὁμοίός σοι, δε-
δοξασμένον ἐν ἀγίοις, θαυμαστὸς, ἐνδόξως ποιεῖν
τέρατα;

Ε' ζέτεινας τὸ δεξιάν σου, κατέπειν αὐτὸς γῆ, * ὠδή-
ησας τῆ δικαιοσύμῃ σου τὸν λαόν σου τῆτον, ὃν ἐλυ-
τρώσω.

Παρσκάλεσας τῆ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἀγίων σου, *
ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν, ὠδίνες ἔλαβον κατὰ
κεντρας Φιλιστίνων.

Τότε ἔσπασαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, ἔρχοντες Μωα-
βιτῶν, * ἔλαβον αὐτὸς τέρμος, ἐτάκησαν πάντες
οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ε' ππέσοι ἐπ' αὐτὸς φόβον, καὶ τέρμος, * μεγέθει
βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν.

Ε' ὡς ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε, * ἕως ἂν παρέλ-
θῃ ὁ λαός σου ἕτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτωσον αὐτὸς εἰς ὄρεα κληρονο-
μίας σου, * εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρέσω
Κύριε, ἀγίασμα Κύριε, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, ἔπ' αἰῶνα, ἔτι, *
ὅτι εἰσήλθεν ἵππον Φαραὼ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀνα-
βάταις εἰς θάλασσαν.

Καὶ

Καὶ ἐπήγαγόν ἐπ' αὐτὰς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θυλάσσης, * οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηραῖς ἐν μέσῳ τῆς θυλάσσης. Δόξα κηηνυῦ. ἀλλ.

Ωδὴ Μωϋσέως ἐν τῷ Δούπερονομίῳ. β'. 2.

Πρόσεχε ἕβανὲ, καὶ λαλήσω, * ἀκτέτω γῆ ῥήματα ἐκ σώματός μου.

Προτδοκάσω ὡς ἕτερος τὸ ἀπόφθεγμα μου, * καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου.

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρῳσιν, Ἐ ὡσαὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον, * ὅτι ὄνομα Κυεὶς ἐκάλεσα, δότε μεγαλῶσιν ἡ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτῆ, * Ἐ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῆ κείσιν.

Θεὸς πιστὸς, Ἐ ἐκ ἔσιν ἀδικία ἐν αὐτῷ, * Δίκαιος, καὶ ὅσιος ὁ Κύριος.

Ἡ μάρτυσαν ἐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ, γλυεῖα σκολιά, * Ἐ διεσραμμένη ταῦτα Κυεὶω ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ ἐχὲ σοφὸς, * ἐκ αὐτὸς ἔτὸς σε πατῆρ, ἐκτίσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε;

Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶν, * σωέτε δ' ἐπι γλυεῖς γλυεῖαν.

Ἐ περῶτισον τὸ πατέρα σε, Ἐ ἀναγελῆ σοι, * τὸς παρρεσβυτέρους σε, καὶ ἐρεῖσί σοι.

Ὅτε διεμέρισεν ὁ Ἰησοῦς ἔθνη, * ὡς διεσπειρεν ἡγὲς Ἄδαμ.

Ε' 51-

Εἶπεν ὄρα ἐθνάν κ' αἰθμόν ἀγγέλων Θεῶν, καὶ ἐχρηύθη μεεῖς Κυεῖς, λαὸς αὐτῆ Ἰακώβ, * χοίνισμα κληρονομίας αὐτῆ Ἰσραήλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, * ἐν δὲ ψαυ καύματος ἐν ἀνύδρῳ.

Εκύκλωσεν αὐτὸν, ἔπαίδευσεν αὐτὸν, * ἔδιεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσῃ νοσσιᾶν ἑαυτῆ, * καὶ ὅπῃ τοῖς νεοσοῖς αὐτῆ ἐπεπόδησεν.

Διὸς τὰς πτέρυγας αὐτῆ ἐδέξατο αὐτοῦ, * ἀνέλαβεν αὐτὸς ὅπῃ τῆ μεταφρένων αὐτῆ.

Κύριε ὁ μόνος ἦγεν αὐτὸς, * ἔκλυ' ἑμὲ ἀπὸ Θεοῦ ἀλλόγειο.

Ανεβίβασεν αὐτὸς ὅπῃ τὴν ἰχμὴν τῆς γῆς, * ἐψώμισεν αὐτοῦ γρημίματα ἀγαθῶν.

Εθῆλασε μέλι ἐκ πέτρας, * ἔλαιον ἐκ σερραῶν πέτρας.

Βέτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, καὶ σῆατο ἀρνῶν, ἔκειον ὑγνὰ ταύρων, * ἔτραγον, καὶ σῆατος νεφεῶν πυρῆ, ἔαιμα σαφυλῆς ἐπνον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, ἔενεπλήθη, * καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἦγαπημέιο.

Ελίπανθη, ἐπαχυώθη, ἐπλατυώθη, * καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸ ποιήσαι τα αὐτῆ, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτήρος αὐτῆ.

Παροξυνῶν με ἐπ' ἀλλοτείοις, * καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ε' θυ-

Ε΄ θυσαν δαιμονίοις, κῆ ε΄ Θεῶν, θεοῖς, οἷς ἐκ ἡ΄ δεισαν, * κηνοί, ε΄ πρόσφατοι ἦκασιν, οἷς ἐκ ἡ΄ δεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γληνίσαντά σε ἐγκατέλιπες, * ε΄ ἐπελάθε Θεῶν τῶν τρέφοντός σε.

Κ αἰ εἶδε Κύριος, ε΄ ἐζήλωσε, * κῆ παροξύνθη δι' ὀργλῶν ὑμῶν αὐτῶν, κῆ θυγατέρον.

Κ αἰ εἶπεν, ἀποσρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, * κῆ δέξω, τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων.

Ο΄ π γληεὰ ἐξέσραμμένη ὄσιν, * υἱοί, οἷς ἐκ ἔστι πίσις ἐν αὐτοῖς.

Α υἱοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' ε΄ Θεῶν, * παροργιστῆν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Κ αἰ γὰρ ὡς ἀζηλώσω αὐτοῦ ἐπ' ἐκ ἔθνη, * ὅπῃ ἔθνη ἀσυνέτω παροργιῶν αὐτοῦ.

Ο΄ π πῦρ ἐκκέκαυται ἐν τῷ θυμῷ μου, * καυθήσεται ἕως ἀ΄ ε΄ καρποτάτε.

Κ αταφάγεται γλῶσσαι, ε΄ τὰ γληνήματα αὐτῆς, * φλέξει μεμέλια ὀρέων.

Σ υψάξω εἰς αὐτοῦ κηκῆ, * ε΄ τὰ βέλη μου σιωπέλωσω εἰς αὐτῆς.

Τ κρόμφοι λιμῶν, κῆ βεῖσαι ὀρέων, * ε΄ ὀπιθότονος ἀνίατῶ.

Ο΄ δόντας θυρίων ἐπαποσελῶ εἰς αὐτῆς, * κῆ θυμῷ σουρόντων ὅπῃ τῆς γῆς.

Ε΄ ξωθεν ἀτεκνώσει αὐτῆς μάχαιρα, * κῆ ἐκ τῆς ταμίτων φόβος.

Ε ε

Ν εανί-

Νεανίσκοι σὺ παρθένω, * θηλάζων μὲ καθε-
σηκότος ωρεσβύτε.

Εἶπον, θλασπερᾶ αὐτῆς, * παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώ-
πων τὸ μνημόσυον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὀργλῷ ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονήσωσι, *
καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι,

Μὴ εἶποισαν, ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλῆ, * καὶ ἐχὲ Κύριος
ἐποίησε ταῦτα.

Ὅτι ἔθνη ἀπολωλεκὸς βασιλεύσει, * καὶ ἐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς ἐπισημη.

Ὅυκ ἐφρένησαν σωιέναι, * ταῦτα πάντα κατὰ δε-
ξιάδωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεταί εἰς χελίς; * καὶ δύο μετακινήσασσι
μυριάδας;

Εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτῆς, * καὶ ὁ Κύριος παρέ-
δωκεν αὐτῆς.

Ὅυ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἱ δὲ
ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων, ἡ ἀμπελος αὐτῶν, * καὶ
ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας.

Ἡ σαφυλὴ αὐτῆς, σαφυλὴ χολίς, * βότερος πικρίας
αὐτῆς.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῆς, * καὶ θυμὸς ἀσπί-
δων ἀνίατος.

Ὅυκ ἰδὲ ταῦτα πάντα σωήκαται παρ' ἐμοὶ, * καὶ
ἐσφραγίσαι ἐν τοῖς θησαυροῖς μου.

Ε΄

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, * ἐν κρηρῶν,
ὅταν σφαλῆ ὁ πῆξ αὐτῶν.

Ὅτι ἐγγύς ἡμέρα ἀπολείας αὐτῶν, * καὶ παρέσιν
ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινᾷ Κύριος τὸν λαὸν αὐτῆ, * καὶ ὅπῃ τοῖς δέ-
λοις αὐτῆ ᾠδρακληθήσεται.

Ἐἶδε γὰρ αὐτὰς ᾠδραλελυμένους, * καὶ ἐκλελοιπότες
ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρεμμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος, πῆ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, * ἐφ' οἷς
ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ σῆμα τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠδίατε, * καὶ ἐπίνετε
τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν.

Ἀνασήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, * καὶ γρηθη-
τώσαν ὑμῶν σκεπαστή.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, * καὶ ἐκ ἔστι Θεὸς πλὴν
ἐμῆ.

Ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω, * πατάξω, καὶ γὰρ
ἰάσομαι, καὶ ἐκ ἔσιν, ὃς ἔξελείτα ἐκ τῆς κρηρῆς μου.

Ὅτι ἀπὸ εἰς τὸ ἔθανόν τινὲν χεῖρά μου, * καὶ ὁμῆμα
τῆ δεξιᾶ μου, καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι πάροξυνῶ ὡς ἀσραπλῶ τινὲν μάχαιράν μου, *
καὶ ἀνδρέζεται κέματος ἡ χεὶρ μου.

Καὶ ἀνταποδώσω δίκλιν τοῖς ἐχθεσί, * καὶ τοῖς μι-
σῶσί μου ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματός, * καὶ ἡ μάχαι-
ρά μου φάγεται κρέα.

Α' φ' αἵματος ζαυματιῶν, * ἔαιχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Ἐὐφράνθητε ἔθνη ἅμα αὐτῷ, * ἔωροσωπητάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεῶν.

Ἐὐφράνθητε ἔθνη μὲν τῆ λαῶ αὐτῷ, * ἔειχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεῶν.

Ὅτι τὸ αἶμα τῷ ἡν αὐτῷ ἐκδικήσεται, * ἔκδικήσεται, ἔανταποδώσῃ δίκην τοῖς ἐχθροῖς, ἔ τοῖς μισῶσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει.

Καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος * τὴν γλῶττῃ λαῶ αὐτῷ. Δόξα καὶ γὰρ.

Περσὶ γὰρ Ἄγγελος μητρὸς Σαμυὴλ. Ὡδὴ γ' 3.

Θεὸν γαραιρεῖ σείρα πίπτεισα ξένους.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ἤψωθη κέερα μου ἐν Θεῷ μου, * ἐπλατώθη σῶμα μου ἐπ' ἐχθροῖς μου, ἠυφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Ὅτι ἐκ ἔσιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, ἔ ἐκ ἔστι δίκη σου, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἔ ἐκ ἔσιν ἅγιος πλῆρω σου.

Μὴ κωχᾶσθε, ἔ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχῆν, μὴ δὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τῷ σώματος ὑμῶν.

Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, * ἔ Θεὸς ἐτοιμάζων ὅτι ποδῶμα αὐτῷ.

Ἦ ὄξον διωατῶν ἠθένησε, * ἔ οἱ ἀθενουῶτες ὠλεζώσαντο διώαμιν.

Πλήρεις ἄρτων, ἠλατῶθησαν, * καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γλῶττῃ.

Ὅτι

Ὅτι σείρα ἔτεκεν ἐπ'αὐτῆς, * καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠδένησε.

Κύριος θανατοῖ, καὶ ζωογονεῖ, * κατὰ γὰρ εἰς ἄδ'α, καὶ ἀνάγ'α.

Κύριος πτωχίζει, καὶ πλεθίζει, ταπεινοῖ, ἔ ανυψοῖ, * ἀνιστὰ ἀπο γῆς πένητα, καὶ ἀπο κοπείας ἐγείρει πτωχόν.

Τὸ καθήστω αὐτὸν μὲτ' ἡμιθνησῶν λαῶν, * καὶ θρόνε δόξης κατακληρονομεῖν αὐτόν.

Διδῶς δόχλῳ τῶν δόχλῳ, * καὶ δόλοισιν ἐπιδικάσ.

Ὅτι ἐκ ἐπιχέει δωματὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύει αὐτῆς, * Κύριος ἀδενῆ ποιήσει τὸ ἀντίδικον αὐτῆς, Κύριος ἀγίος.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, ἔ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆς, * καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλέσιος ἐν τῶν πλέτω αὐτῆς.

Ἀλλ' ἢ ἐν τέτω καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, * ἐν τῶν σωπιῶν, ἔ γνώσκαι τὸν Κύριον, ἔ ποιῆν κεῖμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κύριος ἀνέβη εἰς ἔρανεσ, καὶ ἐβρόντησεν, * αὐτὸς κενεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσατο ἰσχύ τῶν βασιλεῦσιν ἡμῶν, * ἔ ὑψώσεται κέρας ῥηισῶν αὐτῆς.

Περσὶ γὰρ Ἀββακὺμ ἔ Προφήτῃ. Ωδὴ δ' 4.

Τῶν τε λόγων κένωσιν Ἀββακὺμ φράσον.

Κύριε εἰσακήκοα τῶν ἀκουσῶν σε, καὶ ἐφοβήθην, * Κύριε κατενόησα τὰ ἔργα, σε ἔ ὄξεις ἴω.

Εν μέσῳ δύοζώων γνωσθήση, * ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ
ἕτη ὀπιγνωσθήση.

Εἶν τὰ παρῆναι τὴ κμηθὸν ἀναδειχθήση, * ἐν τῷ ταρῶ
χθῆναι τὴν ψυχλῶμα, ἐν ὀργῇ ἐλέεσ μνησθήση.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει, * Ἐὶ ὁ ἄγιος ἐξ ὄρκου κα-
τασκήσασθαι.

Εὶ κάλυψεν ἔρανὸς ἡ ἀρετὴ αὐτῆ, * καὶ τῆς αἰνέσεως
αὐτῆ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγετο αὐτῆ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερσὶν αὐ-
τῆ, * καὶ ἔδετο ἀγάπην κραταιὰν ἰχθύος αὐτῆ.

Πρὸ ποροσώπων αὐτῆ ποροσέσται λόγος, * καὶ ἐξελεύ-
σεται εἰς παμδαίαν καὶ πόδας αὐτῆ.

Ἐΐση, καὶ ἔσα λῶθη ἡ γῆ, * ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.
Διεθρύβη τα ὄρη βίβα, ἐτάκησαν βεννοὶ αἰώνιοι, *
πορείας αἰώνιος αὐτῶν ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σ κηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται, * σκηνὴ γῆς
Μαδιάμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀ θυ-
μός σε, * ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὀρμημά σε;

Ὁπὸπιβήση ὀπι ὀδυ ἰπώας σε, * Ἐὶ ἰπώασία σε
σωπεία.

Εὶ ντείνων ἐντενεῖς τὸ τέξον σε, * ὀπι σκῆπτρα, λέ-
γει Κύριος.

Ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ, ὀφονταί σε, * καὶ ὀδινῆσαι λαοί.
Σ κορπίζων ὕδατα πορείας, * ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φω-
νὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Εὶ πῆθη

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, * καὶ ἡ σελιώη ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς.

Ἐἰς φῶς βολίδες σε πορεύονται, * εἰς φέγος ἀσρα-
πῆς ὀπλων σε.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γλῶ, * καὶ ἐν θυμῷ κατάξῃς
ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῶ σε, * τὲ σῶσαι ἑσὺ Χρι-
στὸς σε ἐλήλυθας.

Ἐβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, * ὀξήχθεις
δυσμῆς ἕως ξαχήλας εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεισθήσον-
ται ἐν αὐτοῖς, * δεικνύσεις χαλινὰς αὐτῶν, ὡς ὁ
ἰσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν ἑσὺ ἵππους σε, * τα-
ράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτόθη ἡ καρδία μου, * ἀπὸ φο-
νῆς πρὸς ὁδοῦν χιλιῶν μου.

Καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀσά μου, * Ἐν ἐμοὶ ἐπι-
εβλήθη ἡ ἰχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, * τὲ ἀναβῆναί
μου εἰς λαὸν παροικίας μου.

Διόπισυκὴ ἔκαρποφορήσει, * καὶ ἐκ ἔστη γυνήματα
ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ψύσσεται ἔργον ἐλαίας, * καὶ τὰ πεδία ἔποιήσει
βροσιν.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρέβητα, * Ἐχ ὑπάρ-
ξουσιν βόες ὅτι φάτναις.

Εὐχόμενος δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιᾶσμαι, * χαρήσομαι
ὅτι τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Κύριε ὁ Θεός μου δυνάμεις μου, * ἢ τάξει σου πύ-
δας μου εἰς σωτέλειαν.

Καὶ ὅτι τὰ ὑψηλὰ ὀπιβιβᾷ με, * ἥ νικῆσαί με ἐν
τῇ ἀδῆ αὐτῆ.

Προσώχη Ἡσαΐα τῷ Προφήτῃ. Ωδή ε΄. 5.

Ἡσαΐα παρόρρησις, ὁ χηρὸς πλεον.

Εἰς νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σε ὁ Θεός,
διότι φῶς τὰ πνεύματά σε ὅτι τῆς γῆς.

Δικαιοσύνη μάθετε οἱ ἐνοικῆντες ὅτι τῆς γῆς,
πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής, ἔμῃ μάθη δικαιοσύνη, ὅτι
τῆς γῆς ἀλήθειαν ἔμῃ ποιήση.

Ἀρθῆτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου,
Κύριε ὑψηλός σε ὁ βεαχίων, ἔκ ἡδυσαν, γρόντες
δὲ αἰχμηθήτωσαν.

Σῆλος λήφεται λαὸν ἀπαύδωτον, * ἔνω πῦρ τῶν
ὑπεναντίας ἔδετα.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνη δὸς ἡμῖν, * πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, κτήσαι ἡμᾶς, * Κύριε ἔκτός σε
ἄλλον ἐκ οἴδαμην, τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶντες ἔμῃ ἴδωσιν, * οἱ δὲ ἰατροὶ ἔμῃ
ἀναστήσωσι.

Διὰ τὸ ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, * ἔῃας πᾶν
ἄρσεν αὐτῶν.

Πε-

Πέθετε αὐτοῖς καὶ Κύριε, * ἑτάσεις καὶ τοῖς
ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημεν σε, * ἐν θλίψει μικρῇ
ἢ παρθένα σε ἡμῖν.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τὸ τεκεῖν, * καὶ ὅτι τῇ
ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, ἔπος ἐγγυήθημεν τὰ ἀγα-
πητῶ σε.

Διὰ τὸ φόβον σε Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, ὡδί-
νήσαμεν, * καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίη-
σαμεν ὅτι τῆς γῆς.

Οὐ πεσέμεθα, * ἀλλὰ πεσέντων οἱ ἐνοικῆντες ὅτι
τῆς γῆς.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, ὡς ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνη-
μείοις, * ὡς ἀφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ ὡδὶν σέ, ἰαμα αὐτοῖς ἔσω, * ἡ δὲ
γῆ τῆς ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σε, ἀπέ-
κλεισον τὸ θύραν σε, * ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὕσιν,
ἕως ἂν παρέλθοι ἡ ὀργὴ Κυρίου. Ωδὴ 5.

Ἐκ θεοῦ ἐκράϊγασεν Ἰωάννης λέγων.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, *
καὶ εἰσήκουσέ με.

Ἐκ κοιλίας ἀδία, κλαυθῆς μου, * ἤκουσας φωνῆς μου,
Ἀπὸ ῥιφῆς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, * καὶ
ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σε, * ὡς τὰ κύματα σε ἐπὶ
ἐμὲ διήλθον. Καὶ γὰρ

Κ ἀγὼ εἶπον, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σε, * ἅσα
 προσθήσω τῆ ὀπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σε;

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, * ἄβυσσος ἐκύ-
 κλωσέ με ἐσχάτη.

Εἶδον ἡ κεφαλή μου εἰς χισμὰς ὀρέων, * Κατέβην εἰς
 γλῶσσοις, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κήτοχοι αἰώνιοι.

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου * πρὸς σὲ Κύριε
 ὁ Θεός μου.

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμῆ τλὴ ψυχῶν μου, * τῆ Κυ-
 εῖς ἐμνήσθη.

Καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσδοχὴ μου, * πρὸς ναὸν τὸν
 ἅγιόν σε.

Φυλασόμενοι μάτια, Ἐ ψαύθη, * ἔλεον αὐτοῖς
 ἐγκατέλιπον.

Εγὼ δὲ μὴ φωνῆς αἰνέσεως, καὶ ἐξομολογήσεως θύσω
 σοι, * ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω εἰς σωτηρίαν μου τῷ
 Κυρίῳ.

Προσδοχὴ τῷ ἁγίῳ ξιάν παίδων. Ὡδὴ ζ'. 7.

Αἶνος φλόγα σβέννυσι τῷ ξιαν παίδων

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός τὸν πατέρα ἡμῶν, * Ἐ
 αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς ὄν-
 αἰάνας.

Οτι δίκαιος εἶ ὅπι πάντων, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, * καὶ
 πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, Ἐ ἀθέαι αἰ ὁδοί σου.

Καὶ πᾶσαι αἰ κείσεσθε ἀληθείς, * Ἐ κείματα ἀλη-
 θείας ἐποίησας.

Κατὰ

Κατὰ πάντα, ἀ' ἐπήγαγες ἡμῖν, * Ἐὖτε τὴν πόλιν
τὴν ἀγίαν τῆς πατέρος ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσιν ἐπήγαγες ταῦτα πάντα
ἐφ' ἡμᾶς, * διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν, ἀποστῆναι ἀπὸ σε, *
Ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, Ἐπὶ τὸ ἐν ὄρειν σε ἐκ ἡκίσταμεν.

Οὐ δὲ συνεπιρρήταμεν ἔδὲ ἐποίησαμεν καθὼς ἐνετεί-
λω ἡμῖν, * ἵνα εὖ ἡμῖν γήσεται.

Καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, * Ἐ πάντα ὅσα ἐπή-
γαγες ἡμῖν, ἀληθινῆς κρίσιν ἐποίησας.

Καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων,
ἐχθίστων, ἀποστατῶν, * Ἐ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονη-
ροτάτῳ ᾧ ὄρα πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν ἐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ σῶμα, * αἰχύνῃ, καὶ ὄνει-
δος ἐγρηθήμεν τοῖς δόλοισι σε, καὶ τοῖς σεβομήτοις σε.

Μὴ δὴ ᾧ ὄρα δώσης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σε,
καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σε, * καὶ μὴ ἀπο-
σῆσης τὸ ἔλεός σε ἀφ' ἡμῶν.

Διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σε, * καὶ διὰ
Ἰσαὰκ τὸ δούλον σε, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἀγιόν σε.

Ὅτι ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, * ὡς τὰ
ἄσπρα πτεῖρα ἐρανεῖ, Ἐ ὡς τὴν ἄμμον τὴν ᾧ ὄρα τὸ χεῖ-
λος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι Δεασούτα, ἐσμικρῶθημεν ᾧ ὄρα πάντα τὰ ἔθνη, *
καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον διὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ ἐκ ἔσιν ἐν τῷ κηρῷ τέτρω ἀρχον, καὶ φεσφήτης
καὶ ἠγέμενθ, ἐδὲ ὀλοκαύτωσις, ἐ δὲ θυσία, ἐ δὲ
φεσφρα, ἐ δὲ θυμίαμα, * ἐ τὸ πθ τὲ κερπῶ-
σαι ἐνώπιόν σε, καὶ δῶρεῖν ἔλεθ.

Α' λλ' ἐν ψυχῇ σωτηριμμένη, καὶ πνύματι ταπει-
νώσεως, * φεσφδεχθίμεν ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριάν
κὴ ταύραον, Ἐ ὡς ἐν μειράσιν ἀργάν πόνων.

Ο ὑπο γήμεθω ἢ θυσία ἠμῶ, ἐνώπιόν σε σήμερον,
καὶ ἐκτελείδω ὀπαθέν σε, * ὅπ ἐκ ἔσιν αἰχμή τοῖς
πεποιθέσιν ὅπὶ σοί.

Καὶ νυῶ ὄξακολεθῆμεν ἐν ὄλη καρδία, καὶ φοβέ-
μθά σε, * κὴ ζητέμεν τὸ φρόσωπόν σε, μὴ κατα-
χύνης ἡμῶς.

Α' λλά ποίησον μῦθ ἠμῶ κὴ τῶ ὀπείκειάν σε, κὴ κὴ
τὸ πλῆθος τὲ ἐλέες σε, * ὄξειλῆ ἡμῶ κὴ τὰ θαυ-
μάσιά σε, κὴ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σε Κύριε.

Καὶ ἐνθαπείησαν πάντες, * οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς
δέλοις σε κακά.

Καὶ καταίχνηθῆσαν * ἀπὸ πάσης δυναστείας.

Καὶ ἠίχως αὐτῶν σωξίθειν, κὴ γνώποσαν, ὅπ σου εἶ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς μόνος, * κὴ ἐνδοξοι ἐφ' ὄλην τῶ οἰκεμῶν.

Καὶ ἐ δὲ διέλιπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτῶ ὑπηρεταί
τὲ βασιλέως, * κἀόντες τῶ κἀμινον νάφθη, πῶσῃ
καὶ συποῖω, Ἐ κληματίδι.

Καὶ διεχέιτο ἠ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίν, * ἐπὶ πῆχῶς
τεσσαεξέκοντα ἐννεά.

Καὶ

Καὶ διώδωκε ἐνεπίεισεν, * εἰς εὐρεῖ πῶδι τῶ
 κάμινον ἢ Καλδαίων.

Ὁ δὲ Ἀγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα * τοῖς πῶδι τὸν
 Ἀζαριαν εἰς τῶ κάμινον.

Καὶ ὄξεπύναξε τῶ φλόγα τῆ πυρὸς * ἐκ τῆ καμίνε.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆ καμίνε, * ὡς πνεῦμα δρό-
 σε δρασσεῖζόν.

Καὶ εἶχ ἡφάτο αὐτῶν καθόλα τὸ πῦρ, * εἰ δὲ ἐλύ-
 πησεν, εἰ δὲ παρλώχλησεν αὐτῆς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ὄξε ἐνὸς σώματος, ὕμνον, * ἐ δι-
 λόγην, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῆ καμίνῳ λέγοντες.

Ἡ ἢ ἱερῶν ὕμνησις, ἡ ἡδὸν νέοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἢ πατέρον ἡμῶν, * ἐ
 ὑπερύμνητος, ἐ ὑπερυψέμενος εἰς εὐδὸν αἰῶνας.

Καὶ δόλογημῶν τὸ ὄνομα τῆς δόξης σε τὸ ἅγιον, *
 τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψέμενον εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημῶν εἶ ἐν τῶ ναὸ τῆ ἀγίας δόξης σε, * ὁ
 ὑπερύμνητος, ἐ ὑπερυψέμεν ἐν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημῶν εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, καθήμενος ἐπὶ
 ἢ Χερουβιμ, * ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψέμε-
 ν ἐν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημῶν εἶ ὅτι θρόνε δόξης τῆ βασιλείας σε, *
 ὁ ὑπερύμνητος, ἐ ὑπερυψέμενος εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογημῶν εἶ ἐν τῶ σερῶματι τῆ εὐανθῆ, * ὁ ὑπε-
 ρύμνητος. καὶ ὑπερυψέμεν ἐν εἰς τὰς αἰῶνας.

† Γμν

“Γμῶν τῶν ἀγίων ξυῶν παίδων . Ωδὴ η΄ . 8 .

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε , & ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυεῖς , ἔρανοι Κυεῖς τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε , κὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα , τὰ ὑπεράνω τῆς ἔρανων ,
πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυεῖς τὸν Κύειον , * ὕμνεῖτε , &
ὕπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε ἥλιος , & σελιῶν , ἀστρα τῆς ἔρανης τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε , κὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος , κὶ δρόσος , πάντα τὰ πνώματα τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε , κὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε πῦρ , κὶ καῦμα , ψύχος , κὶ καύσων τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε , καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε δρόσοι , καὶ νιφετοὶ , πάροι , κὶ ψύχος τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε κὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε πάχαι , κὶ χόνες , ἀστραπαὶ , κὶ νεφέλαι τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε , καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε φῶς , κὶ σκότος , νύκτες , κὶ ἡμέραι τῆς Κύειον , *
ὕμνεῖτε κὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐλογεῖτε ἡ γῆ , ὄρη , κὶ βενοὶ , πάντα τὰ φύσμενα ἐν αὐτῇ τὸν Κύειον , *
ὕμνεῖτε , καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας .

Εὐ-

Εὐλογεῖτε πηγὰς, θάλασσαν, καὶ πόταμοι, κήτη,
καὶ πάντα τὰ κινέμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, *
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τῆ ἔρανος, τὰ θηρία,
καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῆ ἀνθρώπων, δόλογοι Ἰσραὴλ, τὸ
Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυεῖς, δῶλοι Κυεῖς, τὸν Κύριον, *
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχὰς δικαίων, ὅσοι καὶ
ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, *
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Πρεσβύτεροι, καὶ Μάρτυρες Κυ-
εῖς, τὸν Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν
εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Πατέρας, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν
Κύριον, * ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς πάντας τὰς
αἰῶνας.

Ἄνεμνοι, εὐλογεῖτε, προσκυνεῖτε τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψεῖτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἄνεσις Μητρὸς Παρθένου κόρης. Ὡδὴ θ΄. 9.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μετὰ τὸν Κύριον. λέλεκτ. εἰς
τὸν ὄρθρ. φύλ. 72.

Πε-

Προσβλήτε τῷ Θεῷ Ζαχαρίας.

Ὁ Ζαχαρίας ὄμιλον παίδων τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, * ὅτι ἐπέσκεψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγαγεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν, * ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῷ πατρὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματός σου τῶν αἰώνων, * τῶν αἰώνων ἡμεῖς.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, * καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποίησά μοι ἔλεος, ὡς τῶν πατέρων ἡμῶν, * μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Ὁρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τῷ πατρί σου ἡμῶν, * ὅτι δέξασθαι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυαθέντας.

Λαξέσθαι αὐτῷ ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνη, * ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ πατρί μου, Θεῷ Ζαχαρίας, ἐποίησά μοι ἔλεος, ὡς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἐπέσκεψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Τὸ δέξασθαι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυαθέντας.

Εν οἷς ἐπέσκεψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὑψους, * ὅπως φάναί τοις ἐν σκότει, καὶ σκιαὶ θανάτου καὶ σκηνῶν.

Τὸ καθίσθαι τὰς πόδας ἡμῶν, * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐλεος τῷ Θεῷ Ζαχαρίας, καὶ τῶν ὁσίων.

ΕΥΑΓ-

Ἄγαθὸν τὸ ψαλ. 5α'. φύλ. 359	Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα καν. ψ. 5ζ'. φ. 366
Ἀγαλλιᾶσθαι δίκαιοι. ψ. λβ'. φ. 277	Γνωστὸς ἐν. ψ. οε'. φ. 337
Ἀγαλλιᾶσθαι τῷ Θεῷ. ψ. ω'. φ. 349	Δεῦτε ἀγαλλ. ψ. 5δ'. φ. 362
Ἀγαπήσω. ψ. ιζ'. φ. 258	Δίκασον. ψ. λδ'. φ. 380
Αἶνε ἡ. ψ. ρμέ'. φ. 426	Ἐὰν μὴ. ψ. ρκς'. φ. 410
Ἀινεῖτε παῖδες. ψ. ριβ'. φ. 389	Εἰ ἀληθῶς. ψ. νζ'. φ. 310
Αἰνεῖτε τὸ κύριον. ψ. ρισ'. φ. 50	Εἰ μὴ ὅτι. ψ. ρκγ'. φ. 409
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα. ψ. ρλδ'. φ. 415	Εἶπα φυλ. ψ. λή. φ. 288
Αἰνεῖτε τὸν. ψ. ρμς'. φ. 427	Εἶπεν ἄφρων. ψ. νβ'. φ. 307
Αἰνεῖτε τὸ κύριον ἐκ τῆς ἔραν. ψ. ρμη'. φ. 89	Εἶπεν ἄφρ. ψ. ιγ'. φ. 255
Αἰνεῖτε τὸν θεόν. ψ. ρν'. φ. 91	Εἶπεν ὁ κύριον. ψ. ρθ'. φ. 386
Ἀκήσατε. ψ. μή. φ. 302	Εἰσάκκσον κύριον. ψ. ις'. φ. 134
Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ. ψ. ξέ'. φ. 318	Εἰσάκκσον ὁ Θεὸς. ψ. ζ'. φ. 314
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ. ψ. 5θ'. φ. 368	Εἰσάκκ. ὁ Θεὸς φωνῆς με. ψ. ξγ'. φ. 316
Ἀναστήτω. ψ. ξζ'. φ. 320	Ἐκ βαθύων. ψ. ρκθ'. φ. 164
Ἄσατε. ψ. ρμθ'. φ. 90	Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κτ'. ψ. ν'. φ. 137
Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα- κανόν. ψ. 5έ'. φ. 303	Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ὅτι κατεπατ. ψ. νε'. φ. 308

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλεη-
 σόν με. ψ. νς'. φ. 309
 Ἐλεον κὴ κρ. ψ. ρ'. φ. 122
 Ἐνέγκατε. ψ. κη'. φ. 273
 Ἐν ἐξόδῳ. ψ. ριγ'. φ. 389
 Ἐν τῷ ἐπικ. ψ. δ'. φ. 221
 Ἐν τῷ ἐπ. ψ. ρκε'. φ. 410
 Ἐνώπια ὁ. ψ. νδ'. φ. 141
 Ἐξελεῖμαίεν. ψ. νη'. φ. 311
 Ἐξελεῖμε κύρ. ψ. ρλθ'.
 φ. 421
 Ἐξηρῶξατο ἡ. ψ. μδ'.
 φ. 297
 Ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυ-
 εῖω, κὴ. ψ. ρδ'. φ. 371
 Ἐξομολ. τῷ κυεῖω ὅπ
 Χριστὸς. ψ. ρε'. φ. 374
 Ἐξομολ. τῷ κυεῖω ὅπ.
 ψ. ρς'. φ. 379
 Ἐξομολ. τῷ κυρ. ψ. ριζ'.
 φ. 50
 Ἐξομολ. τῷ κυρ. ψ. ρλε'.
 φ. 53
 Ἐξομολογ. ψ. θ. φ. 250
 Ἐξομολογ. ψ. οδ'. φ. 336
 Ἐξομολογ. ψ. ρί. φ. 387
 Ἐξομολογῆσ. ψ. ρλζ'.
 φ. 418
 Ἐπάγει. ψ. ρμζ'. φ. 428
 Ἐπακέσαι. ψ. ιθ'. φ. 264
 Ἐπὶ τῷ κυρ. ψ. ι'. φ. 254
 Ἐπὶ σοὶ κύρ. ἡλπ. ψ. ο'.
 φ. 327
 Ἐπὶ κύρ. ἡλπ. μὴ κα-
 ταιχ. ψ. λ'. φ. 224
 Ἐπίστωσα. ψ. ριέ'. φ. 49
 Ἐπὶ τῷ ποταμ. ψ. ρλς'.
 φ. 417
 Ἐποίμη. ψ. ρζ'. φ. 382
 Εὐδόκησ. ψ. πδ'. φ. 148
 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν
 κυρ. καὶ. ψ. ρβ'. φ. 7
 Εὐλ. ἡ ψυχ. κύριον, κυρ.
 ψ. ργ'. φ. 157
 Εὐλογῆσω τὸν κύρ. ψ. λγ'.
 φ. 279
 Εὐλογητὸς κύρ. ψ. ρμγ'.
 φ. 423
 Εὐφράνθην. ψ. ρκα. φ. 407
 Ἐὼς πότε. ψ. ιβ'. φ. 223
 Ἠγάπησα. ψ. ριδ'. φ. 391
 Ἠγατὲς. ψ. ρκ. φ. 407
 Θεός

Θεός ἐκδικήσ. ψ. 57'. φ. 360	Μακαρ. ἀνὴρ ὡς ἐκ ἐπο- ρῶ. ψ. α'. φ. 245
Θεός Θεῶν. ψ. μθ'. φ. 304	Μακαρ. ἀνὴρ ὁ φοβέμεν. ψ. ρια'. φ. 388
Ἰδὲ δὴ π. ψ. ρλβ'. φ. 414	Μακ. ὁ στω. ψ. μ'. φ. 292
Ἰδὲ δὴ. ψ. ρλγ. φ. 415	Μακ. οἱ ἄμ. ψ. ρη'. φ. 392
Ἰνα πὶ ἐφρ. ψ. β'. φ. 246	Μακάρειοι πάντες. ψ. ρκζ'. φ. 411
Ἰνα πὶ ὁ Θ. ψ. ογ'. φ. 334	Μ. ὠν ἀφεί. ψ. λα'. φ. 276
Κλίνον κύρ. ψ. πέ'. φ. 149	Μέγας κύρ. ψ. μζ'. φ. 301
Κεῖνόν με. ψ. κέ'. φ. 271	Μὴ παραζ. ψ. λς'. φ. 284
Κεῖνόν μοι. ψ. μβ'. φ. 294	Μνήσθητι κ. ψ. ρλα'. φ. 413
Κύρει ἐδοκ. ψ. ρλη'. φ. 419	Ὁ Θεός ὁ Θεός. ψ. κα'. φ. 266
Κ. εἰσάκασ. ψ. ρα'. φ. 368	Ὁ Θεός ἐν τοῖς ὠσίν. ψ. μγ'. φ. 295
Κ. εἰσάκασ. ψ. ρμβ'. φ. 9	Ὁ Θεός ἡμῶν καταφυγὴ. ψ. μέ'. φ. 299
Κ. ἐκέκρ. ψ. ρμ'. φ. 162	Ὁ Θ. Θεῶν. ψ. μθ'. φ. 304
Κ. ἐν τῇ δυν. ψ. κ'. φ. 265	Ὁ Θ. ἐν πα. ψ. νγ'. φ. 141
Κ. κατὰφυγ. ψ. πθ'. φ. 120	Ὁ Θ. ἀπόσ. ψ. νθ'. φ. 313
Κ. μὴ παρ' θυμ. ψ. 5'. φ. 2	Ὁ Θεός. ψ. ξβ'. φ. 4
Κ. μὴ παρ'. ψ. λζ'. φ. 2	Ὁ Θ. οἰκτ. ψ. ξς'. φ. 202
Κ. ὁ Θεός. ψ. ζ'. φ. 247	Ὁ Θ. εἰς. ψ. ξθ'. φ. 196
Κ. ὁ Θεός τ'. ψ. πζ'. φ. 5	Ὁ Θ. τὸ. ψ. οα'. φ. 330
Κ. ὁ κύριος. ψ. η'. φ. 249	Ὁ Θ. ἡλθουσ. ψ. οη'. φ. 346
Κ. ἐκ ὑψ. ψ. ρλ'. φ. 412	
Κύρ. πὶ ἐπληθ. ψ. γ'. φ. 2	
Κ. τίς παρ. ψ. ιδ'. φ. 256	
Κ. ποιμαίν. ψ. κε'. φ. 269	
Κ. φωτισμ. ψ. κς'. φ. 194	

Ο' Θ. ἔστ. ψ. πα'. φ. 351	Τὰ ἐλέησα. ψ. πη'. φ. 354
Ο' Θ. πῖς. ψ. πβ'. φ. 351	Τὰ ῥήματα. ψ. ε'. φ. 119
Ο' Θ. πῖν. ψ. ρη'. φ. 384	Τὴν γκαυχᾶ. ψ. να'. φ. 306
Οἱ θεμέλ. ψ. πς'. φ. 353	Τὸ κυεῖς. ψ. κγ'. φ. 270
Οἱ ἔραροι. ψ. μή. φ. 263	Ἐπομύων. ψ. λθ'. φ. 289
Οἱ πεποιθ. ψ. ρκδ'. φ. 409	Ἐψώσω σε. ψ. κθ'. φ. 274
Ο' κατοικῶν. ψ. σ'. φ. 143	Ἐψώσω σε ὁ Θεός μου.
Ο' κύρ. ἐβασίλυσεν ὠ-	ψ. ρκδ'. φ. 424
φρεπ. ψ. σβ'. φ. 360	Φησὶν ὁ πα. ψ. λε'. φ. 283
Ο' κύρ. ἐβασ. ἀγαλλιάσθω	Φύλαξόν με. ψ. ιε'. φ. 257
ψ. σς'. φ. 364	Φωνῆ μου. ψ. ος'. φ. 338
Ο' κύρ. ἐβασιλ. ὀργιζέ-	Φωνῆ μου. ψ. ρμα'. φ. 163
σθωσ. ψ. ση'. φ. 367	Ὡς ἀγαθός. ψ. οβ'. φ. 331
Ὅν Τρόπον. ψ. μα'. φ. 293	Ὡς ἀγαπ. ψ. πγ'. φ. 147
Ο' ποιμαίν. ψ. οθ'. φ. 348	ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ὠδῶν.
Οὐχὶ τὰ Θ. ψ. ξα'. φ. 315	Ἄσωμην τὰ ὠ. α'. φ. 429
Πάντα τὰ. ψ. μς'. φ. 300	Πρόσεχε ἐρ. ὠ. β'. φ. 431
Πλεονέκεις. ψ. ρκη'. φ. 412	Ἐστρεώθη ἡ ὠ. γ'. φ. 436
Πρὸς κύρ. ψ. ριβ'. φ. 406	Κύριε εἰσακ. ὠ. δ'. φ. 437
Πρὸς σὲ κύρ. ψ. κδ'. φ. 135	Ἐκ νυκτός. ὠ. ε'. φ. 440
Πρ. σε ἦρα. ψ. ρκβ'. φ. 408	Εβόησα. ὠ. σ'. φ. 441
Πρὸς σὲ κύρ. ψ. κζ'. φ. 272	Εὐλογ. εἰ κύρ. ὠ. ζ'. φ. 442
Προσέχετε. ψ. οςζ'. φ. 340	Εὐλογ. εἰ κύρ. φ. 445
Σοὶ φρέπια. ψ. ξδ'. φ. 317	Εὐλογεῖτε. ὠ. η'. φ. 446
Σάσόν με κ. ψ. ια'. φ. 254	Μεγαλῶ. ὠ. θ'. φ. 72
Σάσόν με ὁ. ψ. ξη'. φ. 324	Εὐλογητὸς κύρ. φ. 448

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ

Ἐν τοῖς ἑπτὰ Κυριακῶν ὄρθροις λεγόμενα .

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄. κατὰ Ματθαῖον .

Τὼ καθεὶ ἑκείνω , οἱ ἔνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν , εἰς τὸ ὄρος ἕτερον ἔτι αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς . Καὶ ἰδόντες αὐτὸν , προσκύνησαν αὐτῷ . οἱ δὲ ἐδίστασαν . Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς , ἐλάλησεν αὐτοῖς , λέγων . ἐδόθη μοι πάντα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ , καὶ ἐπὶ γῆς . Πορεύθεντες ἔν , μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη , βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς , καὶ τῶ Υἱῶ , καὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος . διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμιν ὑμῖν . καὶ ἰδοὺ , ἐγὼ μὲν ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας , ἕως τῆ σωτηρίας τῶ αἰῶνος . Ἀμήν .

ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄. κατὰ Μάρκον .

Τὼ καθεὶ ἑκείνω , διαγυνομένη τῶ σαββάτε , Μαρία ἡ Μαγδαλινῆ , καὶ Μαρία ἡ τῶ Ἰακώβου , καὶ Σαλώμη ἡ γόρασαν ἀρώματων , ἵνα ἐλθῶσιν ἀλείψωσιν τῷ Ἰησοῦν . Καὶ λίαν προσὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον , ἀνατείλαντες τῶ ἡλίω . Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτὰς . τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῶ μνημεῖου ; Καὶ ἀναβλέψασα , θεωροῦσιν ὅτι ἀποκυλίσει ὁ λίθος . ἦν γὰρ μέγας σφόδρα . Καὶ εἰσελθῶσιν εἰς τὸ μνημεῖον , εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς , περιβεβλημένον σολὴν λευκὴν , καὶ ἐξεθαμβήθησαν . Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς . μή

FF 3

ἐπε-

ἐκθαμβείατε. Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρινὸν τὸν ἐσαυρομένον· ἠγέρθη, ἐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτὸν· Ἄλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι παράγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθῶσιν ταχὺ, ἐφυγον ἀπὸ τῶ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἐκστασις. καὶ ἐδὲν εἶπον· ἐροβέντο γάρ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'. κατὰ Μάρκον.

Τὼ κληρὸς ἐκείνω ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς παρὼς παρὼς σαββάτου, ἐφάνη παρὼς Μαρία τῇ Μαγδαλινῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκεῖνη δὲ πορρωθεύσα, ἀπήγαγε τοῖς μετ' αὐτῆς γενομένοις, πενθῶσι καὶ κλαίεσι. Καὶ κείνοι ἀκέσαντες ὅτι ζῆ, καὶ ἐδέχθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίσησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα διὸν ἐξ αὐτῶν περὶ εἰπατέσιν ἐφανερῶς ἐν ἑτέρῃ μορφῇ, πορρωμένοις εἰς ἀγρόν. Καὶ κείνοι ἀπελθόντες, ἀπήγαγαν τοῖς λοιποῖς, ἐδὲ ἐκείνοις ἐπίσθυσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἐνδεχῶς ἐφανερῶς, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐξηγερούμενον ἐκ ἐπίσθυσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορρωθέντες εἰς τὸν κόσμον ἀπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πῖς θύσας καὶ βαπτισθῆς, σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπισθῆς, κατακειθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πῖς θύσασιν ταῦτα παρὰ κολυθῆσαι· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλεῖσι· γλώσσας λαλήσασιν κηρυτῶν, ὄφεις ἀρῶσι, καὶ ἐκ
νάσι-

νάσιμόν τι πώσω, ἔ μὴ αὐτοῦ βλάβη, ἐπὶ ἀσώ-
 ρως χεῖρας ἐπιθήσοι, καὶ καλῶς ἔξεν. Ὁ μὲν ὃν
 Κύριος μὴ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήθη εἰς τὸν ἔρα-
 νόν, καὶ ἐκάθησεν ἐκ δεξιῶν τῆ Θεοῦ. Εἰκείνοι δὲ
 ἐξελεθόντες, ἐκήρυξαν πανταχῆ, τῆ Κυρίου συνερ-
 γῆντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιῶντος διὰ τῶν ἐπακολυ-
 θούντων σημείων. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'. κατὰ Λευκῶν.

Τῆ μᾶ τῆ σαββάτων, ὄρθρου βαθείως ἦλθον Γυ-
 ναῖκες ὅπρὶ τὸ μνήμα, φέρονται ἀήτοίμασαν ἀσώ-
 ματα, ἔ πνες σὺ αὐταῖς. Εὐθρον δὲ τὸν λίθον ἀπο-
 κεκυλισμένον ἀπὸ τῆ μνημεῖς. Καὶ εἰσαλθέσαι, ἔχ
 εὐθρον τὸ σῶμα τῆ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 διαπορεύειν αὐτὰς περὶ τέτης, ἔ ἰδὲ, ἄνδρες δύο
 ἐπέσησαν αὐταῖς ἐν ἐδήσειν ἀσραπίεσαις. Ἐμφό-
 βων δὲ γενομένων αὐτῶν, ἔ κλινεσῶν τὸ πρῶτον
 εἰς τὴ γῆν, εἶπον πρὸς αὐταῖς, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
 μὴ τῆ νεκρῶν; Οὐκ ἐστὶν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη, μνή-
 σθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐπὶ ὧν ἐν τῆ Γαλιλαίᾳ,
 λέγων, ὅπρὸς τὸν Τίον τῆ ἀνθρώπων παραδοθῆναι
 εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμρτωλῶν, ἔ σαυροθῆναι,
 ἔ τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῆ ρη-
 μάτων αὐτῶν. Καὶ ὑποσρέψασαι ἀπὸ τῆ μνημεῖς,
 ἀπήγειλαν πάντα ταῦτα τοῖς ἑνδεκα, ἔ πᾶσι τοῖς
 λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαλιῆ Μαρία, ἔ Ἰωάν-
 να, καὶ Μαρία Ἰακώβου, ἔ αἱ λοιπαὶ σὺ αὐταῖς,

αἱ ἔλεγον πρὸς αὐτὸν Ἀποσόλεις ταῦτα. Καὶ ἐθάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς ἄλῃος τὰ ῥήματα αὐτῶν, ἔκπλησεν αὐταῖς. Οἱ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἕδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἔκπαρκύφας, βλέπει τὰ ὀστένια κείμενα μόνα, ἔκπλησθη πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΕΒΘΙΝΟΝ Ε'. κατὰ Λευκῶν.

Τὸν καιρὸν ἐκείνῳ ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἕδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· κὴ ἐκπαρκύφας, βλέπει τὰ ὀστένια κείμενα μόνα, κὴ ἐκπλησθη πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδὼς, δύο ὄξυς αὐτῶν ἦσαν πορφυροῦς μίθοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κώμῳ ἀπέχεσαν σαδίεις ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἧ ὄνομα Ἐμμαῦς. Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους πρὸ πάντων τῶν συμβεβηκότων τέτων. Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ὁμιλείν αὐτῶν κὴ συζητεῖν, κὴ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκράτηντο τε μὴ ὀφθαλμῶν αὐτὸν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῶς· ἴνες οἱ λόγοι ἔτοι, ἔς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους πρὸς πᾶσιν ἑαυτοῖς, κὴ ἐσε σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτὸν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἔκ ἐγνωσ τὰ γεγονότα ἐν αὐτῇ, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ πρὸς Ἰησοῦ τῷ Ναζαρεῖ, ὃς ἐγγύετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τῷ Θεῷ, ἔκ παντὸς τῷ λαῷ· ὅπως τε παρέδωκεν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἀρχόντες ἡμῶν εἰς κεί-

κελμα θανάτου, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτὸν ὁ ἡμεῖς δὲ
 ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ὄστιν ὁ μέλλων λυτρεῖσθαι τὸν
 Ἰσραὴλ, ἀλλὰ γε σὺ πάσι τούτοις, τρίτῳ ταύτῳ
 ἡμέρῳ ἀγε σήμερον, ἀφ' ἧ ταῦτα ἐγλύετο. Ἀλλὰ
 καὶ Γνωαῖκες τινες ὄξ ἡμῶν ὄξέσησαν ἡμᾶς, γλυό-
 μαμα ὄρθειν ὄπι τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ ὄρξασα τὸ
 σῶμα αὐτῆ, ἦλθον, λέγασα καὶ ὄπτασιαν Ἀγγέλων
 ἑωρακένω, οἱ λέγασιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθῆν
 τινες τῶν σὺ ἡμῖν ὄπι τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον ἑτῶ ο
 καθῶς καὶ αἱ Γνωαῖκες εἶπον ὁ αὐτὸν δὲ ἐκ εἶδον.
 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτῶς ὁ ἀνόητοι καὶ βραδείς τῆ
 καρδία, τῆ πισθεῖν ὄπι πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ πορο-
 φῆται. Οὐχὶ ταῦτα εἶδα παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ
 ἑισελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτῆ; Καὶ ἀρξάμεθα ἀπὸ
 Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ποροφητῶν, διηρμή-
 νευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ πρὸ αὐτῆ.
 Καὶ ἤγισαν εἰς τὴν Κώμῳ ἑ ἐπορεύοντο ὁ καὶ αὐτὸς
 ποροσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιά-
 σαντο αὐτὸν, λέγοντες ὁ μῖνον μὴ ἡμῶν, ὅτι πρὸς
 ἐσπέραν ὄστι, καὶ κέλικεν ἡ ἡμέρα ὁ καὶ εἰσῆλθε τῆ
 μείνα σὺ αὐτοῖς. Καὶ ἐγλύετο ἐν τῆ κατακλιθεῖναι
 αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, βλάβησε, καὶ
 κλάσας ἐπέδίδε αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διλωόθησαν οἱ
 ὄφθαλμοῖ, ὁ ἐπέγνωσαν αὐτὸν. καὶ αὐτὸς ἄφαντος
 ἐγλύετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλας ὁ ἐχὶ
 ἡ καρδία ἡμῶν κημορδίη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν
 ἐο

ἐν τῇ οἰκῇ, καὶ ὡς δὴ νόμιμον ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέσχεσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔπειτα εὐρον συναθροισμένους ἑξήδεκα, καὶ ἑξήδεκα σὺν αὐτοῖς, λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὠφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ οἰκῇ, ἔπειτα ὡς ἐγνώθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῶν ἄρτων.

ΕΒΘΙΝΟΝ 5'. κατὰ Δευκάν.

Τὼ καθεστὸς ἐκείνῳ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτῶν, ἔπειτα λέγει αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν. Ποιηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἢ τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διαπὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖρας μου ἔπειτα ἑξήδεκα πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι. ψυλαφῆσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα ἔπειτα ὅσα ἐκ ἔχει, καθὼς ἐμεθεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τῆτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἔπειτα τὰς πόδας. Ἐπι δὲ ἀπισθέντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χεραῖς, ἔπειτα θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχῃτε πνεῦμα ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ἑξήδεκα μέρους, ἔπειτα ἀπὸ μελισσῶν κηρίων. Καὶ λαβὼν, ἔπειτα ἐνώπιον αὐτῶν ἔσφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἔπειτα οἱ λέγει ἔπειτα ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔπειτα ὡς οὐκ ἔπειτα ὑμῖν; ὅτι δὲ ἔπειτα πληροφθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφηταῖς, ἔπειτα ψαλμοῖς πρὸς ἐμεῖ. Τότε δὴ νόμιμον αὐτῶν τὸν νῦν τῶν συνιέναι τὰς γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἔπειτα γέγραπται, καὶ ἔπειτα ἔπειτα παθεῖν τὸν Χριστόν.

Χειρὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἔκ κηρυχθῆναι ὄπι' ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, ἔκ ἀφεσιν ἁμάρτιων εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδὼς, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τῷ Πατρὶ μετὰ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως ἃ ἐκδύσηθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω εἰς Βηθανίαν. ἔκ ἐπείρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, βλάστησεν αὐτὸς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βλογεῖν αὐτὸν αὐτὸς, δόξα ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέσχεσαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χεῖρας μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνῶντες, ἔκ βλογεῖντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῆ μιᾷ τῆν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται προσὶ σκοπίας ἔτι ἕσσης, εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τῆ μνημείου. Τρέχει ἔν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, ἔκ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, ἔκ λέγει αὐτοῖς. ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τῆ μνημείου, ἔκ ἐκ οἶδαμιν πῶ ἔδηκα αὐτὸν. Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐξερχον δὲ οἱ δύο ὁμῶς, ἔκ ὁ ἄλλος Μαθητὴς προσέδραμε τάχον τῷ Πέτρῳ, καὶ ἦλθε προσὶ τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακίψας βλέπει κείμενα τὰ ὀστένια. ἔκ μὲν τοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται ἔν Σίμων Πέτρος ἀκολουθεῖν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον. ἔκ

Ἐ θεωρεῖ τὰ ὄσνια κείμενα, καὶ τὸ σκεδάριον ὃ ἔπι τῆς κεφαλῆς αὐτῆ, ἐ μὲ τῶν ὀσθίων κείμενον, ἀλλὰ χροεὶς ἐπιτετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Ἰόπε ἔν εἰσηλθε καὶ ὁ ἄλλος Μαθητῆς, ὃ ἔλθων περιεβλεψεν εἰς τὸ μνημαῖον, Ἐ εἶδε, καὶ ἐπίστρεψεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τῶ γραφῶν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον ἔν πάλιν πρὸς ἑαυτὲς οἱ Μαθηταί.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η΄. κατὰ Ἰωάννην .

Τὼ κληρὸς ἐκείνω, Μαρία εἰσήκει πρὸς τὸ μνημαῖον κλαίσα ἔξω. Ὡς ἔν ἐκλαει, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημαῖον, Ἐ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λίκκοις, καθεζομένους ἓνα πρὸς τῆ κεφαλῆ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπε ἕκαστὸ τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι ἡ γυναῖ, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς ὅτι ἤραν τὸν Κυριόν μου, καὶ ἐκ οἶδα πῶ ἔθηκεν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, Ἐ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦ ἐστῶτα. Ἐ ἐκ ἤδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς ἡ γυναῖ, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκένη, δοκῆσα ὅτι ὁ κληρὸς ἐστὶ, λέγει αὐτῆ. Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι πῶ ἔθηκες αὐτόν ὅ καὶ γὰρ αὐτόν ἀρεῖ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Μαρία ὁ σφραγῆσα σκεῖνη λέγει αὐτῆ. Ῥαββενι, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς ὅ μή μου ἀπτε. ἔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου ὅ πορεύε δὲ πρὸς τὲς ἀδελφός μου, Ἐ εἰπέ αὐτοῖς ὅ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, Ἐ Θεὸν ὑμῶν. Ἔρχεται
Μα-

Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εὗρακε τὸν Κύριον ἔ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'. κατὰ Ἰωάννην.

Ὁ Ἰησοῦς ὁψίας τῆ ἡμέρας ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῆς σαββάτων, καὶ θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπῃ ἦσαν οἱ μαθηταὶ πωηγμένοι διὰ τὸ φόβον τῆς ἰσθμίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ἔ ἐστὶ εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τὸ εἰπὼν, εἶδεξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τὴν πλῆραν αὐτῶν. Ἐχάρησαν ἔν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπεσταλέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τὸ εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ἂν πνων ἀφῆτε τὰς ἀμάρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν πνων κρατῆτε, κεκρατῶται. Θωμᾶς δὲ, εἰς ἓκ τῆς δωδεκά, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἐκ τῶ μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον ἔν αὐτοῖς οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· εὐερέκαμεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὸν τύπον τῆς ἥλων, ἔ βάλω τὸν δακτυλὸν με εἰς τὸν τύπον τῆς ἥλων, ἔ βάλω τὴν χεῖρά με εἰς τὴν πλῆραν αὐτῶν, ἐ μὴ πιστεύσω. καὶ μὴ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔστω οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, ἔ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῆς θυρῶν κεκλεισμένων, ἔ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ἔ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει πρὸς Θωμᾶ· φέρε τὸν δακτυλὸν σε ᾧδε, ἔ ἴδε τὰς χεῖρας με· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σε, ἔ βάλε εἰς τὴν πλῆραν

με·

με· Ἐ μὴ γίνε ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη
 Θωμᾶς, Ἐ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κυριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.
 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἔωρακάς με, Θωμᾶ, πε-
 πύσθης· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαν-
 τες. Πολλὰ μὲν ἔν, Ἐ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰη-
 σοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτῆ, ἀ ἔκ ἐστι γέγραμμένα
 ἐν τῷ βιβλίῳ τῆτος. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πι-
 στεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆ.
 καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ.

ΕΒΘΙΝΟΝ Ι'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῶ καθεστὸ ἐκείνω, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς
 τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆ
 θαλάσσης τῆ Τιβεριάδος· ἐφανερώσεν δὲ ἕτως· Ἦσαν
 ὁμῆ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυ-
 μος, Ἐ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Καναῆ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
 οἱ τῆ Ζεβεδαίου, Ἐ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῆ δύο.
 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιθεῖν. Λέ-
 γουσιν αὐτῷ, ἐρχέ μεθα καὶ ἡμεῖς σὺ σοι. Ἐξήλθον,
 Ἐ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον βόθως, Ἐ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ
 ἐπίασαν ἕδέν. Πρωῖας δὲ ἤδη γενομένης, ἔση ὁ Ἰησοῦς
 εἰς τὸν αἰγιαλόν· ἐ μέντι ἤδισαν οἱ Μαθηταὶ ὅτι Ἰη-
 σοῦς ἐστὶ. Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· παροῦσα, μή τι
 παροσφάγον ἔχετε; Απεκρίθησαν αὐτῷ· ἔ. Οἱ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς· βάλ्लετε εἰς τὰ δεξιά μέρη τῆ πλοῖς
 τὸ δίκτυον, καὶ ὄρησεται. Ἐβαλον ἔν, Ἐ ἔκ ἐτι αὐτὸ
 ἔλκύσαι ἴχθυσαν ἀπὸ τῆ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει
 ἔν

ἔν ὁ Μαθητῆς ἐκείνῳ ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέ-
 τρῳ ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἔν Πέτρος, ἀκέσας ὅτι ὁ
 Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτω διεζώσατο, ἡ δὲ γῆ-
 μιός, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ
 ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, ἔγδ ἦταν μα-
 κρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σῦ-
 ροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς ἔν ἀπέβησαν εἰς
 τὴν γῆν, βλέπεσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, ἔ ὄφα-
 ριον ἐπικείμενον, ἔ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐνέγ-
 κατε ἀπὸ τῶν ὄφαρῶν ὧν ἐπίστατε νιῷ. Ἀνέβη Σί-
 μον Πέτρος ἢ ἔλκυσε τὸ δίκτυον ὅπῃ τῆς γῆς, μεσὸν
 ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα ξιάν ἢ ποσέ-
 των ὄντων, ἔκ ἐχίθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
 σοῦς. Δῶτε, ἀρῆσατε ἔδεις δὲ ἐτόλμα τῶν μα-
 θητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, σὺ τις εἶ; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύ-
 ριός ἐστι. Ἐρχεται ἔν ὁ Ἰησοῦς, ἔ λαμβάνει τὸν
 ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, ἢ τὸ ὄφαριον ὁμοίως. Τῆ-
 ῶ ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ,
 ἐγερθεῖς ἐκ κεκορῶν.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ μακρῷ ἐκείνῳ ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς
 μαθηταῖς αὐτῆ, ἐγερθεῖς ἐκ κεκορῶν ἢ λέγει
 τῷ Σίμονι Πέτρῳ. Σίμων Ἰωάνῃ, ἀγαπᾷς με πλείον
 τέτον; λέγει αὐτῷ. ναὶ Κύριε ἢ σὺ οἶδας ὅτι φιλά σε.
 Λέγει αὐτῷ. βίσκε τὰ ἀρνία με. Λέγει αὐτῷ πάλιν
 εἰδότερον. Σίμων Ἰωάνῃ, ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ
 ναὶ

ναί Κύριε · σὺ οἶδας ὅτι φιλά σε · λέγει αὐτῷ · πό-
 μανε τὰ πρὸςβάτά μου · λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον · Σί-
 μων Ἰωναῖ, φιλεῖς με; Ελυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν
 αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ · Κύριε,
 σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλά σε · λέγει αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς · βόσκε τὰ πρὸςβάτά μου · Ἀμὲν ἀμὲν
 λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐξώνυυες σεαυτὸν, καὶ πε-
 ριεπάτεες ὅπως ἠθέληες· ὅταν δὲ γεράσῃς, σκετιεῖς τὰς
 χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπως ἐθέ-
 λης. Τῆτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίω θανάτῳ δοξάσει
 τὸν Θεόν. Καὶ τῆτο εἶπὸν, λέγει αὐτῷ, ἀκολούθη-
 μοι. Επιστραφείς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν
 ἐν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθῆντα, ὃς ἔ ανέπεσεν ἐν
 τῷ δείπῳ ὅπῃ τὸ σῆθος αὐτῆ, ἔ εἶπε· Κύριε, πῶς
 εἰσιν ὁ παραδιδέες σε; Τῆτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει
 τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ἔτι ἔτι δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 εἰάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, πὶ πρὸς σε; σὺ
 ἀκολούθη μοι. Ἐξῆλθεν ἐν ὁ λόγος ἔτι εἰς τὰς
 ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς σκεῖν ἔκ ἀποθνήσκει· καὶ
 ἔκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἔκ ἀποθνήσκει· ἀλλ',
 εἰάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, πὶ πρὸς σε·
 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μῆρτυρον περὶ τέτων, καὶ
 γραφάς ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μῆρ-
 τυρία αὐτῆ· Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ
 Ἰησοῦς, ἅτινα εἰάν γραφῆται καθ' ἐν, ἐδὲ αὐτὸν οἴ-
 μαί τὸν κόσμον χωρήσαι τὰ γραφόμενα βιβλία·
 Ἀμήν.

ΑΚΑ-

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ψαλλόμενοι κατὰ τὸ ἡμέτερον Τυπικόν, τῆ εἰκοστῆ
 τῆ Μαρτίης μηνός, εἰς τιμὴν, καὶ δόξαν τῆ Διαμελισ-
 μῆ τῆς ὑπαρχίας Θεοτόκου, ἀντὶ τῆ ἀποδείξεως
 ὁ Ἱερὸς λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, Ἐαῖ, Ἐ
 εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ὁ χορὸς. Ἀμιὺ.
 Ἐν εἰρήνῃ τῆ κυρίας. Ἐ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

Ὅπως ὀρέπαι σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυώσεις,
 τῶ πατρὶ, Ἐ τῶ ὑψ, Ἐ τῶ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν,
 Ἐαῖ. ὁ χορ. Ἀμιὺ. Τροπ. ἦχ. β'.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίω-
 στον ἡμῶν Θεοτόκε, βλέπον εἰς λαὸν τὸ ἀμαρτή-
 σαντα, δεῖξον ὡς αἰετὴν δυναστείαν σε, εἰς σὲ γὰρ
 ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοάμεν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ
 ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιερατοῦ.

Καὶ λέγονται τὰ πάντα, ὡς ἐν τῶ ἀποδείκνυ τῆς Πα-
 ρακλήσεως, μέγιστος Θεὸς κύριος, ὅπερ ψάλλεται
 ὡς ἔθος, Ἐ ἔπειτα τὸ ἱεροπαιεῖον, ἦχ. πλ. δ'.

Τὸ πνευματικὸν μουσικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ
 σικνῇ τῆ Ἰωσήφ ἀπεδῆ ἐπέσει, ὁ ἀσωματος λέ-
 γων τῇ ἀπειρογάμῳ, ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τὰς
 ἑσπέρους, χωρῆται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοὶ, ὄν καὶ
 βλέπων ἐν μήτρᾳ σε, λαβόντα δέλεο μορφῶν, ὄξι-
 σαμι κρᾶνάζειν σοι. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.
 λέγεται ἐκ γ'.

G g

Κον-

Κοντάκιον, ἤχ. πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. Ὡς λυ-
ξωθεῖσα τῆ δαυαν δίχαισθήρια. Ἀναζητάω
σοι ἡ πόλις σε θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχασα τὸ κράτῳ
ἁπορομάχητον. Ἐκ παντοίων με κινδυνίων ἐλδο-
θέροσον. Γ'να κρίζω σοι. Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.
ἅπαξ.

Οἱ οἶκοι.

Αἴγιλος παροξυσάτης, ἐρανόθεν ἐπέμφοθη, εἰπᾶν
τῆ θεοτόκῳ τὴ χαῖρε. Καὶ σὺ τῆ ἀσωμάτῳ φω-
νῆ, σωματέμμερόν σε θεωρῶν κύριε, εἰξίσατο, καὶ
ἴσατο κραυγάζων, πρὸς αὐτῷ τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει. Χαῖρε, δι' ἧς
ἡ ἀεὶ ἐκλείψει. Χαῖρε τῷ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνδ-
κλισις, Χαῖρε τῷ δακρύων τ' Ἐυας ἡ λύτρωσις.
Χαῖρε ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς.
Χαῖρε βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε,
ὅτι βασιάζεις τὸν βασιάζοντα πάντα. Χαῖρε ἀστὴρ ἑμ-
φαίνων τὸν ἥλιον. Χαῖρε γαστὴρ ἐνδὲς σαρκώσεως.
Χαῖρε, δι' ἧς νεκρογεῖται ἡ κτίσις. Χαῖρε, δι' ἧς πρε-
σκιωεῖται ὁ πλάσις.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε. ὁ ἄλλος χρὸς λέγει.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε. καὶ ἔτιος αἰεὶ.

Βλέπεσα ἡ ἀγία, ἐαυτῷ ἐν ἀγνείᾳ, φησι τῷ Γα-
βριηλ θαρσαλέως, τὸ πῶδ' ἀδοξόν σε σῆς φω-
νῆς, δυσπῶδ' ἀδοκτόν με τῆ ψυχῆ φαίνεται, ἀσπόμε
γῶ

ἢ συλλήψεως, τὴν κύησιν πῶς λέγεις, κραζῶν ἢ
 Ἀλληλεία.

ὁ ἔπειρος χροῖς, Ἀλληλεία. καὶ ἔπος αἰ.

ΓΝῶσιν ἀγνωσον γνῶναι, ἢ παρθένοι ζητῆσαι,
 ἐβόησα πρὸς τὸν λειπεργέντα, ἐκ λαρόνων ἀγνῶν
 ἦόν, πῶς ὅτι τεθῆναι δωατὸν, λέξον μοι; πρὸς ἡν
 ἐκφθῆ ἔφησεν, ἐν φόβῳ πλὴν, κραυγάζων ἔπος.

Χ αἶρε βελῆς ἀπορρήτε μύσης. Χ αἶρε σιγῆς θεο-
 μένων πίσις. Χ αἶρε τῆς θαυμάσιον Χειρῶν τὸ θεοσί-
 μιον. Χ αἶρε τῆς δογματικῶν αὐτῶν τὸ κεφάλαιον. Χ αἶ-
 ρε κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός. Χ αἶρε
 γέφυρα μεταγῆσα τῆς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. Χ αἶρε τὸ
 τῶν ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα. Χ αἶρε τὸ τῆς δαι-
 μόνων πολυθρήνητον ζαῦμα. Χ αἶρε τὸ φῶς ἀρρήτως
 γλυκίστα σα. Χ αἶρε τὸ πῶς μηδένα διδάξασα. Χ αἶρε
 σοφῶν ἰσθμῶν βαίνουσα γνάσιν. Χ αἶρε πρὸς καταυγα-
 ζουσα φρένας.

Χ αἶρε νύμφη ἀνύμφωτε. δις.

Δ Τ' ἄναμις τῆς ὑψίστης, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλ-
 ληψιν τῆς ἀπειρογάμου, ἢ τὴν δόκαρπον ταύτης
 νηδύϊ, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδύϊ ἀπασί, τοῖς θελοῦ-
 σι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν ἔπος. Ἀλληλ.

Καὶ ἐπ' ὁ χορ. Ἀλλ.

Ε Ξεστα θεοδόχον, ἢ παρθένοι τὴν μήτραν, ἀνε-
 δραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ, τὸ δὲ βρέφος ἐκεί-
 νης ὄψους, ὅτι γένῃ τὸν ταύτης ἀσπασμόν ἔχαιρε, καὶ

ἀλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον.

Χαίρε βλαστῆ ἀμαράντι κλῆμα. Χαίρε καρπῆ ἀκροῦτε κτῆμα. Χαίρε γεωργὸν γεωργῆσα φιλόθερον. Χαίρε φυτεργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύοσα. Χαίρε ἄρκεα βλαστάνουσα δόξοιαν οἰκημῶν. Χαίρε τράπεζα βασιλεύουσα δόξοιαν ἰλασμῶν. Χαίρε, ὅπλιμα τῆς τροφῆς ἀναθάλλεις. Χαίρε, ὅπλιμα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις. Χαίρε δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα. Χαίρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα. Χαίρε Θεὸς πρὸς θνητὸς δόδοκία. Χαίρε θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαίρε νύμφη ἀνύμφωτε. δὶς.

Ζ Ἀλὴν ἐνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σόφρον Ἰωσήφ ἐπαρέχθη, πρὸς τὴν ἀγαμένην σε θεωρεῖν, Ἐκλεψίγαμον ὑπονοῶν ἀμεμπτε, μαθῶν δέ σε τὴν σύλληψιν, ἐκ Πνύματος ἁγίου, ἔφη.

Ἄλλ. δὶς.

Καὶ πάλιν, Τῆ ἰσχυρῆ. εἶτα.

Η Ἦσαν οἱ ποιμένες, τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἑνσαρκον Χριστὸν παρθεσίαν, Ἐδραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωρεῖσι τέτον, ὡς ἀμνὸν ἀμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκομένητα, ἡ δὲ ὑμνούντες εἶπον.

Χαίρε ἀμνὸν καὶ ποιμένον μήτηρ. Χαίρε αὐτῶν λογικῶν προβάτων. Χαίρε ἀδράτων ἐχθρῶν ἀμωπτερον. Χαίρε ὄρα δέεις θυρεῶν ἀνοικτήριον. Χαίρε, ὅπλιμα τῶν ἐράντων συναγάλλεται τῇ γῇ. Χαίρε, ὅπλιμα

τὰ ὀπίγεια συγχροῦναι ἔρανοῖς . χαῖρε τῆν ἀποσόλων
τὸ ἀσίγητον σῶμα . χαῖρε τῆν ἀθλοφόρον τὸ ἀνίκητον
θάρος . χαῖρε σερρὸν τῆς πίσεως ἔρεισμα . χαῖρε
λαμπαρόν τῆς χάριτος γῶμισμα . χαῖρε , δι ἧς ἐγυ-
μνώθη ὁ ἀδης . χαῖρε , δι ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν .

χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε . δις .

Ⓞ Εὐδρόμον ἀστέρα , θεωρήσαντες μάγοι , τῆ τέττε
ἠκολέθησαν αἴγλη . καὶ ὡς λύχρον κρατέντες
αὐτὸν , δι αὐτῆ ἠρώτων , κραταιὸν ἀνακτα . Ἐφθά-
σαντες τ' ἀφθασον , ἐχάρησαν αὐτῶ βοῶντες . Ἀλλο-
δις .

Ι Δον παῖδες χαλδαίων , ἐν χερσὶ τ' παρθένω , τὸν
πλάσαντα χερὶ σδὺ ἀνθρώπου . καὶ δεωότιω
νοῦντες αὐτὸν , εἰ Ἐ δ' ἐλεε ἔλαβε μορφῶν , ἔσπασαν
τοῖς δάεσις θεραπεῦσαι , Ἐ βοῆσαι τῆ δύλογημένη .

χαῖρε ἀστέρος ἀδύτε μήτηρ . χαῖρε ἀυγῆ μυστικῆς
ἡμέρας . χαῖρε τ' ἀπάτης τῶν κᾶμνον σβέσασα .
χαῖρε τῆς Τειάδος σδὺ μύσας φωτίζεσα . χαῖρε τύ-
ραννον ἀπάνθεσπον ἐκβαλέσα τῆς ἀρχῆς . χαῖρε
κύριον φιλάνθεσπον ὀπιδείξασα χερσὸν . χαῖρε ἠ
τῆς βαρβάρου λυξομένη θρυσκείας . χαῖρε ἠ τῆ βορ-
βόρου ρυομένη τῆν ἔργων . χαῖρε πνεὸς ὀροκωήσιον
παύσασα . χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττεσα .

χαῖρε πτωῶν ὀδηγὸς σωφροσύνης . χαῖρε πασῶν γημεῶν
δ' φροσύνη .

Χ αἶρε νύμφη ἀνύμφωτε. δις.

Κ Ἡρως θεοφόρη, γηρονότες οἱ μάχοι, ὑπέσρε-
ψαν εἰς τὴν βαβυλώνα· ἐκτελέσαντές σε τὸν
ρησμον, Ἐ κηρύξαντές σε τὸν Χειρὸν ἀπάσιν· ἀφέν-
τες τὸν Ἡεφώδιον ὡς ληεφώδη, μὴ εἰδότες ψάλλειν·
Ἄλλ. δις.

Λ Ἀμφας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωσμον ἀληθείας,
ἐδώξας τὴν ψάδης τὸ σκότω· τὰ γὰρ εἰδὼλα
ταύτης σωτήρ, μὴ ἐιέγκαντά σε, τὴν ἰσχυρὴν πέπρω-
κω· οἱ τέκων δὲ ῥυαθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν θεοτόκον.

Χ αἶρε ἀνόρθωσις τῆς ἀνθρώπων. Χ αἶρε κατάπ-
τωσις τῆς δαιμόνων. Χ αἶρε τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην
πατήσασα. Χ αἶρε τῆς εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.
Χ αἶρε θαλάσσα πονήσασα φαραὼ τὸν νοπτόν. Χ αἶ-
ρε πέτρα ἢ ποπίσασα τὴς διψῶντας τὴν ζωὴν.
Χ αἶρε πύεινε σύλε ὁδηγῶν τὴς ἐν σκότει. Χ αἶρε σκέ-
πη τὴν κόσμῳ πλατυτέρα νεφέλης. Χ αἶρε ξυφὴ τὴν
μάννα δάδοχε. Χ αἶρε ξυφῆς ἀγίας δάκονε. Χ αἶρε
ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Χ αἶρε, ὅξ ἡς ῥέει μέλι Ἐ γάλα.
Χ αἶρε νύμφη ἀνύμφωτε. δις.

Μ Ἐλλοντὸν Συμεάντῳ, τὴν παρόντος αἰῶντῳ,
μεδίσασαι τὴν ἀπατεῖνος· ἐπεδόθης ὡς βρέφος
αὐτῶν, ἀλλ' ἐγνώσθης τέτρω, Ἐ Θεὸς τέλειτῳ· δίο-
περ ὅξεπλάγησε, τὴν ἀρρητὸν σοφίαν, κερῶν.
Ἄλλ. δις.

Ἰὴ ἰωρμάχῳ σραπηγῶ. Ζήτη εἶω.

καὶ

Καὶ λέγαται ὁ κανὼν τῆς θεοτόκε . ἤχ. δ'. ᾠδ. α'.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληροθήσεται πνεύμα-
τος, ἔλθρον ἐρῶξομαι τῇ βασιλίδι μητεῖ, ἔ-
οφθήσομαι, φαιδραὶς πανηγυρίζων, ἔ-
ἄσω γηθόμε-
νῳ, ταύτης τὰ θαύματα.

Χριστὸν βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένον σε πνεύ-
ματι, ὁ μέγας ἀρχάγγελος ἀγνή θρώμην, ἔ-
πεφώνη σοι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς προμή-
της, ἀεὶ λυθήσεται.

Αδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε μαρθένε θρόνουμφε, τῆ
ἄδης ἡ νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμα, τὸ παλά-
πον, τῆ μόνης βασιλέως, χαῖρε θεόνε πύρινε, τῆ
παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλασήσασα,
τὸ μῆλον τὸ δόσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὄσφρα-
διον, τῆ πάντων βασιλέως, χαῖρε ἀπειρέγασα,
κόσμος δέσσωσμα.

ΑΓνείας θεσαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τῆ πώμα-
τος, ἡμῶν ἔξάνεσημν, χαῖρε ἡδύπνοον, κείνον
δέσποινα, πῶς ἐς δὴ δέξον, θυμίαμα δέσμον,
μῦρον πολύημον.

ᾠδ. γ'.

Τοὺς σὰς ἱμολόγους θεοτόκε, ἡ ζωσα ἔ-
ἄφθονος
πηγή, θείασον συγκροτήσασα πνεύματικόν
σερέωσον, ὅπν τῇ θεία δόξη σε, σεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Στάχῳ ἢ βλασήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήθ-
τος σαφῆς, χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς
χωρήσασα, χαῖρε τῷ ζῶντι ὕδατι, πηγῇ ἀκένωτος
δέσποια.

Δ Ἄμαλις τὸν μόχον ἢ τεκῆσα, τὸν ἄμμομον,
χαῖρε τοῖς πησῖς, χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεῶ
ἀμνὸν τὸν αἰεόντα, κόσμῳ παντὸς τὰ πλάσματα,
χαῖρε θερμὸν ἰλασθῆιον.

Ο ῥηθες φαινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα
χειρὸν, φωτὸς κατσηπηθῆιον, χαῖρε τὸ σκότος
λύσασα, καὶ τὰς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελαῖς
ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη ἡ ὁ Λόγος δι᾿ ἧς μόνον, ἡ
μοχλῆς, ἐ πύλας ἀδὲ δέσποια, τῷ τόκῳ σε
σωτήριστα, χαῖρε ἡ θεία εἰσοδος, ἧν σωζομένων
πανύμνητε. Τῇ ἰσχυρῶς.

Νεῖαν εἶδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ κτίσης, ἡμῶ
τοῖς ὑπ' αὐτῆς ἡγορητοῖς. ὅς ἀσώρως βλασήσας
γαστρός, ἐ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἡ ἀφθορογ. ἵνα
τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτῇ, βοᾶντες.
Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθορίας. Χαῖρε τὸ σέφον
τῆς ἐγκρατείας. Χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμ-
πασα. Χαῖρε ἧν ἀγγέλων τὸ βίον ἐμφαίνουσα.
Χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ὅς εἰ τρέφονται πησῖ.
Χαῖρε ξύλον ἀσκήσουλλον, ὅς εἰ σκέπονται πολλοί.
Χαῖρε κυοφορεῖσα ὁδηγὸν πλανωμένοις. Χαῖρε ἀπο-
γινάσκα

ἤλυθα λυξωτῶ ἀίχμαλώτοις. Χαῖρε κριτὲ δι-
κασίαι δυσώπησις. Χαῖρε πολλῶν πταιόντων συγχώρη-
σις. Χαῖρε σολὴ τῆς γυμνῶν παρρησία. Χαῖρε σορῆ
πάντα πόθεν νικῶσα.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφουτε. δὶς.

Σ Ἔνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τὸ κόσμον, τὸν
νῦν εἰς ἕρανὸν μεταθέντες. διὰ τὸ τὸ οὐψι-
λὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἀνθρώπων. βε-
λόμεν ἐλκῦσαι ὡρὸς τὸ ὕψος, τὰς αὐτῶ βοῶντας.

Ἄλλ. δὶς.

Ὁ Ἄθος ἦν ἐν τοῖς κάτω, ἐπὶ ἄνω ἐδ' ὅλως, ἀπὸ
ὁ ἀποδείχθη Λόγος. συγκατάβασις γὰρ θεϊ-
κῆ, ἐμετάβασις δὲ τοπικῆ γέρονε. ἐτόκος ἐκ παρ-
θένος θεολήπτε, ἀκεσίης ταῦτα.

Χαῖρε Θεὸς ἀχωρήτε χώρα. Χαῖρε σεπτὴ μυστηρίε
θύρα. Χαῖρε τῆς ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκασμα. Χαῖ-
ρε τῆς πτωχῶν ἀναμφίβολον καύχημα. Χαῖρε ὄχημα
πανάγον τὸ ἐπὶ τῆς χερσεβίμ. Χαῖρε οἴκημα πανά-
εισον τὸ ἐπὶ τῆς σεραφίμ. Χαῖρε ἡ τάναντία εἰς τὰν-
τὸ ἀγαθῆσα. Χαῖρε ἡ παρθεῖαν, ἐλοχίαν ζώ-
νῆσα. Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη ἡ ἀνάβασις. Χαῖρε,
δι' ἧς ἐλύθη ἡ ἀνάβασις. Χαῖρε ἡ κλεῖς τῆς Χειρὸς
βασιλείας. Χαῖρε ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφουτε. δὶς.

Π Ἄσα φύσις ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς
σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον. τὸν ἀπόστολον γὰρ ὡς
Θεόν,

Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι, ἑροσιτὸν ἀ' θεοῦ ὡν • ἡμῖν μὲν
σωδράγοντα, ἀκέοντα δὲ, ὡδρὰ πάντων ἔταος.
Α'λλ. δις.

Ρ' Ἡ'τορας πολυφθόγας, ὡς ἰχθύας ἀφώνες, ὁρθο-
μην ὅπτι σοὶ θεότικε • ἀπορῆσι γὰρ λέγην τὸ πῶς,
κὴ παρθένη ὦ μέγεις, ἔτρεκῆν ἰχθυοσας • ἡμεῖς δὲ τὸ
μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοᾷμεν.

Χ αἶρε σοφίας Θεῆ δολχεῖον • Χ αἶρε προνοίας αὐ-
τῆ ταμεῖον • Χ αἶρε φιλοσόφες ἀσφρες δεικνύουσα •
Χ αἶρε τεχνολόγες ἀλόγες ἐλέγχουσα • Χ αἶρε, ὅτι
ἐμωφάνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί • Χ αἶρε, ὅτι ἐμα-
ρφάνθησαν οἱ τῆ μύθων ποιηται • Χ αἶρε τῆ ἀθηναίων
ταῖς πλοκαῖς διασπᾶσα • Χ αἶρε τῆ ἀλιείων ταῖς σαμ-
νας πληρῆσα • Χ αἶρε βυθῆ σῆγνοίας ἐξέλκευσα •
Χ αἶρε πολλὰς ἐν γνώσει φωτίζουσα • Χ αἶρε ὀληκῆς τῆ
θελότων σωθῆναι • Χ αἶρε λιμῶν τῆ τῆ βίαις πλωτή-
ερον • Χ αἶρε νύμφη ἀνύμφωτε. δις.

Σ Ω'σαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τ' ὅλων κοσμήτωρ •
πρὸς τῆ πην αὐτεπάγγελτος ἦλθε • κὴ ποιμῶν
ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη, καθ' ἡμᾶς ἀνθεσ-
πος • ὁμοίω γὰρ, τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκεί •
Α'λλ. δις.

Καὶ πάλιν τῆ ἰσφράμωχω σρατηγῶ. ἔπειτα
ἄδη δ'. ἦχ. δ'.

Ο' Καθ' ἡμῶν ἐν δόξῃ, ὅπτι θεόνε θεότητος, ἐν
νεφέλη κεφῆ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ἰσφ' ἡμῶν, τῆ
ἀκμή

ἀκηροῦ παλάμη, Ἐδέστωσέ, τὴν κραυγάζοντας,
 δόξα Χεῖρὲ τῆ δυνάμει σε.

ΕΝ φωναῖς ἀσμάτων πίσι, σοὶ βοῶμεν πανύμνητε,
 χαῖρε πῖον ὄρος, Ἐτεπερμήμον ἐν πνέματι.
 χαῖρε λυχία Ἐ σάμνε μάννα φέρεσα, τὸ γλυκάνον,
 τὰ τῆ δ' ὕσεβῶν αἰδηθήρια.

Ιλασήλιον τὸ κόσμος, χαῖρε ἄχραντε δέσποινα,
 χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χεί-
 ρι. χαῖρε ἠέφουρα ὄντως ἠ μετὰγυσα, ἐκ θαράτε
 πάντας, πρὸς ζωὴν τὴν ὑμνῶντας σε.

ΟΥρανὸν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν
 τῇ σῆ νυδύϊ ἄχραντε ἀκόπως βασιάσασα, χαῖρε
 κογχύλη πορφύραν θέαν βάψασα, ὅξ αἱμάτων σε,
 τῶ βασιλεῖ τῆ δυνάμεων.

ΝΟμοδέτλω ἠ τεκῆσα, ἀληθῶς χαῖρε δέσποινα,
 τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ὅξ ἀλείφοντα.
 ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἀρρήτων, ἀπειρόγαμε, δι
 ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

ΣΕ τὼ πλέξασαν τὸν κόσμῳ, ἀχειροτόκον σέ-
 φανον, ἀνυμνολογῆμεν, χαῖρε σοὶ παρθένε κραυ-
 γάζοντες. τὸ φυλακτικῆιον πάντων Ἐ χαράκωμα,
 ἠ κεραταῖωμα, Ἐ ἱερὸν καταφύγιον. ὡδὴ ἔ.

ΕΞέστη τὰ σύμπαντα, ὅπῃ τῇ θεῖα δόξῃ σε, σὺ γὰρ
 ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔχεις ἐν μήτρᾳ τὸν ὅπῃ
 πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον ὕον, πᾶσι τοῖς
 ὑμνῶσι σε, τὼ εἰρλίω βαββύσασα.

Οὐδὲν

Ο Δὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμωμε, ἡ κα-
τακλυσμῆ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον,
χαῖρε θεόνυμφε, ἀκκσμα ἔ λάλημα φεικτὸν, χαῖ-
ρε ἐνδιαίτημα τῆ δεωότης τῆ κτίσεως.

Ι Σχῆς ἔ ὄχρεσμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἀχραντε, τότε
ἀγάσματος τῆ δόξης, νέκροσις ἀδύς, νυμφῶν
ὀλόφωτε, χαῖρε τῆ ἀγγέλων χαρμονῆ, χαῖρε ἡ βοή-
θεια τῆ πτωῶς δεομένων σε.

Π Γείμορφον ὄχημα, τῆ Λόγε χαῖρε δέσποιναι,
ἐμψυχε ὡδῶ δεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχον ζωῆς
τὸν κύριον, ἔ ὁ γλυκασμός ζωοποιῶ, πῖση τῆς με-
τέχοντας, ἔ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Ρ Ωννύμμοι ἀένει σε, πτωῶς ἀναβοᾶμμο σοι, χαῖ-
ρε πόλις τῆ παμβασιλέως, δεδοξασμῆ κῆ
ἀξιάκωσα, ὡεὶ ἡς λελάλιωται σαφῶς, ὄρος ἀλα-
τόμητον, χαῖρε βάδως ἀμέτρητον.

Ε Υ' ρύχωρον σκήνωμα, τῆ Λόγε χαῖρε ἀχραντε,
κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτω, φροαγαγῆσα,
χαῖρε παιθαύμασε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλα-
γῆ, τῆ μακαριζόντων σε, δεωότης ἐκάστοτε.

ὡδῆς'.

Τ Ἡν θεῖαν ταύτλω κῆ πάντημον, τελῆντες ἐορτῶ
οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος δεῦτε τὰς χεῖρας
κερπίσωμμο, τὸν ἔξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δεξάσωμμο.

Π Ασαῖς τῆ Λόγε ἀμέλιωτε, αἰπᾶ τῆς τῆ πάν-
των δεωότης, χαῖρε πανάχραντε, ἡ φροφη-
τῆ

τῷ περιήρημα, χαῖρε τῷ ἀποσόλων τὸ ἐγκαλλώ-
πισμα.

Εἶκ σῶ ἡ δρόσος ἀπέσαξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ
λύσσασα, ὄθεν βοῶμην σοι, χαῖρε ὁ πόκος ὄεν-
δροςος, ὃν Γεδεὼν παρθένε ποροεδεάσατο.

Ἰδέ σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμῶ ἡμῖν γρηῦ θα-
λαπίδωσι, ἔ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῷ θλί-
ψων, ἔ τῷ σιανδάλων πάντων τῆ πολεμήτορος.

Χαῖρε αἰτία χαεῖτωσον, ἡμῶ τὸν λογισμὸν τῆ
κραυγάζειν σοι, χαῖρε ἡ ἀφλοκῶς βάτω, νε-
φέλι ὀλόφωτε, ἡ τῆς πτεῖς ἀπαύτως ὀπισκιάζουσα.

Γ ἡ ὑφωμάχω σρατηγῶ, καὶ δίδυς.

Τεῖχος εἶ τῷ παρθένων, θεοτόκε παρθένε, καὶ
πάντων τῷ εἰς σὲ ποροσπρονχόντων. ὁ γὰρ τῆ ἐρανεῖ
ἔ τῆς γῆς, κατεσκύασέ σε, ποιητῆς ἀχραντε. οἰκή-
σας ἐν τῇ μήτρᾳ σε, καὶ πάντας σοι ποροσφωνεῖν δι-
δάξας.

Χαῖρε ἡ εὐλητῆς παρθενίας. Χαῖρε ἡ πύλιτῆς
σωτηρίας. Χαῖρε ἀρχηγῆ νοητῆς ἀναπλάσεως. Χαῖρε
χορηγῆ θεϊκῆς ἀγαθότητος. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας
τῆς συλληφθέντας αἰχερῶς. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνεδέτη-
σας τῆς συλληφθέντας τὸν νοῦν. Χαῖρε ἡ τὸν φθορέα
τῷ φρεσὶν καταργῆσα. Χαῖρε ἡ τὸν ἀπορέα τῆς
ἀγνείας τεκέσα. Χαῖρε πασαῖς ἀσπόρε νυμφώσεως.
Χαῖρε πτεῖς κυεῖω ἀρμόζουσα. Χαῖρε καλὴ κερθ-
τέφω παρθένε. Χαῖρε ψυχῶν νυμφοσόλε ἀγίων.

Χαῖρε

Χ αἶρε νύμφη ἀνύμφωτε. δὶς.

Υ Μνησθε ἀπας ἡπᾶται, σωσκέτενεσθαι σωθῶν,
 παρ' πλήθει τῶν πολλῶν οἰκνημῶν σε· ἰσαεθμῶς
 ψαλμῶς, Ἐ ὧδαις, ἀν' ἑποσφύραμέν σοι, βασιλεῦ
 ἄγιε· ἐδὲν τελεῶμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς
 σοὶ βοῶσιν. Ἀλληλέϊα. δὶς.

Φ Ωτὸ δόχρον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκοτίᾳ φανῆσαν,
 ὀρεῶμεν τὴν ἀγίαν παρθένον· τὸ γὰρ αὐτὸν ἀπῆ-
 σα φῶς, ὁδήγησεν πρὸς γνώσιν, θεϊκὴν ἀπάντας· αὐγὴ
 τὸν νοῦν φωτίζεσθαι, κραυγὴ δὲ πικρὴ τῶν ταῦτα.

Χ αἶρε ἀκτὶς νοσητῆ ἡλίου. Χ αἶρε βολίς τῆ ἀδύτης
 φέγγος. Χ αἶρε ἀσραπὴ τῆς ψυχῆς καταλάμπουσα.
 Χ αἶρε ὡς βροχὴ τῆς ἐχθρῶς καταπλήττουσα. Χ αἶρε,
 ὅπ' τὸν πολὺφῶτον ἀνατέλλεις φωτισμὸν. Χ αἶρε,
 ὅπ' τὸν πολὺρῦτον ἀναβλύζεις ποταμὸν. Χ αἶρε τῆς
 κολυμβηθρας ζωγραφῆσα τὸν τύπον. Χ αἶρε τῆς
 ἀμαρτίας ἀναίρεσα τὸν ῥύπον. Χ αἶρε λεπτὴ ἐκ-
 πλυῶν σμείδουσα. Χ αἶρε κρατὴρ κίρῶν ἀγαλλία-
 σιν. Χ αἶρε ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ δωδίας. Χ αἶρε ζωὴ μου-
 σικῆς δωδίας.

Χ αἶρε νύμφη ἀνύμφωτε. δὶς.

Χ Ἄριν δὲναμ δελησας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ
 πάντων ῥεωλύτης ἀνθρώπων. ἐπεδήμησε δι
 ἑαυτῆ, πρὸς τὰς ἀποδημίας τῆς αὐτῆ χάριτος· Ἐ χί-
 σαι τὸ χειρόγραφον, ἀκέει πᾶσι πάντων ἔτως.

Ἀλληλέϊα. δὶς.

ἑάλ-

Ψ Ἀλλοντές σε τὸν τόκον, ἀνυμνεῖμυ σε πάντες,
ὡς ἔμψυχον ναόν θεοτόκε· σὺ τῆ σῆ γὰ οἰκίτας
γαστρί, ὁ σωζων πάντα, τῆ χειρὶ κύριου. ἠγάσθη,
ἔδῳξασεν, ἔδῳδαξε, βοᾷν σοι πάντας.

Χ αἶρε σκηνὴ τῆ Θεῶ Ἐ Λόγε. Χ αἶρε ἀγία ἀγίων
μείζων. Χ αἶρε κιβωτὴ χρυσωθεῖσα τῶ πνύματι.
Χ αἶρε θησαυρὸ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε. Χ αἶρε τίμιον
δῶδῆμα βασιλέων ὄσεβάν. Χ αἶρε καύχημα σε-
βάσμιον ἱερέων δὲ λαβάν. Χ αἶρε τῆ ἐκκλησίας ὁ ἀσά-
λωτος πύργος. Χ αἶρε τῆ βασιλείας τὸ ἀπόρητον τεῖ-
χος. Χ αἶρε, δι' ἧς ἐγείρονται ξόπανα. Χ αἶρε, δι' ἧς
ἐχθροὶ καταπίπτουσι. Χ αἶρε φωτὸς τῆ ἐμῆς θεραπείας.
Χ αἶρε ψυχῆς τῆ ἐμῆς σωτηρίας.

Χ αἶρε νύμφη ἀνύμφωτε. δὶς.

Ω Πανύμνητε μήτηρ, ἡ τεκέσσα τῆ πάντων ἀγίων,
ἀγιώτατον λόγον· δεξάμηνι τὴν νυῦ προσφο-
ρῶν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι, συμφορῶν ἀπαντας· καὶ τῆς
μελλέουσας λύτρωσαι κολάσεως, τὸς σοὶ βοῶντας.

Ἄλλ. δὶς.

Καὶ πάλιν Ἦ ἰσχυρῶς ἐρατηγῶ.

ὦδ. ζ'. ἦχ. δ'.

Ο Ἦ ἐλάτρωσαν τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες, ὡδῶ
τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως
πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες, ἰσχυρῶς, ὁ τῆ
πατέρον κύριου, καὶ Θεὸς δόλορητὸς εἶ.

Αἴτι-

Α Νυμῆμῳ σε βοῶντες χαῖρε ὄχημα, ἤλιε τέ-
νοπτε, ἄμπελος ἀληθινή, τὸ βότρυον τὸν πέπει-
ρον. ἡ γεωργήματα, οἶνον εἰζόντα, τὸν τὰς ψυχὰς
ἀφραίνοντα, τῆν πτωχῶς σε δοξαζόντων.

Ι Ἀπῆρα τῆν ἀνθρώπων ἡ κηύσασα, χαῖρε θεένυμφος,
ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἀνδρὸς τὸ ἀμάραντον, ἡ ἔξαν-
θίσασα, χαῖρε δέσποινα, δι' ἧς χαρῆς πληρέμεθα
ἡ ζωὴ κληρονομήμῳ.

Ρ Ἡ τρώεσσα εἰ δένει γλώσσα δέσποινα, ὑμνολο-
γήσασε, ἵαφ' ἣν τὰ σεραφίμ, ὑψώθης κηύ-
σασα, τὸν βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νυῖ
βλάβης ῥύσασθαι, τὰς πτωχῶς σε προσκυκλῶντας.

Ε Τ' φημῆ σε μακαρίζοντα τὰ πέπρατα, ἡ ἀνακεθά-
ζει σοι, χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγε-
γραπῆται, Πατρὸς ὁ Λόγος ἀγνή, ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ
ζωῆς τὰς δέλας σε, καταγράψαι θεοτόκε.

Ι Κετθόμεμῳ οἱ δέλοισι σε ἡ κλίνομεμῳ, θόνου καρδίας
ἡμῶν, κλῖνον τὸ εἶς σε ἀγνή, ἡ σώσον τὰς θλί-
ψεις, βυθιζόμενους ἡμᾶς, καὶ σωτήρησον, πάσης
ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὺν πόλιν θεοτόκε.

ὡδ' ἡ.

Π Αἶδας διαγῆς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θεοτό-
κε διεσώζετο, τότε μὴ τυπέμεμῳ, νυῖ δέ
ἐνεργέμεμῳ, τὴν οἰκουμενῶν ἅπαντα ἐγέρει φά-
λιν σοι, τὸν κύριον ὑμῶν ταῖς ἔργα, εἰ ἵαφ' ἣν
εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Νη-

Ν Ηδύϊ τὸν λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βασιζον-
τα ἐβάσπτας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νόμισα τὸν
τρέφοντα, τὴν οἰκὸν ἐκείνην ἀπάσαν ἀγῆν. ὦ ψάλλομεν,
τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑψώψετε εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Μ Ωσπὶς κατενόησεν ἐν βάτω, τὸ μέγα μυστήριον
τῆς τόκῃ σου, παῖδες θεογονήσαν, τέτρω ἐμφα-
νέσασα, μέσον πρὸς ἰσάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι,
ἀκήρατε ἀγία παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνεῖμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ο Ἰωφάν ἀπάτη γυμνωθέντες, πολλῶν ἀφθαρσίας
ἐνεδύθημεν, τῆ κυοφορίας σου, καὶ οἱ κατεζό-
μενοι, ἐν σκότεινῃ ὄρασι πώσεων φάος κατωπιδέσασμεν,
φωτὸς κατοικητήριον κόρη, ὅθεν σὲ ὑμνεῖμεν εἰς πάν-
τας τὰς αἰῶνας.

Ν Εκροὶ διὰ σὲ ζωοποιεῖνται, ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυ-
πύσαστον ἐκύησας, ἀλλαγὴ οἱ ἀλλαγὴ πρεσβύ-
τητες, λεωροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώ-
κονται, πνεύματων ἀερίων τὰ πλείη, ἠπίνονται παρ-
θένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Η Κόσμῳ τρεῖς σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς
ὕψος ἤρθημεν, χαίρειν παντὸς λόγητε, σκέπη καὶ
καταύγασμα, ταῖχος καὶ ὄχυρον τῶν μελωδούντων
ἀγῆν, τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑψώψετε
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ὁ Ἱερ. Σ ἐ τ' θεοτόκον. καὶ ὁ χορ. Μεγαλιώει ἡ
ψυχὴ μου. ὠδὴ θ'.

Α Πας γηγυγὺς, σκιρτάτω τὰ πνύματα λαμπά-
δοχέμενος, πανηγυρίζετω δὲ, αὐλων νόων φύσις
γεραίρεσσα, τ' ἱεράν πανήγυρον τῆς θεομήτορος, & βοά-
τω, χαίρεις παμμακάρισε, θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ι Να σοὶ πσοὶ, τὸ χαίρει κραυγάζωμεν οἱ δὲ σὺ τ'
χαροῖς, μέτοχοι γυγυγῶν, τῆς αἰδέει ῥύσασθαι ἡμᾶς
πφρατμῶν, βαρβαρικῆς ἀλώσεως & πάσης ἄλλης
πληγῆς, δὲ πληθὸς, κόρη ὠδραπώσεων, ὅπως
βροτοῖς ἀμαρτάνεσιν.

Ω Φθις φωτισμὸς, ἡμῶν & βεβαίωσις, ὅθεν βοάμεν
σοι, χαίρει ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν
μέγαν ἥλιον, χαίρει Ἐδὲμ ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην
ἀγνή, χαίρει σύλε, πύεινε εἰσάγασσα, εἰς τὴν ἀνώ-
ζωτὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Σ Ταῦμεν δὲ λαβοῦς, ἐν οἴκῳ Θεῶν ἡμῶν, & ἐκβοήσω-
μεν, χαίρει κόσμῳ δέσποινά, χαίρει Μαρία κυρία
πάντων ἡμῶν, χαίρει ἡ μόνη ἀμωμος ἐν γυναιξί, καὶ
καλή, χαίρει σκεῦος, μῦρον τὸ ἀκενωτὸν, ὅτι σὺ
κενωθὲν εἰσδέξασθαι μεν.

Η Πειρεσεῖ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαίρει
ἀειπάρθενε, ὁσίων πάντων χαίρει τὸ καύχημα,
τῆς ἀθλητῆς σεφάνωμα, χαίρει ἀπάντων τε τῆς δι-
καίων θεῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῆς πτωχῶν τὸ
δύσσωμα.

Ⓜ εἶ-

Φ Εἶσαι ὁ Θεὸς, ἡ κληρονομία σου ταῖς ἀμαρτίας
ἡμῶν, πάσας ὡραβλέπον νυῦ, εἰς τὸ ἔχων
ἐκδυσοπῆσαν σε, τὴν ὅτι γῆς ἀσώθους σε κυφορή-
σασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι
Χριστὸν τὸ ἀλλότριον.

Μετὰ ταῦτα λέγει αὐτὸν τὸ ξισάριον, Παναγία ξίας,
Πάτερ ἡμῶν, Ὁ πὶ σῶ, καὶ τὸ τροπάριον
ὡς ἦχ. πλα. δ'.

Τὸ προσαχθὲν μουσικῶς. ζήτ. ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ ἐπιτέ.

Δ Ὁ ἴσα σοι Ἰησοῦ Χριστὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
των ἡμῶν, δόξα σοι. ὁ ἴσος. Δόξα αἰωνίῳ.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε δόλοῦσον. Ἐ ἀπόλυσις.

Ε Ἦν ἡμεῖς δεκτὸν, καὶ ἀκαταίτητον ποιήσῃ κύριος
ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν προσφυλίαν τῆ ἀποδείπνε, καὶ
ἀκαθίστα ἕμμεν ἡμῶν τῆ ἀμαρτωλῶν, καὶ διχαίς τῆ
ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν σώσει, ἐλεή-
ση, καὶ διαφυλάξῃ πάντας ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος.

Καὶ τελείτω ὡς ἔθος.

Διὰ δὲ τὸν κόπον τῆ ἀκαθίστα, εἰς τὸ ὀρθρον στιχολο-
γῆ μὲν καθ. ἐν, καὶ τὰ ξισάριον. ὡς ἔθος.

ΔΙΑΤΥΓΩΣΙΣ,

Καὶ ἔκθεσις παντοίας τῆ ἐνιαυτῆ ἀκολουθίας,
εἰς ὄψιν ἢ τῆ τυπικῆ ἑρμηνείαν.

Κεφαλ. α'.

περὶ τῆ ἀκολουθιῶν διακρίσεως, καὶ περὶ τῆ ὄντων
ἐν αὐταῖς κοινῶν.

Ἐν ταῖς ἐνιαυσίαις ἡμερῶν ἀκολουθίαις, ποτὲ μὲν
τὸν Θεόν, ἔπειθ ἀγίους πρὸς αὐτὸν, μετὰ τῆ Θεοτό-
κου συνεχῶς λιτανεύομεν εἰς τὴν ἡμερῶν βοήθειαν, πο-
τὲ δὲ ἐγκωμιαστικῶς, τῆ Θεῶν τὰ μυστήρια, ἢ τῆ Θεο-
τόκου τὰ μεγαλεῖα, ἢ τῶν ἀγίων πανηγυρίζομεν, καὶ
ἐορτάζομεν τὰ κατορθώματα. Ἐν πάσαις ταῖς τῆ
ἐνιαυτῆ Κυριακῆς, συνήθως τῆ Σωτήρος ἡμερῶν δοξάζο-
μεν τὴν ἀνάστασιν. Πλὴν δὲ τῆ ψαλμῶν, καὶ δεικ-
σιων, ἐν καθημεριναῖς ταῖς ἑπτὰ ὥραις διατεταγμένω-
νων, ἄλλη ἔστιν ἡ ἀκολουθία τῆς Λιτῆς, τετάρτη τῆς
ἐβδόμηδος ὅταν μὲν λιτανεύωμεν, καὶ ἄλλη τῆ Ἐορτῆς
ὅταν ἐγκωμιαστικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ ἄλλη τῆς
ἐνιαυσίης Κυριακῆς ἐστὶν ἡ πρέπικτα Ὀραζία. Τῆτα
ἐν ταῖς, τῆ ἐκάστη κοινῶν τὴν ὑποτύπωσιν διαγεγράφω-
μεν, εἰς τὰ ἑκάστη κεφάλαια.

Καθόλου, πρὸς τοιαῦτα κοινῶς τὰ τοιαῦτα.
α'. Εἰς τὴν ἑσπέρην πᾶσαν, καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, μι-
κρὰν λέγομεν τὴν σωματικῶν τῶν Εἰρηνικῶν, ἔπειθ Αἰ-
τήσεων. Κωρὶς δὲ τῆ Κυριακῆς, εἰς τὸ ὄψιν ἑσπέρας τῆ
σαββά-

σαββάτε, καὶ εἰς τὸν ἕρθεον, καὶ διχα τῆς μεγάλων
 ἑορτῆς, ἐν αἷς εἰς τὸ ἑσπέρας τὰ ἀναγνώσματα, καὶ εἰς
 τὸν ἕρθεον διατάσσεται τὸ Ευαγγέλιον. Τότε μὲν καὶ
 τῆς εἰρηνικῶν, ἔ τῆς αἰθήσεων λέγωντων μεγάλων τὴν
 σωματικῶν.

β'. Λιτῶν τὴν ἀκολοθίαν κρατῶμεν, ἀπὸ τῆς β'.
 ἡ ἑβδομάδος ἕως τῆς σαββάτε, ὅταν ἐν ταῖς τῶν
 ἀγίων μνήμασι, τετυπωμένον ἀντίφωνον, ἢ τὰ ἀντί-
 φωνα τῆς ἀδομῶν ψαλμῶν, ἢ ἀδομῶν ψαλμῶν, ἐκ
 ἕκαστου εἰς τὸ ἕρθεον, καὶ τὸ τυπικόν.

γ'. Εξω δ' μετ' μ'. (καὶ τὸ ἕκαστην ἀποτομὴν ὑπὸ
 τῆς παναγιώτατε πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτη Τεσσαρεσκαι-
 δεκάτε Παπᾶ Ρώμης προταχθεῖσαν), καθ' ἕκαστην
 ἡμέραν ἰσῶμεν εἰς τὸ ἑσπέρας σιχηρὰ τέσσαρα, ἔ τὸ
 Δόξα, ἔ Θεοῦ. μόνον, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, εἰ τυ-
 πῶνται. ἀνδ' τῆς, εἰς τῆς σίχ. Καὶ εἰς τὸ ἀπόδειπνον,
 κανόνα εἰς Τριώδιον, λέγοντες τὸ πρῶτον, τὸ ὀρθόλω,
 καὶ τὸ ἑνάτην ὠδὴν, σὺν τῆς Πατρὸς ἡμῶν, ἔ Ὅπ, ἔ τὸ
 κῆρισμα, καὶ τὸ πρῶτον ὠδὴν. Εἰς τὸν ἕρθεον, ἐκ
 τῶν δύο τετυπωμένων Κανόνων, ἕνα (ἐκ ἀρχαῶν δ' ἀκο-
 λουθίας) ἀναγόμεν εἰς Τριώδιον, καὶ καθ' ἕκαστην ὠδὴν
 τῆς κανόνος, τρία ποιῶμεν ἑσπέρια, σὺν τῆς θεοτοκίᾳ,
 ἔ εἰ δέρεται τὸ τριδικόν, τέσσαρα. Ἐν ταῖς δὲ λι-
 ταῖς, τὸ α'. ἔσω δ' λιτῆς, τὸ β'. εἰς τῆς μέστυμας, ἔ
 θεοτοκίον τὸ τρίτον. Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς δύο κανόνων τῆς
 ἀγίων, συμπληρωθῶσι καὶ ἕνα μόνον, διανέμωμεν,

H h 3

καὶ

καὶ λέγομεν ὡς ἤρξαμεν, καθ' ἑκάστω ᾧ δ' ἴω, τρία τεθ-
πάρια, εἰ ἂν λοκτέον ἄμα τὸ ξιόδιον.

δ'. Ὅταν μόνον ὁ κανὼν διατάσσεται εἰς τὸν ὄρ-
θρον, λέγομεν ἅπαντα τὰ τεθπάρια ἕως πέντε, συν-
τὰ τριαδικῶς, καὶ θεοτοκίῳ, εἰ ἂν ὡς ἄνω δι' ἔρωτα.
Ἐ ποιῆμεν ὁμοίως ἐν τοῖς Τειωδίοις.

ε'. Περὶ τῆς Συναξαρίως, ποτὲ μὲν εἰς τὸ ἀπόδειπνον,
ποτὲ δὲ καὶ κατὰ αὐτὸ ἀναγιγνώσκουμεν εἰς τὸ ὄρθρον.
"Ουτως. Ἀπὸ τῆς μὲν τῆς νέαν Κυριακὴν, ἤτοι τῆς Θεωμῆς
ἕως τῆς Σεπτεμβεῖς μιλῶς, λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρθρον,
μὲν τὸ κοινὸν εἰς τὴν 5^{ην} ᾠδὴν. Χωρὶς τῶν ὀπισημῶν Ἐ
μεγάλων ἑορτῶν, καὶ τῆς σαββάτου, ὅψε ἕσθ. ὅπ τότε
λέγεται εἰς τὸ ἀπόδ. Ἀπὸ δὲ τῆς Σεπτεμβεῖς μιλῶς,
ἕως τῆς σαββάτου ὅψε ἕσθ ἑσπέρης τῆς παρασκυλῆς τῆς δι-
καῖς Παζάρης, ἰσῶμεν τὸ Συναξάριον εἰς τὸ ἀπόδ. Δίχα
δὲ τῆς λιπῆς τῆς παρασκυλῆς, ἐν ἣ λέγεται ἡ Παράκλη-
σις, ὅπ μεταφύρομεν τότε τὸ αὐτὸ, ὡς ἄνω, εἰς τὸν
ὄρθρον.

ς'. Ἐ γράφη φύλλ. 106. ἐκπληρῶσθαι ἱμνον τὸν
ἀγγελικόν, ἤτοι τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, μόνον τὰ ξισα-
ρίῳ καὶ τὰ Δόξα κεινῶν, ὅταν τὸ Ἐυαγγέλιον ἐλθῆ.
"Ὅπ πίνω τὸ αὐτὸ Ἐυαγγέλιον εἰ λέγεται, ὡς ἕσθ
συνάπτωμεν τὸ, Παιαρία ξιας, καὶ τὸ, Πάτερ ἡμῶν.
ζ'. Ἐν ταῖς ἀκολουθίαις, εἰς πᾶν τὸ Δόξα, καὶ τὸ Κά-
σιμα, τὸ Πειτικασάριον, Ἐξαποσελάριον Ἐ Τεθπάρ-
ριον τῶν ἀγίων, λέγομεν συνήθως (εἰ ἄλλο εἰ τυπῆται)
το

τὸ Θεοτοκίον. Ταῦτα δὲ, ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς, ἐ παντοίας τῆς Θεοτόκου ἑορταῖς γίνονται μόνον, ἀντὶ τῆς Θεοτοκίας. Ἀλλ' ἔστω τῶν ὀγδοάδων τῆς Θεοτόκου, μὴ τὸ Ξοπάειον τῆς ἀγίας λέγεται τὸ τῆς ἑορτῆς, εἰς Θεοτοκίον. Καὶ ἔστω τῶν ὀγδοάδων τῆς κυρίας, λέγεται ὡροῦν τὸ Ξοπάειον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ τῆς ἀγίας, καὶ εἰς τὸ τέλος, Θεοτοκίον, ὡς τυπᾶται, εἰς τὴν α'. τῆ Σεπτ. ἐ εἰς τὴν α'. τῆ Ἰαννουαριου μὴνως.

Κεφαλ. β'.

Περὶ τῆς Λιτῆς ἀκολουθίας, ἥτοι τῆς ἐβδομάδος, ἔξω τῆς μεγ. μ'. καὶ χρεῖς τῆς σαββάτου.

α'. Ἐπειδὴ τὰ τῆς μεγάλης μ'. ἐν τῇ Τριωδίῳ ἀρχικέντρως εἰσὶ πετυπωμένα, ἐ περὶ σαββάτου τῆς ἐβδομάδος διαγράφεται ἴδιον τὸ κεφάλαιον, ἐνταῦθα μόνον τὴν τῆς ἐνιαυσίης Λιτῆς διατυπῶμεν ἀκολουθίαν, ἔστω τῆς ἐβδομάδος.

β'. Ὡς ἀνω λέλεκται, λιτὴν ἀκολουθίαν ποιῶμεν, ὅτε ἐν ταῖς τῆς ἀγίων μνήμας ἐ διατάσσεται ἀντίφωνον ἤρωον ὁ ψαλμὸς εἰς τὸ ὄρθ. Καὶ τῇ β'. εἰς τὴν Ἀπομύκτης, τῇ γ'. εἰς τὴν Βαπτισμῶν, τῇ δ'. καὶ τῇ ε'. εἰς τὸ Σταυρῶν, τῇ ε'. εἰς τὸ Ἀποστόλων, ἐ τῇ παρασκευῇ, εἰς πάντας τὴν ἀγίας, καὶ ἔξαιρέτως εἰς τὴν μάρτυρας, καὶ τῇ μνήμη τῆς κοιμηθῶντων, ἀνάγνωμεν τὰς ἱεσίας. Ἐν ταῖς λιταῖς, πάντα ἴδια εἰσὶν καθ' ἡμέραν. Ἐκτὸς τῆς β'. καὶ γ'. τῆς ἐβδομάδος, ἐν αἷς τὰ καθήματα, ὁ καθὼν, καὶ τὰ προσόμοια, εἰσὶν τὰ καθ' ἡμέραν.

σὺν τοῖς τετυπωμένοις, ὡς ἔθος, εἰς τὸ ἀγία μνήμην.

γ'. Εἰς τὸ ἑσπέραν τὴν λιπῆς, καὶ εἰς τὸ ὄρθρον, πάντα γίνονται, ὡς τὸ τυπικὸν δηλοῖ. Ἐὰν δὲ διατάτῃ ἐδὲν, εἰς τὸ ἑσπ. ἰσῶμην προσόμενα β'. τὴν Παρακλητικῆς τῆς Θεοτόκου, καὶ β'. τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγ. Τὸ Δόξα τὴν ἑβδομάδος. Τροπάρια ἔσονται τῆς λιπῆς, ἔ τὴν ἀγ. Μετὰξὺ δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν πρὸς τῆς Γεννήσεως, ὡς ἐν τῇ μεγάλῃ μ'. τὰ τροπάρια λέγονται, Θεοτόκε παρθένε. Βαπτιστὰ. Ὑπὸ τὴν σὺν. Εἰς τὸ ἀπόδ. ὅταν ἐδὲν τυπῆται, ἐκ τῆς κανόνος τῆς παρακλητ. τῆς θεοτ. γίνεται τριώδιον. καὶ ζῶπ. Τεῖχος ἀκαταμ.

δ'. Εἰς τὸ ὄρθρ. λέγομεν τὸ ἑνα μόνον τὸ ἐξαψάλλμεν, ἔ τὸ Ἐυχὴν σὺν πατ. Θεὸς κύριος, καὶ τροπάρια, τῆς ἑσπέρ. Ἐν ταῖς ρηθείαις μ'. ἡμέραις, ἀντὶ τῆς Θεοῦ κυρ. Ἀδομην, τὸ Ἄλλ. Ἐκ νυκτὸς, καὶ Ὑμνος τὸς Τριαδ. καὶ τὸ ἦχον. Κάθισμα τὸ ψαλμικὸν καθ' ἡμέραν, ἔ τὸ ἦχον, ὡς ἐκεῖ ἐτυπώθη. Μετὰ τὴν σχολογίαν, τὰ καθίσματα τῆς ὁκτωήχης. Ἠρωὺν, τῆ β'. δύο κατανουκτικὰ ἐν μῦρτυρ. ἐν νυκτέσιμον, καὶ θεοτ. καὶ ὡσαύτως ἐν τῆ γ'. τῆς ἑβδ. Τῆ δὲ δ'. ἔ τὴν παρασκ. δύο σαυρέσιμα, τὸ μῦρτυριακ. τὸ νυκτέσι. καὶ θεοτ. Τῆ ε'. δύο ἀποστολικὰ σὺν πατ. μῦρτ. καὶ νυκτέσι. ἔ θεοτ. καὶ μετὰξὺ αὐτῶν οἱ καθ' ἡμέραν σίχ. φυλ. β. Ι. ἐν πατ. Ὡσελογίῳ.

ε'. Εἶτα ὁ Ν'. Ἐλεησόν με ὁ Θεός, ἔ πεντηκοστὰς μόνον

μόνον τῆς ἐβδομάδ'. Τριώδιον ἐκ τῆ κανόνος τῆ ἀγ.
 κῆ κανὼν ὡς ἀνω τ' Λιπῆς. Εἰς τὴν ἑκτ. ᾠδὴν κοιντ.
 τῆς ἐβδομ. Ἐ τῆ ἀγία, ὡσπερ κῆ τὰ ἐξαποσελάχεια.
 Ἐν τῇ δὲ μ'. περὶ τῆς Χρυσῆ Γενήσεως, τὰ φατα-
 γωγάρια. Εἰς εἴς αἰν. β'. κατακυκλικὰ, ἢ σωφροσι-
 μα, ἢ ἀποσολικὰ ὡς ἀνω, τὸ μῦρτυριακόν, Ἐ νεκροσ.
 ἐκ τῆ σαβ. κῆ Δόξα τῆς ἐβδομ. καθ' ἡμέραν. Τροπ.
 (ἔξω τ' ρηθείσης μ'.) τὰ τῆς ἐσπέρ, "Ἐσω δὲ τῆς μ'.
 τὰ σωήθη τ' ἐβδομ. ἀνδρ τῆ ἀπολυτ. τῆ ἀγία.

ς'. Εἰς τ' περὶ τῆς ὄραν, Ὁ Θεὸς τ' πατέρον ἡμῶν,
 καὶ τὰ λοιπὰ ἐκεῖ τετυπωμένα. Εἰς τὴν ὄραν γ'. σι-
 χολογία μικρὰ τῆ ψαλπείκ, καθ' ἡμέραν, Ἐ ἤχον.

ζ'. Ἐν ταῖς Περεγορταῖς τ' Γενήσεως τῆ Κυρίε,
 Ἐ τῆ φώτων, ἐκ τῆς Λιπῆς κρατῆ μόνον εἰς τὸν ὄρ-
 θεον τὰ καθίσματα τῆ ψαλπείκ, καὶ μικρὰς σιχ-
 λογίας εἰς τὴν ὄραν τρίτω. τὰ ἐξῆς λέγονται ἀπαν-
 τα ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆ ἐνὸς ψαλμῆ, ἀνδρ δὲ τῆ πιντι-
 κοσαίε.

Κεφ. γ'.

Περὶ ἀκολουθίας τῆς Λιπῆς, ἐν τῇ τῆ ἐνιαυτῆ
 Σαββάτω.

α'. Χωρὶς τῆς περὶ γραφέντων ἐν ταῖς τ' ἐβδομά-
 δος σωήθησι λιταῖς, τὰ ἴδια τῆ σαββάτω εἰσὶ ποι-
 αῖτα. Εἰς τὸ ἐσπέρ, μόνον τὸ Ἀπολυτίκιον τῆ
 σαββ. Ἀπίστολοι Μῦρτυρες. Μνήστη. Θεοτ. Μήτη
 ἀγία. Εἰς τὸ ἀπόδ. ἢ Παράκλησις, εἰς Τριώδιον,
 ἔξω

ἔσω δὲ πῆς μεγ. μ'. Ὅταν δὲ μὴ σωτυχηῖ τ' ἀγίων ἀκολουθία, ἢν εἰς ἔχει τὸ Τριώδιον, εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

β'. Εἰς τ' ὄρθρον μὲν τὸ, Κύριε εἰσάκουσον, λέξομαι μικρὰν τ' συναπτήν, Ἐωθινὴν δὲ ῥήν, Ἐ τὸ Θεὸς κύριος, Ἐ τρωπάρια τὲ ἔσω. Τὸ τὲ ψαλτ. καθίσματα Μακάριοι ἄμωμοι. Ἐν μέσῳ τὲ καθίσματος, ἄφ' ὅ πῆς β'. Στάσεως, κοντ. τ' κεκοιμημένων, τὴν πολυτάραχον θάλασσαν. φύλλ. 31. καὶ δεήσεις τ' αὐτῶν κοιμ. Ἐν εἰρήνῃ, ἕως τ' ῥήσ. κατὰ κλείσις. Ἐπειτα ἐκτελεῖται ὁ Ἄμωμος, Ἐ λέξομαι τρωπάρια τ' ἀναπαυσίμων, Εὐλογητὸς εἰ κύριε. Τῶν ἀγίων ὁ χορὸς ἕως τὲ κοντακ. Μετὰ τῶν ἀγίων, ἀκατὰ κλείσις. Ὁ Ν'. Ἐλεησόν με ὁ Θεός, καὶ πεντηκ. τὲ σαββάτου, Πταισμάτων ἄφ. φύλλ. 64.

γ'. Μετὰ τὸ ἔχατον Ἐλεησόν με ὁ Θεός, ἐκτός τ' μεγ. μ'. λέξομαι τὸ ξιώδιον ἐκ τῆς κανόνος τὲ ἀγίων καὶ τὸν κανόνα τῆς λιτῆς, εἰς τρία τρωπάρια ὡς ἄνω κατ' ὠδὴν. Τὸ δεύτερον ξοπ. νεκροφίμον. Τὸ τρίτον ξοπάριον, ἐνίοτε μὲν ἔσω τὸ ὡραῖον τῆς ὠδῆς, ἐνίοτε τὸ β'. ἢ τρίτον, ἵνα πάντων τ' ἀγίων καὶ τὴν τάξιν ἐκτελέσωμαι τὴν μνήμην. Εἰς τὴν τρίτην ὠδὴν, μὲν τὸ, Ὑπὸ ἡλόγηται, καθ. τὲ ἀγίων, καὶ καθίσματα δύο μέρτυρια καὶ, καὶ νεκροφί. Ἐ δευτ. καὶ μετὰ ξὺ οἱ σίχοι, ὡς φύλλ. 61.

δ'. Εἰς τ' ἔκτιον ὠδὴν, κοντ. τὲ ἀγίων, Ἐ τ' ἀναπαυσίμων, Μετὰ τῶν ἀγίων, ὁ οἶκος, αὐτὸς μόλις καὶ

Ἐ τὸ ἔχρατον θεοτοκίον, Παναγία παρθένε, κὴ τὸ συναξάρι. κὴ τὴν τάξιν τῆς ἀκολουθίας, ὡς ἄνω. Εἰς τὴν θ'. ᾠδ'. Ἐξαπος. μόνον τῆς λιτῆς. Εἰς ᾠδὸν α' ν. γ'. μῦρτυρ. τὸ νεκρόσ. Ἐ Δόξα τ' λιτῆς. Τροπάρια εἰς ᾠδὸν α' ν, Ἐ εἰς τ' α'. ὠραν, τὰ τ' ἑσπέρας. Ἐν τοῖς δὲ σάββασι ἀπὸ τῆς Ἀποκρέας ἕως τῆς ὅλης μεγ. μ'. ἰδίᾳ ἢ τάξις ἐκτυπᾶται ἐν ταῖς οἰκείαις ἀκολουθίαις.

Κιφ. δ'.

Περὶ τῆς ἐνιαυσίης ἀκολουθίας τ' Κυριακῆς
ἔξω τ' Οὐρανίου.

α'. Περὶ πῶν τῶν τῶν χρόνων ἐπισημίων Κυριακῶν, ἡρωῦ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τ' Προπατόρον ἕως τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων πάντων, ἐν ἰδίοις τοῖς τόποις ἐκτυπᾶται ἢ φρέπυσα τάξις. Ἡ δὲ τ' ἐνιαυσίη Κυριακῆς ἀκολουθία, ἔπας γίνεται.

β'. Ὁ ψὲ τῆ σαββάτικ ἑσπέρας, σιχολογία ὡς ἔθος τῆ ψαλτηρίας, μὴ τ' φεφτῶν τ' ἔσπ. Εὐχὴν. Καὶ ὅλη, ἢ εἰς ἐν τὸ Δόξα, κὴ τ' χρόνον, Ἐ τυπικόν. Χωρεῖς δὲ τῆ διασήματος, ἀπὸ τῆ Πάχα ἕως τ' ἀγίων πάντων ἀκατακλῆσως, ἐν ᾧ παντελῶς εἰ σιχολογῆμεν. Μετὰ τὸ, Αἰνῆτε τ' κύριον, σιχηθ' β'. τῆ ἀνάστασ., Ἐ ἐν ἀνατολικ. κὴ ἐν τῆ κὴ τ' ἡμέραν ἀγ. Δόξα καὶ νυκτὶ τῆ ἀίας. Ὅπ δὲ, τὸ αὐτὸ Δόξα, ὅσιν αἰ τῆς θεοτόκε, εἰὰν ἐν τῇ μνήμῃ τῆ ἀγίας τυπᾶται ὁμοίως τὸ δόξα, ἢ ἰδιόμελον, τότε τὸ Δόξα λέγεται τῆ ἀγίας, καὶ τὸ τῆ ἀναστασίμῃ εἰς θεοτοκίον. Τῆτο τριπτεόν σιχηθ' αἰς

χῶς ἔσω τ' ὀγδοάδων. Τὰ ἔσοπ. αἰά λέγονται τὰ
τὲ ἀνας. Ἐὰν δὲ δὴ τὴν τ' Κυριακῆς ἀκολουθίαν,
καταλιμπάνειν δεῖ Τριώδιον ἐκ τ' πολλὰν σμωρο-
παζομένων ἀγίων, λέγουμεν ἀντ' αὐτὴ τὸ ἔσοπ. εἰς τὸ
ἔσω. εἰς τ' ὄρθρ. καὶ εἰς ᾠδὴς αἰν.

γ'. Εἰς τὸ ἀπόδ. καὶ τὸ Τυπικόν. Εἰ ἐδὲν τάττε-
ται, ξιῶδ. ἐκ τ' παρακλητ. τ' θεοτόκε, ἔ Συναξάριον

Εἰς τὸν ὄρθρ. καὶ τὸ ἐξάψαλλον, ἔ ὅλα τὰ Εἰρημι-
κα, καὶ Θεὸς κύριος, καὶ τὰ ἔσοπ. λέγουμεν τὸ, Ἐπίστυσα
φύλλ. 49. ἔ ἔπειτα τὴς ἀναβαθμῆς τὲ ἦχ., ποτὲ μὲν
ὅλα τὰ ἀντίφωνα, ποτὲ μετ' ἑαυτὸν μόνον. Λέγουμεν ἐν
ἀντίφωνον, ἀπὸ τῆς λέας Κυριακῆς ἤγειν τὲ Θωμᾶ,
ἕως τῆς Κυριακῆς φωστῆς τῆς μ'. ἡμερῶν πρὸ τῆς Χρι-
στῆ Γεννήσεως, ἀκατακλείσεως, καὶ ἀπὸ τ' Κυριακῆς καὶ
τὴν Γέννησιν, ἕως τῆς Κυριακῆς πρὸς τὲ Τελώνικ. Δί-
χα τὲ ρηθέντος καμρῆ, ἀδομεν ὅλα. Μετὰ ᾠδὴ ἀνα-
βαθμῆς τὸ Ἀνάστηδι, πᾶσα πνοή, ἔ ἑωδιὸν ἑυαγ-
γέλιον, καὶ τὴν τάξιν ἐν ἀρχῇ τὲ Ὁμολόγ.

δ'. Ἐπειτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστῆ, ἔ Ὁ Ν'. ἔ πεντη-
κοστήριον, ἔ θεοτόκιον τὲ Ἀνασασίμκ. Εἶτα τὸ ξιῶδ.
ἐκ τὲ και. τὲ ἀγ. καὶ ὁ Κανὼν τὲ ἀνασασίμκ. Εἰς
τὴν γ'. ᾠδὴν, καὶ τὸ κᾶθ. τὲ ἀγίς, δύο καθίσμα-
τα, ἔ θεοτ. τὲ ἀνασασίμκ, ἔ μετὰξὺ, σῆχ. Αὐτῆ ἡ
ἡμέρα. Ὡ κύριε σῶσον. φύλλ. 61. Ἀφ' ἑκτῆς τῆς
ᾠδῆς, Κοιτ. τὲ ἀγίς, ὁ οἶκ. τὲ ἀνασασίμκ. Εἰς
τὴν θ'. ᾠδῶν τὸ, Ἄγιος κύριε, καὶ καμρῆ, καὶ ἐξα-
ποσα-

ποσαλάρα μόνως ἢ κυριακ. Εἰς τὰς αἰν σίχ. ἕξ τῆ ἀναστασίμκ. Εἰ δὲ ἐν τῇ μνήμῃ καθ' ἡμέρ. ἀγία τυ-
πουῶται Σνώτομα, ἢ ἰδιόμ. τότε ἐκ τῆ ἀγία κρετῆ-
μῆν β'. Τὸ Δόξα σσελεχῶς τὸ ἑωδιον. Εἰς τ' α'. ὦραν
ἔσπ. μόνως τῆ ἀνας.

ε'. Σωερχομένων δὲ τῶν ποροεορτῶν, ἢ μεθεορτῶν,
ἢ οὐδοάδων, ἢ ἀποδόσεων τῶν εορτῶν ἐκ κυριακῆ,
ζήτη τα γραφόμκνα ἐν τῶν καθ. ἢ. ἀειθμ. ε'. & ζ'.

ΚΕΘ. ε'.

Περὶ τῆς εορτῆς ἐὸς ἀντιφώνκ, ἢ ἔκ τῆ ἐνὸς ἀδομῆκ
ψαλμῆ εἰς τὸν ὄρθ. κ. πρὶ τ' αὐτῆς μεταδέστωκ.

α'. Σωήθως ἐν ταύταις ταῖς εορταῖς, πάντα διη-
λουῶται ὑπὸ τῆ τυπικῆ. Εἶδε μόνον τυπέται τὸ ἀν-
τίφωνον εἰς τὸν ὄρθον, τότε εἰς τὸ ἐσπέρας ἰσῶμῆν δύο
πρωτ. τῆ ἀγ. & β'. ἢ παρακλητ. τῆς θεοτόκκ. Δό-
ξα τῆ ἀγ. Τροπ. & θεοτοκίον. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τειρώδ.
τῆς ὠδῆκ.

β. Εἰς τὸν ὄρθ. μὴ τὸ ἐξάψαλ. Θεὸς κύριε &, &
ἔσπαρ. ἀρχόμεθα τὸν τετυπωμῆρον ψαλμὸν, ὡς ἔδος
ἀπὸ τῆ, Ἀλληλία. Καὶ τῶν αὐτῶν, Ἀλληλία ἐκτε-
λεμῆν ἢ ἕκασον σίχον. Εἰς ἐκφωνῆσιν τῆ σίχκ (τῆ σε-
σημειωμῆκ ἐν τῶν τέλει σὺ ἀσερείοικκ) ἢ τῶν σίχων,
(ὅταν ξαῖς ἐκφωνῆνται) πρῶσκωεμῆν, ἢ δοξολογῆ-
μῆν (ἐν ταῖς δεσποικῆς εορταῖς) ἢ ἄγιον, ἢ τ' ἀγίαν
κῆ τὴν εορτὴν τυχεῖσαν, ὡς ἔδος ἐν τῶν Ὡελογίω,
Φύλλ. 55. Δις ἐκφωνῆμῆν ἐν τῶν σίχκ κῆ τὴν εορτὴν
ἡμέ.

ἡμέραν . Εἰς τὴν τρίτην ἐκφώνησιν, μακραιτέρου αἰετὴν Θεοτόκον . Καὶ ἐν τῇ τῆ ψαλμῷ τέλει, ἀδωμῶν ἀναλλοιώτως ὡς αὐτόθι φύλ. 55. ἐν τῇ Ἐπίσθ. σα.

γ'. Εἶπα καὶ δ. τῆ ἀγίας. Μετὰ τὸν Ν'. Πεντηκοστήριον, ταῖς τῆ ἀγίας ἀθλοφόρον, ἢ ἄλλως, καὶ τὴν τῆ ἑορταζομένης, ἢ τῆς ἑορταζομένης ἀγίας τάξιν, Ὁ Θεοτοκ. ταῖς τῆ Θεοτ. Τριώδ. τῆς παρακλητ. τῆ Θεοτόκου. Κανὼν ὡς ἄνω, καὶ τὴν ἑορτὴν . Εἰς τὴν γ'. ὡδ. καὶ θ. καὶ Θεοτ. Εἰς τὴν δ'. Κοντ. καὶ Συναξ. καὶ καμὸν . Εἰς τὴν θ'. Ἐξαποσειλ. Εἰς τὴν αἰν. δ'. πρῶσ. ἢ ἰδιόμ. ἢ σύντ. καὶ Δόξα τῆ ἀγίας . Εἰς τὴν α'. ὡσαν τεροπ. τῆ αὐτῆ .

δ'. Σωτυχέσης τριαύτης ἑορτῆς ἐν τῇ Κυριακῇ, μεταφέρομῶ αὐτὴν εἰς τὴν β'. εἰ μὴ ἄλλη ὁμοία πρῶτεται ἑορτῆ . Καὶ τότε, ἐν ταῖς μὲν ὀγδοάσι, μεταπίθεται ἔξω τῆ αὐτῶν .

ε'. Οὕσης τῆς τριαύτης ἑορτῆς ἔξω τῆ ὀγδοάδων, εἰς ἀν συμβαίνει μεταφέρεσθαι, εἰ πρῶτον αὐτὴν δυνάμεθα ἐν μέτρῳ τῆ ὀγδοάδων . Ψάλλομῶ δὲ ἐν μέσῳ αὐτῶν, τὴν μετατεθειμένην ἀκολουθίαν τῆ μεγάλων ἑορτῆ . Ἐκτὸς τῆς ὀγδοάδος τῆς τῆ Κυριακῆ Ἐγέρσεως τῆ ἀγ. Πεντηκοστῆς, Ὁ τῆ παναρχάντε Σώματος, ἐν αἷς εἰ σὺν ἀπὸντα μετρημένα μνήμα, καὶ τῆ μεγάλης ἄλλης ἀκολουθίας .

ς'. Πάντα τὰ ἐνταῦθα τετυπωμένα πρὸς τῆς ἑορτῆς ἐνὸς ἀνφώνου, προῖομῶ, ὡς ἔθος ἐν ταῖς ἀκολουθίαις .

θίαις, ἃς ἐορτάζειν εἰώθαμεν ἐν μέσῳ τῆς ἐβδομάδος, ταῦται, τὲ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλέως, ἔ τὲ παναρχάαντε Σώματος τῆ Χριστοῦ. Διό, εἰς τὸ ἔσθ. ἰσῶμεν δύο περσ. ᾧ ἀκολουθ. καὶ β'. τῆ κ' τὴν ἡμέρ. ἀγίη. Δόξα ᾧ ἀκολουθ. εἰάν δὲ δις τὸ Δόξα τυπωθήσεται ἐν τῇ τῆ ἀγίη μνήμῃ, διανέμωνμεν, ἔ ποιῶμεν ὡς ἐν ὄμοιόσι. καὶ ὁμοίως ὡς περσομοίων, καὶ ἰσομέλων εἰς ὄθ. αἰν. Εἰς τὸν ὄρθρ. Τριῶν. ἔκ τῆ καν. τῆ ἀγίη, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔσθ.

Παντελαῖς ἐκ ἐορτάζομεν Τριωῖτας ἀκολουθίας ἐν ταῖς τῆς νηστείας ἡμέραις, ἢ παρσμοναῖς τῆ ἀγ. ἢ ἐν ταῖς ἐβδομ. δ'. ὡρὸ τῆς Γεννήσεως τῆ Χριστοῦ.

Κεφ. 5.

Περὶ ἀκολουθίας τῆς ἐπισήμης, ἢ μεγάλης, ἢ δεωποκῆς τῆς ἐορτῆς, καὶ ὡς τῆς αὐτῶν μεταθέσεως.

Ἐπίσημον λέγομεν τὴν ἀκολουθίαν, ὅταν τρεῖς εἰς τὸν ὄρθρον διατυπῶνται τὰ ἀδόμητα ἢ ψαλμοὶ ἀντίφωνα Ἐάν δὲ ἔ ἐν τῷ ἔσθ. λέγωνται τὰ ἀναγνώσματα, καὶ εἰς τὸ ὄρθρον σιυάπτεται τὸ Ἐυαγγέλιον, διακείνομεν τὴν ἀκολουθίαν μεγάλην, ἔ εἰ ὅσιν τῆ Κυρίης, λέγομεν Δεωποκῆν. Κατὰ τὸ Ἰτυπικόν, ἰδ'. Διαριθμῶνται αἱ ἐορταὶ Δεωποκῆς, ἢ ἡσθ.

Ὁ Ἐυαγγελισμὸς, ἢ Γέννησις, ἢ Περιτομή

Ἡ Ἰπαπαντῆ, ἢ Βάπτισις, ἢ Ἐγχεσις τῆ Λαζάρου,

Ἡ Βαῖσφορῶς, ἢ Μεταμόρφωσις, τὸ Δεῖπνον,

Ἡ Σταύ-

Ἡ Σταύρωσις, ἡ Ανάστασις, ἡ Νέα Κυριακή,

Ἡ Ανάληψις, ἡ Πεντηκοστή.

Τὴν Σταύρωσιν συνιᾶμεν τὴν μεγάλην Πασχα-
σκόφω. Τὸ Δεῖπνον, τὴν μεγάλην Πέμπτην, καὶ
τὴν τῆ παραρξάντε Σώματι τῆ Χρυσῆ ἀκολου-
θίαν. Τὴν Νέαν δὲ Κυριακὴν, τὴν Κυριακὴν τῆ Θωμᾶ.

Ἄπαντα τῆς ἐπισήμης, ἡ μεγάλης, ἡ δεασοτικῆς ἑορ-
τῆς ἀκολουθία, τὰ ἴδια συνήθως τυποῖ ἐν οἰκείᾳ τῇ
ἡμέρᾳ. Ἡ ἰου εἰς τὸ ἔσω. δ'. ἑορσάμοια, ἡ ἰδόμελα.
καὶ τὸ Δόξα. Καὶ ἐν ταῖς τῆ Κυρίᾳ, καὶ τῆς Θεοτόκου
ἑορταῖς, γίνεταί αἰ εἰς Δόξα καὶ νῦν. Τὰ ἑορκαίμοι, ἡ
οἰκεία διατυπῶνται, ἡ ἐκ τῆ κοινῆν. Λέγονται ἐν
ταῖς μεγάλας καὶ δεασοτικαῖς ἑορταῖς τὰ ἀναγνωσμέ-
τα γ'. Τὰ ἑορ. Ἐ' ἀπέλυται ἴδια, ἡ κοινῆ.

Εἰς τὸ ἀπόδ. καὶ τὸ τυπικόν. Καὶ εἰ ἐδὲν τυπῶ-
ται, τειάδ. ἐκ τῆ Πασχαλ. Ἐ' Συναξ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφωνα γ'.

Ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆ, Ἀλληλ. ὄρθρ φαλμῆς. Εἰς τέλος
τῆ σίχων, καὶ Δόξα καὶ νῦν ἑορσάπομοι τὸ αὐτὸ, Ἀλλ.
ἐν πρώτῳ μὲν φαλμα. Ἐν φαλμα τῶ β'. ἑορσίθε μὲν,
τῶ, Ἀναξ ἄνες, ἀλληλεία. Εἰς τὴν δὲ ἐκφάνησιν τῆ
σεσημασμένων σίχων, ἐν ἀμφοτέροις δύο φαλμαῖς,
ἑδωμετρῆς, Ὡ ἀνω ἀναξ ἄνες ἀλληλεία, καὶ ὁμοίως
εἰς τὸ Δόξα, Ἐ' εἰς τὸ Καινῦ. Ἐν τῶ τέλει, τῶ πον τῆ
δύο φαλμα, Ἀλληλεία, ἀλληλεία ἀλληλεία δόξα-
σοι ὁ Θεός, τρεῖς καὶ ἑκατον. Τὸν τρίτον δὲ φαλμὸν
ἑδο-

ἄδωδω ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ τῆ ἐνός ψαλμῷ. Χωρεῖς ὅπερ
 διατάττειται ὅλλω λέγεσθαι τὴν Δόξολογίαν, ἤγειν
 τὸς ἐσχάτους ζεῖς ψαλμοὺς συμπληρώως, καὶ ἀρχόμεθα
 ἀπὸ τῆ, Αἰνεῖται τὸν κύριον. Καὶ σωμαπῆαν δεῖ
 ἐν τῷ τέλει τῶ σίχων, ὡς ἐκεῖ ἐτυπώθη.

Μετὰ οὗτῶν ψαλμ. ὡς ἔθος, κἀδ. Ἐν νεοσιτόσμε
 προκείμ. τῶ ἑορτ. τὸ Πῖσαι πωνοῖ, ἔ τὸ Ἐυαγγέλιον.
 Μετὰ τὸν Ν'. τὸ Πεντηκος. Κανῶν, ὡς τυπῶται, ἢ οἱ
 κανόνες, ὧν ὁ πρῶτος εἰς ζιῶδιον. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς
 ἐν τῇ ἑορτῇ ἐνός ἀνφῶνε. Ἐὰν μεταφέρεσθαι συμ-
 βαίνειν τριαῦτας τῶ μεγάλης, ἢ τῶ ἐπισήμῃ ἑορτῆς ἀκο-
 λεθίας, λέλκεται ἀνω. κεφ. ε'. ἀριθμῶ ε'.

Ἰσέον, ὅπ ἐν ταῖς ρηθείσαις ταῖς ιδ'. Δεασοπικαῖς
 ἑορταῖς, εἰς τὸν ὄρθρον προσηθῶσαι ζεῖ τῇ σωμαπῆ
 τῶ ἀθήσεων, ἤγειν τῶ Πληρόσμε, τὸ, Εἰπωμεν
 πάντες, ὡς φύλ. 108.

Κεφ. ζ'.

Πεὶ τῶ ἀκολεθίας, τῶ Κπτόσμε τῶ Μονῆς, καὶ ἄλλων
 τῶ ἀρίων, ἀφ' ὧν ἐστὶ ὁ τίτλος τῆς Ἐκκλησίας,
 καὶ περὶ ὀκταήμερον τῶ ἑορτῆς, ἔ τῶ αὐτῶν
 ἀποδόσων ἐν τῇ Κυριακῇ.

Κάν ἐν τῶ Τυπικῷ εἰ τε ἀγμῶναι β' ἑσθῶνται ἐκά-
 στων τῶ Κπτόσμε, ἔ ἐτέσμε τῶ ἀρίων, ἀκολεθίας,
 ἀφ' ὧν τ' ἐνομα τῆς ἐκκλησίας, πανηγυρείσμε
 αὐτῶν τὴν μῆμεν, καὶ τῶ τάξιν τῶ μεγάλων ἑορτῆς,
 σὺ τῇ σωμῆθαι ὀρθῶσθαι. Καὶ κρατῶμεν ἐν αὐτῇ,
 ὅσπε

I i

ἴσα ποιῆν ἡώθια μὲν ἐν ὁμοίαις ταῖς ἑορταῖς, καὶ τὸ
 τυπικόν. Καὶ ἀπ' αὐτῶν λαμβάνωμεν, τὰ ἀνα-
 γνώσματα, τὰς ψαλμοὺς, ἔτι τὸ Ἐυαγγέλιον. Τὰ
 δὲ λοιπὰ, ἐκ τῶν κοινῶν. Ἐν τῇ δὲ αὐτῇ συνελεύσει
 συντάξαι ἄλλαις ἀκολουθίαις, τότε ἢ προτίθεσθαι τὰς
 ἄλλας, ὡς ἐτάχθη τῇ κε'. Σεπτεμβρ. ἔτι τῇ β'. τῆ
 Φωσκαρίας, ἢ μεταφέρομεν, ὡς τῇ κε'. τῆ μὲν β'. μηνός.
 Τινὲς τῶν μεγάλων, ἔτι ἐνιαυσίων ἑορτῶν, ἢ πενταήμε-
 ρον, ἢ ὀκταήμερον, ἢ ἐνναήμερον κατέχευον ἀκολου-
 θίαν, ἔτι ποτὲ μὲν προεόρτιον, ἔτι μεθεόρτιον ἡμέραν.
 Καθ' ἑκάστην αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ τῆς ἑορτῆς ἀποδόσει,
 ἐκτυπῆται ὁ γίνεσθαι χρῆ, ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις.

Κεφ. η'.

Περὶ συνελύσεως τῶν μεγάλων, ἔτι Δεσποτικῶν ἑορτῶν συν-
 τῆ κυριακῆ, ἔτι ποτὲ τῶν προεορτίων, ἢ μεθεορτίων
 διατάξαι ἐν τῇ ἐνιαυσίῳ Κυριακῇ.

α'. Κατὰ παλαιὸν τὸ σύστημα, συνεχῶς, ἔτι ἐνιαύ-
 σις Κυριακῆς κατέχευον τὴν ἀκολουθίαν, ὡς ἀνω-
 τερόν ποτε. Διὰ δὲ συνελύσεως τῶν Δεσποτικῶν ἑορ-
 τῶν, ἢ τῶν Κτιτόρων, ἢ τῆς Τίτλου τῆς Ἐκκλησίας, ἐν-
 αῖς παντελῶς καταλιμπάνεται ἡ Κυριακῆ. Καὶ μόνον
 εἰς τὸ ἕσθ. εἰς τὸν ὄρθρον, ἔτι εἰς τὴν λειτουργίαν,
 τῆς Κυριακῆς μνημονόωμεν ἐν ταῖς αὐτῆς Τεσσαρίαις.
 β'. Ἄλλων τῶν μεγάλων ἑορτῶν, ἐν τῇ ὁγδοαδῆ
 σσημηωμῶν, τὴν εὐεόρτιον ἡμέραν μεταφέρομεν
 ἀπὸ τῆς Κυριακῆς, εἰς αὐτὴν σιωπῶντες. Χω-
 εἰς

εἰς τῆς ἀκολυθίας τῆς Ἰνδίκης τῆς α'. τῆ Σεπτεμβεῖς
 μηνῶ, ἔ τ' ἑορτῆς τ' ἀγίων πάντων τῆς α'. τῆ Νοεμ-
 βεῖς, ὧν, διὰ τὴν τῆς ἡμέρας ιδιότητά, σὺ τῆ Κυ-
 ριακῆ, ὡς κἀπα, σὺ ἀπόμνη τὰ ἐν αὐταῖς τετυπω-
 μένα. Καὶ τότε ἀπὸ τ' α'. τῆ Σεπτεμβεῖς, μεταφέρε-
 ται μόνον ἡ μνήμη τῆς ἀγίας Συμεῶν σὺ τῆς ἰδίᾳ ψαλ-
 μά, ἔ ἀπὸ τῆ Νοεμβεῖς ἡ μνήμη τ' ἀναργ. Κοσμῆς
 καὶ Δαμιανῆ, σὺ τῆς αὐτῶν ἀνθράκων, ἔ τὰ αὐτοῖς
 προσήκοντα ἐν τῆ ἰδίᾳ ἀρχαία ἡμέρα.

γ. Περὶ δὲ μεγάλων ἑορτῶν, σὺ τῆ ὀκταήμερῶ
 ἀκολυθία, εἰάν συμβήσονται εἰς τὴν ἐνιαύσιον Κυ-
 ριακῶν, προσημαίνου τὰ τῆ ἀναστασίμικ, ἔ τὰ τ' ἑορ-
 τῆ συνάπομνη ταύτη τῆς διανομῆς. Ὅψι τῆ σαββά-
 τικ ἐσπέρ. ἀναγιγνώσκου αἰ τὸ α'. Δόξα, ἔ μόνον,
 τῆ ψαλτικῆ. εἰς τὰ σιγηθῶν ἰσῶμνη δύο τῆ ἀναστ. καὶ
 δύο ἰδιόμ. ἡ φοροσῶμ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα τ' ἑορτῆς, τὸ
 κῆνυ, Δόξα τῆ ἀναστ. Ἐν ταῖς δὲ τ' Θεοτόκικ ἑορταῖς,
 τὸ τ' αὐτῆς Δόξα λέγ. εἰς Δόξα κῆνυ. Περὶ ἰδία εἰ
 τυπῶνται, ἡ, Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν. Τὰ ἀναγιγνώ-
 σματα γ. ἔ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθ. Ἀπολυτικ. τῆ ἀναστασ.
 καὶ τ' ἑορτῆ. ἔ Θεοτ. ὅ ἐν ταῖς τῆς Θεοτόκικ ἑορταῖς, ἔσω
 τ' αὐτῆς τὸ ἕσπ. ἔ Ἀπόλυσις. Τὸ ἀπόδ. ὡς τυπῶνται.
 δ. Εἰς τ' ὄρθρ. μὴ τὰ συνήθη τ' κυριακῶν, ἔ πεν-
 τήκος. τῆ ἀναστ. καὶ τ' ἑορτῆς, Τριώδ. ἐκ τῆ κανόνας
 τῆ ἀναστ. κανὼν τ' ἑορτῆς. Μετὰ τὸ καθ. τ' ἑορτῆς,
 τὰ καθ. καὶ σίχ. τ' κυριακῆς. Κοῖτ. ἔ ἔξαπος αλ.

τῷ ἀμφοτέρω. Εἰς ὄν αἰν. γ'. τῷ ἀνάσ. Ἐ γ'. τῷ
 ἑορτῆς, Δόξα τὸ ἑωθινόν. Εἰς τὰς αἰν. ἐν ταῖς ἑορτ. τῷ
 Θεοτόκῃ, Ἐ τῷ Κυρίῳ, (ὡς τε ἐν μέσῳ τῶν ἀπάν ὁδοδά-
 δος) τὸ ἕορπ. λέγεται τῷ ἀπάν, μόνον. Εἰς τῷ α'. ἑσπ. ἑορπ.
 αἰ τῷ τῆς ἑσπ. Εἰς τῷ λειτουργ. κρατῆρι συν
 τῷ Τροπαίῳ τῷ ἀναστασίμῳ, τῷ τῆς ἑορτῆς, ἕως μὲν
 τὸν Ἀπόστολον. Τὰ ἀλληλ. δὲ Ἐ τὸ Ἑυαγ. τῷ Κυ-
 ριακ. Εἰς τέλ. Θ, τὸ Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

4. Ἐν ταῖς προεορταῖς, Ἐ μεθεορταῖς, Ἐ ἔσω τῷ
 ὁδοδάδων, ὅταν συμβαίνωσι εἰς Κυριακὴν, ἰσῶρι εἰς
 τὸ ἑσπ. β'. τῷ ἀνάσ. Ἐ β'. προεορτ. τῷ ἑορτ. Τὸ
 Δόξα κῆ Τροπ. ὡς ἀνω. Ἡ τῷ ἀγίῳ μνήμη εἰς τὸ ἀπό-
 δειπνον. Ἐν δὲ ταῖς ἀποδόσει τῷ ἑορτῆς ἐν τῇ κυρια-
 κῇ, ἀντὶ τῷ προεορταῖν εἰς τὸ ἑσπ. φάλλοντα τὰ ἰδιό-
 μελα. Εἰς τῷ ὁρθρον ἐν ταῖς ρηθείαις ἡμέραις, κῆ ἐν
 τῇ ἀποδόσει κῆ τῷ Δεσποτικῆς, ἢ τῷ Κητόρον, ἢ τῷ
 Ἐκκλησίας τῷ Τίτλῳ ἀκολουθίας, μόνον ἕξ ἑορτῆς
 κρατῆρι τὰ Τροπαῖα, πεντηκος. Τριώδιον, κῆ
 σιχα γ'. εἰς τὰς αἰν. Τὰ λοιπὰ τῷ Κηριακῆς.

5. Εἰς τῷ λειτουργίαν, ἐν μὲν ταῖς προεορταῖς,
 Ἐ μεθεορταῖς, Ἐ ἐν μέσῳ τῷ ὁδοδάδος συν τῷ Κυ-
 ριακῇ, ὅλλω ἀκολουθίαν ἐκτελεῖται τῷ Κυριακῆς, Ἐ
 μόνον τῆς ἑορτῆς ἀναγνώσκωρι τὸ ἕορπ. Ἐν τῇ
 δὲ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ἐν κυριακῇ, συν τῷ Τροπα-
 εἰῶ τῆς ἑορτῆς, Ἐ τῷ ἀναστασίμῳ, κρατῆρι Ἐ τῆς
 ἑορτῆς τὰ προκεῖμενα. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἔδοξεν ἀνα-
 γνώσκωρι τῆς Κυριακῆς.

ΜΗΝΟ

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΤΗΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχον τὰς καθημερινὰς τῶν ἀγίων μνήμας ἰ
 Ἐ τὴν αὐτῶν ἀκολουθίας τὴν τυπικὴν ἑρμηνείαν.

Ἀρχόμενον ἀφ' ἡμέρας μὴ τὴν ὀγδοάδα τῆς θείων
 φώτων, ἕως ἔτι ἀναβαίνειν δύναται ἡ ὀκταήμερος
 τῆς παναρχάντε Σώματ' Ἐ τῆς Χριστῶ,
 εἰς ὅλον τὸν τῆς Ἰενίε μῶνα.

ΙΑΝΝΟΥΤΑΡΙΟΣ.

* **ΤΗΙΔ'.** Τῶν ἀγ. Ἀββάδων. Τῆς ἑσπέρας ὡς
 φύλλ. 487. Ἐ 489. Δόξα τῆς αὐτῆς. Τροπ. τῆς ἑβδο-
 μάδος Ἐ τῆς Ὀσίων, Ὁ Θεὸς τῆς πατὴρ. τὰ λοιπὰ ὡς ἔθ.
 Εἰς τὰς αἰν. σύντ. κὴ Δόξα τῆς ἀγ. Εἰς τὴν λαίτ. εἰς ὁσίους.

* **ΙΕ'.** Των ὁσ. πατ. ἡμῶν Ἰωάννης τῆς Καλυβίτης,
 καὶ Παύλου τῆς Θεβαίης. Δόξα τῆς ἀγ. Ἰωάννης, εἰς τὸ
 ἔσθ. κὴ εἰς τὰς αἰν. Ἀκολουθ. τῆς αὐτῆς κὴ τῆς ἑβδομάδος.
 Τροπ. τῆς ἑβδομάδος. κὴ τῆς Ἰωάννης ἡχ. δ'. Ἐκ βρέφους τὸν
 κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες,
 Ἐ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, Ἐ ἠσκησας ἄριστα. Ἐπηξας
 τὴν καλύβλιω πρὸ πυλῶν σῶν γονέων, ἔθραυσας τῶν
 δαιμόνων τὰς ἐνέδρας παμμέγαρος. Δίδοσε Ἰωάννη Χρι-
 στῶς ἀξίως ἐδόξασεν. Εἰς τὴν λαίτ. εἰς ἕνα ὁσ.

* **ΙΣ'.** Ἡεροσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τῆς ἀγ.
 Ἀποσ. Πέτρος. τῆς ἑσθ. β. τῆς ἀγ. καὶ β'. αὐ. θεοῦ.
 Δόξα τῆς ἀγ. Τροπ. ἡχ. δ'.

Ιι 3

Τὴν

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας,
 δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἀλύσεων τῶν ἀποστόλων πρῶ-
 τόθεν. Ἄς ἐν πίστ' ἁποσκυῶντες δέομεθα, ταῖς
 πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα
 ἔλεος. Θεοτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. ψαλ. ιη'. Οἱ ἔρανοὶ φύλλ. 263. καὶ
 καθ. Τριώδ. καὶ καν. τὸ ἀπος. Ἐ τὸ αὐτὸ τὰ εἰς
 τὴς αἴν. Εἰς τὴν λαϊτ. εἰς ἓνα ἀπος.

* ΙΖ'. Τὸ ὄσ. πᾶτερος ἡμῶν Ἁγίων ἐστὶ μεγάλην.
 Τῆ ἐσπέρα β'. πρὸς. Ἐ ἐν ἰδιόμ. τὸ ὄσ. Ἐ πρὸς. ἐν
 τῆς παρακλητ. τὸ Θεοτ. Δόξα τὸ ὄσ. Τροπ. ἦχ. δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν τοῖς τέτροις μιμνήσκου,
 τῶν βαπτιστῶν διδασκῶν ταῖς τείβοις ἐπὶ μὲν πᾶσι
 Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέροντος οἰκιστῆς, Ἐ τὴν οἰκὸν μόνον
 ἐσηρίξας ὀχλαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῶ τῶν Θεῶν
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτ.

Εἰς τὸ ὄρθ. ψαλ. ρια'. Μακάριος ἀνὴρ φύλλ. 388.
 Τριώδ. Ἐκ τὸ παρακλ. καν. τὸ ὄσ. Εἰς τὴς αἴν. σύντ.
 β'. Ἐ β'. ἰδιόμ. Ἐ δόξα τὸ ὄσ.

Εἰς τὴν λαϊτ. τροπ. ἀλλ. καὶ κοιν. εἰς ἓνα μάρτυρα
 * ΙΗ'. Ἡ ἐπάνοδος τῆς ἐξουσίας τῶν ἁγ. ἱεραρχῶν
 Ἀθανασίου Ἐ Κυρίλλου. Τῆ ἑσπ. γ'. τὸ ἁγ. Ἐ πρὸς.
 ἐν τῆς παρακλ. Δόξα, Πάλλω ἡμῖν ὁ χρυσορ. Τροπ.
 ἦχ. γ'. εἰς, Θεῶν πῖς.

Στύλος γέροντος ὀρθοδοξίας, θεοῖς δόγμασιν
 ὑποσπείζων τὴν ἐκκλησίαν, ἱεράρχα Ἀθανάσιε, τῶν
 γδ

Ἰὸν Πατὲρ τὸ Ἰὸν ὁμοῖον ἀνακηρύξας, κατήχωνας
Ἄρειον, πάτερ ὅσις Χειρὸν τὸν Θεὸν ἰκέτωε, δωρησά-
σαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ ἁγίῳ Κυρ. Π. λῆτος γνώσεως τῆς ἐκκλησίας, ὁ-
λόγοις γέροντας τῆς ἀληθείας, θησαυροὺς ὀρθοδοξίας
δαικνύμεθα, τῷ Νεσορίῳ καθεῖλες τὸ βλάσφημον.
Καὶ τὴν τῷ Λόγῳ ἐτεφνωσας σάρκωσιν, πάτερ Κύ-
ριλλε Χειρὸν τὸν Θεὸν ἰκέτωε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος. Θεοῦ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. ψαλ. ρλα'. Μνήσθη. φύλλ. 413. κατ.
μόν. τῷ ἁγίων. Ἐ τῷ αὐτῶν τὰ εἰς εὐαγγ. Εἰς τὴν λαί-
ωρον. εἰς ἓνα ἱεράρχ. Ἄλλ. Ἐ Κοιν. εἰς τὴν ἱεράρχας.

* ΙΘ'. Τῷ ὅσ. πατρὸς ἡμῶν Μακαρίῳ. αὐτὸ τὸ
Δόξα, εἰς τὸ ἔσπ. Τροπ. τῆς ἐβδομ. καὶ τῷ ὅσ. Τῆς
ἐρήμης. Εἰς τὴν λαί. εἰς ἓνα ὅσ.

* Κ'. Τῷ ὅσ. πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τῷ μεγάλῳ.
Τῷ αὐτῷ Δόξα. Τροπ. τῷ ἱερό. Ἐ τῷ ὅσ. ἡχ. δ'.

Εὐφραίνε ἔρημος ἢ ἐ πίστεσσα, ὁρῶντοσόν ἢ ἐκ
ὠδύσσα, ὅπ ἐπληθυσίεσσι τέκνα ἀνῆρ ὁπιδυμιῶν
ἡμῶν τῷ πνύματος, ὁσεβεία φυλάσας, ἐγκρατεία
ἐκθρέψας εἰς ἀρετῆν τελειότητα. Ταῖς αὐτῷ ἰκεσίαις
Χειρὸ ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθ. εἰς τὴν αἴν. σιύτ. Ἐ Δόξα τῷ
ὅσ. Εἰς τὴν λαί. ωρον. Τίμιος. Τὸ ἀνταποδ.
φύλλ. 42. Ἄλλ. Μακάριος ἀνῆρ. Δυνατὸν. φύλλ. 43.
Κοιν. εἰς μνημόσ.

I i 4

* ΚΑ'.

* ΚΑ'. Τῆ ἀγ. μῆρτ. Νεοφύτε, ἔ τῆ ὁσ. πατ. ἡμῶν
Μαξίμου τῆ ὁμολ. Τῆ ἑσ. β'. τ' θεοτ. ἔ β'. τῆ Νεοφ.
Δόξα τῆ ὁμολ. Ἐνέκυψας. Φύλ. 190. Τροπ. τ' ἐβδ.
τῆ μάρτ. ἔ τ' ὁμολογ. ἡχ. γ'. πρὸς Θείας πῖς. Δόγ-
μα ἐνθεον ἑπικρατιῶν, σύλθ. γέρονας ὀρθοδοξίας,
ἔ κραταίωμα θεόφρον τῆς πίστεως, δυσὶν ἐσίαις, καὶ
δύο θελήσειν ἀνακηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
πάτερ Μαξίμου, ὃν νυῦ ἐκτενῶς ἐκέλευε δωρήτα ἅμα
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεθ.

Εἰς τ' ὄρθ. τὰ τ' λιτ. ἔ μάρτ. Νεοφύτε. Εἰς τῶ
λειτ. εἰς πολλ. μάρτυρας.

* ΚΒ'. Τῆ ἀγ. ἀπος. Τιμοθέε, ἔ τῆ μάρτ.
Αναστασίε τῆ Πέρσε. Τῆ ἑσ. πρσο. β'. τῆ ἀπος. ἐν
τῆ μάρτ. ἔ ἐν τῆς παρακλ. Δόξα τῆ ἀπος. Τροπ. τ'
ἐβδ. ἔ τῆ ἀπος. Χρηστότητα. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ μάρτ.

Εἰς τ' ὄρθ. ὡς ἔθος Εἰς τὰς αἴν. β'. τῆς ὀκτωῆχ. ἐν
ιδίῳ. τῆ ἀπος. Ἦν φωστῆρα, καὶ ἐν τῆ μάρτ. Τὸν
χρυγαῖον. Δόξα τῆ μάρτ. Ὁ σὶε πάτερ. Εἰς τῶ λειτ.
εἰς ἕνα ἀπος.

* ΚΓ'. Τῆ ἀγ. ἱερομ. Κλήμεντος. Τῆ αὐτῆ Δόξα/
εἰς τὸ ἑσ. ἔ εἰς τὰς αἴν. Τροπάρ. τ' λιτ. ἔ τ' ἀγ.
ἱερομάρτ. ἡχ. δ'.

Κλήμα ὁσιότητος, σέλεγχος ἀθλήσεως, ἀνδρὸς ἱερό-
τατον, ἔ κάρπωσις θεόδοκτος τοῖς πιστοῖς πανάγιε
ἀειδαλὲς δωδάρησιν. Ἄλλ' ὡς μῆρτύρον σὺ αὐθλοῦ,
ἔ ἱεραρχὸν σὺ ἰσθροῦ, ἀφέσβδωε Χριστῶ τῶ Θεῶ
σω-

σωθῶμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ταῖ λοιπὰ ὡς ἔθ. Εἰς τὴν
λαϊτ. εἰς ἱεράρχ.

* ΚΔ'. Τῆς ὁσ. μητρὸς ἡμῶν Ἐένης. Δόξα, Σὲ
τὸν ὡραῖον. Ζήτ. φύλλ. 180. Εἰς τὴν λαϊτ. εἰς γυ-
ναῖκα μάρτ.

* ΚΕ'. Τῆ ἐν ἀγ. πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῆ θεο-
λόγου. τῆ ἑσπ. β'. ὠροσ. Ἐ ἐν ἰδιόμ. τῆ ἀγ. Ἐ ἐν τῆ
παρακλ. Δόξα τῆ ἀγ. Ἀναγ. γ'. ὡς τῆ ἰγ'. τῆ
Νοεμβ. Τροπ. ἡχ. α'. Ὁ ποιμνικός αὐτὸς τῆ θεολο-
γίας σε, τὸς τῆ ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας, ὡς γὰρ
τὰ βάθη τῆ γνώμας ἐκζητήσαντι, Ἐ τὰ κάλλιπ
φθέγγμας ὠροσετέθησι. Ἀλλὰ ὠρεσβόει Χειρῶ
τῶ Θεῶ πατέρ Γρηγορίε, σωθῶμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀνθ. γ'. Ψαλ. 44'. Ἀγαθὸν,
φύλλ. 359. Ψαλ. 91'. Μακάριον, φύλλ. 388.
Ψαλ. 91'. Μνήστη, φύλλ. 413. κείθ. Ἐκ νεστ.
ὠροκ. Ἐ Ἐυαγ. τῆ 5'. Δεκ. Τειάδ. ἐκ τῆς παρακλ.
κεν. τῆ ἀγ. Εἰς τὴς αἰν. σύντ. Ἐ Δόξα τῆ ἀγ. Εἰς τῆ λαϊτ.
ὠροκ. Τὸ σῶμα μου. Ἀκῆσατε ταῦτα. Ζητ. εἰς ἱεράρχ.
Ἀλλ. Περσέχετε λαὸς μου τῶ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ
ἔς ἡμῶν εἰς τὰ ῥήματα τῆ σωματός μου. Ὁ νόμος. εἰς
ἱεράρχ. Κοιν. Εἰς μνημόσ.

* ΚΣ'. Τῶν ὁσ. πατέρων ἡμῶν Ἐσιφώντος, Ἐ
τῶ σὺ αὐτῶ. Εἰς τὴν λαϊτ. εἰς ὁσίους.

* ΚΖ'. Ἡ ἐπάνοδος τῆ λειψάνης τῆ ἐν ἀγίους πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰωάννης τῆ Χρυσόστομος. Τῆ ἑσπ. β'. ὠροσ.

Ἐν ἰδίῳ. Ἦ ἀγ. Ἐν δ' θεῖτ. Δόξα Ἦ ἀγ. Τροπ. Ἦ χ. πλ. δ'. Ἡ τῆ σωματός σε καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χεῖρας ἧ οἰκεμύλω ἐφώπεν, ἀφιλαργυρίας τῶ κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέδυτο, τὸ ἕψος ἡμῖν δ' ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδευῶν πάτερ Ἰωάννη Χρυσόσομε, πρέσβυτε Χριστῶ τῶ Θεῶ σπθλιῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεῖτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἀγ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλ. ρα'. Μνήσθη, φύλλ. 413. Καν. μόνως τῆ ἀγ. τῆ αὐτῆ τὰ παῖτ. εἰς τὰς αἴν. Εἰς τὴν λειτ. Εἰς ἕνα ἱερόρχου.

* ΚΗ'. Τῆ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Εὐφραῖμ. Εἰς τὸ ἔσπ. Δόξα τῆ αὐτῆ. Τροπ. Ἦ ἐβδ. Ἐ Ἦ ὁσ. Ἦ χ. α'. Μετανοίας θεμέλιος, ὑπογραμμὸς κατανύξεως, προφορῶν Ἐ παρὰ κλησὶς πνώματικῆς διαδόσεως, ὁ ἰσάγγελος βίβ. σε ἐν προσόχαις Ἐ ησείαις, Ἐ δάκρυσι, πάτερ Εὐφραῖμ, πρέσβυτε Χριστῶ τῶ Θεῶ ἰσῶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὰς αἴν. σωτ. κ' Δόξα τῆ ὁσ. Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἕνα ὄσιον.

* ΚΘ'. Ἡ ἀνακομηδὴ Ἦ λειφάνε Ἦ ἀγ. Ἰγνατίε τῆ θεοφόρε. Εἰς τὸ ἔσπ. Δόξα τῆ αὐτῆ. τὰ λοιπὰ ὡς ἔθ. Τροπ. Ἦ ἐβδ. Ἐ τῆ ἱερομάρτ. Εἰς Ἦ λειτ. ζήτ. Δεκεμβ. κ'.

* Λ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Κλαυδίου, Ἐ Ἦ σὺ αὐτῆ. Εἰς τὴν λειτ. εἰς πολλ. μάρτ.

* ΛΑ'.

* ΑΑ'. Τῶν ἀγ. ἀναργύρων Κύριε ἘΙωάννη. τῆ
 ἑσπ. β'. τ' ἀγ. Ἐ β'. τ' παρακλ. Δόξα τ' ἀγ. Τεσπ.
 Οἱ μάρτυρές σου. Εἰς τὸ ἀπόδ. τ' αὐτῶν.

Εἰς τ' ὄρθ. ψαλ. κέ'. Φυλαξόν με, φύλλ. 257. Κάθ.
 Τειώδ. ἐκ τ' παρακλ. καν. τ' ἀγ. Εἰς εὐδ' αἰν. σὺν τ.
 Ἐ Δόξα τ' αὐτῶν. Εἰς τὴν λαί. εἰς πολλὰς μάρτ.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

Ἡ προεορτ. τ' Ἰπαπαντῆς, Ἐ τῆ αἰ. μάρτ. Τρύφω-
 ν. τῆ ἑσπ. β'. τ' προεορτ. Ἐ β'. τῆ μάρτ. Δόξα καὶ
 τ' προεορτ. Τεσπ. μόν. τ' προεορτ. ἦχ. δ'. πρὸς Κα-
 τεπίαν. Δεῦτε ἀπαρτίες πρὸς προὔπαντήσωμεν φαι-
 δροῦς, τῆ παρθένω καὶ μητρὶ, Ἐ θεασόμεθα Χριστὸν,
 ἐποχέμενον ἀχραντῶς αὐτῆς ὠλένας. Τάξεις νοεραὶ
 προπορεύονται, χαίρει τῆ ψυχῆ ὁ Θεὸς ὁ φέσβυς,
 Ἐ ἐν ἀγάλας δέχεται, ὅν πάλαι ἐξηματίστη θεα-
 σαδαί, παρδῖον ὄντα τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς
 γνηθέντα.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλ. με'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή.
 φύλλ. 299. Κάθ. τ' προεορτ. Τειώδ. ἐκ τ' ἀγ. καν.
 τῆς προεορτ. Ἐ αὐτῆς τὰ πάντα εἰς εὐδ' αἰν.

Εἰς τὴν λαί. ποικ. ἦχ. γ'. Μεγαλιώει. Ὁ π' ἐπέβλ.
 φύλλ. 72. Ἄλλ. ἦχ. πλ. δ'. Ἄκουσον θυγατερ καὶ
 ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ἔξ σε, καὶ ὀπιλάθε τῆ λαῖσσε,
 καὶ τῆ οἴκε τῆ πατρὸς σε. σίχ. Τὸ προσωπόν σε

λιτα-

λιτανύσιν οἱ πλάσιοι τῷ λαῷ. Κοιν. Ποτήριον σω-
τηρίας ληψομαι, ἔ τὸ ὄνομα κυρίας ὀπικαλέσομαι.

* Β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
τῆ ἰσῶ ιδιόμ. δ'. Ἐ Δόξακῶν. τ' ἐορτ. παροκ Μεγαλόνη.
ἀναγνώσμ. γ'. Τροπ. ἦχ. α'. Χαῖρε κεχαριτωμένη
θεοτόκε παρθένε, ἐκ σὲ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἡλιος τῆς
δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τὰς ἐν σκό-
τει, ἀφραίνων, ἔ σὺ παρσβύτα δίκασε, δεξάμενος
ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλυθερωτῶν τ' ψυχῶν ἡμῶν, χα-
ριζόμενον ἡμῖν ἔ τὴν ἀνάστασιν. Ἀπόλυσις ἰδίᾳ. Εἰς
τὸ ἀπόδ. τ' ἐορτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Αντίφωνα γ'.

Ψαλ. 45. Ἄσπετα κυρίῳ ἄσμα, φύλλ. 366.
Ψαλ. με'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή, φύλλ. 299.
Ψαλ. ρμη'. Αἰνεῖτε τὸν κύριον, ὄλλω δεξολογία, 3
φύλλ. 89. Ὑπακοὴ ἦχ. β'. Ὡς ἀνήχθης βρέφος ἐν τῷ
νεφί, ὑπὴντησε δρόμῳ ὁ Συμεὼν, ἔ ἐκ παρθένου σὲ
ἐδέξατο Χριστὸν, ἔ κρατῶν μὲν ἠγάλλετο. Αἰνῶν δὲ
ἔξιστατο, πῶς ἀγκάλαις γενναίαις φέρουσιν, ὃν δυνάμεις
ἐράνιοι ζέουσιν, ὁ ἐναιθεωρήσας Θεὸς, δόξασι.

Ἐκ νεοτ. παροκ. ἦχ. δ'. Ἐ γνώρισε κύριος τὸ
σωτήριον αὐτῆ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν
δικαιοσύνην αὐτῆ. σίχ. Ἐμνήσθη τῆ ἐλέους αὐτῆ τῶ Ἰα-
καβ, ἔ τ' ἀληθείας αὐτῆ τῶ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Ἐυαγ.
Λεκ. Τῶ κηροῦ. ἰ δὲ τὸ ἀνθερωπος. τέλ. λαῶσα
Ἰσραὴλ. Πεντ. Ὡς χειρβικὸς φύλλ. 67.

Και.

Καν. μόν. Εἰς τὴν θ. ὡδ' αὐτῆς ἀντὶ μεγάλων. καθ'
 ἕνασον Τροπῶσιον, Ἐ αἶρμον, αἰδομῆ το,

Ἀγκαλίζε ταῖς χερσὶν ὡ̄ πορεσβύτα Συμεῶν, τὸν
 τὲ νόμο ποιητῶ, Ἐ δευπότῶ τὲ παντός .

Ἀκατάλειπτον ὄσι, τὸ τελέμῳρον ἐν σοὶ, Ἐ ἀγγέλοις
 Ἐ βροτοῖς μήροπαρθενε ἀγνή . κ̄ αἶρμ. Ἐν νόμῳ .

Ἐ πορεσβύτα Συμεῶν, ὑποδέχε τὸν Χριστὸν, ὃν
 εἶωρακε Μωσῆς ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ .

Ἐ πορεσβύτα Συμεῶν ὑποδέχε τὸν Χριστὸν, ὃν
 ἐβλῆνησεν ἀγνή ἢ παρθέν Ἐ Μαριάμ .

Τροπ. Τοῖς ὡρὶν νόμῳ.

Θεοδόχε Συμεῶν Ἐυαγγελία τερπνά, τοῖς ἐν
 εἰδη λυξωτῆς, ἐρχεται λέγε ὁ Χριστὸς .

Ἡ θυγάτηρ Φανηὴλ, Ἐ Ἄννα ἐκ φυλῆς Ασῶρ, πορε-
 φήτωσε φησὶ, λυξωτῆς τὲ Ἰσραὴλ .

Τροπ. Ἀπεδοκῆς μοι .

Ἐ πορεσβύτα Συμεῶν, δεῦρο σῆδι μεθ' ἡμῶν, τὲ
 πορεσβύειν ἐκτενάς τὸν Χριστὸν ὑπὸ ἡμῶν .

Βεληθεῖς ὁ πλασεργός, ἵνα σώση τ' Ἀδάμ, μή-
 ξαν ὤκησεν ἀγνή, τῆς παρθένε Μαριάμ .

Τροπ. Ἰερωρεπῶς .

Ἐ παρθένε Μαριάμ, πορεσβύει τ' σὸν υἱόν, τὲ
 ρυδ' αὐτῶ τῶν κηκῶν, τὴν σὴν ποίμνῶ, Ἐ λαόν .

Θεοτόκε ἢ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε
 φρέρησον ἡμῶς, ἐκ παντοίων πειρασμῶν. κ̄ Ἐξα-
 ποσελ .

Εἰς

Εἰς τρεῖς αἰν. σούτ. Ἐ Δόξακαὶ.

Εἰς τὴν λατ. φροκ. ἦχ. γ'. Μεγαλῶσαι. Ὅτι ἐπέβλεψεν, φύλλ. 72. Ἄλλ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δῆλον σε δέσποτα, καὶ τὸ ῥήμασε ἐοιρώη, ὅτι ἐδον οἱ ὀφθαλμοίμε τὸ σωτηριόν σε. σίχ. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, Ἐ δόξα λαῶσιν Ἰσραὴλ. Κοιν. Ποτήριον σωτηρίας λήψωμαι, Ἐ.

Ἐορτὴ ὀκταήμερος, ἔξω τ' μετ. παραερακοσῆς. Ἐάν δὲ λάχη αὕτη ἢ ἑορτὴ εἰς τὴν αἰνήθη Κυριακῶν, ἔδεν τῆς κυριακ. ἐκτὸς τῆς ἑορτῆς.

Ἐάν τύχη αὕτη ἢ ἑορτὴ ἐν ταῖς Κυριακαῖς, τῆς Τελῶνς Ἐ τῆς Φαρισαίς, ἢ τῆς Ἀσώτες, τότε φροπίθεται τῶ σαββάτῳ ἢ τῆς κυριακῶν ἀκολοδία. Εἰδὲ τύχη ἐν κυριακῇ τῆς Ἀποκρές, ἀκολοδία τῆς Ἀποκρές φροπίθεται τῆς κυριακῇ τῆς Ἀσώτες, καὶ ἢ ἀκολοδία τῆς Ἀσώτες φάλλεται τῶ ὀπίσθεν σαββάτῳ, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ ἢ τῆς Ὑπαπαντῆς ἑορτῆς.

Εἰδὲ τύχη ἐν τῶ σαββ. τῆς Ἀποκρές, ἢ τῆς Τυρινῆς ἀκολοδία τ' σαββ. φροπίθεται τῆ παρασοδῆ. Ἐν δὲ τῶ σαββ. τ' Τυρινῆς φάλλεται μόνον ἢ ἑορτῆς ἀνδρ. ὀκταήμε. ἢ μεθεορτ.

Εἰδὲ τύχη τῆς Κυριακῇ τ' Τυροφάγας, ἢ ἀκολοδ. τ' τυροφ. φάλλεται τῶ σαββάτῳ, Ἐ ἢ ἀκολοδία τ' ἀσκητῶν τῆ παρασοδῆ. Ἐ Ὑπαπαντῆ ἑορτάζεται τῆ Κυριακῇ μὴ τῆς μεθεορτῆς μόνον, ὡς ἐν τῶ Ἐυαγγέλισμῶ τῆς κέ. Μαρτ. μῦθους.

* Γ.

* Γ'. Τῆ δικαίᾳ Συμεῶν τῆ θεοδόχῃ. τῆ ἑσπ. β'.
 ἡ ἑορτ. ἔ β'. τῆ δικ. Δόξα κὺν. τῆς ἑορτ. ἔ αὐτῆς τὸ
 Τροπ. μόνον.

Εἰς τὸ ὄρθ. Ἀντίφωνα γ'.

Ψαλ. 45'. Ἀσπτε τῷ κυρίῳ, φύλλ. 366.

Ψαλ. 46'. Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ, φύλλ. 368.

Ψαλ. με'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, φύλλ. 299. Καθίσματα
 ξιῶδ'. ἐκ τῆ δικ. καν. τῆ ἑορτ. ἔ αὐτῆς τὰ εἰς τὰς αἰν.

Εἰς τὴν λατ. πορκ. τῆς ἑορτ. Ἀλλ. Εὐφρανθήσεται
 δὲ καὶ ὁ Θεός. Εἰσάκυσσ. φύλλ. 45. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον.

* Δ'. Τῆ ὁσ. Ἰσιδάρι τῆ Πυλαπιάτῃ. ὡς χθές.
 Τροπ. Ἐν σοὶ πάτερ, ἔ θεοτ. τῆ ἑορτ. Εἰς τὸν ὄρθ.

Ψαλ. εἰς τῆ ἑορτ. ὡς ἰθ. εἰς τὴν λατ. τῆς ἑορτ.

* Ε'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Ἀγλάθῃς, εἰς τὸ ἑσπ. δόξα
 τῆς ἀγ. τὰ λοιπὰ ὡς χθές. Εἰς τὴν λατ. εἰς γυναῖκα
 μάρτ.

* Σ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Φαύσης, ἔ τῆ ἀγ. πατρὸς
 ἡμῶν Βακόλα, ἀρχιεπισκ. Σμύρνης. Ἀκολουθ. τῆς
 μάρτ. ἔ τῆς ἑορτ. Τροπία πάντων.

* Ζ'. Τῆς ἀγ. μεγαλομ. Θεοδώρῃ τῆ στρατιλάτῃς
 ἔ τῆ ὁσ. ἔ ἱεράρχ. πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου. Τῆ ἑσπ.

β'. τῆς ἑορτ. ἐν τῆ μάρτ. ἔ ἐν τῆ ἱεράρχ. Δόξα τῆ
 μάρτ. ἔ νυῖ τῆ ἑορτ. Τροπαρ. τῆ Θεοδώρ. ἡχ. β'. Τῶν

ἐχθρῶν περὶ τὴν ἀλάσας ἐν τῶν σαδίων, νικητῆς ἀνεδεί-
 χθῆς τροπαμοφόρος, τοῖς γὰρ ποσίσει τὸν δράκοντα

ἄλλασας, καὶ Λυκινίε τὸ θεῖον κατὰ ζῆλον, με-
 γαλο-

γαλομάρτυς Θεόδωρε, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. Θεοῦ. τῆς ἑορτ. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τῆς ἱεραρχου.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τὰ τῆς ἑορτ. καὶ τῆς μάρτ. Εἰς ὄρθρ. αἰν. σωτ. καὶ Δόξα τῷ ἁγ. Θεοδώρ. Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἕνα μάρτ.

* Η'. Τῆς ἁγ. παροφίτη Ζακχαρίου ἐνὸς τῷ β'.

* Θ'. Ἀπόδοσ. τῆς ἑορτ. Ἐτῆς ἁγ. μάρτ. Νικηφόρου. Τῆς ἑσπ. γ'. ἰδιόμ. τῆς ἑορτ. Ἐν προσόμ. τῆς ἁγ. Δόξα Ἐνωῦ τῆς ἑορτ. Εἰς τὸ ἀπόδειπ. (ἀντὶ τῆς μεσονύκτ.) τῆς ἁγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀντίφ. γ'. ὡς ἐν τῇ μὲν ἑορτ. καὶ πάντα τῆς ἑορτ. Ἐ ὁμοίως ἐν τῇ λειτ.

* Ι'. Τῆς ἁγ. μάρτ. Χαρολάμπου. ὡς ἔθ' Θ'.

* ΙΑ'. Τῆς ἁγ. ἱερομ. Βλασίου. τῆς ἑσπ. β'. τῆς ἱερομ. καὶ β'. τῆς ἑσπ. κλ. Δόξα τῆς ἁγ. Τροπάριον ἦχ. β'. Ὡς περὶ τὸν ἀθλοφόρον πιστοῖσε πάντες οἱ λαοί, ὁμοφρονῶς μέλπομεν ὕμνοις, τῆς ἐσαπλόκου σιχαῖς γὰρ ἠγάπησθε, Ἀγαικολάξ τὸ ἄσθεον ἠχουνας, ἱερομάρτυς Βλασίου, διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κύριον. Θεοῦ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. ψαλ. ρλα'. Μνήσθητι κύριε. φύλλ. 413. καὶ θ. Τειρώδ. ἐκ τῆς ἑσπ. κλ. καν. τῆς ἱερ. καὶ τῆς αὐτῆς εἰς ὄρθρ. αἰν. π' ἑσπ. καὶ Δόξα. Εἰς τὴν λειτ. εἰς ἕνα μάρτ. Ἐὰν συμβῇ αὕτη ἡ ἑορτ. ἔσοτ' ἡ μ' ἁγ. μ' ποιῆμεν ὡς γέγραπται τῇ κδ'. τῆς αὐτῆς μελώδ. * ΙΒ'.

- * ΙΒ'. Τῆ ὁσ. κ' ἱεράρχα πατρ. ἡγῶν Μελετίου.
Εἰς τὴν λειτουργ. εἰς ἱεράρχα.
- * ΙΓ'. Τῆ ὁσ. πατ ἡγῶν Μαρτινιανῶ. Δόξα τῷ
αὐτῷ εἰς τὸ ἔσπ. κ' εἰς τὰς αἰν. Τροπάρ. τῆς ἐβδ. καὶ
τῆ ὁσ. τῆς ἐρήμια. Εἰς τὴν λειτουργ. εἰς ἕνα μάρτυρα.
- * ΙΔ'. Τῆ ὁσ. Αὐξεντίας. Τροπ. Ε' σοὶ πάτερ.
- * ΙΕ'. Τῆ ἀγ. ἀπος. Οὐρησίας.
- * ΙΣ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Παμφίλου, κ' τῆσ' αὐτῶ.
- * ΙΖ'. Τῆ ἀγ. μεγαλομάρτ. Θεοδώρου τῆ Τύρου.
Ⓞ. Χρὴ γινώσκων, ὅτι εἰάν τύχη ἔστω πᾶν νησιῶν
αὕτη ἡμνήμη, ἐορτάζομεν αὐτῶ τῶν περὶ τὴν σαβ-
βάτῳ τῶν νησιῶν, καὶ προτίθεμεν ἐπιταῦθα, τὴν ἀκο-
λασίαν τῆ τότε συμβαίνοντος ἐκεῖ ἀγία.
- * ΙΗ'. Τῆ ἀγ. Λέοντος Πάπα Ρώμης.
- * ΙΘ'. Τῆ ἀγ. ἀπος. Ἀρχέπισκ.
- * Κ'. Τῆ ἀγ. Λέοντος ἑπισκόπου Κατάνης.
- * ΚΑ'. Τῆ ὁσ. Τιμοθέου τῆ ἐν συμβόλοις.
- * ΚΒ'. Ἡ ἄρεσις τῆσ' λειψάνων, τῆσ' ἐν τοῖς Εὐ-
αγγέλιον ἀγίων μαρτ.
- * ΚΓ'. Τῆ ἀγ. ἱερομ. Πολυχάρου.
- * ΚΔ'. Ἡ ἄρεσις τῆσ' τιμίας Κεφαλῆς τῆσ' Πετ-
ρόπου. Εξω καὶ τῆσ' μεγαλ. μ'. τῆ ἑσπέρα β'. τῆσ'
ἄρεσεως, καὶ β'. τῆσ' παρεκκλησί. τῆσ' θεοτ. Δόξα τῆσ'
ἄρεσι. Τροπ. ἡγ. δ'.
- Ὡς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ γῆ,
χρηστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλῶσιν ἡμῖν, προσφῆτα,

Κ κ

καὶ

καὶ Περδρόμε. Πάντες ἐν σωελθόντες ἐν τῇ ταύτης
 ὄρεσει, ἄσμασι θεηρόεσι τὸν σωτήρα ὑμνεῖμεν,
 τὸν σώζοντα ἡμῶν τὴν ζωὴν ταῖς ἰκεσίαις σε.

Εἰς τὸ ὄρθ. ψαλ. 44'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολ. φύλλ.
 359. Ἐκάθ. Τριώδ'. ἐκ τῆ παλαιακ. καν. τῆ Περδρ.
 καὶ τῆ αὐτῆ τα πάντα εἰς σὺν αἶν.

Εἰς τὴν λειτουργ. τροκ. ζήτ. τῇ γ'. τῆ Περδρ.
 Ἄλλ. ἦχ. βαρ'. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, Ἐ δι-
 κμοσιωὴ ἐκ τῆ ἐρανῆ δέκυψε. σίχ. καὶ γὰρ ὁ κύριος
 δώσει ρησιότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐ-
 τοῖς. Κοινων. Εἰς μνημόστων.

Εἰς τὴν τύχη αὐτῆ ἑορτῆ ἔσωθεν τῆ μεγαλ. μ'. τῆ
 ἑσπ. γ'. τῆ Τριώδ'. καὶ γ'. τῆς ὄρεσεως. Δόξα τῆς
 αὐτῆς ἑρέσ. Τὰ ἀναγινώσματα. Εἰς τὴς σίχ. σιχηρ.
 τῆ αἰγ. Πολίτες, καὶ Δόξα τῆς ἑρέσ. καὶ τῆς αὐτῆς τὸ
 Τροπάρ. Εἰς τὸ ἀπόδ. καν. τῆς ᾠδῆς κλητ. τῆ Θεοτο.

Εἰς τὸν ὄρθ. Ἀλληλ. ἦχ. δ'. Τροπ. τῆ ἀγίε.
 Ἐκάθ. ἐν τῆ ψαλμείε. Ἐν σαββάτῳ ἀντὶ τῆ Μα-
 κάρειο ἀμωμοί, Κάθ. ἐκ τῆ γ'. Σιχρολογιῶν, ἀπὸ
 εἶπεν ὁ κύριος, ἤγαγον ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ α'.
 Δόξα, τὴν σιχρολογίαν τείτω, εἰς β'. τὴν σιχρολογ.
 πικάρτω, εἰς γ'. τὴν σιχρολογ. πέμπτην, Ἐ κείσεμα
 τῆ Τριώδ'. (ἢ τὰ μαρτυριακὰ ἐν τῷ σαββάτῳ)
 Πεντηκὸς τῆ ἀγίε. Τὰ β' Τριώδια τῆς ἡμέρας, ἢ
 κατῶν τῆ ἀγίε, ἀνθὶ τῆς ᾠδῆς τῆ ψαλμείε. Μετὰ
 τὸ Δόξα ἐν Τψίσιοις (ἢ εἰς σὺν αἶν. ἐν τῷ σαββάτῳ)
 ππ

τὰ σημεῖα τῆς μ'. Δόξα τῆ ἀγίῃ, Ἐ Τροπάρ. τῆ αὐτῆ.

Εἰς τὰ θεωρησιασμ. ἔτε θεωρήματα, ἔτε, ἀπό-
πολος λέγεται, ἀλλὰ μόνον τὸ Εὐαγγέλιον τῆ ἀγίῃ.

* ΚΕ'. Τῆ ἀγ. Ταρασίε ἀρχιεπισκ. Κωνσταντ.

* ΚΣ'. Τῆ ἀγ. Πορφυρείε, ὁπισκ. Γάζης.

* ΚΖ'. Τῆ ἀγ. Βεκόλε, ὁπισκ. Σμύρνης.

* ΚΗ'. Τῆ ὁσίε Πετροπίε Δεκαπολίτε.

* ΚΘ'. Τῆ ὁσίε καὶ ὁμολογητῆ Βασιλείε. ὅτε δὲ

ἔκ βῆ βίσεκτος, ψάλλεται τῆ κη'.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

Τῆς ἀγ. μάρτ. Εὐδοκίας. Δόξα τῆς αὐτῆς.

* Β'. Τῆ ἀγ. Θεοδοτῆ ὁπισκ. Κυρινίας.

* Γ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Κλεονίκε, Εὐτροπίε, καὶ

Βασιλίσκε.

* Δ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Παύλε, Ἐ Ξελιαρῆς.

* Ε'. Τῆ ἀγ. μάρτ. Κόνων Θε.

* ς'. Τῶν ἀγ. μβ'. Μαρτύρ. Τῶν αὐτῶν δις τὸ

Δόξα.

* Ζ'. Τῶν ἀγ. μαρτύρων, ἧς ἐν Χερσῶνι ὁπι-

σκοπησάντων Βασιλέως, Β' φραῖμ, Εὐγενίε, Ἐ ἧς

σω αὐταῖς.

* Η'. Τῆ ἀγίε Θεοφυλάκτε ἀρχιεπ. Νικομηδ'.

* Θ'. Τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων ἐν

Σεβασίᾳ τῆ λίμνη μαρτυρησάντων. Τῆ εἰσ. (Ἐξω

Κ κ 2

τῆ

σὲ σαββάτε, καὶ τῆ Κυριακῆς ὡς κἀπὼ) γ'. τῆ Τριώδ.
 & σίχ. Πρὸς σὲ ἦσα. & ἰδιόμ. τ' ἀγ. πολίτε δυασδύ-
 ρον, & ἰδιόμ. γ'. τῆ μαρτύρ. Δόξα τ' αὐτῶν. Ἀνα-
 γνώσμ. & λατρεγ. τῆ θερησιασμένων. Ἐἰς τὸ Εὐ-
 λογία κυεῖς, Τεσπάρ. ἦχ. α'. Τῆ Τεξαρίθμω δε-
 κὰδ τῆς ἐγκεατέας τὰς ψυχὰς ἐλλαμφθέντες, καὶ
 τὰς καρδίας, ὅν' ἰσαρίθμω πηίσωμω μάρτυρας,
 καὶ τὰ Χειρῶν φιλομάρτυρες κερζομω. αὐτῶν φρεσ-
 βείας κύει, ἀξίωσον ἡμᾶς ἰδεῖν σε τῶ ἐγερσιν.
 Εἰ δὲ ἐ λείρονται τὰ θερησιασμ. ἄλλο Τεσπάρειον
 ὁ μὲ, Τὰς ἀληθόνας. ὡς κἀπὼ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τὸ
 μικρὸν, & τὰ β'. Τεσπάρ. δεξ τὸ μισονύκτ. τ' ἠκέρ.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὲ τὸ Θεὸς κύριος, Τεσπάρ. ἦχ. α'.
 Τὰς ἀληθόνας τῆ ἀγίων σε, ἀς ὑπὲρ σε ἔπασον,
 δυσωπήθη κύει, καὶ πᾶσαι τὰς ὀδύνας ἡμῶν ἴασαι
 φιλάνθρωπε, Διόμω. καὶ ὡς ἀνω, Τῆ τεξαρίθμω
 δεκ. Θεοτ. Τὸν ἀμήτορα. Κἀθ. ἐν τῆ ψαλμω. καθ'
 ἡμέραν, καὶ Κἀτισμα τῆ Τεσπάρ. εἶτα ἀντίφωνα γ'.
 ψαλμ. α'. Φυλαξὸν με κύει. φύλλ. 257. ψαλ. ξέ'.
 Ἀλαλάξατε τὰ κυεῖω. φύλλ. 318. ψαλ. ρκγ'. Εἰ
 μὴ ὅτι κύειω. φύλλ. 409. καὶ καθ. τῆ ἀφλοφ.
 Ἐκ νεοπιτόσμη. Πᾶσα πνοή. Περκ. ἦχ. δ'. Διήλθο-
 μω δεξ πρὸς & ὕδατο, & ὀξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀνα-
 ψυχῶ. σίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
 ἐπέρασας ἡμᾶς, ὡς πυρεταί τὸ ἀργύρειον. Ἐυαγ.
 Λεξ. Εἶπεν ... φροσέχετε ἀπὸ τ' ἀνθρώπων. τῆ γ'.
 τῆς

τῆς β'. ἑβδομ. Πεντηκός. Ταῖς τῆς ἀγίων ἀθλοφόρον.
καὶ κανῶν τῆς ἀγίων μόν. Εἰς τὴς κέν. ἰδιόμ. δ'. τῶν
ἀγίων. σίχ. Ἐνεπλήσθημεν, ἔ ἰδιόμ. τ' μ'. Δυσεύ.
Δόξα τῆς μῆρτύρ. Ταῖς ὡρας ψάλλομεν ὡς ἔδος τ' μ'.

Εἰς τὴν λατρεῖαν ἀναγιγνώσκωμεν τὴν τῆ Χρυ-
σοστόμου. Περκαίμ. ἦχ. πλ. α'. Σὺ κύριε φυλάξαις.
Σὼσον με. φύλλ. 25. Ἄλλ. ἦχ. δ'. Ἀλαλάξατε
τῶ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῶ ὀνόματι αὐτοῦ,
δοτε δόξαν αἰνέσαι αὐτῶ. σίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμῶς.
ὡς ἄνω εἰς τὸν ὄρθρ. Κοινῶν. Ἀγαλλιᾶσθε δικ.

Τῆ ἑσπ. φερσόμ. γ'. τῆ Τριώδ. ἔ γ'. ἰδιόμελο
τῆς μαρτ. σίχ. Πρὸς σὲ ἦρα, ἔ ἰδιόμ. τῆς μ'. Δυσεύ.
Δόξα τῶν μαρτύρων. Εἰς τὸ ἀπόδειπν. τὸ μικρὸν,
καὶ καν. τῆ ἀγ. καθ' ἡμέραν.

Σημείωσα, ὅτι εἰς τὴν τύχη αὐτῆ ἡ ἑορτὴ ἐν τῶ
Σαββάτῳ, τῆ φῶρασκωδῆ ἑσπ. ἰσῶμεν γ'. μῆρτυ-
ριακῶ, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω. Εἰς τὸν ὄρθρον δὲ
μόνον στιχολογῶμεν τῶν Τρεῖς ψαλμοὺς τῆς ἀγίων, ἄνω
τῆ Μακάριοι ἄμωμοι, καὶ ἄλλα ὡς γὰραπταί.

Εἰς τὴν δὲ τύχη ἐν τῆ κυριακῇ, μεταφῆρομεν
αὐτὴν εἰς τὴν β'. τῆς ἑβδομῆς Θ. Καὶ τῆ Κυριακῇ
ἑσπ. ψάλλομεν γ'. τῆ Τριώδ. καὶ γ'. τῆς μαρτ. Δόξα
τῶν αὐτῶν. Εἰς τῆς σίχ. ἰδιόμ. τῆς μ'. σὺν τῶ σίχ.
Πρὸς σὲ ἦρα, καὶ Δυσεύεται ἰδιόμ. ἔ σίχ. Διήλθομεν
δὲ. ὡς εἰς τὸν ὄρθρ. καὶ ἰδιόμελον ἄλλο τῆς μαρτ.
Δόξα τῆς μῆρτύρων. Τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω.

K k 3

* 1'.

- * Γ'. Τῶν ἁγ. μαρτ. Κ. οδράτε, Ἐ τῆ συν αὐτῶ.
- * ΙΑ'. Τῆ ἁγ. Παξιάρχε Σωφρονίε.
- * ΙΒ'. Τῶν ὁσ. Θεοφάνες, καὶ Γισκίε, καὶ τῆ ἁγίε Γρηγορίε τῆ διαλόγε Πάπα Ρώμης. Ἀκολουθε τῆ Διαλόγε. Τροπ. πάντων λέρομν εἰς τὸ ἀπόδειπ.
- * ΙΓ'. Ἡ ἀνακομνη τῶν λαϊφάνων τῆ ἁγίε Νικηφόρε, ἀρχιεπ. Κωνσταντινέω.
- * ΙΔ'. Τῆ ἁγ. μάρτ. Α' λεξάνδρε.
- * ΙΕ'. Τῆ ἁγ. μάρτ. Πιονίε.
- * ΙΣ'. Τῆ ἁγ. μάρτ. Πάπα.
- * ΙΖ'. Τῆ ὁσ. Α' λεξίε, ἀνδρόπε τῆ Θεῆ.
- * ΙΗ'. Τῆ ἁγ. πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλε Πατριάρ. Ἱεροσολύμων.
- * ΙΘ'. Τῶν ἁγ. μάρτ. Χρυσάνθε, καὶ Δαρίας.
- * Κ'. Τῶν ἁγ. Μαρτύρ. ἐν τῆ μονῆ τῆ ἁγ. πατ. ἡμῶν Σάβα ἀναυρεθέντων.
- Εἰς ταύτη τῆ ἡμέρα ψάλλομεν τὸν Ἀκάθιστον ὕμνον, εἰς αἶνον τῆ Ἐυαγγελισμῆ τῆς Θεοτόκε. Εἰ δὲ τύχη ἐν τῆ Κυριακῆ, ἢ τῶ σαββάτῳ, περὶ τῆ τῆ ἁγίας τῆ ἁγίας.
- * ΚΑ'. Τῆ ὁσ. πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτη, ἡγῆ μῦρ τῆ ὄρε Κασίε.
- * ΚΒ'. Τῆ ἁγίε ἱερομάρτ. Βασιλίε.
- * ΚΓ'. Τῆ ἁγίε μάρτ. Νίκωνε, καὶ τῆ συν αὐτῶ.
- * ΚΔ'. Πεθεόρτ. τῆ Ἐυαγγελισμῆ τῆς ἁγίας Θεοτόκε, καὶ τῆ ὁσ. πατ. ἡμῶν Ζαχαρίε. Τῆ ἁγίας (ἔξω)

(Ἔξω τῆ σαββάτω, ἔ τῆς Κυριακῆς ὡς κἀτα) γ'. τῆ
 Τριώδ'. κ' γ'. τῆς ἑορτῆς. σ' χ Π εὖς σὲ ἦρα, ἔ ἰδιόμο.
 Δυσέυ. τ' μ'. Δ' ξακνυῶ τῆς Πεθεορπῆς. Τα ἀνα-
 γνώσματα, καὶ Λιττεργ. τῶν φρονησιασμῶν. Εἰς
 τέλ. Τροπ. τ' φροε ρ. ἦχ. δ'. φρὸς, Κιατεπλάγη.

Α' πεσάλη Γαβριήλ φρὸς τ' Παρθένον Μαριάμ, ὃ
 καὶ ἐμλύσεν αὐτῇ τὴν ἀνσκλάλητον Χαράν, ὃπ
 ἀσπρότος συλλήψη, κ' ἐ φθαρήση. Τέξεις γ' ὃν
 τὸν φρὸ αἰῶνων Θεόν, κ' σώση τ' λαὸν ἐκ τ' πῆαισμά-
 των αὐτῶν. Καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με βοήσαι σοι
 εὐλογημένη τὸ χαῖρε, Παρθένω τέξεις, κ' μ' τῶν
 πάλιν μῶεις Παρθένω. Ὅταν ἐ λέγεται λιττερ-
 γία τῆ φρονησιασμῶν, εἰς τὸ ἔσω. Τροπ. τῆ ἀγίε
 δ' ἐ τὸ μεσονυκτ. κ' Θεοτ. Α' πεσάλη. Εἰς τὸ ἀπέ-
 δεικ. τὰ β'. Τριώδ'. τῆς ἡμέρ. ἔ κἀθ. τῆ Τριωδ'.

Εἰς τ' ὄρθρ. μ' τὸ Α' λληλ. τὰ τροπ. τ' ἑσπέρας,
 καὶ Κάθισμα ἐν τῆ Φαλτιεῖς, καὶ κἀθ. τῆ Τριώδ'.
 Μετὰ τὸν Ν'. Πεντηκος. τῆς μ'. κ' νυῶ τῆς φροεορ-
 πῆς. Καν. μείω τῆς φροεορτ. Κοντ. Προσῶτα τῶν
 Χριστιανῶν ὡς ἐ τῆ ἄρα γ'. Εἰς ὄθρ. αἶνας, ἰδιόμο. ἔ
 σ' χ. τῆς μ'. Δυσέυ. καὶ β'. φροσῶμο. τῆς φροεορτ. ἔ
 τῆς αὐτῆς τὸ Δόξακνυῶ.

Ε' ἂν τύχη ἐν τῆ σαββάτω αὐτῇ ἡ φροεορπῆ
 ἡμέρα, εἰς τὸ ἔσω. ἀντὶ τῆ φροσῶμο. Τριώδ'. λέγομῶ
 το μάρτυριακῆ, ἔ τὰ λοιπὰ, ὡς ἀνω. Εἰς τ' ὄρθρ. τὸ
 Κάθισμα τῆ Φαλτιεῖς, Εἶπεν ὁ κύριος, ὡς γέ-

γραπτα τῆ κδ'. Φάρκαριε. Εἰς τὸ ἀπόδειπνον τὸ μικρόν, κὶ τὰ β'. Τριώδ. τ' ἡμέρας, διὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν τῇ Κυριακῇ, τὰ σαββάτω ἕσθ. λέγονται γ'. τὴ ἄνας. Ἐ γ'. προσόμ. καὶ Δόξα-κανωνῶ τῆς προεορτ. Τὰ λοιπὰ ὡς ἕδος. Εἰς τὸ ἀπόδειπν. καν. τὴ ἀγ. Εἰς τὸν ὄρθ. Τριώδ. ἐκ τῆς προεορτ. κανων δὲ τὴ ἄνας. Κοντ. εἰς σὺν ἀν. γ'. προσόμ. τῆς Προεορτ. κὶ γ'. τὴ ἄνας. Δόξα ἕσθ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὴν ἑκτὴν ὥραν λέγονται τὰ τῆς ἑσπέρας β'. ἀναγνώσματα, σὺν τῇ προφητείᾳ τῆ Ἡσαΐε.

* ΚΕ'. Ο' ἱερὸν δόξῃ Ἐυαγγελισμὸς τ' Θεοτόκου, Ἐ ἀναπαρθένε Μαρίας. Τῆ ἕσθ. ἰδιόμ. δ'. Ἐ Δόξακανωνῶ τῆς εορτ. Μεγαλιώα, ἀναγνώσμ. γ'. Εἰς τέλος τῆς προφησιασμάτων, ἢ τὴ ἕσθ., ἔσοπ. ἢ κ. δ'. Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, Ἐ τὴ ἀπ' αἰῶν Ἐ μυστεῖς ἢ φαίεροις, ὁ υἱὸς τῆ Θεοῦ υἱὸς τῆς παρθένου γίνεται, Ἐ Γαβριὴλ τὴν χεῖρα ἑυαγγελίζετα, αὐτῇ Ἐ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, χαίρει κηχαριτωμένη, ὁ κύριος κ' σὺ. Εἰς τὸ ἀπόδειπν. τὸ μικρόν, καὶ καν. τῆς ὁδομαχίτ. τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸν ὄρθ. Ἄνθ. γ'. ψαλ. σα'. Ο' Θεὸς τὸ κεῖμα φύλλ. 330. ψαλ. γε'. Α' πατε τῷ κυρίῳ. φύλλ. 363. Ἐ ψαλ. ρμη'. ὄλιον δοξολογίαν φύλλ. 89. Ἰσακὸν, ἢ κ. πλ. α'. Μ' ἀγγελίζομαι σε πάσαι αἰ γενεαί

καὶ Θεοτόκε Παρθένε, ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς
 ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι ἠυδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν
 καὶ ἡμεῖς προσασίαν σε ἔχοντες, ἡμέρας, γὰρ καὶ νυκτὸς
 προσβέουεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας
 ταῖς σαῖς ἰουδαίαις κρατῶντα. Διὸ ἀνυμνουῦντες
 βοᾶμεν, χαῖρε κεχειρομνή, ὁ κύριε μὲν σε.
 Ἐκ νεότ. *Θρακ. ἤχ. πλ. δ'.* Κ αταβήσεται ὡς ὑετὸς
 ὄπι πόκον, καὶ ὡσεὶ σαγῶν ἢ σάζεσα ὄπι τῶ γῶ.
σιχ. Α' νατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς δικαιοσύνη, καὶ
 πλήθος εἰρήνης ἕως ἔσταναιρεθῆ ἢ σελῶν. Πᾶσα
 πνοή. Ἐυαγ. Λεκα. Ἐν ταῖς ἡμ. Ἀναστᾶσα Μα-
 ριαμ, εἰς τῶ ἦ. Σεπτέμβρ. Πεντηκος. Ταῖς τῆ Ἀρ-
 χαγγέλε. καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτ. Κανὼν μόνου.
 Εἰς ὄδου αἰν. σῶτομα, καὶ Δόξα καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τῶ λειτ. *Θρακ. ἤχ. δ'.* Εὐαγγελίζεσθε ἡμέ-
 ραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριο αὐτῆ. *σιχ. Α'* σατε τῶ κυ-
 ρεῖω ἄσμα κληνόν, ἄσατε τῶ κυρεῖω πᾶσα ἡ γῆ.
Ἄλλ. ἤχ. α'. Κ αταβήσεται ὡς ὑετὸς ὄπι πόκον, καὶ
 ὡσεὶ σαγῶν ἢ σάζεσα ὄπι τῶ γῶ. Ἐσα τὸ ὄνομα
 αὐτῆ δόλομηρόν εἰς ὄδου αἰῶνας, πρὸ τῆ ἡλίας δια-
 μῆρα τὸ ὄνομα αὐτῆ. Κοινων. Ἐξελέξατο κύριος τῶ
 Σιών, ἠρετήσατο αὐτῶ εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ.

Χρηθὶ γνώσκων, ὅτι ταῦτῶ τῶ προσηραφῆσαν
 ἀκολυθῆσαν τῆ Εὐαγγελισμῆ φάλλωμεν ἐν ἡ ἄν ἡμέ-
 ρα τύχη. Εκτὸς τῆς Κυριακῆς τῆ Βαίτων, Ἐ τῆς με-
 γάλης περασκαδῆς, καὶ τῆς μεγάλης Σαββάτου, Ἐ τῆ

Κυρια-

Κυριακῆς τῆ Πάχα . Τότε γὰ μεταφερομένη αὐτῷ
μέχρι τῆς β' . τῆ Θωμᾶ , ἀνά τῆς ποροεορτίς ἀκο-
λαθίας .

Ὅτε δὲ ταύτῃ τῷ εορτῇ ψάλλομεν ἐν μέσῳ
τῆς μεγάλης ἐβδομάδος , μόνον εἰς τὸ ἐν ἑσπέρας , καὶ
εἰς ἓνα τ' ὄρθ. γίνεται ἀκολαθία , ἢ καταλιμπάνομεν
τ' ποροεορτίον , ἢ τῷ μεθέξον ἡμέραν . Μήμῳ δὲ
τ' ἀρχαγγέλου εορτάζομεν εἰς τὸ α' . ἀποδ' ηπ. τ' ἐρ' ης .

Ἐὰν δὲ συμβαίῃ αὐτῇ ἡ εορτὴ εἰς τὸ σάββατον
τῆ Λαζάρου , τότε ἢ τῆ δικαίᾳ Λαζάρου ἀκολαθία
προπίθεται , ἢ εορτάζεται τῇ ποροεχομένη πέμ-
πτη εἰς τὸ ἑσπ. καὶ εἰς τ' ὄρθρον τῆς παρασκευῆς , καὶ
ἐκτελεῖται πάντα , ὡς ἐν ταῖς αὐτῷ σαββάτῳ τετύ-
πωται . Εἰς δὲ τῷ ἑκτῷ ὥραν τῆς παρασκευῆς , λέ-
γομεν ἅπαντα τ' μ' . ἀναγνώματα , ἢ ἡρωὶ τ' αὐτῆς
ἐκτῆς ὥρας , ἢ τ' ἑσπέρας .

* ΚΣ' . Τῆ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ . Τῇ ἑσπ. ἰδίῳ .
δ' . Τῷ ἑκτῷ μὲν . Γλωσσαν λῷ . Ἰδ' ἢ ἀνάκλησ .
ἢ δυασῷ . Δόξακαὶν . Εὐφραυνέωσαν . Προκείμ. καὶ
ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας . Τὸ τροπάρ. Σήμερον .
Ἀποδ. τὸ μικρόν , καὶ τὰ β' . Τριώδ. τῆς ἡμέρ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλ. σα' . Ὁ Θεὸς τὸ κέϊμασε .
φύλ. 330 . Καθ. τ' ἐορτ. Κανὼν τ' ἐορτ. ἢ τῆ ἀρχαγ-
γέλου . Κοιτ. τῆς ἐορτ. Εἰς τὰς αἴνας σὺτ . Δόξακαὶν .
Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ . ψάλλομεν τὰς ὥρας εἰς
ἕδος τ' μεγ. μ' .

* ΚΖ' .

* ΚΖ'. Τῆς μάρτ. Μαρίνης, Ἐ απόδοσις τῆς ἑορ-
 τῆς. τῆ ἑσπ. προσόμ. γ'. τῆ Τριώδ. γ'. τῆ ἑορτῆς, σίχ.
 Πρὸς σὲ ἦρα, κὶ ἰδίῳ. δυαστόμῳ τῆς ἡμέρας, Ἐ
 Δόξακαὶν. τῆς ἑορτ. Προκίμ. καὶ ἀναγνώσματα τῆ
 ἡμέρ. Τροπ. τῆς ἀγ. Ματθῆνης, καὶ τῆς ἑορτ. Εἰς τὴ
 ἀπόδ. τὸ μικρὸν, Ἐ κανὼν τῆ ἑορτῆς. Καὶ ἕτερος ἀπο-
 δίδομεν αὐτῷ.

* ΚΗ'. Τὸ ὅσ. Ἰλαρίων Θ.

* ΚΘ'. Τὸ ὅσ. κὶ ὁμολογ. Ἐ ἱεράρχ. Εὐσταθίου.

* Λ'. Τὸ ὅσ. πατ. ἡμ. Ἰωάννης τῆ Κλίμακος.

* ΛΑ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Ἀβδα ἑπισκ. κὶ Βενια-
 μὴν διακόνου.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

* Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας, τῆ Αἰγυπτίας.

* Β'. Τὸ ὅσ. πατ. ἡμ. Γίτες, κὶ τῆ σὺ αὐτῶ.

* Γ'. Τὸ ὅσ. πατ. ἡμ. Νικητὰ ἡγεμόν, Ἐ τῆ

ὅσ. πατ. ἡμ. Ἰωσήφ τῆ Τιμοθεάφ, κὶ τῆ ὅσ. Θεο-
 δοσίας τῆς παρθένου. Εἰς ὁσίας.

* Δ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Θεοδέλε, Ἐ τῆ σὺ αὐτῶ.

* Ε'. Τῆς ὅσ. Θεοδέρας τῆ Θαυματουργῆ.

* Σ'. Τῆ ἀγ. Εὐτυχίᾳ ἀρχεπ. Κωνσταντίνου.

* Ζ'. Τῆ ἀγ. Γεωργίᾳ ἑπισκ. Μιτυλίνης,

* Η'. Τῶν ἀγ. Ἀποσ. Ἡ ἐφθίων Θ, Ἀ γάβ, κὶ τῆ σὺ αὐτῶ.

* Θ'.

- * Θ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Εὐψυχίε, ἔ Καλλοποίε.
 * Ι'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Γερωνίε, ἔ τῆς σὺ αὐτῶ.
 * ΙΑ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Αἰτύπα.
 * ΙΒ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Σάβα, κὶ τῆς ἀγ. Θαν-
 ματερζῶν Δήμει, κὶ Πεφρίων Φ, ἔ τῆς ἀγ. μαρτύ-
 ρων Φλωρονίε, ἔ Διοκληπανῆ. Εἰς μάρτυρας.
 * ΙΓ'. Τῆς ὁσ. πατ. ἡμ. Μαρτίνε Πάπα Ρώμης.
 * ΙΔ'. Τῶν ἀγ. ἀποσ. Αἰσαράχ, Πέδη, ἔ
 Τροφίμει.
 * ΙΕ'. Τῶν ὁσ. Γεωργίε, καὶ Γ' ακόβε.
 * ΙΣ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Εἰρώνης, Αἰγάπης, καὶ
 τῆς σὺ αὐταῖς.
 * ΙΖ'. Τῆς ἀγ. ὁπισκ. Αἰκακίε, καὶ Γ' ωάννεμο-
 ναχῆ. Ἀκολουθ. τῆς ἱεράρχε.
 * ΙΗ'. Τῆς ὁσ. πατρ. ἡμ. Γ' ωάννε.
 * ΙΘ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Θεοδώρε, ἔ Ζωσίμει.
 * Κ'. Τῆς ὁσ. Θεοδώρε τῆς Τειχινῆ, ἔ μάρτο
 Παφνετίε. Ἀκολουθ. τῆς ἀνας. κὶ τῆς ὁσ.
 * ΚΑ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Ἰαννεαίε, καὶ τῶν σὺ
 αὐτῶ, ἔ ἀγ. μάρτ. Αἰλεξάνδρα τῆς βασιλισσε.
 * ΚΒ'. Τῆς ἀγ. ἱεράρχε Θεοδώρε τῆς Σικεώτικ.
 * ΚΓ'. Τῆς ἀγ. μεγαλομ. Γεωργίε. Τῆς ἑσπ. β'.
 σφοδόμ. ἔ β'. ἰδιόμ. ἔ Δόξα τῆς ἀγ. Τροπάρ. ἡχ. δ'.
 Σήμερον γῆ μακαρίζεται ἢ πανθεῖσα σὰ ἀμαρτ,
 καὶ σκληρῆ ἀμάζεται ἢ δεξαμενὴ τὸ σῶμα σε, μεγα-
 λομάρτυρ Γεώργιε, τῆς γῆς γεωργία τῶν πόνων σε ἀντι-
 βο-

βοτρίων ὡραβαλλόμεθα σὼν μελῶν τὰ λακίσματα,
 εὐωδίζοντα, καθάιροντα, ἔ παρέχοντα τὰ κόσμῳ
 ἡΐασιν. Τροπ. τῆ ἀνάσ. ἔ Θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ' ἡπν.
 Τειφδ. ἐκ τῆ ἀγ.

Εἰς τὸν ὄρθρον Ἀνθφ. γ'. ψαλ. ιδ'. Κύριε πῆς
 παροικ. φύλλ. 256. ψαλ. ψα'. Α' γαδὸν τὸ ἔξομ.
 φύλλ. 359. ψαλ. ρια'. Μ ακάριος ἀνήρ. φύλλ. 388.
 καθ. Ἐκ νεότ. τροκ. ἦχ. δ'. Ο' Θεὸς ὁ ἐνδοξαζό-
 μῳθ ἐν βελῆ ἀγίων, μέγας, καὶ φοβερός ὅσιν
 ὅπ' πάντας τὲς περικύκλω αὐτῆ. στιχ. Τὰ ἐλέησε
 κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομα, εἰς γλυεῖαν, καὶ γλυεῖαν
 ἀπαγγελάτ' ἀληθεῖαν σε ἐν τὰ σωματίμῃ. Πᾶσα
 πνοὴ Ἐυαγ. Λεκαῶ. Εἶπον ὁ κύρ. προσέχετε ἀπὸ
 τῶν ἀνθρ. τῆ γ'. τ' ιδ'. ἐξδομ. Κατ. τῆ ἀγ. μόνως.
 Εἰς τὲς αἰν. γ'. σὴν. ἔ γ'. ἰδιόμ. κ' Δόξα τ' ἀγίῃ.

Εἰς τὴν λειτουργ. εἰς ἓνα μεγαλομάρτ.

Χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅπ' εἰν τύχη αὐτῆ ἡ ἑορτὴ ἐν
 τῆ μεγάλη ἐξδομάδι, ἢ ἐν τῆ ἐβδομάδι τῆς δευ-
 καινησίμῃ, τελεῖται αὐτῶ ἐν τῆ β'. τῆ Θωμά.
 Καὶ ὁμοίως ποιῶμεν ἐν τῆ ἑορτῆ τῆ ἀγ. ἀποσ. καὶ
 Ἐυαγγελιστῆ Μάρκῃ. Καὶ ὅταν συμβῆ ἀμφοτέρως με-
 ταφύρεσθαι, ἐν τῆ β'. ἑορτάζομεν τῶ μνήμῃ τῆ μα-
 γαλομ. ἔ ἐν τῆ γ'. τῶ τῆ ἀποσολῃ.

* ΚΔ'. Τῆς ὄσ. ἔ Θαυματουργῆ Ε' Λισάβητ; ἔ
 τῆ ἀγ. μάρτ. Σάβα.

* ΚΕ. Τῆ ἀγ. ἀποσ. ἔ Ἐυαγγελιστῆ Μάρκῃ.

τῆ

Τῆ ἑσπ. β'. τῆ ἀνας. ε' β'. τῆ ἀποσύλας. Δόξα τῆ
αὐτῆ. Ἀπολυτ. τῆ ἀπος. ε' τῆ ἀνας. ε' Θεοτ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλλή. Οἱ ἕβρανοὶ. φύλλ. 263.
κἀθισμα τῆ ἀπος. Πεντηκ. τῆ ἀπος. κ' τῆ ἀνας.

Τριῶδ. τῆ ἀνας. κανὼν (εἰς γ'. τεσπ. κατ' ἀδ' ἡν)
τῆ ἀπος. Εἰς τὰς αἰν. τὰ τῆ ἀνας. Δόξα τῆ ἀπος.

Εἰς τὴν λατρυγ. εἰς ἓνα ἀπόσ.

* ΚΣ'. Τῆ ἀγ. ἱερομάρτ. Βασιλέως ὄπισκ.

* ΚΖ'. Τῆ ἀγ. ἱεράρχ. Συμεῶν.

* ΚΗ'. Τῶν ἀγ. ἀπος. Γάσωνος, ε' Σιωσιπαίτρε,
καὶ τῆ ἀγ. μάρτ. Βιταλίου, ε' τῶν σὺν αὐτῶ. Ἀκὼ
λαθ. τῆ ἀνας. ε' τῶν ἀπος. Ζοπαρία πάντων.

* ΚΘ'. Τῆ ὄσ. Μένωνθ.

* Λ. Τῆ ἀγ. ἀπος. Γακάβε, ἀδελφεῖ τῆ ἀγ.
Ἰωάννη τῆ Θεολόγου ὡς ἐν τῇ κέ. τῆ αὐτῆ μην.

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

* Γ' ἑσπ. ἱερεμία, ε' τῆ ἀγ. ἱερομάρτ Μάυρα.

* Β'. Ἡ ἀνακομηδὴ τῶν λευγαίων τῆ ἀγ. πατρ.
μάρτ. Ἀθανασίου. Τεσπ. ζήτ. μή. Ἰανναρ. φύλλ. 502.

* Γ'. Τῶν ἀγ. μάρτ. Τιμοθέος, καὶ Μάυρας,
καὶ τῆς ἀγ. μάρτ. Σεβαστιανῆς.

* Δ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Εὐφρόνης.

* Ε'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Πελαγίας τῆς παρθένου,
καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

* 5'.

* 5' Τῷ ἁγ. καὶ δικαστῇ Ιωάννῃ, καὶ τῶν μαρτ.
 Δημητρίῳ, Δόνακος, καὶ τῶν συν αὐτοῖς, καὶ τῷ ὁσ.
 Παχωμίῳ. Ἀκολουθ. τῷ ἀναστ. καὶ τῷ δικαστῇ.
 Τροπ. πάντων.

* Ζ'. Ἡ φαίεσις τῷ πρίνι Σταυρῷ, φανέντος
 ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως, καὶ μνήμη τῷ ἁγ. μάρτ.
 Λακαίῳ. Ἀκολουθία τῷ μάρτυρι, καὶ τῷ ἀναστ.
 Δόξα καὶ ἱμῶν τῆς φανερώσεως τῷ σταυρῷ.

* Η'. Τῷ ἁγίῳ ἀποστ. καὶ ἑναγέλιστῷ Ἰωάννῳ
 τῷ Θολόγῃ, καὶ μνήμη τῷ γεγονότι θαύματι ἐν τῇ
 Γαργαίῳ ὡς τῷ ἀρχιερατῆγι Μιχαήλ, ἔ τῷ ὁσ.
 Ἀρσενίῳ. Τῷ ἑσπ. φροσ. ἐν τῷ ἀρχηγ. β'. τῷ Θεο-
 λόγῃ, καὶ ἐν τῷ ὁσ. Δόξα τῷ ἀρχερ. Συγχαίριτε
 ἡμῖν. φύλλ. 99. Τροπ. τῷ ἀρχιερατῆγι, Ἰωάν
 ἑρατίῳ, καὶ τῷ ἀποστ. ἡχ. β'. Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ ἠγαπημένε, ὅπτι τάχιστα ῥύσαι λαὸν ἀναπολό-
 γητον. Δεχεταιί σε προσπίπτοντα, ὅπτι πεσόντα τῷ
 σήθει καταδέξασθαι, ὃν ἰκέτωε θεολόγῃ, καὶ
 ὅπτι μονὸν νέφθαι ἐθνῶν διασκοπεδάται, αἰτέμεθαι
 ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ τροπ. τῷ
 ὁσ. Τῆς ἐρήμης πολ. καὶ τῷ ἀναστ. καὶ Θεοῦ.

Εἰς τὸ ἀπόδεικν. τῷ ἀρχερ.

Εἰς τὸν ὄρθ. Ἀντίφωνα γ'. ψαλ. ββ'. Εὐλόγη
 ἡ ψυχὴ μου, φύλλ. 7. ψαλ. ιη'. Οἱ ἑρανοὶ. φύλλ. 263.
 ψαλ. ρια'. Μακάριος ἀνὴρ. φύλλ. 388. Κάθ. τῷ
 ἀρχερ. Εἰς τὸν Ν'. Ἀγάθυνον κύριε. Πεντηκ. Ταῖς
 τῷ

τῆ ἀρχηγ. Εἰς τὸν εἶχ. Ἰῆτε ἀνοίσκοι. Γαῖς τοῦ
 ἀγίε ἀπος. Δόξα. Ταῖς τῆ ὄσ. Καμνωῦ, Γαῖς ἡ
 Θεοπέκκ. Τριώδ. ἐκ τῆ ἀνας. Κανὼν τῆ Θεολ. σὺν
 ταῖς τῆ ὄσ. εἰς γ'. Ἐσοκ. κατ' ὠδῶν, ἠγκν ἐν τῆ Θεολ.
 ἐν τῆ ὄσ. κῆ Θεοτόκιον. Κοντ. τῆ ἀπος. Εἰς τῆς αἰν.
 φροσ. β'. τῆ ἀρχισρατ. εἰς β'. φροσόμ., ἠ σὺτ. τῆ Θεολ.
 Δόξα τῆ ὄσ. Ο' σιε πάτερ. ἠχ. πλ. α'. εἰς τα κοινά.

Εἰς τῶν λατ. φροκ. εἰς ἓνα ἀπος. Εἰς πᾶσαι.
 Οἱ ἔρανοὶ. Ἄλλ. Εξομολογήσονται οἱ ἔρανοὶ.
 εἶχ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Κοινῶν. Εἰς
 μνημόσμων.

* Θ'. Τῆ ἀγ. φροφ. Ἡ σαῖς, κῆ τῆ μῆρτ. Χρι-
 σοφόρε, ἐκ οδράτε, κῆ ἡ ἀνακομηδὴ τῆ λειψ. τῆ
 ἐν ἀγίοις πατρ. ἠ μῆρτ Νικολάε, ὅτε ἀνεκομιᾶθησαν
 ἀπὸ τῶν Μύρων ἐν τῆ πόλει Βάρε. Ἰῆ εἰστέρα β'. τῆ
 ἀνας. ἐν τῆ φροφ. κῆ ἐν τῶν μῆρτ. Δόξα τῆ ἀνας.
 Ἀπολυτ. τῆ ἀνας. τῆ φροφήτε, τῶν μῆρτ. κῆ τῆ
 ἰεσάρχε, Κωνόνα πίστεως. Θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδειπν.
 τῆ φροφ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ἀκολουθ. τῆ ἀνας. κῆ τῆ μῆρτ
 ρων. Εἰς τὴν λαιτηργ. εἰς μάρτυρας.

* Ι'. Τῆ ἀγ. ἀπος. Σίμωνος τῆ ζηλωτῆ, ἐνός
 τῆ β'. κῆ τῆ μῆρτ. Α' λφίε Φιλαδέλφε, κῆ Κυεῖνε,
 κῆ τῆς ἀγ. Γλυκερίας. Ἀκολουθ. τῆ ἀνας. κῆ τῆ
 ἀπος. Ἰεσπάρεια πάντων.

* ΙΑ'.

* ΙΑ'. Τῷ ἁγ. ἱερομ. Μωκίε, κὶ τῶν ὄσ. Ἀρ-
μοδίε, κὶ Φιλίππου τῷ Ἀργυρίε. Ἀκολεθ. τῷ ἄνασ.
καὶ τῷ ἱερομάρτ. Τροπ. πάντων. Τὸ τῷ Ἀργ. ἡχ. β'.
Ἀργυρίε τὸ ὄρος φῶς ἀπασράπτει, καὶ ἡ πρῶτα σε
λέρναξ ἰάσεις βρῦει, οἱ ἐν ἀνάγκῃς, καὶ νοσοῖς
προσδράμετε, καὶ ὡδραυτήκα τὴν ῥῶσιν ἀρύσααθε,
βρῦει γὰρ πᾶσιν ἰάματα, Φιλίππου ἡ σορὸς τοῖς πίσει
προσπρέχουσιν.

* ΙΒ'. Τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Εὐφρανίε ἱ-
εράρχε, κὶ Γερμανῆ τῷ ἀρχιεπισκ.

Εἰς τὴν λειτουργ. ποικ. ἡχ. βαρ. Κεωχήσουται.
Ἀ'σατε. φύλλ. 46. Ἄλλ. Οἱ ἱερεῖς σε. Ο'π' ὄξε-
λέξατο. φύλλ. 43. Κοιν. Ἀ'γαλλιᾶαθε.

* ΙΓ'. Τῷ ἁγ. μάρτ. Ἀ'λεξάνδρῳ.

* ΙΔ'. Τῷ ἁγ. μεγαλομάρτ. Ἰσιδώρῳ.

* ΙΕ'. Τῷ ὄσ. πατρὸς ἡμῶν Θεοδοῦρῳ.

* ΙΣ'. Τῷ ἁγ. ἱεράρχ. Ἀ'χλλίε, Μηξοπολί-
τε Λαλείαστι.

* ΙΖ'. Τῶν ἁγ. ἀποσ. Ἀνδρονίκε, κὶ Ἰσνίας,
καὶ τῷ ὄσ. πατρ. ἡμῶν, ἐ' ὁμολογητῷ Γεωργίῳ. Ἀκολ.
τῷ ἀποσ. καὶ ζῶω. πάντων.

* ΙΗ'. Τῶν ἁγ. μαρτ. Διονυσίε, Ἀ'νδρέε, ἐ'
τῷ σου αὐτοῖς.

* ΙΘ'. Τῶν ἁγ. ἱερομάρτ. Π'αξικίε, Π'ολυαί-
νε, καὶ τῶν σου αὐτοῖς. Τροπ. Οἱ ἱερομαρτυρές
σε κύρει.

L I

* Κ'.

* Κ'. Τῷ ἁγ. μάρτ. Θ αλλαλαίε , καὶ τῶν
σὺ αὐτῷ.

* ΚΑ'. Τῶν ἁγ. βασιλέων Κ ωνσαντίνε , καὶ
Ε' λένης . Τῆ ἑσθ. β'. τ' ἀνασ. (ἡ τ' ὠδρακλή.) καὶ β'.
τῆ ἀγίων . Δόξα τῷ αὐτῶν . Τροπ. καὶ κηρῶν , καὶ
τῶν ἀγίων ἡχ. δ'. Τ ἔ σαυρῆ σε τὸν τύπον ἐν ἔραφ'
θεασάμεν Θ , καὶ ὡς Παῦλ Θ τὴν κλησιν ἐκ ἑξ ἀν-
θρόπων δεξάμεν Θ , ὁ ἐν βασιλεύειν ἀποσολός σε
κύριε , βασιλεύεσαν πόλιν τῆ χειρὶ σε παρέδωτο ,
ὡς ὡδέσωζε δραπαντὸς ἐν εἰρήνῃ , φρεσθείαις τῆς
Θεοτόκῃ ἐλέησον ἡμᾶς , Θεοτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθος . Εἰς τὰς αἰν. β'. τῆς
ὀκταήχ. καὶ β'. ἰδιόμ. Ἐ Δόξα τῶν ἀγίων .

Εἰς τὴν λιττεργ. Περγ. ἡχ. γ'. Ψάλατε τῷ
Θεῷ ἡμῶν ψάλατε , ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε ,
εἶχ. Πάντα τὰ ἔθνη κερθήσατε χεῖρας , ἀλαλάξατε
τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως . Ἄλλ. ἡχ. α'.
Τ' ψωσα τὸν ἐκλεκτόν με ἐκ τῆ λαῖμα , ἔυρον Δα-
βιδ τὸν δέλον με , ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ με ἔχρισα αὐτὸν .
εἶχ. Ἡ γ' χεῖρ με σικανπλήψεται αὐτῷ , Ἐ ὀ βρα-
χίων με κηπχύσει αὐτὸν . Κοινων. Εἰς πᾶσαν τὴν
γλῶ ἔξῃλθεν .

* ΚΒ'. Τ ἁν μῆρτρ. Βασιλίσκε , Ἐ Ε' πμάχα.

* ΚΓ'. Τ ἔ ὅσ. πατὴρ ἡμῶν Σ υμεῶν τ' ἐν Θω-
μασφ' ὄρει , Ἐ Μάρδας τ' μητρὸς αὐτῷ . Ἀκολοεθ.
τῆ ὅσ. Τροπ. ἡχ. α'. Τ' πομονῆς Στύλ Θ γέρονας ,
ζηλώ-

ζηλώσας τὰς παρπάτορας ὅσιν, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς
πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν ἡγίαν
ἐσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχον ἐν σώματι, Συμεῶν
πατὴρ ἡμῶν, πρέσβυτε Χριστῶ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

* ΚΔ'. Τῆς ἀγ. ἱερομάρτ. Τιμοθέου ὁπισκ. καὶ
ἡγίας συνῶν αὐτῶν. Τεραπ. Οἱ μάρτυρες σε.

* ΚΕ'. Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς πνίμιας κεφαλῆς τῆς
Προδέμης, καὶ ἡγίας μάρτυρον Μελετίαν στρατηλάτην,
καὶ τῶν συνῶν αὐτῶν. Ἀκολουθ. τῆς Ἐυρέσεως. Τεραπ.
Ζήτ. κδ'. Φόρκαρ. καὶ τεραπ. ἡγίας ἀθλοφ.

* ΚΣ'. Τῶν ἀγίων ἀποσ. Ἰδέα τῆς ἀδελφο-
δέμης, καὶ Κάρπη.

* ΚΖ'. Τῆς ἀγ. μάρτυρος Ἐλλαδίας.

* ΚΗ'. Τῶν ὁσίων Θεοδέμης, Ἐπατρός ἡμῶν
Ἀνδρέα, τῆς δὲ Χριστῶν σαλῆ.

* ΚΘ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Θεοδοσίας.

* Λ'. Τῆς ὁσ. πατρ. ἡμῶν Ἰσαακίου.

* ΛΑ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Ἐρμείας.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Εἰς τὴν Α'.

* Τῶν ἀγ. μάρτ. Ἰεσίνης, Χαλείπηνος, καὶ τῶν
συνῶν αὐτοῖς. λιτ. εἰς πολλ. μάρτ.

* Β'. Τῆς ἀγ. πατριάρχου Νικηφόρου.

* Γ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Λεκιλλιανῆς.

* Δ'. Τῷ ἀγ. καὶ πατρὸς ἡμῶν Μιτροφάνους ἀρχιεπ.

* Ε'. Τῶν ἀγ. ἱεραρχῶν Εὐσταθίου, Κελλίου, καὶ τῶ ὁσ. Πέτρου.

* Σ'. Τῷ ἀγ. ἱεράρχ. Δωροθέου, Κελλίου ὁσ. Μιτροφάνους, Κελλίου Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπ.

* Ζ'. Τῷ ἀγ. ἱερομ. Θεοδοῦτι.

* Η'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψ. τῷ μεγάλου Θεοδοῦτι τῷ στρατηγ. Κελλίου ὁσ. Θεοφάνους, καὶ Πανσέμνης. Ἀκολ. τῆ ἑβδ. καὶ τῷ μεγάλου Ἰδιόμου τῷ αὐτῷ ἐν εἰς τὸ ἔσω. Ἐν εἰς τὰς αἰν. τροπ. τῷ μὲν φ. σ. π.

* Θ'. Τῷ ὁσ. πατρ. ἡμῶν Κελλίου ἀρχιεπ. Ἀλεξ. τροπ. φυλ. σ. σ.

* Ι'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Μελετίου, Σεπφάνου, Κελλίου σὺ αὐτῶν, Κελλίου μαρτ. Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀντωνίνου.

* ΙΑ'. Τῷ ἀγ. ἀποσ. Βαρδολομαίου, Κελλίου Βαρνάβα. τῆ ἑσθ. γ'. τῷ ἀποσ. καὶ ἐν τῆς Θεοτόκου. Δόξα τῷ ἀποσ. τροπ. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'.

Ψαλ. π'. Οἱ ἔθνη. φύλλ. 262. ψαλ. θ'. Ἐπαύσαί με. φύλλ. 264. ψαλ. κ'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. φύλλ. 265. Κάθ. Ἐνεότ. τροπ. Οὐ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος. Τὰ ἐλέησα, ζήτη. κγ'. τῷ Ἀφριλ. μίν. Ἐναγ. Ματθ. Τῷ κληρ. . . . προσκαλεσάμενος ὁ ἴησ. ζήτη. τῆ β'. τῆς γ'. ἑβδου. ἀπὸ τῶ μέσ. Τειλάδ. ἐκ τῆς Θεοτ. καν. τῷ ἀποσ. Εἰς τὰς αἰν. Κελλίου εἰς τὴν λητ. πάντα τῷ αὐτῶν.

* ΙΒ'.

- * ΙΒ'. Τ ἡ ὄσ. παρ. ἡμῶν Οὐαφείκ. Τροπ.
 Τῆς ἐρήμης πολ. Εἰς τὴν λειτ. ὡς τῆ κ'. Ἰανν.
 * ΙΓ'. Τ ἡς ἀγ. μάρτ. Ἀκυλίνης.
 * ΙΔ'. Τ ἡ ἐν ἀγ. παρ. ἡμῶν ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Τῆ
 μεγάλης, καὶ τῆ φοροφ. Ἐλισσαίμ. Τῆ ἑσπ β'. φοροφ.
 Ἐ β'. ἰδιόμ. καὶ Δόξα τῆ Βασιλ. Ἀναγνώσμ. γ'. ὡς
 τῆ ε'. Δεκεμβρ. Τροπ. Εἰς πᾶσαν. Θεοτ. Συλλαβ.
 Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ φοροφήτε.

Εἰς τὸν ὄρθ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. ψα'. Ἀγαθὸν.
 φύλλ. 359. ψαλ. ριά'. Μακάριος ἀνὴρ. φύλλ. 388.
 ψαλ. ρλα'. Μνήσθητι, φύλλ. 413. Κάθ. Ἐκ νεότ.
 παροκείμ. Οἱ ἱερεῖς σε. Μνήσθητι κύριε τῆ Δαβ.
 Ἐυαγέλ. Εἶπεν ὁ κύρ. . . . Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. ζήτ.
 γ'. τ' Σεπτεμβ. Καν. μὲνωσ τ' ἀγ. Εἰς τὴς ἀν. σύντ.
 καὶ Δόξα τῆ ἀγ. Εἰς τὴν λειτ. ὡς τῆ α'. τῆ Ἰαννουαρ.
 ἡ γεν. Τὸ σῶμα μου. Ἀκούσατε. ἀλλ. Ο' ποιμαίν.
 Στόμα δικαίῳ. Κοιν. Εἰς μνημόσ. Ἐορτὴ ὀκταή-
 μερ.

* ΙΕ'. Τ ἡν ἀγ. μάρτ. Βίτις, Μόδεσσα, καὶ
 Κελοκιστίας. Τῆ ἑσπ. β'. τῆ Βασ. καὶ β'. τῆ μάρτ.
 Δόξα τῆς εορτ. Τροπ. Εἰς πᾶσαν, καὶ τῆ ἀγ. ἡ χ. γ'.
 παροκ. θείας πς.

Βίτις, Μόδεσος, Ἐ Κελοκιστία, οἱ τρισά-
 ριθμοι μάρτυρες νομίμως, καὶ καταχρέως αἰεὶ ἐυφη-
 μείαθωσαν, ὑπὲρ Χρυσῆ γδ νομίμως συνήθλησαν.
 Καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἐδέξαντο, καὶ νῦν πρε-

σβύσει παρ' κυρίως, ὑπὲρ τῆς πίσει ἐκτελέντων αὐτῶν
τὴν θείαν ἀφ' ἑλπίαν. Θεοτ. Εἰς τὸ λητ. τὰ τ' ἑορτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλμ. εἰς τὴν Βασι. Τειώδ. τῶν
μαρτ. τὰ λοιπὰ, ὡς εἰς τὴν λητ. τ' ἑορτ.

* ΙΣ'. Τῆς ἀγ. ὠροφ. Ἀμώς, κ' τῆς ἀγ. ἱεράρχ.
Τύχωνος. Ἀκολ. τ' ἑορτ. κ' τῆς ὠροφ. Τροπ. πάντων
τῶν αὐτῶν. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆς ἱεράρχ. τὰ λοιπὰ ὡς χθές.

* ΙΖ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Μανθὴλ, Σαβὴλ, καὶ
Γισμαὴλ. ὡς τῆς ἱε'.

* ΙΗ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Λεοντίου, ὡς χθές.

* ΙΘ'. Τῆς ἀγ. ἀποστ. Φερτυνάτου, ὡς χθές.

* Κ'. Τῆς ἀγ. ἱερομ. Μεθοδίου, ὡς χθές.

* ΚΑ'. Τῶν ἀγ. μαρτ. Γελιανῶ, εἰς Βασιλίσ-
σης, κ' ἀπόδοσις τ' ἑορτ. Τῆς ἑσπ. β'. ὠροσ. κ' ἐν ἰδιόμ.
τ' ἑορτ. εἰς ἰδιόμ. ἐν τῷ μαρτ. Τῆς ἀνωμότητος πίσι. Ζήτ.
φύλλ. 100. Δόξα τῆς ἑορτ. καὶ Τροπ. Εἰς τὸ ἀπόδ.
τῆς ὠροσ. Εἰς τὸν ὄρθρ. Τειώδ. τῶν μαρτ. τὰ
λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

* ΚΒ'. Τῆς ὁσ. πατρ. Βασιλείου ἡγεμόνου Παπυ-
λαίας, καὶ τῶν ἀγ. ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ, καὶ
Γαβριὴλ. Ἀκολουθ. τῆς ἱεράρχ. καὶ τῆς ἑβδομ.
Τροπ. τῆς ἑβδομ. τῆς ἱεράρχ. Κανόνα πίσι. καὶ τῶν
ἀρχαγγ. τῶν ἑραπίων.

* ΚΓ'. Τῆς ἀγ. μάρτ. Ἀγρειπίνης, καὶ τῶν
μαρτ. Ζήνονος, κ' Ζωῆ. Τροπ. τῆς ἑβδομ. καὶ
τῶν μαρτ.

* ΚΔ'.

* ΚΔ'. Τ ὁ Γενέθλιον τῆ ἀγ. Ἰωάννη τῆ περὶ
τῆ ἰσθ. ἰδιόμ. δ'. Ἐ Δόξα τῆ ἀγ. Ἀναγνώσμ. γ'.
Τροπ. Περὶ τὰ ἑβδόμ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἀγ.

Εἰς τὸν ὄρθ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. 45'. Ο κύριος
ἰβασίλευσ. φύλλ. 364. ψαλ. 104'. Κύριε πῆς παροικ.
φύλλ. 256. ψαλ. ρια'. Μακάριος ἀνὴρ. φύλλ. 388.
Κάθ. Ἐκ νέοτ. τροκ. ἡχ. δ'. Ἐκεί ὄξανατελῶ κέρας
τῆ Δαβὶδ, ἠποίμασα λύχνον τῆ Χριστῶ με. εἶχ.
Μνήσθη κύρ. Ἐυαγ. Ματθ. Τῶ κειρ. . . . Ἀκέσας
ὁ Ἰωάν. Ζήτ. τῆ β'. τῆς δ'. ἑβδόμ. Τριώδ. καὶ καν.
τῆ ἀγ. Εἰς ὄρθ. αἰν. σύντ. Δόξα, Βλέπε τῶ Ἐλισ.
φύλλ. 172. Εἰς τῶ λαί. ὡς τῆ γ'. τῆ ἑβδόμ.

* ΚΕ'. Μ εθόρτ. τῆ Περὶ καὶ τῆς ἀγ. μάρτ.
Φευρονίας, τῆ ἰσθ. β'. τῆ περὶ ὄρθ. καὶ β'. τῆς
ἀθλοφ. Δόξα τῆ περὶ. Τροπάρ. τῆ ἀμφοτέρων.

Εἰς τὸν ὄρθ. ψαλ. ρλα'. Μνήσθη. φύλλ. 413.
καὶ ἔκφωνεῖται εἰς τὸν εἶχ. Ἐκεί ὄξανατελῶ. Κάθ.
τῆ περὶ. Τριώδ. ἔκ τῆς ἀγ. καν. τῆ τροπ. τῆ
λοιπὰ τῆ περὶ. Εἰς τῶ λαί. εἰς γυαῖκα μάρτ.

* ΚΣ'. Τ ἔ ὄσ. παρ. ἡμῶν Δαβὶδ τῆ ἐν Θεσσα-
λονίκη, Ἐ τῆ ὄσ Ἐ ἱεράρχ. Ἰωάννη. Ἀκολουθία τῆς
ἑβδόμ. Ἐ εἰς ὄσιες. Εἰς τῶ λαί. εἰς ὄσιες.

* ΚΖ'. Τ ἔ ὄσ. παρ. ἡμῶν Σαμψὼν τῆ Ἐνο-
δόχ. Τροπ. τῆς ἑβδ. καὶ τῆ ὄσ. ἡχ. πλ. δ'. Εἰ τῆ
ἰσομονῆσαι ἔκπῆσαι τὸν μισόνσαι. πάτερ ὄσιε, ταῖς
περὶ δὲ χαῖς ἀδελφείπῳς ἐγκαρτερήσας. Τὲς πῶ-

χὰς ἀγαπήσας, κὶ τέτοις ἐπαρκέσας, ἀλλὰ ὡρεσ-
βάε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πατέρ Σαμψὼν ἐλεήμον
μακάρι, σταθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* ΚΗ'. Γ' εἰς ἀγ. ἱερομ. Ὑπατίε, καὶ ἡ ὄρεσις
τῆς λειψ. Κύριε, Ἐ Γωάννης μαρτ. Ἀκολ. τῆς ἐβδ.
Ἐ τῆ ἱερομ. Τροπ. πάντων. Εἰς τὴν λατ. εἰς ἱερομ.

* ΚΘ'. Τῶν ἀγ. κὶ Κορυθαίων τ' ἀπος. Πέτρος,
καὶ Παύλος. Τῆ ἑσπ. ἰδιόμ. δ'. Ἐ Δοξα τῆς αὐτῶν.
Ἀναγνώσμ. γ'. Τροπ. ἡχ. δ'. Οἱ τ' ἀποστόλων ὡρε-
τόθρονοι, κὶ τ' οἰκουμενῆς διδάσκαλοι, τῷ δεσποτῇ
τῆς ὄλων ὡρεσβέυτατε, ἐρῶν τῇ οἰκουμενῇ δωρη-
σαῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. καὶ
Θεοτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῶν ἀπος.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Ἀντίφ. γ'. ψαλ. μή. Οἱ ἔρανοί.
φύλλ. 263. ψαλ. ιθ'. Εὐπακέσαι σε. φύλλ. 264.
ψαλ. κ'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σε. φύλλ. 265.
Ἐπικοή. ἡχ. πλ. α'. Ποία φυλακὴ ἐκ ἔχει σε δέσμιον,
ποία δὲ ἐκκλησία ἐκ ἔχει σὲ ῥήτορα, Δαμασκός
μέγα φρονεῖ ὅτι σοὶ Παῦλε. Εἶδε γὰρ σὲ σκελιθέντα
φωτὶ. Ῥώμη σε τὸ αἶμα δεξαμένη, κὶ αὐτὴ κομπά-
ζει. ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, Ἐ ποθεῖ πρῶ-
σασα τὰ σπάργανα. Πέτρος τῆς πίσεως ἡ πέτρα,
Παῦλε καύχημα τῆς οἰκουμενῆς, ἐκ τῆς Ῥώμης συ-
νελθόντες σπειράτε ἡμῶς. Εἰς νεότ. ὡρον. ἡχ. δ'.
Οἱ Θεὸς ὁ ἐσδοξαζόμε. Ἐ ἔλεος κύριε. Ζήτ. κγ'.
τῆ Ἀπριλλ. Ἐναγ. Λακ. Τῷ κηρ. ... ἐσὼς ὁ Ἰησὺς.
Ζήτ.

Ζήτ. κυρ. α'. τ' ἀπὸ ἑναχ. λισε. καν. μον. ε' εἰάν γίνε-
ται ἐκ τῆς δύο καν. ἀνάγνωσι φύλλ. 485. ἀριθ. γ'.
ε' δ'. Εἰς τὰς αἰν'. ε' εἰς τ' λατ. τ' ἀπος. Εὐρητὶ ὀκταήμε.

* Λ'. Ἡ Σύναξις τῶν ιβ'. ἀπος. τῆ ἑσπέρ. γ'.
τῶν ιβ'. ἀπος. ε' ἐν τῆς ᾠδῶν κλ. Δόξα τ' ιβ'. ἀπος.
Τροπ. Οἱ τῶν ἀπος. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἀγ. Πάυλ.

Ε. ἰς τ' ὄρθ. Ἀντίφ. γ'. ὡς χθὲς. Καν. μόν. τ' ιβ'.
ἀπος. Κοντ. Τὰς ἀσφαλαῖς. Εἰς τὰς αἰν. πορσ.
τῆς ιβ'. ἀπος. ε' Δόξα. Εἰς τ' λατ. εἰς τὰς ἀπος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

ΣΤΗΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τελώνου, ε' τῆ
Φαρισαίης, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς ἀγίων πάντων. Χρὴ
εἶδέναι, ὅτι ἀρχόμεθα ψάλλειν πρὸ ἀκολουθείαν τῆ
τελώνου, καὶ Φαρισαίης πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν, τῆς καὶ Λα-
τίνου ἐβδομηκοστῆς, ἢ τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ Σηπτα-
γέσιμα πρὸ σαββάτου.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ,

καὶ Φαρισαίης.

Ὅτι τῆ σαββ. ἑσπ. μτ' τὰς ψαλ. ε' ὅλον τὸ ἀ-
κάθισμα τῆ ψαλτρ. (ἕως τῆς Κυριακ. πρὸ τῶν
βαίων) εἰς τὰ στιχ'. β'. τῆ ἀνασσίμου, καὶ β'. ἰδιόμ.
ταύτ. τ' κυρ. Δόξα τ' αὐτῆς, καὶ νῦν τ' ἀνας. Τὰ λοιπὰ
ὡς ἔθ. Εἰς τὸ ἀπόδειπ. Τριῶδ. ἐκ τῆ ἀγ. τῆ ἡμέρ.

Εἰς

Εἰς τὸν ὄρθ. μὲ τὰ συνήθη τῆς κυριακ. Τριώδ. ὁκ τ' ἀνας. καν. τ' τελ. Ἐφαρ. Εἰς τὸς ἀν. σιχ'. δ'. τὲ ἀνας. καὶ ἰδιόμ. δ'. τὲ τελ. καὶ φαρ. Δόξα τὸ ἑωθιν. τὰ λοιπὰ ὡς ἔθ. ὡς τε καὶ εἰς λαιτ.

ΚΥΡΙΑΚΥ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Ο' ψὲ τὲ σαββ. ἑσπ. β'. τὲ ἀνας. Ἐἰδιόμ. β'. τὲ ἀσώτ. Δόξα τὲ ἀσώτ, καὶ νῦν τὲ Ἄνασσα. τὰ λοιπὰ ὡς ἔθ. Εἰς τὸ ἀπόδ. ὁκ τὲ ἀγ. τῆς ἡμέρας ἢ Τριώδιον.

Εἰς τὸν ὄρθ. ὡς ἔθ. τῆς κυριακ. Τριώδ. δ' ἔτ' ἀνας. καν. τ' ἀσώτ. Εἰς τὸς ἀν. σιχ'. δ'. τὲ ἀνας. καὶ ἰδιόμ. δ'. τὲ ἀσώτ. Δόξα ἑωθινόν.

Εἰς τὴν λαιτ. ποικ. τὲ ἦχ. ἀλλ. Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς κὲ τὸ μέγα ἐλεός σε, Ἐ κὲ τὸ πλήθος . . . σίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τῆ προσώπ. σε, καὶ τὸ πνεῦμά σε τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμέ. Κοιν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ.

Ο' ψὲ τῆς ὠδασιδ. ἑσπ. ποικ. δ'. τὲ Τριώδ. Δόξα κὲ νῦν. Ἀρχήμοι. ἔσοπ. Ο' βυθα σοφ. Ἀπόλυσ. φύλλ. ΙΙΙ 5. Εἰς τὸ ἀπόδ. (δὲ μεσονύκτ.) τὲ ἀγ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ὁ Ἀΰματος. ἐν μέσῳ δ' ἔ, καὶ εἰς τέλθ. τὰ ἔσοπ. τὴ ἀναπαυσίμ. ὁ καν. μόνως, Ἀΰμα ἀναπέμφ. ἀπὸ γ'. Κάθ. ἐν τ' Τριώδ. ἀφ' ἑ'. τὰ Κοιν. τάκια πάντα τ' ἀναπαυσ. ἦγεν οἱ ὄικοι. Εἰς τὸς ἀν. ποικ. τὲ ἑσπ. Δόξα, Ἰ ἐς μετασίσαστας. Ἐ νῦν. Εἰς

Εἰς τὴν λειτ. ᾠροκ. ἦχ. πλ.β'. Εὐφρανθήτε
 ὅτι κύριον, Ἐ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. σιχ. Μακάριοι
 ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, Ἐ ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ
 ἀμάρτιαι. Ἀλλ. Μακάριοι ἐς ἕξελ. Ε' πάκισ. Ζήτ.
 τῷ σαββ. Κοιν. Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνε-
 ται, Ἐ τὸ μνημόσυον αὐτῶν εἰς γλυεᾶν, Ἐ γλυεᾶν.

Χρὴ δὲ γινώσκεν, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς κυριαχαῖς
 ταῖς ἐρχομύαις ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀποκρέας, καὶ
 ταύτης γε περιεχομύης, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων
 πάντων, ὅταν ἄλλο ἢ τάξεται, καταλιμπάνονται
 τὰ ἑωθινὰ σιχηρὰ, τῆτέσι, Ἀγίος κύριος, καὶ τὰ
 Ἐξαποσιλάρια αὐτῶν.

Ἰστέον ὁμοίως, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀπο-
 κρέας, Ἐ τῇ ἐρχομύῃ τῆς Τριωνῆς, ἐκ ἀναγινώσκοντα
 τὰ Ἐυαγγέλια καὶ τὴν τάξιν τῶν λιπῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ
 καθεκάστω ζητεῖται εἰς ᾠρόσωπον τὰ ἀγία τῆς
 ἡμέρας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ.

Τῷ σαββ. ὀψέεισ. σιχ'. β'. τῆ ἀνας. καὶ β'.
 τῆ Τριωνῆ. Δόξα τῆ Τριωνῆ. Καὶ νῦν, τὸ τῆ ἀνας.
 Τροπ. τῆ ἦχ. Εἰς τὸ ἀπίδ. τῆ ἀγ. τῆς ἡμέρ.

Εἰς τὸν ὄρθ. ὡς ἴθ. Κατ. δὲ μόνως τῆ Τριωνῆ. εἰς
 ἦ γ'. ὀψ. Καθ. μόν. ἦχ. πλ. α'. Κριτὲ καθεζομύης.
 Ζήτ. εἰς τὰ σιχηρ. τῆς ἑβδ. ἐν τέλει τῆ Τριωνῆ. ἦχ.
 πλ. α'. τῆ β'. εἰς τὸ ὄρθ. Εἰς τὰς αἰν. σιχ'. σ'. τῆ ἀνας.
 Δόξα τὸ ἰδιόμ. τῆ ἀγίης Πολίτης. καὶ νῦν Ἐπερὸυλο-
 γημύη.

Εἰς

Εἰς τὴν λαίτ. παρ. Μέγας κύριος. Αἰνεῖτε.
 φύλλ. 23. Ἄλλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυ-
 ρείῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ, τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Σίχ.
 Ἡπόμασεν ἐν κρείσει τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
 κεινῆ τὴν οἰκονομίαν ἐν δικαιοσυνῇ, κρινεῖ λαὸς ἐν
 δ' οὐρανό. Κοιν. Αἰνεῖτε τὸ κύριον.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρ.

Περσ. β'. τῆ ἀγ. Ἐιδόμ. τῆς ἡμέρ. καὶ μάρτυ-
 ριακόν, Ἐμετὰξὺ σίχ. Πρὸς σέ ἦρα. Ελέησον ἡμᾶς.
 φύλλ. 169. Δόξα, Γὰς τῆ κυρείς. Παρ. Εἶδικας
 κληρον. Ἀπὸ τῆ περάτων. φύλλ. 167. Καὶ ἐν ταῖς
 κυριακαῖς τῆς μεγ. μ'. ἐν τῇ μὲν ψάλλεται τὸ, Εἶδι-
 κας, ἐν ἄλλῃ δὲ, Μὴ ἀποσρέψης. Ἀπολυτ. μόν.
 τῆ ἀγ. ὡς καὶ εἰς τὸ, Θεὸς κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθ. ὡς ἔθ. τῆ ἑβδομ. Εἰς τὰς αἰν. Ἐιδόμ.
 τῆς μ'. Δυσάμετ. καὶ μάρτυρικ. καὶ ἀναπάνσιμ. Δό-
 ξακαίνω Θεοῦ. Ἄυτη ἡ τάξις τελεῖται ἐν τῇ γ'. καὶ
 τῇ πέμπτῃ ταύτης τῆς ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν λαίτ. τὰ τῆ ἀγία.

Τῇ δ'. τῆς τυρινῆς εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἀγίαται Ἄλλ. καὶ ὁ Ἰμωθ τριάδ. καὶ μὴ τῆς
 σχολογ. τῆ ψαλτηρίας, μόνον ἄλλο καθ. τῆ Τριάδ.
 Ο' Ν: πεντηκ. τῆ ἑβδ. Τριώδ. ἐκ τῆ ἀγίας, κανὼν δὲ
 τῆ ἑβδομ. Εἰς τὴ θ'. ὡδ. ἀντὶ τῆ ὄξαποσειλ. τὰ φω-
 ταγωγάρια. Εἰς τὰς αἰν. ἐν τῷ τέλει τῆ, Πᾶσα πνοή.
 Δόξα καὶ, Σοὶ δοξα φρέπ. φύλλ. 107. Ἐ λέγομεν
 τὸ,

τὸ Δόξα ἐν Ὑψίσις, ἔπειτα τὸ ἰδιόμ. τῆ μ'. τῆ ἀγία.
 Πολίτε Δουαέυ., καὶ μεταξὺ. σίχ. Ἐνεπλήθη μὲν.
 Καὶ ἔσω. Τὸ μῦρτυριακόν, Ἐ Δόξα κη'. Θεοτ. Εἶτα
 τὸ Α' γαθόν, τὸ Τρισαύγ. Παναζία, Πάτερ ἡμῶν, καὶ
 Τροπ. τῆς ἐβδομάδ' Θ.

Τὰς ὥρας ψάλλομεν κατ' ἕθ' Θ τῆς μεγ. τεσ-
 σαρακος. σὺν τῇ μιᾷ μὲν στιχολογίᾳ. Καὶ εἰς τὴν λει-
 ὄπιταύτη δ'. καὶ τῇ ᾠδασκωδῇ ἐκ ἔχου μὲν ἴδιαν λει-
 τεργίαν, λέγουμεν τὴν τῆ σαυρῆ.

Εἰς τὴν ἑσπέραν, τῆς αὐτῆς δ'.

Εἰς τὰ στιχεῖα, α. τῆ ἀγ. καὶ ἰδιόμ. τῆς μ'.
 Δουαέυ. σὺν τοῖς σίχ. Πρὸς σὲ ἦσα. Ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ἐ μῦρτυριακόν, καὶ Δόξα κη'. Θεοτοκ. τὰ τροπ. τῆς
 ᾠδασκ. Ἐ ἀναγ. β'. τῆ Ἰωήλ, μία τ' ε'. ᾠρ. καὶ μία
 τ' ἑσπ. Ἀπολυτ. τῆ ἀγία. Καὶ αὐτὴ ἡ τάξις τελεῖται
 ὁμοίως ἐν τῇ ᾠδασκωδῇ τῆς ἐβδομ.

Χρὴ δὲ γινώσκων ὅτι εἰν λάχη ἐν ταύταις ταῖς
 Δουαῖν ἡμέραις ἡ ἑορτῇ, ἡ ὀκταήμερος τῆς Ὑπαπαντῆς,
 ψάλλονται πάντα τὰ τῆς ἑορτῆ. Περὶ ἄλλων ὀπισθίων
 ἡμερῶν, τετύπωνται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑπα-
 παντῆς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν ἀσκητῶν, καὶ
 ἀσκησιῶν γυναικῶν, ἱεραρχῶν τε, καὶ ἱερομαρτύρων.
 Τῆ ἑσπ. γ'. τῶν ἀσκητ. καὶ ἐν τῆς ᾠδασκ. Δόξα,
 Ὅσοι πατέρες μελετήσ. εἰς κοινὰ, φύλλ. 188. Προκ.

καὶ

καὶ ἀναγ. β'. τὲ Ζακχ. ὡς τῆ δ'. Τροπ. Ο' Θεὸς
τῆ πατέρ. Διὰ τὸ μεσονύκτ. εἰς τὸ ἀπόδ. τὲ ἀγίε .

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὁ Ἀΰωμος, καὶ κάθ. μῆρυριακὸν
μόνον, Λάμπει σήμερον. Ζήτη τῆ ὄραση. εἰς τὸν
ὄρθρ. ἤχ. πλ. α'. Δόξα καὶν. Μήτηρ Θεῶ. Ζήτ. τῆ β'.
εἰς τὸ ὄρθρ. ἤχ. πλ. α'. Ἀπὸ τῆ Ν'. Γαῖς τῶν ἀσκητῶν
πάντων, ὠρεσβείαις. Θεοτ. καὶ καν. μόν. τῶν ἀγ.
Κοιτ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκῆνωματά σε κύρει τ' δυνά-
μειων, διὸ σωτῆρ οἱ οἰκῆντες αὐτὰ εἰς τὰς αἰῶνας
αἰνεσασίσε, ἀδόντες καὶ ψάλλοντες, σὺν τῷ Δαβίδ,
τὸ, ἀλληλεία. Εἰς τὰς αἰν. σιχ'. β'. μῆρυρ. καὶ β'.
ὄρθρ. ἀγ. Δόξα Ἀπόστολοι θεωρεῖται, φύλλ. 175.

Εἰς τὴν λατ. ὠροκ. Καυχῆσονται. Ἀΰατε.
φύλλ. 46. Ἀλλ. Ο' Θεὸς τοῖς ὡσίν. Ἐΰσωσας. ἐκείν.
τὰ ὠροῦτα. Κοιν. Ἀγαλλιᾶθε.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Γα' σαββ. ἑσπ. β'. τὲ ἀνας. Ἐ β'. τὲ Τριωδίε.
Δόξα τῆ Τριώδ. Καὶ νυῦ τὸ τὲ ἀνας. Τροπ. τὲ
ἤχ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τὲ ἀγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθ. Τριώδ. τὲ ἀναστασίμω,
καν. τῆς Τυροφ. Εἰς ὄρν. αἰν. σιχ'. δ'. τὲ ἀνας. κη β'.
ἰδιόμ. τῆ Τριώδ. Δόξα ἰδιόμ. τὲ ἀγίε πολίτε.
Ἐ νυῦ Γ' περὶ λόγ. εἰς πάσας τὰς κυριακ.

Εἰς τὸ λατ. ὠροκ. ἤχ. πλ. δ'. Εὐξαθε. Γνωσὸς.
φύλλ. 29. Ἀλλ. Ἀγαθὸν. Τ' ἔ ἀναγ. φύλλ. 28.
Κοιν. Ἀγαῖτε τὸν κύριον.

Τῆ

Τῆ αὐτῆ ἑσπ. β'. τῆ Τριώδ'. σίχ. Π ερὸς σὲ ἦσα .
καὶ ἰδιόμ. καὶ σίχ. Ε' λέισ. Μαρτυριακ. καὶ Δόξα τῆ
Ἀλφαβ. τῆ ἦχ. ἐν τῷ σαββ. Τροπ. Θεοτόκῃ παρ-
θένη, Β ἀπίσα, Υ' πὸ τὴν σὴν. Ἀπόδ. τὸ μικρὸν,
ψαλ. Ο' κατοικ. Ε' λησόν με . Ο' Θεὸς οἰκτερῆσαι .
Τρισάγ. Π αναγ. Π ἀτερ ἡμῶν . Τροπ. Ο' Θεὸς πάν
πατέρον ἡμῶν, καὶ ἀπόλυσ. Ο' ἄμωμος, ὡς ἔθ.

Εἰς τ' ὄρθρ. Τὸ ἐξάψαλλον εἰς ὄλιω τ' μεγ. μ'.
Τὸ ἄλλ. Ε' κ νυκτ. καὶ Ἰμνοὶ τριῶδ'. καὶ καθίσματα
δύο τῆ ψαλμείῃ, καὶ τὴν ἡμέραν . Καὶ καθ' ἕκαστον
τὸ καθίσμα τὸ, Ε' π καὶ ἔπ . εἰς τὸ πρῶτον κάθ.
ἐκφώνησ. Ο' π φρέπει σοι, καὶ καθίσμα τῆ Τριώδ'.
καὶ Θεοτοκίον . Εἰς τὸ δεύτερον καθ. τ' ψαλ. ἐκφών.
Ο' π ἀγαθὸς Ὁ φιλάνθρ. καὶ ἄλλο καθ. τῆ Τριώδ'.
καὶ Θεοτοκ. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ πεπικος. Δι' ὅλης τ' πρῶ-
της ἐβδωμ. λέγουμεν, Τῆς μετάνοίας . φύλλ. 64.
Ἐπειτα τὸ πρῶτον δωάδιον, καὶ εἰς τέλ. μία τ' ἀδῶν
τῆ ψαλμῆ. καθ' ἡμέραν, ἀπὸ Α' σωμα, καὶ καθεξῆς
φύλλ. 429.

Εἰς τέλ. τῆς ἀδῆς τῆ ψαλτ. ἐκπληρῶμεν τὰς τῆ
Τριώδ'. ἀδῆς . Τὰ φωταγωγ. κατ' ἦχ. φύλλ. 74.
Οἱ αἶνοι, Π ἄσα πνοῆ . καὶ εἰς τέλ. μὲν τὸ Δόξα καὶ ν.
Σοὶ δόξα φρέπει . φύλλ. 107. καὶ Δ όξα ἐν ὑψίς .
εἶτα τὰ σιχηρ. τ' μ'. ἦγεν ἰδιόμ. τῆ ἀγίῃ Πολ. δυνάμ.
καὶ μεταξὺ . σίχ. Ε' νεπλήθημεν . Κ αὶ ἔσω . τὸ μῆρτ.
καὶ Δόξα καὶ ν. Θεοτοκίον. Εἶτα, Α' γαθὸν τὸ ἐξομολο-
γεῖσθαι,

γείδαι, καὶ τὰ λοιπὰ. Τροπ. τῆς ἑβδομ. Ἐν ταύτῃ τῇ β'. Γ' ἂν ἕρανίων στρατ.

Εἰς τὰς ὥρας λέγομεν τὰ μεσόρια, καὶ καθ' ἑκάστω ἡμέραν, δύο σηχολογίας μικρὰς εἰς τὴν ὥραν γ'. Ἐν τῇ ὥρα θ'. ὄν μακαρισμοὶ, καὶ τὸ Πισεύω, καὶ Τροπ. τῆς ἑβδομάδος.

Δὲ γινώσκων, ὅτι καὶ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, ἢ ἐκκλησία ἐν ταῖς τῆς μ', ἡμέραις, καθ' ἑκάστω ἢ ψάλλει τὰ πορησιασμῶνα, εἰμὴ δύο ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος Θ'. Ἐυαγ. δ' ἑδαμῶς. Ἡμεῖς δὲ, ὅτι ἢ τῆς Ρώμης ἐκκλησία καθ' ἑκάστω ψάλλει τελείαν λειτουργίαν, ψάλλομεν ὁμοίως καθ' ἑκάστω πορησιασμῶνων, ἐκτὸς τῆς σαββάτων, καὶ Κυριακῶν, καὶ τῶν ἑορτ. τῶν ἀγίων μ'. μαρτ. καὶ τῶν Ἐυαγγελισμῶν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ λεγὼν βελόμεν Θ' τελείαν λειτουργίαν, τὰς ἀκολουθίας τελεῖν καὶ τὴν τῶν λειτουργικῶν τάξιν, φύλλ. 243. ἦγεν τὸ Σταυρῶν, ἢ ἄλλω ἀπὸ τῆς β'. φύλλων, ἕως τῆς ιθ'.

Εἰς τὸ λυχνικὸν, σιχ'. σ'. ἦγεν προσ. β'. τῶν Ἰωσήφ, καὶ ἐν τῶν Στεφάνου, ἰδιόμελ. τῶν ἀγοπολ. δυσσολόμενον, καὶ μεταξὺ, σιχ. Π εὐς σὲ ἦρα. Κ αὐ ἔστω τὸ μῦρτυριακ. Θ' Δόξα κιν. Θεοτ. Προκ. τῶν Φαλιθῶν (τῶν σαυραῶν σεσημαιωμένα) καθ' ἑκάστω ἡμέραν, τὰ ἀναγνώσματα δύο, Θ' τῶν πορησιασμ. ἀκολουθία. Ὅταν ἢ τοιαύτη ἀκολουθία εἴλεγμα, ζοπάρια καθ' ἑκάστω ἑσπέραν τῆς ἑβδομάδος ἀναγιγνώσκωμεν.

Θ' ἰοτόκε παρθενε. Β απίσα. Γ' πὸ τ' σὴν.

Εἰς τὸ ἀπόδ. τὸ μέγα, δις μὲν καθ' ἑβδομάδα, ἦεν τῆ β' ἢ τῆ δ'. Δι' ὅλιω τὴ α'. ἑβδομάδα τὸν κανόνα φαλοῦ τῆς ὡρακλιπικῆς τ' Θεοτόκου. Ἐν ἄλλαις δέ, τὸν τῆ ἀγίης. Ἐν ταύτῃ τῆ α'. ἑβδομ. μόνον τῆ ἀγίης μνημονευομένη ἐν τῷ Συναξαρ. καὶ ἐν ταῖς τῆ. ἑσπέρας, ἔ τῆ ὄρθρου ἀπολύσει. ἢ πλὴν, ἔδεν. Ο' ἀμωμῶ ὡς ἔθῶ.

Γ αὐτῷ τὴ ἀναγραφῆσαν τάξιν ὡς τῆ ἑσπερινῆ, ἔ ἀποδείπνι, καὶ τῆ ὄρθρου τῆς μεγάλης μ'. πρῶτον ἐν πάσης ταῖς ἑβδομάσιν, (ἐκτὸς τ' σαββ) ἕως τῆς μεγάλης ἑβδομ. Δίχα δὲ τῶν συνερχομένων ἑορτῶν, ἐν αἷς πρὶν εἶναι ὀφείλει, ἢ δὴ μὴ ἐτυπώθη.

Τ α' σαββ. α'. τῶν νηστῶν, μνημῶν ποιῶν τῆ ἀγίης μάρτ. Θεοδώρου τῆ τύραννος, διὰ τῶν Κολύβων ἐπηγελομένων ἀπ' αὐτῆ ὅς ἕσαν τῶν τοῖς νηστῶταῖς, ἐν πικρῷ Ἰαλιανῶ τῷ ὡραβάτε.

Τῆ ὡρασκυβῆ ἑσπέρα.

Π ερσ. γ'. μάρτυρια καὶ ἔ γ'. τῆ ἀγ. Θεοδώρου. ἦχ. Πρὸς σὲ ἦρα, ἰδιόμ. τῆ ἀγ. πολ. δυσένετα. Δόξα τῆ μεγαλομ. ἐν τῷ Τριῶδ. Ὄργανῳ ρηπαμένῳ. Ἡ ἀκολ. τῶν προσηγασμ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τὰ περὶ τῶδ. διὰ τὸ μεσοτόκτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Εἰς τὸ Θεὸς κύρ. ἀπολυτ. ἦχ. β'. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς ὡς ὅπῃ ὕδατος ἀναπάσεως ὁ ἀγιῶ μάρτυρ Θεόδωρος ἠγάλλετο, πρὶν γὰρ ὄλοκαυποθεῖς,

M m

ω

ὡς ἀρχὸς ἡδὺς τῆ Τριάδι προσκώσκτω. Ταῖς αὐτῆ
 ἰκεσίαις Χριστὸ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτ.
 Το κάθισμα, Π ρὸς κύριον. ἤγεν ὅλας λέγομεν γ'.
 σιχλ. ὡς τῆ κδ'. Φδρ. , καὶ κατῆσμ. μῆτρ. Μετὰ
 τὸν Ν'. Ταῖς τὲ ἀγία ἀθλοφόρα. Καὶ νυῦ. Ταῖς τ'
 Θεοτ. Καν. β'. τὲ ἀθλοφ. ὧν ὁ εἰς ἐκ τῆς ιζ'. τὲ
 Φδρκαρ. καὶ ἄλλοις ἐκ τῆ Τριάδι. Κεντ. καὶ ἔξαπτο.
 τὲ μάρτ. Εἰς τὲς αἴν., ἤγεν εἰς τέλ. τὲ, Π αῖσα πνοῆς
 (ὁ τηρεῖται αἰὲ ἐν τῶ σαββάτῳ), ἰδιόμ. σ'. τὲ ἀγ.
 Δόξα τ' αὐτῆ. Ἐν τέτῳ τῶ σαββάτῳ. Ἐ τὲ διγαίᾳ
 Παζάρκ, ἔ ψάλλεται ἀκολουθ. τῆς πεκοιμημ.

Εἰς τ' λειτ. προκείμ. Ε. ὑφρανηθήσεια. Ε. ἰσάκασ.
 φύλλ. 45. Ἀλλ. μόν. Ο' ἐνδοξαζόμενος. φύλλ. 34.
 Κιεν. Εἰς μνημόσιων.

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Τῆς ὀρθοδοξίας.

Καὶ μνήμη τῆς προφητ. Μ ωύσέως, Ἐ Α ἀεφῶν.
 Τῶ σαββ. εἶπ. σιχηρὰ τὲ ἀνας. γ'. καὶ β'. ἀνατόλ.
 Ἐ γ'. τῶν ἀγίων εἰκόνων. Δόξα αἴν. τῶν εἰκόνων. Εἰς
 τὲς σίχ. σιχηρ. ἐν τὲ ἀνας. καὶ β'. τὲ κτ' τῶ ἡμέρ.
 ἀγία. μεταξύ, σίχ. Ο' κύριε Ἐ βασιλ. Δόξα αἴν. τῶν
 τῆ ἀγ. εἰκόνων. Τροπ. μόν. ἤχ. β'.

Τὴν ἀχραντὸν εἰκόνα σε προσκυνῶμεν ἀγαθῆ,
 αἰτέμενοι συγχώρησιν τῆς πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὸ
 ὁ Θεὸς, βελήσει γὰρ ἡυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν
 τῶ σαυραῖ, Ἴνα ῥύσης ἕς ἔπλασας ἐκ τῆς δαλείας
 τῆ

τῆ ἐχθρῆ. Ὅθεν εὐχαρίσως βοᾷμεν σοι, χαρᾶς
ἐπιπύρσας τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, πῶδα γλυκύμοδος
αἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον. Ἀπόλυσις ἰδίᾳ, φύλλ. 115.

Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἀγ. τῆ ἡμέρ.

Εἰς τὸ ὄρθρ. ὡς ἔθος. καν. β'. ἤγεν τῆ ἀνασασ.
καὶ τῶν θεῶν εἰκόνων. Κοιτ. μόν. Ὁ ἀδελφὸς ἀπὸ Θεοῦ.

Εἰς τὴν αἰν. σιχ'. σ'. τῆ ἀνασασ. Δόξα τὸ ἰδιόμειλ.
τῆ ἀγίε πολίτε. Εἰς τὴν λατ. ωροκ. Καυχῆσονται.

Ἄσατε. φύλλ. 46. Ἄλλ. Μωϋσῆς καὶ. Ἐπεκα-
λέντο. φύλλ. 36. Κοιν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον.

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ, εἰς τὸ ἔσω. γ'. κατ' ἀνυκτ.
καὶ γ'. τῆ Τριώδ. Δόξα τῆ Ἀλφαβήτε τῆ ἀνασ.

ἐν τῷ σαββ. Πρωκ. Εἶδωκας κληρον. Εἰς τὴν σιχ.
ἰδιόμ. δυασθ. σιχ. Ἐ μαρτυρ. Δόξα ἀγνῶν, Θεοτ.

Τροπ. Θεοτόκε παρθένε. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἀγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ β'.

Τῆ παρασυνδῆ ἔσω. γ'. κατ' ἀνυκτ. Ἐ γ'. τῆ ἀγ.
σιχ. καὶ ἰδιόμ. δυασθ. τῆς ἡμέρ. Δόξα Ἀπόστολοι ωρο-

φήται. φύλλ. 175. καὶ ἀκολουθία τῶν ωροηγ. Ὅταν
δὲ ἐ ψάλλεται, λέγομεν τὸ Τροπ. τῆ σωθ. σαββ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπν. ἢ Παράκλησις.

Εἰς τὸν ὄρθρ. μὲν τὸ Θεὸς κύριος. ἀπολυτ.
Ἀπόστολοι, καὶ ὁ Ἀμωμ. ὡς ἔθ. σὺ τοῖς ἀνα-

πανσίμοις. Μετὰ τὸν Ν'. Πρωτικ. τῆ σαββ. εἶτα
καν. β'. τῆ καὶ τὴν ἡμέραν ἀγίε, Ἐ τὰ τετραώδια

τῆ σαββ. ὡς ἔθος. Εἰς τὴν σ'. ὡδ' ἰω. Καντ. εἰς ὄλ.

τῆς μ'. σαββατου. Ως ἀγαπῆται. ζήτ. τῶ σαββ.
τῆς Τυεινῆς. Εἰς τὸς ἀν. σιχ'. δ'. τῆς ὀκτωήχης.
Δόξα κληνῶ Ἀναπαύσιμ.

Εἰς τὴν λατ. ῥοκ. καὶ Ἀλλ. ὡς ἐν τῶ σαββ.
τῆς Ἀποκρέου. Τὸ κοινων. Ἀγαλλιᾶθε.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ὁψέ τῆ σαββ. ἔσω. τῆ ἀνας. σιχ'. ε'. Δόξα
κληνῶ τῆ ἀνας. Εἰς τὸς σιχ. ἐν τῆ ἀνας. καὶ β'. τῆ
ἀγ. Δόξα ἦχ. δ'. Ως ἀσωτος ἦς. ζήτ. τῆ κυριακ. ᾠ.
ἀσώτε. Τὴ Τερα. τῆ ἀνας. Ἐἰς τὸ ἀπόδ. ᾠ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθ. καν. β'. τῆ ἀνας. καὶ τῆ
Τριώδ. Κοντ. Ὁ πατὴρ ὁ οἰκτίρμων, Ἐλεήμων, ὡς
τὸν ἀσωτον παῖδα δέξω με σωτήρ μου, Ἐ μὴ ἀπόση
θερμῶς ὀπρῆφοντα, ἀλλὰ προσφάσας ἀγκάλισμα
δέωποτα, δεῖ ἀπὸ ἀγγα ἐλέεσσ. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν
τῆ πίση προσφάσωνται σοι. Εἰς τὸς ἀν. σιχη. ε'.
τῆ ἀνας. Δόξα κληνῶ ἰδίω. τῆ ἀγκάλισμα. Εἰς τὴν
λατ. πάντα τῆ ἦχ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἡ ῥοσκύνησις τῆ πμῆς σαυρῆ. Τῶ σαββ.
ἔσω. σιχ'. ε'. τῆ ἀνας. Δόξα κληνῶ τῆ αὐτῆ. Εἰς ὄδ.
σιχ. ἐν τῆ ἀνας. Ἐ β'. τῆ σαυρῆ. Δόξα κη. Ὁ συμ-
μαχῆτας κύριε. Φύλλ. 174. Τερα. τῆ ἦχ. Εἰς τὸ
ἀπόδ. τῆ ἀγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔθος. Καν. μόνον τῆ σαυρῆ
καὶ καθ' ἑκάστην ὥδω καταβασίαι, ἐκ τῆ καν. τῆ
Πάχα.

Πάχα. Ἀνασάσεως ἡμέρ. Εἰς τὴν γ'. ὡδ. κάθ. τῆ
 σταυρῆ. Εἰς τὴν θ'. ὡδ. τὸ Ἄγιον κύριος. Εἰς δὲ
 αἰν. σίχ'. ε'. τῆ Ἄνασ. Δόξα τῆ σταυρῆ. Καιν.

Ἐπεσόλογ.

Εἰς τὴν λατ. κῆ τὸ λατρευτικόν, προσκυνητῶν
 τὸν Τίμιον Σταυρὸν. τροκ. καὶ ἀλλ. καὶ Κοιν. ὡς
 τῆ δ'. τῆ Σταυρῆ.

Τῆ γ'. τῆς ἐβδομάδος.

Εἰς τὸ ἀπόδ. τὰ δύο Τριώδ. τῆς μ'. Ἐ Τροπ.
 τῆ ἀγ. δ' αὐτὸ μεσονύκτ. Μακάριοι ἄμ.

Τῆ δ'. τῆς μέσης ἐβδομάδος.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀπὸ τῆ ἀλλ. Τροπ. ἤχ. α'. Τῆ
 σταυρῆ σε τὸ ξύλον προσκυνητῶν φιλάνθρωπε, ὅτι
 ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ὡς ἀδει-
 σον ἠνέωξας σωτῆρ, τὰ πῖσαι προσελθόντι σοι ληστῆ.
 Καὶ τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, μνησθητὶ με
 κύριε, δέξαι ὡς περ ἐκαῖνον, Ἐ ἡμῶς κρωγάζοντας,
 ἡμέτερον πάντες, τῆ διασπαρχία σε, μὴ ὑπερίδης
 ἡμῶς. Ἐ Θεοτ. Οἱ τ' σὺν περσασίαν. σιχολογῆμεν
 κάθ. ἐν. Ἐ καν. μόνως τ' πρὶς Σταυρῆ. Κοιτ. Οὐκ
 ἐπ. Ἐξαπ. Σταυρὸς ὁ φύλαξ. τῆς ἐβδομ. Εἰς τῆς
 σίχ. κῆ τὸ Δόξα ἐν Ἰψίς. ἰδιόμ. τῆς ἡμ. καὶ σίχ.
 διαστυεταὶ τὸ ἰδιόμ. κῆ προσ. ἐν τῆ Σταυρῆ, Δόξα
 τῆ αὐτῆ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα εἰς τὸ λογικ. κῆ τὸν ψαλ. ργ'.
 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, προσκυνητῶν τ' τίμιον Σταυρὸν.

M m 3

ⲙⲉ

ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ. Μετὰ δὲ τὸ, Κ ὕει ἐκέκρ. σιχ'. ή.
β'. μὲν τῆ πμῖε σαυρῆ, γ'. τῆ Τειάδ'. καὶ ἰδιόμ.
τεία τῆ ἀζίαπολ. Γ ἡς νηστίας. Μ εσάσαντες τὸ πῆ-
λαγ Θ, Η' τῶν ἀγαθῶν πρέξεν. Δοξα καὶ Σ ἡμε-
ρον ὁ Δεσπότης. Ε ἀκολ. τῆ ὑποσημασμένη. ὅταν δὲ
εὐφάλλεται, Τροπ. Γ ε σαυρῆ σε τὸ ξύλον.

Τα σαββ. δ'. τῆ νηστειῶν, ὡς ἐν τα σαββ. β'.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ὡς ἐν τῇ β'. Κοιτ. Γ φ κλίναπ τῇ καταβίβα
τῆς ἐρανῆς, Ε σαρκωθέντ ἐκ τῆς παρθένου δὲ χα-
φθοῆς, πάντες ἀμάρτανλοι προσδράμωντες, δάκρυα
προσφέροντες μύρα πμῖότερα. Καὶ πτωχῶ βοήσω-
μεν, κύριε ἀνέε τοῖς δέλοις σε, χεῖρα μοι ἐκτενον
ὄξ ὑψος τῶ ἀρχατον. Μόν Θ γδ ὑπάρχεις ὁ γ-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια πάντων.

Τῆ ε'. τῆς ε'. ἐβδομάδ'.

Τῆ εσπ. τῆς δ'. ὡς ἐθ Θ. εἰς τὸ ἀπέδ. τὰ δύο
τείαδρα τῆ ἡμέρ. κ' δὲ τὸ μενούκτ. τροπ. τ' ἀζία
τῆ ἄλλα, Ε' λησον ἡμᾶς, Ε τὰ ἐξῆς, καὶ τῶ εὐχῆς
Ο' ἐν παντὶ καιρῶ, Ε τὰ λοιπὰ ὡς ἔδει.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ὡς ἔδει τῆς μεγ. μ'. Ἀντὶ τῆ
ἑρμῶν τειαδικ. λέγεται τὸ. εἰς ἡχ. πλ. β'. Ε' ννοῶ
τῶ ἡμέραν. Ε Θεοτ. Ε λπίς τῆ κόσμου. ζήτ. ἐν
Κυριακ. τῆς ἀποκρ. Καθ. ἐν μόν. τῆ φαλτηρ. Πεντικ.
Γ ἡς μετανοίας ἀνοιξόν μοι. Καὶ ἀρχόμεθα τὸν μεγα-
καν. καὶ τὰς ἀδὰς τῆ φαλτ. ὡς ἔδει. ἀπὸ γ'. καὶ θ.
Τ ἡν

τὴν ἡμέραν . ἀπὸ 5' Κοιτ. Ψυχήμες, ψυχήμες ἀνάστα,
 πὶ καθεύδης; τὸ τέλει ἐγγίξαι, καὶ μέλλει θορυ-
 βεῖσθαι. Ἀνάνηψον ἐν, ἵνα φεισέταί σε Χριστὸς ὁ Θεός,
 ὁ πανταχῆ παρὼν, ἔτι τὰ πάντα πληρῶν. ὁ οἶκος.
 Τὸ τῆ Χριστῆ ἰατρῆον βλέπω ἀνεωγμένον, καὶ τὴν
 ἐκ τῆς τῆς Ἀδάμ πηγάζουσαν ἡγίαν. Ἐπαθεν,
 ἐπλήρη ὁ δόξα βολος, ἔως κινδυνεύων ὠδύρετο, καὶ
 τοῖς αὐτῆ φίλοις ἀνεβόησε, πὶ ποιήσω τῆς Μαρίας;
 κτείνει με ὁ Βηθλεεμίτης.

Καὶ τῆς μακαρισμῶν, ἔτι εἶτα ὠδὴ ζ. καὶ πὶ
 ἐξῆς. Εἰς τὰς αἰν. σιχ'. κατ' Ἀλφάβητον. Μετὰ τὸ
 Δόξα ἐν Ἑψίσοις, τὸ ἰδιόμ. τῆς ἀγίας Πολίτης, καὶ
 μῦθου. Δόξα ἡχ. πλ. α'. Ὅσπερ πᾶτερ ἐκ ἔδωκας
 ὑπν. Μετὰ τὸ, ὅπ σῆ ὄσιν. Τροπ. Κανόνα πίστεως,
 ἔτι Θεοτ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐψάλλεται ἡ ἀκολουθία
 τῆς κεκοιμημένων.

Σάββατον ε. τῶν νηστειῶν, ὡς τῆ β'. σαββάτω.

ΚΤΡΙΑΚΗ Ε. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὸ ἔσπ. ἔτι εἰς τὸν ὄρθρ. ἔτι εἰς τὴν λειτουργίαν
 ὡς τῆ Κυριακῆ β'. τῆς νηστειῶν. Κοιτ. Ὁ κπίσης,
 ἔτι ποιητής, ὁ πλάσης ἢ λυτρωτής, ἀνεσ ἄφες μοι
 Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν ψυχὴν με ἐλέησον, ὅταν μέλλῃς
 δεῖξαι τὴν δέξαι με. Τότε φεισάμενος ὡς δ' ἀπλαγχτός,
 δεῖξαι τὴν δέξαι με τῆ ἰκέτης σε, ὅ ἐν θρόνῳ φεικτῶν
 ἐποχέμενος.

Τῆ ᾠδασκεδῆ τῆ Λαζάρου.

Τῆ ἑσπ. σιχ'. ἰδιόμ. η'. Δόξα κη. Τὴν ψυχροφελίη.
 να φροκ. κη ἀναγνώτμ. Ἐ ἀκολ. τ̄ φρηγιασμι. Μετὰ
 τὸ Ε ὑλογία Κυρ., Τροπ ἦχ. α'. Τὴν κοινὴν ἀνάστα-
 σιν παρὲς τῆ σὲ πάθες πσιέμενθ, ἐκ νεκρῶν ἠγει-
 ρας τὸν Λάζαρον, Χειρὲ ὁ Θεός, ὅθεν κη ἡμεῖς ὡς οἱ
 παῖδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῶ νικητῆ
 τῆ θανάτε βοῶμεν. ὡσαννὰ ἐν τοῖς Ἰψίσοις, Ὀ-
 λογημέθ ὁ ἐρχόμενθ ἐν ὀνόματι κυρίου. Ἀπόλυσι
 ἰδία. Εἰς τὸ ἀπόδεικν. καν. 12' δ' ἰὼ ὀπινίκ.

Εἰς τὸ ὄρθρον, μὲ τὸ Θεὸς κύριεθ, Τροπ. Τὴν
 κοινὴν ἀνάστασιν. Καθ. Εἶπεν ὁ κύριεθ, ὡς ἐν ἀ-
 σαββ. τῆς μεγ. μ'. Εἰς τὸ τέλος, Ἰ' πακοῦ. Ε' πικτα.
 Ἀνάστασιν κυρίου θεασάμενοι, καὶ ὁ Ν'. Πεντ. ἦχ.
 πλ. δ'. Ἡ ζωὴ τῶν ζώντων. καὶ Θεοτ. καν. β'. τῆ
 διαθήκ. Λαζάρου. Εἰς τὰς αἰν. ἰδιόμ. η'. Ἐ Δόξα κη
 μεγάλη δοξολογία. Ἐ τὸ εἰπωμεν πάντες.

Εἰς τὴν λειτ. ἀντὶ τῆ Τρισαγ. Οἱ σοὶ εἰς Χριστὸν.
 φροκ. ἦχ. γ'. Κύριος φωτισμός μου, Ἐ σωτήρ μου, πῖνα
 φοβηθήσομαι. σιχ. Κύριος ἰψασιστὴς τῆς ζωῆς μου,
 ἀπὸ πίνος δειλιάσω. Ἀλλ'. Ὁ κύριος ἐβασίλευσ. Καὶ
 γδ ἐσερέωσε τὸ οἰκκμύντω. Κοιν. Αἰνεῖτε τὸ κύριον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΒΑΙΟΦΟΡΟΥ.

Τὰ σαββ. ὀψέ ἑσπ. εἰ στολογοῦμεν.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκ. σιχ'. ἰδιόμ. δ'. Δυσω. καὶ
 Δόξα κη. φροκ. Οὐ κύριεθ ἐβασ. ἀναγνώσμ. γ'.
 Εἰς

Εἰς ὄν σίχ. ἰδιόμ. γ'. Ἐ μεταξὺ σίχ. Κύριε ὁ κύριος
 ἡμῶν, ὡς θαυμασὸν τὸ ὀνομάσῃς ἐν πάσῃ τῇ γῆ.
 σίχ. Ἐκ σώματος νηπίων καὶ θηλαζόντων, κατηρήσω
 αἶνον. Ἐ Δόξα καὶ. Τροπ. Τὴν κοινὴν ἀνάσ. ἀπὸ χθθς.
 Ἀπόλυσ. ἰδία. Εἰς τὸ ἀπόδ. καν. Ὡδὴν ὄπανικ.
 Νεκρὸν τετραήμ. χθθς.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ξοπ. Τὴν κοινὴν. Ἐ ἀσ. ἡχ. δ'.
 Συναφέντες σοι διὰ τῆ βαπίσματος, Χριστὸ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξιώθημεν τῇ ἀναστάσει σου.
 καὶ ἀνυμνεῖντες κεράζομεν, ὡσανεὶ ἐν τοῖς Ὑψίστοις,
 εὐλογημέδω ὁ ἐρχόμεδω ἐν ὀνόματι κυρίου.

Ἀντίφ. γ'.

Ψ αλ. η'. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν. φύλλ. 249.
 ψαλ. ριζ'. Εξομολογεῖσθε. φύλλ. 50. ἐκφονεῖμ. Ω'
 κύριε σώσον δὴ. ψαλ. ρμη'. Αἰνεῖτε τὸν κύριον, ἐν τῇ
 Πᾶσα πνοῇ. Ὑπακοή. ἡχ. πλ. β'. Μετὰ κλάδων
 ὑμνήσαντες ῥόδοτον, καὶ ξύλων σπυέλαβον ὕπερον,
 οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν Ἰσδαῖοι τὸν Θεόν. Ἡμεῖς δὲ
 πίσει ἀμεταθέτω, αἰεὶ πρῶτες, ὡς ἐνεργέτω δξα-
 παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ, Ἐυλογημέδος εἰ ὁ ἐρχόμεδος,
 Ἀδάμ ἀνακαλέσασθαι.

Ἐκ νεότ. τροπ. ἡχ. δ'. Ἐκ σώματος νηπίων καὶ
 θηλαζόντων, κατηρήσω αἶνον. Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν,
 ὡς θαυμασὸν τὸ ὀνομάσῃς ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἐυαχ.
 Ματθ Γα' κεφ. . . ὅτι ἡγήσεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐ ε' λέγ. τὸ
 Ἀνάστασιν Χριστῷ, καὶ τὸν Ν'. πνευτικ. Ταῖς τῷ ἀγ.
 ἀποσ.

ἀπος. Θ Θεῶ. Ταῖς τ' Θεοτόκῃ. Καθ. μόν. ἢ διπλα-
σάξ. τὰς ἀρμὰς εἰς κατὰ βασι. Ἀπὸ τ' θ'. ὡδῆς. Ἄγιος
κύριος ἔλεγεταί, εἰς τὰς ἀίν. ἰδιόμ. δ'. Θ Δόξα καὶ
Δοξολογία μεγαλ. Τροπ. Σωταφέντες. Θ Εἰπωμεν
πάντ.

Εἰς τὴν λιτανεῖαν. ὁ Ἁγίασμα Θ εὐλογεῖ ὡς
κλάδους, Θ τὰ βαῖα, καὶ τὸ Λιτανεργικόν. Πρωκ. δὲ
τῆς λιτ. ἤχ. δ'. Εὐλογημεν Θ ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κυρίου. εἶχ. Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγα-
θὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλλ. Ἀστατε
τῷ κυρίῳ ἄσμα καμνόν, ὅτι θαυμάσια ἐποίησεν ὁ κύριος.
εἶχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον
τῆ Θεοῦ ἡμῶν. Κοιν. Εἰς σόματος. ὡς ἐν τῷ ὄρθρ.

Τῆ αὐτῆ ἑσπ. εἰς τὸ λυχνικ. εἶχ. ἰδιόμ. δ'.
Δόξα καὶ νῦν, πρωκ. Ἰδὲ δὴ εὐλογεῖτε. εἰς τὰς εἶχ.
ἰδιόμ. γ'. Θ Δόξα καὶ. Ἀπολυτ. Σωταφέντες.

Χρητίζεσθαι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἀγία ἐβδομάδι, καὶ
τῇ ἐρχομῇ τῆς Διακαινησίμου τῆς μνήμης τῆς
ἡμέρας ἀγίας παντελῶς καταλιμπάνομεν. Ὁ ἄνω-
μος ὡς ἔστ.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριφδ. τῆ ἀγ. Ἀνδρέας.

Τῇ ἀγία καὶ μεγάλη β'. εἰς τὸ ὄρθρ.

Μετὰ τὸ ἀλληλ. Τροπ. ἤχ. πλ. δ'. Ἰδὲ ὄνομα
φίθ. ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος
ὁ δῆλος, ὃν ὄρησει γρηγορεῖντα. ἀνάξιος δὲ πάλιν
ὃν ὄρησει ραθυμεῖντα. Βλέπετε οὐκ ψυχίμῃ μὴ τῷ
ὑπνώ

ὑπνω κρατενεθῆεις, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ ᾤσραδοθῆς,
 Ἐ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς. Ἄλλ' ἀνάνησον
 κρόζισσα, ἀγιϑ, ἀγιϑ, ἀγιϑ εἰ ὁ Θεὸς, δὲ
 ἢ Θεοτόκῃ ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα καθίσμ. β'. Ψαλτ.

καὶ μὴ τὸν Ν'. Δοξάζεταί, Γρηγορεῖτε, Ἐ ποροδέχε-
 οῦ. Ἐ τῆτο τὸ πεντηκ. ψάλλεται, τῆ ἀγία, καὶ
 μεγ. γ'. καὶ τῆ δ'. Μετὰ τὸ πετηκος. Τειώδ. Κοσμᾶ
 τῆ Μοναχῆ. καὶ διπλασ. τῆς ἑρμ. εἰς καταβασίας.
 Κοστάκ. Ἐ φωταγωγάρ. Ε' με τὸν ἐν πελάγει τῆ βίβ. Ἐ

Εἰς τῆς σίχ. μὴ τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, ἰδιόμ. γ'.
 Ἐ δὲ μέσο, σίχ. Ε' νεπλήσ. Κ αὶ ἔσω. Δόξακαὶν.
 Δευτέραν Ἐυαν. Ἐ Τροπ. Ἰ δ' ἐ ὀ νυμφίϑ.

Εἰς τὴν α'. ὄραν τὸ Ἐυαγ. καὶ Μάρκον. Τ ὄ
 καρ. . . ἠγγισεν ὁ Ἰησῦς. Ζήτ. τῆ β'. ἢ ἀποκρέσ.
 Τῆ ἀγία Ἐ μεγ. β'. ἔσπέρα.

Σπχ'. ἰδιόμ. δ'. τῆ Κοσμᾶ, Δόξακαὶν. ἰδιόμ.
 Τῆς ξηρανθείσης. ποροκ. καὶ ἀναγνωσματα, καὶ τὰ
 ποροησιασμ. Εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς χθῆς.

Τῆ ἀγ. μεγάλη γ'. εἰς τὸν ὄρθρ.
 Μετὰ τὸ ἀλλ. Τροπ. Ἰ δ' ἐ ὀ νυμφίϑ. Τὰ
 καθίσματα β'. τῆ Ψαλτηρίας, καὶ τῆ Τειώδ. Ὁ Ν'.
 καὶ πετηκος καὶ δωδον τῆ Κοσμᾶ καὶ κατα-
 βασ. ἀπὸ δὲ τῆς ὡδ. ἢ. τὸ Κοστάκ. ὡς ἔδος.

Εἶτα τὸ φωταγωγ. Εἰς τῆς σίχ. ἰδιόμ. γ'. Ἐ δὲ μέσο.
 σίχ. Ε' νεπλήσ. Ἐ Δόξακαὶν ἰδιόμ. Τροπ. Ἰ δ' ἐ
 ὀ νυμφίϑ.

Εἰς τὴν α'. ὄραν τὸ Ἐυαγ. καὶ Μαρκ.
 Τ ὄ

Τῷ καιρ. . . Ἰέδας ὁ Ἰσκαριώτης. τῇ γ'. τῆς ἀποκρέου.

Τῇ ἑσπ. ἰδιόμ. γ'. Ἰωάννη τῷ μοναχῷ. Δυσάειν. Ἐ Δόξακην. ποροκείμ. Ἐ ἀναγνώσματα. Ἀπολεθ. τῷ ποροκείμ. Εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς χθές.

Τῇ ἀγία Ἐ μεγ. δ'. εἰς τὸν ὄρθρ.

Μετὰ τὸ ἀλλ. Τεθπ. ἦχ. πλ. δ'. Ὡς ἡ πόρην ποροκείμωσι, ἵνα λάβω τὴν ἀφείν, καὶ ἀντὶ μύρε τα δάκρυα ἐκ καρδίας ποροκείμωσι, ἵνα ὡς ἐκείνῳ οἰκτερήσης με σωτῆρ, καὶ ὡς ἀφείν μοι ἰλασμὸν αὐτῶ πάν. Ὡς αὐτῇ γὰ κρῆνάζωσι, λυτρωσά με τῷ βορβόρῳ τῶν ἔργων μου. καὶ λεγ. γ'. ὡς ἔθ. Μετὰ τὰ β'. καθ. τῷ Ψαλτῆρ. Ἐ πεντηκ. τὸ Τελώδ. τῷ Κοσμῷ, ὡς χθές. Ἐ Κοντ. καὶ τὸ ἴδιον φωταγωγ. Εἰς τὴν σίχ. ἰδιόμ. γ'. Ἐ δὲ μέσ. σίχ. Ἐ Δόξακην. Εἰς τὴν ἀ'. ὡσαν τὸ Ἐυαγγέλιον καὶ Μάρκ. Τῷ καιρῷ. . . Λαλουῶτος τῷ Ἰησοῦ πρὸς τὴν μαθητ. τῇ δ'. τῆς ἀποκρέου.

Τῇ δ'. ἑσπέρα.

Σ πχ'. ἰδιόμ. σ'. Ἐ δυσάειν. Ἐ Δόξακην. ποροκ. Ἐ ἀναγνώσμ. Τὰ λοιπ. ὡς ἔθ.

Τῇ μεγάλ. ε'. εἰς τὸν ὄρθρ.

Τεθπ. καὶ τὸ ἀλλ. ἦχ. πλ. δ'. Ὡς ἐνδοξοί μαθηταὶ ἐν τῷ νιπτήρῳ τῷ δάπνῳ ἐφωτίζοντο, τότε Ἰέδας ὁ δυσάειν φιλαργυρία νοσήσας ἐσκοπίζετο, καὶ ἀνόμοις κειταῖς σὲ τὸν δίκαιον κειτῶ ὡς ἀδίδωσι.

δωσι. Βλέπε *ξημάτων έρασά τον δξαυτα αγρονε*
ξηπάμρον. Φεύγε *ακόρεσον ψυχών, η̄ διδασκά-*
λα τριώτα πολμήσαν. Ο̄ *ωει πάντων αγαδός*
κύρε δόξασσι. γ'. Καὶ *δίδυς ό Καν.* Τμηθεῖς *τμάται*
πόντος. καὶ *δυσεί.* *είρου.* εἰς *καταβασ.* Εἰς *τλώ σ'.*
ωδ. *μῆ* τὸ *κοιτι.* Ο̄ *Ν'.* *άνευ πεντηκος.* Εἰς *τὲς άν-*
ήγεν μῆ τὸ *Π ᾱσα πνοι.* *ιδιόμ. δ'.* *Ιωάν.* *τῆ μονα-*
χῆ, καὶ *Δόξακην.* *Δοξαλογ.* *μεγ.* Τὸ *Ε ἴπομει πάν-*
τες. *Απόλυσις ιδία.*

Τ *ας ώρας ψάλλ.* *ώς ε̄θ.* *τῆς μεγ. μ'.* *άνευδῆ*
η̄ *στολογιών καθοξής.*

Τῆ *άγ.* *Ε̄* *μεγ. ε'.* *ε̄σω.*

Ἰδιόμελα *δ'.* *Δόξακαριω.* *ωροκ.* καὶ *άνα-*
μάτματα. Μετ' *αὐτά,* *λειτ.* *τῆ μεγ.* *Βασιλείς εν*
η̄ *ό ιερως καθερεῖ* *πολλὰς τὰς ωροσφοεάς,* *δξα*
μὲν τλώ παρῆσαν *λειτ.* καὶ *δξα* *τλώ ωρονηασμόλιω*
τῆ μεγ. *ω̄ρασκ.* καὶ *ε̄πι* *δξα* *τὰς κομιζομδίας εν* *τῆ*
σήμερον, *εἰς* *τὸ* *ίεροφυλακειόν,* *έως* *τῆ* *μ. γάλα* *παβ-*
βάτε. *Τὰ* *ωροκειμδνα,* καὶ *αλλ.* *ώς εν* *τῆ* *ε̄ορτῆ*
τῆ *παναχεάντε* *Σώματ.*

Καὶ *αλλ.* *είχ.* *τῆ* *άλλ.* *Οἱ* *ε̄χθροί* *με* *ε̄πον*
κακῆμοι, *πόθεν* *ᾱ* *προθανάται,* *Ε̄* *άπολείται* *τὸ* *όνομα*
αὐτῆ.

Ἄντὶ *τῆ* *χερβικῆ* *ψάλλεται* *εν* *γ'.* *Τ* *ε̄* *δῆπνε*
σε. *ώς εν* *τῆ* *ε̄ορτῆ* *τῆ* *παναχ.* *Σώματ.* καὶ *τὸ* *αὐτὸ*
λέγεται *άντὶ* *τῆ,* *Π* *ληραθίω.* *Τὸ* *ᾱπόδῆπνον* *εἰς*
τλώ

τῷ Τρέπεζαν, ὡς φύλλ. 543. ἕως τῆς Κυριακῆς τῆς Πάχα. Τροπ. Οὔτε οἱ ἔνδοξοι (ὡς ἄνω.)

Τῇ μεγάλ. ᾠδασκοδῆ εἰς τὸν ὄρθρ.

Μετὰ τὸ ἐξάψαλλον, ἢ τὸ Ἀλλ. ἔσορ. Οὔτε οἱ ἔνδοξοι. Ἐ δὲ οὗς ἴτερ τε καταξιοθῆσαι, καὶ ἀ. Ἐυαγγελίον εἶπεν ὁ κυρ. ... Νυῦ ἔδοξάσθι. Εἰς τέλος, ὁ χροὸς ἀποκρίνεται, Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου κύριε. Ἐ λεγ. Ἀντίφ. α'. ἢχ. πλ. δ'.

Αῖροντες λαοὶ σωθήσονται κατὰ τῆς κυρίας, Ἐ καὶ τῆς Χριστῆ αὐτῆς.

Λόγον ᾠδάνομον κατέθεντο κατ' ἐμῆ. κύριε, κύριε μὴ ἐγκαταλείπῃς με.

Τὰς αἰδήσεις ἡμῶν καθαράς τὰς χριστῆ ᾠδαστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι χριστῆ τὰς ψυχὰς ἡμῶν θήσωμεν δι' αὐτῆ. Καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τῆ βίης συμπνίωμεν ὡς Ἰέδας, ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κείνωμεν, πάντα ἡμῶν ὅ ἐν τοῖς ἔρανοις, ἀπὸ τῆς πονηρῆς ῥύσασθαι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νυῦ. Θεοτοκίον.

Παρθένη ἦ ἔτεκες ἀπειρέσιμα, ἢ παρθένος ἔμεινας μήτηρ ἀνύμφωτε, θεοτόκε παρθένε. Χριστὸν ἢ Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς. Ἀντίφ. β'. ἢχ. πλ. β'.

Εδεσμε λέγων ὁ Ἰέδας τοῖς ᾠδανόμοις γραμματεῦσι, τί μοι θέλετε δεῖναι, καὶ γὰρ ὑμῖν ᾠδασθῶσα αὐτὸν; ἐν μέσῳ δὲ τῆς συμφωνούντων αὐτὸς εἰσήκεις ἀόρατος, ὁ συμφωνέμεν ἢ καρδιογνώστα φῆσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ε'ν

Ἐν ἑλέει τὸν θεὸν θεραπεύσωμεν, ὡσπερ Μαρία ὅτι
 τὸ δείπνῃ, ἢ μὴ κτησόμεθα φιλαργυρίαν ὡς ὁ Ἰέδας.
 ἵνα πάντοτε ὦμεν μὲν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Δόξα αὐτῷ. Θεῷ.
 Ὁν ἔτεκες παρθένε ἀνερμινώδως, διὰ παντὸς ὡς
 φιλόφρονον μὴ διαλείψῃς ἐκδυσαπείσια, ἵνα
 κινδύων σῶσῃ τὰς εἰς σὲ καταφύγοντας.

Ἀντίφωνον γ'. ἦχ. β'.

Δ Ἰα Λαζάρε τίω ἔγερσιν, κύριε, τὸ ὡσαννά σοι
 ἐκράυγαζον παῖδες τῆ ἐβραίων φιλόφρονε. Ὁ
 δὲ ᾠδάνομοι Ἰέδας ἐκ ἠβελήθη σωίεναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σε Χριστὲ ὁ Θεὸς τοῖς μαθηταῖς σε
 προσέλεγες, εἰς ὅξ ὑμῶν ᾠδαδῶσιν, ὁ δὲ ᾠδάνο-
 μοι Ἰέδας ἐκ ἠβελήθη σωίεναι.

Ἰωάννη ἐροτήσαντι, κύριε, ὁ ᾠδαδιδὲς σε τίς ὅστι;
 τῆτον διὰ τῶ ἄρτε ὑπέδειξας, ὁ δὲ ᾠδάνομοι
 Ἰέδας ἐκ ἠβελήθη σωίεναι.

Ἐἰς τριάκοντα ἀργύρια, κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον
 ἐζήτην οἱ ἰεδαῖοι ἀποκτεῖναι σε, ὁ δὲ ᾠδάνομοι
 Ἰέδας ἐκ ἠβελήθη σωίεναι.

Ἐν τῷ νικτῆρισε Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῖς μαθηταῖς σε
 προσέτρεπες, ἕτως ποιεῖτε ὡς οἶδατε, ὁ δὲ ᾠδάνο-
 μοι Ἰέδας ἐκ ἠβελήθη σωίεναι.

Ἰρηροεῖτε καὶ προσδύχεσθε, ἵνα μὴ περασθῆτε, τοῖς
 μαθηταῖς σε ὁ Θεὸς ἠμῶν ἔλεγες, ὁ δὲ ᾠδάνομοι
 Ἰέδας ἐκ ἠβελήθη σωίεναι. Δόξα αὐτῷ. Θεῷ.

Δ ἰάσωσον ἀπὸ κινδύων τὰς δέχρας σε θεοτόμε.

ὅτι

ὅπ πάντες κῆ Θεὸν εἰς σὲ καταφύγομεν, ὡς ἀρρήκτων
τῆχος, κῆ φρονασίαν.

Κάθισμα ἦχ. βαρῦς.

ΕΝ τῷ δειπνῶ τὰς μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν
σκῆλην τῆς φρονασίας γνώσκων, ἐν αὐτῇ τὸν
Ἰῆδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τὸν ὄπιστά-
μενον, γνωρίσας δὲ πᾶσι βεβλόμενον, ὅπ θέλων
παρεδόθης. Ἰνα κόσμον ἀρπάσῃς τῷ ἀλλοτρίῳ, μα-
κρόθυμε κύριε δόξασσι.

Καὶ λέγειται ἐκ γ'. καὶ ἄθις τὸ εὐαγγ. β'. κῆ
Ἰωάν. Τῷ καιρ. ἐκεῖ. ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πρὸ τῶν
μαθ. αὐτῶ πέραν. καὶ εἰς τὸ τυλ. ὁ χορ. Δόξα τῇ
μακροθ. καὶ εἶτα.

Τὸ ἀντίφ. δ'. ἦχ. πλ. α'.

Σ Ἡμερον ὁ Ἰῆδας καταλιμπάνει τὴν διδάσκα-
λον, καὶ ἀδραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλε-
ται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τῷ φαιῶς
ὁ ἐσοπισμέμενος. Πῶς γὰρ ἠδυνάτο βλέπειν, ὁ τὸν
φαιῶμα πωλήσας τετρακοντα ἀργύρια; ἀλλ' ἡμῶν
ἀνέτειλεν ὁ παθὼν ἰσθ' τῷ κόσμῳ, πρὸς ὃν βοήσω-
μεν, ὁ παθὼν, Ἐ συμπαθὼν ἀνθρώποις, δόξασσι.
Τὴν φιλαδελφίαν κτησόμεθα ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς ἑαυτὸν πλησίον ἡμῶν. Ἰνα μὴ
ὡς ὁ δ' ἔλος κατακριθῶμεν ὁ ἀνελεῖμων δια τὰ δυνά-
ρια, καὶ ὡς ὁ Ἰῆδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφε-
λήσωμεν. Δόξα καὶ νῦν. Θεοῦ.

Δ ε δ ο -

Δεδοξασμένηα πωρὶ σὲ ἐλαλήθη πανταχῶ. ὅπ ἐκύη-
σας ἡμῖν τὸν τῷ ὅλων ποιητῶ, θεοτικῆ παρθένε,
πανύμνητε καὶ ἀπειρέγαμε.

Ἄνθφ. ε'. ἦχ. πλ.β'.

Ο Μαθητῆς τῆ διδασκάλου σωμαφώνει τὴν πμῶ,
καὶ ζιὰκοντα ἀργυρείου πέπρακε τὸ κύριον. φιλή-
ματι δολίω παραδῆς αὐτὸν τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σ ἡμερον, ἐλεγχῶ ὁ κήσης ἐρανῆ, ἔ γῆς τοῖς ἐαυτῆ μα-
θηταῖς, ἠγρικεν ἡ ὄρα, καὶ ἔφθασεν Ἰεῦδας ὁ πῶρα-
διδῆς με. μήτις με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ σαυ-
ρῶ ἐν μέσῳ δύο ληστῶν. πάχω γὰρ ὡς ἀνθρώπος, καὶ
σῶζω ὡς φιλένθρωπος τῆς εἰς ἐμὲ πισυνόντας.

Θεοτοκίον.

Η' ἀρρήτως ἐπ' ἐχάπων συλλαβεῖσα, καὶ τεκῆσα τὸν
κήσιν τὸ ἴδιον, παρθένε, σῶζε τῆς σὲ μεγαλύνουίτας.

Ἄνθφ. ε'. ἦχ. βαρῦς.

Σ ἡμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰεῦδας πῶραδῆναί τὸ κύριον,
τὸ πρὸ τῷ αἰώνων σωτήρα τῆ κόσμου, τὸ ἐκ πέντε
ἀρτων χορτάσαντα πλήθη. σήμερον ὁ ἀνόμος ἀρνεῖται
τὸ διδάσκαλον. μαθητῆς γλυόμνηθε δεσπότην πα-
ρέδωκεν, ἀργυρείου πέπρακε τὸν μάννα χορτάσαντα
τὸν ἀνθρώπον.

Σ ἡμερον τῷ σαυρῶ προσήλωσαν Ἰεῦδαῖοι τὸν κύ-
ριον, τὸν δεξαταμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ
δεξαγαρόντα αὐτῆς ἐν ἐρήμῳ, σήμερον τῆ λόγχη τὴν
πλωρῶν αὐτῆ ἐκέντηται, τὸ πληγαῖς μαρίζαντες ὑπὲρ

N n

αὐτῶν

αὐτῶν τὴν αἰγυπτον, καὶ χολῶν ἐπόπισαν τὸν μάννα
 τροφῶν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Κύριε ὅτι τὸ πάθος τὸ ἐκέσπον ὡδραγυρόμμος ἐβόας
 τοῖς μαθηταῖς σε, καὶν μίαν ὡραν ἐκ ἰχύσατε ἀγρυ-
 πνήσασ μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγήλατε ἀποθνήσκων δι
 ἐμέ; καὶν τὸν Ἰέδαν θεάσαθε πῶς ἐκαθέυδα,
 ἀλλὰ σπασάζω ὡδραδέναιμε τοῖς ὡδρανόμοις;
 ἐγείραθε προσδύξαθε, μὴ τίσμε ἀρνήσηται, βλέ-
 πωνμε ἐν τῷ σαυρῶ, μακρόθυμε δόξασι. ΘΙΟΥ.

Χαῖρε θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν ἔρανοῖς, χωρήσασα
 ἐν μήτρᾳ σε. Χαῖρε παρθένε τῆν ὡροφίταν τὸ κή-
 ρυγμα, δι ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανυήλ. Χαῖρε
 μήτηρ Χριστοῦ τῷ Θεῷ. Κάθισμα ἡχ. βαρῦς.

Ποῖος σὲ τρόπος Ἰέδα προσδύτω τῷ σωτήρος εἰργά-
 σατο; μὴ τῷ χροῦ σε τῆν ἀποσύλων ἐχώρησε; μὴ τῷ
 χερσματοῦ τῆν ἰαμάτων ἐσέρησε; μὴ σπασάπνήσας
 ἐκείνοις σὲ τῆς τραπέζης ἀπόσατο; μὴ τῆν ἄλλων
 νήφας τῶν πόδας, τῶν σὲς ἰωραῖδεν; ὡ πόσον ἀγα-
 θῶν ἀμνήμων ἐγένε. Ἐ σὲ μὲν ἡ ἀχάρις ὡ σπλι-
 τεύεται γνώμη, αὐτῆ δὲ ἡ ἀνέκασος μακρόθυμία
 κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Τὸ Ἐυαγ. γ. κατὰ
 Ματθ. Γ' α' καρ. ἐκεί. οἱ σραπῶται κερπήσαντες
 τὸν Ἰησοῦν. Ἄνθφ. ζ'. ἡχ. πλ. δ'.

Τοῖς συλλαβεῖσιν ὡδρανόμοις ἀνεχώρητο,
 ἕτως ἐβόας κύριε, εἰ Ἐ πατάξατε τὸν ποιμῆνα,
 καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρέβητα τῶν μαθητῶν
 με,

με, ἠδὲ καὶ μὴ τελείας ἢ δώδεκα λεγεῶνας ᾧ
 ἤσασιν ἀγγέλους; ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληροῦθῃ
 ἡ ἐδύλωσα ὑμῖν, διὰ τὸ προφητῶν με, ἀδήλα ἐκρύ-
 φια, κύριε δόξα σοι.

Τεῖτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, ἐθέως τὸ ρηθὲν
 αὐτῷ συνῆκεν, ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετα-
 νοίας, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σώσον με.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πύλιον σωτήριον ἐκ τῶν δάδαισιν τερπνόν, ἐφω-
 τὸς αἰδέε νεφέλλῳ ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγίαν παρθένον
 ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ χαῖρε αὐτῇ.

Ἀντίφ. ἡ. ἤχ. β'.

Ἐἴπατε ᾧδάνομοι, πὴ ἠκέσατε καὶ τῆ σωτήρος
 ἡμῶν; ἐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν προφητῶν τὰ δι-
 δάγματα; πῶς εἰ ἐλογίσασθε Πιλάτῳ ᾧδαν
 τὸν ἐκ θεῶν θεὸν λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν;

Στεροθῆτω ἕκαστος, οἱ τῶν σῶν χειρισμάτων ἀεὶ
 ἐντροφῶντες, ἐ κακῆρον ἀντ' ἐυεργέτη ἠτέντο λα-
 βῆν, οἱ τῶν δικαίων φονεῖται. ἐσιώπας δὲ Χριστὸν φέρον
 αὐτῶν τὴν προπέτεια. παθεῖν θέλων, ἐ σωσῆν ἡμᾶς
 ὡς φιλένθερον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτ.

Ὅτι ἐκ ἔχουμεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρ-
 τήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γλυνηθέντα δυσώπησον θεο-
 τόκε παρθένε, πολλὰ γὰρ ἰχθύε δέσεις μητρὸς πρὸς
 ἀμνησίαν δεωότε, μὴ παρίδης ἀμάρτωλων ἰκεσίας

N n 2

ἡ πάντ

ἢ πάντεσσιν ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ καὶ σώζειν διωκόμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἀντίφ. θ'. ἦχ. πλ. β'.

Ε' ἔσσαν τὰ τριάντα ἀργύρια τὴν πμὴν τῆς πεμψαίας, ὃν ἐπμήσαντο ἀπὸ ἡγῶν Ἰσραήλ. ἡγορηθεὶς ἔπροσέχευε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνύμα πόρυμον, ἡ δὲ σάρξ ἀσθενεία, διὰ τῆτο ἡγορηθεὶς.

Ἐδοκάν εἰς τὸ βροῦμα μεχολῶν, καὶ εἰς τὴν δόξαν ἐπόσασμε ὄξος, σὺ δὲ κύριε ἀνάστησον με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Δόξα καὶ νῦν. Θεοσι.

Οἱ εἰς ἐθῶν ὑμῶν ἐμετῶν θεοτικῆ ἀγνῆ, ὅτι Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρτας τῆς ἀνθρώπων διὰ σὲ ἐλύθησαν.

Καθ. ἦχ. βαρὺς.

Ω' πῶς Ἰσίδας ὁ ποτὲ σε μαθητῆς τὴν προδοσίαν ἐμελέτα καὶ σὲ; σιωπῆ δέπνησε δολίως, ὁ ἐπίβρολος καὶ ἀδίκος, καὶ πορῶθεις εἶπε τοῖς ἱερωσίν, τί μοι παρέρχεται, ἔπειθ' ἀδῶσω ἡμῖν ἐκεῖνον τὸν τὸ νόμον λύσαντα καὶ βιβληντα τὸ σάββατον; μακρόθυμε κύριε δόξασσι. Εὐθὺς τὸ Ἐυαγγ. δ'. καὶ Ἰωάν. Γ' ἠκούσθη ἐκεῖ. ἀγγελίαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς Καϊάφα.

Ο' χορ. εἰς τὸ τελ. ἀποκρίν. Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου κύριε. Καὶ Ἀντίφ. ε'. ἦχ. πλ. β'.

Ο' ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κείσιν ἴσατο, καὶ ἐν σαζῶνι ῥάπισμα ἐδέξατο ὑπὸ

ὑπὸ χειρῶν, ἃν ἔπλασεν, ὁ δὲ ἀθέμιτος λαὸς τῶν
 σαυρῶν προσήλωσε τὸν κύριον τῆ δόξης, τότε τὸ κα-
 τὰπέτασμα τῆ ναῦ ἐρίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ
 φέρον θεάσασθαι θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ
 σύμπαντα, αὐτὸν προσκυνησάμεν.

Ὁ μαθητὴς ἠρήνηταί, ὁ ληστὴς ἐβύησε, μνήθητί με
 κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα κὴ νυῖ Θεοῦ.

Ἐ ἠρήνυσον τὸν κόσμον, ὁ ἅπαρ παρθένε καταδέξά μενος
 κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὸ δέλων, ἵνα συμφώνως σὲ
 δοξολογῶμεν φιλιάνθρωπε.

Ἄνθ. ια'. ἦχ. πλ. β'.

Α' Νπὶ ἀγαθῶν ἃν ἐποίησας Χριστὲ τῶν γῆραι τῶν
 ἑβραίων, σαυροθλίψαισε κατεδίκασαν, ὅξ Θεοῦ
 καὶ χολώσε ἐπότισαν. ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς κύριε κὴ τὰ
 ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἐσιμῆκαν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Β' πὶ τῇ φοροδοσίᾳ ἐκ ἠρεκεῶν Χριστὲ τὸ γῆραι τῶν
 ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνεον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτι-
 ρισμὸν καὶ χλῆσιν προσέγεντες. ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς
 κύριε κὴ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἐσιμῆκαν τὴν σὴν συγ-
 κατάβασιν.

Ὅτε γῆραι ἔσεισθη, ἔτε πέξαι ὡς ἐρράγησαν ἑβραῖοις
 ἐπεισαν, ἔτε ναῦ τὸ κατὰπέτασμα, ἔτε τῆν νεκρῶν
 ἢ ἀνάστασις. ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς κύριε τὸ ἀνταπόδομα.
 ὅτι κενὰ κὴ σὲ ἐμελέτησαν. Δόξα κὴ νυῖ. Θεοῦ.

Ὅσον ἐκ σὲ σαρκωθέντα ἐγνωμεν θεοτικὴ παρθένε,
 αὐτὸν ἱκέτωσε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμετέρας.

Νη 3

Ἄν-

Ἀνφ. ιβ'. ἤχ. πλ. δ'.

Τ Ἄ δε λέγει κύριος τοῖς Ἰσραῖλοις, λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρλώοχλησα; τὰς τυφλὰς σε ἐφώτισα, ἔδωκ' ἡμεῖς λεωρὲς ἐκαθάρισα, ἀνδρα ὄντα ἐπικλίνης ἀνωρθωσάμην, λαός μου τί ἐποίησά σοι; Ἐ τί μοι ἀνταπέδωκας, ἀντὶ τῆς μάννα χολῶν, ἀντὶ τῆς ὕδατος ὄξους, ἀντὶ τῆς ἀγαπᾶν με σαυροῦμε ποροσηλώσατε; ἐκ ἔτι σέγω λοιπὸν, καλέσωμε τὰ ἔθνη, καὶ κείνα με δοξάσονται σὺ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τῆς ναῦ τὸ καταπέτασμα εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῷ ὠσανόμῳ, καὶ τὰς ἰδίαις ἀκτῖνας ὁ ἥλιος κρύπτει, δεασότι μὴ ὄσιν σαυρέμενον.

Οἱ νομοθέται τῆς Ἰσραὴλ Ἰσραῖλοι ἔφαισαν οἱ, ὁ χροὸς τῷ ἀποστόλων βοᾶ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναὸς ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, Ἴδε ἀμνὸς, ὃν ὑμεῖς ἐσαυροῦσάτε, τάφῳ παρέδώκατε, ἀλλ' ὄξυσία ἑαυτὸν ἀνέσθισε. μὴ πλανᾶσθε Ἰσραῖλοι, αὐτὸς γὰρ ὅστιν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ, τὸ φῶς καὶ ἡ εἰρήνη τῆς κόσμου. Δόξα καὶ νῦν. Θεοῦ.

Χαίρει ἡ πύλη τῆς βασιλείας τῆς δόξης, ἣν ὁ ὕψιστος μόνος διώδωκε, ἔμεινεν ἐσφραγισμένη διὰ δόξης σου, εἰς σωτηρίαν τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμα ἤχ. πλ. δ'.

Ο Ἦν παρέστις τῷ Καϊάφα ὁ θεός, καὶ παρεδόθη τῷ Πιλάτῳ ὁ κριτής, αἱ ἐξάνια δυνάμεις ἐκ τῆς φύσεως

φόβῳ ἔσα λείθησαν. Ὅτε δὲ ἐν ὑψώθῃς ὄπι τῆ ξύλας
 ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίζετο κατὰ ἀνόμων ὁ ἀνα-
 κέρητῆς, ὅτι τὸ σῶσαι τὸν ἀνθρώπον, ἀνεξίκακε
 κύριε δόξασσι. Ἐυαγγ. ε. καὶ Ματθ. τὰ κεφάλαια ἐκεί-
 νῳ, ἰδὼν Ἰεῦδα, ὅτι Ἰησοῦς κατεκρίθη. Εἰς τὸ τέλος
 Δόξα τῇ μακροθ.

Ἄνθφ. ιγ'. ἦχ. πλ. β'.

Τὸ ἀθέρισμα τῆς Ἰουδαίων τῶν Πιλάτῳ ἠτή-
 σαντο σωθῆναι σε κύριε, ἀπάν γὰρ ἐν σοὶ μὴ
 εὐερόντες, τὸν ὑπέυθυνον Βαραββᾶν ἠλάθευσαν,
 καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδικασαν, μαιουδίας ἐγκλημα-
 κληροσάμβροι. ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς κύριε τὸ ἀνταπόδω-
 μα αὐτῶν, ὅτι κενὰ καὶ σὲ ἐμελέτησαν.

Ὅν πάντα φείσῃς ἐτρέμα, ἐπάσα γλώσσα ὑμῶν
 Χριστὸν θεῶ δύναμιν, καὶ θεῶ σοφίαν, οἱ ἱερεῖς ἐρόδι-
 σαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῶ χεῖρα. ἐπάσα παθεῖν κα-
 τεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀνομικῶν ἡμῶν,
 τῶ ἰδίῳ αἵματι ὡς φιλάνθρωπος. ἐθεοτοκίον.
 Μεγάλων χειροσμάτων ἀγνὴ παρθένη μήτηρ μόνη
 θεῶ ἠξιώθη, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῶ Τριάδος Χρι-
 στὸν τὸν ζωοδότῃ, εἰς σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄνθφ. ιδ'. ἦχ. πλ. δ'.

Κύριε ὁ τῶ ληστὴν συνοδοιπέρον λαβὼν, τῶ ἐν αἵμασι
 χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺ αὐτῶ κατα-
 εἰδήμισον, ὡς ἀγαθὸς ἐφιλάνθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφήκεν ὀλησθῆς ἐν τῶ σωζῶν, μεγά-

λιω πίσιν ἄρε, μιᾷ ῥοπή ἑσώθη, καὶ ὡρῆτος ὡρῆσθε
 δέισα πύλας ἀνοίξας εἰσήλθε, ὁ ὑπὲρ τῆ μετάνοιαν
 ὡροσδέξάμενος, κύριε δόξα σοι. Δόξα καὶ νυνὶ Θεοῦ
 Χαῖρε ἡ δὲ ἀγγέλου τῶν χαρῶν τῶ κόσμου δέξαμεν,
 χαῖρε ἡ τεκῆσα τὸν ποιητῶ σε καὶ κύριον, χαῖρε
 ἡ ἀξιοθεῖσα γυνεῖσαι μήτηρ Θεοῦ.

Ἀντίφ. ιε'. ἦχ. πλ.β'.

Σ Ἡμερον κρεμάται ὅτι ξύλα, ὁ ἐν ὕδασι τῶ γῆν
 κρεμάσας, σέφανον ἐξ ἀκανθῶν ὡρεπίθεται ὁ
 τῆν Ἀγγέλων βασιλεὺς, ψαδῆ πορφύραν ὡρεβάλλ-
 λεταὶ ὁ ὡρεβάλλων τὸν ἕσανὸν ἐν νεφέλαις. ῥά-
 πισμα κατεδέξατο ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλδωθεῖσας τὸν
 Ἀδάμ, ἡλοισ ὡροσπλώθη ὁ νυμφίος τῆς ἐκκλησίας,
 λόγχῃ ἐκκεπήθη ὁ υἱὸς τῆς παρθένου. Προσκυνῆμεν
 σε τὰ πάθη Χριστέ, ὡροσκυνῆμεν σε τὰ πάθη Χριστέ,
 ὡροσκυνῆμεν σε τὰ πάθη Χριστέ. Δεῖξον ἡμῖν ἡ
 ἐνδοξόν σε ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν, καὶ γὰρ τὸ πάχα ἡμῶν
 ἡμῶν ἐπέθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν
 ἑαυτὸς ἀπὸ παντὸς μολυσμῶ, καὶ εἰλικρινῶς δεησώμεν
 αὐτῶ, ἀνάστα κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλένθεσπος.
 Ὁ σαυεὺς σε κύριε ζωὴ, ἡ ἀντίληψις ὑπάρχει τῶ
 λαῶν σε, καὶ ἐπὶ αὐτῶ πεποιθότες, σε τῆ σαυεφθέντα
 σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ὑμνεῖμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νυνὶ. Θεοτοκίον.

Ἄρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πρὸς τῶν ἑσάνιον πα-
 τῆρα,

σαδά, Ἐ πύλλω ἐσφραγισμένω ἀληθοῦς, χαῖρε δι
 ἧς ἀνεβλάσπισεν ἡμῖν ὁ δεσπότης ἡμῶν ἀπάντων Χριστὸς
 ὁ ζωοδότης Ἐ θεός, κατὰβαλε δέσποινά τες τυράν-
 νους καὶ ἀθέτους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρίσει ἀχεραντε, ἡ
 ἐλπίς ἡμῶν Χριστιανῶν. Κάθ. ἡχ. δ'.

Ἐ Πηρόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρης τῆ νόμου, τῷ
 τιμίωσσε αἵματι, τῷ σαυρωῶ προσηλωθεῖς, Ἐ τῇ
 λόγῃ κεντηθεῖς, τῷ ἀθανασίαν ἐπήρασας ἀνθρώ-
 ποις, σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι. Τοῦ Ευαγγ. 5. καὶ Μάρκ.
 Τῷ καρωῶ ἐκεί. οἱ σρατιῶται ἀπήραρον τὸν Ἰησοῦν εἰς
 τῷ αὐλῷ. Εἰς τὸ τελ. Δόξα τῇ μακροθ.

Καὶ ἐυθύς τὸ Κοιτάκ. ἡχ. πλ. δ'.

Τὸν δι ἡμᾶς σαυρωθέντα δῶτε πάντες ὑμνή-
 σοντες, αὐτὸν γὰρ κατείδε Μαρία ἐπὶ ξύλῳ,
 Ἐ ἔλεγχον, εἰ Ἐ σαυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς
 καὶ θεός μου. Οὐ οἶκος.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνάς θεωρεῖσα πρὸς σφαγὴν ἐλκό-
 μενον, ἡκολέθει Μαρία τρυχομένη μεθ' ἑτέρον γυναι-
 κῶν, ταῦτα βοῶσα. Πῆ πορεύη τέκνον, τί νῦν χάριν
 τὸν ἄχυν δρόμον τελεῖς; μὴ ἑτεροῦ χάριτος πάλιν
 ὄσιν ἐν Κανά; κ' ἀκεῖ νυῦ σπύδας, ἵνα εἴς ὕδατι
 αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; σκέλεθω σοι τέκνον, ἡ μείνω
 σε μᾶλλον; δός μοι λόγον λόγε, μὴ σιγῶν παρελ-
 θης με, ὁ ἀγνῶ τήρησας με, ὁ υἱὸς Ἐ Θεός μου.
 Καὶ ὡς οἱ μακαρισμοὶ, εἰς ἡχον δ'. Ἐ καθ' ἕκα-
 στὸν εἶχον αὐτῶν τὸ ξοπ. ἀπὸ, Διὰ ξύλῳ, καὶ καθεξῆς.

Εἶτα

Εἶπα τὰ περὶ κείμ. ἦχ. δ'. Διευερίσαντο τὰ
 ἱματὰ με ἐαυτοῖς, καὶ ὅπι τὸν ἱματισμὸν με ἔβαλον
 κληρον. σίχ. Ο' Θεὸς, ὁ Θεὸς με πρόσχες μοι, ἵνα
 πὲρ ἐγκατέλιπες με, μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας με οἱ
 λόγοι τῆς παραπτώματων με. Ἐ δὲ θεῶς Εὐαγ. ζ'.
 καὶ Ματθ. Τῷ κηρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται.
 Εἰς τέλος. Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου κύριε. Εἶπα ὁ Ν'.
 καὶ καθ' ἕκαστον σίχον, εἰς ἦχον πλ. δ'. τρεπ.

Σήμερον τὸ ναῦ τὸ κατὰ πέτασμα εἰς ἔλεγχον
 ῥήγνυται τῆς παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας ὁ
 ἥλιος κρύπτει, δεσποτικῶν ὄσων σαυρέμνον. καὶ τὸ
 αὐτὸ εἰς τὸ Δόξα, καὶ εἰς τὸ Καινῷ. Καὶ ἔθους τὸ
 εὐαγ. η'. καὶ Λουκῶν. Τῷ κηρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺ
 τῷ Ἰησοῦ.

Μετὰ τὸ Εὐαγ. τὸ Τριῶδ. Κοσμοῦ μοναχῶν, Ἐ
 δυασθ. τὸς ἀρμύς. ἦχ. πλ. β'. Πρὸς σὲ ὀρθοίξω.
 ἄδ. η'. Σὴ πῆλιν κηκίας, Ἐ ὡδ. θ'. Τὴν τιμιωτέραν.
 Μετὰ ταύτην τὴν ὡδὴν εὐαγ. θ'. καὶ Ἰωάν. Τῷ
 κηρῷ ἐκείνῳ, εἰσήσαν παρὰ τῶν σαυρῶν. Ἐ δὲ θεῶς
 Ἐξαπόσειλ. ἦχ. γ'. τέτο. Τὸν λησιλὸν αὐθήμερον τὸ
 ὡδαδεῖς ἠξίωσας κύριε, καὶ μὲ τῶν ξύλων τῆς ζωῆς
 φώτισον, ἀγίασον, καὶ σῶσον με. Ἐ γ'. Εὐαγ. ι'.
 καὶ Μάρκ. Τῷ κηρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ
 Ἀριμαθαίας. καὶ ἀμέσως ψάλλοντες τὸς αἴνευς.
 ἰδιόμ. σ'. Ἐ Δόξα καὶ.

Εἶπιτα εὐαγ. ια'. καὶ Ἰωάν. Τῷ κηρῷ ἐκείνῳ,
 ἠερόν.

ἠερότησε τὸν Πιλάτον, Ἐ δὲ αὖτις τὸ Δόξα ἐν Ὑψίσοις,
 καὶ τὰ ἐξῆς. εἶπα, Ὅτι σὺ εἶσιν. Τροπ. Ὅτε οἱ ἐνδοξοί
 μαθηταί. καὶ πάλιν, τὸ εὐαγγ. β'. καὶ Ματθ. Τῆ
 ἐπώριον, ἥτις ὅσι μὴ τ' παρασκ. Μετὰ τὸ εὐαγγ.
 λέγουμεν τὸ Εἰπωμεν πάντες, Ἐ τὴν συναπτῶν τῶν
 αἰτίσεων, τὴν ὄχλῳ ὡς ἔθος, καὶ τὴν ἰδίαν Ἀπό-
 λυσιν. φυλλ. 116.

ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

εἰς τὴν α'. ὄραν.

Μετὰ τὸ, Εὐλογημένη ἡ βασιλεία, τὸ Πάτερ
 ἡμῶν. Ὅτι σὺ, Ἐ τὸ δεῦτε προσκυνώμεν ἐκ γ.
 ψαλ. β'. Ἰνα πὶ ἐφρύαξαν. φύλλ. 246. ψαλ. ε'. Τὰ
 ῥηματα μ. φύλλ. 119. ψαλ. μ'. Μακάριος ὁ συνιῶν.
 φύλλ. 292. Δόξα καὶ νῦν ἀλλ. ἀλλ. ἀλλ. δόξα σοι
 ὁ Θεὸς ἐκ γ'. εἶπα τὴν συναπτῶν τῶν δεήσεων, καὶ
 Ὅτι ὀρέπεις πᾶσα δόξα τιμὴ, καὶ προσκύνησις
 τῷ Πατρὶ, Ἐ τῷ Υἱῷ, Ἐ τῷ Ἁγίῳ.

Τροπ. ἦχ. πλ. δ'. ἰδίμ.

Σήμερον τῆ ναῖ τὸ καταπέτασμα εἰς ἔλεγχον
 ῥήγνυται ἢ ὡσανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτίνας ὁ
 ἥλιος κρύπτει, διαπύττω ὄρεθον σαυρέμερον.

Σπῆχ. Ἰνα πὶ ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέ-
 τησαν κενά :

Ἰδίμ. ἦχ. πλ. δ'.

Ὡς πρὸ βατον ὅτι σφαγὴν ἠχθῆς Χριστὸν βασι-
 λεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἀμωμος προσηλώθη τῷ σαυρέ
 ἰσῶ

ὑπὸ τῆς ὠδονόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμάρτίας ἡμῶν
φιλένθερον πε.

Σπῆχ. Π ἀρέσησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ
ἀρχόντες συνήθησαν ὅπῃ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰ κύριε, καὶ
καὶ τὸ Χριστὸς αὐτῶν.

Δόξα κη. ἦχ. πλ. δ'.

Τοῖς συλλαβῆσι σε ὠδονόμοις ἀνεχόμενοι
οὕτως ἐβόας κύριε, εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμῆνα,
καὶ διεσκορπίσατε τὰ πόδια τὰς μαθητάς, καὶ
ἠδωάμην πλείους ἢ δάδενκα λεγεῶνας ὠδονόμοις
ἀγγέλους. ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῆ ἡ ἐδή-
λωσα ἡμῖν διὰ τῆς τροφῆς ἡμῶν, ἀδήλα, καὶ κρύφια,
κύριε δοξασοι. Εἶτα τροκ. ἦχ. πλ. δ'.

Ἡ καρδία αὐτῆς σιγήσασιν ἀνομίαν ἑαυτῶν. Σπῆχ.
Μακάριος ὁ σωτὴρ ὅπῃ πτωχόν, καὶ πένητα, ἐν
ἡμέρᾳ πονηρᾶ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.

Τὰ ἀναγνώσματα, ἦγαν ἡ τροφῆα, καὶ ἀπό-
σολος, ὡς εὐείσκοντι, ἐ τὸ Ἐυαγ. Μετὰ τὸ Ἐυαγ.
πλὴν συναπλὴ τῆς αἰτήσεων, καὶ ὅτι ἀγαθὸς καὶ φι-
λένθερος. Τροπάρ. Τὰ ῥηματάς. Τὸ Τριτάτον.
Παναγία τριῶν, Πάτερ ἡμῶν, ἐ ὅτι σε. ἐ ἀπολύτ.
Ὅτε οἱ ἐνδοχοι. Εὐχὴ καὶ ἀπολύσις τῶν ὄρων τριῶν.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΤΡΙΤΗΣ.

Μετὰ τὸ Ἐὐλογηθῆναι, τὰ λοιπὰ, ὡς ἄνω,
ψαλ. 15'. Εἰσάκυσσον κύριε δικαιοσ. φύλλ. 134.
ψαλ. 140'. Δίκασον κύριε τὰς ἀδικ. φύλλ. 280.
ψαλ. 140'

ψάλ. ν'. Ἐλεπσόν με ὁ Θεός . φύλλ. 137. Δόξα κην.
 ἄλλ. σωμαπτή, καὶ Ὅτι ἠρέπει, ὡς ἄνω.

Τροπ. ἦχ. πλ. δ'. ἰδιόμ.

Διὰ τὸν φόβον τῆς Ἰσδαίων ὁ φίλω σα, καὶ
 ὁ πλησίον Πέξω ἠρησατόσε κύριε, Ἐὐδουρόμω
 ἔπος ἐβόα. τὰν δακρύων με μὴ ᾤδρασιωπήσης,
 εἶπα γὰ φυλάξω τὴν πίσιν οἰκίερμων, καὶ ἐκ ἐφύ-
 λαξα, καὶ ἡμῶ τὴν μετάνοιαν ἔπος δέξω, καὶ
 ἔλεπσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐμάκρωας ὁδὸν γνωσῆς με ἀπ' ἐμῆ,
 ἔθεντόμε βλέλυγμα ἑαυτοῖς.

Τροπ. ἦχ. πλ. δ'. ἰδιόμ.

Πρὸ τῆς τιμίσσε σαυρῆ στρατιωτῶν ἐμπαζόντων
 σε κύριε, ἀνοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήτηντο, ἐνεδύσω
 γὰρ σέφανον ὑβρεως ὁ τὴν γλῶσση ζωγραφήσας τοῖς ἀνδρεσι,
 καὶ τὴν χλαίναν χλασάζομω ἐφόρεσας, ὁ νεφέ-
 λαις ᾤδραβάλλων τὸ σέρεωμα. Τοιαύτη γὰρ οἰκονο-
 μία ἐγνωσθη σα ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστὸ τὸ μέγα
 ἔλεω, δόξασοι.

Στίχ. Ἐμάκρωας ἀπ' ἐμῆ φίλον, Ἐ πλησίον,
 καὶ ὁδὸν γνωσῆς με ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Δόξα κηνὴν ἦχ. πλ. δ'.

Ἐλόμωρος ὁπὶ σαυρῆ ἔπος ἐβόας κύριε, δεῖ
 ποίαν ἔργων θελετέμε φονεῦσαι Ἰσδαῖοι; ὅτι ὁδὸν
 ᾤδραλύτες ἡμῶ σινέσφιξα, ὅτι τὴν νεκρῆς ὡς ὁξ
 ὑπνε ἀνέσησα; αἰμώρρεαν ἰασάμω, χαναναίαν
 ἠλέπσα.

ἠλέεσα. Διὰ ποίων ἔργων θελετέμε φονεῦσθαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν ἐκκεντᾶτε Χριστὸν ὡς ἀνόμοιοι.

Προκ. ἤχ. πλ. δ'. Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀληθειᾶν μου ἐνώπιόν μου ὅτι δεσποῦμαι. εἰχ. Κύριε μὴ τὸ θυμώσῃς ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδίσθῃς με.

Τὰ ἀναγνώσματα, Ἐ τὸ Εὐαγγ. συναπτῆ τῆς αἰτήσεων, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω. Ἐπειτα τρεπ. Κύριε ὁ Θεὸς ὁλόγητος. Τεισάγ. Παναγία Τεισᾶς, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ. Ἐ ἀπολυτ. Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ. Εὐχὴ Ἐ ἀπόλυσις τῶ ἄρας γ'.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΕΚΤΗΣ.

Μετὰ τὸ Εὐλογημένον, τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω. ψαλ. να'. Τὸ ἐγκωμᾶ ἐν κακίᾳ, φύλλ. 306. ψαλ. ξη'. Σάβσον με ὁ Θεός, φύλλ. 324. ψαλ. υ'. Ὁ κατωικῶν ἐν βοῦθ. φύλλ. 143.

Δόξα καὶ ἄλλ. συναπτῆ, καὶ Ὅτι ὡρέπει.

Τρεπ. ἤχ. πλ. δ'. ἰδιόμ.

Δεῦτε Χειροφόροι λαοὶ, κατὰ δὲ πρὸς τὴν σωεβελύσατο Ἰούδας, ὁ ὡροδότης, σὺ ἱερεῦσιν ἀνόμοιοι καὶ τὸ σωτήρος ἡμῶν. Σήμερον ἔνοχον θανάτου τὸν ἀθάνατον λόγον πεποιήκασι, καὶ Πιλάτῳ ὡροδόσαντες ἐν τόπῳ κρανίε ἐσάωρσαν. Καὶ ταῦτα πάχων ἐβόα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, λέγων ἀφ' ἐσῶ αυτοῖς πατέρες τῶν ἀμαρτῶν, ὅπως γνώσωνται τὰ ἔθνη τῶν ἐκ νεκρῶν μου ἀνάστασιν.

εἰχ.

σίχ. Ο Θεός, ὁ Θεός μου ὁρῶχες μοι, ἵνα πὶ
ἐγκατελιπές με.

Ἄλλο ἦχ. πλ. δ'.

Τὰ δὲ λέγει κύριε τοῖς Ἰσρααίτοις, λαός μου
πὶ ἐποιήσασι, ἢ πὶ παρλώχλησα; καὶ τὸς τυφλὸς σε
ἐφώπια, τὸς λεπρὸς ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ
κλίνης ἀνωρθωσάμην. Λαός μου πὶ ἐποιήσασι; Ἐ τί
μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τῆ μάνα χολῶ, ἀντὶ τῆ
ἰδατος ὄξῳ, ἀντὶ τῆ ἀγαπᾶν με σαυρᾶ με προ-
σηλώσατε; ἐκ ἐτι σέγω λοιπὸν, καλέσωμε τὰ ἔθνη,
καὶ κείνα με δοξάσωσι, σὺ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι.
καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσωμαι ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σίχ. Ἐλάλησαν κατ' ἐμὲ γλώσση δολία.

Δόξα καὶ ἦχ. πλ. δ'. ἰδιόμ.

Οἱ νομοθέται τῆ Ἰσραὴλ Ἰσρααῖτοι, καὶ φαρι-
σαῖοι, ὁ χρεὸς τῶν ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ἡμᾶς, ἴδε
ναὸς ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἁμνὸς ὃν ὑμεῖς ἐσαυθό-
σατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξέσῃα ἑαυτὸν ἀνε-
σησε. Μὴ πλανᾶσθε Ἰσρααῖτοι, αὐτὸς γὰρ ὅστις ὁ ἐν
θαλάσῃ σῶσας, Ἐ ἐν ἐρήμῳ θρέψας. αὐτὸς ἐστὶ ἡ
ζωὴ, Ἐ τὸ φῶς, καὶ εἰρήνη τῆ κόσμου.

Προκείμε. ἦχ. δ'. Ἐδωκαν εἰς τὸ βροῦμα μου
χολῶ, Ἐ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξῳ. σίχ.
Σκοτιώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῆ μὴ βλέπειν,
Ἐ τὸν ῥῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαψον.

Τὰ ἀναγνώσματα, καὶ τὸ εὐαγγέλιον. Εἰς
τέλ.

πέλ. μὴ τὴν συναπτὴν τῶν αἰτίσεων, Τροπ. Ταχὺ
 θεωρηταλαβέτωσαν. Τροπ. Παύλαγ. Πάτερ ἡμῶν.
 Οὔπ σῶ. Τροπ. Σωπείαν εἰργάσω. Θείας γερόναμν
 Εὐχὴ, καὶ ἀπόλυσι.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΕΝΝΑΤΗΣ.

Μετὰ τὸ, Εὐλογημῶν, τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω.
 ψαλ. κα'. Οὗ Θεός, ὁ Θεός μου πόροχος. φύλλ. 266.
 ψαλ. ρη'. Οὗ Θεός τὴν αἰνεσίαν μου. φύλλ. 384.
 ψαλ. πε'. Κλίνον κύριε τὸ ἔξ σε. φύλλ. 149.

Εἰς τέλος, Δόξακὴν, Ἄλλ. συναπτὴ τῶν δειξέων
 Οὔπ ὁρέπει. Τροπ. ἦχ. βαρ'. ἰδιόμ.

Θάμβῳ ἡμῶν καπιδεῖν τὸν ἔρανε, καὶ γῆς ποι-
 ητῶν ὅπτι σαυρῶν κρεμάμνον, ἥλιον σκοπισθέντα,
 τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθεῖσαν, καὶ τὴν
 γῆν ἐκ τάφου ἀναπέμπουσαν σώματα νεκρῶν. Μεθ'
 ὧν θεωρημῶν, σῶσον ἡμῶς.

ἔχ. Οὗ Θεός μου πόροχος μοι, ἵνα πὶ ἐγκατελι-
 πές με.

Ἄλλο Τροπ. ἦχ. β'. ἰδιόμ.

Ὅτε τῶν σαυρῶν θεωρήματα παράνομοι τὸν
 κύριον τῆς δόξης, ἐβόα πρὸς αὐτὸς, πὶ ὑμᾶς ἐλύ-
 πησα; ἢ ἐν πίνι παρέρρησα; πρὸ ἐμῶν πὶς ὑμᾶς
 ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; Ἐ νῦν τί μοι ἀνταποδίδετε;
 πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ σὺλα πρὸς σαυρᾶμε προ-
 σιλάσατε. Ἀντὶ νεφέλης τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ
 τῆς μέννα χολῆς μοι προσώεγκατε. Ἀντὶ τῆς ὕδατος,
 ὄξῳ

ὁ ἅγιος ἐποήσατε, λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, καὶ κείνα με
δοξάσασσι Πατρὶ, ἔ ἀγίω Πνεύματι.

Ἦχος. Πάντες οἱ θεωρεῖντες μὲ ἐξεμυκτηρισάν με,
ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλῶν.

Δόξα καὶ ἦχος. πλ. β'.

Σήμερον κρεμάται ὅτι ζύλας ὁ ἐν ὕδασι τῷ γλυκῷ
κρεμάσας, σέφανον ἐκ ἀκαιθῶν περιτίθεται ὁ τῶν
ἀγγέλων βασιλεὺς, ψυδῆ πορφύραν ὡς βάλλεται
ὁ ὡς βάλλων τὸν ἔρανον ἐν νεφέλαις. ῥάπισμα κα-
τεδέξατο ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλύθερόςας τὸν Ἀδάμ,
ἠλθαι ὡροσιλάθη ὁ νυμφίος τῆς ἐκκλησίας, λόγῃ
ἐκινήθη ὁ υἱὸς τῆς παρθένου. Πεσοκυῦρμ σε τὰ
πάθη Χριστὲ, δεῖξον ἡμῖν, ἔ τῶν ἐνδοξόν σε ἀνά-
σαιτιν.

Προκ. ἦχος. πλ. β'. Εὐφρονέμε ἐν λάκκῳ κατω-
πάτω, ἐν σκοτεινοῖς, ἔ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆ σωτηρίας με ἡμέρας ἐκέ-
κραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σε.

Τὰ ἀναγνώσματα, ἔ τὸ Ἐυαγγέλιον. συναπ-
τῆ τῆς αἰτήσεων, ἔ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω. Πορεύσόμεθα
ὅπου κεῖται ὁ πῦρ Σταυρός, ἔ λέγομεν Κοντάκιον
ἦχος. πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σωροθέντα δεῦτε πάντες ὑμνή-
σωμεν, αὐτὸν γὰρ κατέθε Μαρία ὅτι ζύλας, ἔ ἔλε-
γη. εἰ καὶ σωροὺν ὑπομῆναις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς, καὶ
Θεὸς με, ὁ οἶκος.

Ο ο

Τὸν

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς θεωρεῖσα πρὸς σφραγῶν
ἐλκόμερον, ἠκολέθη Μαρία ζυχομένη, μεθ' ἑτέρον
γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα. πᾶ πορδίη τέκνον; πίνος
χάριν τὸν δρόμον τελείς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἔστι
ἐν Κανᾷ, καὶ κεί νυῦ σπύδεις, ἵνα ἐξ ὕδατος αὐτοῖς
οἶνον ποιήσης; σκέλθω σοι τέκνον, ἢ μείνω σὲ μάλ-
λον λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθης με, ὁ ἀγνῶν τηρήσας
με, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ υἱός, ὁ Θεός με.

Ἀπογυμνῆται, καὶ περισκευῆται ὁ τίμιος Σταυρὸς
προσῆτον ὑπὸ τῆ Ἠγερμένης, εἴθ' ἔτις ὑπὸ πάντων τῶν
ἀδελφῶν, ὁ παρεσῶτων καὶ τάξιν. Καὶ μετὰ τὸ περι-
σκευῆσαι, ὡδύς λέγεται τὸ, Μὴ δὴ παραδώης
ἡμῶς. Τρισάγ. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι
σὺ, καὶ τὸ Β λέπων ὁ ληστής, Τὸν ἀμῶν, ὁ ποιμήν.
καὶ ἡ Εὐχὴ. Καὶ λέγομεν τρεῖς μακαρισμοὺς, τὸ Πνεῦμα,
τὸ Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σὺ, ὁ ἀπολυτ. Ὅτε οἱ ἐνδοξοί,
εἶτα τῶν ἀπολύσιν τῆ. ὡρας.

Τῆ μεγάλης ᾠδασκοδῆ ἑσπέρα, σὺ τῆ τῆ
προηγιασμένων λειτουργία.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκ. σίχ. δ'. ἠρῶν Ἰδιόμ. γ'.
ἐνπερ ἐν διασδέτ. ἡχ. β'. Λαὸς δυσεβής. εἰς ἡχ.
πλ β'. Ὡπῶς ἡ ᾠδάνομος. Φοβερὸν καὶ ᾠδάνο-
ξον. δόξα ὁ νυῦ ἡχ. β'. Επὶ ζύλα βλέπεσα. τὰ
προκ. ἡχ. α'. Δίκασον κύριε σὺν ἀδικῆντας με,
πολέμησον σὺν πολεμῆντας με. σίχ. Ἐκχεον ῥομ-
φαῖαν, ὁ σύγκλησον ἐξεναντίας τῆ καὶ διακόντων με.
εἶτα

ἄτα τὸ ἐν ἀναγν. Τῆς ἐξόδου. Εὐλόγησε κύριος πρὸς
 μωσὴν ἐνώπιον. *πρωκ. ἦχ. δ'.* Διεμερίσαντο τὰ
 ἱμαπλάμας ἐαυτοῖς, ἔδῃ τὸν ἱματισμὸν μετ' ἑαυτὸν
 κληῖρον. *σίχ.* Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς ἄρχοντά μου, ἵνα
 ἐγκατέλιπες με ἐν τῷ β'. τῆ δεικτικῆς ἰωβ. Εὐλόγησε
 κύριος τὰ ἔργα τῆς ἰωβ μᾶλλον. τὸ γ'. *πρωκ.*
 Ἠπαίε, τὰδε λέγει κύριος σαβαώθ, ἰδοὺ σωθήσεται.

Ἐπειτα πορεύεται ὁ ἱερεὺς ἐν διδυμῶντι σὺν τῷ
 Διακόνῳ καὶ ὑποδιακόνῳ εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν,
 ἀντὶ τῶν φώτων ἐκεί, ἔκφρονε, Πρόχωρον εἰρήνη
 πᾶσι. *Τὰ πρωκ. ἦχ. πλα. β'.* Ἐθεντόμε ἐν λάκκῳ
 κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, ἔκ ἐν σκιά θανάτου. *σίχ.*
 Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξαν
 καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. ὁ ἀπόστ. πρὸς Κορινθ.
 Ἀδελφ. ὁ λόγος ὁ τῆς σαυρῆ. ἀλληλ. *ἦχ. πλα. α'.*
 Σάσόν με ὁ Θεὸς ὅτι ἐσῆλθον ὕδατα ἕως ψυχῆς
 μου, ἐνεπάγλυ ἐν ἰλιῷ βυθῷ, ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας.
σίχ. Ὁ νεκρὸς ἐνεπάγλυ ἐν ἰλιῷ βυθῷ, ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας
 πωλείαν, ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας συλλυπέμενον, ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας,
 ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας. *σίχ.* Σκοπέθησαν
 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῆ μη βλέπειν, ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας
 αὐτῶν διαπαντός σύγκαψον. ἔπειτα τὸ *δραγ. κ'*
Ματθ. Τὰ κερ. ἐκεί. συμβέλιον ἔλαβον.

Εἰς τὸ τελ. λέγομεν τὴν σωματικὴν τῆς αἰτήσεων,
 ἔκ τὴν δυχ. Ἐπειτα σωματικὴ πορεύσομεθα, ἔκ ἐν ὑπὸ σπινθῆρας
 σκεπασμάτων ἔκ φώτων τὸ πανάχατων Μυσήριον

φοροτέθηται, & ὑπὸ τῆ ἱερέως γουυπετέντος, θυ-
μαῖται. ὑπὸ δὲ τῆ Διακόνου ληφθέντος, & ἀποτεθέντος
ἀγία Ποθηίς ὅπῃ τὸ Θουσιασθίον, ὁ ἱερεὺς πάλιν
θυμᾶ ὡς ἔθος. Καὶ λέγων μὲν.

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ.

Δόξα καὶ νῦν. Ἰδ. ἡχ. πλα. δ'. Οὐρανὸς ἢ κτίσις
ἅπαντα ὅπῃ σωρεῖ γυμνὸν κρεμάμενον ἢ δημιερζόν
& κτίσι τ' ἁπάντων, ἠλλοιῆτο φόβῳ ἢ ἐπωδύρετο,
ὁ ἡλιος δὲ τὸ φῶς σπυέσθη, & ἡ γῆ ἐκυμαίνετο.
πέτραι δὲ ἐχίζοντο, & ναεῖ φαειρότης διεβρήγνυτο,
νεκερὶ ἐξανίσταντο ἐκ μημέστων, & ἀγγέλων αἱ δυ-
νάμεις ἐξίσταντο λέγουσαι, ὡ τῆ θαύματος, ὁ κριτής
κρίνειται ἢ πάχαι θέλων. Δὲ τὴν τῆ κόσμου σωτηρίαν,
& ἀνάπλασιν. Μετὰ τῆτο, παραφέρομεν τὸ πανά-
χραντον Μυσθίον μὲν τῆ φώτων εἰς τὴν ἀγίαν τεάπο-
ξαν, λέγοντες ὁμαλάς τ' Ν'. Ἐκῆ θυμαῖται πάλιν,
καὶ ἐν ὅσῳ τῆτο ὑπὸ τῆ ἱερέως γίνεται, ὁ χοεὸς φάλλα
εἰς ἡρον πλ. β'. Νῦν αἱ δυνάμεις. ἔτα ἐκκληρῆμεν
τὴν τῆ πωρήσιασιν. ἀκολουθίαν. Εἰς τέλος, Τροπάρ.
ἡχ. πλα. δ'. Ὡς ἡ πόρνη προσαίπτω σοι, ἵνα λάβω
τὴν ἀφῆσιν. Ζήτῃ φύλλ. 556. & μὲν τὸ τροπάρ. Δό-
ξα σοι Ἰησοῦ Χριστὸ Ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἢ τὴν ἀπόλυσιν, Ὁ δὲ
ἡμᾶς τὰς ἀνθρώπους & Δὲ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν.
ὡς φύλλ. 116.

Τῇ μεγάλῃ ᾠδῶσιν ὁψέ,
εἰς τὸν ὄρθρον τῆ μεγάλα σαββάτε, μὲν ᾠδῶν
προοιμακ. ψαλ.

Εἰς τὸ, Θ εὐς κύριος, ἔσοπαρ. ἦχ. β'. Ο' ὠχί-
μων Ἰωσήφ ἀπὸ τῆ ξύλα καρτελῶν τὸ ἀρχαντόνε
σῶμα, σινδόνι καρτερᾷ εἰλήτας ἔ ἀρόμασιν, ἐν
μνήματι κληρῶ κηδύσας ἀπέθετο. Δόξα καὶ
νῦν. Τ αἰς μυροφόροις γυναιξὶ ᾠδῶν τὸ μνήμα ὀπι-
ταὶς ὁ ἀγγέλος ἐβόα, τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει
ἀερόμα. Χριστὸς δὲ διαφθερᾶς ἐδέχθη ἀλλότριον.
Εἶτα ἀμύσας τὸν κηρῶνα ἦχ. πλα. β'. Κύματι θα-
λάσσης. Κύριε θέμεκ. Διπλασιάζομεν δὲ πάντας
τὸς εἰρμῆς. Ἀπὸ γ'. καρ. ἀπὸ σ'. Κοντάκ. ἦχ. πλ. β'.
Τὴν ἀβυσσον ὁ κληῖσας. ἔ ὁ οἶκος. ἔ ὠδῶν τὸν Ν'.
ἦγαν Ἐλεπόμε ὁ Θεός. ἀνδρ Πεντηκος. ἀπὸ θ'.
ἔξαπος. Τ ὶν σαββάτων ἠλαμωρᾶ.

Εἰς ᾠδῶν αἶν. σιχ. σ'. ἦχ. β'. ἰδιόμ. Σήμερον
συνέχει τὰ φ. Τὸ τὸ ὀρόμαρον θέμα. Δεῦτε
ἰτωρῶν τ' ζωῶν. εἰς ἦχ. πλ. β'. Τὴν σήμερον μυσι-
κῶς. ἠτήσατο Ἰωσήφ. ἔ τῆτο διασδέει. Δόξα ἦχ.
πλα. α'. Σὲ τ' ἀναβαλλόμενον. ἔ νῦν Ἰπερευλο-
γημένη. ἦτα Δόξα ἐν ὑψίστοις. μὲν δὲ τὸ ξισάγον ὡς
ἔσοπαρ. Ο' ὠχίμων Ἰωσήφ. καὶ Δόξα κληρῶ.
Τ αἰς μυροφόροις. ὡς ἀνω. Εἶτα Π ερόχωμεν, εἰρήνη
πᾶσι. φροκ. ἦχ. δ'. Ἀνάσα κύριε βοήθησον ἡμῖν,
ἔ λύτεσομαι ἡμᾶς ἐνοκεν τῆ ὀνόματός σε. σιχ. Ο'

Θεός ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν οἰκίσσαμεν, Ἐοὶ πατέρες ἡμῶν
 ἀνήγειραν ἡμῖν. **Προφ.** Ἰεζκκιηλ. Ἐ ὠθὺς, Ψαλ-
 μὸς τῷ Δαβίδ'. **Προκ.** ἦχ. βαρ'. Ἀνάστηθι κύριε ὁ
 Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χείρ σου, μὴ ὀπιλάθῃ τῷ πενή-
 των σου εἰς τέλος. **Σίχ.** Ἐξομολογησομαί σοι κύριε ἐν
 ὅλη καρδίᾳ μου, καὶ διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμασιά σου.
 Ἐ ὁ ἄψος. **Προς χορινθ.** Ἀδελφὴ μικρὰ ζύμη.

Ἀλλ. ἦχ. δ'. Ἀνάστητω ὁ Θεός καὶ διεσκορπισθή-
 τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου
 αὐτοῦ οἱμισθῆντες αὐτόν.

Σίχ. Ὅς ἐκλείπει καρπὸς ἐκλειπέτωσαν, ὡς
 τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς.

Σίχ. Ὅ ὑπὸς ἀπολῶνται οἱ ἀμῆρτωτοὶ ἀπὸ
 προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι ἀφρανθήτωσαν.

Ἐπίτα, Ἐυαγ. καὶ Ματθ. Τῆ ἑπαύριον ἡπί-
 ῃσι. Εἶτα τὴν σωματικὴν τῷ αἰτήσεων, τὴν εὐχλῶν,
 καὶ ἀπόλυσι. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ αἱ ὥραι ἐν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ εὐψάλλονται, ἀλλ' ἕκαστος ἑμῶν λέγει
 αὐτὰς ἐν τῷ κελλίῳ.

ΤΩ ΜΕΓ. ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠ.

Εἰς τὰ σιχηρὰ ἰδιόμ. σ'. Δόξα καὶ. Τὴν σήμερον
Προκ. ἦχ. πλ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησατωσάν σοι,
 Ἐ ψαλατωσάν σοι. **Σίχ.** Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα
 ἡ γῆ. Καὶ ἀναγνώμ. γ'. Εἶτα **Προκ.** ἦχ. γ'. Κύριε
 Φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, πᾶνα φοβηθήσομαι. **Σίχ.**
 Κύριε ὑπεραυτισθῆς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ πίνος δει-
 λιά.

λιάσω. Καὶ ἄλλα ἀναγνώσμ. γ'. εἶτα ὁ ἀναγνώσ.
 ψάλλει τὴν ᾠδὴν εἰς ἦχ. πλ. α'.

Α' στρωμνὴ τῶν κυρίων, ἐν δόξῳ γὰρ δεδύξασα.
 ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. φύλ. 429.
 ὁ χορὸς εἰς ἕκαστον σίχ. ἀποκρίνεται. Ἐν δόξῳ γὰρ
 δεδύξασα.

Εἰς τέλ. Δόξα Πατρὶ καὶ, Ἐν δόξῳ γὰρ.

Καινοῦ. Ἐν δόξῳ γὰρ. καὶ ὁ ἀναγνώστης πάλιν
 λέγει τ' α'. σίχ. Α' στρωμνὴ τῶν. Ἐν δόξῳ. καὶ τὰ ἐξῆς.
 εἶτα λέγονται καὶ τὰ ἄλλα ἀναγνώσματα ἕως τῆς
 τροφ. ιε'. τῆ Δανιὴλ, Ἐν τῶν ὀκτωκ. Ἐν τῶν σίχῳ
 Ἰμνῶν καὶ Ἰπερυψῆτε, ψάλλωμεν εἰς ἦχ. πλ. α'.
 ὄλλω τὴν η'. ᾠδὴν φύλλ. 446. καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἦχ.
 ἀποκρίνεται ὁ χορὸς. Ἰμνῶντε Ἐψουψῆτε εἰς πάν-
 τας τὰς αἰῶνας, καθ' ἕκαστον σίχον.

Εἰς τέλ. τῆς τροφῆτικῆς, ὁ Ἱερῶς λέγει τὰς
 δόξας τῆς λειτουργίας τῶν ἀντηφώνων, καὶ τῆ Τρισαγίας,
 καὶ διδύς ψάλλωμεν τὰ προκείμενα εἰς ἦχ. βαρυς, εἶτα.

Μακάριοι ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπε-
 καλύφθησαν αἱ ἀμάρτια. σίχ. Μακάριοι ἀνήρ ὧ
 εἰ μὴ λογιῆσεται κύριος τὴν ἀμάρτιαν, εἰ δὲ ἐστὶν ἐν τῶν
 σόματι αὐτοῦ δόλος. καὶ πάλιν. Μακάριοι.

εἶπα ὄξα γορέυστω κατ' ἐμὲ τὴν ἀνίμιαν με-
 τὰ κυρίων, καὶ σὺ ἰφίκαε τὴν ἀσέβειαν τῆς ψυχῆς
 με. καὶ πάλιν. Μακάρι.

(Μετ' ἀπόστολον, ὁ χορὸς ἀποκρίνεται ἰψαλμὸς

τῷ Δαβὶδ', μόνον, ἀνευ τῆ Ἀλληλεΐα. καὶ ἑξαπτα-
σίχοι. ἦχ. βαρ.

Ἀνάσα ὁ Θεὸς κεῖνον τὴν γλῶσσαν, ὅτι σὺ κατα-
κληρονομήσεις αὐτῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. καὶ πάλιν
Ἀνάσα ὁ Θεός.

Ὁ Θεὸς ὅστιν ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ
Θεῶν διακρινεῖ. Ἀνάσα.

Ἔως τότε κείνετε ἀδικίαν, καὶ πρὸς ὅσους ἀμάρ-
τωλῶν λαμβάνετε. Ἀνάσα ὁ Θεὸς κεῖνον.

Κεῖνατε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ, ταπεινὸν ἐπὶ πένητα
δικαιώσατε. Ἀνάσα ὁ Θεός.

Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἀμαρ-
τωλῶν ῥύσατε αὐτὸν. Ἀνάσα ὁ Θεός.

Οὐκ ἔγνωσαν ἐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύον-
ται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
Ἀνάσα ὁ Θεός.

Ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐσὲ, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. Ἀνάσα.

Τί μᾶς δὲ ὡς ἀνθρώποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς
εἰς τὸ ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάσα ὁ Θεός.

Ἀνάσα ὁ Θεός. καὶ ἀποκρ. Ὅτι σὺ κατακλη-
ρονομήσεις αὐτῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. καὶ πάλιν

Ὅτι σὺ κατακληρονομ. ἔπειτα τὸ εὐαγ. καὶ Ματθ.

Ὁ ψε σαββάτων τῆ ὀπιφωσι. καὶ καθεστῆς ἐκτελεῖται

ἡ Θεία λειτουργία τῆ ἀγίας πατρὸς ἡμῶν Βασιλείς. Κοιν.

Ἐξημέρηθι ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος, ἐπὶ ἀνέσει σώζων ἡμᾶς.

Τὸ ἀπόδ. ψαλλ. ὡς φύλλ. 543. Τετρ. δὲ Ὁ Διχί-

μων Ἰωσήφ. Τ Η

ΤΗ ΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΖΩΗΦΟΡΩ ΝΥΚΤΙ

ΤΗΣ ΕΓΕΡΣΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Πρῶτον μὲν ὁ Ἁγέμενος, ἔοι πατέρες πάντες σὺν τοῖς ἀδελφοῖς μέλα περὶ ἐγερθέντες, συναζονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπερ ὁ Ἁγέμενος σὺν τῷ Διακ. καὶ ὑποδιακ. καὶ κληρικοῖς ἐκδύεται ἱεραρχικῶς, καὶ ἐκείτω πάντες κατὰ τε βαθμὸν, καὶ τάξιν προσπορεύομενοι τῷ Ἁγέμενῳ, ἀδύσει τὸν ψαλ. ρμβ'. Κύριε εἰσακ. ἐξερχόμενοι δὲ τῆς πόλης καὶ τὸ ἔθνος, ἵσανται πρὸ τῆς μεγάλης θύρας τῆς ἐκκλησίας, καὶ κη ὁ διακ. καὶ τὸ θυμῶν ἢ ἡγέμενον, καὶ πάντας αὐτῶν ἄλλους, ἐκφώνως λέγουσιν ἑκ γ'. Εὐλόγησον δέσποτα.

Εἰν οἷς δὲ τόποις εἴθισται τὸ πῦρ εὐλογεῖν, εὐλογεῖται ὑπὸ τῷ ἡγέμενῳ, πρὸ τῷ Διάκονον θυμῶν, καὶ ἡ δὲ χη ὅσι ἐν τῷ τέλ. τῷ Ὁρολογ. καὶ τῷ πυρὸς τῷ βιολογηθέντι λαμβανέτωσαν οἱ ἀνθρακες πρὸς τὴν τῷ θυμῶματι ὑπηρεσίαν, εἴτω λεγέτω τὸ, Εὐλόγησον δέσποτα, καὶ ὁ Ἁγέμενος.

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, ἔως τῶν αἰῶνων τῶν αἰῶνων. ὁ χροὸς ἀποκείνεται. Ἀμὴν.

Εἴπα

Εἶτα ὁ ἠγέμευ .

Χρισὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν , θανάτῳ θάνατον πατή-
 σας , καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος .
 Καὶ ὁ χορὸς ἀποκρίνεται . Χρισὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν .
 Καὶ πάλιν ὁ ἠγέμευ . Χρισὸς ἀνέστη .
 Καὶ πάλιν ὁ χορὸς . Χρισὸς ἀνέστη .
 Καὶ ὁ ἠγέμευ πάλιν . Χρισὸς ἀνέστη .
 Καὶ ὁμοίως ὁ χορὸς πάλιν λέγει . Χρισὸς ἀνέστη .

Εἶτα ὁ ἠγέμευ σίχ . εἰς ἦχ . πλαΐ . Ἀὕτη ἡμέρα
 ἡμεῖς ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασόμεθα , καὶ ὠφραν-
 θώμεν ἐν αὐτῇ , ὦ Κύριε σῶσον δὴ , ὦ Κύριε ὠδόωσον
 δὴ , ὠλογημέμευ ὁ ἐρχόμεμευ ἐν ὀνόματι κυεῖς ,
 ὠλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οὐκ κυεῖς , Θεὸς κύριος καὶ
 ἐπέφανεν ἡμῖν .

Ἀποκρίνεται ὁ χορὸς . Χρισὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
 θανάτῳ .

Εἶτα ὁ ἠγέμευ σίχ . Συσήσατε ἑορτικῶς ἐν τοῖς πη-
 κάζουσιν , ἕως τῆς κερᾶτων τῆ δυσιασηεῖς , Θεὸς μὲ
 εἶ σύ , καὶ ἐξομολογήσομαί σοι , Θεὸς μὲ εἶ σύ καὶ
 ὑψώσωσε , ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκυσάς με , καὶ
 ἐγλύξαι μοι εἰς σωτηρίαν . ἐξομολογεῖσθε τῷ κυεῖω ὅτι
 ἀγαθὸς , ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεε αὐτῆ .

Καὶ ὁ χορὸς . Χρισὸς ἀνέστη .

Ὁ ἠγέμευ δὲ , Δόξα Πατρὶ , καὶ Υἱῷ , καὶ
 ἀγίῳ Πνεύματι , καὶ νῦν καὶ αἰεὶ , εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων ἀμὲν , καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρι-
 σά-

πέμνηϑ . ὁ χορ, Χρισὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν .

Καὶ ὁ ἡγέμνηϑ, Χρισὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτω θάνατον πατήσας .

Ὁ χορὸς, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μηνήμασι ζωὴν χαρισάμνηϑ .

Ὁ ἡγέμνηϑ, Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μηνήμασι ζωὴν χαρισάμνηϑ .

Καὶ ἔπειτα ὁ ἡγέμνηϑ τῇ βακτριᾷ τῆ σαυρῆ κτυπῆ τὴν πύλιν λέγων ἐκφώνως, Ἀγατέ πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, Ἐπάραθτε πύλας αἰώνιοι, Ἐἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης . Ἐπάλιν κτυπεῖ, Ἐλέγει, Ἀγατέ πύλας οἱ ἄρχοντες . Ἐὐμοῖως πάλιν κτυπεῖ λέγων, Ἀγατέ πύλας, Ἐτότε οἱ ἔσωθεν τῆς ἐκκλησίας ἑσῶτες, ἀποκλειοῦνται ἐκφώνως, Τίς ἐστὶν ἔτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης . καὶ ὁ ἡγέμνηϑ λέγει, Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης . καὶ ἀνοίγουσιν τὴν πύλιν, Ἐἰσελεύθοντες ψάλλουσιν τὸν καν. εἰς ἦχ. α'. καὶ διασείουμι τὰς αἰρμὰς εἰς καταβασ.

ὡδ. α'.

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοὶ, πάχα κυεῖς πάχα, ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, Ἐκ γῆς πρὸς ἕρανόν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν διεβίβασεν, ὀπνίκιον ἄδοντας .

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψώμεθα τὰ ἀποροσῆτα φωτὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ, ὄξασπράπτοντα καὶ χαί-

χαίρετε φάσκοντα , ζανῶς ἀκκοτόμεθα ὀπνίκιον
ἀδοντες .

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως δὲ φραϊνέδωσαν , γῆ δὲ ἀγαλ-
λιάδω ἑορταζέτω κόσμος ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρα-
τος . Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται δὲ φροσύνη αἰώνιου .

ᾠδ. γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμι καμνόν , ἐκ ἐκ πέτρας ἀζώνε
τεοατρύμενον , ἀλλ' ἀφθαρείας πηγῶν ἐκ
πάφου ὀμβρήσαντος Χριστὸν , ἐν ᾧ σπερέμεθα .

Νυνὼ πάντα πεπλήρωται φωτὸς , ἑρανός τε καὶ γῆ , καὶ
τὰ καταχθόνια , ἑορταζέτω δὲ πᾶσα ἡ κτίσις τὴν
ἔργειν Χριστῷ , ἐν ᾗ ἑσπερέωται .

Χθὲς σπεδαπτόμιλω σοι Χριστὲ , σπεγεύρομαι σήμε-
ρον ἀνασάντισσι , σπεσαυρέμιλω σοι χθὲς , αὐτὸς μὲ
σπεδόξασον σωτῆρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σε .

ἡ ὑπακοὴ ἦχ. δ'.

Προλαβῆσαι τὸν ὄφθρον αἰὶ παρὲς Μαριάμ , καὶ δὲρεσαι
τὸν λίθον , ἀποκυλισθέντα τῆς μήματός , ἡκκον ἐκ
τῆς ἀγγέλου , τὸν ἐν φωπὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα , καὶ τῷ νε-
κροῦν τι ζητεῖτε ὡς ἀνδρόπον ; βλέπετε τὰ ἐσπᾶφια
σπάργανα , δρᾶμέτε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε , ὅτι
ἡγήθη ὁ κύριος θανάτου τὸν θάνατον . ὅτι ὑπάρ-
χει Θεὸς υἱὸς τῆς σαζόντος τὸ γλυτῶν ἀνδρόπον .

Καθ. ἦχ. α'.

Τῆς τῆς πάχα ἡμέρα δὲ φραϊνέδωμι φιλέορτοι , ὅτι ἐν
αὐτῇ φροσπλάθη ἡ ζωὴ τῷ ἀπάντων . ὡς δὲ δεύσον
ἡνέω-

ἠνέωξας σωτῆρ τῷ πᾶσι προσελθόντι σοι λησῆι, καὶ
 ἔυφῆς κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι κύριε, δέξαμ ὡσαυτ
 ἐκαῖνον, καὶ ἡμᾶς κραυγάζοντας, ἡμάρτομν πάντες τῆ
 ὄσπλαγχία σε, μὴ ἐφρίδῃς ἡμᾶς. ὡδ. δ.

Επὶ τῇ θείας φυλακῆς ὁ θειότρος ἀββακὺμ, σήτω
 μὴ ἡμᾶς, καὶ δεκνύτω φαισφόρον ἄγγελον. δεξαυτ
 σίως λέγοντα, σήμερον στατήρια τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη
 Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ἄρσεν μὲν ὡς δεκνοῖζαν τὴν παρθενοῦσαν νηδὺν πέ-
 φυκε Χριστὸς, αἰς βροτὸς δὲ ἀμνὸς προσηγόρωται,
 ἄμωμος δὲ ὡς ἀγῶστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον πάχα.
 καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς τέλειτο λέλεκται.

Ως ἐνιαύσιτο ἀμνὸς, ὁ ὄλογεμντο ἡμῖν, σέφα-
 ντο Χριστὸς ἐκσίως ὑπὲρ πάντων τέτυται. πάχα
 τὸ καθαρτήριο, καὶ αἰθῆς ἐκ τῆ τάφου ὡραῖτο δίνου-
 σῆς ἡμῖν ἔλαμψεν ἡλιτο.

Θεοπάτωρ μὲν δακιδὸς πρὸ τῆς σκιάδης κιβωτῆ,
 ἠλλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τῆ Θεῶ ὁ ἀγιτο, τὸ τῆ
 συμβόλων ἐκβασιν, ὀρῶντες, ὄφραντο μὲν ἐν-
 θείως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμοτο.

ὡδ. ε.

Ορθρίσωμν ὀρθρε βαθείως, ἐ ἀντὶ μύρε τὴν
 ὕμνον προσίσωμν τῷ δεαπότη, ἐ Χριστὸν ὁψώ-
 μιτα δινουσῆς ἡλιον, πᾶσι ζωῶ ἀνατέλλοντα.
 τῶ ἀμέτρον σε ὄσπλαγχίαν οἱ ταῖς τῆ ἀδὲ σει-
 ραῖς συεχόμενοι, δεδορκότες πρὸς τὸ φῶς ὑπήγοντο.

Χρι-

Χριστέ ἀγαλλομήσω ποδί, πάχα κροτέεντες αἰώνιον.
 Προσέλθωμεν λαμπάδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ
 ἐκ τῆς μνήματός, ὡς νυμφίω, Ἐσυνεορτάσωμεν ταῖς
 φιλέορθις τάξεσιν πάχα Θεῷ τὸ σωτήριον .

ὠδ. 5'.

Κ Ατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆ γῆς, κὴ συνέξιστες
 μοχλῆς αἰώνικας κατόχας πεπεδημένους Χριστῷ,
 κὴ ξιήμερο, ὡς ἐκ κήτης Ἰωνᾶς, ἔξάνεσης τῆ τάφου.
 Φυλάξας τὰ σήματτα σῶα Χριστέ, ἔξάνεσης τῆ τάφου,
 ὁ τὰς κλῆς τῆς παρθένου μὴ λυμηνάμερο ἐν τῷ πό-
 κωσκ, κὴ ἠνέφξας ἡμῖν πῶραδέσσε τὰς πύλας .
 Σῶτερμε τὸ ζῶντε, κὴ ἄδυτον ἱερφον, ὡς Θεὸς σεαυτὸν
 ἐκκσίως, πρῶσαγαγὼν τῷ πατρὶ, στανένεσης παγ-
 γρηῖ τ' Ἀδάμ ἀνασῆς ἐκ τῆ τάφου .

Κοιτάκ. ἦχ. πλ. δ'.

Εἰ πῶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ
 ἀδὲ καθφλες τῷ δυνάμιν, κὴ ἀνέσης ὡς νικητῆς Χρι-
 στέ ὁ Θεὸς, γυναξὶ μυροφόροις τὸ χαῖρε φθεγγά-
 μερο, καὶ τοῖς σοῖς ἀποσόλοις, εἰρήνῳ δωρέμερο,
 ὁ τοῖς πεσῆσι παρέχων ἀνάσσειν . ὁ οἶκος .

Τὸν πρὸ ἡλίου ἡλιον, δυνάμιν ποτὲ ἐν τάφῳ
 πρῶεφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητῆσαι ὡς ἡμέραν
 μυροφόροι κόρα . κὴ πρὸς ἀλλήλας ἐβῶν, ὡ φίλα
 δεῦτε τοῖς ἀρθέμασιν ὑπαλείψωμεν σῶμα ζωηφόρον
 καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνισῶσαν τῷ πῶρα πεσόντα
 Ἀδάμ, κείμερον ἐν τῷ μνήματι, δράμωμεν κὴ σπῶ-
 στωμεν

σωμῶν ὡσπερ οἱ μύρα, καὶ πρὸς κοινῶν σωμῶν, καὶ πρὸς
 σκομίω σωμῶν τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῶ μὴ ἐν σαργάνοις
 ἀλλ' ἐν σινδῶνι ἐνελημμένῳ. καὶ κλαύσωμῶν. Ἐκρά-
 ζωμῶν, ὧ δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσῆσι παρέ-
 ζων ἀνάσπιν. Καὶ δι' οὗτος ὁ ἡμέμῳ εἰς τὸ δεξιὸν
 μέμῳ τῆ θυσιασθεῖς λέγει. Τὸ εὐαγ. καὶ Μαρκ.
 τῶ καζῶ ἐκείνῳ, διαγχομῶν τῆ σαββάτε Μαρία
 ἢ Μαγδ. ζήτ. ἐωθ. β'. καὶ εἰς τὸ τέλ. τῆ εὐαγγ.
 ἀμίσως λέγεται ἐκ. γ'. Ἀνάσπιν Χριστὸ θεασάμῳι.
 ὡς εἰς φύλλ. 58. εἶτα ὡδ. ζ.

ⓘ Παῖδας ἐν καμίνῳ ῥυσάμῳ, γυρόμῳ ἀνθρώ-
 πος. Πάχει ὡς θυνητὸς, καὶ δια πάθος τὸ θυνητὸν,
 ἀφ' αὐτοῦ ἐνδύει δι' ὠρέπια, ὁ μόνῳ δολογητὸς
 τῆ πατέρων θεός, καὶ ἰστένδοξῳ.

Γωαῖκες μῆ μύρον θεόφρονες, ὀπίσωσιν ἔδραμον,
 ὄν δὲ ὡς θυνητὸν μῆ δακρύων ἐζήτην, προσεκύνησαν
 χαίρεσιν ζῶντα θεόν, καὶ πάχα τὸ μυστικόν, οἷς
 Χριστὸ μαθηταῖς ἀνηγέλισαντο.

Θανάτε ἐορτάζωμῳ νέκρουν, ἀδ' αὖ τὴν καθαίρε-
 σιν, ἀλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίης ἀπαρχὴν, καὶ σιρι-
 τῶντες, ὁμνῆμῳ τὸν αἴτιον, τὸν μόνον δολογητὸν τῆ
 πατέρων θεόν, καὶ ἰστένδοξον.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὐτῆ ἡ σωπῆρι ἡ νύξ
 καὶ φωταγωγῆς τῆς λαμφοφόρα ἡμέρας, τῆς ἐγέρσεως
 ἔσα προάμῳ, ἐν ἣ τὸ ἄρρονον φῶς ἐκ τάφου
 σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

ὡδ.

ὡδ. η'.

Α Ἦ κλυτὴ, Ἐ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν σαββάτων,
ἡ βασιλὶς ἢ κυρία ἑορτῶν ἑορτῆ, Ἐ πανηγυρις ἔστι
πανηγύρεων, ἐν ἣ ὄλογεῖται Χριστὸν εἰς ὄν αἰῶνας.
Δ εὔτε τῆ καμῆ τῆς ἀμπέλου γνήματος τῆς θείας
ὄφροσύνης, ἐν τῇ δισήμῳ ἡμέρᾳ τῆ ἐγέρσεως, βα-
σιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνεῖτες αὐτὸν ὡς
θεὸν εἰς ὄν αἰῶνας.

Α Ἦρον κύκλω ὄν ὀφθαλμὸς σε Σιών καὶ ἴδε, ἰδὲ γὰρ
ἠκαίοισι, θροφειγῆς ὡς φωστῆρες ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ
καὶ θαλάσσης, καὶ ἑώας τὰ τέκνα σε, ἐν σοὶ ὄλογεῖται
Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Π ἄτερ παντοκράτορ, καὶ λόγε, Ἐ πνεῦμα, ξισὶν ἐνι-
ζομένη ἐν ἰασησσει, φύσις ἰαφέσει, καὶ ὑπέρθε, εἰς
σὲ βεβαπίσμεθα, καὶ σὲ ὄλογεῖται αἰεὶ εἰς ὄν
αἰῶνας.

Καὶ γὰρ ὁ ἡγέμενος ἐν τῷ μέσῳ τῆ θυσιασθεῖας
λαμβάνει τὸ ξικῆριον, καὶ σφαγίζων τρεῖς σαυροκιδῶν
λίγα.

ὡδ. θ'.

Φ Ω πίζε φωπίζε ἡ νέα Ἰερουσαλήμ. (Καὶ ὁ χορὸς ἀπό-
λαθεῖ.) Ἦ γὰρ δόξα κυρίε ὅτι σὲ ἀνέτειλεν, χόρθε
νωῦ καὶ ἀγάλλε Σιών, σὺ δὲ ἀγνή τέρπε θεοτόκε ἐν
τῇ ἐγέρσει τῆ πόκεσε. μεγαλιω.

Χριστὸς τὸ καμνὸν πάχα, τὸ ζώοντον θυμα, ἀμνὸς
θεῶ, ὁ αἴρον τὴν ἀμύρτιαν τῆ κόσμου.

Ω θείας?

Ω' θείας, ὠ φίλης, ὠ γλυκυτάτης σε Φωνῆς, μὴ
 ἡμῶν ἀψιδῶς γὰρ ἐπηγάλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμά-
 των αἰῶν Ω' Χειρὲ, ἦν οἱ πῖσοι, ἀγκυραν ἐλπίδος
 κατέχοντες ἀγαλλώμεθα. *μεγαλιω.*

Ο' ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, χαῖρε, παρθένε
 χαῖρε, Ἐ πάλιν ἐσθ' χαῖρε. ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη ξηήμερος
 ἐκ τάφου, καὶ τὰς νεκρὰς ἐγείρας λαοὶ ἀγαλλιάσθε.

Ω' πάχα τὸ μέγα, Ἐ ιερότατον Χειρὲ, ὦ σοφία καὶ
 λόγε τῆ Θεῶ καὶ δυνάμις, δίδε ἡμῖν ἐκτυπώτερόν σε
 μεταχθὲν ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σε.

Ἐξαπος. πρὸς Ἐπιπέφατο.

Σ ἀκὶ ὑπνώτας ὡς θνητὸς, ὁ βασιλεὺς καὶ κύ-
 ει Ω', ξηήμερος ὄξανέσης, Ἄδαμ ἐγείρας ἐκφοθο-
 εῖς, Ἐ καταργήτας θάνατον, πάχα θεῖον καὶ μέγα
 τὸ κόσμος σωτήριον.

Σὺ ἀποσόλοις καὶ ἡμῶς, δεῦτε Χειρὸν ὀψώμεθα,
 ἐνημερμόρον ἐκ τάφου, καὶ λαμπερῆτι ψυχῆς ἀλλή-
 λης ἀσπασώμεθα. δόξα σωτέρ βρωάντες τῇ θεῷ ἐγέρ-
 σε σε.

Εἰς τὰς αἰν. τὸ Πᾶσα πνοὴ εἰς ἦχ. α'. καὶ ψάλλονταί
 τὰ παρόντα εἰς ἦχ. α'.

Υ' Μνημόστε Χειρὲ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δε-
 ξάζομῃ σε τῷ ἀνάσσειν.

Ο' σωθὸν ὑπομείνας καὶ τὸ θάνατον καταργήσας, Ἐ
 ἀνασας ἐκ τῆ νεκρῶν, εἰρήνάσον ἡμῶν τῷ ζῶντι
 κύριε, ὡς μόν Ω' παντοδύναμος.

P p

Ὁ ἢ ἄδω σκυλόσσης, καὶ ἢ ἀνθρώπον ἀναστήσας τῆ
ἀναστάσεως Χριστῆ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρ-
δια ὑμῶν, καὶ δοξάζενσε .

Τὴν θεοπρεπή σε συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμῶ-
μῶσε Χριστῆ ἐκ παρθένου, καὶ ἀχάριστος ὑπῆρχες πρὸς
πατρί, ἑπαθες ὡς ἀνθρώπος, καὶ ἐκκοίτως ὑπέμεινας
σαυρὸν, ἀνέστης ἐκ τῆ τάφου, ὡς ἐκ πασάδος πωρελ-
δῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον κύριε δοξάσοι .

Εἶτα λεγ. σίχ. εἰς ἦχ. πλ.α.α'.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ
μισῶντες αὐτὸν .

Πάχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέεθεται, πάχα κατ'
τὸν ἅγιον, πάχα μουσικὸν, πάχα πανσεβάσμιον,
πάχα Χριστῆ τῆ λύτρωτῆ, πάχα ἁμωμον, πάχα
μέγα, πάχα τῶν πιστῶν, πάχα ταῖς πόλεις ἡμῖν τῆ
ᾧ δαδείσας ἀνοῖξαν, πάχα πάντας ἀγιάζον πιστῶν.
σίχ.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κη-
ρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, ἕτως ἀπολένται οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἀπὸ προσώπου τῆ Θεῶ, Ἐ οἱ δίκαιοι διφραγθή-
τωσαν .

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς γυναῖκες διαγγελίστριαι, καὶ τῆ Σιών
εἶπατε, δέχεσθε παρ' ἡμῶν χάρις διαγγέλια τῆς ἀνα-
στάσεως Χριστῆ, τέρπεσθε χόρως, καὶ ἀγάλλεσθε ἱερουσα-
λήμ, τὸν βασιλέα Χριστὸν θεασαμένης ἐκ τῆ μηνύμα-
τος

Τὸς ὡς νυμφίον προερχόμενον . εἶτα ὁ ἡγέμενος καθέζεται ἔμποροισι τῆ θυσιασθείας , ἐν τῷ μέσῳ κρατῶν τὸν τίμιον σωρὸν , ἢ τὸ διαγ. πάντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κτ' βαθμὸν ἔταξιν , προσερχόμενοι , ἀσπάζονται παρῶτον τὸν τίμιον σωρὸν , ἢ τὸ διαγ. καὶ ἔπειτα τὸν ἡγέμενον , καὶ καθεζῆς ἀλλήλας ἐφιλήμασι ἀγίῳ , ὡς ἔθος . καὶ μετὰ ταῦτα , ὁ ἡγέμενος λέγει .

Δόξα καὶ νυῦ ἡχ. πλα.α'.

Α' νασάσειωσ ἡμέρα , καὶ λαμφορωθῶμεν τῇ πανηγύρει , ἔ ἀλλήλας περιπτύξώμεθα , εἰπωμεν ἀδελφοὶ , καὶ τοῖς μισῶσιν ἡμᾶς συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει , καὶ ἔτωσ βοήσωμεν . Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν , θανάτῳ θανάτου πατήσας , καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος . εἶτα ὁ ἡγεμ. λέγει . Ὅπ σ' ἔσιν ἡ βασιλ. καὶ ὁ χρ. τὸ ξοπαρ. εἰς ἡχ. α' . I ἔ λίθε σφραγιθέντος . ἀπαξ . καὶ νυῦ δυοτακίον . I ἔ γαβριήλ φθεγγάμενος σοι . ὡς φύλλ. 19 . εἶτα ἡ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων , ἡ γεν. Πληροσώμεν . ἔ ἡ δ' ἡχὴ τῆ ὄρθρου , καὶ εἰς τὸ τέλ. τῆς δ' ἡχῆς , ὁ ἡγέμενος . Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ . καὶ ἡ ἀπόλυσι . Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν . ζήτῃ φύλλ. 117 .

Δ δ' εἰδένω , ὅπ ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας , καὶ μεγάλης Κυριακῆς τῆ πάχα , μέχρι τῆ σαββάτης τῆς δεκατημόσιμω , αἱ ὄρθαι ἔτω ψάλλονται . Εὐλογημένη ἡ βασιλεία . Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν .

P p 2

ἐκ

ἐκ γ'. καὶ ἔπειτα. Ἀνάσασιν Χριστὸ Θεοτόκῳ
 Ζητῆ φύλλ. 58. καὶ λεγεται ἐκ γ'.

Προλαβῆσαι τὸν ὄρθρον αἰ ὡς Μαριὰμ, καὶ
 δοῦναι τὸν λίθον ἀποκυλιθέντα τῆ μνήματός. ἤκουον
 ἐκ τῆ ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα μὴ
 νεκρῶν, πὶ ζητῆτε ὡς ἀνθρώπων; βλέπετε τὰ ἐντά-
 φια πάργα, δράμετε καὶ τὰ κόσμῳ κηρύξατε,
 ὡς ἠγέρθη ὁ κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι
 ὑπάρχει Θεὸς ἕως τῆ σῶζόντος τὸ γένος τῆ ἀνθρώ-
 πων. ἐκ γ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθετε ἀθάνατε, ἀλλὰ τῆ
 ἀδὲ κατὰ φλῆς τῆ δώαμιν, καὶ ἀνέστη ὡς νικητῆς
 Χριστὸ ὁ Θεὸς, γυναίξι μυροφόροις φθελγὰ μύρου
 χαίρετε. καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρῶν δαρέμεν
 ὁ τοῖς πεσῶσι παρέχων ἀνάσασιν. ἐκ γ'. ἡχ. δ'.

Εἰ ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἀδὲ δὲ μὴ ψυχῆς ὡς
 Θεὸς, ἐν ὡσαδέισω δὲ μὴ λησῆ, ἐ ἐν θρόνῳ
 ὑπῆρχες Χριστὸ, μὴ πατρὸς ἐ πνεύματος, πάντα
 πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. ἀπαξ. Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς ὡσαδέισα ὠραιότερος, ὅπως
 καὶ πασάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεται λαμ-
 πότερος Χριστὸ ὁ τάφος σε, ἡ πηγὴ τῆς ἡμέρας ἀνα-
 σάσεως. καὶ νῦν.

Τὸ τῆ ὑψίστης ἡγιασμένην θρόνον σκηνώμα, χαίρε
 δεῖ σε γὰρ δέδοται ἡ χάρις Θεοτόκε τοῖς κρωγάζου-
 σιν, ὁλοκλημένη σὺ ἐν γυναίξι ὑπάρχεις, πανάμου-
 με

με Δεσποίνα. εἶτα Χρισὸς ἀνέστη ἐκ νεκρ. ἐκ γ'.
 Καὶ Ὅτι σὲ ὄσιν. Ἐ τὸ ἀπολυτ. κ' ἡ ἡχ. Ἐ ἀπέλυσ.
 Εὐφρόσδεκτον.

Εἰς τῶ λατ. ἀντὶ τῆ ζισαγίε, λέγωμεν, Ὅσοι
 εἰς Χεῖσὸν ἐβαπτίσθ. παροκ. ἡχ. πλ. δ'. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα
 ἡ ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασμένα, καὶ ὄφραν-
 θώμεν ἐν αὐτῇ. σίχ. Ἐξομολογήσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
 ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἄλλ. Σὺ
 κύριε ἀνασῆς οἰκτερήσας τῶ Σιῶν, ὅτι καμὸς τῆ
 οἰκτερήσας αὐτῶ, ὅτι ἦκα καμὸς. σίχ. Ἐξ ἔραν ἔ
 ἐπέβλεψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντα ἄδύ. ἕως τῆ ἀν-
 θρώπων. Κοιν. Σῶμα. Χεῖσὲ μ' λάβετε, πηγῆς
 ἀθαλάττα γέσασθε, ἀλληλεῖα. Ἀντίθε τῆ, εἶπὶ τὸ
 ὄνομα κυρίου, λέγεται τεῖς, Χεῖσὸς ἀνέστη. Ἐ ὡμοίως
 εἰς τῶ τῆς ζαπίζης ὄλογίαν, ψάλλ. τὸ αὐτὸ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ λυχνικὸν.

Μετὰ τὸ Εὐλόγησον Δέσποτα, Ἐ τὸ Εὐλογημένη
 ἡ βασιλ. καὶ τὸ Ἀμῶν, ἀρχόμεθα ψάλλειν ὡς εἰς τὸν
 ὄρθρ. Χρισὸς ἀνέστη, καὶ ὄλακ' τῶ τάξιν. Εἰς τὸ Ὅτι
 σὲ ἔσιν, ἀδύτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἡχ. β'.
 εἶτα. σίχ. σ'. τῆ ἀνας. καὶ Δόξα καὶ. Τὸν λόγον.
 Μετὰ τὸ Φῶς ἰλαθὲν, παροκ. Τίς Θεὸς μέγ. Εἰ γνώρη-
 σας. καὶ ὄφρὸς τὸ καταξίωσον. Πληρώσομεν, ὡς ἐο-
 ταῖς Δεσποτικῆς ἑορταῖς. Καὶ μ' ἡ Εὐχὴν, τὸ σιχη-
 ρὸν ἐκ τῆ Ἀλφαβ. τῆ ἀναςασ.

Ἡ ἀναςασίς σε Χεῖσὲ. καὶ σίχ. δ' αμῆσως εἰς

ἦχ. πλ.α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ δημοσκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, ἔφυγέτωσαν ἀπὸ πρεσβύτου αὐτοῦ οἱ μισεῖντες αὐτὸν. καὶ σιχ'. Πάχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερὸν ἔστερ. σίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς. ἔ σιχ'. Δεῦτε ἀπὸ θύρας γυναῖκες.

Δόξακην. ἦχ. πλ.α'. Ἄγγελοι σκιρτήσατε, ἀγαλλιάσθε γηγηγῆς, βασιλεὺς ἄστατε, ἔ ἀνυμνήσατε ἱερῆς, πρεσβύτου, νέοι πανηγυρήσατε λαμπερῆς. ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος σωμασῆσας τὴν Ἀδὰμ, ἔ καὶ θελῶν τὴν ἀδὴν θεότητος ἰσχύϊ, καὶ κράτει ἔξεσίας. ὅθεν κροτέντες χφρας, ἐν ὕμνοις εἶπωμεν δι' ὀφροσυνίας, πάχα κυρίως πάχα. πάχα ρησιαστικώτατον καὶ λύπης ἢ ἀναίρεσις, καὶ κόσμος ἢ τερπνότης. πάχα καμὸν, πάχα σεπτὸν. πάχα τῆς ζιᾶδος τιμὴ καὶ θεία δόξα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. ἐκ γ'. καὶ ἔπειτα ὁ ἱερῆς. Ὅτι σὺ εἶσιν. εἶτα ὁ χρ. λέγει τὸ ἀπολυτ. εἰς ἦχ. β'. Ὅτε κατῆλθες. καὶ νῦν θεοτοκίον, Πάντα ἡμῶν ἐννοίαν. καὶ Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἔ ἀπόλυτ.

Ἐ εἰς τὸ ἀποδ. ὁ ἱερῆς. Εὐλογημένη ἡ βασιλ. καὶ ἡ ἀλλεταί τὸ Χριστὸς ἀνέστη. σὺ τοῖς σιχ'. καὶ σάξιν καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ὄρθρω. εἶτα ὁ καν. τῆς ἐορτῆς ἡγῆς, Ἀναστάσεως ἡμέρα. ἀπὸ σ'. τὸ κοντάκ. ἀλλ' ἀνδρ. τῆ οἴκ. ἔ εἰς τὸ τέλος τῆ καν. Χριστὸς ἀνέστη. ἐκ γ'. ἔ ἀμέσως ὁ ἱερῆς λέγει, Ὅτι σὺ, καὶ ἀδελφὰ τὸ

τὸ ἔσοπ. σὺ τῷ Θεοτοκίῳ αὐτῆς. Ὅτε κατήλθες,
 Ἐ δὲ θύς Δόξα σοι Ἰησοῦ Χριστῆ. Ἐ ἀπόλυσις. Αὕτη ἡ
 τάξις Ἐ ἀκολουθ. τελεία. εἰς πᾶσαν τὴν ἑβδ. ταύτῃ,
 ἦγεν εἰς τὸ ἑσπερ. εἰς τὸ ἀπόδ. Ἐ εἰς τὴν ὄρθρον.

Τῆ β'. τῆς δεκάμηνης. εἰς τὴν ὄρθρον.

Μετὰ τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς ἀνωθεν, καὶ τὸ ὅτι
 εἶ ὅσιν ἡ βασιλ. ἀπολυτ. Ὅτε κατήλθ. Ἐ Θεοτοκίον.
 λέγεται ὁ καν. Ἀναστάσεως ἡμέρα, Ἐ ἀπό γ'. ὑπα-
 κὴ τῆ ἦχ. ἀπὸ ε'. κοντάκ. ἀπὸ θ'. ἕξαπος. τ' ἑορτ.
 Εἰς ὄσιν αἰν. αχ'. ε'. ἦγεν. δ'. τῆ ἀναστ. Ἐ δύο τῆ
 πάρα, καὶ δεκάμ. σίχ. ἦχ. πλα. α'. Ἀναστήτω ὁ
 Θεός. Ἐ δόξα Ἐ νυκτὶ εἰς ἑράφην εἰς τὸν ὄρθρον τῆ
 πάρα. Ἐ ὁμοίως εἰς τὰς ἄρας.

Ἰστέον ὡς εἶρηται, ὅτι αὕτη ἡ τάξις Ἐ ἀκολουθία
 τελεία δεκά πᾶσαν τὴν ἑβδ. ταύτῃ εἰς τὸ ἑσπερινόν,
 εἰς τὸ ἀπόδ. Ἐ εἰς τὴν ὄρθρον. χεῖρις, ὅτι καθ' ἡμέραν
 ἀλλάττομεν ἦχ. τῆ γ' κυρ. ἑσπερά εἶσαι ἦχ. β'. τῆ β'.
 ἑσπερά ἦχ. γ'. Ἐ καθ' ἡμέρας ἕως τῆ γ' ἦχ. Ἐ καθ' ἑκά-
 στῆ ἡμέραν εἰς τὴν ὄρθρον λέγομεν τὸ, Ἀνάστασιν Χρι-
 στῆ Θεοτόκοι, μὴ τὸ κοντάκ. Ἀπὸ δὲ τῆ κυρ. τῆ
 δωμά φάλλομεν αὐτὸ πρὸς τῆ πεντηκὸς ἑκατηκῆστω
 ἡμέραν ἀρχὴ τῆ Ἀναλήψεως, ὁμοίως Ἐ τὸ Χριστὸς ἀνέστη
 εἰς τὸ ἑσπερ. Ἐ εἰς πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν. Εἰς τὴν λι-
 τουργ. ἀντὶ τῆ ἑξισαγίας λέγεται Ὅσοι εἰς Χριστὸν. καὶ
 ταῦτα μέχρι τῆς ὠραμονῆς τῆ Χριστῆ Ἀναλήψεως.

Τῆ β'. εἰς τὴν λατ.

Ψαλλ. τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ἔ τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐπὶ κυρ. τῆ ἀγ. Παχα. Πρωκ. εἰς ἀποσόλας. Κοινων. Σῶμα Χειρῶν μεταλ.

Τῆ εἰσ. ἤχ. γ'. ὄλα ὡς ἀνω. Πρωκ. Ο' Θεὸς ἡμῶν. σίχ. Ἐν ἐξόδῳ. Ἡ θάλασσα. Εἰς τὴν λατ. Πρωκ. ἤχ. γ'. Μεγαλῶν. Ο' π' ἐπεβλεψεν. Ἄλλ. ἤχ. πλ. δ'. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου, σὺ ἔ ἡ κιβωτὸς τῆ ἀγιασματός σου. σίχ. ὤμωσε κύριος τῷ Δαβίδ ἀληθειαν, ἔ ε' μὴ ἀθετήσῃ αὐτῷ, ἐκ καρπῶ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ὅτι τῆ θρόνου σου. Κοιν. Ποτήριον.

Τῆ γ'. εἰσ. ἤχ. δ'. ὄλα ὡς ἀνω. Πρωκ. ἤχ. βαρ'. Φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, Φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, ἔ πρὸς ἐχθροί μου. σίχ. Ἐν ἡμέρα θλιψέως μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ἔ ἐκ ἠπατήθην. Εἰς τὴν λατ. Πρωκ. ἤχ. πλ. β'. Μηδίσουμαι. Αἴκουσον θυγάτηρ ἄλλ. Αἴκουσον θυγάτ. τὸ πρὸς ὁπὸν σου. Κοιν. Ἰωτήριον.

Τῆ δ'. εἰσ. ἤχ. πλ. α'. ὄλα ὡς ἀνω. Πρωκ. ἤχ. δ'. Ἐνώπισμα ὁ Θεὸς τὴν προσδοχίαν μου, ἔ μὴ ὑπεείδης τὴν δεισίν μου. σίχ. Πρόχες μοι, ἔ εἰσακούσον μου, ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολογίᾳ μου, ἔ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶν, ἔ ἀπὸ θλιψέως ἀμάρτων. Εἰς τὴν λατ. Πρωκ. ἤχ. δ'. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε. . . Ἐλόγη ἡ ψυχ. ἄλλ. Εἰς ἀποσ. Ἐξομολογή.

λογήσεται οί έρανοί τὰ . Ο' Θεός ένδοξάζ. Κοιν. Σώ-
μα Χριστέ .

Τῆ ε' . έσω. όλα ώς άνω ἦχ. πλ. β' . προκ. ἦχ. βαρ' .
Α' γαπήσω σε κύριε ἡ ίχύς μου , κύριε σερειωμά μου ,
Ε καταφυγή μου , Ε ρύσης μου . ε' χ. Ο' Θεός μου , ἡ
έλπω έπ' αὐτῶ , ύπερασπιστής μου , ἡ κέρας σωτηρίας
μου , ἡ άνπλήρωμα μου . Είς τὴν λειτ. Προκείμ. Είς
πάσαν . Οί έρανοί . Ἄλληλ. Α' γαθόν τὸ έξομ. Τε
άναγγέλλ. εἰς μάργ. Κοινων. Σώμα Χριστέ .

Τῆ σ' . έσω. ἦχ. πλ. δ' . Προκ. Εδωκας κληρόνο-
μίαν , τοῖς φοβημένοις τὸ όνομά σου κύριε . Α' πό τῶν
περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ έπέκραξα , έν τῶ άκη-
διασῶ τὴν καρδίαν μου , έν πέτρα ύψωσίας μου . Είς
τὴν λειτργ. προκ. ἦχ. γ' . Κύριε φωτισμός μου ἡ
σωτήρ μου , τίνα φοβηθήσομαι . ε' χ. Κύριος ύπερασι-
στῆς τῆ ζωῆς μου , άπό τίνος δαλιάσω . Ἄλλ. Ο' κύριος
έβασιλεύσεν δώπρεπειαν ένεδύτατο , ένεδύσατο κύριος
δύναμιν , ἡ περιζώσατο . Καὶ γδ έσερ. Κοιν. Σώμα .

ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ .

Εἰ τὸ έσω. αρχήμιθα ψάλλειν τὸ Εὐλόγιον ἡ ψυχ.
ἡ τὰ λοιπά , ώς έδος. Οὐ σιχολογεῖται τὸ Μακάριε
άνηρ , έως τῆ σαββ. τῆ αγ. πάντ. Είς τὸ Κύρ. έκέκ.
ιδίωμ. δ' . τῆ Θωμά , ἡ Δόξακῶν . τῆ αὐτῆ . Προκ.
Ο κύριε έβασιλ. ζοπ. μόν. ἦχ. βαρ' .

Εσφραγισθήτε τῆ μήματος , ἡ ζωῆ εκ τάφω
άνέτειλας Χριστέ ό Θεός , καὶ τ' θυρῶν κεκλεισμένων
τοῖς

τοῖς μαθηταῖς ἐπέσης ἢ πάντων ἀνάστασις. πνεῦμα
 δὲ θεοῦ δι' αὐτῶν ἐγκαθίζων ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Φιλόδ. τῆ Στεδ. ἕως τῆ κυρ. τῆ ἀζήων
 πάντ. Εἰς τὴν θ'. ὡδ. μὴ τὸ Μεγαλιώα, τὸ συνα-
 ξαρ. τῆ ἀζήα, ὅξ ἔ' ἄλλω τὴν μήμωα ἐκ ἐορτά-
 ζομω ἐν ταῖς τῆ Πεντηκος. Κυριακαῖς. Μετὰ τὴν θ'.
 ὡδὴν, τὸ Χριστὸς ἀνέστη γ'. Δόξακαμνωῦ, κύριε ἐλέησον
 κύριε δὺλόγ. τὸ, Πάτερ ἡμῶν, Γροπ. Ἐ ἀπόλυσ.
 ἕως τῆς αὐτῆς κυρ. τῆ ἀγ. πάντ. ἕκτος ὅπε ἐστὶ τὸ
 Φιλόδιον ἐκ τῆ κανόν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ἀρχόμεθα τὰ σωήθη τῆς Κυρ. ὡς
 ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ φύλλ. 492. οἱ ἀναβάθμ. τῆ ἀ.
 ἦχ. Εὐαγ. τό ἀ. Εὐθ. Οἱ ἕνδεκα μαθ. μὴ τὸ
 Ἀνάστασιν, καὶ τὰ Ν'. καὶ πεντηκος. τῆ ἦχ. Ο' κανὼν
 μόν. τῆ Θωμά. Κοῖτ. Ἡ φιλοφράγμασι δεξιᾷ τὴν
 ζωοπαροχόνσα πλάσθαι ὁ Θωμάς ἐξηρδύνησε, Χριστὸς
 ὁ Θεός. Συμπεκλασμένων γὰρ τῶν θυρῶν, ὡς εἰρηλί-
 θες, σὺ τοῖς λοιπίσι ἀποσόλοις ἐβόασαι, κύριε
 ὑπάρχεις καὶ Θεός μου. Εἰς ὄδ. αἶν. τῆ αὐτῆ ἰδιόμ.
 δ'. Ἐ Δόξακαμνωῦ. Γροπ. Ἐ σφραγισμ.

Εἰς τὴν λαίτ. πορ. ἦχ. γ'. Μ' ἔγας κύριος. Ἀνεῖτε.
 ζήτ. φύλλ. 23. Ἄλλ. Δεῦτε ἀγαλλιασόμεθα τῷ
 κυρίῳ, ἀλαλέξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι ἡμῶν. Σίχ.
 Ὁ π Θεός μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν. Κοιν. Ἐ πάντ. Ἱερουσαλήμ τὸν κύριον.
 ἀνεῖ τὸν Θεόν σου Σιών.

Τῆ

Τῆ αὐτῆ Κυρ. τῆ Θωμᾶ ἕστω.

Προσ. β'. τῆ Θωμᾶ, ἔ προσ. β'. τῆ κ' τῶν ἡμέραν ἀγ. Δόξα τῆ Θωμᾶ. Προκ. Τίς Θεὸς μέγας. Τροπ. τῆ Θωμᾶ, τῆ ἀγ. κ' Θεοῦ. τῆ Τροπαρ. τῆ ἀγ. Εἰς τὸ σῶνθεις Ἀπόδ. Τειάδ. τῆ Πεντηκοσταίς, ἕως τ' Κυρ. τ' ἀγ. Πάντ.

Εἰς τὸν ὄρθ. μ' τὸ ἐξάψαλμ. καὶ Τροπ. τῆ ἕστω. Τειάδ. ἔκ τῆ ἀγ. Καρ. εἰς γ'. τροπ. τῆ Θωμᾶ. Εἰς τῶν γ'. ᾠδὴν, Καθ. τῆ ἀγ. ἔ τὰ καθ. τ' ἐβδομάδος τῆ Πεντηκος. σὺ πῶς σίχ. καθ. ἡμέραν. φύλλ. 62. ἤγειν τὸ προῖτον, τῆ ἀγ. Τὸ β'. τῆ ἀίας. τὸ γ'. τ' ἐβδομ. τὸ δ'. μ'ρτυριακ. τὸ ε'. Δόξα ἔν. τῆς Κυρ. τῆ Θωμᾶ. κ' ἔπος ἀκολεθῆμεν ἕως τῆ σαββ. ἀκατακλίσις. Τῆ δ'. δὲ, κ' τῆ Παρασκυῆ ἐν τοῖς καθίσμασιν, καὶ εἰς τὲς αἰν. τὰ σωφύσμα προσηγῆνται τοῖς ἀνασασίμοις. Εἰς τῶν σ'. ᾠδὴν μ' τὸ Κοῦτ. τῆ καν. ἔ τῆ Τειάδ. Τὸ Ἀνάσασιν Χειρῶ, κ' Ο' Ν'. καὶ Πεντηκ. τ' κυρ. ἕτα τὸ συναξ. ἔ τὰ ἐξῆς. Εἰς τὲς αἰν. δ'. σίχ. ἄν τὸ α'. τῆ ἀνασασίμω β'. τ' ἐβδομ. τὸ δ'. μ'ρτυρ. Δόξα καὶν. τῆ Θωμᾶ.

Εἰς τὴν λατ. τῆ ὅλα Πεντηκος. προκαίμ. εἰς τὲς ἀπος ὡς ἔ τὸ Ο' σοι εἰς Χειρὸν ἱεραπ.

Τῆ παρασκυῆ ἕστω. γ'. ἰδιόμ. τῆ Θωμᾶ, καὶ ἐν προσ. τ' ἀγ. Δόξα κ' τῆ Θωμᾶ. Τροπ. ὡς ἐν τῆ κυρ. ἕστω. εἰς τὸν ὄρθ. ὡς ἕδος τῆς ἐβδομ. μόνον τὰ καθίσματα, καὶ σιχηρὰ εἰς τὲς αἰν. ὅλα τῆ ἀνασασ. Δόξα καὶν. τῆ Θωμᾶ.

ΤΗ

Τῷ σαββ. ἔσπ. προσ. γ'. τῆ ἀνας. ἡχ. β'. καὶ ἐν τῆ ἀγ. Δόξα καὶ. ἤμυροφ. Τροπ. μόνον. εἰς ἡχ. β'. Ὁ δ' ἰσχυρὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τῆ ζύλικα καθελὼν τὸ ἀρσενικόν σκ σῶμα, σιωδόνι καθαρά εἰλήσας, καὶ ἀφ' ἑμασιν ἐν μνήματι κληῶ κηδύσας ἀπέθετο. Ἀλλὰ ξημέρῳ ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δωρέμενῳ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος .

Θεοτοκίον . Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ παρὰ τὸ μνήμα ὄπισθ' ὁ ἄγγελος ἐβόα, τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια . Χριστὸς δὲ ἐκ φθορᾶς ἐδέχθη ἀλλότριον, ἀλλὰ κραυγάζατε ἀνέστη ὁ κύριος, δωρέμενῳ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος .

Εἰς τὸ ἀπόδ. ὡς ἐθ.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὴ τὰ σιωδήθῃ τῆ κυριακ. Εὐαγγ. ἔσπ. δ'. Ἡ μιᾶ. Κανὼν μόν. ἤμυροφ. Εἰς τὴν γ' ὡδ. μὴ τὸ καθ. ἤμυροφ. τὰ καθίσμ. τῆ ἀνας. Κοντ. Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις προσέταξας, τὸν θρῆνον τῆς περιμήτορος Εὐας κατέπαυσας τῆ ἀναστάσεως Χριστοῦ ὁ Θεὸς, τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ σωτὴρ ἐξάνεστη τῆ μνήματός . Εἰς τὴν αἴν. σιχ'. σ'. τῆ ἀνας. Δόξα ἐν. ἤμυροφ. Μετὰ τὴν δοξολογ. μεγ. Τροπ. τῆ ἔσπ.

Εἰς τὴν λαίτ. προσκ. ἡχ. β'. Καυχῆσονται ὅσοι . Ἄσατε . φύλλ. 46. Ἀλλ. Εὐδόκησας κύριε τὴν
 ᾠδὴν

ἦν σε, ἀπέσρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. πχ.
 Ἐλεῖτε ἃ ἀλήθεια σωήντησαν, δικαιοσύνη, ἃ εἰρήνη
 κατεφίλησαν. Κοιν. Αἰνεῖτε.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἐβδ. ἕως τῆς ἀναλήψεως ὄλα συν-
 ἠήθως, ὡς ἐν τῇ ἐβδομ. παρελθέση.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

τὲ παραλύτε.

Τῷ σαββ. ἕσθ. ὡς ἐν παρελθόνῃ σαββ. τῷ
 ἔσοπ. τὲ ἀνας. ἦχ. γ'.

Εἰς τὸ ὄρθ. ὡς ἔθ. Εὐαγ. ἕσθ. ε'. Ὁ Πέτρος. τὰ
 λοιπὰ ὡς ἐν τῇ παρελθόνῃ κυρ. Κοιτ. Τὴν ψυχὴν
 μου κύριε ἐν ἀμάρτιαις παντοίας, ἃ ἀπόποις φράζε-
 σαι δεινῶς παραλελυμένῳ, ἔγειθον τῇ θεϊκῇ σε ὀπι-
 σασία, ὡσπερ ἃ τὸ παράλυτον ἠγειρας πάλαι, ἵνα
 κολάζω σε τωσμήθῃ, οἰκτιρῶν, δόσμοι χεῖρὲς τὴν
 ἰασίν. Εἰς τὸ Δόξα εἰς τὰς αἰν. τὸ τὲ παραλύτ. καὶ
 νῶ γ' πέρυλορημ. Τροπ. Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν λαί. τροπ. τὲ ἦχ. ἀλλ. ἦχ. πλ. δ'.
 Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σε
 παροδύσης με. σ'χ. Ἐλεπὸν με κύριε ὅτι ἀφεινὴς
 εἰμι, ἰασάμε κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὄσα με. Κοιν.
 Αἰνεῖτε.

Τῇ δ'. τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

Τῇ γ'. ἕσθ. ἰδιόμ. δ'. τὸ μεσοπεντ. ἃ Δόξακαμν.
 Προκείμ. Τὸς Θεὸς μεγ. ἀναγνώσμ. γ'. Τροπ. ἦχ.
 πλ. δ'. Μεσέσις τῆς ἑορτῆς διψάσαν μου, τὴν ψυχὴν
 ὄσε-

δυσεβείας πόσπον νάματα. Ὅτι πᾶσι σῶτερ ἐβόησας,
ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω, ἡ πηγὴ τῆς
ζωῆς ἡμῶν δόξασσι. Εἰς τὸ ἀπόδ. ἀντὶ τῆ μεσουκίτο
Τειώδ. τῆ αγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. ψαλμ. πα'. Ο' Θεὸς ἔσι ἐν σωα-
ζωγῇ. καθ. φύλλ. 351. Πεντηκος. τῆ ἀναστα. Ἐ
καν. μόν. τ' με σπεντηκοςῆς. Κοιτ. Τῆς ἑορτῆς τῆς
νομικῆς μεσαζέσης, ὁ ἅ ἀπάντων ποιητής, Ἐ δεωό-
της πρὸς τὰς παρόντας ἔλεγες, Χεῖρὸ ὁ Θεὸς. Δεῦ-
τε Ἐ ἀρρύσατο ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοὶ πρῶσ-
πίπτομω, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμω, τὰς οἰκτιρμὰς σε
δώρησαι ἡμῖν, σὺ γὰρ ὑπάρχεις, πηγὴ τ' ζωῆς ἡμῶν.
Εἰς τὰς αἰν. ἰδιόμ. δ'. καὶ Δόξακαὶ. τ' μεσουκίτ.

Εἰς τὴν λαίτ. πρῶκ. ἡχ. γ'. Μέγας κύριε. Αἰ-
νεῖτε. φύλλ. 23. Ἄλλ. Μνήσθη κύριε. Ο' δὲ Θεὸς.
φύλλ. 33. Κοιτ. Ὁ τρώγων με τὴν σάρκα, Ἐ πίνων
με τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ εἶπεν ὁ
κύριε.

Ταύτην τὴν ἑορτὴν ἀποδίδωμω τῷ σαββ. τῆς
ἐβδόμ.

ΚΤΡ. Δ'. ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τῆς σαμαείδος.

Τῷ σαββ. ἑσπ. ὡς ἐν παρελθόντι σαββ. Δόξα-
κα. τῆς σαμαείτ. Τροπ. τῆ ἀναστ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. μετὰ τὰ σωήθη τῆς κυριακῆς, Εὐαγ.
εἰσθ. ζ'. Τῆ μιᾷ δὲ τῶν σαββ. Καθ. μόν. τ' σαμαείτ.
Κοιτ.

Κοντ. Πίσει ἔλθῃσα ἐν τῷ φρέατι ἢ σαμαρείτις, ἔδεα-
σα τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε. ὡ ποποθεῖσα δαψιλῶς,
Βασιλείαν τὴν ἀνωθεν ἐκληθήσαστο αἰωνίως ἢ αὐοιδι-
μος. Εἰς τὰς αἰν. σιχ'. 5'. τῆ ἀνας. Δόξα καὶ. τῆς
σαμάριτιδος. Τροπαρ. Ἀνας, ἐκ τῆ τάφου.

Εἰς τὴν λατ. πάντα τῆ ἦχη.

ΚΤΡΙΑΚΗ Ε'. ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἦγαν τῆ τυφλῆ.

Τῷ σαββ. ἔσω. γ'. τῆ ἀνας. Ἐ ἐν τῆ κτ' τῆν
ἡμέραν αἰγ. Δόξα καὶ. τῆ τυφλῆ. τροπ. τῆ ἀνας.

Εἰς τὸ ὄρθ. ὡς ἔθ. Εὐαγ. εὐθ. ἢ. Τῷ καιρ. Μαρία
ἑσίκη. Καν. μον. τῆ τυφλῆ. Κοντ. Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμ-
ματα πεπηρωμένῃ, σοι χεῖρὲ προσέρχεται, ὡς
τυφλὸς ἐκ γλυετῆς, ἐν μετανοίᾳ κρωγάζων σοι, σὺ
τ' ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρολαμψον. Εἰς τὰς αἰν. τὰ
τῆ ἀνας. Ἐ Δόξα τῆ τυφλ. Ἐ νυῶ Ὑπερόλογη-
μένη.

Εἰς τὴν λατ. τροπ. τῆ ἦχη. Ἄλλ. ἦχ. πλ. δ'.
Ε' πῖβλεψον ἐπ' ἐμὲ, Ἐ ἐλεησόν με, κτ' τὸ κεῖμα τ'
ἀγαπόντων τὸ ὀνομάσας. σιχ'. Τὰ διαβημάτά με
κατ' ἄδυνον κτ' τὸ λογίον σε, Ἐ μὴ κατακλειδύσα-
το με πᾶσα ἀνομία. Κοιν. Αἰνεῖτε τ' κύριον.

Τῆ γ'. ἡ αὐτῆς ἑβδομ. εἰς τὸ ἔσω. ἀποδίδοται
ἀπολ. καὶ πάντα τῆ ἀνας.

Εἰς τὸ κύριε ἐκεκρ. σιχ'. δ'. ἦγαν γ'. τῆ ἀνας.
Ἐ ἐν τῆ αἰγ. Δόξα καὶ. τῆ τυφλῆ. Τροπ. μον. τῆ
ἀνας.

Εἰς

Εἰς τὸ ὄρθ. καὶ μόν. τὴν Τυφλ. Εἰς τὰς αἰν. ὄλα
τὴν ἀνασ. Δόξα καὶ τὴν ἀναλήψ. Ἐκ τῆς ταύτης τὴν ἡμέ-
ρας, ἀναστάσιμον ἐ ψάλλεται ἕως τῆς Κυρ. τὴν ἀγ.
πάντων .

Τῆ ἑ'. τῆς ἑ'. ἐβδομάδος .

Η ΕΝΔΟΞΟΣ ΑΝΑΛΗΨΙΣ

τὴν κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Τῆ ἑσπ. ἰδιόμ. δ'. καὶ Δόξα καὶ τῆς Ἀναλήψ.
ἑσπ. Ο κύριος ἐβασίλευσ. Ἀναγνώσμ. γ'. Μετὰ τὸ
Νῦν ἀπολύεις τὸν δῆλον σε, ἀρχεται τὸ ξιστάριον .
Τροπάρ. ἡχ. δ'. Ἀνελήψης ἐν δόξῃ Χριστοῦ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, χαροποιήσας τὰς μαθητὰς τῆ ἐπαγγελία τῆ
ἀγίας φιλίας, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς ἀ-
λογίας, ὅτι σὺ ὁ Υἱὸς τῆ Θεοῦ, ὁ λυξωτὴς τῆ κόσμου .
Ἀπόλυσις ἰδιόμ. Εἰς τὸ ἀπόδεικ. Τριώδ. ἐκ τῆ κα-
νόν τῆς ἑορτῆς .

Εἰς τὸν ὄρθ. ἀντίφ. γ' .

Ψαλ μς'. Πάντα τὰ ἔθνη. φύλλ. 300. ψαλ. κγ'.
Τὴν κυρίως ἡμῶν, φύλλ. 270. ψαλ. νς'. Ἐλεησὼν με
ὁ Θεὸς ἐλεησ. φύλλ. 309. Κάθ. Ἀγγέλων θαυμα-
ζόντων . Ἐκ νεότ. ἑσπ. ἡχ. δ'. Ἀνεβη ὁ Θεὸς ἐν
ἀλαλαγμῶ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος . εἶχ.
Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῶν
Θεῶν ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως . τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγ.
Μάρκ. Τὰς καρ. . . . Ἀναστὴς ὁ Ἰησοῦς ἑσπ. γ'. φύλλ.
454. Περσικος. εἰς Δόξα ἐν. ἡχ. α'. Ο εἰς τὴν κόσμου .
Ο κα-

Ο κωνων της εορτης . Εις τες αγν . σωτ . Δόξα κων .
της αυτης .

Εις την λειτουργ . το ξισαγ . προκ . ηχ . βαρυς ,
Τ' ψωδιη οπι τες κωνων ο Θεος , ε οπι πασαν τ' γην
η δόξα σε . στιχ . Ε' τοιμη η καρδια μου ο Θεος , ετοιμη
η καρδια μου , ασομαι , ε ψαλα εν τη δόξη μου .
Αλλ . ηχ . β' . Α' νεβη ο Θεος . Πάντα τα εθνη , ως ανω
εις τον ορθο . Κοινων . Α' νεβη ο Θεος , ως ανω .

Αυτη η εορτη εορταζεται ημερας θ' . και αποδι-
δεται εν τη παρασκευη της Πεντηκοστης .

Τη δε αυτη ημερα της εορτης , εις το εσπερας
προσ . β' . ε' εορτ . ε β' . τε κ' τλω ημεραν αγια . Δό-
ξα κωνων ε' εορτης . Προκ . Ο Θεος ημων . Ε' ν εξοδα .
Γροπ . μόν . ε' εορτης . Εις το αποδειπν . δια το με-
σονυκπιον , Τρωδ . τε αγια .

Εις τον ορθο . τα αυτα Αντηφ . γ' . ε' εορτ . κωνων ,
σωτ . Δόξα κων . της εορτης .

Εις αποδειπν της εορτης , τη ε' . εσπερας ιδιομε-
λα γ' . ε' εορτ . κ' προσομ . εν τε καθ' ημεραν αγια .
Δόξα κων . της εορτ . Γροπ . μόν . ε' εορτ . Εις το αποδ .
τε αγια . Εις τον ορθο . Αντιφ . γ' . ε' εορτ . Κωνων , συντ .
Δόξα κων . της αυτης .

ΚΥΡΙΑΚΗ 5' . ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ .

Τα σαββ . εσπ . β' . τε ανασ . ηχ . πλ . β' . κ' β' .
ιδιομ . των αγ . πατερον . Δόξα κωνων . της Αναλή-
ψεως . Προκ . Ο κυριος ε βασιλευσεν . Αναγνωσ-

μετα γ'. Ἀπολυτ. τῶν ἀγ. πατέρ. ἤχ. πλ. δ'.

Τ' περδεδοξασμῶν εἰ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
φωστῆρας ὅτι γῆς τὸς πατέρας ἡμῶν θεμελιώτας. καὶ
δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντα ἡμᾶς
ὁδηγήτας, πολυδάσπρα γνε δόξασσι. καὶ τῶν Ἀνα-
λήψ. μόνον. Ἀ' νεληφθης Χριστὸς. Εἰς τὸ ἀπόδ. ἐκ τῶ
χαν. τῶ αὐτῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς τὸν ὄρθ. Τροπῆμα τῶ ἀνασασ. Ἐ τὰ τῶ ἑαυ.
Ἐ θροζοκ. τῶ ἀνασασ. Μετὰ τῶν σιμῆθ. σιχολογίαν,
Εὐαγ. Γ'. Τ' φ' χαρ. . . . ἐφάνεφσεν ἑαυτὸν. Πεντηκ.
τῶ ἀναλήψ. Ἐ τῶ ἀγ. πατέρον, Τ' αἰς τῶ ἀγίων πατέ-
ρον φρεσβείαις. Καίνω. Τ' αἰς τῶ θεῶ. Τειφδ. ἐκ
τῆς Αναλήψ. Καρ. τῶ πατέρον. Κοῦτ. μόν. Τῶν πα-
τέρον. Εἰς τὸς αἰν. σιχηρ. δ'. τῶ ἀνας. γ'. τῶ ἀνα-
λήψ. Ἐ ἰδιόμ. ἐν τῶ πατέρον. Δόξα τῶ Ἀναλ. Καίν.
Τ' περδολογημῶν. Μετὰ τὸ Δόξα ἐν Ἰψίς. Τροπ.
μόν. τῶ ἀναλήψεως.

Εἰς τῶν λειταργ. Προκ. ἤχ. δ'. Εὐλογητὸς εἰ
κύριε ὁ Θεὸς τῶ πατέρον ἡμῶν, Ἐ αἰνετὸν, Ἐ δεδο-
ξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὸς αἰῶνας. σίχ. Ὅτι δὲ
καὶ εἰ ὅτι πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, Ἐ πάντα τὰ
ἔργασα ἀληθινὰ, Ἐ ἀθέαι αἰ ὁδοί σε. Ἀλλ. Θεὸς
Θεῶν κύριος ἐλάλησε, Ἐ ἐκέλευσε τῶ γλῶ, ἀπὸ
ἀνατολῶν ἤλις μέχρι δυσμῶν. σιχ. Συναγάγετε ἄν-
τῶ τὸς ὅπας αὐτῶ, τὸς διαπεμδῶς τῶν διαθήκων
αὐτῶ ὅτι θυσίαις. Κοινων. Αἰνεῖτε τὸν κύριον.

ΤΩ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ .

Ζήτει πάντων ἀκολουθίαν, ὡς ἐστὶ ὑπογεγραμμένη
ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποκρέου. ὁμοίως εἰς τὸ ἀπόδειπνον
καὶ εἰς τὸ ὄρθρον.

Η ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ .

Τριῶν σαββ. ὁψὲ ἑσπ. ἰδιόμηναι δ'. Ἀγνοῦντα
τὰ ἔθνη. Κύριε τὸ παναγίον πνεύματος. Βασιλεῦ
ἑσθάνει, τὸ το δυνάσθεται. Δόξα αἰμνῶν, πάλιν τὸ αὐτὸ .
Προσκ. Ο κύριον ἐβασιλεύσῃ. Ἀναγνωσμεν γ'. Τροπ.
ἤχ. πλ. δ'. Εὐλογητὸς εἰ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμεῖς, ὁ παν-
σόφης τῆς ἀληθείας ἀναδείξας, καταπέμφας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἑ δὲ αὐτῶν τινῶν οἰκονομῶν σα-
γνῶστας, φιλάνθρωπε δόξα σοι. Ἀπόλυσι. ἰθά.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριῶν δ'. ἐκ τῆ καν. τῆς ἑορτῆς, Πόν-
των ἐκάλυψε .

Εἰς τὸν ὄρθρον ἀντίφωνα γ'.

Ψαλ. ν'. Ἐλεησόν με ὁ Θεὸς φύλλ. 137. Ψαλ.
ρμβ'. Κύριε εἰσακούσον τῆς προσευχ. φύλλ. 9.
Ψαλ. ρμη'. Αἰνεῖτε τὸν κύριον. φύλλ. 89. Κάθ.
Ἡ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. τὸ ἔκ νεότητι. Προσκ. ἤχ. δ'.
Τὸ Πνεῦμα σε τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσῃ με ἐν γῆ ἀθεία.
Σίχ. Κύριε εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον
τινῶν δεσπῶν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγ'. Ἰωάν. Οὔσης ὁψίας τῆς ἡμέρας ἐκείνη. τέλ.
Ἀντιφώνων κατὰ τὰ κέκρατῶνται. Ἀνάστασιν Χριστῆ
ἐλέγ. Πεντηκοστ. Οὔ τῆς μαθηταῖς. φύλλ. 68. Ἐ

Qq 2

ἀμή-

ἀμέσως ὁ καν. Θ εἰώ καλυφθεῖς. Τὸ Ἀΐγιον κύριον
ἐλέγηται. Εἰς τὰς αἰν. σούτ. Ἐ Δόξα καὶ ἡν. Μετὰ τὸ
ἀπολυτ. τὸ, Ε ἵπωμαυ πάντες.

Εἰς τὴν λειτεργ. Προκ. εἰς ἀπος. ἤχ. πλ. δ'.
Εἰς πᾶσαν τὴν γλῶ. Οἱ ἔρανοι. Ἄλλ. ἤχ. α'. Τῷ
λόγῳ κυρεῖς οἱ ἔρανοι ἐσερεώθησαν, Ἐ τὰ Πνεύματι
τῆ σόματος αὐτῶ πᾶσα ἡδύαμις αὐτῶν. σίχ. Εξ
ἐρανεῖ ἐπέβλεψον ὁ κύριον, εἶδε πάντας τὰς ἡμέρας
τῆ ἀνδρόφων. Κοινων. Τὸ Πνεῦμα σε τὸ ἀγαθόν.

Ε ὁρτὴ ὀκταήμερον.

Τῇ αὐτῇ κυριακῇ τῆ Πεντηκοστῆς ἐσπέρα, ἰδιόμ. δ'.
Δόξα καὶ ἡν. Β ασιλεῦ ἔρανε. Προκ. Τὸς Θεὸς μέγας.
Τροπ. Ε ὑλομητός. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδιον σωήθης
τῆ Πεντηκοσταίης.

Εἰς τὸν ὄρθ. τῇ ἐπαύριον τῆς Ν'. Ἀντίφωνα γ'.
ψαλ. ν'. Ἐ λειπὸν με ὁ Θεὸς κῆ τὸ μέγα. φύλλ. 137.
ψαλ. ρμβ'. Κύριε εἰσάκουσ. φύλλ. 9. ψαλ. λβ'.
Ἀγγαλιᾶθε δίκαιοι. φ. 277. Κάθ. ηχ. πλ. δ'. Οἱ
τῆ σωπῆτος ἔρας. Τριώδ. τῆ ἑορτ. Ἐ καν. τῆ παναγίης
Πνεύματος. εἰδὲ ἔτος ἐκδύρεσκεται, λέγομεν Τριώδ.
ἐκ τέτα τῆ ὠρολογίης ἐξω τῆ χορῆ, Ἐ κανόνα τῆς ἑορ-
τῆς. Εἰς τὰς αἰν. σούτ. Ἐ Δόξα καὶ ἡν. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς πὴν λειτεργ. Προκ. ἤχ. πλ. β'. Σάσον κύριε
Πρὸς σε κύριε. φύλλ. 33. Ἄλλ. ἤχ. β'. Ἐ λειπὸν με
ὁ Θεὸς κῆ τὸ μέγα ἐλεός σε, κῆ κῆ τὸ πλήθος τῆ οἰκ-
τιμῶν σε ἐξάλειψον τὸ ἀνομημάμα. σίχ. Μ ἢ ἀπορ-
ρίψης

ρίψης με ἀπὸ τῆ ποροσώπης σε, & τὸ Πνεῦμα σε τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμῆ. Κοινων. Τὸ Πνεῦμα σε τὸ ἄγ.

Τὰ σαββάτω ἀποδίδομεν τὴν ἑορτὴν. Τῇ ἐν παρασκωῇ ἔσω. φάλλονται πάντα ὡς ποροζέγραπται ἐν τῇ ἑορτῇ. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τειώδ. τῆ ἄγ. τῆ ἡμέρ. Εἰς τὸν ὄρθρον πάντα ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς & εἰς τὴν λατρευρίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Ἀρχόμεθα εἰς τὸ τῆ σαββ. ὁφεί ἔσω. σιχολογῆν τὸ Μακάριον ἀνὴρ, ἦγεν τὸ α'. δόξα ὡς ἔδος. σιχολογῆ δὲ δ'. τεπέσι. β'. τῆ ἀνας. ἦχ. πλ. δ'. & β'. ποροσ. τ' ἄγ. Πάντων. Δόξα, Ἀγγέλοι ἐν ἑραναφύλλ. 178. κηνυῶ τὸ Δογματικόν. Ἀναγνώσμ. γ'. Τροπ. μόν. τ' ἄγ. πάντων ἦχ. δ'. Τὰν ἐν ὄλω πᾶ κόσμω μῆρτέρον σε, ὡς ποροφύραν & βύασον τὰ αἵματα ἢ ἐκκλησία σε σολιταμῆρη, δι' αὐτὰ βοᾶσαι Χριστὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ λαὸ σε τὲς οἰκπρμῆς σε καπάπεμφον, εἰρήνω τῇ πολιτεία σε δώρησαι, & ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸ ἀπόδ. Τειώδ. τῆ ἄγ. πάντων.

Εἰς τὸν ὄρθ. Τροπ. τῆ ἀναςισ. τῆ ἄγ. πάντων, τῆ ἄγ. (διὰ τὸ μεσονύκτ.) & θεοῖ. τῆ ἀναςισ. Μετὰ τὴν σιωπῆ. σιχολογίαν. Εὐαγ. τὸ α'. ἰωθινόν. κ' Ματθ. Οἱ ἑνδεκα. Μετὰ τ' Ν'. πεντηκος. τῆ ἦχη, Τειώδ. τῆ ἀνας. Κανὼν τ' ἄγ. πάντων. Ἀπὸ γ'.

καθ. μόν. τ' ἀγίων. ἀφ' ε'. τὸ Κοντάκ. Ἀπὸ θ'. τὸ Ἅγιος
 κύριος, Ἐξαποσειλ. τὲ ἀνας. Ἐ τῆ ἀγ. πάντων.
 Εἰς ὄν. αἰν. σιχ'. γ'. τὲ ἀνας. Ἐ ἰδιόμ. γ'. τῆ ἀγ.
 πάντων. Δόξα τὸ ὡροῦν ἐωθινόν. ἦχ. α'. Εἰς τὸ ὄρος.
 Ἐ νῦ γ' ἐπιδόλομη. Τροπ. μόν. Τὰν ἐν ὄλω.

Εἰς τὴν λαίβεργ. τροκ. ἦχ. βαρ. τοῖς ἀγίοις
 τοῖς. Περωρόμω φύλλ. 40. Ἄλλ. ἐκέραξαν οἱ
 δίκαιοι, ζήτ. ἐκεῖ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βασιλῆ
 αἰών, μέγας Ἐ φοβερός ἐστιν ὅτι πάντα ὄν. περι-
 κύκλω αὐτῆ. Κοινων. Ἀγαλλιᾶθε.

Τῆ αὐτῆ κυριακῆ ἑσπέρα.

Σ πημερ' β'. τὰ ἀνατολικά ἦχε πλ. δ'. (ἀ ζήτ. εἰς
 τέλ. τῶν ἀκολουθιῶν ἔξω τῆ χρῆ) Ἐ β'. τὲ κατὰ
 τὴν ἡμέραν ἀγίε. Δόξα τῶν ἀγ. πάντων. Τῆ αὐ
 πανηγύρει προσδράμωμεν. Ἀπολυτ. τῶν ἀγ. πάντων
 μόνον. Ἐ ἔτω ἐκτελέμη τὴν αὐτῶν πανηγυρίαν. Εἰς
 τὸν ὄρθ. τὸ σωήθεις τῆ ἀγίε, ἢ τῆς ἐβδομάδος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ, ΚΑΙ ΑΧΡΑΝΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ,

Καὶ αἵματος τῆς Κυρίας, καὶ Θεῆς, καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῆ δ'. ἑσπέρ. μὴ τ' ἑορτήν τῆς ἀγίων πάντων,
Εἰς τὸ κύριε ἐκέκ. στιχ'. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
Ἰδιόμ. εἰς ἦχ. πλ. β'. καὶ τὸ ἐν διασάβητ.

Τὸ μέγα μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθροπήσεως, ὅτι
τὲ δέπνε σινανακειώμικ σε πῆς μύτης φιλά-
θεσπε, ἀνακαλύψας ἔρης, λάβετε ἄρτον ζωοποιόν,
τὲτο με ὅσι τὸ σῶμα, καὶ τὸ αἷμα τ' ἀφθάρετε ζωῆς.
Σκηνὴ ἐπεράνιος ἐδέχθη τὸ ἀνώγειον, ἐνθα τὸ πάχα
Χριστὸς ἐξέτέλεσε, καὶ δέπνον ἀνάιμακτον, καὶ λο-
γκῶ λαφείαν. ἡ τεράπεζα γὺ πῶν ἐκεῖ τελεωθέντων
μυστηρίων, νοητὸν θυπασήριον.

Τὰς χεῖρας ἐξέτεινα, ἐν αἷς τὸν ἄρτον ἔλαβες τῆς
ἀφθαρείας, λαβεῖν τὰ ἀργύρια, τὸ σῶμα πρὸς φίλη-
μα πρεσάγων δολιωδεις, ἐν ᾧ τὸ σῶμα, ἔ τὸ αἷμα
τῆ Χριστοῦ ὑπεδέξα. ἀλλ' ἐαί σοι ὡς φησὶν ὁ Χριστὸς.
Δόξα καὶ νῦν ἦχ. πλ. β'.

Τὸ πάχα Χριστὸς ὅσι τὸ μέγα καὶ σεβάσμιον, βρω-
θεῖς ὡς ἄρτος, τυθεῖς ὡς πρόβατον, αὐτὶς γὺ ἀνή-
νεκτα ἰσῶρ ἡμῶν θυσία. Αὐτῆ τὸ σῶμα ὄσεβῶς, ἔ
αὐτῆ τὸ θεῖον αἷμα, μεταλάβωμεν πρὸς μυστικῶς.
Καὶ μὴ τὸ Φ ὡς ἰλαρόν, ποροκ. ἦχ. πλ. β'.

Q9 4

Μακά-

Μακάριος ὁ στωϊκῶν ὄπι πτωχὸν καὶ πένητα ἐν ἡμέρᾳ
 πονηρᾷ, ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος. σίχ. Ὁ ἐδῶν
 ἀρτεις με ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερυγισμόν. σίχ. Ἐξε-
 πορώετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτὸ. σίχ. Δόξον
 ᾧδάνομον κατέθεντο κατ' ἐμῆ. εἶτα ἀναγ. γ.
 τὸ α'. πῆς ἐξῆδ'ε. Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς μουσῆν, κα-
 ταβάς διαμάχτηρα, ζήτ' ἐν τῇ ἑσπ. πῆς μαζάλ. ε'.
 τὸ β'. Ἡσαῖκ, Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν, ζήτη-
 ἔκει. Τὸ γ'. Ἡσαῖκ, Τὰδε λέγει κύριος σαβαωθ, ὁ
 ἰδὲ συνήσκη ὁ παῖς. ζήτη ἐν τῇ δ'. ὦρα τῆ μαζάλης
 ᾧδασκ. ἐν τῷ Τριώδ'.

Ἄπολυτίκια ἦχ. πλ. δ'. Τῆ δέπνευσσ τῆ μουσικῆ
 σῆμερον ἡμεῖς Θεὸς κοινωνόν με ᾧδᾶλαβε, εἰ μὴ γὰρ τοῖς
 ἐχθροῖς σε τὸ μυστήριον εἶπω, εἰ φίλημά σοι δάσω κα-
 θάπερ ὁ Ἰέσας, ἀλλ' ὡς ὁ λησις ὁμολογᾷ σοι, μνήσθη
 τί με κύριε ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σε.

Καὶ ἄλλο τῆ αὐτῆ ἦχ.

Ἡ τῆ ἀγίε σε σώματος δωρεὰ, ἡ χάρις ἐφώπεν
 ὅσῳ ἀγίε σε μαθητὰς, καὶ ἀποστόλους, καὶ δι' αὐτῶν
 τὴν οἰκουμενίαν πρὸς τὸ ὀρθόδοξον πίστιν ὁδηγήσας, πο-
 λυδάσπραχτε δόξα σοι. πα' αὐτὰ ἡ εἰς τὸ Θεὸς κύριος
 ἡ εἰς τὰς λοιπ. ἀκολουθ. μέχρι πῆς ὀγδόης ἡμέρ.
 Εἰς τὸ ἀπόδ. ὁ καν. ἦχ. β'. ᾧδ. α'. Δ εὔτε λαοί.

Α ῥτος ζωῆς, αἰωνιζέσσης γλυέδωμοι, τὸ σῶμα σε
 τὸ ἄγιον δάσπραχτε κύριε, καὶ τὸ πῆμιον αἷμα, ἡ
 νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Βεβη-

Βεβηλωθῆς ἔργοις ἀτόποις ὁ δ' ἄλαιοις, τῷ σὲ ἀχραν-
 τε σώματος, Ἐθεὶς αἵματος ἀνάξιτον ὑπάρχω, Χρι-
 σὲ πῆς μετασίας, ἥς με ἀξίωσον. Θεοῦ.

Γῆ ἀγαθὴ δόλομηδρὴ θεόνυμφε, ἢ σάχων ἢ βλα-
 σήσασα ἢ ἀγεώρητον, καὶ σωπῆριον κόσμῳ, ἀξίω-
 σὸν με τῶν ζώοντα σώζεσθαι.

ὡδ. γ'. Ἐν πέτρα με πῆς πίστεως.

Δ Ακρύων μοι ὡδ' ἄχα Χριστὲ ρανίδας, ἢ ῥύπον πῆς
 καρδίας με καθαιρέσας, ὡς ἂν ὄσυνιδόπος
 κεκαθαρημένη, πῆς προσέρχομαι, καὶ φόβῳ δέωσο-
 τα, ἐν τῇ μεταλήψῃ τῶν θεῶν δώρον σε.

Εἰς ἄφρον γλυκῶ μοι τῶν πῆς πῆς πῆς, τὸ ἀχραν-
 τὸν σε σῶμα καὶ θεῖον αἷμα, εἰς Πνύματος ἀγίε τε
 κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλεῖν θεοῦ, Ἐ πα-
 θῶν καὶ θλίψεων ἀλλοξίωσον. Θεοῦ.

Ζωῆς τῷ ἀνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, Ἐ κόσμῳ
 καινοτέρων ζωὴν δίδόντος, καὶ με ἀξίωσον νυνὶ ἢ
 ἀνάξιον, μὴ φοβῆ γάσσαται τέτε Ἐ ζήσεσθαι.

ὡδ. δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Η Θέλησας δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς πολυέλεε τυθῆναι
 ὡς φόβατον, διὰ βροτῶν ἀμῆρηματα. ὅθεν
 ἰκατόνωσε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξάλειψι πλημμελήματα.

Θεοῦ πῆς πῆς ψυχῆς με τὰ ζῶματα κύριε, καὶ
 ὄλεν ἀγίωσον, καὶ καταξίωσον δέωσοτα ὅπως κοινο-
 νήσω σὲ τῷ μουσικῷ θεῖς δέπνε ὁ ταλαίπωρος. Ε.

Ἰλέωσαι Ἐ ἐμοὶ τῶν ἐκ ἀπλάγχρων σε δέωσοινα, Ἐ
 τήρει-

τήριμε ἄρρυτον τὸν σὸν ἱκέτιον καὶ ἀμεμπτόν, ὅπως
εἰσδεχόμενοι τὸν νοητὸν μὲρθαίῃν, ἀγάζωμαι.

ὡδ. ε'. Ο' τέ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς θεέτης Χειρὲ, γλυέσω δὴ τὰ δ' ἔπειτα δ' ἔ-
λω σε, ἔγω ἔμοι μόνον ὡς ὑπέχε, ἰδὲ γὰρ τὸ
σῶμα τρέφω σε τὸ θῆν, ἔπινω τὸ αἷμα σε.

Λόγε Θεὸς ἔθεε, ὁ ἀνθραξ γλυότω τὸ σῶμα
εἰς φωτισμὸν τὰ ἔσκοπο μὲν ἔμοι, ἔκαθαρισμὸς τῆς
βεβηλωθείσης ψυχῆς με τὸ αἷμα σε. Θεοῦ.

Μαρία μήτηρ Θεοῦ τῆς δωδίας τὸ σπῆν σπῆνωμα,
ταῖς σαῖς δ' ἄχαῖς σκεῦθαι ἐκλεχθῆς με ἀπέργασαι,
ὅπως τῆς ἀγιασμάτων μετέχω τὸ τόκος.

ὡδ. ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῦψ ψυχῶν, ἔκαρδιαν ἀγίασον, σῶπερ, ἔ
τὸ σῶμα με, καὶ καταξίωσον, ἀκατακείτως
δέσποτα, τοῖς θρικτίς σε μυσθείοις θεοσέρχεσθαι.
Ξενωθήην παθῶν, ἔτ' χάριτος, χοῖν σὲ θεοσθήκην
ζωῆς τε ἀσφάλειαν, δεχθῆς τῆς μεταλήψεως τῆς ἀγίαν
Χριστὲ μυσθειῶν σε. Θεοῦ.

Ο' Θεὸς Θεὸς λόγος, ὁ ἀγιθαι, ὅλον με ἀγίασον ἁπο-
σπερχόμενον νῦν, τοῖς θείοις μυσθείοις σε, τῆς ἀγίας
μητρὸς σε δέησει.

Καθ. ἦχ. πλ. β'.

Τὰς ἀνομίας με πάριδε κύριε, ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς
ἔτι καρδιαν με καθαρίσον, ναὸν αὐτῶν ποιεῖν τὸ
ἀχράντε σάματός σε, καὶ αἵματος, μήμε ἐξεδενώ-
σης

σης ἀπὸ τῆ σᾶ προσώπῃ, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα
ἔλεος. (ἀνευ τῆ συναξ.)

ὡδ. ζ'. Εἰκόσις χυσιῖς.

Πηγὴ ἀγαθῶν ἢ μετὰληψις Χριστὸς τῆ ἀθανάτου
σε νῦν μυστηρίων, χυσιῖται μοι φάσις ἔ ζωὴ
ἔ ἀπάθεια, ἔ πρὸς ἀρετῆς θειότερας προκοπὴν, ἔ
διδόσιν ὑπόζυγος, μόνε ἀγαθὴ, ὅπως δοξάζωσῃ.
Ρυθμὴν παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, ἔ ἀναγκῶν ἔ πάσης
θλίψεως. τρέμω ἔ πόθω προσόντα σὺ δέξαι, μετ'
δύλαβείας φιλάνθρωπε, σᾶ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ
ἔ θείοις μυστηρίοις, τῆ ψάλλειν σοι, δόλορητος εἶ ὁ
Θεὸς ὁ τῆ πατέρων ἡμῶν. Θεοδ.

Σωτήρα Χριστὸν ἢ τρεῖς ἑσὶ ἡμῶν γένεσθαι θέλωσθε,
ἐκδυσωπῶσῃ νῦν ὁ δᾶλος σε τῶν καθαρῶν ἀκάθαρ-
τος, μελλοντάμε νῦν τοῖς ἀχραντοῖς μυστηρίοις προ-
σέρχεσθαι, καθαρῶν ὅλον ἀναδέξω μολυσμῶ σαρκὸς
καὶ πνεύματος.

ὡδ. η'. Ἦν ἐν καμίνω τῆ πύρρι.

Τῶν ἐρασιῶν ἔ φρικτῶν, ἔ ἀγίων σε Χριστὸ νῦν
μυστηρίων, ἔ τῆ θεία σε δέπνῃ καὶ μυστικῆ κοι-
νωνῶν χυσιῖται, καὶ με καταξίωσον τὸν ἀπεγνωσμένον
ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ με.

Ἦν τὸ σὸν καταφυγὴν ἔ δόπλαγγίαν ἀγαθὴ κερ-
ζῶ σοι σόβω, ἐν ἐμοὶ μόνον σῶτερ, καὶ γὰρ ὡς ἔφης ἐν
σοι, ἰδὲ γὰρ παρῶν τῶ ἐλέει σε, τρέφω σε τὸ σῶμα,
ἔ πίνω σε τὸ αἷμα. Θεοδ.

Θεοδ.

Φείτω δεχόμεθα τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῆναι ὡσεὶ κηρός
 ἢ ὡσεὶ χόρτος, ὡ φρικτὴ μυσηίς, ὡ δ' ἀπλαγχίας
 Θεῶ. πῶς θεία σώματος ἢ αἵματος ὁ πηλὸς μετέχω,
 ἢ ἀφθαρτος ποιῆμα.

ᾠδ. θ'. Α' νάρεα γλυήτορα.

Χριστὸς ἐστὶ γλύσαθε, ἢ ἴδετε ὁ κύριος δι' ἡμᾶς καθ'
 ἡμᾶς γὰρ πάλαι γλυόμεθα, ἀπαξ ἑαυτόντε προ-
 σάξας, ὡς προσφορὰν πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰ σφαζιά-
 ζεται, ἀγιάζων ἑδὺ μετέχοντας.

Ψυχῶ σου τῷ σώματι ἀγαθήν δέσποτα, φωπι-
 θεῖν, σωθεῖν, γλυοίμην οἶκος σε, τῇ ἡμῶν μυσηίων
 μθῆξει τῶν ἰερέων, ἔνοικόν σε ἔχων σου πῦρτι καὶ πνεύ-
 ματι, βεργέτα πολυέλεε.

Ὡς πῦρ γλυοθήτω μοι, ἢ ὡσεὶ φῶς τὸ σῶμα σε ἢ
 τὸ αἷμα σωθή με τὸ πμιώτατον, φλέγον ἀμρπίας
 τλῶ ἕλην, ἢ ἐνπρεσῶν παθῶν τὰς ἀγάνθας, ἢ ὅλον
 φωτίζον με προσκυφν σε τλῶ θεότητα. Θεῶτ.

Θεὸς σε πομάτωται ἐκ ἡμῶν ἀγνῶν αἰμάτων σε, ὅθεν
 πᾶσα ὑμῆσε γλυεὰ δέσπονα. νόωντε τὰ πλήθη δε-
 ξάζει ὡς δ' ἐκ σε σαφῶς καπιδόντα, τὸν πάντων δεσ-
 πόζοντα ἐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Εἰς τὴν ὁρθρὴν Ἀντίφ. γ'. ψαλ. κα'. Ο' Θεός. φύλλ.
 266. ψαλ. μ'. Μακάριος ὁ σιωπῶν. φύλλ. 292.
 ἢ ψαλ. ρί'. Εξομολογησῶμα. φυλλ. 387. ἐκφων.
 Μνεῖαν ἐπιπίσ. Καθ. ἡχ. πλα. δ'.

Ἄρτον ἔφαγην ἀνθρώπος ἀγγέλων πάλαι Ἰνεφῆλ
 Σινᾶ

Σινᾶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτύπε δ' ἐτὼ ἀλήθειαν σὲ Χριστὲ,
ἦλθες γὰρ πληροῦσαι τὰ πάντα. εἰς βροτοὺς ἔθευ τὸ σῶ-
μα σε. πρὸς ἐν ἀγαλλιάσῃ αἰεὶ σὲ δοξάζουσι.

Ἐκ νεότητός μου. ἔπειτα *πρωκ. ἦχ. πλα. β'.*
Μακάριος ὁ σωματῶν ὄπι πτωχὸν καὶ πέννητα ἐν ἡμέ-
ραι ποιητῶν ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος. *σίχ.* Οἱ ἐδίων
ἀρτες μου ἐμεγάλυνον ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν, σὺ δ' ἐ-
κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνασησόν με, καὶ ἀναποδώσῃ
αὐτοῖς. *Ἐ δὲ αἰχ. κ' Ἰωάνν.* Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς
τὸς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰσδαίαις, ὁ τρώγων μου.
πελ. τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἶωνα. *ζήτει ἐν τῇ β'.*
ἢ δ'. ἐβδ. *Ἐ ὁ Ν'. δόξα ἦχ. β'. Σ ἄμα Θεῶν λόγος,*
κ' τὸ πάνπμον αἶμα δ' ἀλάφον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων. κ' νῦν τὸ αὐτὸ. εἶπα ὁ παρθὸν καν.

ῥδ. α'. ἦχ. β'. Δεῦτε λαοὶ ἄστωμεν.

Βλέπε ψυχὴ τάλαινα, Χριστὸν θυόμνον ὄπι τῷ
θεῶν τεάπεζαι, *Ἐ μὴ τοῖς φίλοις σε, πρῶσε-*
κῶς θαλέξης, καὶ Θεὸν παροξύνης πολυαμάριτες.
Ἐν ἐρανώ ἀγγελοὶ φόβω παρείσανται, καὶ σὺ ψυχὴ
ταλαίπωρε, ἀφόβως ἔσηκας, μετεωριζομένη βλέπε-
σα τὸ σωτήρα Χριστὸν θυόμνον.

Ποῖα ψυχὴ βλέπεσα, ἢ ποῖος ἀνθρωπος ὄρεῖν
τὰ νῦν τελέμενα, Χριστὸν θυόμνον, ἱερῆς λειτουργῆ-
τας ἐδοξάζει ἐν φόβῳ τὸν μελιζόμνον.

Τὰ χρεβίμ φόβῳ καὶ τρέμῳ παρείσανται, τὰ σε-
ραφίμ δοξάζουσι, τὰ δ' ἀπ' ἑρῆγα συγκαλύπτονται
φόβῳ.

φόβῳ, ἡμῶς δὲ παρεστῶτες ἐδὲν δεδοικαμεν.

Δόξα καὶ νυῖ.

Ὅτ' ἐπατρὸς λόγος σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σε, παρθενο-
μήτορ ἄχραντε, ἡμᾶς ἀνέπλασε σαρκωθεὶς ἐκασίως,
Ἐθείας μεταχθὲν σε σαρκὸς πεποίηκεν.

ᾠδ. γ'. Σπέρωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε.

Α' Εἴωσον ἡμᾶς τῷ σῷ σώματος, σωτήρ μὲ μεταχθὲν
ἀκατακρείτως, Ἐτῷ αἵματος τῷ πνίξ σε, Ἐ
δοξάζειν τῷ σὶν νυῖ ἀγαθότητα.

Μὴ ὡσπερ αἰετοὶ ἐπὶ τῷ πτώματος, τῷ λόγῳ, συνα-
χθῶμεν ὡς ἀδελφοίμῃς, ἵνα μὴ τῷ ἀνεξίκακον παρορ-
σωμεν ὄντως οἱ ἀνάξιοι.

Συνέπεισον ἡμᾶς εἰς τῷ φόβον σε, σωτήρ μὲ, καὶ τῷ
θείῳ σε ἀγίαν λειτουργίαν, καταξίωσον, μὴ φόβος πολ-
λῷ ἐκτελέσαι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νυῖ.

Ε' Θέωσας ἡμᾶς τῷ θείῳ τόκῳ σε παρθένε, τὸν Θεὸν
ᾧ ὑπεδέξω ἐν γαστρίσιν σωματέμενον, ἔτῳ σάρκα
ἡμῶς νυῖ ἐστίμεν.

Καθ. ἡχ. α'. Θεός Ἦ ὄν τάφον σε σωτήρ.

Ὀλίμνας καὶ πηγὰς, Ἐθαλάσας ποιήσας, Ἐπείνω-
σιν ἡμᾶς ἐκπαυδύων ἀείψην, Ἐνίπῳ ζωσάμεν
μαθητῶν πόδας ἐνίψε ταπεινέμεν, Ἐσβολῆ δι-
σπλαγγχίας, Ἐὑψάν ἡμᾶς ἀπὸ βαράθερον κακίας
ὁ μόνος φιλένθερον.

ᾠδ. δ'.

ὡδ. δ'. Ε' λήλυθας ἐκ παρθένου ἐ φέρει.

Σ Τὰ μὲν πάντες μὴ φόβου καὶ τρόμου, τὰ ὄμματα δὲ
καρδίας ἔχοντες πρὸς τὸν σωτήρα, κραυγάζοντες
σείριξον, σιπέσον ἡμᾶς θεὸς τῶν ὅλων εἰς τὸν φόβον σε.
Ὁ βασιλεὺς γὰρ τῶν ἀπάντων προσέρχεται σήμερον,
ἀγάζων ἀπαντας ἐν τῇ εἰσόδῳ ὡς ἀσπλαγχνος, σὺ
δὲ τὸ βλέπεσα, ἐχαλινῆσα τὴν φόβῳ ἀμάρταν
νισα.

Μηδὲς ἡμῶν τῶν ἐνταῦθα ἐσώτων ἑλπίσειν ἐξελ-
θεῖν τὸ σῶλον, πρὶν ἂν τὴν θεῖαν τελέσωμεν λειτουργίαν.
τὸ δὲ ὁ μὴ ποιῶν, ἀδελφοί μου ἡδὴ κέκριται.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἡ ἀμπελος ἡ τὸν βόξιν τὸν θεῖον βλασήσασα,
ἀσπόρος σὺ πέφυκας, θεογενῆτορ πανάμωμος, καὶ
ψυχᾶς κατὰ φρανας τῶν ἀσεβῶν θεοτόκον δοξαζόν-
των σε.

ὡδ. ε'. Ὁ τὸ φωτὸς χωρητὸς.

Φρίξον ψυχὴ ταπεινὴ, παρισταμένη τῷ Θεῷ βλέπε-
σα τὸ φοβερόν ἐ ἀρχαῖον σῶμα Χριστοῦ, ἐν ξαπέ-
ξῃ ἀπὸ ἱερέων σεπτῶν μελιζόμενον.

Ὁ ἱερεὺς ἀδελφοί, ἀνχένας κλίνας τῷ Θεῷ δέεται ἕως
ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ ἐσῶτες ῥεμβόμεθα τὸν νῦν, ματαίοις
φρονήσι βίαις πῶσισι.

Εἰπέ μοι ἄνθρωπε, σὺ τὸν μῆρκαίτην τὸν φαιδρὸν
δέξασαι μέλλων, νυνὶ ἐσῶς γελεύεις προσέρχεται,
Χριστοῦ γὰρ ὑπάρχει τὸ μέγα μυστήριον. Δοξα καὶ νῦν.

Ε' ν

Ἐν τῇ ὑλώδι γαστρὶ τὸν φύσιν ἀΰλον, σεμνὴ τέτοκας
 ὑποφυῶς, καὶ τῆτον παρθένη σαρκώτατα, ἡμῶς τῆς
 θείας μετέχεν σαρκὸς ἀζήωσον.

ὡδ. σ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμαῖ.

Βασιλεῖ ὀπιηάριω καὶ ἀρχεσι φόβῳ παριστάμεθα, ἐν-
 ταῦθα δὲ ἀδελφοὶ ἐσῶτες ἐπιτομέμεθα, βλέ-
 ποντες τὸν τὰ πάντα θεῖα δυνάμει δεατόζοντα.

Μετὰ φόβῳ Ἐ τρέμει προσέλωμεν, πάντες νῦν τὸ
 ἄγιον σῶμα δεξόμεθα, Χριστῷ Ἐ τὸ πανάγιον, καὶ
 πανάχραντον αἶμα, καὶ τίμιον.

Τὰς ὀχλαειπέρας καὶ θείας σοὶ δέωστα, προσάγο-
 μεν φωνὰς οἱ δόλοισι, ὅτι ἡμῶς ἡξιώστας μεταχθῆν
 τὴ πμίε σε σώματος. Δόξα καὶ νῦν.

Ἡ σικνή ἡ ἀγία σὺ πέφυκας, δέωσινα πανάμωμε,
 ἐν σοὶ γὰρ κύριος σωματωθεὶς ἀνέπεσεν, ὡσπερ ἄρτος
 τῷ κόσμῳ καλέμεντο. Κοντάκ. ἦχ. β'.

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ παροδότης κρυφῶς
 αὐτὰς ἐκτένει, καὶ λαμβάνει τὴν πμὴν τὴ πλάσματος
 οἰκείας χερσὶ τὸν ἀνθρώπον, καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν
 Ἰέδας ὁ δόλος, καὶ δόλιτο. ὁ οἶκος.

Τῇ μουσικῇ χαπέξῃ ἐν φόβῳ προσεγγίσαντες, πάντες
 καθαρὰς ταῖς ψυχαῖς τὸν ἄρτον ὑποδεξόμεθα,
 συμπρωμερόντες τῷ διδασκάλῳ, ἴδωμεν καὶ τὰς
 πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν, καὶ ποιήσωμεν
 ἅπερ κατέδομεν, ἀλλήλων ἑσὺ πόδας νίπτειν, ὅπως
 φίλοι κυεῖτε γλυκύμεθα. Χριστὸς γὰρ ἕως ἐδίδαξε τὰς
 αὐτῶν

αὐτὴ μαθητὰς, ἀλλ' ἐκ ἡκιστα, Ἰδέσθαι ὁ δ' ἔλος καὶ
δόλιϑ.

ὡδ. ζ'. Τὰ χερσὶν μιμέμενοι παῖδες.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταμόνας πλάσας τὰς νε-
φρὰς ἡμῶν, ἔ τὰς καρδίας κύριε γινώσκων, ἔ τὰ
ἀδυναμίας τῆς σαρκὸς, μὴ μνησθῆς φιλάνθρωπον ἡμῶν
τὰς ἀμερτίαις ὡς ὑπεράγαθος, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δε-
δοξασμένϑ εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Προσέλθωμεν πίστι, καὶ φόβῳ προσέσωμεν, ἵνα
ἀξιωθῶμεν, ἀκατακρίτους προσψαύσασθαι τὴν Θεῶν
σώματος τῆ Χειρῶν, καὶ αἵματος τῆς πίστεως αὐτῆ. πη-
γὴ γὰρ ζωῆς ἀληθοῦς καὶ ἀδαπάνητος. βεβῶσι καὶ πό-
σις ἀγιασμέ ὅσι τὸ τελέμενον.

Οἱ κατηχέμενοι τάχος προσέλθετε, εἰς ὁ ἱερῶν προ-
τρέπει, μὴ διαλογίζεσθαι πρὸς ἀλλήλους. ἐνθάδε
φεικτὸν γὰρ ἀδελφοὶ καὶ φοβερὸν ὡς ἀληθοῦς, τὸ τε-
λέμενον ὅσι, προσέχωμεν αὐτοῖς φόβῳ σοιχημέμενοι
ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος εἰς πάντας τὰς αἰῶ-
νας.

Δόξα καὶ νῦν.

Εδέξω ἐν μήτρᾳ σε, παρθενομήτορ, λόγον τῆ προά-
νάρχου πατρὸς, καὶ ἔσωμάτωσας ὡς αὐτὸς ἠυδοκῆσε,
καὶ πάντας δέσποινά τῆς αὐτῆ ἀξιώσον τυχεῖν σαρκὸς
μετέχων παράμωμε, ὁ ὑπερύμνητος, ἔ δεδοξασμένος
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ὡδ. η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυθῆς

ΠΑτέρα κρίζεις ἔ βοᾷς παρεστῶτα ὡ ψυχῇ πρὸ παντεπόπτη, μηδαμῶς ἐκπληρεῖσαι αὐτὸ τὸ πρῶταγμα. ὑὸς γὰρ γήσιος ταλαίπωρε, βλέπε ἄπερ λέγεις μὴ κατὰδικαθεῖση.

Χεῖρὸς ἐντέλλεται ἡμῖν, ἔ διδάσκει ἀδελφοὶ ἀλλήλους πάντα ἀγαπᾶν, ἔ φοβεῖσθαι αἰεὶ τὸν θάνατον, ἔ πίστι αὐτὸ πανάχρηστον σῶμα, ἔ τὸ αἷμα δέχεσθαι εἰς αἰῶνας.

Μηδὲ εἰς ἐνταῦθα ἀδελφοὶ, εἰσπέτω ἔχθραν ἔχων πρὸς πλησίον, ὁ γὰρ ταῦτα ποιών τριῆτος ἐστὶν ὡς ἰέδας, καὶ ὅλως ἀνάξιτος Θεὸς, καὶ τῆς δόξης καὶ θείας κοινῆς.

Εὐλογ.

Ο Θεὸς ἄρτος τῆς ζωῆς ἐν γαστρίσιν ἀληθῶς θεογονητόρ, ὅξ ἔ ὠφθη, φυλάξας ἀδελφώβητον τὴν νηδύν σου τὴν παναμώμητον, ὅθεν ὡς ἔσοφόν σε ὑμνεῖμεν εἰς αἶνόν αἰῶνας.

ὡδ. θ'. Αἰνῶν ἡμετέροις ὑὸς Θεός.

Τὸ δῶρον προσφερόντες εἰάν μηδαμῶς ἔχοντες, ἔχθραν πρὸς τὸν πλησίον, πρὸς τῆτον ἀδελφῶν καὶ ἔ δὲ ἀλλαγῶν προθύμως ὡ ἀδελφοὶ, ἔ ἔταος τὸ δῶρον τὸ Θεὸν δεξώμεθα, μὴ φόβος ἀγαλλόμενοι.

Ηγίασας δέσποτα ἡμῶν τὸν νῆν ὡς ἀπλαγχτος τὴν ψυχῶν, ἔ τὸ σῶμα ἐπιφοιτήσῃ σε, δεῖ τῆ ἀρετῆν τε σε λόγε σῶματος νυῖ, καὶ αἵματος Θεός, διό σε δοξάζομεν, ἔ πσῶς δοξολογῆμεν σε.

Η' ἔξίω-

Ἡξίωτας κύρει ἐμὲ τὸ Θφον σῶμα σε, Ἐ τὸ τίμιον
 αἷμα χερσὶ καὶ χεῖλεσι βερυπωμένοις σωτήρικα δέξα-
 σθαι νῦν, τί δὲ προσενέγκω ἀντάξια δέσποτα τῆ
 πολλῇ μακροθυμίᾳ σε. Δόξα καὶ νῦν.

Θεὸν τὸν ἀσώματον, γαστρί σε σωματώτατα, ἀπε-
 κύνσας τὸν διπλῆν ταῖς φύσεσι, Ἐ τὲς ἐκτακέντας
 τῆ δέψῃ μητρὶ ἀγνῆ ἀγία, πανάνθως ἐπέπλησας, δέ-
 σποινα μεγαλόνομον τὸν τόκον σε.

Ἐξαπος. ὦρός, γυναικίως ἀκντ.

Φρικτῆς οἰκονομίας σε Χειρὲ τελῶν μυθήειον, σῶ-
 μα καὶ αἷμα τὸ Θφον, προστέθεικας βιωχέαν, ὁ
 ἐν μεταχῶν Ἰέδας, καὶ πωράσκειν ἐκ ἑδφσεν, ἐκ-
 σίως θυόμορον, ἀλλὰ τῆς τέττε με βύστα φυλαργυ-
 είας οἰκίρμων. Θεοτ. ὁμοίως.

Τῆ ἐκ πατρὸς ἀμήτορος, καὶ ἐκ μητρὸς ἀπάτορος,
 σὲ τὸ σωτήριον πάθος, σὺν τῇ ἐγέρσῃ δοξάζω, σὺ
 δέξασθαι τῆ δυνάμει, καὶ ἐλθε εἰς τὸ σῶσαι με, ἵνα
 ἐμὲ προσβύωσαν, τὴ σὺν κηύσασαν ἔχων, ὁ ἀναστὰς
 ἐκ τῆ τάφου.

Εἰς τὲς αἰν. σὺντ. ἡχ.β'. οἶκος τῆ βφρ.

Αἰν. Νάμνησιν πισοῖ, ἐκτελῆντες τῆ δείπνης, τῆ μυ-
 στικῆ συμφώνως τὸ δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῶ ἀνα-
 βοήσωμον.

Τοῖς μύσαις ὁ Χριστὸς, συνεδίωκ τὸ πάχος, λαβῶν
 ἄρτον καὶ κλάσας, τέτοις παρέχε φήσας, τὲ το ὅτι
 τὸ σῶμα με.

Ποτήριον λαβὼν, Χειρὸς τοῖς μύσαις ἔφη, πίετε τὸ
πάντες τὸ ποτήριον φίλοι τὸ το ὅτι τὸ αἷμα μου.

Δέσπονα ἀγαθὴ, καὶ μήτηρ τῆς Ὑψίστης, μὴ παύσῃ
δυσωπῆσα, μὴ τῆς ἀποστόλων ἰσχυρῆς ἡμῶν τῆς δέλων
σε.

Δόξα καὶ νῦν ἡχ. β'.

Σήμερον ἐπέδοθη ἐν ἡμῖν τὸ θεοῦ τὸ σῶμα.

Σήμερον εἰς πόσιν εἰσάγεται τὸ αἰδέσιμον αἷμα.

Τὰς αἰσθησὶς τῆς ψυχῆς καὶ τὸ σῶμα τὸς, μολυσμῶν
τῶν σαρκικῶν, καὶ ὀρέξεων.

Καθαίρειν λαμπρύνειντε χεῖρισον, ἀρετῶν δωρεαῖς
τῆς τῶν πνεύματος.

Ἡμεῖς δὲ οἱ καθαρθέντες βοῶμεν. Τὸ εἰπωμεν πάντες.

Εἰς τὴν λατρίαν. πορ. ἡχ. βαρὺς.

Οἱ ἄρχοντες σωθήθησαν ὅτι τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ κυρίως καὶ
καὶ τὸ χεῖρ ἑαυτῶν. εἶχ. Ἰνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ
λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ. Ἀλλ. ἡχ. πλα. β'. Οὐκ εἰδὼν
ἄρτες με ἐμεγάλωσεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν, σὺ δὲ κύ-
ριε ἐλέησόν με, Ἐ ἀνάστησόν με, Ἐ ἀνταποδώσω αὐτοῖς,
εἶχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ὅτι τὸ αὐτὸ, κατ'
ἐμὲ ἐμεθύειζον πάντες οἱ ἐχθροί μου.

Κοινων. Οὐ τρέφων με τὴν σάρκα, καὶ πίνων
με τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸ ἴσω. πορσομ. β'. Ἐκ τῆς
παρθένων ἡχ. β'. Οὐκ ἐκ τῆς ξύλης.

Δεῖπνον πορ τὸ πάχα μουσικῶν, ὄφον ἐκτελῶν συ-
κεδίφ, τοῖς μεθισταῖς ὁ Χριστὸς, σῶμα τὸ πανάγιον
μετα-

καταδιδὸς εἰς ξοφλῶ, ἔ ποπίειον αἵματος αὐτοῖς
 παροελζων, τέτοις παρὸς καθάιρεσιν τῆς ψυχικῶν,
 μολυσμῶν, ὅθεν κόνωνες καὶ τὲ πάθεις, κῆ τῆς ἀνα-
 σάσεως τέτες, ἔ τῆς θείας δόξης καταξίωσον.

Π Οἷδας ἀποπλιῶμα μαθητῶν, κλίνας τὸν ἀρχά-
 να ὁ πάντων δημιουργός ἔ Θεός, τύπον ταπει-
 νώσεως ὑποδακνύων αὐτοῖς, ἔ παρὸς πᾶσαν ὀπίβα-
 σιν, τὰς πόδας σπείζων, δρέκοντος πατεῖν αὐτὸς,
 τὲ νοιτὲ κεφαλῶ, ἅμα ἔ ἀόκνως κηρύττειν πᾶσι
 τῆς σαρκὸς σε τὰ πάθη, καὶ θαυματεργίας σε φι-
 λάνθερον.

Δ Εὔτε παροκαθάραντες πηροῖ, σῶμα ἔ ψυχῶ τὰ
 κυρίῳ παροεπιμύστωμα, ὡπαρ καταγῶγιον τὰς
 διανοίας ἡμῶν, ἔ παρὸς δειπνον ἐράνιον αὐτὰ συγκε-
 εἰδέντες, πάντες κοινωνήσωμα τῆς μυστηρίων αὐτῶ,
 ὅπως ἔ τῆ δόξης ἐκείνης, σύμμορφοι, γηρόμορφοι, ἅμα
 ἔ τῆς ἀνασάσεως ἐσώμεθα.

Καὶ παροσ. β'. τὲ κῆ τῆ ἡμέραν ἀγ.

Δόξα καὶ νυῶ ἦχ. πλα. δ'.

Τὸν ἄρτον ἡυλόγησεν, ὁ ἄρτος ὁ ἐξέν. Θ, ἔ ἀναδεί-
 ξας Χριστὸς τὰς γηυνήτοις, λαβῶν ἔ ποπίειον τοῖς μα-
 θηταῖς ἐδίδα, λαβετε φαγετε ζωῶν, πίση πίετε τὸ
 αἷμα, κειωθὲν τῆς θεοπνύσεσ πηρῆς.

Τραπαρ. Τὲ δειπνε σε, τὲ τὲ ἀγ. καὶ θεοτοκ.
 Ο' καρπὸς τὲ πνύμ. φύλλ. 44. Εἰς τὸ ἀπέδ.
 Γεωφδ. τῆς ἰορτ. ἀλλὰ ποντες τὰς ὡδαῖς, ἦγεν ἀν

λέγουμε τὴν ἠ'. Ἐ τὴν θ'. ἀδὼν, ἀλλὰ εἰς τὴν β'.
 ἡμέραν τ' ὀκτατημ. λέγουμε τὴν γ'. τὴν ἠ'. Ἐ τὴν θ'.
 εἰς γ'. ἡμέραν, τὴν δ'. τὴν ἠ'. Ἐ τὴν θ'. κὴ ἐμοῦ
 καθεξῆς. Τὰ ἀνατολικά τῶν Κυριακῶν, ζήτα εἰς
 τέλος ἀπάσης τῆς ἀκολουθίας.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Ἐν ταῖς θείαις κὴ ἱεραῖς λειτουργίαις.

Τῆς δευτέρας ἡγ. πλ. β'.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἑρακῶν, κὴ καθαροτέραν λαμ-
 πηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυξωσα μὲν ἡμᾶς ἐκ
 τῆς κατάρας, τὴν δέσποιναν τῶν κόσμων πάντες ὑμῶν
 σωμῆν.

Ἐπὶ τῶν πολλῶν με ἀμάρτων, ἀσθενὲς τὸ σῶμα, ἀσθενὴ
 καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς σὲ καταφύγω τὴν κεραι-
 πομῆν, ἵνα μοι βοηθήσῃς ἐν ἄρα κείσεως.

Ἐ ἀγίε πατέρε ἡμῶν μεγάλε Βασιλ. Ζήτη φύλ. 239.

Ἐ ἐν ἀγίοις πατέροι ἡμῶν Ἰωάννε τῷ Χρυσόσομῳ.

Τῶν ἀρχιερέων τὴν καλλονῶν, τὸ πάγκρυσον σῶμα
 τῆς σοφίας τὸν ποταμὸν, Κωνσταντίνε πόλεως μέ-
 γαν πατριάρχῳ, Χρυσόσομον τὸν Θεῶν ὑμνοῖς τιμή-
 σωμῆν.

Ἐ ἀγίε Νικολάε.

Ὁρφανὸν προσάτησε κὴ χριστὸν, πεινῶντων τροφέα,
 πεκομῶν τε πλεπσὴν, ἀιχμαλώτων ῥύσην, πλεόν-
 των σωτηρία κκκτῆμεθα παμμάκαρ σοφέ Νικόλαε.

Τῷ ἁγίῳ Παντελεήμονι ☩ .

Ὁ Παντελεήμων θαυματουργέ, ἰατρὲ παμμάκαρ
ἀσθενῶν καὶ βοηθὲ, ἤν ψυχῶν, θεράπον ψυχῶν-
τε ☩ σωμάτων, τὸς πόθῳ σε ὑμνῶντας αἰεὶ φείσασθε .

Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Νείλου καὶ Βαρδύλου .

Τὸς οἰκοδομήσαντας καὶ τέκτονας ἡμῶν μοναστηρίων ἡμε-
τέρη τῷ ἁγίῳ, ☩ τῆς σωφροσύνης κοσμήτορας ἐν
κόσμῳ, Βαρδολομαῖον καὶ Νείλον αἰεὶ γεραιέμεν .

Τῶν ἁγίων πάντων .

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στραταί, ἀρόδρομε κυεῖς,
ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς θεοτύ-
κῃς, ποιήσατε φρεσβείαν ὑμῶν ἡμῶν πρὸς Θεόν .

Τῷ ὁσίῳ πατρὶ ἡμῶν Ἰωάννῃ τῷ θεολογῷ .

Ὁς ὁ Ἰωάννης ὁ θεολογός, υἱὸς Κυβερνήτη ἐκ τῆς κώ-
μης τῆς Κκροσιανῆς, ἐκ τῆς βαρβαρίας διήλθεν εἰς τὸ Στύ-
λον, καὶ ἐπίσκοπος τῆς Στυλῆς ἔδωκε βάπτισμα .

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τῷ κυεῖς .

Λάμψας ὡσπερ ἥλιος ἐν θαβώρ, ἔκρυψας ἡλίας τὰς
ἀκτῖνας λόγῳ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς Ἰωάννης, Ἰακώβος, καὶ
Πέτρος, ὁραῖντες σε τὸ θεῖον ὕμνοις σὲ δοξάζομεν .

Τῷ Σταυρῷ .

Ἦμῶν σε τὴν σάφρωσιν ἀγαθῆ, ὕμῶν σε τὰ πάθη,
προσκυνῶ σε καὶ τὸ ταφῶν, τὸς ἡλκῆς τὴν λογχίαν,
τὸν κάλαμον τὸν σπύγγον, τὰ πάθη σε τὰ θεῖα καὶ με-
γαλύνομεν .

Τὸς πεταχισμένους τῷ σώφρασι, καὶ ἐγκαυχώμεν

R I 4

τοῖς

νόμον, Ἐίρω δὲ εἰσδέχεται. Νυνὶ ἀπολύεις κραι-
μαζων, τὸν δ' ἔλόν σε ἐν εἰρήνῃ.

Τῆ β'. ἐν τῇ ἐπιμῶ Ὑπαπαντῇ τῆ Κυεῖς.

Τὰ Σύντομα πὸς καίτω. Δόξα κὲν. εἰς τὸ εἶπω. καὶ εἰς
τῆς αἰν. φύλλ. 180. ἐν τῷ ὄρωλ.

Εἰς τὸν ὄρωλ. καὶ τὴς ψαλμοῦ Ὑπακ. τῆ ὄρωλ.

Εὐαγγέλιον. ἐκ τῆ καὶ Λακ.

Τὼ κηρὰ ἐκείνω, καὶ ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ,
ὡνομα Συμεὼν, ἔο ἄνθρωπος ἕτος δίκαιος
ἔδωλαβῆς, προσδεχόμενος ὡς ἀγγελίαν τῆ Ἰσραήλ,
καὶ Πνεῦμα ἅγιον καὶ ἐπ' αὐτόν. Καὶ καὶ αὐτὰ κερη-
μασπορόν ὑπὸ τῆ Πνεύματος τῆ ἁγίας, μὴ ἰδεῖν
θάνατον πρὶν ἢ ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυεῖς. καὶ ἦλθεν ἐν
τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὸς
ζωνεῖς τὸ πηδῖον Ἰησοῦ, τὸ ποιῆσαι αὐτὸς καὶ τὸ εἰ-
δοσπορόν τῆ νόμου κατὰ αὐτὸ. Καὶ αὐτὸς εἰδέξατο αὐτὸ
εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆ, ἔδωλόγησε τὸν Θεόν, ἔειπε.
νυνὶ ἀπολύεις τὸν δ' ἔλόν σε Δίασποτα, καὶ τὸ ρῆμα σε,
ἐν εἰρήνῃ. Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριον
σε, ὃ ἠτοίμασας καὶ ὡς ὁσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς
εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἔδωξαν λαὸς σε Ἰσραήλ.

Τειρώδ. ἐκ τῆ Ἀκαθίστα Ὑμνος, ἔδωκα τὰ ἔσοπ.
συνάπτοντες τὰ πετυπωμένα εἰς τὴν β'. ὡδὴ. Κοντ.
Ὁ μήτραν παρθενικῶν ἁγιασας τὰ τόκω σε, ἔχει-
σας τῆ Συμεὼν δόλορητας, καὶ νυνὶ ἔσωσας ἡμᾶς

Χριστὸ

Χειρὲ ὁ Θεὸς. Ἄλλ' εἰρλώδισον ἐν πολέμοις τὸ πολί-
 τείμα, Ἐκραταίωσόν βασιλαῖς, ἕξ ἠγάπησας, ὁ
 μόνον Φιλάνθρωπος.

Ἐξαποσιλ. αὐτόμιλον.

Ἐν πνύματι τῷ ἱερῷ παραστὰς ὁ πρεσβύτες, ἀγκά-
 λαις ὑπεδέξατο τὸν τῆ νόμος Δεσπότην. Κράζων ὁ
 νυῖ τῆ δεσμῶ με τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας
 ἐν εἰρλή, εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀποκάλυψεν ἔθνη, ὡς
 κῆ Ἰσραὴλ σωτήριον.

Τὰ Σύντομα, οἶκος τῆ ἐφεσθῶ.

Δέχου ὡ Συμεὼν τὸν κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρη-
 ματίσθης ἐκ πνύματος ἀγίου, ἰδὲ γὰρ ὡδραγέροντι.
 Νῦν ἰδὸν ἀγαθὸ θεὸς οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σὺν ἐπαγγελί-
 αιν ἀπόλυσόν με τάχει, τὸν δὲ λόγον σε Φιλάνθρωπε.
 Ὅπαντα τῆ χειρὶ περιέχων ὡς κήσης, δεσπότην
 τῆ ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν πρεσβύτε ἐν τῷ ναφῶ προ-
 σάγεται.

Ἀγάλλου Συμεὼν, Ἐ σὺ Ἄνια δοραίνε, ἰδὲ γὰρ
 ἐπιθάνη ὁ λυξωτῆς τῆ κόσμος, ὡς βρέφον προσά-
 γόμενον. Δόξα καὶν. τῆ ἔστω.

Τῆ κδ'. φθρ. εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆ βαπτισῆ.
 πρὸ τῆ δόξα, κῆ τῆ Τειωδία, ζῆται μὴ τὰ κοινὰ,
 ἀκολουθ. δ'.

Τῆς δ'. Μαρτίης ἐν τῇ προεορτῇ. τῆς Εὐαγγελισμῆς
τῆς Ἰπεραγ. Θεοτόκης.

Δόξα καὶ νῦν εἰς τὸ ἔσπ. ᾠδὴ εἰς τὰς αἰν. ἤχ. πλ. α'.

Φοβερὸν καὶ παράδ. φύλλ. 172.

Καθ. τῆς προεορτῆς ἐν τῇ παρακλ. τῆς Θεοτόκης, καὶ

Τριτάτ. Κοντ. Περσασία τῶν Χριστιανῶν. ἐν τῇ γ'. ᾠδῆ.

Ἐξαπος. τῆς ἀγίας, ᾠδὴ εἰς Γυναῖκας ἀκρῆς.

Ὡς δῶρα προεόρπα προσφέρματό σοι πάντα γνε, φιλο-
πώχων, καὶ πλεῖτον, ἀγνείαν καὶ σοφροσύνην, ὑμῶν
δολῆς, καὶ δάκρυα, νηστείαν, καὶ ταπεινώσιν. ἐφ'
οἷς συμπράττει δέσποινα, σὺ δὲ ἡμῶν ἐποπτεύεις δι-
σπλάγγως ὡς θεομήτορ.

Τῆς κ'. Μαρτίης μιλῶς.

Εἰς τὸν ἑνδοξὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκης.

Τὰ Σύντ. ὡς καὶ παρ. Δόξα καὶ νῦν. εἰς τὸ ἔσπ.

ᾠδὴ εἰς τὰς αἰν. ἤχ. δ'.

Τῶν ἐκ τῶν μιλῶν ἀπεσάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς τὴν παρ-
θένον ἀγνῶν, καὶ χαίρειν αὐτῇ παρεστῶτων, διηγε-
λίσατο εἰς αὐτῆς τὸν λυξώτιον παρελθεῖν. ὅθεν δε-
ξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβε τὸν παρθενῶνιον
θεῶν, τὸν ἀφρόσως ἀδοκῆσαντα ἐνανθεοπήσιν, εἰς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ ἀπὸδ. ἐκ τῆς παρακλητικῆς τῆς Θεοτ. Εἰς τῆ
ὀρθ. Καθ. ἤχ. α'. Οἱ μέγας στρατηγὸς τῶν ἀγίων ἀγγέ-
λων εἰς πόλιν Ναζαρέτ ὅπως βασιλέα μιλῶν
ἄρσαν-

ἀρχαυτε, τῷ αἰώνων, κύριον. Χαῖρε λέγων σοι δόλο-
γημιώρη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμίνδτον θαύ-
μα βροτῶν ἢ ἀνάκλησις. Εὐαγγέλ. τῆς Θεοτόκου εἰς
πᾶρος τῷ Κοινῶν τῷ ἀγ. φύλλ. ν'.

Τριῶδ'. μόνον ἐκ τῶ Ἀκαθίστου Ἔμνου, ἀλλ'
ὅλα τὰ ἔσοπ. Κοντ. Τῇ ὑπερμέχω. Ο' οἶκος. Ἀ' γέ-
λος προστάτης, ἐκεῖ.

Ἐξαποσίλ. Γυναῖκες ἀκετήθητε.

Τὸ ἀπ' αἰώνου σήμερον, γνωρίζεται μυστήριον, ὃ
τῷ Θεῷ πατρὸς λόγος Υἱὸς παρθένου Μαρίας δι' ἁ-
πλαγχίαν γίνεται, ἔχουσαι διαγγέλια ὁ Γαβριὴλ
προστίθεται. Μεθ' εἰ βοήσομεν ταύτη, χαῖρε ἢ
μήτηρ Κυεῖς.

Τὰ Σύντομα οἶκος τῷ Ἐφε.

Νυνὶ ἐκ τῶν ἡμερῶν ὁ μέγας ταξιδάρχος, εἰς Ναζαρέτ
κατήλθε, νομίζων τῇ παρθένω, χουσαι τὰ διαγγέλια.
Πᾶς ἔσαι μοι φησὶν ὁ ποκετὸς ὁ ξένου, ἄνδρα γὰρ εἰ
γινώσκω ἢ πάναγνος παρθένος τὰ ἀρχαγγέλω ἔλεγε.
Αὐτὸς ὁ Γαβριὴλ, τὸ θεῖον πνεῦμα ἔφη, ἐπελάσει-
ται νυνὶ σοὶ, ἔδωκαμιν Ἑψίς ἐπισημιάσει πάναγνε.
Ὡς μόνη γυναικῶν τῶ χουσαν δέξαμην, ἔτεκεσα
τὴ κήτην χουαίρει, ἔδοξάζει, φύσις βροτῶν σε πάναγνε.

Τῇ κ'. τῷ Μαίε μινός, ζήτ. τὴν ἀκολουθίαν τῷ
ἀρχαγ. μὲν τὰ κοινὰ τῷ ἀγίων, ἀκολουθ. α'. φύλλ. νεί.
τῶ δὲ τῷ θεολόγῳ, ἰδίαν ἀκολουθίαν, ἐκεῖ, ἀλλὰ
τῶ ε'.

Γ ἢ κα'. Μαῖα μλυός, εἰς τὴν μνημίω τῶν ἀγ-
 βασιλέων Κωνσταντίνου, καὶ Ἑλένης.

Δόξα εἰς τὸ ἔσω. Ἐ εἰς τὸς αἴν. ἦχ. β'.

Πλοσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα εἰληφώς παρὰ Θεῶν,
 ἀναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τέτοις
 διέωρεψας. Καταυγαθεῖς γὰρ ἀκτῖσι τῆ παναγίης
 πνύματος, ὑπὸ Σιλβέρου ἀρχιερέως δια τῆ βαπτί-
 ματος, ἐν βασιλεῦσιν ὠφθης ἀήτητος. Τὴν οἶκον μέ-
 νων ὡς πορτοῖκα πορικοδορήσας τῶ κτίσει σεις, Ἐ πάλιν
 βασιλεύσαντες θεοσεβῆ. Διὸ ἰκετὸν μὴ παύσῃ χει-
 ρὰ τῶ Θεῶ, δωρηθῶμαι ἅπασιν ταῖς τελεῖσι τὴν μνη-
 μίω σε, ὡς παρρησίαν ἔχων ἀμύρτων συγχώρησιν,
 Ἐ τὸ μέγα ἔλεος. Καινῶν τῶ ἀνασ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. καὶν. τῶ ἀνασ. Ἐ Τριψῶ. ἦχ. πλ. δ'.

Ἐ δ. α'. Γ' γράν διοδώσας.

Μόνε ἐπεθένη βασιλεῦ τῆς βασιλευσῆς ἀμύρτιας
 νῶ ἐπ' ἐμοί, τῆ σῶν θεοπόντων ἰκεσίας τὴν τα-
 πεινήν μου ψυχὴν ἐλθὲ θέρσον.

Τῆς ἀνω γλυόμηνου ἕρασης, μάκαρ Κωνσταντίνε βα-
 σιλείας, βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, Ἐ δεωότης, διανοία
 καθερωτάτης δώσας ἐλάτρωσας. Θ.

Ἡ πόλις τῆς ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας μετα-
 νοίας, ἢ ἐκ πυλῶν τῆς θανατηφόρου ἀμύρτιας, τῆ με-
 σιτεία σε ῥύσασί με δέσποινα.

καθ.

Καθ. ἡχ. πλ. δ'. Ἰωὶ σοφίαν.

Τὰς ἀδύσεις ἐκτένας πρὸς ἕρανόν, κῆ τῆ ἀσρων
μανθάνων τὴν καλλονὴν, κῆ τέτον μυέμεν τὸν
ἀπάντων κύριον, τῆ σωρῆ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ
ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τέτῳ, νικᾶν ἐκκατωέ-
στω. ὅθεν τῆς ψυχῆς σε ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ
γράμμα ἀνέγνωκας, κῆ τὸν τρόπον μεμάδηκας, Κων-
σαντίνε πανσέβασε, φρέσβδε Χριστὸν τῶ Θεῷ τῶν
πταισμάτων ἀφείσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ
τῶ ἀγίαν μνήμῳ σε. ☩.

Κοντ. Κωνσαντίνῳ σήμερον σὺ τῆ μητεὶ τῆ
Ελένη τὸν σωρὸν ἐμφάνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ζύ-
λον, πάντων μὲν τῶ Ἰσδαίων ἀιχμύλῳ ὄντα. ὄπλον
δὲ κατεναντίον πιστῶν ἀνάκτων. Δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδεί-
χθη σημεῖον μέγα, ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ωὶ δ. ἡ'. Εὐπαπλασίως κάμινον.

Εὐφραينوμύλῳ βλέποντες σὺ ἡῶ σε θεόφρονι, ἐν-
δοξε Ελένη, εἰς Θεῶ βασίλεια, Χριστὸν μεγαλιώμεν
τὸν τῶ ἡμῶ σεπτῶ ἐορτῆν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ
ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγῆσαν, τῆς πιστῶς μελω-
δέντας, λαὸς ὑπερυψῆτε Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ πόθος σε, κῆ ὁ τρόπος ὁ ἔνδεος,
ἐνδοξε Ελένη, γυναικῶν τὸ καύχημα τῆς τόπας γὰρ
φθάσαι, τῆς τὰ σεπτὰ παθήματα ὑποδέξαμεν
τῆς δευπότε τ' ὄλων, ναοῖς περικαλέσι κατεκόσμεας
βουάσαι, Χριστὸν ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας. ☩.

Τα

Τὰ τῆς ψυχῆς με ὄμματα ταῖς πολλαῖς παραβά-
σειν, ἀποτυφλωθέντα θεοτόκε φώπσον, τὸν γέν
με εἰρήδωσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομα, ἐκταρατ-
Τριβλίω ἡδοναῖς πολυτέροις, Ἐ σωσὲν με βοῶντα,
ἱερεῖς δὲ λογιεῖτε, λαὸς ὑπερυψεῖτε εἰς πάντας τῆς
αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ε' ξέση ὀπὶ τέτο.

Ὅταν ὁ ἔνθα κέται τὸ ἱερόν Κωνσταντίνε, καὶ τίμιον
σωμασε μὲρ μὲρυγὰς θείων ἱαμάτων εἰλικρινῶς, τοῖς
φροσιεσι πάντοτε βλύζει ἱαμάτων παντοδαπῶν, τὸ
σκότος ἀπελαίνων, Ἐ φέγει ἀνεσπέρω, φωταγω-
γῶν τῆς εὐφημέντας σε.

Προάναρχε ἀθάνατε βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἀνω
ἡξίωσας, εἰς δόσεβας πάλαι ἐδιδάχωσας ὀπὶ γῆς, τῆ
Βασιλδέων κύρει, σέ ἡγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἐλέ-
νω τὴν ἀγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντίνον. ὦν ταῖς
φροσβείαις πάντας οἰκτιροῦν. Θ.

Τὸν πάντων βασιλέα Ἐ ποιητὴν συλλαβεῖσα παρθέ-
νε ἐκύησας, καὶ νῦν ἰδὲ οἶα περ βασίλισσα δεξιᾷ τέ-
τε ἀγνή παρῖσασα. ὅθεν δυσωπῶσε ἀεισερῶς μερί-
δος λύτεροσάμε, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, Ἐ δεξιόις φρο-
βάτοις σὺ ταξον.

Ἐξαπος. Ὁ ἕρανὸν τοῖς ἀσροῖς.

Τ ἡ ἰδ'. Ἰερίε εἰς τὴν μνήμην τῆ ἐσ ἀγ. πατρ.

ἡ μὲρ Βασιλεία, ζῆται τὴν εἰς αὐτὸν ἀκολουθ. 5'.

Τ ἡ

Τῆ κθ'. Ἰνίε .

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἀγίων ἀποστόλων Πέτρου, καὶ Παύλου.

Εἰς τὸ ἴσπ. τὰ ζύντ. ὡς κράτω. Δόξα ἤχ. α'.

Τοὺς φωστῆρας μεγάλης τῆ ἐκκλησίας Πέτρον, καὶ Παῦλον ἐπισημώσαντες, ὡς ἡλίον καὶ ἑλαμπαν ἐν τῷ τῷ πίστεως στερεώματι. Καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτῖσι τῆ κηρύγματος, ἐκ τῆ ἀγνοίας ἐπατήσαντες, ὁ μὲν τῷ σαυρῷ προσπλωθεὶς πρὸς ἑβανὸν τὴν πορείαν ἐποίησατο, ἔνθα τῆς βασιλείας παρὰ Χριστὸν τὰς κλαῖς ἐγκρατεῖο, ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται. καὶ ἀμφοτέρω τὸν Ἰσραὴλ κατακείνουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν κύριον χάριτας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ ὡς ἄλλοι αὐτῶν Χριστὸς ὁ Θεὸς οὐ καθ' ἡμῶν κατέβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίσιν, κρατέων ὡς φιλόθεον.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Κάθ. τὸ Ὑπακοή. Ποῖα φυλακή.

Τὸ Ἐυαγγ. καὶ Τριῶδ. εἰς τὴν ἀποστ. Κονταν. ἐκ τῶν κοινῶν, ἰὲς ὀσφαλεῖς. ὁ οἶκος.

Γεγνώσθον με τὴν γλῶσσαν Χριστὸς σωτῆρ μου, πλάτυνόν με τὸ σῶμα, καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἀδίδου διδάξας ποιήσω παρὰ τοῦ. Πᾶς καὶ ποιῶν, καὶ διδάσκων, φησὶν, ἔτος μέγας ὄσιν, εἴαν καὶ λέγω, καὶ μὴ παρὰ τῷ, ὡς χαλκὸς ἤχων λογισθήσομαι. Διὸ λαλῶν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιῶν τὰ συμφέροντα, δάρισμα, ὁ μόνος γνώσκων τὰ ἐγκράτεια.

Ἐξαπτος. Γνωαῖκας.

Τῶν ἀποστόλων ἅπαντες τὴν κορυφὴν ὑμνήσωμεν,
 Πέτρον, ἃ Παῦλον τὰς θείας τῆς οἰκουμένης φωστῆρας.
 τὰς κήρυκας τῆς πίσεως, τὰς θεολόγους σάλπιγγας.
 δογματῶν τὰς ἐκφάντους, τῆς ἐκκλησίας τὰς σὺ-
 λλας, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Εἰς τὰς αἰν. σὺτομα. Ο ἴκος τῆ Ἐφρ.

Ἐροτήσωμεν λαοὶ, σαλπίσσωμεν ἐν ὑμνοῖς, ὅπῃ τῆ πα-
 νηγύρει τῶν ἱερῶν κηρύκων, Πέτρον, ἃ Παῦλον σήμερον.
 ἃ θεῖα κορυφὴ τῆ χορῆ τῶν κηρύκων, τῆς πίσεως ἢ
 πέτρα, ἐκκλησίας ἢ ἐλάσις, καὶ πίσεως θεμέλιον.
 Τὸ σῶμα τῆ Χριστοῦ, τῆ πνεύματος ἢ γλώσσα, ἢ μύ-
 χαρις τῆ λόγος, καὶ τῶν ἐθνῶν ὁ μύσθης ὑμνεῖσθω Παῦ-
 λος σήμερον.

Διὰς φωτισθεῖς τῶ νοητῶν ἀσέρον, σὺ τῆ μητεὶ τῆ
 λόγος ἐρανόθεν τὴν χάριν ἡμῖν πᾶσι χαρίσατε.

Δόξα. ἦχ. β'.

Πέτρε κορυθαῖε τῶ ἐνδόξων ἀποστόλων ἢ πέτρα τῆς
 πίσεως, καὶ Παῦλε θεασέσιε τῶ ἀγίων ἐκκλησιῶν ὁ
 ρήτωρ καὶ φωστῆρ, πᾶς θεῖω θεῶν παριστάμενοι,
 ἕως ἡμῶν Χριστῶ φρεσβύσατε.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

ἔξω τῆ χειρῶ .

Ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆ τελώνε , καὶ φαιεσαίε ,
ἕως τῆς κυριακῆς τῆ ἀζώνων πάντων .

Τριώδ'. κατανυκτικὸν εἰς τὴν παναγίαν Τριώ-
δα, λεγόμενον ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, ἀπὸ τῆ κυ-
ριακῆς τῆ τελώνε, ἕως τῆ βαΐων, ἐκτός δὲ τῆ Κυρια-
κῆς γ'. τῆ μεγάλης Μ'. ἤχ. πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρω .

Τρεῖς Ὑποστάσεις ὑμνεῖτε θεαρχικῆς, ἐνιαίας φύ-
σεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιλάθεον
πον Θεόν, τῆ πῖσμάτων ἰλασμόν ἡμῖν δωρέμενον.
Ὁ ὑπερῶσι μόνον, ἔξιλαμπῆς χαρακτῆρος κύ-
ριου, ἐν θεότητι μᾶ πεφυκὸς σιπέσον ἡμᾶς, καὶ
ἀξιώσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμψεως .

Νυμφοσολήσας ὁ Παῦλος, τὴν εἰς ἐθνῶν ἐκκλησίαν
ἔνα σε, ξισυπόσατον Θεόν, πρὸς κωεῖν ἐδίδαξεν,
εἰς εἶ, καὶ ἔπερ ἐ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν . Θ .

Ἐκ τῆς γασρός σε προῆλθεν ὁ νοητός, θεστόκε ἥλιος,
καὶ κατήγασεν ἡμᾶς ξισοφαῖς θεότητος ἀυγαῖς, ὅν
ὑμνεῖντες ἀσεβαῖς, σε μακαρίζομεν .

Ἐπὶ καὶ ἐπ . Ὁπὶ ἀλόγ . ἔ καθ . κὴ Κοιτ . τῆ Κυρ .
ᾠδὴ ἡ . Ἐκ φλογός .

Ιλασμόν τῆ πῖσμάτων θαῖτον παρέχε μοι, καὶ
παθῶν πολυτέπων τὴν ἀπολύτρεσιν, σύμμορφε
Τριῶς,

Τριὰς, καὶ μονὰς ἔσιπύσατε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας ὄναι αἰώνας.

Θελιτὴς τῆ ἐλέως καταγέλλομεθα, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τριφώτε μονὰς, Ἐ Τριὰς ὑπεράγαθε, τὸς δοξολογῆντας εἰς πάντας ὄναι αἰώνας. Ἐκ φωτὸς αἰδίκα φῶς σωμαίδιον, τῆ πατρὸς γλυνηθέντα λόγον σὺ πνύματι, τῆ ἐκπορεύτῃ φωτὶ, πῖσει δοξάζομεθα, καὶ ὑπερυψῆμεθα εἰς πάντας ὄναι αἰώνας.

Εὐλογ.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀρχαντε τέτοκας, παντοδύναμον λόγον Χριστὸν τὸν κύριον, τῆς τροπονικῆς πλημῆς πάντας ἰώμεθα, ὄναι ὑπερυψῆντας αὐτὸν εἰς ὄναι αἰώνας.

Ὡδ. θ'. Θ εὖν ἀνθρώποις.

Ὡ Ρὰν αἰ τάξεις Χερυβίμ, Δέσποτα, κάλλικς τ̄ σ̄, τ̄ δόξαν ἐ δυνάμεθα πῆρυξι, κατακαλυπτόμεθα ἀπαύτως ἔσιπτον ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ ἔσιπύσατον τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς κρέτος δοξάζομα.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἀδύτε ἦλιε, σῶν ἱκετῶ παράχα ταῖς καρδίαις, Ἐ φώπσον τὰς ψυχὰς, καὶ λύσωμα πῆσμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον, καὶ ἔσιπύσατε, καὶ τῆς ἀκνεάτε ζωῆς ἡμᾶς ἀξίωσον. Ἡ φῶς ὁμότιμον, καὶ ἔσιπύλιον, Ἐ φωτερζόν, θεότης πεφυκῦα καταύρασον ὄναι πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆ ζωφρεῶς ῥύσασα κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σε σκλωῶν, ὡς ὑπεράγαθος. Θ.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον ἔριν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς ἰ-
 παρθένι, Ἐφθαρέντα ἀνέπλασε, Ἐδὲ σὲ πανύμνη-
 τε, καὶ Θεὸς φωτὸς, ἀγγλῆς τῆς ἀνεσπέρου πάντας
 ἐπλήροσθι, τὲς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ πίστῃ δοξάζοντάς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ

Καὶ Φαρισαίαις.

Δόξα εἰς τὸ ἐσπέρας, ἦχ. πλ. α'.

ΠΑΝτοκράτορ κύριε οἶδα πόσα δύναται τὰ δάκρυα,
 Ἐσχίαν γὰρ ἐκ τῆς πυλῶν τῆ θανάτου ἀνήγαγον,
 τὴν ἀμάρτωλὸν ἐκ τῆς χειρῶν πταισμάτων ἐρρύσαντο,
 τὸν δὲ Τελώνιου ἕσθ' τὸν Φαρισαῖον ἐδικαίωσαν. Καὶ
 δέομαι σὺ αὐτοῖς ἀριθμήσας, ἐλέησόν με. Καὶ νῦν
 τὴ ἀνάσ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπν. τὴ ἀγία.

Εἰς τὸν ὄρθ. Τριῶδ'. ἐκ τῆ ἀνασασίμης, καὶ ἄλλο
 εἰς τὴν ἀγ. Τριῶδα ὡς ὅπαθεν. Μετὰ τὸ Τριῶδ'. τὴ
 ἀνασασίμης, Ἐπρόσθιν ἠδὴν τῆ Τελαῶδος, τὸ Ἐπ,
 καὶ Ἐπ. Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ κτίσμα ταύτης τῆς
 Κυριακῆς, ἦχ. δ'.

Ταπεινώσις ὑψώσε κατηχεμύρον κακοῖς, τελάνιου
 συγράσαντα, καὶ τὸ ἰλάσθητι τῆς κτίσει βοήσαντα.
 Ἐπαρσις δὲ καθ' ἑλκεν ἀπὸ δικαιοσύνης δέλαιον φα-
 ρισαῖον μεγαλοῤῥημονεῖτα. Ζηλώσωμεν διὰ τὰ καλὰ
 κακῶν ἀπεχόμενοι. καὶ καθίσματα καὶ σίχ. τῆ ἀνα-
 σασίμης. Εἶτα, Ἐπ καὶ Ἐπ. Σὺ γὰρ, καὶ Κοντ. τῆ
 ἀνάσ. κατ' ἤρον. οἶκος δὲ ἕτος.

Εἰς-

Ἐπιπλὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, σαναγμοῖς
 ὀδυρμοῖς τυφώμεν τὴν σωείδησιν, ἵνα ἐν τῇ κρίσει
 τότε τῇ αἰωνίᾳ ἐκεῖ ὀρθώμεν πρὸς ἀνδράθων, τυ-
 χόντες ἀφέσεως. Ἐκεῖ γὰρ ὄσιν ὄντως ἡ ἀνεσις, λὺ-
 ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετὸς ὀσωμεν. Ἐκεῖ ὀδυρῶν ἀπέδρα,
 λύπη, καὶ οἱ ἐκ βάθους σαναγμοὶ ἐν τῇ Ἐδέμ τῇ
 θαυμαστῇ. Ἦς ὁ Χριστὸς δημικεργὸς, Θεὸς ὑπάρχων
 πατεὶ σωάναρτος.

Ἐξαπὸς. τῆς ἀνας. καὶ τῆτο, τοῖς μαθ.
 Ἦ ψηροῖαν φύγωμεν φαρισαῖς κακίς λω, ταπεινώσιν
 δὲ μάθωμεν τῆ τελάνης ἀείλω ἐν ὑψωτῶμεν, βοῶν-
 τες. Ἰλάσθη τοῖς δόλοισι σε, ὁ περθεῖς ἐκ παρθένης
 Χριστὸς, σωτὴρ, ἐκασίως καὶ σωεθὴν ὑπομένεις, σωή-
 γηεις τὸν κόσμον σε, θεϊκῆ διωασεία. Θεοτ. τῆ
 ἀνας. Εἰς τῆς αἰν. Δόξα ἐωθ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Τὰ σαββ. ὀψὲ ἰσπ. Δόξα ἦχ. β'.

Ω Πόσων ἀγαθῶν ὁ ἀθλιὸς ἐμαυτὸν ὑστέρησα; ὡ
 ποῖας βασιλείας ἐξέπεσα ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ; Τὸν
 πλῆτον ἠνάλωσα ὄνπερ ἔλαβον, τὴν ἐντολὴν παρέ-
 βλω; Οἴμοι ταλαινα ψυχὴ τὰ πρὸς τὰ αἰωνίᾳ λοιπὸν
 καταδικάζεσσι. Διὸ πρὸ τέλει βόησον Χριστῶ, ὡς
 τὸν ἄσωτον δέξαι με Υἱόν, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.
 Καίνῳ τῆ ἀνασασ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ αγ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τὰ δύο Τελώδια ὡς ἐν τῇ κυριακῇ τῆ
 Τελάνης, Κάθ. τῆ ἀσάτῃ ἦχ. α'.

Ἀγκάλας πατεικᾶς διανοίξαι μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν κατλώλωσα βίον, εἰς πλεῖτον ἀδελφίτητον ἀφοροῦν οἰκτιρῶν σε σωτῆρ. Νυῦ πτωχάδισαν μὴ ὑπερίδης καρδίαν, σοὶ γὰρ κύρει ἐκ κατανύξια κραυγάζω, ἢ μῦρόν σοι σῶσον με. εἶχ. καὶ κατ᾽ εἰσμάτα τῆ ἀναστασίμῃς.

Κοντ. τῆ ἀνας. ὁ οἶκος.

Τῆ σωτῆρος ἡμῶν καθεκᾶς λω διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῆ γραφῶν ἀκεσώμεθα περὶ τῆ ἀσώτε, καὶ σόφρονε πάλιν. Καὶ τέτα πίσει ἐκμιμησόμεθα τῶ καλλῶ μετάνοιαν. Τὰ κατηρόντι πάντα τὰ κρύφια μὴ ταπεινῆς καρδίας κερᾶξωμεν, ἢ μῦρτα μὲν σοὶ, πάτερ οἰκτιρμον, καὶ ἐκ ἐσμεν ἄξιοι ποτὲ κληθῆναι τέκνα ὡς τωρὶν. Ἄλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ τωρεσδέχῃς, ἔ ποίησον με ὡς ἓνα τῶν μαθητῶν σου.

Ἐξαπος. τῆ ἀνας. ἔ τῆ το Γ. ἡ αἰκῆς.

Τὸν πλεῖτον ὃν μοι δέδωκας τῆς χάριτος ὁ ἀθλιος, ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς λώλωσα σῶτερ. Ἀσώτως ζήτας δαίμοσι δολίως διεσκορπίσα, δέομε ἐπιτρέφοντα, ὡσπερ τὸ ἀσῶτον δέξω, πάτερ οἰκτιρμον καὶ σῶσον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ.

Δόξα καὶν. εἰς τὸ ἔσ. ἦχ. πλ. β'.

Ἀρχήμοι ἔ ὑπόστασις τὸ πλασκηρόν σε γέρονε πρῶτα σαγμα, βυληθῆς γὰρ ὅξ ἀοράτα τῆ, ἔ ὁρατῆς με ζῶν

ζῶον συμπῆζα φύσεως . Γῆθεν με τὸ σῶμα διέπλα-
σας , δέδωκας δὲ μοι ψυχῶν τῆ θεία Ἐ ζωοποιῶ
ἐμπνέσεις . Διὸ σῶτερ τὰς δ' ἄλκας σε ἐν χάρα ζών-
των , ἐν σκλωαῖς δικαίων ἀνάπασσον .

Εἰς τὸν ὄρθρ . τὸ ἐν Δόξα τῆ Μακάριοι ἄνωμοι , καὶ
εἰς τέλος ὅλα τὰ ἑσπέρια , κοντάκια , Ἐ δειήσεις τῶν
κεκοιμ . σὺ τῆ ὄχῃ . Μετὰ τὸ πεντηκος . τῆ σαβ-
βάτε , Τριάδ . τῆς ἐβδομάδος , Ἐ τῆς κεκοιμημένων
εἰς τὰ κοινά , ἀκολουθ . β' . Ἐξαπος . φύλλ . 84 .

Εἰς τὰς αἴν . Δόξα τῆ ἀναπαυσίμων τῆ ἐβδομά-
δος . φύλλ . 104 .

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΟΥ .

Δόξα εἰς τὸ ἕσπ . ἡχ . πλ . δ' .

Οἱ μοι μέλαινα ψυχῆ ἕως πότε τῆς κακῶν ἐκ ἐκκό-
πεις ; ἕως πότε τῆ ραθυμίας κατόκεισε ; τί ἐκ ἐν-
θυμῆς τῆ σοβερᾶν ἄσπῃ τῆ θανάτε ; τί ἐκ τρέμεις ὅλη τὸ
φεικτὸν βῆμα τῆ σωτήρης ; Τὰ ἔργασα παρίσαντα
πρὸς ἔλεγχόν σε , αἱ πειράσεις σε ἐλέγχουσι κατατροπῶ-
σαι . Δράμε , πρὸς ἔσπασον , πίσει βόπσον , ἡμῆρτον κύριε
ἡμῆρτόν σοι . Ἄλλ' οἶδα φιλόνηθευτε τὸ δ' ἀπλλαγ-
χόν σε , ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς μὴ χωρήσης με πῆς ἐκ δε-
ξίων σε παρασάσεως , δὲ τὸ μέγασα ἔλεῖ . Καὶ
νῦν τῆ ἀνασασ .

Εἰς τὸν ὄρθρ . Τριάδ . τῆ παναγ . Τριάδ . Ἐ τῆ πᾶσα-
κλήσεως , καὶ ὅλα τὰ ἑσπ . Κάθ . ταύτης τῆ Κυρ . μόνως .
ἡχ . πλ . α' . Κ ριτῆ καθεζομῆς , καὶ ἀγγέλων ἐσώτων

σάλπιγγος ἠχέσης, ἔ φλογὸς κακομύτης, πὶ ποιήσης
 ψυχῆμα ἀπαγομῆμα εἰς κείσιν; Τότε γὰρ τὰ δεινάσθ
 παρίσανται, ἔ κρυπτά σε ἐλέγχοντι ἐγκλήματα.
 Διὸ πρὸ τέλους βόησον Χριστῶ τῷ Θεῷ, καρδιογνωστῶ
 ἡμῶντον ἐλεησόν με. Θεοῦ.

Κοντάκ. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ὅτι τῆς γῆς μὴ δό-
 ξης, ἔ τρέμεισι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ πρὸς
 πρὸ τῆ βήματος ἔλκει, καὶ βίβλοι διανοίγονται, καὶ
 τὰ κρυπτά δημοσιεύονται, τότε ῥύσθημε ἐκ τῆ πρὸς
 τῆ ἀσβέσης, ἔ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σε με σῶμα,
 κριτὰ δικαίωτα. οἶκος.

Τὸ φοβερόν σε κριτήριο ἐδυμέμεν ὅτι ὑπεράγαθε
 κύριε, ἔ τῶ ἡμέραν τῆς κείσεως, φέρτω, ἔ πρὸς-
 μα ἰατὸ τῆς σπειδήσεως ἐ ἐμῆς ἐλεγχόμενος. Ὅταν
 μέλλῃς καθέζεσθαι ὅτι τῆ θεόνε, ἔ ποιῶν τῶ ἔξέ-
 τασιν, τότε ἀρνείσθαι τὰς ἀμῶνας ἐδὲς ἐξισχύσει,
 ἀληθείας ἐλεγχέσης, ἔ δαίλιας κατεχέσης. Μέγα
 μὴ ἤρησαι τότε πῦρ τῆς γέντης, ἀμῶντοι δὲ βρύ-
 ξησι. Διὸ με ἐλεησόν πρὸ τέλους, ἔ φῆσθημε κριτὰ
 δικαίωτα. Ἐξαπ. Γνωαῖκες.

Γὸ δὲ ἡμέρα ἔρχεται κυεῖς παντοκράτορες. καὶ τίς
 ἰσχύσει τὸν φόβον τῆς παρσείας ἐκείνη; Ἡμέρα γὰρ
 θυμῶ ἐσι, καὶ κλίβανος καὶ ὀμῶ, ἐν ἧ κριτῆς
 καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκδῶ πῶν πρὸς ἔξων
 ἀπονέμων. Θεοῦ. Ἀρξάντε δέσποινά ἀγνή. φ. 88.
 Εἰς τὰς αἰν. Δόξα τὸ ἔωθ.

ΣΑΒ-

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ,

Εἰς τὸ ἔσπ. Δόξα εἰς ὁσίαις . Εἰς τὸ ἀπόδειπν. τὸ

Τριώδ. ἐκ τῆ ἀγ. 7 ἡμέρας .

Εἰς τὸν ὄρθ. μὴ τὸ ἐν Δόξα τῆ Μακάριοι ἁμωμοι,
καθίσματα μάρτυρικὰ τῆς ἐβδομάδος . Εἰς τὸν Ν΄.
Πεντηκ. τῆ ὁσίων . Τριώδια δύο, 7 ἐβδομάδος καὶ
τῆ ὁσίων, ἔτως, ἐκ τῶν κοινῶν . Τὴν α΄. ὡδὲν σὺ
τῶ καθίσματι λέγομεν ἐκ τῶν ἱεραρχῶν, τὴν β΄.
ἦγεν τὴν η΄, ἐκ τῶν ὁσίων, τὴν θ΄. ἐκ τῶν γυναικῶν.
Κοντ. ἐκ τῆ ὡρολογ. ὁ οἶκος .

Ω΄ ἄσεβείας κήρυκας, Ἐ΄ ἄσεβείας φημῶσα τῶν θεο-
φόρον δῆμον ἐφείδωτας, τὴν ὑψηλίον λάμποντας,
ἐν εἰρήνῃ τελεία ταῖς αἰτῶν ἰκεσίαις ὁσὺ σεδοξάζον-
τες, καὶ μεγαλιώοντας, διαφύλαξον, ψάλλοντάς
σοι, τὸ ἀλληλεῖα .

Ἐξαπ. Γυναικὲς ἀκκήθ.

Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι, Ἐ τὸν σωεῖν ἀεθήμενοι,
πληθὺς ὁσίων πατέρον, σὺ τοῖς χροῖς τῆ μάρτυρον.
ἱεραρχῶν ὀμήγυρις, καὶ γυναικῶν τὸ σῦταγμα,
ἡμᾶς καταφειδύατε, τῆ ἀνυμνήσαι ἀξίως ἡμῶν τὴν
πάμφωτον μνημῆν . Θεοτ .

ΚΥΤΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ .

Δόξα εἰς τὸ ἔσπέρ. ἦχ. πλ. β΄.

Ἡ Λίος ἀκτίνας ἐκρυψεν, ἡ σελήνη σὺ τοῖς ἄστροις
εἰς αἷμα μετετέταπν, ὄρη ἐφριζαν, βουνοὶ ἐτρέμα-
ξαν, ὅτε παρὰ δεισος ἐκλείσθη . ἐκβαίνων ὁ Ἀδὰμ
χερσὶ

χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, ἔλεγχου, ἐλεήμον ἐλέησον
τὸν παραπεσόντα. Καὶ νῦν τὴ ἀνασασ.

Εἰς τὸ ἀπόδειπ. τὴ ἀγίη.

Εἰς τὸν ὄρθρ. μὲν τὰ σωήθη τῆ Κυριακῆς, Ξιῶδ.
τὴ ἀνασασίμω, Ἐ τῆ ἀγ. Τειάδ. εἰς γ'. Ξοπάρ. κη
καθίσματα ταύτης τῆ κυρ. Ἐ τὴ ἀνασασίμω.

Κάθ. τῆς Κυριακ. ἦχ. δ'. Κατεπλ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ τὴ παραδείσῃ τῆς Ξυφῆς, δὲ
βροτῶως πικρῶς, Ἐ ἀκρατία, ἐνοπλῶ μὴ φυλάξας
τὴν τὴ Δεσπότη, καὶ κατεκείθη, ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν, ἔξ ἧς ἐλήθη. Ἰδρῶπι δὲ πολλῶ ἐδίειν ἄρτον
αὐτῷ, διὸ ἡμᾶς ποθήσομεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἐξω
θρῆνώσομεν τὴ παραδείσῃ, ὡπερ ἐκείνῳ, ἀλλ
εἰς αὐτὸν ἐλθῶσόμεθα. εἶχ. Ἐ καθίσματα τὴ ἀνας.

Μετὰ τὰ καθίσματα, Ἐ π καὶ ἔπ, καὶ Κοντάκι
τὴ ἀνας. ὁ οἶκος, ἔτος.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν ἄγγελον ὠθήσαντα, Ἐ κλεί-
σαντα τὴν τὴ κήπε θύραν, ἀνεσέναξε μέγα, καὶ
ἔλεγχου! Ἐλεήμον ἐλέησον τὸν παραπεσόντα.

Συνάλησον παρὰδεισε τὰ κτήτορι πτωχῶ-
σαντι, Ἐ τὰ ἦχω τὰν φυτῶν σε ἐκέλευσον τὴν κτίσιν
μὴ κλείσασέ σε! Ἐλεήμον ἐλέησον τὸν παραπεσόντα.

Μονὰς Τειὰς ἀχάεισε, ἀμείσει, δέήσει πῆς
ἀρξάντε θεοτόκω, οἰκτείρησον, Ἐ πάειδε ἀμῶπιαν
τῶν κροζοντιῶν σοι! Ἐλεήμον ἐλέησον τὸν παρα-
πεσόντα.

Μετὰ

Μετὰ τὴν ὄψιν ἐλέγετο. τὸ Ἄγιον κύριον.

Ἐξαπὸς. Τῶν μαθητῶν.

Ἀποκλιθέντες, Κύριε, παραδέσκα τὸ πνεῦμα, διὰ
τῆς ξύλης βροσσεως, ἀντιπάραγες πάλιν διὰ σαυρῶν,
καὶ τὴν πάθει σου, Σωτῆρ, ἔδεμα, δι' ἡμῶν ὀχύ-
ροσον, τὴν νουθεσίαν πληροῦσαι ἀγνωστορεπῶς, ἔτι
θείαν ἔγερσιν προσηκῶσαι, τὸ πάχος τὸ σωτήριο, σὲ
τεκίσης προσηκῶσαι. Εἰς τὴν αἴν. Δόξα εἰς.

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ εἰς. τὸ α'. Δόξα τῆ ἑβδομά-
δος. Εἰς τὴν στίχ. μὴ τὸ, Πρὸς σὲ ἦσα, ἔτιχ. Ἐλέησον
ἡμῶν, Δόξα αἴν. τὴν ἀγίαν πολίτην, ἦχ. πλ. β'. Ἐφθα-
σε καμῶν, ἢ τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων ἀρχῆ, ἢ τῶν
δαμόνων νίκη, ἢ πάντοτε ἐγκράτεια, ἢ τῶν ἀγ-
γέλων ἑσπέρεια, ἢ πρὸς Θεὸν παρρησία. Δι' αὐτῆς
ἡ Μωϋσῆς ἤνευεν τὰ κτήνη σωόμενος, καὶ φωνῶν
ἀσπράτος ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο. Κύριε δι' αὐτῆς
ἀξίωσον καὶ ἡμῶν προσηκῶσαι σου τὰ πάθη, ἔτιχ.
ἀγίαν ἀνάστασιν, ὡς φιλότιμος. Τροπ. ἔτιχ. ἀπό-
δειπ. ὡς ἐν τῷ τυπικῷ.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὴ τὰ διατεταγμένα ὑπὸ τῆ τυπι-
κῆ, στιχολογία τῆ ἐνὸς Δόξα τῆ ψαλμῶν, καὶ ἔτιχ.
καθεξῆς εἰς ἑβδομάδα, ἔτιχ. ἡμέραν. Μήδε λέγομεν
ἐν τῷ ὄρθρῳ τῶν τῆ ψαλμῶν ψαλμῶν, ἢ δὴ λε-
γομεν εἰς τὴν προσηκῶσαι ἡμέρα, ἔτιχ. ἑβδομάδι.
Μετὰ τὴν στιχολογίαν κάθισμα τῆς ἀνω κυριακῆς, καὶ
προσκ. Εἶτα ξιφῶ. τῆ ἑβδομάδος, ἔτιχ. ἄλλο τῆς Πα-

εα-

ρακλήσεως. (εἰς γ'. ἑορταία κατ' ᾠδὴν) ἐποσί.
 Τῇ δευτέρᾳ μετὰ τὸ Τριώδ'. τῆς ἐβδομάδος. λέγομεν
 τὴν α'. τὴν κ'. Ἐ τὴν ἐνάτῃ ᾠδῇ τῆς παρακλή-
 σεως. Τῇ γ'. τὴν τρίτῃ, τὴν κ'. Ἐ τὴν ἐνάτῃ.
 Τῇ δ'. τὴν τετάρτῃ ᾠδῇ, Ἐ κ'. καὶ θ'. Τῇ ε'. τὴν ε'.
 Ἐ τὰς ῥηθείσας κ'. Ἐ θ'. Τῇ ς'. τὴν ἑκτῇ ᾠδῇ, καὶ
 τὰς ῥηθείσας. Τὰ σαββάτω, τὴν ζ'. Ἐ κ'. καὶ θ'.
 ᾠδῇ, Ἐ ἕως ποιῶμεν εἰς ὄλιγὴν τὴν μεγ. μ'. ἕως
 ἄλλο ἐτυπῆται. Μετὰ δὲ τῷ περὶ τῆς ᾠδῆς τῆς
 Παρακλήσεως, λέγομεν τὴν ᾠδὴν τῆς ψαλμῆς,
 ἀπὸ Ἀσσομεν, καὶ καθεξῆς, καὶ τὴν ἡμέραν. Μετὰ
 τὴν κ'. ᾠδῇ τῆς παρακλήσεως λέγομεν τὸ Μεγα-
 λυῆ. Ἐ μὲν τὴν θ'. τὰ φωταγωγεῖα.

Εἰς αὐτὴν σίχ. ἦγεν μὲν τὸ Δόξα ἐν Ὑψίσις, λέ-
 γομεν μόνως τὰς σίχας, Ἐ νεπλήθημεν. Καὶ ἔσω ἡ
 λαμωρέπης. Ἐ Δόξα ἰδιόμ. τῆ ἀγίας πολίτε, ἐκ τῆς
 ἕω. τῆ σαββάτω. Καὶ αὕτη ἡ τάξις τελεῖται εἰς ὄλιγὴν
 τὴν ἐβδομάδα τῆς μεγάλης Τεσσαρακοσῆς, ἕως ἄλλο
 ἐ διατάξεται.

Καθ' ἐκάστῃ Ὁραν τρίτῃ, τὴ σιχολογίαν λέγο-
 μεν τῆ ψαλμῆς, Ἐ μίαν κατ' ἦχον.

Εἰς τὴν ἑσπέρ. τὴ β'. τὰ τῆς ἕω. τὴ Κυριακῆς.
 τὸ α'. δὲ Δόξα, καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδομάδος. καὶ εἰς
 τὴ ὄρθ. τὴ γ'. ὡς εἰς τὴ ὄρθ. τὴ β'. Τὸ Δόξα ἐν τῆ ψαλμῆ.
 Ἐ Τριώδ'. τῆς ἐβδόμ. καὶ τὴ παρακλήσεως, καὶ τὴν
 ἡμέραν.

Ἐξω

Εἴπω τῆ χορᾷ, τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Κεκοιμημένων
ἐλέγχοντο, ἐκτός τῆ ὁρθρᾶ, καὶ ὡς γραφθῆσεται
ἐν τῇ συνήθει σαββάτῳ.

Ταῦτά. Σαββάτω τῶν νηστειῶν.

Εἰς τὸ ἔσπ. Δόξα τῆ ἁγίᾳ Θεοτότῳ εἰς τὰ κοινὰ. καὶ
ἡς τὸς σίχ. Δόξα τῆ ἑβδομάδος. Εἰς τὸ ἀπόδειπν.
Τριώδιον τῆς παρακλήσεως, ἔ ὅλα τὰ ἑσπέρια.
Εἰς τὸν ὄρθ. Σπηρολογία μία τὸ, Εἶπεν ὁ κύριος, καὶ
Καθίσματα κήρυκτικὰ τῆ ἑβδομ. Τριώδ. τῆ ἑβδομά-
δος ἔ τῆ ἀγ. Εἰς τὸς ἀν. μόνον, τὸ Δόξα τῆ ἁγίᾳ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὸ ἔσπ. Δόξα κηνυῶ. ἦχ. α΄.

Ὁ Τῆ ἀνάρχῳ ἔ θεία φύσει ἀόρατος, βροτὸς οὐράθῃ
κόρη ἐξ ἀγνῶν σα αἰμάτων δι ἄκραν εὐσπλαγχίαν,
ἔ τῆς σαρκὸς γεγραφότες τὴν μίμησιν, πρηπτικῶς πορο-
σκω ἔ μὲν πάντες πιστοί, ὄσεβῶς καὶ μεγαλυόμην.

Μετὰ τὸ Καταξίωσον. σίχ. Ὁ κύριος ἔβασ. καὶ
Δόξα κηνυῶ τῆ ἀναστασίμῃ.

Εἰς τὸν ὄρθ. Τριώδ. τῆ ἀναστασ. καὶ ἄλλο ἔκ
τῆς παναγ. Τριώδ. ὡς ἐν τῇ κυριακ. τῆ Τελώνε.
Καθ. τῆς ποιούτης Κυριακ. ἦχ. πλ. δ΄. Τὸ φῶς τῆς τῆ
Χριστῆ Ἐκκλησίας ἐκλάμψαν ἐφώτισε πιστῆς, πορο-
σκω ἔ μὲν ὁρθοδόξως τὸν πατέρα ἔ λόγον, καὶ Θεῖον
Πνεῦμα. μίαν θεότητα, καὶ τὴν σάρκωσιν πίσει, ἔ
τὴν εἰκόνα Χριστῆ τῆ πάντων Θεῶ, ἀφανισμῶ ἐχθρῶν,
καὶ σπειγμῶ τῆς θεῆας ἐκκλησίας Χριστῆ. σίχ. καὶ
καθίσμ. τῆ ἀναστασίμῃ.

Κοντ.

Κοντ. τῆ ἀνας. ὁ οἶκος .

Τ ἔτο τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον πάλαι θεωρεῖται
 θεωδῶς ἐμπνέοντες, δι' ἡμᾶς τὰς εἰς τὰ τέλη
 τῶν αἰώνων καταστήσαντας θεοκατήγεταν. Τῆς
 τέως τυχόντες ἐλλάμψεως, γνώσιν δὲ θεῖαν δι' αὐ-
 τὰ λαβόντες, ἓνα κύριον τὸν Θεὸν γνώσκωμεν ἐν
 ξισὶν ὑποστάσειν δοξαζόμενον. Καὶ αὐτὰ μὲν λα-
 τρούοντες, μίαν πίσιν, ἐν βάπτισμα ἔχοντες Χριστὸν
 ἐδεδύμεθα: ἀλλ' ὁμολογῶντες τὴν σωτηρίαν, ἐργῶ
 ἔ λόγῳ ταύτην ἀνισορῶμεν.

Ἐξαποστολῆς Γαλαθῶν.

Σ κερτήσατε, κερτήσατε, μετ' Ὀφροσύνης ἄσατε,
 ὡς θαυμασάσα ἔ ξένα Χριστὸν βοῶντες τὰ ἔργα. Καὶ
 τίς ἰχύσει ἔ ξηπαῖν σωτὴρ τὰς δυναστείας σε, τῆ τὴν
 ἡμῶν ὁμόνοιαν, ἔ συμφωνίαν εἰς μίαν ἐνώσαντος ἐκ-
 κλησίαν. Εἰς τὰς αἰν. Δόξα τὸ ἔωθ.

Τῆ αὐτῆ κυριακῆ ἔσπ. τὸ α'. Δόξα τῆς ἐβδομάδος.
 Μετὰ τὸ Κ αταξίωσ. σίχ. Πρὸς σὲ ἦρα, Ε' λέεισον
 ἡμᾶς, ἔ Δόξα ἰδιόμ. τῆ αγ. Πολίτε ἦχ. πλ. β'.

Μ Ωσὲς τὰ κερῶν τ' ἐγκρατείας νόμον ἐδέξατο, ἔ
 λαὸν ἐπεσπάσατο, Ἡλίας νησάσας ἐρανὸς ἀπὸ
 κλεισε, τρεῖς δὲ παῖδες ἀθεσμιᾶοι τύραννον παρ-
 νομῆντα δὲ νησείας ἐνίκησαν. Δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς σω-
 τῆς ἀξίωσον τῆς ἀναστάσεως τυχεῖν. ἔτω βοῶντας,
 ἀγιῶ ὁ Θεὸς, ἀγιῶ ἰχυρὸς, ἀγιὸς ἀθάνατος ἐλέη-
 σον ἡμᾶς. Καινῶ. Θεοτ.

Τ ἦ

Τῆ παρομοιωῆ τ' β'. ἑβδομ. Δόξα εἰς τὸ ἑσπέρ.
 Ἀπόστολοι, ὡς ἔστος τ' μ'. Εἰς τὰς σίχ. Δόξα τῆ ἀγ.
 πολ. μὲν ὄν σίχ. Εἰς τὸ ἀπόδ. παρὰ κλησῖς, καὶ εἰς
 Τριώδιον, ὡς αἰω.

Σαββ. β'. τῶν νηστειῶν εἰς τὸ ὄρθ.

Τροπ. ὡς ἔθος. Τὸ α'. Δόξα ἐν τῆ, Μακάριοι ἄμωμοι,
 ὡς τε τῆ γ'. σαββ. τὸ β'. Δόξα. Ἐξω τῆ χορῆ ὡς
 τὸν ὄρθρ. μόνον, λέγομεν τὴν συναπλὴν τῆ δεήσεων τῆ
 ἀναπαυσίμων σὺ τῆ δόχῃ. Μετὰ τὸν Ν'. Ἐπειρη-
 κος. Τριώδ. τῆς ἑβδομ. Ἐ τῆ ἀγ. Ἐ καθίσματα
 ἰερουργα. Κοιτ. Ὡς ἀγαπητὰ.

Φωταγωγ. πρὸς Ἐπέσκεψατο.

Ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεὸς τῆ ἀφλοφύρον κύριε, ἰε-
 ραρχῶν, καὶ ὁσίων, Ἐ πάντων σε τῆ ἐκκλησιῶν,
 ὄν κοιμηθέντας δέλας σε ἐν ξυφῆ παροδείσας, κα-
 πάταξον κύριε. Θεότ. Ἀχραντε δέσπ. φύλλ. 88.
 Εἰς τὰς αἰν. Δόξα τῆ ἀναπαυσ. Ἐ ἔστος ποιῶμεν ἐν
 πᾶσι τοῖς σάββασιν τ' μ'.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τὰ πάντα ὡς ἐν τῆ κυριακῇ τῆ ἀσάτε. Τὸ δὲ α'.
 Δόξα τῆ ἀσάτε, τὸ β'. εἰς τὰς σίχ. τῆ ἀνασασ. τα
 λοιπὰ ὡς ἔστος. Τῆ αὐτῆ ἡμέρ. τῆς Κυρ. εἰς τὰς σίχ.
 Δόξα ἡχ. πλ. β'. Τοῖς ἐν σκότει ἀμῆρτημάτων πορβο-
 μῆροις, Φῶς ἀνέτειλας Χειρὲ τῶ κειρῶ τῆς ἐγκρατείας,
 Ἐ τὴν δόσημον ἡμέραν τῆ πάθεις σε δειξὸν ἡμῖν, ἵνα
 βοᾷμερ σοι, ἀνάσα ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμῶς. τα λοιπὰ
 ὡς ἐν τῆ παρελθούσῃ ἑβδομάδι.

ΚΥ-

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τὸ πρῶτον Δόξα ἤχ. δ'. Ο' συμμαχίσας κύειε.
 φύλλ. 174. τὸ β'. τὴ ἀνασασ.

Εἰς τὸν ὄρθ. κανὼν τῆ σαυρῆ τῆς δ'. τῆς ἐβδομῆς
 ἀνθ' ἧ μῦθουκ. Ἐ καταβασίαι τῆ Παύλα. μόνως.

Κ' ἀθ. ἐκ τῆ αὐτῆς δ'. τῆς ἐβδομ. Κοντακ. Οὐκ
 ἐπι φλογίνη ῥομφαῖα φυλάπει τὴν πύλιν τῆς Ἐδέμ.
 αὐτὴ γὰρ ἐπέσει παράδοξος δέσης, τὸ ξύλον τῆ σαυρῆς
 θανάτω τὸ κέντρον, Ἐ ἀδ' εὖ τὸ νίκος ἐλήλατο. Ἐπέσει
 δὲ σωτὴρ μὲς τοῖς ἐν ἀδ' ἡ εἰσαγαθῶν πάλιν εἰς τὴ πα-
 ράδεισον. ἄλλο ἐκ τῆ δ'. εἰσαποσειλ. τὰ τῆ σαυρῆ.
 τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος.

Τῆ αὐτῆ κυριακῆ ἔσπ. τὸ β'. Δόξα. Χριστὸς ὁ
 Θεὸς ἡμῶν. φύλλ. 173.

Τῆ δ'. τῆς ἐβδομ. εἰς τὸν ὄρθ. καν. σπηΐθης τῆ
 Σταυρῆ. κοντ. τῆς κυριακ. Ἐ Ἐξαποσειλ. τὸ Δόξαν
 τῆ ἔσπερ. τῆς κυριακ.

Τῆ δ'. ἔσπερ. τὸ πρῶτον Δόξα, τῆ σαυρῆ. τὸ
 Δόξα εἰς τὰς εἴχ. ἤχ. δ'.

Ἡ τῶν ἀγαθῶν προόξιν ὁ νηστεία τὴν ἑαυτῆς μεσό-
 τητα νυῦ ἐπήγαγε, ταῖς προλαβέσαις ἡμέραις δια-
 ρεσήσασα, καὶ ταῖς ἐφεξῆς τὴν ὠφέλειαν προπεθεῖσα,
 Ἐ γὰρ τῶν κρησῶν ἢ ὀπίταισις πλείω τὴν βεργεσίαν
 ποιῆται. Διὸ τὰ πάντων καλῶν δοτῆρι Χριστῷ δια-
 ρεσῆντες βοῶμεν, ὁ νηστείας ὑμῶν ἡμῶν, καὶ σωθῶν
 ὑπομείνας, ἀκατακλείτες ἡμᾶς ἀξίωσον μῦσχεῖν καὶ
 τῆ

τῆ Θεῶν Πάχα σε . ἐν εἰρήνῃ βιοτεύοντες ἔ ἀπαύ-
τως πῶ Πατεῖ σε , ἔ Πνεύματι δοξάζοντες .

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ .

Τὸ α΄ . Δόξα καὶ ἤχ . πλ . β΄ .

Λ Ησαῖς λογισμοῖς περιπεσὼν ὁ Ἀδάμ ἐκλάπη τὸν
νῆν , ζαυμαπθεῖς τὴ ψυχῶν , ἔ ἕκειτο γυμνὸς ἀν-
πλήψεως , ἔτε ἱερώς ὁ πρὸ τῆ νόμου προσέχεν αὐτῶν ,
ἔτε λείπης μὴ νόμον ἐπέιδεν αὐτὸν . εἰ μὴ σὺ ὁ παρὰ
ἡμόμων Θεὸς ἐκ ἐκ σαυρῆας , ἀλλ' ἐκ τῆς θεο-
τόκει , κύριε δόξα σοι . καθ . ἤχ . πλ . α΄ .

Τὸν ἀρχαῖον σωτῆρα σε σωτῆρ ἡμῶν , ὡς ὄπλον σω-
τηρίας κατέχοντες , ἐν αὐτῶ σοὶ βοάμεν , σῶσον ἡμᾶς
ὁ πατρῶν ἐκκοίως ἑαυρ ἡμῶν , ὁ πάντων Θεὸς , ὡς
πολυέλεος .

Καντ . Ἰ φ κλίναντι τῇ καταβάσει τὰς ἐραγὰς , καὶ
σαρκωθέντι ἐκ τῆς παρθένης διγα φθορᾶς , πάντες
ἀμάρτανλοι προσδράμων , δάκρυα προσφύεροντες
κύριε πριώτερα , ἔ πσιῶς βοήσωμεν , κύριε ἀνεσ τοῖς
δέλοις σε , χεῖρα ἡμῶν ἔκτεινον εἰς ὑψος πλῶ
ἔρχαντον , μόνος γὰ ὑπάρχεις , ὁ γινώσκων τὰ ἐγκάρ-
δρα πάντων .

Ἐξαποσιλ . ἐκ τῆ κυριακῆς τῆ Ἀσώτου φ . 646 .

Τῇ δ΄ . τῆς ε΄ . ἐβδ . εἰς τὸ ἀπόδ . τῆ ἀγ . ἔ λέγω-
μεν τὰ βοπάεια τῆ μισσηκτίς .

Εἰς τὸν ὀρθρον μὴ τὰ Τεταδ . καὶ σιχολ . τῆ
ψαλτικῆ καὶ τὰ ἀλλα , λέγωμεν τὰς ε΄ . ὡδαὶς τῆ ψαλ-
τικῆ

Τι

μελέ

πρὸς ἃς ἐκ ἐφέλαμην ἐν τῇ μ'. σὺ πρὸ Μεγαλιωέων
 πρὸ τῶν ᾠδῶν τῆ κανόνου, Ἐ. ἔ. ᾠδὴς τῆ κανόνου
 ἀδ' ᾠδῆν τῆ παρακλήσεως, ἤγουν τ' α'. Ἐ τὴν γ'. τ' ζ'.
 η'. θ'. Μετὰ τ' γ'. ᾠδὴν, τὸ καδισμ. τ' ᾠδὴν αὐτοῦ. Ἐ
 Κοντάκιον, Ψυχῆμα, καὶ ὁ οἶκος, Τὸ τὲ Χριστὸν ἰαξείον.
 Μετὰ τὸ Δόξα ἐν Ὑψίσοις, Δόξα τῆ ἀγ. Ἀνδραίε
 Κρείτης. ἤχ. πλ. α'. Ὅσιε πάτερ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Δόξα ἤχ. δ'. εἰς τὴν ὁσ. Μαρίας τὴν Αἰγυπτίαν.
Εθαυματούργησε Χριστὲ τῆ σωρέσει ἡ δύναμις, ὅτι
 καὶ ἡ πρῶτην πόρνη ἀσκητικῶν ἀγῶνα ἠγωνίστατο. ὅθεν
 καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀπαρρίψαμην, θηναίως ἀντέκη καὶ τῆ
 διαβόλου, διό Ἐ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμην,
 πρὸς βίαν ἰαφ' τῆ ψυχῆν ἡμῶν. Θεοῦ.

Τὸ β'. Δόξα, ὡς ἔδος τῆ ἀναστασ.

Εἰς τὴν ὄρθρ. καθ. ἤχ. πλ. β'. Ἀμρπῶν τῆ νό-
 σω κατατικόμην, τῆς ἀπογνώσεως κλίνη κατὰ
 κωμα, διό με ἰατρὲ πᾶν ἀσθενῶντων ὀπίσκεισαι τῆ
 σῆ Φιλανθρωπεία. Καὶ μὴ παραχωρήσης ἐναφυ-
 πνώσαι δεινῶς εἰς θάνατον, πανοικτήριον, ἵνα βοῶσαι
 θερμῶς, ὃ τὲ ἐλέες χορηγὸς, κύριε δόξα σοι.

Κόντ. τῆ ἤχ. ὁ οἶκ. Ὁ κτίσης Ἐ ποιητής, ὃ πλά-
 σης Ἐ λυτρωτής, ἀνέξ, ἀφες μοι Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν
 ψυχὴν με ἐλέησον, ὅταν μέλλης ὀξετάζειν με. Τότε
 φῆσαι με ὡς ἀπληγχοῦ, δέξαι τὴν δέησιν τῆ ἰκέ-
 τε σε, ὃ ἐν θρόνῳ φρικτῶ ἐποχέμενος.

Ἐξω-

Ἐξαποσειλ. Ὁ ἔρανὸν τοῖς ἄσρ.

Γ' πόθειγμα κ' νόιας σε ἔχοντες πανοσία, Μαρία Χρισ-
τὸν δυσώπει, τὸ το ἡμῖν δωρηθῆναι. ὅπως ἐν πίσει καὶ
πόθει σε ἄσμασιν δ' ἑφημῶμεν. Θεοτ. Οἱ γλυκασ-
μὸς τ' ἀχ.

Τὰ σαββάτω τῆ δικαίε Λαζάρου .

Τῆ παρασκ. ἑσπ. τὸ α'. Δόξα κ' ἡχ. πλ. β'.

Κ Ὑρίε πιστώσαι θέλων τὸς μαθητάς σε τ' ἐκ νεκρῶν
σε ἔγερσιν, ἐν τῷ μνήματι τ' Λαζάρου παραγέροντας.
Φωνήσαντός σε τὸν ὁ ἀδης ἐσχυλῶθη, ἔ ἀπέ-
λυσε τὸν τετραήμερον, βοῶντα σοι, δ' λογιμῶς κύ-
ριε δόξα σοι.

Τὸ β'. Δόξα ἔ. ἡχ. πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πλη-
ροῦσαντες τεσσαρακοσὴν, ἔ τὴν ἀγίαν ἑβδομάδα τῆ
πάθης σε αἰτῶμεν κατὰ εἰν φιλόνηροπε, τῆ δοξά-
σαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σε, καὶ τὴν ἀφατον δι' ἡμῶς
οἰκονομίαν σε, ὁμοφρόνως μελωδῶντας, κύριε δό-
ξα σοι.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. τῆ Λαζάρου ἡχ. α'. ὠδὴ α'.

ὠδὴν ὀπνίκιον .

Ν Εκθὴν τετραήμερον ἔξανασητάς σωτήρ μου τ' Λα-
ζαρον, τ' φθορῆς ἀπήλλαξας θραχίωνι ὑψιλῶ,
καὶ ἔδιδας ὡς δυνατὸς τὴν ἔξοσίαν σε.

Φωνήσαντός τὸν λάζαρον ἐκ τῆ μνημαίε, δ' ἄδης ἔξα-
νήσητας. ἀλλ' ὁ ἀδης κάτωθεν πικρῶς ὀδύρετο, καὶ
σένων ἔτρεμε σωτήρ τὴν ἔξοσίαν σε.

Τ τ 2

Ε δά-

Ε δακρύσας κύριε ὅπι Λαζάρω, δακνύων τὴν σάρκα
 κωπιν τῆς οἰκονομίας σε. Ἐ ὅπ φύσει Θεὸς ὑπάρχων,
 φύσει καθ' ἡμᾶς γέγονας ἄνθρωπος. Δόξα.

Πατέρα Δοξάσωμεν, Υἱὸν, ἔ Πνεῦμα, Τριάδα
 ἀχώριστον ἐν μονάδι φύσεως, ἔ σὺ ἀγγέλοις αὐτῶ
 ὡς ἕνα ἀκτίσον Θεὸν Δοξολογήσωμεν. Καίνω.

Α τρέπτως κηύτασα παρθενομητορ τὸν Κτίσω τῆς
 κτίσεως, ἔξ ἀγίε πνύματος, κατ' Ἰδοκίαν πατερός
 ἐγγύνησις δίχα φθορᾶς, παρθένοι μείνασα.

Κάθ. ἦχ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σ υμπαρέσησαν Χειρῶ αὶ τῆ Λαζάρω ἀδελφαί, καὶ
 δακρύσται Πικροῖς, ἔ ὀλολύξασα αὐτὰ ἔφησαν,
 κύριε τέθνηκε Λάζαρος. αὐτὸς δὲ ὡς Θεὸς ἐκ ἀγνοάν
 τῶ ταφῶ, ἠεῖτα πρὸς αὐτὰς πῆ τεθήκατε; καὶ
 πρὸς αὐτὰς πρὸς αὐτὰς πρὸς αὐτὰς πρὸς αὐτὰς
 Λάζαρον. Διὸς δὲ ἀγέση, ἔ πρὸς αὐτὸν τὸν αὐτὸν
 ἀναστήσαντα. Ὡδ. η'. Οἱ ἔρανοι.

Ο Ποιητῆς, καὶ σιωχῶς ἔ ἀπάντων δι' Ἰωσήφ
 χρίαν ἐν Βηθανία ἐπέση ἐγγύρα τὸν Λάζαρον. Ο
 τεταρταῖος ὀδωδὸς ἔ κείλαις σιωπηλημέρις ἠλλατῶ
 ἐμπνεύς ὁ ἀπνεύς φωνῶντίς σε κύριε.

Α' δης ἀκέρτας Ἰησοῦ τῆς φωνῆς σε, Λάζαρε δεῦθε,
 πικροῖς ἐσέναξεν, οἶμοι, ἔ πύττομος γέγονεν.

Εὐλογεῖμεν.

Σ ὡ τὰ Πατεῖ, ἔ τὰ Υἱῶ, ἔ τὸ Πνεῦμα Δοξολογῶν
 ἔ ὑμνῶν ἀσηγήτως βοᾶ, ξιστάμε δόξασσι.

Καί-

Καίνω.

Σ ἐ δόλω , ἔ προσκυμῶ τὸν τεχθέντα ἐκ τῆ παρ-
θένης , μὴ χωριθέντα τῆ θεῆς τῆ ἀγίας δόξης σε .

ᾠδ. θ'. Ἐποίησε κράτος .

Υ Μνείτω τὸ θαῦμα Βιθανία σου ἡμῖν , ἐν ταύτῃ
ᾧ ἐδάκρυσεν ὁ Κτίσης , τῆ Λάζαρον ἀνιστῶν , νόμῳ
φύσεως σαρκὸς , ἔ Μάρθας τὰ δάκρυα λοιπὸν , ἔ τὸν
κλαυθμὸν Μαρίας εἰς χάραν μεταβαλὼν , τὸν νεκρὸν
ἐγείρεις .

Π ἰστέρωθε λόγε τῶ ἀνάστασιν τῶ σπῶ , ἐκάλεσας
τὸν Λάζαρον ἐκ τάφου , ἔ ἤγειρας ὡς Θεὸς , ἵνα δεί-
ξῆς τοῖς λαοῖς θεόντε , ἔ ἀνθροπον ὁμῶ ἐν ἀληθείᾳ
ὄντα , καὶ ἐγείραντα ναὸν τῆ σώματός σε .

Σ ωέσειςας πόλας , ἔ μοχλῆς τῆς σιδηρῆς ἐφόβησας
τὸν ἄδλω τῆ φωνῆς , καὶ ἐπῆξε σὺ αὐτῶ ἔ ὁ θάνα-
τος ὄθους . ὡς εἶδον τὸν Λάζαρον Σωτῆρ , τὸν περὶ
αὐτοῖς δεσμώτῳ , ψυχωθέντα τῆ φωνῆ , καὶ ἔξα-
νασάντα .

Δόξα .

Τ ειας παναγία , Πάτερ ἀναρχε θεῖ , πωἀναρχε Υἱὸς
ἔ θεῖε λόγε , Παράκλητε ἀγαθὲ Πνεῦμα ἅγιον Θεῶς,
τὸ ἐν τρισήλιον φάθε , ἡ συμφυῆς ἕστια , εἰς Θεὸς καὶ
κύριε οἰκτιρεν τὴ κόσμον . Καίνω .

Ὅ πάντα ποιήσας ἐν σοφίᾳ Ἰησῆ , ἔ ὄλον με φορέσας
ἐκ παρθένου , καὶ ὄλος μύλων αἰεὶ ἐν τοῖς κόλποις τῆ
πατρὸς . Τὸ ἅγιόν σε πνεῦμα Χριστὲ ὅπι τὸ ποιμνιόν
σε καταπέμφας ὡς Θεὸς , ὁποκίασον ἡμῶς .

Τ ε 3

Εἶθ

Εἰς τὸν ὄρθρ. σιχολ. Εἶπεν ὁ κύριος . Τριῶδ'. τῆ σαββ. ἢ ἐβδομάδ'. ἀνευ τῆ νεκροσίμης, ἀλλὰ εἰς γ'. Ξοπαρία, ἢ Τριῶδ'. Λαζάρου ὡς ἄνω, Κάθ. ὡς ἄνω, Ἐ μόνως . Κοντ. Ἡ πάντων χειρὰ Χριστοῦ ἢ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἢ ζωὴ, τῆ κόσμου ἢ ἀνάστασις τοῖς ἐν γῆ πεφανερωσιν, τῆ ἀπὲ ἀγαθήτητι γερονῶς τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἀφεσιν .

Ἐξαποσιλ. Ε' ποικίλατο .

Λόγω σε λόγε τῆ Θεῶ, Λάζαρος νῦν ἐξάλ-
 λεται . πορὲς βίον παλινδρομήσας, ἢ μὲ κλάδων οἰ-
 λαί σε κραταὲ γαράρσιν, ὅπ εἰς τέλος ὀλέσας τὸν
 ἀδελφὸν θανάτω σε . Θεοτοκ. Ἀχραντε δέσποινα .
 Εἰς σὺν αἶν. δόξα καὶ νῦν . Τὴν ψυχροφελῆ, ὡς ἄνω
 εἰς τὸ ἔσω .

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΒΑΙΟΦΟΡΟΥ .

Τῷ σαββ. ὁ ψέσω . ἢ σιχολογῆμεν . Τὸ α'. Δόξα ἢ χ. β'.
 Εἰσερχομένους σε κύριε εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, ἐπὶ πόλιν
 καθήμενος ἔσω δούδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ πάθος, ἵνα πλη-
 ρέσῃς νόμον, Ἐ προσφῆτας . οἱ δὲ παῖδες τῶν ἑβραίων
 τῆς ἀναστάσεως τὴν νίκην προσμηνύοντες, ὑπὴν ταν σοι
 μὲ κλάδων, Ἐ βαίων λέγοντες, δόλομηδ' Ἐ εἶ σω-
 τήρ, ἐλέησον ἡμᾶς . Τὸ β'. Δόξα . ἢ χ. α' .

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τῆ Πάχα, ἢ φωνήσε ἢ κέσθη κύριε εἰς
 τὰ βάθη τῆ ἀδης, ὅθεν Ἐ τῆ Λάζαρον πρῶτον ἔγειρας . οἱ δὲ παῖδες τῶν ἑβραίων ἔκραζον, ὡσανεὶ
 ὁ Θεὸς ἢ μὲ δόξα σοι .

Ε ἰβ

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. τῆ Λαζάρου ὡς χθές.
 Εἰς τὸ ὄρθρ. μὲ τὴν ξεῖς ψαλ. Ὑπακοῆ. Μετὰ κλάδων.
 Τὸ Ἐυαγγέλιον κτὶ Ματθαῖον.

Τὼ κληρῶ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγαγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔπειθεν εἰς Βηθθαζαῖν πρὸς τὸ οἶκον τῶν Ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλε δύο μαθηταί, λέγων αὐτοῖς, πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ ὡθεὶς ὠθήσετε ὄνον δεδεμμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτοῦ, λύπαντες, ἀγάγετέ μοι. Καὶ εἰάν τις ὑμῖν ἔπημι, εἰπάτε, ὅτι ὁ Κύριός αὐτῶν χεῖραν ἔχει, ὡθεὶς δὲ ἀποσελαῖ αὐτούς. Τῆτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ τῆ προφητείας, λέγοντος, ἔπατε τῆ θυγατρὶ Σιών, ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι περὶς, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον ὑποζυγίαν. Πορεύθέντες δὲ οἱ μαθηταί, ἔποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον ἔπειθεν τὸν πῶλον, καὶ ἐπιθήκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἔπερῶντο ἐπάνω αὐτῶν. Οἱ δὲ πλείους ὄχλοι ἐσρωτῶν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἐκοπίον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἔσπρηννον ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάροντες καὶ οἱ ἀκολουθῶντες, ἔκραζον λέγοντες, ὡσαννὰ πρὸς τὸν Δαβὶδ, ὡλορημύθη ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα, τίς ἔστιν ἔτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον. Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προ-

Τε 4

φήτης;

φήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐποίησαν, καὶ τὰς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, ἔλεγοντας, ὡσανεὶ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκτησαν. Καὶ εἶπον αὐτῷ, ἀκούεις τί σοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς ναὶ, ἐδύποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ σόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρήσω αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτὸς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ.

Τριώδ. ἤχ. δ'. Ὡδ' ἡ α'.

Ἐφθισαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἀμοιεῖ, ἔνεκα ἀνεκαλύφθη, θαλάσσης κυμαίνουσης τὰ θεμέλια τῆς καταγίδι, νόματι ταύτης γὰρ ὀπιτήμησας, περίσσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα ὀπνίκιον ὕμνον σοι κύριε. Στόματός ἐκ νηπίων ἀκάκων, ἔθηλαζόντων αἶνον τῷ πᾶσι ἱκετῶν κατηρήσω, καταλύσω τὸ ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικήσω πάθει σαυρῆ τὴν πῶσιν τῆς πάλαι Ἀδάμ, διὰ ζύλου ἀναστήσω, τῆτον δὲ ἄδοντα ὀπνίκιον ὕμνον σοι κύριε.

Αἰνεῖσιν ἐκκλησία ὁσίων τῶν ἐνοικούντων Σιών, σοι Χριστὲ προσφέρει, ἐν σοὶ δὲ Ἰσραὴλ τῶν ποιητῶν αὐτῆς χαίρει, ἔθρη ἐθνη, ἀντίτυπα λιθοκάρδια ἐκ προσώπων σε ἠγαλλιάσαντο, ἄδοντα ὀπνίκιον ὕμνον σοι κύριε.

Καθ. Μετὰ κλάδων.

Εἴ τι ἔτι. Σὺ γὰρ εἶ Χριστὲ. Κοντάκιον.

Τῷ θεῷ ἐν ἑρανῶν, τῷ πάλῳ ὅπῃ τῆς γῆς ἐπο-

χέ-

κέλευθε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, ἡ
πάντων παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω, βοώντων σοι:
ὄλορημὸς εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέ-
σασαι.

ὁ οἶκος.

Ἐπειδὴ ἀδύω ἔδησας, ἡ θάνατον ἐέκρυσας, καὶ
κόσμον ἀνέστησας, βαίεις τὰ νύπια ἀνιδφήμεν σε
Χριστέ ὡς νικητὴν, κραυγάζοντά σοι σήμερον: ὡσαν-
νά τῷ Τίῳ Δαβίδ. Οὐκ ἔτι γὰρ φησὶ σφαγίσονται
βρέφη, ἡ τὸ βρέφους Μαριάμ, ἀλλ' ἡσὺ πάντων
σηπίων, ἡ πρεσβύτων μόνους σωρῆσαι. Οὐκ ἔτι
καθ' ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος, ἡ σὴ γὰρ πλάσσει νυγῆ-
σεται λόγῃ, ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμῶν: ὄλορημὸς
εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασαι.

ᾠδὴ ἡ.

Ἐτ' φερίθητι Ἱερουσαλίμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶν-
τες Σιών, ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς εὐδὸ αἰῶνας κύριος
τῶν δυνάμεων ἦλθεν. ὄλα βείδω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ
προσώπε αὐτῆς, ἡ βοάτω, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
τὸν κύριον.

Νέον πάλαι ἐπιβεβηκὸς ὁ βασιλεύς σε Σιών ἐπέσει
Χριστός, τὴν γὰρ ἀλόγιστον εἰδῶλων πλάνω λῦσαι, ἡ
τὴν ἀκάθεκτον ὀρμὴν ἀνασῆλαι πάντων ἐθνῶν πα-
ραγέροντι, εἰς τὸ μέλπαι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
τὸν κύριον.

Ὁ Θεός σε χαῖρε Σιών σφόδρα ἐεασίλωσεν, εἰς τὸς
αἰῶνας Χριστός. Οὕτως ὡς γέγραπται παρ' αὐτοῦ ἡ σώζων
δὲ-

δικαίῳ λυτρωθῆναι ἡμῶν ἤλθεν, ἐπὶ πόλεμ, ἵππων
 θρασυῶν ὀλέσαι ἐχθροῦν, μὴ βοῶντων, πάντα τὰ ἔργα
 ὑμῶν τὸν κύριον. Θεοτ.

Σπανίζεται θείων πειβόλων τὸ παράνομον πω-
 δριον ἀπειθῶν, τὸν προσδύχης Θεῷ ἐπέπερ οἶκον,
 ἀπὸ ἡλεον ἀπειρηάτα το λησῶν, ἐκ καρδίας τὸν λυ-
 τρωτῶν ἀποτάμνοι, ἢ βοῶντων, πάντα τὰ ἔργα
 ὑμῶν τὸν κύριον. Ὡς δὲ θ'.

Ⓜ Εὐς κύριε, κὴ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσατε ἑορτήν
 καὶ ἀγαλλόμενοι δεῦτε μεγαλιόμοι Χριστῶν,
 καὶ βαίων καὶ κλάδων, ὑμνοὶς κραυγάζοντες, ὁλο-
 γμημῶς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.
 Ἐΐθνη ἵνα τὴ ἐφρουράζατε, γεραφῆς, κὴ ἱερεῖς τὴ κενὰ
 ἐμελετήσατε, τίς ἔπος εἰπόντες, ἢ παῖδες καὶ βαίων,
 καὶ κλάδων ὑμῶν κραυγάζοντες, ὁλογμημῶς ὁ
 ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Ο ὕτος ὁ Θεός ἢ πικρόμοι εὐδαίς, διηγάει πᾶσαν
 ὁδὸν ἐξέλεσθαι δέδωκε τὰ ἡγαπημῶν Ἰσραὴλ, καὶ
 δὲ ταῦτα ἀνθροπῶν συμανεσράφη, ὁφθαίς, ἐυλο-
 γμημῶς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.
 Σκάνδαλα τείβει τὴ ἐχθρῶν ἡμῖν πθέαται ἀπειθεῖς,
 πόδες ὀξεῖς ἡμῶν αἶμα διεκχέει τὴ Δεσπότη. ἀλλ'
 ἀναστήσεται πάντως, σῶσαι τὴς κραυγάζοντα, ἐυλο-
 γμημῶς ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἐξαποσειλ. φύλλ. 58. Εἰς σδὺ αἶν. Δοξα-
 καὶ νῦν. Περὶ ἑξ ἡμέρ. ὡς ἐν τῷ ἑσπερ.

E 16

Εἰς τὸ ἕσω. τῆς αὐτῆς Κύριακ. τὸ α'. Δόξα καὶ ἤχ. β'. Εἰσερχόμενος, ὡς χθὲς τῆ ἕσω. τὸ β'. Δόξα καὶ ἤχ. β'. Ἐκ βαίτων καὶ κλάδων, ὡς ἐκ θείας ἑορτῆς εἰς θείαν μεταβάλλοντες ἑορτήν, πρὸς σεβασμίαν τῆς Χριστοῦ παθημάτων πρὸς σπουδαίω, τελετὴν σωτήριον, ἢ τὸν ἱερὸν ἠμῶν πάθος ὑψιπέδον, κατωπτεύσωμεν ἐκέσιν, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῶν λύτρωσιν παρεχόμενον πυγκόσμιον. αὐτῶν δὲ τὸν ὕμνον ἐυχαιριστῆτες ἀναμέλψωμεν ἀρμόδιον, ἀνακεράζοντες, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας πηγῆ, καὶ τῆς σωτηρίας λιμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριώδ. ἐκ τῆς ᾠδῆς ἀκλήσεως, ἢ ὅλα τὰ Τροπάρια.

Εἰς τὸ ὄρθρ. μὴ τὸ ἄλλ. Τροπ. Ἰδὲ ὁ νυμφίος. σιχαλ. τῆ ψαλτηρ. Καθ. ἤχ. α'. Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ ἢ παρεῖσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωτικὰ ἀνατέλλει πρὸ κόσμῳ. Χριστὸς γὰρ ἐπαίχεται τῆ παθῶν ἀγαθότητι. Ὅ τὰ σύμπαντα ἐκ τῆ δρακὶ κατέλκων, κατεδέχεται ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τῆ σῶσιν τὸν ἀνθρώπων. Θεοτ. Οἱ τὴν σὺ προσασίαν. Τριώδ. μόν. τῆ σαυρῆ, τῆς ἑβδόμ. Κοντ. Ὁ ὑψωθεὶς. ὁ οἶκος. Τὰ πάθη τὰ μυσηὰ τῆς ὑμνῶντας σε δέσποτα, φωτίσθαι τῶν ἱερῶν ἀγίασον αἰς εὐσπλαγχνῆ. λύτρωσιν ἡμῶν Χριστὸς ὁ Θεός, ἢ τῆ θείας δυνατείας σκέπον ἀνώθεν, τῆς ἀχεράντεσσι βασιλείας κατεξίωσον, ὡς μόνον φιλεῖν θρονον.

Φω-

Φωταγωγ. ἦχ. πλ. β'. Ε' μετ' ἐν πελάγῃ. Φ. 58.

Εἰς τὰς αἴν. Δόξα κην. ἦχ. α'.

Ε' Ρχόμενος ὁ κύριος πρὸς τὸ ἐκέσιον πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν, ἐν τῇ ὁδῷ. Ἰδὲ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἃ ᾤξασθε θέσεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ θὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε ἐν ἡμῖν καὶ κατὰρμήλαις θρανοῖαις συμπορεύσθε μετὰ αὐτοῦ, καὶ συσσευασθῶμεν, καὶ νεκρωσθῶμεν δι' αὐτὸν ταῖς τέτραις ἡμέραις, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκέσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, ἃ ἐπὶ εἰς τὴν ὀπίγειον Ἱερουσαλήμ διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ πατέρα ἡμῶν, καὶ Θεὸν μου, ἃ Θεὸν ἡμῶν. καὶ στανουψά ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνω Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ταύτην τὴν ὁδὸν εἰς τὸ ἔσθ. εἰς τὸ ἀπόδειπν. καὶ εἰς τὸν ὄρθρον πρῶτον, ἃ λέγομεν εἰς τὴν ἔσθ. τὴν μεγάλην. δ'.

Τῇ δὲ μεγ. γ'. Φωταγωγάρ. ἦχ. πλ. β'. Τὸν κυμῶνα. Φύλλ. 58.

Τῇ ἔσθ. τὴν μεγ. δ'. τὸ α'. Δόξα κην. ἦχ. πλ. β'.

Σ Ἡμερον ὁ Χριστὸς ᾤξασθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Φαρισαίων, καὶ γυνὴ ἀμάρτανλὸς προσελθεῖσα τοῖς ποσίν, ἐκυλινδέτο βροῦτα. Ἰδὲ τὴν βεβουλισμένην τῇ ἀμάρτιᾳ, τὴν ἀπελπισμένην διὰ τὰς περῆσεις, τὴν μὴ βλελυθεῖσαν ᾤξασθαι τὴν ἀγαθὴν τὴν. καὶ δὸς μοι κύριε, τὴν ἀφεσιν τῶν κακῶν, ἃ σῶσον με.

Εἰς τὰς σίχ. Πρὸς σὲ ἦρα. Ε' λέκσον ἡμᾶς.

τὸ

Τὸ β'. Δόξα κ'ν. ἤχ. πλ. β'.

Η Πλωσεν ἡ πόρνη τὰς τείχας σοὶ τὰ δ'εσπότη, ἡ-
πλωσεν ἰέδας τὰς χεῖρας τοῖς ᾠδανόμοις, ἡ μὲν
λαβεῖν τ' ἀφειν, ὁ δὲ λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν
τῷ ᾠδοῦντι, κ' ἐλθέθερόςταντι ἡμῶς, κύριε δόξασσι.

Εἰς τὸν ὄρθρ. τῆς μεγ. ε'.

Μετὰ τὸ ἀλλ. Τροπ. Ο' τε οἱ ἐνδοξοὶ, κ' ὁ δ' οὖς
Τριῶδ. ἐκ τῆς ἐορτῆς τῆς παναχεράντης Σίματθ .
Β λέπε ψυχή. καθ. Κοντακ. καὶ Ἐξαποσειλάειον
ἐκῆ. εἰς τὰς αἰν. σύντ. Δόξα κ'ν. ἤχ. β'.

Γ Ούδας ὁ ᾠδανόμος κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ
δαίπνῳ πὴν χεῖρα ἐν τῷ τειβλίῳ μ' σῶ, ὄξετενε
ἀνόμοις τὰς χεῖρας τ' λαβεῖν ἀργύρια. Καὶ ὁ τῆ μύρα
λογοσάμνος πμῶ, σὲ τὸν ἀπήμετον ἐκ ἔφριξε πωλῆ-
σαι. ὁ τὸς πόδας ἐφαπλώσας ὅπτι τὸ νίψαι τὸν δε-
σπότην, κατεφίλισε δολίως εἰς τὸ ᾠδοῦναι τοῖς
ἀνόμοις. Χορῶ δὲ τῶ ἀποσόλων ριφίς, καὶ τὰ ξιά-
κοντα ρίψας ἀργύρια, σῶ τῶ τειήμερον ἀνάστασιν
ἐκ ἰδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμῶς.

Τῆ μεγ. ε'. ἕσθ. Δόξα α'. καὶ β'. ὡς χθὲς τῆ
ἕσθ. Ἐ Τροπ. Ἀπόδειπν. τὸ μικρὸν.

Εἰς τὸν ὄρθρ. λέγονται ἅπαντα τὰ ἀντίφωνα.
Τριῶδ. δὲ τῆ σαυρῶ, ἀνευ μέρτ. ἐν τῆ δ'. τ' ἐβδομ.
Μετὰ τὸ Κοντάκ. εἰς τ' γ'. ὡδ' ἡ οἱ μακαρισμοὶ.

Εἰς τὰς αἰν. Δόξα κ'ν. ἤχ. β'.

Ε Πι ξύλα βλέπεσαι κρεμῶμενον Χριστὲ, σὲ πῶν
πάν-

πάντων Κρίσω, Ὁ Θεόν, ἢ σὲ ἀπόρροσ τεκῆσαι
 ἔβρα πικρῶς, Γιὲ μὲ, πᾶ τὸ κάλλος ἔδω τῆς μορφῆς
 σε; ἢ φέρω καρδουρᾶν τε ἀδίκως σαρξέμημον. σπεῦ-
 στον ἐν ἀνάστηδι, ὅπως ἴδω κάρω σὲ τῶ ἐκ νεκρῶν
 ζήμασεν ὡς ἀνάσπιν.

Μετὰ τὸ ὄξω ἐν Ὑψίς. ἢ τὰ ἄλλα, ὡς ἐν τῷ Ὠρολογί-
 οῦ Ἐυαγγέλιον καὶ Ἰωάννῳ.

Τὴ κερὰ ἐκείνω. Εἰσήκεισαν ὡσαύτ' ἑαυρᾶ τῆ
 Ἰσοῦ ἡ μήτηρ αὐτῆ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
 αὐτῆ Μαρία ἡ τῆ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαλινῆ.
 Ἰσοῦς ἐν ἰδῶν τὴν μητέρα, Ὁ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα
 ὄν ἠγάπη, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῆ. Γύναι ἰδὲ ὁ υἱὸς
 σὲ. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, ἰδὲ ἡ μήτηρ σε. Καὶ
 ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ
 ἴδια. Μετὰ τὴν εἰδῶς Ὁ Ἰσοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τε-
 τέλεσται, ἵνα τελευθῆ ἡ γραφή, λέγει, διψᾷ.
 Σκευθὸν ἐν ἑκάστῳ ὄξωσ μεσόν. Οἱ δὲ πλήσαντες
 ἀπόηθ' ὄξωσ, καὶ ὑσώπω φερέμεντες, φερόσνευ-
 κων αὐτῆ τῷ σώματι. Ὅτε ἐν ἔλαβε τὸ ὄξωσ Ὁ Ἰ-
 σοῦς, εἶπε, τετέλεσται Ὁ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδω-
 κε τὸ πνεῦμα. ✠ Οἱ ἐν Ἰερουσαλήμ, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ
 τῆ ξύλων τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ὅτι, ὡσαύ-
 σκευθὸν ἴω, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆ σαββάτου,
 ἠέρεσαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεργῶσιν αὐτῶν τὰ
 σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον ἐν οἱ σραπῶται, καὶ
 τῆ μὲν φερόστε κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τῆ ἄλλω τῆ

συσαυ-

συσαυροθέντος αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, ἐκατέαξαν αὐτὸ τὰ σκέλη. ἀλλ' εἰς τῆν σραπιωτῶν λόγῃ τῶ πλῶρον αὐτὸ ἐνύξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ἰωρακῶς μεμύρτυρεκε, καὶ ἀληθῆς ὅσι ἡ μύρτυρα αὐτὸ. καὶ κἄν ᾧ εἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγλύετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῆ. ὅσῃν ἐ συμφιβήσεται ἀπὸ αὐτὸ. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγει. ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντισαν.

Τῆ μεγ. ᾠδασκευῆ ἑστέρα.

Τὸ α'. Δόξακὴν. ἦχ. πλ. β'. Λαὸς δυσσεβῆς, καὶ ᾠδάνομο ἵνα πὶ μελετᾷ κενῶ; ἵνα πὶ τὸ ζωῶ των ἀπάντων θανάτῳ κατεδικάσε. Μέγα θαῦμα, ὅτι ὁ κτίσης τῆ κόσμου εἰς χεῖρας ἀνόμων ᾠδασκευῶται, καὶ ἐπὶ ξύλα ἀνυψῆται ὁ φιλόανθρωπο, ἵνα τὸς ἐν ἀδῆ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κερῶντας. μακρόθυμε κύριε δόξασσι. Εἶτα, Φῶς ἰλαρόν, καὶ σίχ. τὸ ᾠδολογ. ᾠδ. Δόξακὴν ὡς ἐκεῖ. Ὁ ῥῶσα σε ᾠδ. τὸ Ν'. καὶ Τροπῆιον. ᾠδ. ἡ πέρνη. καὶ τὸ Τροπῆ. Δόξασσι, καὶ ἀπόλυσις.

Τῶ μεγάλῳ σαββ. εἰς τὸ ὄρθρον.

Μετὰ τὸ Θεὸς κύρ. ᾠδ. Τροπῆια, Τριῶδ'. ἦχ. πλ. β'.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

ΚΥμαπ θαλάσσης τὸν κρύφαντα πάλαι διώκτιον τύραννον, ὑπὸ γλῶ ἐκρυψαν τῆν σεσωσμένων οἰ

παῖδες . ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεανίδες παρ' κυρείῳ ἄσπαρ
μεν , ἐνδόξως γὰρ δεδόξαται .

Κύριε Θεέ μου ἐξόδιον ὕμνον , καὶ ὀπιτάφιον ὠδὴν σοὶ
ἄσομαι , παρ' τῆ ταφῆ σου ζωῆς μοι ταῖς εἰσόδους δεξα-
νοίξαντι , Ἐ θανάτῳ θάνατον , Ἐ ἄδην θανάτῳσαντι .
Ἄνω σε ἐν θρόνῳ , Ἐ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ἰασηκότμια , Ἐ
ὑποχθόνια κατ'ανοῦντα σωτήρ μου , ἐδονεῖτο τῆ νεκρόφ-
σεως . Ἐπὶ νῦν ὀρέσθης γὰρ νεκρὸς ζωαρχικώτατος .
Γίνα σε τῆς δόξης τὰ πάντα πληρέσης , κατ' ἀποφοίτη-
κας ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς , ἀπὸ γὰρ σε ἐκ ἀπεκρύβη
ἢ ὑποσαίς μου ἢ ἐν Ἀδὰμ , Ἐ ταφεῖς φθαρέντα με
καμνοποιεῖς φιλόανθρωπε .

Κάθ . Τὸν τάφον σου σωτήρ . φύλλ . γ' . Κοντάκ .

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλέσας , νεκρὸς ὀρεῖται , καὶ σμύρνη
καὶ σινδόνι ἐνελημμένῳ ἐν μνημαίῳ κατατίθεται ,
ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος . Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον
μυεῖσαι , κλέσαι περὶ , καὶ ἐκβοᾶσαι : τὸτο
σάββατον ὅτι τὸ ἱερὸν λογμμένον , ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυ-
πνώσας , ἀναστήσεται τριήμερον . Ὁ οἶκος .

Ὁ σκέπων τὰ πάντα ὅπι' σαυρῆ ἀνυψώθη , καὶ
θρῆνῆ πᾶσα ἢ κτίσις τὸτον βλέπεσσα , κρεμάμενον
γυμνὸν ὅπι' τῆ ξύλη . Ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέ-
κρυψε , καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο , ἢ γῆ
δὲ σὺ πολλῶ τῷ φόβῳ σικκλονεῖτο . Ἡ θάλασσα
ἔφυγε , Ἐ αἱ πέτραι διερρήγυντο , μνημεῖα δὲ πολλὰ
λωεώχθησαν , Ἐ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων ἀνδρῶν ,
ἀδης

ἄδης κράτω σενάζει, Ἐἰς δ' αἶοι σιέπτονται συκοφαν-
 τήσασιν Χριστῶ τὴν ἀνάστασιν. Τὰ δὲ γύναια κερῆσαι:
 τὸ σαββατὸν ἔστι, τὸ ἑσπερινὸν λογισμὸν, ἐν ᾧ Χρι-
 στὸς ἀφυπνώσας ἀναστήσεται τριήμερον.

Ο' Ν'. ἀνευ τῆ Πεντηκός.

ᾠδὴ η'. Ο' ἔριμος.

Ε' Κρησι, φερίτων ἔρανε, Ἐσαλευθήπεσαν τὰ δε-
 μέλια τῆς γῆς, ἰδ' ἔ γ' ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν
 Ὑψίσοις οἰκῶν, Ἐτάφω σμικρῶ ξενοδοχεῖται, ὄν
 παῖδες ἔλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ἑσπεύετε
 εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Λέλυται ἄρσαντος ναὸς, τὴν πεπποκῦαν δὲ σωμα-
 νίσησι σκίλω. Ἄδαμ γ' ἐν τῷ φεσπέρω δευτέρω
 ὁ ἐν Ὑψίσοις οἰκῶν κατῆλθε μέχρ' ἄδ' ἐ ταμείων.
 ὄν παῖδες. ὡς ἀνω.

Πέπαυται πόλιμα μαθητῶν, Ἄριμαθαῖον δὲ ἀρι-
 σέυει Ἰωσήφ, νεκρὸν γ' Ἐ γυμνὸν θεώμενον τὸν ἐπὶ
 πάντων Θεὸν αἰτεῖται, καὶ κηδέυει κρυστάζων, οἱ
 παῖδες. Εὐλογεῖτε.

Ω' τῶν θαυμάτων τῶν κηανῶν, ὡς ἀγαθότητος, ὡς
 ἀφράσε ἀνοχῆς. ἕκῃ γ' ἐπὶ γλῶσφραγίζεται, ὁ
 ἐν Ὑψίσοις οἰκῶν, καὶ πλάνον Θεὸς συκοφαντεῖται.
 ὄν παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ο' ἔριμος.

ΜΗ' ἐποδύρα με Μῆτερ καθορθῶσα ἐν τάφω, ὄν
 ἐν γαστρὶ ἀνευ ποσῶς σιμέλαβες Υἱόν. ἀναστή-

V V

σομα

σομαι γὰρ, καὶ δοξασιόσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ
ἀπαύσις, ὡς Θεός, τὰς ἐν πίστει καὶ πίστῳ σὲ μεγα-
λύνοντας.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σε τόκῳ τὰς ὀδύνας φυγεῖσα ἑσθρφυάς
ἔμακαρείδῳ, ἀναρχε ἤε, νυῖ δὲ σὲ θεέμε ἀπνευ
ὀρθῶτα νεκρὸν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης σαρράτιομαι
δεινάς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυθήσομαι.

Γῆ μὲν καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φερίτικσιν οἱ ἄδῃ
πυλωροῖ, ἡμφισμῶρον βλέποντες σολιῶ ἡμαγμύλω,
μήτερ, τῷ ἐκδικήσεως, τὰς ἐχθρὰς ἐν σαυρῷ γὰρ πα-
τάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις, ἔ μεγαλυνώσε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, δὲ φαινέσθωσαν πάντες οἱ γῆ
γῆραις, ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται ἄδης, μὲν μύρον γυ-
ναῖκας φερσупαντήτισαν, τὸν Ἀδάμ σὺ τῇ Εὐφ
λυτρεῖμαι παγενῆ, ἔ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὄξανασήσομαι.

Ἐξαποσελάρ. Τῶν σαββ. φύλλ. 58.

Εἰς τὰς αἰν. Δόξακαῖν. ἦχ. πλ. α'.

Σ Ἐτ' ἀναβαλλόμενον τὸ φάς ὡσπερ ἰμάτιον, κα-
θελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς ξύλου σὺ Νικοδήμῳ, καὶ
θεασάμεντο νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον
θρῶον ἀναλαβοῦν, ὀδυρόμεντο ἔλεγχῳ. Οἱμοῖ
γλυκύτατε Ἰησοῦ, ὃν φερὸ μικρῆ ὁ ἥλιος ἐν σαυρῷ
κρεμάμενον θεασάμεντο, ζόφον φειεβάλλετο, καὶ
ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίετο, ἔ διερρήγνυτο ναῖ τὸ
καταπέτασμα. Ἀλλὰ ἰδὲ νυῖ βλέπω σε, δι' ἐμὲ
ἐκασίως ὑπελθόντα θάνατον. πῶς σὲ κηδέυστω Θεέ

μς;

με; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλύσω; ποίας χερσὶ δὲ φοροσφύσω τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ποία δὲ ἄγματα μέλψω τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκῆμον; Μεγαλιύω τὰ πάθη σε, ὑμνολογῶ ἔτι τὴν ταφίαν σου τῇ ἀναστάσει, κρυστάλλων, κύριε δόξα σοι.

Μετὰ τὸ, Δόξα ἐν Ἑβραίοις, οἱ σῆχοι, ὡς ἐν τῷ Τριψύχῳ τῷ Ὡρθολογίῳ, ἔπειτα τὸ Ἐυαγγέλιον καὶ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπάσειον, ἡπιστοῦ μὴ τὴν ὄρασι μὲν, σιωπήθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες. Κύριε ἐμνήθημεν, ὅτι ἐκείνος ὁ πλάνος εἶπεν ἐπὶ ζῶν, μὴ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρωμα. Κέλυσον ἐν ἀσφαλιδοῦ τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῆς νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῆς νεκρῶν, ἔστι ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρον τῆς προφῆτις. Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος, ἔχετε κησοδίαν, ὑπάγεται ἀσφαλίσασθαι ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ προδόντες ἠσφαλίσασθαι τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μὴ τῆς κησοδίας.

Εἶτα, συναπτή τῆς αἰτήσεων, ὁχλή, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΩ ΜΕΓ. ΣΑΒΒΑΤΩ.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκρ. τὸ α'. Δόξα καὶ ἡχο. πλ. δ'.

Προδόντες σε ἐν πύλαις ἀδὲ κύριε, ἔταύτας συντείφαντος, ὁ αἰχμάλωτος, ἔπος ἐβόα, πῆς

V V 2

ἔστιν

ἔστιν ἔτος ; ὅτι ἐ κατὰδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς , ἀλλὰ καὶ ὡς σικωλὴ κατέλυσε τὴ θανάτῃ
τὸ δεσμοτήριον . Ἐδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν , καὶ
τρέμω ὡς Θεόν , παντοδύναμη ἐλέησον ἡμᾶς .

Μετὰ τὰ προκ. & Καταξ. λέγομεν ὅλον τὸ , Ἀ΄ σωματι ,
σιώ τῳ , Ὁ΄ π δεδύξαται . φύλλ. 479 .

Δόξα καὶ ἡχ. πλ. β΄ .

Τὴν σήμερον μυστικῶς ὁ μέγας Μωϋσῆς περιει-
τυπῆτο λέγων , & εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν
τὴν ἐβδόμην . Τῆτο γὰρ ἔστι τὸ εὐλογημένον σάββα-
τον . αὕτη ἔστιν ἡ τῆς κατὰπαύσεως ἡμέρα , ἐν ἣ κα-
τέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῆ ὁ μονογενὴς
υἱὸς τῆ Θεοῦ , διὰ τῆς καὶ τὸν θάνατον οἰκονομίας .
Τῆ σαρκὶ σαββατίσας , & εἰς ὃ ἡ πάλιν ἐπανελθὼν ,
διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν ἢ αἰώνιον ,
ὡς μόνον & ἀγαθὸς , καὶ φιλόανθρωπος .

Εἰς ὅλην τὴν ἐβδομάδα τῆ Πάχα , λέγομεν
πάντα ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ . Ἀλλὰ πῶμα δὲ τὸ
Ἰπακοή , καὶ τὸ Κοντάκιον , καὶ τὰ Τροπάρια καθ΄
ἐκάστην ἡμέραν .

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ .

Τὸ ἐν Δόξα τῆ ἑσπ. ἡχ. πλ. α΄ . Ὡς ἑσπ΄ ἐσχα-
των τῶν χερῶν . ζήτ. ἑσπ. θ΄ . φύλλ. 96 . τὸ καμῖν
τῆ ἀνασ .

Εἰς τὸ ἀπόδειπν . μέχρι τῆς θείας Ἀναλή-
ψεως , ἢ ἄλλο ἐταξεται . Τριώδ. ἡχ. γ΄ .

ᾠδὴ

ᾠδὴ α΄. Τεμνομήλι θάλασσαν.

Νεκροθέντα πάλαι σε, Ἐπεθέντα ἐν τῷ κρηναίῳ, ἰδὼν ὁ ἄδης ὅλος νεκρὸς ἔμεινε σωτῆρ ἀνεύρητος. οἱ νεκροὶ δὲ πάντες τῆ σῆ ἐγέρσει τῆ ζωφώρα χαίροντες, δεσμῶν ἐλύθησαν.

Ἐν νεκροῖς τὸν ζῶντα, τί ἐκζητᾶτε; ταῖς μυροφόροις ἔφησε, πρὸς τὸ μνήμα φωτεινῆς ἀγγελῆς, ποτὲ ἐπιφανόμενῃ. ἀπελθεῖσαι τάχῃ τοῖς ἀποσόλοις καταμιῶσαι σπέυσαι τὴ τέτα ἐγερσιν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοθέντα κύριον ἀπορρήτως ἐκ τῆς ἀγῶν αἱμάκρον σε, θεοτόκε, δι' ἡμᾶς θάνατον σαρκὶ καταδέξασθαι, ἀναπάντα βλέφατα ἐκ τῆ τάφου, ὡδὲ χαρῆς ἐδόξασες, Ἐμεγαλυνες.

ᾠδὴ η΄. Βαβυλωνία κέμινθ.

Τὸν σωροθέντα κύριον πάλαι δεσάμενθ ἤλιθ ἀπέκρυψε τὸ φῶς, καὶ αἱ πέτραι ἐσχέθησαν, τὰ ὄρη ἐκλονήθη, καὶ ἡ γῆ ἐτρέμαξε, καὶ οἱ πάλαι δεσμῶται διάπλον ἀπελύοντο.

Ὁ κύριθ ἐγείγεται, πάντες ἀλαλάξωμεν, χαῖρας τε κροτήσωμεν πισῶς, χοροὺς συνησώμεθα τῷ τέτα δυνασάαν ἀνακηρύττοντες, καὶ βοῶντες, τὰ ἔργα ὑμναῖτε τὸν κύριον, καὶ ὑψοῦσθε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτ.

Συνέλαβες πανάμωμε τὸν πάντα σινέχοντα, τῆτον Ἐκύησας σαρκὶ, σκυλεύσαντα τὸν θάνατον, Σα-

V v 3

νάτω

νάτω τεινήμερω, ὃν ἐκδυσώπησον τῆς ψυχῆς μου τὰ
πάθη νεκροῦμαι καὶ σωσάμε.

ᾠδὴ θ'. Τὴν ἐν βάρῳ.

Τριήμερω σε ταφῇ ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρός, ἐκ τῆς τῆς
ἄδ' εὐδ' εὐδ' ἀπελύθησαν νεκροί. Νενέκροται
ὁ θάνατος, ἐκενάθη βασιλεία τῆς ἄδ' εὐδ'. Διόσε ζωο-
δοτα ἐν ὕμνοις πμῶντες μεγαλιώομυ.

Ἡ αἰώνι Θεὸς ζωὴ πῶς ἐγένεσω δι' ἡμᾶς θανάτου, θε-
λων Χριστὸν; πῶς κατῆλθες ἐν νεκροῖς ἢ πάντων ὄξα-
νάσας, καὶ ἐκένωσας τῆς ἄδ' εὐδ' τὰ βασιλεία; διόσε
εὐχαρίστως ἐν ὕμνοις πμῶντες μεγαλιώομυ. Θεοσ.
Ῥύσαι πόλιν ἔλαὸν καταφύγοντα εἰς σέ, θεοχρηστή-
τορ ἀγνῆ, ἢ κυήσασα Χριστὸν, ἐκ πάσης ἐναντίας
ὀργῆς, καὶ ἀλώσεως ἐθνῶν, ὀπιδρομῆς τε, ὅπως σέ
καταχρέως ἐν ὕμνοις πμῶντες μεγαλιώομυ.

Εἰς τὸν ὄρθ. Τριῶδ'. ἐκ τῆς κανόν Θεὸς τῆς Πάχα,
ἔ' ἄλλο ἐκ τῆς ἀνασασίμω, εἰς πάσας τὰς τῆς Πεντη-
ποσαίε Κυριακῆς. Μετὰ τὴν α'. ὠδ'. τῆς ἀνας.

Κάθ'. μόνον τῆς Θεωμᾶ ἤχ. α'.

Τῶ φόβω τῆς ἐβραίων κεκρυμμένων τῆς μαθητῶν,
καὶ ἐν τῇ Σιών σωτηριῶν, εἰσηλθες πρὸς αὐτὸς
ἀγαθῆ, ἔ' ἔσης κεκλισημένων τῆς θυρῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
χρηστούς. Καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἔ' πῆς
ἀχράντες σε πλῆρες τῆς μάλωπας, λέγων τὰ ἀπι-
στῆνι μαθητῇ, φέρεσε τῆς χεῖρας καὶ ἐρῶνα, ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ εἰμὶ, ὁ ὄξα σέ πάθητός. Ε' π' ἔ' π'. Κεντ. ὠδ'
ἐν τῶ ᾠδ' αλ.

Ἐξ α-

Ἐξαπος. φύλλ. 82. Ἐμῶν μελῶν, μόν.

Εἰς τὰς αἰν. Δόξα τῆ ἑσπ.

Τῆ αὐτῆ κυριακῆ ἑσπ. Δόξα τῆ σαββ. ᾧ Θεοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθ. Τριώδ. ἐκ τῆ κανόνου τῆ Παύλου, θανέμοντες τὰς ὡδὰς ὡς λέλεκται φύλλ. 652. καὶ Τριώδ. τῆ ἀγίας. Μετὰ τὴν α'. ὡδὴν τῆ ἀγ. Ἐπ., καὶ ἔπ. καὶ Κάθισμα τῆ αὐτῆ ἀγίας, καὶ εἰς. Αὕτη ἡ ἡμέρα. καὶ Κάθισμα ἐν τῆ ἀνάσ. ᾧ ἄλλος εἰς. καὶ Κάθισματα δύο τῆς ἐβδομαίδος, ἡγὰρ ἐν καθ' ἡμέραν, καὶ τὸ ἄλλο μῦρτυρικόν. Δόξα καὶ. Κἀθ. τῆ Θωμά. Μετὰ τὰ καθίσμ. Ἐπ. ᾧ ἔπ. Σὺ γὰρ. Κοντ. τῆς κυρ. καὶ τῆ ἀγ. Ἀνάστασιν χειρῶν, Ἐλεησὸν με ὁ Θεός, ᾧ Πεντηκος. Μετὰ τὴν ἄλλω ὡδὴν Μεγαλύνει, καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὰς αἰν. Δόξα καὶ. τῆ Θωμά ἡγ. πλ. α'.

Φιλάνθρωπε μέγα καὶ ἀνείκασον τὸ πλῆθος τῶν οἰκπρμαῶν σου, ὅτι ἐμακροθύμησας ὑπὸ Ἰουδαίων βραπιζόμενοι, ὑπὸ τῶν ἀδετέκτων σὲ πολυπραγμονέμενοι, ὑπὸ ἀποστόλων φιλαφάμενοι. πῶς ἐσαρκώσῃς; πῶς ἐσαυρώσῃς ἢ ἀναμώρητε; ἀλλὰ συνέτησον ἡμῶν, ὡς τῆ Θωμά ἡ βοᾶνσοι, ὁ κυριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Τὴ αὐτῆ τὴν τῆξιν τρεῖς μὲν εἰς ὅλον τὸ Πεντηκος. εἰ ἄλλως οὐ τῶξεται. Τῆ δὲ δ'. καὶ τῆ ὡδὴ σκευῆ εἰς τὸν ὄρθρον, καὶ τὸ Κάθισμα τῆ ἀγίας λέξομεν τὸ σαυρώσιμον, ἦτα τὸ ἀναστάσιμον, τρίτον τὸ μῦρτυ-

V v 4

εἰκόν;

εικόν , & τὸ τέλος , Δόξα καὶ νῦν Κἀθ . τῆς Κυριακῆς
τῆ Θωμᾶ , ἢ ἄλλης ἐρχομένης .

Τὸ σαββάτω , εἰς ἀπόδοσιν τῆς ἑορτ . τὰ κα-
θίσματα , μὴ τὸ τῆ ἀγίας , λέγονται τῆ ἀναστασίμῳ .
Τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος .

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ . ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ .

Εἰς τὸ ἴαυ . τῆ σαββ . Δόξα ἐωθ . β΄ . Μετὰ μύ-
ρον προσελθ . Καὶ νῦν τῆ ἀναστασ .

Εἰς τὸ ἀπόδ . Τριώδ . ὡς ἄνω .

Εἰς τὸν ὄρθρ . τὰ Τριώδ . ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ
κυριακῇ . Κἀθ . τῶν μυροφ . ἦχ . β΄ . Τῶν μαθητῶν
ὁ χροὸς σὺ μυροφόροις γυναιξίν ἀγάλλεται , συμ-
φώνως , κοινῶ γὰρ ἑορτικῶ σὺ αὐταῖς ἑορτάζουσιν εἰς
δόξαν , καὶ τιμῶν τῆς σῆς ἀναστάσεως , καὶ δι' αὐτῶν
βοάμεν σοι φιλάνθρωπε , τὰ λαβὲς καὶ ἄρα τὸ
μέγα ἔλεος . εἶχ . & καθίσμ . τῆ ἀναστασ . Κοντ . ὡς
ἐν τῷ Ὁρολογ . Ἐξαπος . Γνωαῖκες ἀκυστήδ . φδζ .
Εἰς τὰς αἴν . Δόξα τὸ ἐωθ . δ΄ .

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ . ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΤΤΟΥ .

Δόξα εἰς τὸ ἴαυ . & εἰς τὰς αἴν . ἦχ . πλ α΄ .

Α Νέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα ὅπῃ τῇ προσβατι-
κῇ κολυμβήθρα , τῇ λεγομένη καὶ Ἰουδαίικῃ Βη-
θσαδα , πέντε σοῦς ἔχουσα . ἐν ταύταις γὰρ κατέκειτο
πληθὺς τῶν ἀσθενούντων . Ἄγγελος γὰρ τῷ Θεῷ καὶ
καρὸν ὀπισθοιτῶν διετάραξεν αὐτῶν , καὶ εἶπεν ἔχα-
εἴζετε τοῖς προσκυῖσιν ἐν πίσει . Καὶ ἰδὼν ὁ Κύριος

ἦχος

ἔχοντάς τε ἀνθρώπων, λέγει πρὸς αὐτὸν. θέλεις ἡγῆσαι
 ἡμέσας. Ὁ ἀσθενὴς ἀπεκρίνατο, κύριε ἀνθρώπων ἐκ
 ἔχω, ἵνα ὅταν παρελθῆ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὸ κο-
 λυμβήθεον, ἐν ᾧ οὐκ ἐπιπέσομαι ἄλλος πορολαμβά-
 νει με, καὶ λαμβάνει τὸ ἴασι. Ἰατροῖς κατ' ἐλάωσα καὶ
 ἀπαντὰ με βίον, καὶ ἐλέες τυχεῖν ἐκ ἡξιάθην. Ἀλλ'
 ὁ ἰατρὸς τῷ ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων λέγει πρὸς
 αὐτὸν. ἄθροισα τὸν κράββατον, ἔπειπάτα, κη-
 ρύτων με καὶ δυνάμιν, ἔπει τὸ μέγα ἔλεος τοῖς πέρασιν.

Εἰς τὸ ἀπόδ. ἔπει εἰς τὸ ὄρθρ. ὡς ἀνω.

Καθ. ἡχ. γ'. Τὴν ὠραϊότητα.

Ρῆμα ὡσαύτως μόνον συνέπιπεν, ὡς ὁ
 παγκόσμιος λόγος ἐφθέγγετο, τὸ δὲ ἡμᾶς ἐπὶ
 τῆς γῆς ὀφθέντος δι' ἐκταραχῆν. ὅθεν καὶ τὸν
 κράββατον ἐπιφύεον διέρχεται. καὶ οἱ γραμματεῖς
 ὄραν τὸ παρελθὲν ἐκ' ὑπέφθεον, κακίας κρατερόμηροι
 φθάνω τὰς ψυχὰς ὡσαύτως.

Τὸ Κοντ. τὸ Ὄρθρου. Τὸ Ἐξαπος. φύλλ. 83.

Τῆ δ'. τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

Τῆ γ'. ἑσπ. Δόξα καὶ νύκτ. ἡχ. πλ. δ'.

Μεσότης τῆς ἑορτῆς τῆ Πάσχα, ἐν τῇ ναφ' ἀνῆλθες
 τὸ ἱερὸ ὁ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ σῆς ἐν μέσῳ τῆ ὄχλου
 ἐδιδασκες αὐτὸς παρρησία. καὶ ἔλεγε ἐγὼ εἰμι τὸ
 φῶς τῆ κόσμου, ὁ ἐμοὶ ἀκολουθεῖν ἐ μὴ ὡλεπατήση ἐν
 τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριῶδ. τὸ ἀγ. δεξ. τὸ μεσονύκτ.

Εἰς

Εἰς τὸν ὄρθ. Κάθ. μὲ τὸν ψαλμ. ἦχ. δ'.

Ὁ πάντων ἐπιστάμηνος ἢ καρδιαῶν λογισμῶν, ἐν μέσῳ αἰέκων γε τῶ ἱερῷ ἐσικῶς, τῆς ψάλλουσι λέγων ἀλήθειαν. τί ζητεῖτε πᾶσα με τὸν ζωοδότῳ; ἐορτῆς μεσαζέσης, ἐκβοῶν παρρησία, μὴ τιῶ κατ' ὄψιν κείσιν κείνητε ὡς ἄνομοι.

Τριῶδ. μόν. ἦχ. δ'. Θ. αλάσσης.

Μεγάλη τῆς ἑσπέρης σε δέωστα, θείας σαρκώσεως ἑυεργεσία λόμπωσιν ἡμῖν: δωρεάτε καὶ χάριτες, καὶ θεῖα λαμπρότητα ἀγαθοδότης ἀναβρύσασα.

Ἐπέσης κῆρυκαυγῆς θεότητος ἑξαποσέλλων χεῖρῆς τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ ποροφανῶς. ἐορτῆ γὰρ χαρμόσπουτος ἢ σωζομένων πᾶσιν, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πορόζενος. Σοφία, δικαιοσύνη, κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, ὡς ἔφθαι Θεὸς σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πορὸς ἐράνικον διαβιβάζων ἕψωμα, καὶ πνεῦμα θεῖον χειζόμεθα.

Κάθ. ὡς ἄνω.

Κοντ. Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζέσης, ὁ ἢ πάντων ποιητής, ὁ Δεωότης πορὸς τῆς παρόντας ἑλεγχῆς Χριστὸς ὁ Θεός, δεῦτε καὶ ἀρῦσα δεῦτε ἄθανασίας. Ὅθεν σοι ποροσπίτωμεν, ὁ πιστῶς ἐκβοῶμεν, τῆς οἰκτιρῶν σε δάρησιν ἡμῖν. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν. Ὁ οἶκος.

Τιῶ χειρὸς θεῖαν με ψυχῶν πᾶσιν ἀνομίας, πορᾶς πᾶν σῶν αἱμάτων κατὰρδύσον, καὶ δεῖξον καρπο-

καρποφόρον ἀρεταῖς. Σὺ γὰρ ἔρης πᾶσι τῷ φροσέρχε-
σαι πρὸς σὲ λόγῳ Θεῷ πανάγῳ, ἃ ἕδωκ' ἀφθαρσίας
ἀρύεσαι, ζῶντε, ἃ καθαίρου ἀμάρτίας τῆς ὑμνοῦ-
των τῶ ἐνδοξον, ἃ θέαν σε ἔγερσιν. Παρέχων ἀγα-
θὰ τῶ ἀπὸ τῷ ἕψες ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς πῖς μαθη-
ταῖς πνεύματος ἰσχυρῶς, τοῖς σε Θεὸν γινώσκουσι. Σὺ
γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

ᾠδὴ ἦ'. Χειρὸς ἐκπετάσας.

ΩΡΑΪΘ ἐκ τάφου ἀναστὰς τῆς θεότητος δόξης
κοσμέμεν, τοῖς ἀποστόλοις σε κύριε ἐπεσά-
νης, τῶ τῷ πνεύματος ἐπαγγελίου αὐτοῖς
πέμπαν ἐργεῖαν, τοῖς βράσι, πάντα τὰ ἔργα κυ-
ρίου δόλογεῖτε τὸ κύριον.

Ἀκτῖνας οὐκ ἠλίος Χειρὸς διχαστικῆς φανείς κόσμῳ,
ἀπέσειλας τῶς ἀποστόλους σε φέροντας σε τὸ φῶς τὸ
ἀκατάληπτον, καὶ τῆς ἀγνοίας τῶ ἀχλυὶ ἀποκαθαί-
ροντας, ἃ βράντας πάντα τὰ ἔργα δόλογ. Θ.

Ἰδὲ νῦν ὀξέλιπε σου φῶς ἐκ τῆς Ἰέρου φυλῆς ἀρχῶν
ἡγέμεν, καὶ γὰρ πανάμωμε τέτοκας τὰ αὐτὰ φῶς
ἀποκείμενα, τῶ πρὸς δοκίαν τῶν ἐθνῶν Χειρὸν, ἃ
ψάλλομεν, δόλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ἀΐδος ἀχειρόθμητος.

ΝΕἸΑΝ, ἃ κηνήν πολιτείαν ὡσαύτως Χειρὸς μεμαθη-
κότες, ταῦτ' ἄχρι τέλους φυλάττειν διασε-
ρόντως πάντες ἀποδώσωμεν, ὅπως ἀγίως πνεύματος
τῶ παρθεῖαν ἀπολαύσωμεν.

Σύμμε

Σύμε τὸ θνητὸν ζωοδότα περιβολῶ ἀθανασίας, ἔ
 πῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν ἐνδύσας σῶτερ, σωζέανέ-
 σπας, ἔ τῷ πατρὶ προσήγαγες, τὸν ἡσυχίον με λύ-
 σας πόλεμον. Θεοτ.

Ὡς ῥίζαν, πηγῶν, ἔ αἰψάν τῆς ἀφθαρσίας σὲ παρ-
 θένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπισμύμοι, ταῖς διφθέραις
 καταγεράεσθαι, σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἀθανασίαν
 ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἐξαποσιλ. Ὁ ἕρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων τῆν ἀκενάτων δωρεάν, δός μοι
 ἀρρύσταται ὕδωρ εἰς ἀφῆσιν ἀμάρταν, ὅπ σωζέσθαι
 εἰς αἰὼν ἀσπλαγχε μόνε οἰκίρμεν.

Τῷ σαββάτῳ ἀποδίδωμεν ταύτῃ τὴν ἑορτῶν,
 ἀνὸς δὲ τὸ ψαλιεῖ.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄. ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΙΤΙΔΟΣ.

Δόξα εἰς τὸ ἔσθ. ἔ εἰς τὰς αἰν. ἦχ. πλ. β΄.

Η Πηγὴ τῆς ζωαρχίας Ἰησοῦς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὅπ τὴν
 πηγῶν ὅπισθας τὴν πατριάρχην Ἰακώβ, πᾶν ἐξή-
 τα ὕδωρ ὡσαύτως σαμάρειδος. τῆς δὲ τὸ ἀκοι-
 νόητον τῆν Ἰουδαίων φρεσίνης, ὁ σοφὸς δημοκρῶς
 μετοχευθεὶς αὐτῷ ταῖς γλυκέσι φρεσίνης. μῆλ-
 λον φρὸς αἰτησὶν τὴν αἰδὸν ὕδατος. Ὁ ἔ λαβῆσα
 τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰπέσα, δῶτε ἴδετε πᾶν
 κρητῶν γνώσει, ἔ Θεὸν ὡσαύτως ἡμῶν σαρκί, δῶ
 τὸ σῶσαι τὸν ἀνθρώπον.

Εἰς τὸ ὄρθ. καθ. ἤχ. δ'.

Ἄγαλλιάσω ἔρανος, χρυσεῖο τὰ ὀπί τῆς γῆς, ὅπ
 Χειρὸς ἐκ παρθένε ὀπιφανεῖς ὡς ἄνθρωπος, ἔρρύστα-
 ῖ φθορᾶς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον τὰ ἰδίῳ θανάτῳ, θαύ-
 μασιν ἐκλάμφας δὲ γυναικὶ Σαμάριτι, ὕδαρ αἰτῆ
 παρέχει τῷ πηγῷ τῆ ἰαμάπον, ὡς μόνον ἀθά-
 νατος. σίχ. Ἐκαθίσματα τὴ ἀνασας.

Κοντάκ. ὡς ἐν τῷ ὠθολογ. ὡσπερ, Ἐ τὸ ὄξα-
 ποσιλάειον φύλλ. 83.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Δόξα εἰς τὸ ἔσπ. καὶ εἰς τὰς αἰν. ἤχ. πλ. δ'.

Τὶς λαλήσει τὰς δυναστείας σε Χειρὸν, ἢ πὶς ὄξα-
 ειθίσει τὴ θαυμασίῳν σε τὰ πλησθ; Διπλῆς γὰρ
 ὡς ὠσάθης ὀπί τῆς γῆς δι' ἀγαθότητα, διπλᾶς Ἐ τὰς
 ἰάσεις τοῖς νοσησιν ἐχρηθεῖς. Οὐ μόνον γὰρ τὰς ὀφθαλ-
 μὰς τὴ σώματος διηνοιξας τὴ ἀπὸ μήτρας παρεθέν-
 τος, ἀλλὰ Ἐ τὰς τῆς ψυχῆς. Ὅθεν Θεόν σε ὁμολό-
 γει τὸν κρυπτόμυρον, καὶ πᾶσι παρέχοντα τὸ μέγα
 ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθ. καθ. ἤχ. πλ. δ'. Τῷ σοφίαν.

Ὅ τὸν ὄλον δεσπότης καὶ ποιητὴς παρερχόμενος ἄρσεν
 ἐν τῇ ὁδῷ, τυφλὸν καθεζόμενον, θηλωσθέντα, καὶ
 λέγοντα, ἔκατεῖδον ἐν βίῳ τὸν ἥλιον λάμποντα,
 ἔδὲ τῷ σελήνῳ τὸ φέγειν ἀυγάζεσαν, ὅθεν ἐκ-
 βοᾶσαι, ὁ τεχθεῖς ἐκ παρθένε, φωτίσαι τὰ σύμπαν-
 τα, φώπσον με βῆσπλαγγε, ἵνα κελῶ πρεσβύτων

σοι,

σοι, δεασοτα Χεισὲ τῆς πῶσισμάτων ἀφεισιν δώρησαι,
 δεα πληθας ἐλέας ἡμῖν φιλάνθρωπε. Κοντάκ. ὡς ἐν
 τῷ ἀεγλ. Ἐξαποσειλ. φύλλ. 83.

Τῆ δ'. ἀποδίδοται ἡ ἀκολ. τῆ Τυφλε. εἰς τὸ
 ἀπόδ. τῆς γ'. Τειώδ. τῆ ἀγ.

Τῆ ε'. τῆς ε'. ἐβδου. ἀπὸ τῆ Πάχα.

Εἰς τὴν ἀναληψὶν τοῦ κτῆριου.

Εἰς τὸ εἶσω. τὰ σωτ. εἰς τὴς αἰν. Δόξα εἰν. ἦχ. πλ. β'.

Οὐκ εἰς ἀνελήφθη εἰς ἕρανὸς ἵνα πέμψῃ τὸν
 Παράκλητον τῷ κόσμῳ, ἕρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, νεφέλι τῶ ἐπίθεασιν αὐτοῦ. Ἄγγελοι
 θαυμάζουσιν ἀνθρώπον ὁρῶντες ὑπερῶνω αὐτῶν, ὁ
 πατήρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει σωμαίδιον, τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον κελύει πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.
 ἀρατε πύλας οἱ ἀρχόντες ἡμῶν. πάντα τὰ ἔθνη κερθή-
 σατε χεῖρας, ὅτι ἀνέβη Χεισὸς, ὅτι ἐκ τὸ φερότερον.

Εἰς τὸ ἀπόδ. εἰς ὄλλω τῶ ἐνναήμερον

Τειώδ. ἦχ. πλ. α'. εἰδ. ζ'. Οὐ ἐν κερμίνω πνεῦς.

Οὐ ἐν νεφέλι φωτὸς ἀναληφθεῖς κὴ σῶσας κόσμον,
 ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῆς πατέρον ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆ ὄμων Χεισὲ τῶ πλανηθεῖσαν ἀρας φύσιν,
 ἀναληφθεῖς, τῶ Θεῷ κὴ Πατρὶ προσήγαγες.

Τῶ νεκερθεῖσαν ἡμῶν φύσιν ἀρας, τῶ σῶ ἰδίῳ
 Πατρὶ σῶτερ προσήγαγες. Θ.

Οὐ ἐκ παρθένης τεχθεῖς, ἡ δὲ θεοτόκον ἀπειργάσω.
 ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῆς πατέρον ἡμῶν.

Καθ.

Κάθ. εἰς τὸ ὄρθ. Ἰδ. η'. Τὸν ἐκ πατρὸς .

Τὸν ἐν δυοῖ ταῖς ἑσάταις ἀναπάντα ζωοδότῳ
Χειρῖν, εἰς ἔρανεῖς μὲν δόξης, ἔ πατρὶ συγκα-
δεζόμενον ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑψοῦσθε εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας .

Τὸν ἐκ δευτέρας τῶν εἰδώλων τῶν κτίσιν λυξωσά-
μενον, ἔ παρασήσαντα ταύτῳ ἐλδοθέραν τῶ ἰδίῳ
πατρὶ, σὲ σωτῆρ ὑμῶν, καὶ ὑψοῦσθε εἰς πάν-
τας τὰς αἰῶνας . Θ .

Τὸν χερεῖμ ὑψότερα ἀνεδείχθης, θεοτύκε ἀγνή,
ἐν τῇ γαστρικῇ τὸν τέτοις ἐποχόμενον βασάσασα . ὄν
σὺ ἀσωμάτοις βροτοῖς δοξολογῆμεν εἰς πάντας τὰς
αἰῶνας . Ὡδ. η'. Σὲ τῶν ὑψοῦσθε .

Σὲ τὸν λυξωτῶν τῶ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν οἱ
ἀπόστολοι βλέποντες ἐν δέωσ ὑψοῦσθε,
σκιρτῶντες ἐμεγάλωσον .

Σὲ τῶν θεωθεῖσαν σάρκα ὀρεῶντες, Χριστὲ, ἐν τῷ ὑψοῦσθε
οἱ ἄγγελοι, ἀλλήλοις δένδρον, ἀληθῶς ἔτος ἔστιν
ὁ Θεὸς ἡμεῶν . Θ .

Χαῖρε θεοτύκε μήτηρ Χριστὸ τῶ Θεῷ, ὄν ἐκύησας
μήτηρ ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον, σὺ ἀγγέλοις ὀρεῶσαι
ἐμεγάλωσες .

Εἰς τὸν ὄρθ. Κάθ. μὲν τὰς ψαλμοῦς . ἦχ. πλ. δ' .

Τῶν σοφίαν ἔ λόγον .

Εἰς πρῶταις ἐν νεφέλαις τῶν ἔραναν, καταλείψας εἰρήνῳ
τοῖς ὄπῃ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας τῶ πατρὸς
δεξιό-

δεξιόθεν, ὡς ὁμοεσιθεύοντες ὑπάρχοντες, καὶ πανδύ-
μασι, ἔν σαρκὶ γὰρ ὄφθεις, ἀλλ' ἀτρέπτου ἔμε-
νας, ὅθεν ἀναμάρτους σωτελείας τὸ πέρασ, τὴ κείναι
ἐρχόμενον ὅπι γῆς κόσμον ἀπαίτα, διαμαρτέτα κύ-
ριε φαῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν
δωρέμενοι, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δέλοις σε.

Τὰ ποροκ. ἔ τὸ Εὐαγ. Τριάδ. δὲ ὡς ἀνω, μόνως.

Κοντάκ. Τὸ ἰσὺν ἡμῶν πληροῦσας οἰκονομίαν,
καὶ τὰ ὅπι γῆς ἐνώσας τοῖς ἐρανοῖσι, ἀνελήφθεις ἐν
δόξῃ Χριστὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Οὐδαμέθεν χωριζόμενοι,
ἀλλὰ μόνων ἀδιάστατος, ἔ βραῖς τοῖς ἀγαπῶσισι.
Ἐγὼ εἰμι μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐδὲις καθ' ἡμῶν. ὁ οἶκος.
Τὰ τῆς γῆς ὅπι τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας
τῶν καὶ πῶσα χωρέντες, δεῦτε ἀναλήφμενοι, καὶ εἰς
ὑψος ἐπάσμενοι ὄμματα, ἔ νοήματα πετάσμενοι
τὰς ὄφεις ὄμῃ, καὶ τὰς ἀσθήσεις ὅπι τὰς ἐρανοῖσι
πύλας οἰθνητοῖ. Νομίσμενοι εἶναι τὴ Ἐλαιάνου εἰς
ὄρο, ἔ ἀτρίζεν τῶν λυξερμῶν, ὅπι νεφέλης ἐπο-
χεμῶν. Ἐκεῖθεν γὰρ ὁ κύριος εἰς ἐρανοῖσι ἀνέδραμε.
Ἐκεῖ ἔ ὀφιλόδωρον τὰς δωρεὰς δένειμε τοῖς ἀπο-
στόλοις αὐτῶν. Κολακῶσας ὡς πατὴρ, καὶ σπείζας
αὐτῶν, ὀδηγήσας ὡς υἱὸς, καὶ λέξας πρὸς αὐτῶν.
Ἐγὼ εἰμι μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐδὲις καθ' ἡμῶν.

Ἐξακος. φύλλ. 83.

Εἰς τὰς ἀγ. σωτ. οἶκος τὴ Ἐφε.

Πληροῦσας ἀγαθῶν πατρὸς τῶν ὀδοκίαν, ἐνώσας
τε τὰ

τε τὰ ἄνω τοῖς κάτω, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ πρὸς τὸ
 πρῶτον.

Ο ὑ λείπω ὀρφανὸς ἕσπερ ἐγὼ σιωπήξαι, ὁ κύριος
 τοῖς φίλοις ἐλάλει ἀλλὰ πέμψω, ἡμῖν πνεῦμα τὸ
 ἅγιον.

Ω πτερ τοῖς μαθηταῖς ἀπέστειλας εἰς ὑψους, τὸ συμ-
 φυές σε πνεῦμα, Ἐ τῷ λαῷ σε πέμψον Χριστὸ σωτῆρ
 τῷ χάριν σε.

Δ ἔσσοινα ἀγαθὴ, Ἐ μήτηρ τῆ Ὑψίστη, μὴ παύση
 δυσωπῆσα μὴ τῆ ἀποστόλων, ἕσπερ ἡμῶν τῶν δέλων
 σε. Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ.β'.

Κ Ὑρίε οἱ ἀπόστολοι ὡς εἶδον σε ἐν νεφέλαις ἐπαερό-
 μενον, ὁδυρμοῖς δακρύων ζωοδότα, Χριστὸ κατη-
 φείας πληρέμενοι, θρῆνῶντες ἔλεγον, δέσποτα μὴ
 ἐάσης ἡμᾶς ὀρφανὸς, ἕσπερ οἰκτρὸν ἠγάπησας δέλων
 σε, ὡς δὲ σπλαγγιστῶ. ἀλλ' ἀπέστειλον ὡς ὑπέχε-
 ἡμῖν τὸ πανάγιόν σε πνεῦμα, φωταγωγῶν τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν.

Τ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔσπ. Δόξα καὶ. τῆ ἔσπερινῆ
 ἡ ἑορτ. Τροπ. ἡ ἑορτ. Εἰς τὸ ἀπόδ. τῆ ἀγία. Εἰς τὸν
 ὄρθρ. ὡς ἐν τῷ ἑσπερολόγιῳ, Ἐ σωτ. εἰς τὰς αἰν. εἰς
 ὄλλω τὴν ὀκταῖμ.

ΚΤΒΙΑΚΗ 5'. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Εἰς τὸ ἔσπ. Δόξα τῷ πατέρ. ἡχ. πλ.β'. Τὰς μυ-
 σταῖς. φύλ. 187. Καὶ νῦν. τῆς ἑορτ.

Εἰς τὸν ὄρθρ. Καθ. τῷ ἁγ. πατέρον εἰς ἱεράρχας.

Χ χ

Πεν

Πεντηκος. τῆ ἀνας. τῆς Ἀναλήψ. καὶ τῶν πατέρῳ
 Τριάδ. τῆ ἀπτῆς Ἀναλήψ. Ἐ τῶν πατέρων. Κοντ.
 τῆ πατέρων. Τῶν ἀποσόλων τὸ κήρυγμα, Ἐ τῶν
 πατέρων τὰ δόγματα τῆ ἐκκλησία μίαν τὴν πίσιν
 ἐσφράγισαν. ἢ Ἐ χιτῶνα φορέσα τῆς ἀληθείας, τὸν
 ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἀνω θεολογίας, ὀρθοτομαί, Ἐ δοξά-
 ζει τῆς ὁσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. Καὶ τῆ Ἀναλή-
 ψεως.

Ἐξαποσελ. τῶν ἁγίων Πατέρ. φύλλ. 84.
 Ἐ τῆ Ἀναλήψεως. Εἰς τὰς αἰν. Δόξα τῶν Πατέρων ὁ
 Ἀποστολικῶν παραδόσεων. φύλλ. 187. κηνυῶ ὁ
 Ἰπερόλογημένη.

Τῶ σαββ. τῆς Ν'. ζήτ. πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν
 ὡς ἐστὶ γεγραμμένη ἐν τῶ σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέε ὁ
 ἔξω τῆ χορῆ. φύλλ. 646.

Εἰς τὸ μεθεορτ. εἰς τὸ ἔσω. Δόξα κηνυῶ τῆ ἑορτ.
 Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριάδ. τῆ αἴγ. καὶ εἰς τῆ ὀρθ. ὡς ἐν τῶ
 ὡρολογίῳ.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Δόξα κην. ἦχ. πλ. β'. Βασιλεῦ ἐράνιε, ὡς ἐν τῆ γ'.
 ὡσα. παροκ. Ο κύριε Ἐβασίλ.

Εἰς τὸ ἀπόδ. Τριάδ. τῆ αἴγ. Πνεύματος ἦχ. α'.
 Ὡδὴ α'. Χριστὸς γηνᾶται.

Τὸ Θεῖον πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ πᾶσι δωρεὰν τὰ χα-
 εἶσματα, Ἐ πάντα ποιῶν βελήματα, πνεῦσόν
 μοι τὴν φωσφόρον σε δωρεὰν, ὅπως σε δοξάζω, τῶ
 Πατεῖ κῆ τῶ Τριά τὸ σιωκέρμον. Οὐσα-

Οὐρανίαις δυνάμεσι τῆς ἀγιστικῆς ὀπιπνοίας σε,
 τὴν χάριν διδὸς Παράκλητε, τῆς ἑμῆς διανοίας ὡς
 ἀγαθὸς, ῥύπον ἐκκαθάρας, ἀγιότητος τῆς σῆς δ' ἄξον
 ἀνάπλεον. ΘΕΩΤ.

Ναὸς παρθένε γεγῆσμαι Θεῷ, τῇ ἐπιλόσει τῷ
 πνεύματος, δημοεργικῇ δυνάμεισε δυνάμιν δω-
 ρεμῶν γρηπικῶν, κεχαριτωμῶν, δι' ἧς ἔτεκες σαρ-
 κὶ λόγον τ' ἀναρχον. Κάθ. ὡς εἰς τ' ὄρθ.

ᾠδὴ η'. Θάματα ἱερῶν.

Αἴγιον τὸ ποιοῦν ἐκ Θεῷ πνεῦμα, ἀγιότητα πᾶσι
 παράχου τοῖς εἰς σε πισύσιν. Αἴγιον γδ, καὶ
 χρηρῶν τοῖς ἀνθρώποις ἀγιότητος σὺ πέφυκας. Διὸ
 ἀνυμνεῖντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶ-
 σα τὸν κύριον, ἃ ἱερῶν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.
 Νέμεις μεταδοτικῶς ὡς βεργέτης, ἀγαθότητος τοῖς
 σὲ ὑμνεῖσι δωρεῖς παράκλητε, ἀγαθῶν γδ παρκεπ-
 κῶς χρηματίζεις, καὶ χρηστότητος πέλταρος. Διὸ ἀνυ-
 μνεῖντες ἀναμέλψωμεν, β' λογ. Θ.

Τίς σε τὴν ἱερῶν βολῶν τ' ἀσπλαγγίας ἐκ ἐκπλήτ-
 τετα, ἀναρχε λόγε, δι' ἡμᾶς ἐπιώχδυσας, πλέσιος
 ὦν, ἃ ἐν χάριτι τ' παρθένε τῆς ἀγίας κατεσηκῆωσας.
 Διὸ ἀνυμνεῖντες ἀναμέλψωμεν, β' λογ.

ᾠδ. θ'. Χαίροις τὸ τῆς παρθενίας.

Ἰδὲ πρὸς ἡμᾶς παράκλητον ἄλλον ὄξαπέσειας,
 ὁμοῦστιον λόγε σοι, ἃ τῶν πατερίσε τὸν σὺθερον.
 Σῶτον παρασμῶν Παράκλητε, τὰς Θεὸν φερεῖντας

σε, ἢ τὰς δοξολογῆντάς σε τὴν φορειώνιον ὑπαρξίν.
 Ἰδι πρὸς ἡμᾶς Παρακλήτε, τῆς σῆς παρακλησίως
 ἐμπιπλάν τὰς τὴν δόξαν σε δοξολογῆντας τὴν ἄφρα-
 σον.

Θεοτ.

Νύμφη τῆ Θεοῦ πανάμωμε, τὰς δοξολογῆντας σε,
 καὶ πρῶτας ἀξίως ῥύσαι πειρασμῶ ταῖς πειρασθείαις
 σε. Εἰς τὸ ὄρθ. Κάθ. ἤχ. δ'. Κατεπλάγη.

Ἡ τῆ πνύματος πηγῇ, ἐπιδημῆσα τοῖς ἐν γῆ, εἰς
 πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοσητάς, τὰς ἀποστό-
 λους ἐδρόσιζε φωταγωγῆσα, ἔζηρονεν αὐτοῖς νέφθ
 δροσιῶδες τὸ πῦρ, φωπίζουσα αὐτὰς, καὶ ἐπέζεσα
 φλόξ. Δι' αὐτὴν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν διὰ πυρὸς τε,
 ἔ' ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέση τῆ Παρακλήτε, καὶ τὸ κέσ-
 μον ἐφώπσει. Τριὰδ. ἤχ. δ'.

⊙ Εἶω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωσσος ἄνθρωπος. Ἐρη-
 τώρησε τὸν θεόγραφον νόμον, Ἰλιὸν γὰρ ἐκτι-
 νάξας, ὄμματός νόος. Ὁρᾷ τὸ ὄντα, καὶ μυεῖται
 πνύματος. Γινώσιν γεραίρον ἐν θεοῖς τοῖς ἀσμάσι.
 Ἐψη τὸ σεπτόν, ἔ' σεβάσμιον σῶμα. Νοσοφισμός
 ὑμῖν ἐ' γηήσεται δίλοις. Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῶν ὑψι-
 στον θεόνον. Σωεδριάζων ἐκχεῶ τῆ Πνύματος.
 Λάμψαι ποθεῖσι τὴν χάριν τὴν ἄσθονον.

Ορθοβελουκῶς ἀτρικέσας λόγος. Γαλιωμόρφον
 ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν. Ἐρρον γὰρ ἐκπεράνας ὀφθαίνας
 φίλους. Πνοῆ βιαία, ἔ' πύρρι γλωπῆμασι. Νείμας
 τὸ πνεῦμα Χριστὸς ὡς ὑπέχετο.

Κάθ.

Κάθ. ὡς ἄνω. Κοντ.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν
ἔθνη ὅτ' ἴψισος, ὅτε τὲ πρὸς τὰς γλώσσας δένειμυ,
εἰς ἐνώπιον πάντας ἐκάλεσε, Ἐ συμφάνως δοξάζο-
μυ τὸ πανάγιον πνεῦμα. ὁ οἶκ' ὅ.

Ταχεῖαν, Ἐ σαθερὰν δίδε παραμυθίαν τοῖς δέλοις
σε, Ἰησῦ, ἐν τῷ ἀκηδῆσαι τὰ πιδύματα ἡμῶν.
Μὴ χωρίζε τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μα-
κρῦς τῆν φρενῶν ἡμῶν ἐν πειρασέσιν, ἀλλ' αἰ
ἡμᾶς προσφθάσον. Ἐγίσον ἡμῶν ἐγίσον ὁ πανταχῶ
ἴσως κὴ τοῖς ἀποστόλοις σε πάντοτε σωθῆς, ἔτω Ἐ τοῖς
σε ποθῆσον ἐνωσον σαυτὸν οἰκίρμων. ἵνα σωημεθῶμεν
ὑμῶν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἦδ' ἡ.

Λ γ' εἰ τὰ δεσμά, Ἐ δροσίζει τὴν φλόγα. Ὁ ἔρι-
σοφειγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος. Τ μνῆσι παῖδες
δύλογεῖ δὲ τὸν μόνον. Σωτήρα καὶ παντεργὸν ὡς
δεργέτω, Ἡ δημιεργηθεῖσα σύμπατα κτίσις.
Μνήμη ὁ Χριστὸς τῆν βροτῶσων ἐπῶν. Ἀπαξασθεῖς
τοῖς ἀποστόλοις ἔφη. Τὸ πνεῦμα τὸ ἔχει γλωσσῶν
σῶτω θεᾶ. Ἐφίζον δύλογητὸν οἰκειμεθῶν. Ἡ ἄλλο-
ξίωμεθῶν δὲ μέλπει σὲ κτίσις.

Σωτηριωδῶς ἀποδεδωκότως ὑόν. Φῶς ἀπολαμ-
πῆς, καὶ πορῶτικὸν φάος. Ἰπάρχων ἦκες ἐμφόρον
ἀποστόλοις. Τιμῆσιν ὡς ἄημα τοῖς σοῖς οἰκέταις. Λε-
ληπαρημεθῶν δὲ πνεῦμα προσσένεμοις.

Ἦσ' ε

Ἦσε φρονητῆρ πνδματέμφορον σόμα . Σ λὺ σωμα-
τωδῶς ὡ μέδων ἐνδημίαν . Καὶ πνεῦμα κόλπων πα-
τρικῶν φρονητῆρον . Ἀκτισον , συμπλασεργῆν , σω-
θρονον σέθεν . Ἰεὺς ἐν ανθροπήσειως πισοῖς σέβας .

ᾠδὴ θ'.

Χ Αἶρεις ἀναασα μηξοπάρθενον κλέω . Ἀπαν γῶ
διδίνητον δ'λαλον σόμα . Ρηξέειν ἐθένει σε
μέλπιν ἀξίως . Ἰλιγία δὲ νῆς ἀπας σε τὸν τόκον .
Νοεῖν , ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν .

Ἦθεν ἔοικε τλῶ φυσίζων κόρην . Μόνη γῶ ἐν δίνη-
σι κεκρύφει λόγον . Νοσῆσαν ἀλθαίνοντα τλῶ βροτῆρ
φύσιν . Ὅς δεξιοῖς κλισμοῖσι νυῦ ἰδρυμῆρος . Πατρὸς
πέπομφε τλῶ χάριν τῆ πνδματος .

Ὅσοις ἐμπνέσεν ἡ θεόρρυτος χεῖρις . Λάμποντες
ἀεράπτοντες ἡλλοιωμῆροι . Ὅθεν εἶαν ἀλλοίωσιν δι-
πορεπεσάτλη , Ἰσοθενῆσαν τλῶ ἀτμητῶν εἰδότες ,
Σοφλῶ τείφεγον εἶσαν δοξάζομεν .

Ἐξαπος . φύλλ . 85 .

Ἐἰς τῆς αἰν . τὰ σωτόμα . Οἶκος τῆ Ἐφρ .

Ἐργῶ τοῖς μαθηταῖς , ὡς ἐπηγάλω λόγε , ἀπέσειλας
τὸ θεῖον , Ἐ ἀγίον σε πνεῦμα , Ἐ τέτρε κατεφώπισας .
Ἄνωθεν πρὸς ἡμᾶς Παράκλητε φοιτήσας , ὡς πρὶν
τοῖς ἀποστόλοις , ἀγίασον , Ἐ σῶσον τῆς σε Θεόν κη-
ρύπτοντας .

δὶς .

Δέσποινα ἀγαθὴ Ἐ μήτηρ τῆ Ἰψίσε , μὴ παύσῃ
δυσωπῆσα μὴ τῆ ἀποστόλων , ἰσῶρ ἡμῶν τῆ δέλων
σε .

Δό-

Δόξα καὶ ν. πλ. β'.

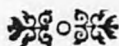
Ὁ Παράκλητος ὡσαύτῃ νέφθῃ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις
 ὑπὸ ποιήσας, ποταμὸς ναμάτων ζωηρότητων τῆς
 αὐτῶν κοιλίας ἐξέβλυσεν. Ἐξ ὧν ποποθεῖσα ἡ ἡκκ-
 μέλη, Θεωρησίαν ἐβλάστησεν. ὅθεν σύμπασα γλασ-
 σα ἐξομολογημένη γόνυ κάμπτει, σοὶ σωπάτει,
 καὶ ἀγίῳ πνύματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔσθ.

Δόξα καὶ ν. ὡς χθές. ὡς καὶ εἰς τὸ Ἀπόδ. Εἰς τὸν
 ὄρθ. ψαλμοὶ καὶ τὸ ὠρολόγ. καθ. ὡς χθές. Τειώ-
 θιον α'. τῆς ἑορτῆς, Ἐἄλλο τῆ ἀγίας πνύματι ἐκ
 τῆ ἀποδείπνε. Κοντ. Ἐξαπος. καὶ Δόξα ἐν νύ ὡς
 χθές. Εὐεργητικὰ ἡμέρᾳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Εἰς τὸ τῆ σαββ. ἔσθ. ἀρχόμεθα τὴν σιχολογῶ
 τῆ ἐνὸς Δόξα τῆ α'. Καθίσματα τῆ ψαλτ. Δόξα
 τῶν ἀγ. Πάντων, φύλλ. 178. καὶ νύ τῆ ἀνασ.
 Τὰ Τροπάρ. καὶ τὸ ὠρολ. Εἰς τὸν ὄρθ. Τειώδ. τῆ
 ἀνασασ. Ἐ τῶν ἀγίων πάντων. Τῆτο δέ τὸ Τειώδ.
 ζῆται ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ β'. καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀνωνύμων.
 Εἰς τῆς αἰν. Δόξα τῶν ἀγ. πάντων, Ἀπόστολοι ὡροφ.
 φύλλ. 175. Ἐ νύ. Ἐ περιλόγημένη.

Τῇ

Τῆ ε' ταύτης τ' ἑβδομάδ' Θ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΙΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ

Τῶ παναρχάντε Σώματ' Θ, κ' Αἵματός τ' Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸ ἔσπ. τὰ σωτ. ὡς ἐν τῇ ὡρολ. φύλλ. 627.
Δόξα κηνωῦ, τὸ Πάχα Χριστός, Ἐ τὰ λοιπὰ ἐκεί.
φύλλ. 615.

Εἰς τὸν ὄρθ. τὸ διαμ. Ἐκ τῆ κ' Ἰωάννου.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὰς πεπιστωκότας αὐτῶν Ἰου-
δαίους. Ὁ τρώγων με τ' σάρκα, Ἐ πίνων με τὸ
αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. Καθὼς ἀπεσεύξαμε
ὁ ζῶν πατήρ, καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸ πατέρα, Ἐ ὁ τρώγων με
καὶ κενὸς ζήσεται δι' ἐμέ. Οὐτ' ἔστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τῆ ἔρανθ' καταβάς, Ἐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ἡμῶν
τὸ μάννα, Ἐ ἀπέθανον. Ὁ τρώγων τὸν ἄρτον
ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Τριώδ. μόνον ἐκ τῆ κανόν' Θ, Βλέπε ψυχὴν
κ' τὰ λοιπὰ ὡς ἔδος.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Περὶ τῆς ἔξω τῆ χροῦ, ἢ πλήρης τῆ χροῦ ἀκολεθίας,
εἰς ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν.

Κατὰ τὴν νέαν Συγχρόσειν τῆς ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας.

Ὅταν ἔξω τῆ χροῦ, ἢ πλήρης τῆ χροῦ (ἥτιον ἡρω-
των πεισάθειν φαλλόντων) λέγειν συμβαίνει
τὴν ἐφημερινὴν ἀκολεθίαν, πάντα γίνεται ὡς ἐν τῷ
χροῦ, ἔν τε τῷ τῷ Ὀρθολογίῳ δέξεται. Πλὴν
τῷ σιγηθῶν τῷ ἰδιομέλων, ἔ τῷ φροσομοίων, ἀπε-
θευμένα εἰσίν. Ἐν ταῖς δὲ τῷ μεγάλων ἐορτῶν
ἀκολεθίας, τῇ ὀρθοδίαδι σεσημαωμέναις, λέρομην
εἰς τὸ ἐσπέρας, ἔ εἰς τὰς αἴνας τὰ ἡδὴ τεθειμένα
Συῶτομα, ἔ τὸ Δόξα, ἢ Δόξακαμνῶ κτὴ τὴν ἐορτὴν,
ἀνδρὶ δὲ τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἐν ἄλλαις ταῖς ἀκο-
λεθίας, ἢ τῶν λιτῶν, ἢ τῷ ἀγίων, ἢ τῆς κυριακῆς,
εἰς τὸ ἐσπέρας μὲν τὰς ψαλμοῦς, ὡς κτὴ εἰς τὰς αἴνας,
μόνον λέρομην τὸ Δόξα, ἴδιον, ἢ ἔκ τῶν κοινῶν τῆ
ὀρθολογίᾳ, κτὴ τὴν τάξιν.

Τὸ αὐτὸ Δόξα, ἐν τῷ σαββάτῳ ὀψὲ ἐσπέρας,
ὡς ἔ εἰς τὰς αἴνας, ἔσαι τὸ ἐωθινὸν, ὡς τύχη. τὸ δὲ
καὶ νῦν, εἰς τὸ ἐσπ. λέγεται τὸ Δόξα τῆ ἀναστασίμῃ,
φύλ. α'. ἔ εἰς τὰς αἴν. τὸ Ὑπερολογημένη, φύλ. 92.

Ἐν τῇ μεγάλῃ μ'. διὰ τὸ, εἰς τὰς σίχας, δις
λέρομην τὸ Δόξα. τὸ α'. Δόξα αἰεὶ ἔσαι τῆς ὀπτα-
χέσης Κυριακῆς. Μετὰ τὸ καταξίωσεν μόνον λέρο-

Υ γ

μιν

μεν κἢ πάλιν τὰς σίχ. Ο' κύριος ἑβραϊστί. Ἐνεδύσθη
 καὶ Δόξα καὶ νῦν, τὴν ἀναστασίμην. Ἐν ἄλλαις ταῖς
 ἡμέραις ἔξω τὴν σαββάτην, εἰάν ἄλλο, ἢ τυπώται,
 τὸ α'. Δόξα ἔσω τῆς ἐβδομάδος, κἢ μὴ τὸ Καταξίω-
 σον, λέγομεν τὰς σίχους, Πρὸς σὲ ἦρα, Ἐλέησον
 ἡμᾶς. Φύλλ. 169. καὶ τὸ Δόξα, ἰδιόμελον τῆς μ'.
 ὡς ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς ἑσπέρας, Ἐ τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον
 ψαλλομεν εἰς ὅλιαν τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.

Ἐκ τῶν Κατισμάτων τὴν ψαλμείαν, ὅταν εἰς τὸ
 ἑσπέρας, Ἐ εἰς τὸν ὄρθρον διατυπῶνται, μόνον λέγο-
 μεν τὸ ἐν Δόξα, ὡσπερ μίαν τὴν σιχολογίαν μικρὰν
 ἐν ταῖς λιταῖς εἰς τὴν ὥραν τρίτην. Ἀλλά τι μὲν δὲ
 τὸ Δόξα, καὶ τὴν σιχολογίαν κἢ τὴν ἡμέραν, καὶ
 τὴν ἐβδομάδα, ὡς ἤδη ἐτάχθη ἐν τῷ ψαλμείῳ, ἵνα
 ὅλας σιχολογήσωμεν τὰς ἑν. ψαλμῆς.

Ἐ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, κἢ εἰς τὸν ὄρθρον συνεχῶς
 εἰς ξηρόδιον λέγομεν τὸν κανόνα, ἢ τὰς κανόνας ἐν
 παντὶ τῷ χρόνῳ, κἢ δὴ ἐν τῇ παρακλήσει τῆς μεγάλης
 τεσσαρακιστῆς. Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον καὶ ἀλιμπά-
 νωμεν τὰς ξεῖς ψαλμῆς, ἡδη ἐν τῇ γ'. κἢ ἐν τῇ δ'. ἄρα
 σιχολογηθέντας, τετέστι τὸ Πρὸς σὲ ἦρα, Ο' καὶ ἴκατο.
 Ἐλεησον με ὁ Θεός. Ὅταν σιωβαίνωνται τὸ Μεσονύ-
 κτιον, καὶ ὁ Ἀκάθιστος Ἕμμεν, εἰς αὐτῶν ψαλλομεν
 μόνον τὸ τρίτον μέρος. Ἀλλὰ τι μὲν δὲ τὰ λεγόμενα
 μέρη, ἵνα κἢ καμὸν τὰ πάντα ἐκτελείται.

Ἐ εἰς τὸν ὄρθρον, ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις καὶ
 ἐν

ἐν ταῖς λιταῖς τῆς ἐβδομάδος, λέρομν ἢ ὀξάφαλμον.
 Καὶ μὲν τὰ ξοπάρια, Ἐ τὸν ἀδόμνον φαλμὸν, ἢ τρεῖς
 φαλμὸς, ἢ τὸ ἐν Δόξα τὲ φαλτηρεῖς, κατ' ἀκολοθίαν,
 λέρομν τὸ σωήθες κἀδισμα, ἢ τὰ καθίσματα τῆς
 ὀκτωήχου, σὺ πῶς εἰχοῖς φύλλ. 61. καθ' ἡμέραν.
 Ἐν τῇ λιτῇ τῆ Σαββάτου, μὲν τὸ ἐν Δόξα τῆ, Μακά-
 ριοι ἄμωμοι, μόνον ἀναγιγνώσκωμν τὸ Κοντάκιον.
 Τῶ πολυτάραχον θάλασσαν, Ἐ τὰς διήσεις εἰς τὴν
 κεκοιμηθῆτες σὺ τῇ δόχῃ. Ἐκτὸς δὲ τῆ σαββάτου
 τῆς Ἀποκρέας, καὶ τῆς μεγάλης Πεντηκοστῆς, ὡσπερ καὶ
 τῆ β'. τῆ Νοεμβεῖς, ὅτι ἐν αὐτοῖς λέρομν ὄλιον τῶ
 ἀκολοθίαν τῶν κεκοιμηθῶν, ὡς ἐν τῶ χορῶ.

Ἐν ταῖς τῆ ἀγίων μνήμας, Ἐ ἐν ἄλλαις ταῖς
 ἡμέραις, λέρομν ὡς ἕδος τὴς τεταγμένους φαλμὸς
 ἐν τῶ τυπικῶ, καὶ τὸ εὐαγγέλιον, ἢ γεν τὸ ἴδιον,
 ἢ ἐκ τῆ κοιαν. Ὅταν ὡς αἶνω, ἐκ τῶν δύο κανόνων,
 δύο γίνονται τὰ Τειωδία, σὺ ἡθῆς ξοπάρια γ'. σὺ
 τῶ Δόξα Ἐ νῦν λέρομν κατ' ὠδῶ. Εἰ δὲ δεισκει-
 ται τὸ Τειωδικόν, λέρομν τέσσαρα. Ὅταν πάλιν,
 ἐν μόνον λεκταῖον τὸ Τειωδικόν, πάντα ἀναγιγνώ-
 σκωμν τὰ ξοπάρια ἐπλείονα τῆ πέντε. Ἐξω τῆ χορῆς, ἐν
 ταῖς ἐορταῖς τῶν ἀγίων, ἐπισηνάπομν τῶ Τειωδία
 τῆ ἀγία, ἄλλο τῆς θεοτόκου, ὡς φύλλ. 17. καὶ ἐν
 τῶ χορῶ εἰς τυποθῆσῃται ὁ κανὼν. Μετὰ τῶ φερότη
 ὠδῶ τῆ δόξῆς Τειωδία, ἢ τῆ μόνου Τειωδία,
 λέρομν πῆν μικρὴν συναπλῶ τῆ τείτης ὠδῆς ἐν τῶ
 χορῶ.

χορῶ, ἔ τὸ κάθισμα, ἢ τὰ καθίσματα, ὡς ἄνω.
 Μετὰ τὰ καθίσματα, ἄλλω ἄθῶς λέγομεν τὴν συ-
 ναπλιῶ τῆς ᾠδῆς ε'. ἐν τῷ χορῶ, ἔ τὰ κοντάκια.
 Τὰ λοιπὰ ὡς ἔθος, εἰς τὰς αἴνας, μόνον λέγομεν
 τὸ Δόξα, καὶ τὴν ἡμέραν. Καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ τεσα-
 ρακοσῇ θεωρίᾳ τῷ Δόξα, τὰς ἰδίους εἶχ. Ἐνε-
 πλιῶμεν, Καὶ ἔσω.

Ἐν τῇ ἐβδομάδι τῆς Διακαινησίμου, κρατῶμεν
 τὰ πάντα, ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. ἐκτός των σιχησῶν
 τῆ ἀνασσίμου. Περὶ δὲ τῆς ἀκολεθίας τῆ Πεντη-
 κοσαίης, ὡς ἐκεῖ ἐτυπώθη.

Ἐν τέτῳ ἐν τῷ βιβλίῳ, διεγράφησαν πᾶσαι
 αἱ τῆς ἐβδομάδος ἀκολεθία, ἀπὸ τῆ Κυριακῆς ἕως
 τῆ Σαββάτου, ἔ τὸ Τριώδιον τῆς Θεοτόκου, εἰς ἧρον
 πλ.δ'. λεγόμενον ἐν ταῖς ἑορταῖς τῶ ἁγίων. Ἐτέθησαν
 πάντα τὰ κοινὰ τῶ ἁγίων Ἀωνύμων, πλῆ, ὅτι λέ-
 γομεν εἰς τῆ ἀκολεθίαν τῶ μῆρτυρον, τὰ λεγόμενα
 εἰς τὰς ἑορμάρτυρας, ἔ εἰς τὰς ὁσιομάρτυρας. Μετὰ
 τὰ κοινὰ εἰσὶν τὰ Εὐαγγέλια εἰς τὰς ἑορτὰς τῆ Θεο-
 τόκου, ἔ εἰς πάντος τῆς ἀωνύμου ἁγίης. Διὰ τινῶν,
 ἑξαίρετος τῶ μεγάλων ἑορτῶν, διεγράφησαν ἰδίαι
 αἱ ἀκολεθία, αἱ μὲν λεγόμενα μόνον ἐν ἐνὶ τῷ Ἐξα-
 μήνῳ, αἱ δὲ ἐν ἀμφωτέροις τοῖς Ἐξαμήνοις. ὡ
 ὄρεῖν ὅστιν ἐκεῖ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

Δόξα τὸ ἑωθινὸν ἦχ. α΄ ἢ τὲ μλωδς,
Ἐ τέτο εἰς καὶ νυῖ Θεοῦ.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν δὲ ἀνθρώπων
σπαρείπην, καὶ τὸν Δεσπότην τεκέσαν, τὴν
ἑωφειανὸν πύλιν ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον,
τῆν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα καὶ τῆν πιστῶν τὸ ἐγκαλ-
λώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη ἕρανός, καὶ ναὸς τῆς
Θεότητος, αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἕχθρας κατελεῖσα,
εἰρήνην ἀντεισηῆε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην
ἐν κατέχοντες τῆς πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρμαχον
ἔχοντες τὸν δὲ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω
Γόινυ, Θαρσείτω λαὸς τῆ Θεῶ, καὶ γὰρ αὐτὸς πο-
λεμήσῃ τὸς ἕχθρῶς, ὡς παντοδύναμος.

Ἐν τῇ μαγ. μ΄. καὶ τὸ Καταξίωσον. Δόξα Ἐ νυῖ Θεοῦ.
Γὲν πεπλήρομαι ἢ τῆ Ἡσαΐα προφῆτις, παρθέ-
νος γὰρ ἐχόντισας, Ἐ μὴ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμει-
νας, Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ καὶ φύσις ἑκαυστό-
μησον. Ἀλλ' ὡ Θεομήτορ ἰκεσίας πάντων δέλων, σὺ
τεμνίει πρὸς φερομένης σοι μὴ παρίδης. Ἀλλ' ὡς τὴ
εὐσπλαγχνον σοῖς ἀγκάλας φέρουσα, σοῖς οἰκέταις
σπλαγχνίῳ, καὶ πρὸς βόλε σὺ θλίβῃ τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθ. μὲν τὸ Ἐπίστυμα.

Ὡς ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνοι α΄. ἤχ. α΄.

ΕΝ τῷ θλίβεσθαι με, εἰσάκουσόν με τῆς ὀδυρῶν
Κύριε σοὶ κέζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς ἀπαύτως ὁ θεὸς πόθος ἐγγίνε-
ται, νόστος εἶσι τῶ ματαίως ἐκτός. Δόξα καὶ νῦν.

ΑΓίω Πνεύματι πνεῦμα καὶ δόξα, ὡς πατεῖ
ὡρεται ἅμα καὶ τῷ, δευτέρω ἀπομνη τῆ
Τριῶν μονοθεοῦ.

Εἰς τὰ ὄρη τῆς σῶν ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμψων, ὁ θεὸς ἵνα ὑμῶ σε.

ΔΕξιά σε χεὶρ λαβῶν σὺ λόγε, φύλαξόν με
φρέσησον, μὴ πῦρ με φλέξη τῆς ἀμάρτίας.

Δόξα καὶ νῦν.

ΑΓίω Πνεύματι πᾶσα ἡ κτίσις κληρονομεῖται,
παλινοδομήσου εἰς τὸ παλαιόν, ἰσοσθενές γὰρ ὅτι
πατεῖ καὶ λόγῳ.

ΕΠὶ τοῖς ἐρημικοῖς μοι, ὁ δόξομα εἰς αὐτὰς τῆ
Κυεῖς, ἠυφρανθῆ με τὸ πνεῦμα, συγχαίρει
ἡ καρδία.

ΕΠὶ οἶκον Δαβὶδ φόβος μέγας, ἐκεῖ γὰρ θεῶν
ἐκτεθέντων, κειθήσονται ἅπαντα αἱ φυλαὶ τῆ
γῆς καὶ γλάσση.

Δόξα καὶ νῦν.

ΑΓίω Πνεύματι πνεῦμα προσκύνησιν, δόξαν καὶ
κεῖται, ὡς πατεῖτε ἄξιον, καὶ τῷ τῷ δὲ
προσφέρειν, μονὰς γὰρ ὅτιν ἡ Τριὰς τῆ φύσει, ἀλλ'
ἓ προσώποις

Τριῶν.

Τριώθ. τῆ Μλώος, καὶ τὸ ἀναστάσιμον.

Ἰδιὴ α'. ἤχ. α'. ὁ Εἰρμός.

Σ Οὔ ἡ ζοπαῖχος δεξιά, θεωρητῶς ἐν ἰαυῖ δε-
δοξασα, αἷτη γδ ἀθάνατε ὡς πανθενῆς ὑπε-
ναντίες ἔδραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθῆ
καμνεργήτασα.

Ο Χερσὶν ἀρχάντοισ ἐκ χούς, θεεργικῶς κατ' ἀρχαῖς
δξαπλάσας με, χείρας διεπέτασας ἐν τῷ στυ-
ρῶ, ἐκ γῆς ἀνακαλέμεθα τὸ φθαρέν με σῶμα,
ὃ ἐκ παρθένης εωροσελίφας.

Ν Ἐκρωσιν ὑπέση δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῶ θυ-
νάτω ποροδίδωσιν, ὁ ἐμπωνώση θεία ψυχὴν μοι
ἐνθεῖς, καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ σωμασῆ-
σας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε. Θεοτ.

Χ Αἶρε ἡ τῆς χείρας πηγῆ, χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ
πύλη ἐράνιθ. χαῖρε ἡ λυχνία καὶ εἰμυθ
ρυσε, κ' ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην χερσὶν
τῶ κόσμῳ κυήσασα.

Κάθισμα ἤ αγ. σίχ. Αὕτη ἡ. Ἐ καθ. ἤ ἀνασ. ἤ χα'.

Τ Οὐν τάφον σε Σωτῆρ σραπῶται τηρεῖντες, νεκερὶ
τῇ ἀσραωῇ τῆ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγγύοντο
κηρύττοντο γυναιξὶ ἢ ἀνάστασιν. Σε δοξάζομεν
τὸν τῆς φθορᾶς καθαρῆτην, σοὶ ποροσπίπομεν τῶ
ἀναστάντι ἐκ τάφου, Ἐ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν. σίχ. Ο κύρ.

Σ Ταυρῶ ποροσπλωθεῖς ἐκασίως οἰκίτημον, ἐν
μνήματι τεθεῖς ὡς θνητὸς ζωοδότα, τὸ κῆτος.

Α Β

συνέ-

δ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

σωξέψας, διωπατὲ τὰ θανάτω σε, σὲ γὰρ ἔφειξαν
οἱ πλωροὶ οἱ τῆ ἀδ'α, σὺ σωήγμεας τὲς ἀπ'
αἰῶν ὁ θανέντας, ὡς μόν ὁ φιλάνθρωπος.

Θεοτόκιον.

ΜΗτέρα σε Θεῶ ὄπισθ' ἀμειβα πάντες, παρθένον
ἀληθῶς καὶ μη̄ τόκον φανῆσαν, οἱ πόθῳ κα-
ταφύροντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχουμι
ἀμῆρτα λοῑ προσοσίαν, σὲ κακῆμεθα ἐν περισσοῖς
σωπείαν, τὴν μόνῳ πανάμωμον.

Κοντ. τῆ ἀγ. ὁ εἰκος τῆ ἀνας.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν ξηήμερον ἀνυμνήσωμι,
ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας ἀδ'α σω-
τείψαντα, ἔ τὲς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα,
καὶ τὲς νεκρῆς ἀναστήσαντα, μυροφόροις ὀφθέντα,
καθὼς ἠυδοκῆσε. Περύταις ταύταις τὸ χαίρετε
φίσας, καὶ Ἀποστόλοις χερσὶν μιλύων, ὡς μόνος ζω-
δότης, ὅθεν πίσει αἱ γυναικὲς μαθηταῖς σύμβολα
νίκης θαυμάλιζονται. Καὶ ἀδ'ης σενάζει, ἔ θάνατος
ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγ-
χαίρεσι. Σὺ γὰρ παρέχεις πᾶσι Χριστὸν τὸν ἀνάστατον.

Ὡδὴ η'. Εἰν καμίνῳ παῖδες.

Οβελήσει ἀπαντα ποιᾶν, ὁ καὶ μετασφιδάζων
ἐκφέπων σκιὰν θανάτου εἰς αἰώνιον ζῶν, πρὸ
πάθει σε Λόγῳ Θεῶ. σὲ ἀπαύτως πάντα τὰ ἔργα
ὡς Κύριον ὑμνῆμι, καὶ ἰσχυρῆμι εἰς πάντας
τὲς αἰῶνας.

Σὺ

ΣΤ' καθ' ἡμέρας σῦντριμμα Χειρῶν, καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ἐν πύλαις Ἐὐχρημάσιν τῆ ἀδελφῆ, ἀναστάς ἐκ τάφου ζήμιερος • σὲ ἀπάυστως πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον ὑμνεῖσι, καὶ ἠψυψῆσιν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτόκιον.

Τὴν ἀπόροσ Ἐὐφρυῶν, ὅξ ἀσραπῆς ἡ θείας τεκέσασ τὸν μῆραεῖτῶ τὸν πολύπμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν λέροῖτες, βίλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ἠψυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀρχῆς.

Ω' Πῶς ὁ Λαὸς ὁ ἀνομοθ, ὁ ἀπειθῆς καὶ πονηρὰ βελδυσάμεθ τὸν ἀλάστορα, καὶ ἀσεβῆ ἐδικαίωσε, τὸν δὲ δίκαιον ζύλω κατέκελε, ἡ Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλιώμεν.

ΣΩ'τερ ὁ ἀμνὸς ὁ ἀμωμοθ • ὁ τὴν τῆ κόσμου ἀμῆρπῆν ἀράμεθ, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀναστάντα ζήμιερον, σὺ Πατεὶ καὶ τῶ θεῶ σε Πνύματι, καὶ Κύριον τῆς δόξης, θεολογεῖτες μεγαλιώμεν.

Θεοτ.

ΣΩ'σον τὸν λαόν σε Κύριε, ὃνπερ ἐκπῆσω τῶ τιμίῳ σε αἵματι • κατ' ἐχθρῶν ἰχυρὸν τῶ βασιλεῖ χαριζόμεθ, Ἐταῖς σῆς ἐκκλησίαις φιλένθερονπε, βραβδίων τὴν εἰρήνῶ, τῆς Θεοτόκε ταῖς εντδύξασιν.

Εἰς τῶ αἴτας τῆς κυριακῆς. Δόξα ὡς τύχη.

ΤΗ Β΄. ΚΑΙ ΤΗ Γ΄. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τῷ σιχολογίῳ, Καθήσματα κατανουκπικῶ.

ἤχ. Θ. β΄.

Ως κύματα θαλάσσης ἐπ' ἐμὲ ἐπανέσπασαν αἱ
ἀνομίαι μου, ὡς σκάφου ἐν πελάγει ἐγὼ μόνος
χρημάζομαι ἐπὶ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς Δι-
διον λιμένα ὁδήγησόν με Κύριε, τῇ μετανοίᾳ ἔσω-
σόν με.

σιχ. Κύριε μὴ.

Εγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπον Κύριε, κατα-
νύξιος καρπὸν μὴ φέρων τὸ σκόλον, ἔτι ἔκ-
κοπὴν προέμα, ἔτι τὸ πῦρ ἐκείνο δειλιά τὸ ἀκοίμη-
τον· διὸ σε ἱκετεύω, πρὸς ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπί-
σρεψον, ἔσωσόν με.

σιχ. Θ. αυμας.

Σὲ τὸν φειβάλλοντα τὸν ἕρανὸν ἐν νεφέλαις,
ἔχοντες οἱ ἄγιοι φειβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, ταῖς βα-
σάνεσσι τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, ἔτι τὴν πλάνην τῶν εἰδώ-
λων κατήρησαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἔτι ἡμᾶς ἐλθού-
σθερσον τῶ ἀοράτῳ ἐχθρῷ Σωτῆρι, ἔσωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Μακάρι. Νεκρότ. ἐν τῷ σαββ. φύλλ. 12
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ποία μήτηρ ἠκέσθη παρθένη, ποία δὲ παρθέ-
νη μήτηρ ἐγνωρίσθη; πάντα τὰ σα, Θεοτόκε
παρθένε, διὰ τὸ σε πιστῶς μεγαλύνομεν.

Τριώδ. τῆ ἀγ. καὶ τὸ το κατανουκπικόν.

ᾠδὴ α΄., ἤχ. β΄. Δ. εὖτε λαοί, ἄσωμεν.

Ὁσάμ.

Ο Σαρκοφάγος, ἔ μὴ δικαίως ὡς ἔφησας, ἀμάρταν-
 λος καλέσαι δὲ ὡδραγυρόμην, εἰς μετάνοιαν
 λόγε, πολλὰ ἡμάρτηκότα, δέξαι ἔ σωσόν με.

Μ Οἶνον ἐγὼ τῇ ἀμάρτια δεδύλωμαι, μόνον
 ἐγὼ τοῖς πάθεσι θύσαν ἠνέωξα, ὠδραγυρία κτε-
 μένε, ὅπως σὺν με σωσον τῇ ὠδραγυρία σε.

Β Ἡματι σὰ σεφιφορῶντες παρείσανται οἱ ἄθλο-
 φόροι Κύριε, τὰ τῆ ἀλάστορος ἐκνικήσαντες
 θεάσει, ἔ τὴν ἀθανασίαν καταπλεσίσαντες.

Θεοτοκίον .

Η Τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα, ζαυματι-
 δέντα πάθεσι, κόρη θεράπυσον, ἔ πρὸς αἰω-
 νίε, ὄξάρπασόν με μόνη θεοχαρίτωτε .

Ὡδὴ ἡ'. Ἴ ὄν ἐν καμίνῳ τῆ πρὸς .

Υ Ποπιεσὼν τῷ πονηρῷ, ἔ ἐκείνας μηχαναῖς κατε-
 δελώθην, ἔ ὄρον με ὁ πλάνον ἐν ἀπολεία
 πολλῇ καυχᾶται· τέτε με ὄξάρπασον, ἡ τῶν πλα-
 νωμένων ὀπισροφῆ οἰκτίρμον .

Λ Ἰσον ἀλύτοις με δεσμοῖς, ἔ τῇ τῆ σώματι πα-
 θῶν κεκατημένον, ὁ τὰ ἀλυτα λύσαις ἔ τῇ ἀπ'
 αἰῶνι δεσμά· και ζέχειν πρὸς τείβας ὠδρασων
 τὰς σωτηριώδεις, Χειρὲ σωτῆρ τῆ κόσμος .

Γ Οἶνον μὴ κάμψαντες γλυπτοῖς, ἐν καμίνῳ αἰκισ-
 μῶν ἄσπερ οἱ Παῖδες, ἐνεβλήθητε πάλαι, ἔ δρο-
 σισμῶ θεϊκῶ ὀφθέντες, ἀσλοκτοί ἐμένατε, Μάρ-
 τυρες ὕμνῶντες Χειρὸν εἰς ὄν αἰῶνας .

Α δ'

Θ 10-

Ε Ξαθνήσασαν πολλαῖς προσβολαῖς τῆ πονηρῆ
 Θεογονῆτορ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν με ταῖς ῥω-
 σκαῖς σε λιταῖς, Παρθένε, ὑγια ἀπέργασα, ἵνα σε
 δοξάζω εἰς πάντα αἰῶνας.

Ἔσθ' ἢ θ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Ι Δὲ κατὰ ἐργασίας, πὶ καθύδα ἀφρόνως ψυχῆ
 ἐν εραθυμία παντελεῖ; ἔγειρα δάκρυα φαίδριμων
 τὴν λαμπάδα σε, απεῦσον, ἐγγίξει ὁ Νυμφίος τῆ
 ψυχῶν, μὴ βραδυῆς, καὶ μείνης τῆς θείας θύρας
 ἔξωθεν.

Ω Πὰς φεικτόν σε τὸ βῆμα, φανερεῖνσῶσαν παρῶ-
 ξιν, γυμνῶ ὅπι Ἀγγέλων ἐ βροτῶν, ὡ πάς
 δεινὴ ἢ ἀπόφασις, λὺ τοῖς πᾶσισι μέλλεις διδόναι,
 ἐξ ἧς ῥύσασθαι με χεῖρὲς πρὸ τῆ τέλους, παρέχων ὅπι-
 σροφῆς μοι δάκρυα.

Η Λιακαῖς λαμπηδσιν ὡς φωστῆρες διαχθέντες,
 τῶ φέγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν πᾶσαν ψυχῶν
 κατὰυγάζετε, πάντα ζόφον τῆς πλάνης διώκετε γυ-
 ναῖοι ἀθληταί. Δὲ τὲτο ἐν πίσει ἀξίως μακαί-
 ζεσθε.

Θεοτοκίον.

Φ Εἰσά με Κύριε φῶσαι ὅταν μέλλεις με κεῖναι,
 ἐ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ. Μὴ τῶ θυμῶ σε
 ἐλέγξης με, δυσωπεῖ σε Παρθένος ἢ σὲ κυοφορή-
 σασα χεῖρὲς, τῶ Ἀγγέλων τὰ πλήθη, ἐ τῶ Μαρτύ-
 ρων ὁ σύλλογος.

ΤΗ

ΤΗ Δ'. ΚΑΙ ΤΗ Σ'. ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
 Μετὰ τῷ Σηρολογίῳ, Καθίσματα σαυροσίμου,
 ἤχος δ'.

Εξηρόεσας ἡμῶς ἐκ τῆς κατάρως τῆ νόμου, τῆ
 πνίω σε αἵματι. Τῶ σαυρῶ προσηλωθεῖς, καὶ
 τῆ λόγῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθυνασίαν ἐπήγασας τοῖς
 ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν ἴδξα σοι. *στχ. Γ ψ 8τε.*

Ο Ἰψωθεῖς ἐν τῶ σαυρῶ ἐκσιώεις, τῆ ἐπιούμω
 σε κληνὴ πολιτεία, ἔδῃ οἰκπρμές σε δάρησαι
 Χειρὲ ὁ Θεός, δῶρενον ἐν τῆ δυνάμει σε ἔδῃ πι-
 σῆς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κτ' ἡν πο-
 λεμίῳν, τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τ' σὴν ὄπλον εἰρήνης
 ἀήτητον τρέπαον. *στχ. Θ αυμας.*

Τὼν ἐν ὄλω τῶ κόσμῳ Μαρτύρων σε, ὡς πορφύ-
 ρον ἐ βύασον τὰ αἵματα ἢ ἐκκλησία σε σολι-
 σαμῆν, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χειρὲ ὁ Θεός, τῶ λαῶ σε
 ἔδῃ οἰκπρμές σε κατὰπεμψον, ἐ εἰρήνω τῆ πολι-
 τεία σε δάρησαι, ἐ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.
στχ. Μ ἀκέραιοι. Ν κερῶσ. Θεῶ.

Επί σαυρῶ σε δυνάτῃ κρεμαθέντα, κατὰνιῶσα ἢ
 Ἄρμας ἐ Παρθένῳ, ὀδυρομῆν ἔλεγε διακρύβ-
 σα, τίς σε ἢ ἀπέρρητος συγκατάβασις Λόγε; πῶς
 σε νῶ κατέκεινεν ὁ κατὰκείτος δῆμος; τὸν πάντας
 κελῖνα μέλλοντα Θεὸν ὑμολογῶ σε τὸ ἀφάρτον ἔλεος.
 Τῆ δ'. ἐ τῆ σ'. ὠροῖ, Τριῶσ'. σαυροσίμου.

Ὡδὴ α', ἤχος δ'. Θεολόγους τὸ ἔρευθεῖον.

Ο' τέ-

Ο Τένας τὸν ἔρανον, ἐξέτανας ὅτι σαυρῶ Ἰησῦ
τὰ σὰς παλάμας, ἔθνη τὰ μακρὰν ἀπὸ σὲ ρη-
ματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς ἐ δ' ἀπλάγηθῃ, ὡς ἐφανῶς
ἀγαλιζόμεθῃ.

Σ Ταυρῶ με τὰ σῶ Χειρὲ με τέχσον, ὅπως μὴ
γνώμαι θήραμα λύκα, λόγε ἤ ἐμὴν ἐκζητῆν-
τος ἀπόλειαν, ἐ καθ' ἐκάστων λόγχεσ μοι, καὶ τὰς
ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Α Λύτοις δεσμοῖς ὑμεῖς ἐδήσατε τὸν πολυμήχανον,
δὲ Χειρὸν δεσμόμεθροι σοφοί, τὸν δεδέντα θε-
λήματι, καὶ πᾶσαν πλάνην λύσαντα, ὅθεν ἀξίως
μακθεῖζεθε. Θεοτόκιον.

Π Αρθένηθῃ μὴ τὸν τόκον ἀφθοροσ, δὲ μακροήχεσ:
τὸν ὑψωθέντα Ἄρραπτε σαυρῶ, ἕως λόγον κυή-
σασα, ὅθεν πισοί σε ἅπαντες μεγαλοφῶνως μακθ-
εῖζομεθῃ.

Ἦ δὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Η Πλωτῆσ παλάμασ ἐν σαυρῶ, χεῖρὸσ ἀμάρτημα
ἀκατῆσ Δέσποτα θελῶν ἰάσασται, ἡλοῖσ δὲ
πρωσιλώθησ, ἅπαν νόσημα τῷ πωροπλασῷ ἐξε-
λῶν ἐμπαθεσ Κύριε, μελωδῆντος, πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρ Ἠγυτιμ χεῖρῶ γραφον τῆσ σῆσ νυγείσῃσ θεάσ
πλωτῆσ, τῷ πωροπλασῷ Ἀδάμ, ρανίσιον αἵ-
ματος Δέσποτα ἀγάζεται ἡ σύμπασα, δὲ χαριστίας
ἐν φωναῖσ αἰ κρωγάζεσασ, δὲ λογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυεῖσ τὸν Κύριον.

Ἀνύ-

Α Νύσακτον φέροντες πυρσὸν τῆς παραρέσεως ,
 σὺνταί κολάσεων ἔ παρατρέπητε Μάρτυρες ,
 ἀλλ' ἐνθάτωσ δυναμέμμοι , ἐπαιεδράμετε πρὸς φάσ
 βρωάντες ἀδύτων , ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς
 τὸν Κύριον . Θεοτοκίον .

Ν Εκρέμνον βλέπεσα Χειρὸν , ἔ τὸν νεκροῦσαντα
 βροτὸς νεκρῆντα ἐχθρὸν ἢ πολυῦμνητος Δέσποιν-
 να , ὡς Δεσπότην ὑμνα κερῆζα , οἶμοι πᾶσ πάχαις
 Γιέ , θάλων λυτρώσασα τῆν ἀνθρώπων ἀπαν τὸ
 γόθ , ὡς μόνθ φιλάνθρωπος .

Ὡς ἢ Λιδος ἀχρηστῆτος ὄρες .

Ι Δὲ ἡ ζωὴ κρεμαμένη ὅπῃ σαυρῆ πᾶσιν ὠραθῆ ,
 ἡλιθὸ δὲ τὸ μὴ φέρον , ἀκπῆνας πᾶσι ἔ γῆ
 σαλδῆται , ἔ λογισμοὶ σπείζονται , ἐπ' Ὀσεβεία ἔ
 σεμνότηπ .

Ω Πᾶς σὲ ὁ ἄνομος δῆμος , ἔ Νομοδότην κατὰ κεί-
 να ξύλω Ἰσοῦ με τεθῆναι ; ζωὴ τῆν ὄλων
 ὄντα ἔ Κύριον , ἔ δὲ πᾶθαις ἀπασι βροτῶις πα-
 ρέχοντα ἀπάθειαν .

Η Μεροφαιῖς ὡς ἀσέρες , πᾶσαν τλὴ κτίσιν φρυ-
 κτωρεῖτε ἀθλων ἱερῶν ἀναλάμψαι , ἔ ἰαμά-
 των θείαις λαμπερίται , ἔ τῆν πασῶν σκεδάζετε
 νύκτα βαθεῖαν , θάοι Μάρτυρες . Θεοτοκίον .

Φ Ὡπσον Ἀγνή τλὴ ψυχλὴ με , τῆ ἀμῆρτία σκο-
 πωθεῖσαν , λῦσον τῆν κακῶν με τὰ νέφη , φωτὸς
 νεφέλη , ἢ σκοπζόμενον ἡλιον πάλαι βλέψασα , ἐπ
 τῆ σαυρῆσαι τὸν ἀθάνατον .

ΤΗ

Μετὰ τὴν σιχλογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

ἦχ. πλ. β΄.

ΤΩν Ἀποστόλων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδέχθη ὡς
 πατέρα οἱ ἐδὲμ. Ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται
 ἡ οἰκουμένη, διὸ δίδε ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις
 εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. στίχ. Εἰς πᾶσαν.

Η Δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων Κύριε, δωδεκάπυρρον
 ὡς ἥλιος ὤφθη τῇ γῆ. Δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάρα-
 νας πλάνης τὴν βλάβω, δι' αὐτῶν καταυγάζεις
 ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, δι' ὧν καὶ ἡμᾶς σῶσον
 ἀσπλαγχε. στίχ. Θ αυμασός.

ΤΩν ἀθλοφόρων σε ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδέχθη
 ὡς πατέρα οἱ ἐδὲμ. Ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλ-
 λεται πᾶσα ἡ κτίσις, διὸ παράχε ἡμῖν τῇ αὐτῶν πα-
 ρακλησίαι εἰρήνην, ἔ τὸ μέγα ἔλεος.

στίχ. Μακάριοι. Ἄ κερός. καὶ Θεοτόκίον.

ΕΝ τῷ ναῷ ἐσῶτες τὴν δόξης σε, ἐν ἐρανῶ ἐσάναι
 νομίζομεν Θεοτόκε, πύλη ἐπεράνιε ἀνοιξόν
 ἡμῖν τὴν θύραν τῆ ἐλέος σε.

Τῆς ε΄. ὠροί, Τειρώδ. τῶν Ἀποστόλων.

Ὡδή α΄. ἦχ. πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπίρω.

ΦΩς πεφυκότες τῷ κόσμῳ φωτισθεὶς θεηρόθει
 λάμψετε, καταυγάζσατε ἡμᾶς, καὶ πατρῶν λυ-
 τεράτα σὺ νυκτός, καὶ ὀμίχλης πειρασμῶν θεομα-
 κάριοι.

Ἀρχον-

Α ἔρχοντας γῆν ὅπῃ πᾶσαν , Πνῦμα ὑμῶν τὸ
σεπτὸν κατέσχε, τὲ Κυεῖς μαθηταί. Τὲ ἀέρος
ἔρχοντας διὸ ἐτεροπῶτασε , πτεῖς ἐκλυξωσάμυροι.

Ε κ τὲ πτεῖς τὲ αὐλε , ὡς φωταυγεῖς ἀναφθέν-
τες ἀνθεακες τὰ ὑλώδη με σοφοί , πᾶδη κα-
παφλέξατε , φρὸς φῶς ἀπαθείας Ἐ ζωῆς καθοδη-
γῆντές με .

Θεοτοκίον .

Τ Ων Ἀποσῶλων φρεσβεῖαις , κῆ Προφητῶν , Ἐ Μαρ-
τύρων Κύριε , Ἰησὺ παμβασιλῶ , Ἐ τῆ κυρισίσης
σε ἀγῆς , κατοικτήρησον λαὸν ἡμερηκῶτα σοι .

Ἦσδῆ ἠ . Ἐ κ φλορῶς τοῖς ὄσοις .

Χ Ερωσθῆσας καρδίης κατενεῶσατε , τῶ ἀεῖτρω
τὲ λόγῳ ἐγκαταπείραντες δόγμα τὸ σεπτὸν ,
σάχυω ἐκατῶς ὄνonta , Ἐδὺ δξαωθέντας ἐδρέψατε
Θεόπται .

Π Ρεσβεῶν τῆ δρεπᾶνη ὅπικαθῆρατε , τὰ ζιζᾶ-
νια πάντα τῆς δξανοῖας με , θεῶι γεωρησί ,
τὲ Σωτῆρος Ἀποσῶλοι , ὅπως σωτηρίας καρποφο-
ρήσω σάχυω .

Τ Οὐ ἐχθρῶ τῶ κακίαν κατακοιμήσαντες , ἐκοι-
μήσητε ὑπνον δικαῖοις φρέποντα , ἀγρευωνοι
ἡμῶν φρεσβεῖται χριματίσαντες , Μαθηταί τὲ
λόγῳ εἰς πάντας Ἐδὺ αἰᾶνας .

Θεοτοκίον .

Τ Οὐ πτεῖς τὲ ἀσβέση ρῦσά με Κύριε , Πρεφη-
τῶν καὶ Μαρτύρων , Ἐ Ἀποσῶλων σε , Ἐ τῆ ἐν
γαστρὶ χρισίσης ἀρρήτως σε , Κόρης ἀπαεῖνδρη .
φρεσβεῖαις δξαοσδέκτοῖς .

Ἦσδῆ

ἮΩδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, ἐπὶ τὸ θνητὸν ἐνώσει ἀσυγχύτῳ θεώσαντα, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον κηρύξαντες· πάντας ἀθέε πλάνης, ἡλευθερώσατε, ὅθεν μακαρίζεσθε αἰεὶ θεοὶ Ἀπόστολοι.

Χριστὸν τὸ πάθος ἐξακονίζοντες, διὰ παθῶν τῆ σώματος ποικίλων Ἀπόστολοι· τῆ σαρκὸς μετὰ πάθη νεκρώσατε, ἐπὶ τῷ ἐξαθενέσαν, ἐκινδυνώσατε, ἐκνεκρωμένην με ψυχὴν ζωοποιήσατε.

Οδοὺς ἡμεῖς μοι καθοδηγήσατέ με πρὸς ἀπλανῆ, ὁδὸν τῆ ἐντολῶν σε φιλήνθερον, ἀμάρτιας πρὸς ἡμᾶς εἰς βάραθρα, ἐπὶ πλανωμένῳ, καὶ ἀποκλίναυτι, ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τὰς πονηρὰς, καὶ κινδυνώοντι.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν, Δυναμῶν καὶ Ἀρχαὶ Κυριότητες, Χερσβίμ ἐ Σεραφίμ καὶ Θεόνοι Χερσέ, δῆμοι τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ Τεκνίῳ σε, μόνε δυσωπῆσαι Βασιλεῦ, σῶσον ὁδοὺς δούλους σε.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸ κῆθ. τῆ ἀγίας, εἰσὸς, τοῖς ἀγίοις.

Καθίγματα Μαρτυρικῆ. Ἦχος, πλ. δ'.

Φωτισῆρες νοερῶν ἀνεδείχθητε ἀγιοὶ Μάρτυρες πῶν ἡμῶν ἀχλυὶ τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνετε, ἐπὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισέλθετε, εἰς τὸν ἐρατεινὸν

νυμφῶ-

νύμφα να, & νῦν ἵκεθ' ἵσατε σωθῆναι δέομεθα τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. στ'χ. Θαυμάσιος.

Προφῆται, Μάρτυρες Χειρῶν, & Ἱεράρχαι, οἱ τὸν
αἰῶνα τὸν καλὸν δόσεβοφρόνως, & νομίμως
τελέσαντες, καὶ ἀπειληφότες σεφάνες ἀμφραντίνες
ᾧδ' αἰεῖ, ἀπαύτως ἐκδυσαπέιτε ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν
αὐτὴ ἀγαθότητα, ὅπως δωρήσηται ἡμῖν πταισμάτων
τὴν συγχώρησιν, ὡς Θεὸς δὲ δάλλακτος.

Στ'χ. Μακάριοι, ἔξ ἐξελ. Νεκροφύσιμον.

Τοὺς μετασάντας δόσεβως ἐκ τῆς προσκαίερον,
ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς ἐκκλησίης, μὲν δικαίων συ-
ναεῖθμισον δέσποτα, τέττες ἀγαπαίων ἐν τόποις ἐορ-
ταζόντων, καὶ ἐν ζυφῆ ἀλήκτω τῶ ᾧδ' αἰεῖ ὡς ἀγα-
θός. Τὰ ἐκείσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκείσια αὐτῶν, δι-
ἄκεαν ἀγαθότητα, συγχωρήσας φιλάνθρωπε. Θ'.

Σε καὶ ταῖχος & λιμνὰ ἔχομεν, καὶ φρέσβιν δὲ
πεφύσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε
Ἀνύμφωτε, τῆς πτωῶν ἡ σωτηρία.

Τῶ Σαββάτῳ πρὸς, Τειώδ. εἰς πάντας τὰς ἀγίας.
Ὡδ' ἡ α'. Ἦχος, πλ. δ'. Α' σαρμὲν τῶ Κυρίῳ.

Τῖμοι μῆργαίται ᾧφθητε, τὸν σεφάνον φαιδρύ-
νοντες τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας, ἀθλοφόροι Χει-
ρῶν γυναϊότατοι.

Ἡσξαφαν τῶ δογματων, καὶ τῶ ἀρετῶν θείαις λαμ-
φρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πτωῶν τὰς καρ-
δίαις ἐδώσαν.

Ὅταν

Ο ἴταν κρείσιν δικήσαν ἔλθῃς τῆ ποιήσαι δικημότα-
τε, ἀκατάκρετε μόνε, κατακρείσεως ρύσαι
τῆς δέλης σε. Θεοτοκίον.

Κ ἴειον τετοκῆαν γυναικῶν χροῦς σε ὀπισθάμφοις
σε ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῆ φεροσε-
νήνσκται.

ᾠδὴ, ἢ ὁ Εἰρμός. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Ν ἄς εἰδῶλων καθείλετε ἀθλήντες, κῆ ἑαυτῆς
τῆς Τειάδου θείας, ναῦς ἐδομήσαθε, ἀθλο-
φόροι Κυεῖς, Ἀγγέλων σωόμενοι.

Ο ἴ ἱερεῖς σε Χειρὲ δικαιοσύνη ἐν δευμῆροι ὁσίως
τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγάλλονται, σε τὸ κάλλος
ὀρῶντες, τὸ θεῖον ξανότερον.

Δ ικοκείτα ἡνίκα μέλλας κείνα, ἐς εἰς ἡμῶν
φεροσελάβε, ἀκατακείτες σωτήρησον, ὡς
βλέψας τὰ τέπων ἐγκλήματα Δέσποτα. Θ.

Ε πιφανείσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μετὰ σκοτεινό-
τατα νέφη, τῆ φωτισμῶ σε ἀπέλασον, ἢ τῆς δι-
καιοσύνης, τεκῆσα τὸν ἥλιον.

ᾠδὴ θ'. Σ ἐ τῶ Ἀπερόγαμον.

Ι σταντο οἱ Μάρτυρες περὶ τῆ ἀδικῶν κειτηίων,
πᾶσιν ἀδικίαν χείρι τῆ Χειρὲ κατακείναντες,
εἰ τῆς ὑπ' αὐτῆς κειτηιῶν ἐλέγχοντες, εἰ σεφ-
νης δικαιοσύνης κομιζόμενοι.

Ω φθητε ὡς οἵακες τῆς ἐκκλησίας, τὴ ὀλκάδα πᾶ-
σαν ὀσεβαῖς ἰθύναντες εἰς λιμῆνα Θεῶ ἐντολῶν
πάν-

πάντες ἱεράρχαι , καὶ ποιμένες μακάριοι , διατίθετο ὡς
κυβερνήτας ὑμᾶς σέβομεν .

ΣΤίθετε ἱκετεύετε σε τῶν πεποιητῶν, καὶ τῶν ὁσίων,
σύλληρος γυναικῶν Κύριε ἀδελφότητων λαμ-
πρότατα, καὶ διαπρεφάντων ἐν ἀσκήσει, φιλόπνευστοι,
δυσωπῆτε σε, ὅσον οἰκτιρῆσαι σε ἡμῖν δώρησαι .

ΗΣ κατηξιώθησαν τιμῆς, Ἐδόξης αἰώνιος ἀπαν-
τες Χριστοὶ οἱ ἅγιοι, τὴν πίσω ἐκδημήσαντας τῶν
ματαίως βίβη μεταχρῆν καὶ ἀξίωσον, ἐλεῆμον, ταῖς ἱκε-
σίαις τῶν ἁγίων σε . Θεοτ.

ΦΕρέσθε τὸ πλῆθος τῶν ἀγαθῶν ταῖς σαῖς ἀγ-
κάλαις, πλῆθος ἡμῶν Παράμωμε ταῖς ἐν τῶν
ξίαις τῶν δόλων σε, καὶ τὰς πρὸς Θεὸν ἡμῶν πορείας
κατ' ἄλλωμον, ἐναρέτως ἐνδυναμῶσα πολιτεύεσθε .

Ἐὰν ἐν ταῖς μνήμας τῶν ἁγίων λεκτέον τὸ Τριῶδιον
τῆς Θεοτόκου, ἀδελφοὶ τὸ παρὸν ἡχ. πλ. δ'.

Ὡδὴ α'. Α' πομῶν τῶν Κυρίων .

ΑΧεαντε Θεοτόκε ἡ σεσαρκωμένη τὸν αἰθέριον, Ἐ
ὑπέρθεον Λόγον ἕως φύσιν τεκῆσαι, ὑμνήσωμεν σε .

ΒΟτρυνε σε ζωφόρον, ἐκ τῆς παγκοσμίας ἀπασ-
ζοντα γλυκασμὸν σωτηρίας, ἡ παρθένη Χρι-
στὸν ἀπεκύησε .

ΓΕνθε ἀδαμαῖον πρὸς τὴν ἕως νῦν μακαριότη-
τα, δια σε ἀνηγμένη, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει
σε .

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν ἑσπερίων.

Τὼν ἐναντίων τὰς θελητικὰς, ἔφλογάδεις καθ' ἡμέρην κατάσβesson βολίδας, ὅπως σε ὑμνήσω. Ἀγνὴ εἰς τὰς αἰῶνας.

Υπερφυῶς τὸν Δημιουργόν, ἔσωτῆρα Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε, ὅθεν σε ὑμνήσω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Φωτισικίω σε ἔρησαυγῆ, τὸ σκινῶσαν ἐν σοὶ φῶς ἀπόροιστον Παρθένε ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Χραῖς ἔδωκεσώης πλήρης σε ἡμνήμη, τοῖς πνεύμασιν ἰάματα βρύουσα, καὶ δὲσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσιν.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνήσω κεχαριτωμένη, ἔασιγήτως τὸ χαῖρέ σοι κέζομεν, σὺ γὰρ ἐπήγασας πάντι τῶ ἀγαλλίασιν.

Ωραῖος Θεοτόκε ἔφυ ὁ καρπός σε, εἶχέ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι φρόξενον, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὲ μεγαλύνουσιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Τῶν ἀνωτύμων, ψαλλομένων εἰς ἓνα, ἔῃ εἰς πολλές,
ἢ τὰξιν, Ἄγιος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Τριώδ'. Ὡδ' ἡ α'. ἤχ. Θ', πλ. δ'.
Ἀ' σωματι τῷ Κυρίῳ.

Λ' Ὁ γὰρ ἐνυποστάτω, μαθητὴς ἡμῶν ὁ ἀπόστολος,
τὸ τῆς κόσμου σοφίαν, ὡς ἀεθλῆς ἰσὺν διεσκέδασεν.

Α' Ῥ' ῥήματα ἐμνήσθης, ἔῃ τῶν ἀπορήτων κατηξίωσται, τῆ
Χριστῶ μυστηρίων, ὡς αὐτὸς μαθητὴς ἢ ἀπόστολος.

Μ' Ἐγὼς ἡλίου ἀφθης, φωτὶ τῶν μεγάλων ἀξιά-
γασε, μὴ ἡμῶν γλυκομύθῳ, ὁμιλήσας ἀπόστολε
ἐνδοξε.
Θεοτοκίον.

Α' Κραντε Θεοτόκε, ἢ σεσαρκωμένον τὸ αἶδιον, καὶ
ὑπέρθεον λόγον, ἡμῶν φύσιν τεκέσσα ὑμῶν μετ' ἡμῶν σε.
Κάδισμα, ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Θ' Εἰς Πνύματος τῆς φωταυγείας, σκότος ἔλυσας πο-
λυθείας, καὶ τὸ πῦρ τῶν καρδίας ἐφώτισας, ἀνα-
βοήσας σωτήρια δόγματα, ἀπόστολε πάνσοφε Χριστὸν
τὸν Θεὸν αἰεὶ ἰκέτευε, εἰρήνην τῶν κόσμῳ δωρήσα-
σθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Θ.

Ὡδ' ἡ, η'. Τὸν Βασιλέα τῶν ἑσπερών.

Ο' Μαθητὴς σε ὡσαυτὸς ἀμνός, πρὸς τεράννης
τῆς περὶ σου ἤγατο βοῶν σοι, σὲ ἡμῶν ψῆμον,
Χριστὲ εἰς τὰς αἰώνας.

Β β

Ἐμ-

Εμυσαγάγησεν ἀληθείας, ἧ Τριάδα, ἐν μιᾷ θεότητι ὑμνεῖσθαι, καὶ ὑπερυψεῖσθαι αὐτὴν εἰς τὸς αἰῶνας.

Ο Σωματίδι Θεοῦ πατρὸς Πατρὸς Θεὸς Λόγος Θεοῦ, φίλον σε καὶ κήρυκα, καὶ μύστω ἔδειξε τῆς θεότητος αὐτοῦ οὐκ ἀποκομίας. Θεοτοκίον.

Υ Περφυρὰς τὸν Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα Θεὸν Λόγον τέτοκας Πατρὸς, ὅθεν σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας. ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκων.

Κ Αθεῖλε τῇ φασφόρῳ, ῥώμῃ τῆς Τριάδος Θεοῦ, τὸ τῆς ζοφώδους ἀπάτης ὀχύρομα, ὃ δύκλεις τέ Σωτῆρος Χριστὸς ἀπέσολος Θεοῦ.

Σ Τηφέθης ἀποστόλων, μάκαρ καὶ μαρτύρων, καὶ ἀσωμάτων χορείαις ηἰδέμενος Θεοῦ, μεθ' ὧν δουσώπει σωθῆναι τὸς σὲ γεραίροίτας.

Σ Τηγήαγες τὰ ἔθνη, τὰ ἐσκορπισμένα, δι' ἀποστόλων καὶ θείων μαρτύρων Χριστὸς, καὶ τὴν βεβαίως ἐκκλησίαν σουταῖ ἐίδρυσας. Θεοτοκίον.

Ω Παῖ Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σε, εἶχε φθορᾶς τοῖς μετέχουσι πρὸς σὲ Θεοῦ, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐμπίσει σὲ μεγαλύνουσιν.

Ἀκολουθία εἰς πολλὰς ἀποστόλους.

Τριάδ. ἦχ. δ΄. ᾠδ. α΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χ Ωρεῖαις τῶν ἀποστόλων μέλπειν μοι πρὸς συμπροσκλήσειν Χριστὸς, ταῖς ἰκεσίαις τέτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τῆς Πνεύματος Θεοῦ, τῆς παναγίας δάρεσαι, καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς σοφίας σου.

ΡΩθέντες ῥώμῃ τῇ σῆ καὶ χάριτι, Χριστὸν τὸ δῶμα μιν
τῶ ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθροῦν, οἱ σέπτοί σε ἀπόστολοι,
θεοειδεῖς γλυκόμυροι, ταῖς ἀνενδέτοις πρὸς σὲ νόσειςιν.

ΓΆσας ὀπιτελῆντες Δέσποτα, τῷ σαδ' ὀνόματι, τὰ
τῷ ἔθναν συστήματα τῇ σῆ ὀπηνώσαι ἐζώρησαν οἱ
ὀκλειεῖς ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτίσε κατελάμωρυ-
ναν.

Θεοτοκίον.

ΤΟ γλυκὸ τῇ ἑσπ' νῆν κυῖσαι σε ἐλδ' θεοφύτασα,
ὀκ τῆς ἀεῖς ἡμόνη τῷ βροτῷ, σαρκικοῖς ἀτοπή-
μασι, δεδ' κλωμῶρον πάναγνε, σαῖς ἡεσίαις ἐλδ' θε-
εσσον. *Καθ. ἡχ. πλ. δ'. Γλω' Σοφίας καὶ Λόγον.*

ΤἩ σαγλήη τῷ λόγων τῷ θεῖαν, τες ἰχθύας ζω-
ρηῖντες ὀδ' λογικῆς, τῆς τες θεοσηγάγτε ἀπαρ-
χῆν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὀ τῆ Χειρὸ τὰ σῖγματα ποθεν-
τες ἐνδύσαδα, μιμηταὶ τῆ πάθ' υς αὐτῆ πεφαιέρο-
θε. ὀθεν σωελθέντες, καὶ χεῖρ πμῶμιν ἀπόστολοι
ἐνδοξοι, τῷ πανέορτον μνήμιν ὑμῶν, καὶ συμφώνως
βοῶμιν ὑμῖν, φρεσβύσατε Χειρὸ τῷ Θεῷ, τῶν
πῖαισμάτων ἄφειν δαρήσαδα, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω
τῷ μνήμιν ὑμῶν.

Θεοτοκ.

Ωδὴ ἡ. Χ εἶρας ἐκπετίσας.

ΟΘεῖο ὀ πάνσοφος χορὸς τῷ ἀποστόλων Χειρὸ,
πυεὶ τῆ Πνδύματος, ὡς ὕλην δ' ὀρησον ἐφλεξε τὸ
δαμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πσιῶν,
ἐφωταγώγησε, τῷ βοῶντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
τὸν Κύριον.

Β γ

Συμ-

Σ Υμφώνως τὸς θείας μαθητὰς, Ἐ' ἀποδόλως Χριστῶς
τὸς τὰ ἐράνια ἡμῖν βροθήσαντας δόγματα, τὸς
λειμάνας τὸς τῆς πίστεως, τὸς διεργέτας τὸς κοινῶς
τῆς ἀνθρωπότητος, τὸ Σωτῆρος τὸς ὑπηρετας ἐν
ὑμνοῖς πμῆσωμεν.

Τ Ἀ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ δοχεῖα τῆ ἀρετῆς, τὸς τῆ
βροτῶν ἀπαρχὰς, τὰς τῆ κηρύγματος σάλπιγγας,
τὸς χειμάρρους τῆς ἀφάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους
ἀσραπὰς, τῆ ἱεμάτων πηγὰς, τὸς ὠραίους πόδας
τὸ διαγγέλις πμῆσωμεν. Θεοτ.

Ο Πλήρης κενεῖται δι ἡμᾶς, ἵνα πληροσέως αὐτῶ
μιτάχωμεν, τῆ ἡ πανάχατον μήτραν σε Θεός
λόγος ὁ ἀπέλιπητο, τῶν πατρικῶν ἐκ ἀποστάς
κόλπων κατώκησεν, ὅθεν πάντες σε βλογγέμεν Μα-
ρία Θεόνυμφε. Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρόμητος.

Λ Ὡς τὰ δεσμὰ τῶν πταισμάτων τῆ ἔξοσαν εἰλη-
φότες, τῶν τὸ Δεσπότης θεόπις, τὰς ἀμῆρας
τῶν ἀνυμνῶντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψαντες,
τῆς σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ο Ἄνω τὴν τῆ Πνεύματος ἀγγίλω, ἐσιωδῶς ὑμῖν
φανῆσαν, πάντες ὑπεδέξαθε σοφοί, ἐν ἰσχύει ὑμῶν,
μυσαγωγέμενοι τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν
ἀξίως μακαρίζετε.

Υ Μῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσαρμόις
βραβῶν τὸς ἀμῆραντίνης σεφάνης, Ἐ' θεωρίας
ἐμπίπλοισιν, ὄνπερ νῦν δυσωπήσατε, τὰς ἐκκλησίας
διασώζετε. 160-

Θεοτοκίον .

Σ Αρκί ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ δὲ κοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κρατεσκήνωσε, μόνην ἀγιωτέραν πάντων ἀσέμνητον, κὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε .

* Ακολουθία εἰς ἕνα προσφῆται .

Εἰς τὴν ὄρθρον, Ἰμῳδ'. Ὡδὴ α'. ἤχος πλ.β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζύσας .

Σ Ἐδυσωπέμνη προσφῆται, τὰ τῆ Θεῆ παρεςώτα βήματι, ἱετῶσαν ἐκτενάς φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίσει τὴν σεπλὴν ὑμῶσι μνήμω σε .

Ὁ Ῥηανον θεῖον ἐδείχθης χωρητικὸν, τῶν τῆ θεῆ Πνύματος, φωτισμῶν κὶ δωρεῶν ἀπολαύσας πάντοτε, διὸ γεγηθότες οἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν .
Θεοτοκίον .

Φ Αεινετάταις ἀκῆσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος, ὃς ἀγίας σε γασρὸς κατ'αυγάζει Δεσποίνα, δι' ὧν, φωπαδέντες σὲ Θεῆ Μητέρα σέβομεν .
Κάθισμα . ἤχ. α'. Τὸν τάφον σε Σωτῆρ .

Προφήτης ὁ σεπτός ἐπιλάμψει θεαίς, τ' νῆν φωπειδὴ κακτημῶς θεαίσι, τὰ μέλλοντα Πνύματι παναγίῳ φθεγγόμενον . τῆτον σήμερον ὠσεβοφρόνως πηρῆτες, ἐκτελέσωμεν τὴν ἱερὰν αὐτῆ μνήμω, καρδίας δὲ δύτητι . Θεοτοκ.

Β δ'

Ὡδὴ

ᾠδὴ ή'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις .

Α΄ Νακείμῳ ὅλος τῶ παντοκράτορι , ἡ φρονοῖας
τῆς τρέπας μεμυστηγώησαι, οικονομικῶς, ἔθνη
πάντα παθ' ὄντα , ὅθεν σὲ ὑμνεῖμν φροφῆτα
δεηθῶρε .

Ι΄ Κεθίλιον ὑμνον Θεῷ προσάγαγε, ἵνα σὲ ὑμνεῖ-
των , δεομακάρισε , καὶ τῶν πειρασμῶν ἡμῶν
λύσον τὸν τάραχον , ἵνα σὲ ὑμνεῖμν, εἰς πάντα τῆς
αἰῶνας . Θεοτοκίον .

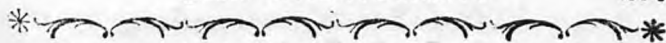
ΖΩοδότῳ τεκῆσα Θεὸν Ἐ Κύριον , τὴ θανάτῃ ἡ
ρύμῳ, ἔσητας πάντα γε, σὺ τ' ἀκαταχέτος πάν-
τας νικεῖσασαν , ὅθεν σὲ ὑμνεῖμν εἰς πάντα τῆς
αἰῶνας . ᾠδὴ θ'. Θεὸν , ἀν. θεῶπις .

Ε΄ Ν γῆ φράεων σὺ κατεσκῆνωσας , ἔνθα πολλὰν ,
ἀγγέλων ἐποπτεῖαι λαμφροῦτητας , ὡ φροφῆτα
πάνσοφε θεῶπον Χειρῆ, φράος γεγνημῆος λάμ-
πον τῆ χεῖρι, ὅθεν γεγηθότες οἱ πῖσοι σὲ μακα-
ρίζομν .

Τῶν σῶν φρορῆσεων παναοίδιμε , φειφανῶς, ὁ-
ρθῶντες γενομῶν τ' ἔκβασιν, τ' δοθεῖσάν σοι χάριν
θαυμάζομν, Ἐ τῶ τῆς δεινοῖας σε καθαρῶτῆα ,
Ἐ τὸ τῆς ψυχῆς δεοιδῆς καταπληθίόμεθα . Θεοῖ .

Ω΄ Σ σὺ ἐδέποτε κεχαίρωται ἐκ γηρεῶν , ἀρχαίων
θεομητορ πανάμωμε , σὺ γὰρ μόνη τῶ πῶσῶν
ἀσύγκριτον ἔχεις ἀγνωσίῳ , Ἐ καθαρῶτῆα ὅθεν
ὑπεδέξω τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκέμῳν .

Ἄκρο

Ἐκλογὴ εἰς δύο, καὶ πολλές τροφίταις.

Εἰς τὸ ὄρθρον, Τριώδ'. Ὡδὴ α'. ἤχ. Θ, πλ. α'.

Γ' πσον καὶ ἀναβάτω.

Χάριν μοι δωρηθῆναι τῆ θείᾳ Πνύματι, τὴν σεπτήν ὑμῶν μνήμην ὑμῶν τὸν παναίον, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἵνα πτωσμάτων ἀρεσὶν ὡς τροφίταις τῆς θείας χάριτος.

Οἱ ῥηθια θεοπνύτων λογίων ἡχητικῶς, ἵνα ἐσπίστα τῆ θείας μὲρ μὲρ ἡγῆς τὸ ἔμφασιν αἰθέως δεχόμενα, τὰς τροφίταις ἀπαντες τὰς θεοφόρους ἀνυμνησωμεν.

Ρήματα τὰ τῆ νόμου ἐν ὄρει τῆ Σινᾶ, Μωϋσῆς ὁ θεοπῆς παρὰ Θεῶν δεξιὰ μέρος, τὴν ὄψιν ἐλάμψωμεν, θεοπῆς χάριτι ὁμοιέμεν Θ. ὁ θεοπέσι Θ.

Ομβροῖς θεογνωσίας, τὴν θάλασσαν τῶν ἔθνων, τὴν τῆς πολυθείας χάριτι αἰνεφάλα Θεῶν, κατ' ἤχου κατέκλυσαν, μοναρχίαν δυνάμιν θεϊκῶς ἀνακρύπτοντες. Θεοτοκίον.

Σάλπιγγες θεογῶροι μητέρα σε τῆ Θεῶν, ἐπ' ἐσχάτων αἰώνων γρησομῆναι πάνανγε, τροφίταις θεοπίστου, μυηθέντες ἀνάθει Θεοτόκε τὰ σὰ μυστήρια.

Κάθισμα, ἤχος, β'.

Νῦν ὁ χρόνος τῶν τροφίτων μετὰ Μωσῆ, καὶ Ἀαρὼν ἀφορσύνη ἀφραίνεταί σήμερον, ὅτι πέρας τῆ προφητείας ἐπαγαγὼν, λάμπα ὁ σαυθῶν ἐν αἵ ἵνα ἐσεσώσμεθα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὸν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Θ.

Ὡδὴ

Ἦδὴ κ'. Σ οἱ πᾶσι πανταρχῶν.

Ε' Νδον τῆς ζυφῆς τῆ ᾠδᾶ δείσα ὄντες, προφήται θεόληπτοι, χορείαν σήσαιτες, πάντας τῆς πίσει ὑμῶς ἀνδραφμηέντας, ῥύτασθαι κινδύνων, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Υ' Μνον οἱ πῖσοι τοῖς θεηρόεσι πᾶσι προφήταις προσφέρου, χορείαν πλέξαυτες, πάντες οἱ τέταν τοῖς λόγοις σπριχθέντες, ἵνα ταῖς πρεσβεῖαις αὐτῶν φικαωτῶμεν.

Σ Κόνη νοπὰ τῆς δωδίας πάντες, προφήται τῆ Πνύματος, σαφᾶς γεγύηθε, πάντα τὰ ἔθνη πρὸς γῶσιν ὀδηγῆντες, κῆ ἕωρυψῆντες Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τ Ἦν θεαρχικῶ σὺ τῆ Πατρὸς ἀκπῖνα, παρθένη γεγύηκας, σαρκὸς προσλήμματι, ὅθεν ἀπαύσως τὸ χαῖρέ σοι βοάμεν, κῆ ἕωρυψῆμεν ἀγνή εἰς τῆς αἰῶνας.

Ἦδὴ θ'. Ἡσαῖα χόρθε.

Ο Μοφρόνως δεῦτε νῶν, τῆς προφήτας πάντας τῆ Θεῶ, θαυμάτων τῆς τελετᾶς πᾶν ἕωρυψῶν, τὸ κλήμα τὸ ἔνπιμον, τὸ ἐκλογὴν, τὸ εἶξ Ἰακώβ ὡς προκηρῆξαντας, τὸν Χριστὸν ἀνδραφμηῶσωμεν.

Χ Αρμονῆς προάγγελοι παγκοσμῆς, κήρυκες σαφᾶς, ἐ γνώσεως φαιδροῖ, θεῶσι θησαυροῖ σοφίας γεγόνατε, παναληθῆ σῶματα, ἀγνή γλάσσα τῆ Πνύματος τῆ ἀγίᾳ πανσεβάσμοι.

Ω Σ φοροφῆται πάνσοφοι, τὸν πάν ὄλων Κτίσω κῆ
Θεόν, ὀρθῶντες ὡς ἐφικτὸν, ἐ τῆ παρ' αὐτῆ αἴγλη
Φωπζόμενοι, τὲς τὴν ὑμῶν μνήμην δὲ λαβὰς πίσει
γαλαρῶντας, ἐκ κινδύων διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Σ Ωπείας πρὸς ἐσθλὰς πῖς ἀνθρώποις, γέροντας
ἀγνή, γυνήσασα σαρκικῶς τὸν Δημιουργόν, Σωτῆ-
ρα κῆ Κύριον, τὸν δεῖ σὺ πᾶσιν ἰλασμόν, τοῖς με-
γαλύνεσι σὲ παρθένε παρεχόμενον.

Ἀκολουθία εἰς ἓνα μάρτυρα.

Ὡδὴ α'. Τριώδ'. ἤχ. πλ. δ'.

Τὴν δὲ διδάσκει.

Τ Οὐ Θεῖον ἀγῶνα μάρτυς Χριστῆ διηγωνισμένος,
ἡξιώθης ὑπὸ τυχῆν τῆς ἐπιθερίας βασιλείας,
ὑπὸ τῶν κόσμων πρεσβύτων αἰοῖδιμε.

Η Λοίωσας δόγμα τυραννικὸν ἐν θεοῖς ἀγῶσιν,
ἀλλὰ δεομα ἀθλητὰ ταῖς σαῖς μεσιτείαις
εἰκταρῶν με, πρὸς τὰ κατὰ ἀλλοιόμενον πάντοτε.

Ν Αὐὸς χειματίσας τὸν Πανουργῆ, τὲς ἐν τῷ τε-
μῆτι, τῷ σεπτῷ σε μάρτυς Χριστῆ ἀνυμολο-
γῶντας, ταῖς ὄχαις σε, κατοικητήρια δᾶξον τῆ
Πνύματος.

Θεοτοκίον.

Ο Πλήρης κενεταῖ ἐν τῇ γαστρὶ, τῆ σῆ μὴ κενώσας
τὲς παρθένας κόλπας ἀγνή, τῆτον ἐν δυσόπαι
σωπείας κατὰξίωσται τὲς πίσει πμῶντάς σε.

Κα

Κάθισμα . ἦχ. πλ. α'. Τὸν σιμάναρχον .

Α' Ρετὰν ταῖς ιδέαις , καὶ ἀσραπτόμορος , μάρτυρις
τῷ φέγμα , ὡραίζόμενος , ἕως ἡλίου σφεῖ ἐκλάμ-
πεις ἀδαμάντινε , κῆ φωήεις ἀληθῶς , τῆς ἐκτε-
λέντας σε πιστῶς τὴν μνήμην τὴν φωτοφόρον , πα-
νένδοξε ἀθλοφόρε , κῆ προσκυῶντας τὰ λείψανα . Θ.

ᾠδὴ ἦ . Νικητὰ τυράννε .

ΕΝ πνεὶ βασιάνων ὡς ῥηισὸς ἀήπιτε ἐδοκιμάσθης ,
καὶ τῶν παθημάτων τῷ Χριστῷ ἐκσφραγίσμα ,
βοῶν ἐδείχθης , ὄλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ,
καὶ ἕσφυψετε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας .

ΧΕΙΜΑΖΟΜΕΝΟΝ ΜΕ , καὶ ΔΕΛΕΑΖΟΜΕΝΟΝ , τῷ ἀλλο-
τεῖς ταῖς δειναῖς ἀπάταις , προσδουχαῖς σε
ἄγε , βοῶντα σῶσον , ὄλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον , καὶ ἕσφυψετε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας .

ΟΤΙ ὡ διωασείαν πᾶσαν τῷ ἀλάστορος ἐξαφανί-
σας , τῆς αὐτῆ με ρῦσαι ἐνδοξε κακώσεως , ἀνα-
βοῶντα , ὄλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον , καὶ
ἕσφυψετε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας . Θεοτοκίον .

ΥΠΕΡ ΔΑΠΑΛΑΓΧΙΑΝ ἀνθρώπον γλυόμενον τὸν Εὐε-
γέτιν , ἀπορρήτως ἦκεις Θεοτίκε σώζοντα τῆς
μελωδῆντας , ὄλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Χύριον ,
καὶ ἕσφυψετε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας .

ᾠδὴ θ' . Ε' φρεξε πᾶσα ἀκοή .

ΙΝΑ σε θείαις ἐν φωναῖς , μακαρίζωμεν καλῶς ἐνα-
θλήσαντα , μάρτυς αἰοίδιμε , καὶ τὰ τε πλάνη κέντρα

σὺν

σωτείψαντα, σὼζε ἡμᾶς πολυειδῶν κινδύνων ἔθλίψεων, ἔφεισάσεων, τὲς φροσάτλω σε καλὸν ὁμοιρήσαντας.

Ω Σ ὄρθρος ὡς ἡμερῖνος, ἔξανέτειλας ἀσὴρ παναοίδιμε, ἔ κατεφώπασαι ταῖς διδαχαῖς σε πάντα τὰ πέρατα, ἔ τῆ δαιμόνων τὸ δεινὸν σκότος ἔξηπαίνισαι, δίο με φώπσον, ῥαθυμία τὴν ψυχλὴν σκοπιζόμενον.

Σ Τίθειξον πάντας τὲς πτωῶς, ἐν τῆ σκέπη σε αἰὲ καταφύγοντας, μάρτυς αοίδιμε, ὅπως τὲ βίαι ταῖς φεισάσεσι, καὶ μηχαναῖς τὲς πονηρῆς μὴ φειρεπόμεθα, οἱ ἐπιπίως σε μεγαλιύοντες ὁμῆ ἔ δοξάζοντες. Θεοτόκιον.

Φ Ρίτω σε μόνε Βασιλεῦ τὸ ἀδέκασον ὁ τάλας κειθήριον, ἐν ᾧ με τήρησον τῆ δαυλαγχρία σε ἀκατάκριτον, ἐκδυσωπεῖ σε ἐκτεναῖς ἢ πάναγιθ Δέσποιναι, ἢ ἀπὸρρήτως σε σωματώσασαι Χριστὲ πολυέλεε.

Ἀκολουθία εἰς δύο μάρτυρας, ἔ πολλές.

Εἰς τὸν ὄρθρον Τριῶδ'. Ωδὴ α'. ἦχθ β'.

Δεῦτε λαοί.

Δ Εὔτε πτωῖ ἀπαντες χαῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἀσμασι πανηγυρίσωμεν τῶν μάρτυρων τὲς ἀθλας, Χριστὸν δοξολογῆντες ὅτι δεδόξασαι.

Ὅπλον

Ο Πλον ἡμῖν θεῖον ἐδέχθη, ἔ καύχημα, τὸ τῆ
 Σωτῆρος τρέπαιον, ἡ ἀκαθάρτετος τῆ σαυρῆ
 πυνοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι ἐσεφανώθησαν.

Σ Ἰφθ, ἔ πῦρ, βόθρον, σαυρόν τε κὶ θάνατον,
 τοῖς ἀοιδίμοις μάρτυσιν ἐπανετείνοντο, οἱ τῆ
 θεῖε διακτα, ζωῶ πρὸς τὴν ἀμείνω αὐτῆς ἐλαύ-
 νοντες. Θεοτοκίον.

Α Ῥτον ζωῆς τέτοκας τὸν ἐπεθάνιον σεσαρκωμόνον
 πάνταγε, τὸν ἐνυπόσατον τῆ Γεννήτορος Λόγον,
 διό σε πᾶν μῦρτύρον δῆμοι δοξάζουσιν. Κάθ. ἡχ. δ'.

Ο Ἰ σραπαῖται τῆ Χριστῆ οἱ γηναῖοι, ἀγωνιστάμοι
 καλῶς, ἡ βελίαρ ὀλοτελῶς ἐβύδισαν αἰμάτων
 ταῖς ῥοαῖς, λίθους γὰ σαυθλώμοι, ἔ τεμνόμοι
 ξίφει, καὶ πρεὶ κατόμοι, ἔ εἰς ὕδαρ βληθέντες
 σεφανηφόροι ὠφθησαν σαφῶς, ὅθεν πμῦρται ἔ πίσει
 δοξάζονται. Θεοτ.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἀρρήτω σοφία :

Μ Εμλωότων τυθάνων ἡ δυσκάθεκτον κατέβαλον
 μανίαν, οἱ ἀθλοφόροι δραφουσίως μελωδῆν-
 τες, ἀλογεῖτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Α Νανήψατε πλάνοι, ἔ ὀπηγῶτε ἡ Κύριον ὄντως,
 πρὸς τῆς τυθάνων οἱ ἀθλοφόροι ἀνεβόων, ἀλο-
 γεῖτε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τ Οὐν ἐκ Πατῆρος πρεελθόντα, πρρασιώνιον κὶ ἀναρ-
 χον Θεὸν Λόγον, κὶ ἐπ' ἐχάτων ἀνατέλειαντα ἐκ τῆ
 παρθένης, ἀλογεῖτε ἀπαύσως τὰ ἔργα ἡ Κύριον.

ᾠδὴ

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Υλομανήτασα πάλαι τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην,
Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις ἡ βροτῶν, σὺ τῷ πνεὶ τῷ
τῆς πίστεως καταφλέξας μῦθον, τῆς ὑπεβείας
ἠθεριστας χορὰς, ἔπαξίως σὲ ὕμνοις ἀπαύτως μεγα-
λύνοντας.

Ρευστῶ οἱ μάρτυρες δόξαν, ἔ τὸν ἄσατον πλεῖτον,
Χειρὲ καταλιπόντες ὀπί γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης
ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλεῖτον δέοντες, αἰωνίων
ἀγαθῶν κληρονόμοι ἀξίως ἐν ἕρανοῖς ἐγγύοντο.

Ως ἐν ἐσπέρα ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων ἡ πάλαι τῆς
πλάνης ὑποκύψατα ζυγοῖς, σὲ ὑπὲρ φύσιν τε-
κνέσης ἀγῆ ἢ ἀπάντων Δεωτότῳ, ὃς ὀπιγείας κήρυ-
κας σαφῶς τῆς αὐτῆς Δεωτοείας, τὰς μάρτυρας προ-
βάλλεται. Θεοτοκίον.

Νύμφη ἔ Μήπιρ παρθένε, τῶν ἀγίων τὰς δῆμους
τὸν σὸν καθικετόντας Υἱὸν, δέξαι, ἡ μόνη
ἐλπίς τῶν πτωχῶν, ἔ ἐρλύω τῷ κόσμῳ νίκας τῷ φι-
λοχρίσῳ βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν τοῖς σὲ ὕμνεοι
βεβάβωσον.

Ἀκολουθία, εἰς εἷα ἱεράρχων.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Τριψῶ. ἡχ. δ'. Ὡδὴ α'.

Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Πλατήσας θεοπρόσε, πνύσματικῶς τὰ μυσηρία
ἠρώξω μακάριε δογματικῶν λόγια, δι' ὧν γέγο-
νας

λβ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

νας ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν ἐράνιον
δραβιβάζων αὐτῷ.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες τῆς γραφῆς ἀναβάσεων,
ἢ ταύτης κατώπιδας νέ καθερέτητι, τὸ ἀμή-
χανον, ἀπόρρητόν τε κάλλος, δι' ἧ ἐξημέπασα ἱε-
ραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμψεως τῆ νοτιῆ πατέρ ἔτυχες
φωτὸς, ἔ κατύρασας τὰς δαμοίας ἡμῶν, τὰς
αἰρέσεις δὲ ὀρθοτόμοις ἀκῆσι πεφρότας, κατέφλεξας
δὲ τῆ Πνύματὸς. Θεοτοκίον.

Ο Ἰόκος ἀπείρανδρῶ ἐν σοὶ τελείται πανάμομοι
ἐκ σὲ ὁ ὑπέρδεῶ Λόγῶ πρεέρχεται, ἔ πι-
ρήσας σε παρθένον μῆ τόνον, Θεὸς τε ἢ ἀνδραπο
ὀράται τέλειῶ.

Κάθισμα ἡχ. πλ.α'. Τὸν συνάναρχον.

Τὸν λαμάννα τῆς λόγων τῆς θεοπνύτων γραφῶν,
τὸν ἡμῶν ὀδηγῆντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν
τῆς ποικίλης πειρασμῶν ὑπομείναντα ἱεράρχῳ τῆ
Χριστῆ ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτῆ, πῆσιτωμῶ κατὰ
πρῆῶ, πρεσβύει γὼ τῆ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Θεοτοκ.

ᾠδὴ ἡ. Λυξωτὰ τῆ παντῆρ.

Τὸ ἐλαίῳ χριστῆ τῆ τῆ Πνύματὸς, ἱεράρχῳ
Θεὸ ἀναδέδειξαι ὡς Ἀαθῶν μακαρίε, ἔ ἐδί-
δασκες κράζειν, πάντα τὰ ἔργα ὀλογαῖτε ἱμῶν
τὸν Κύριον.

Α' πρε

Α΄ Πεσίτω φωτὶ ἀσραπίομβρο, τὴν τῆς πλάνης
ἀχλὺ ἀπεμείωσας, καμῆ τὸν ζόφον σκέδασον
τῶν παθῶν ἰεράρχα, ταῖς σαῖς ἀρεσίβιαις, ἵνα χαί-
ρον δοξάζω τὴν μνήμην σε.

Τὴν ἰεράν σε σολιὴν τῶν τῶ λόγῳ τερπνῶ, θεο-
φάντορ πτωῶς κατεκόσμησας, ἔ δι ἀμφοῖν ἐξέ-
λαμψας, ἐκδιδάσκων κεαυγάξεν, πάντα τὰ ἔργα
δύλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸ Κύριον. Θεοτοκίον.

Ω΄ Σ ἐκ ζάλης παθῶν κυματέμβροι, τῶ λιμῆι τῶ
σαῖ καταφύρομβρο, Θεοκυῖτορ ἀνασσα, ἔ βοῶ-
μβρο ἀπαύτως, πάντα τὰ ἔργα δύλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

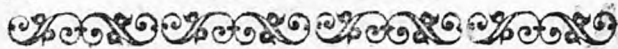
ᾠδὴ θ'. Ο' π' ἐποίησάν μοι.

Η΄ Εὐσημὸς σε γλάσσα ὡσπερ σάλπιγγ' ὠητος,
φωνῆσα τὸ τὸ Λόγῳ μουσικόν, διεγείρει τὰς πτωῶς,
ἔ καδοπλίζα θεερῶς πρὸς ἀοράτης ἐχθρῶς.

Τὸ ἔνδυμα τὸ θεῖον σολιστάμβροσ μουσικῶς, εἰσηλ-
δες εἰς τὴν ἀνω νυμφικῶς δωχίαν, ἔ χαρῶν, κῆ
ἀνεκλίδης σὺν Χριστῶ πάτερ πανόλβιε.

Α΄ Γάλλεται συμφώνως, ἔ σκιρτᾷ πατέρον χρῶς,
δωφραίνεται ὁμήγηρις πτωῶν, ἔ χορῶν μουσικῶς
ἢ ἐκκλιπῶσα τῶ Θεῷ ὅτι τῆ μνήμη σε. Θεοτ.

Τὴν πτωῶσαν σε πῶλιν ἢ τεκῆσα τὸ τῶ Θεῷ Ἀμνόν,
ἔ ἀρχιποίμβρο Χριστὸν, ἐκ κινδύων κῆ φθορῶς, κῆ
ἀμῆρις πτωῶν λύτρωσαι Δέσποινά.

Ἀκολουθία εἰς δύο ἱεράρχας, Ἐπιδόξαι.

Εἰς τὸν ὄρθρον Τριώδ. ἤχ. ς, πλ. δ'. Ὡδὴ α'.

Τῷ ἐκπνάξαντι.

Τοὺς ἀνατείλαντας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς ἱεράρχας
τὰς σοφῆς, τὰς τῆς βασιλείας διαλάμποντας
δόγμασιν, πηήσωμεν οἱ πῶσι τὰς ἱεράρχας τὰς με-
γάλαις τῆς Κυρίας.

Τοὺς διαφρέψαντας ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἀσεβείας τῆς
φωτῆς, Ἐ τῆς ἀσεβείας τῆς ἀχλὺς ἐκδιόξαν-
τας, πηήσωμεν οἱ πῶσι τὰς ἱεράρχας τὰς μεγάλαις
τῆς Κυρίας.

Ως παριστάμενοι σὺ ἀγγέλοις τῆς ἀποστόλων Βα-
σιλείας, τοῖς ὀπιτελοῦσι τῆς ὑμῶν μνήμης ἐκεί-
σατε, δοθῆναι τὸν ἰλασμόν ἱεροκήρυκες ὄντες θεο-
φόροι. Θεοτοκίον.

Ως συλλαβεῖσα τὸν πρὸ αἰώνων ἀναρχὸν Λόγον
τῆς Πατρὸς, Ἐ σαρκὶ τεκῆσα ἰσὺς λόγον πανύ-
μνητε, ἐκείτω ἐκτενωῶς, τῷ λυξωθῆναι ἡμᾶς ἐκ
τῆς κινδύων.

Κάθισμα, ἤχ. γ'. Θείας πίστεως.

Σκόπη τίμα τῆς ἐγκρατείας, πλεῖστοι ἀσυλοῖ τῆς εὐ-
σεβείας, ἀνεδέχθητε ὄντως μακάριοι, ἐν ἀπα-
θείᾳ τῆς βίον φαιδρῶντες, τοῖς θεομητοῖς τῆς πλεῖστον
ἐνείματε, πατέρες ὅσοι Χριστὸν τῆς Θεὸν αἰτήσατε,
δαρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ἐπιδόξαι

Ὡδὴ

Ὡδὴ ή'. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ .

Τὸν Μωσέα μιμῆδροι πατέρες, ἐν τῷ ὄρει πορεύε-
βητε ἐ γνόφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξά-
δροι νόμον, ἱεράρχῳ, ὅθεν ἀνυμνεῖτε ὑμᾶς εἰς τὰς
αἰῶνας .

Λὸν Χριστῆ, ποιμάναντες ὁσίως, τῆς Αἰγύπτου τὴν
πλάνην ἐκκυζόντες, τὴν Βαβυλῶνα τῆς παθῶν
ἀπόστασε, τὴν Σιών τὴν ἀνω δύναντες κατοικίαν,
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Ως τὰ μύρω χηιδέντες ἱεράρχῳ, τῆς ἐν λόγῳ,
καὶ ἔργῳ δισεβείας, ἱερουργεῖτε τὰ θεῖα ἱερότα-
τοι, ὅθεν τὴν Τριάδα ἐν μιᾷ ἑσία ὑμνεῖτε εἰς
αἰῶνας .

Θεοτ.

Τὸν ἐν μήτρῳ οἰκήσαντα παρθένη, ἐν ταύτῃ
φεικτὰς ἐ ὑπὸ λόγον τὸν παλαιὸν Ἀδάμ ἀνα-
καγίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερῷ ψεῖτε εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας .

Ὡδὴ ή'. Τὸν ποροδηλωθέντα .

Οὶ δι' ἀπαθείας ἐ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγά-
πης λόγον ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίης ὑποδείξαντες
σοφοὶ, ἱεράρχῳ, ποροσβώσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν .

Εν τῇ βακτηρίᾳ τῆ Πνδμάτῳ τῆ ἀγίῳ, λαὸν
ὡς ποιμάναντες τῆς σελπίης ἐκκλησίας, ἐ διώ-
ξαντες θεομάχους αἵρέσεις, πάντες ἱεράρχῳ δόφμε-
δρο ὑμᾶς .

Ω'Σ τῆς ἐκκλησίας φώσησας Ἐιέρρχας, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τιμαῖν ἀπαντες, ἀσκήτους ἔσονται τῶν λευάνων ὑμῶν, μακάριοι πατέρες ἀξίως μεγαλιώοντες. **Θεοτ.**

Χαῖρε τὸ ἀείζων ῥῆθρον τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε ἡ δόξα τῆς Ἡλίας νεφέλη, χαῖρε ὄχημα τῆς θεότητος ὅλης, χαῖρε κιβωτὲ τῆς ἀγάπης.

ⲉⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ ⲛⲓⲁⲛⲟⲩⲛ

Ἀκολουθία εἰς ἕνα ὄσιον.

Εἰς τὸν ὄρθ. Τριῶν. ἤχ. δ'. Ὠδὴ δ'.

Ἀσῶν τῶ Κυρίου.

Ε'Θελξέ σε πόθος ὁ δεσποτικός, Ἐταῖς τῆ σώματος ἠδονῆς καταλείψας, ἐν χειρὶ ἀναπαύῃ μακάριε.

Η'Ἰθης πάτερ πρὸς ὑψ. θ, Ἐδραπέρας τὸ μέσοταρον τῆ ἀκρίβειας, καθαρθῶς ἀπολαύεις μακάριε.

Αἶγλω αὐλον πάτερ, ἔνδον ἐν τῇ καρδίᾳ σε δεξάμενος ἐφωτίσθης, Ἐπάναν τῆ ἀχλυὶ τῆ πάντων ἐξηφάνισας. **Θεοτ.**

Γένθ ἀδαμιαῖον πρὸς τὴν ἑσπῆν νεν μακαρίοπιτα, δεῖ σὲ ἀνηγνόν, Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σὲ.

Κάθισμα ἤχ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν Ἰησοῦ, ὀπιποθήσας ὡσεβάς, πλεονέλιπες φθαρτὸν, ζῶν ἡρέεσαν σοφῆ, Ἐπὸν σαυρὸν σε ἐπ' ὤμων ἀράμενθ, τείβον τὴν σενλὶ χαί-

χαίρον διέουσας, πατρὶ τὰς ἡδονὰς τὰς τῆ σόμα-
 τος, δι' ἐγκρατείας ἀγέ ἀπάσης κακοπαθείας τε
 ἔφθασας πρὸς πλάτος θείων τῶ ὠραδαίσε πατηρ
 ἡμῶ ὅσει. ΘΕΟΤ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶ ἔραναν.

Τὸν ἐνιχύσαντα θαυμαστῶς πρὸς ἀγῶνας ἀσκητι-
 κὰς τὸν ὅσον ὑμῶν τε, κῆ ὑαφυψῆτε εἰς πάντας
 τὰς αἰῶνας.

Τὴν τῶν ἀγγέλων ὀπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, μετελ-
 θῶν παμμακάρα, νῶ σῶ τέτοις ἐν ἔπερανοίσε
 ὠλίγη εἰς αἰῶνας.

Θύσσος χαίρει τῶν μοναστῶν, ἔχρηβει τῶν ὀσίων
 δῆμῳ, ἔδινάμων, σέφῳ γῶ ἐδέξω τῆς νίκης
 ἐπαξίως. ΘΕΟΤ.

Υπερφυάσε τὸ Δημιουργόν, κῆ Σωτήρα Θεὸν Λόγον
 τέτοκας παρθεῖε, ὅθου σὲ ὑμῶν εἰς πάντας
 τὰς αἰῶνας. ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ημνημη σὲ ἀξίως, ὅσει δῶφραίνει πάντα τῆς γῆς
 τὰ πληθῆματα σήμερον, λῶ ἐπείσως πηρῶντας
 ἡμῶς ἀείπωζε.

Τοὺς πῖσει ἐκτελεῖντας, ὅσει τῶν μνήμων, τῶν
 ἀξίεπαινόν σε καδικέθουε, ἐκ τῶν σκανδάλων
 ῥυθῆναι τῆ πολεμήτορος.

Ωθρόνω τῆ Δεασότε, μάκαρ ὡς θεράπων,
 τέττε ἀεὶ παρισάωμῳ ὅσει, μῆ δαλίπης φρεσ-
 βύων ὑαφ τῆς ποίμνης σε. ΘΕΟΤ.

λη'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Υ Αλμοῖς σε ἀνυμνεῖμι, κεχαιτομνή, κὶ ἀσιγή-
τως τὸ χαῖρέ σοι κέζομι, σὺ γὰρ ἐπήγασας
πᾶσι τ' ἀγαλλίασιν.

Ἀκολουθία εἰς δύο οὔτις, κὶ πολλές.

Εἰς τὸν ὄρθρον Τριώδ'. Ὡδὴ α'. ἤχ. β'. Δεῦτε λαοί.
Κ Ράτος ἐχθρῶ τῆ κεχαιτῶ δαλύσαντες, τῶ Πρασ-
κλήτε χεῖρι θεομακάριστοι, κεχαιώσατε πάν-
τας, κὶ τῶν τυραννέων ἐχθρῶν δέομεθα.

Λ Οὔροις ὑμᾶς τὸς ὀπί γῆς μακαρίζοντας, παιδῶν
ἀλόγων ῥύσαθε, ταῖς προσδουχαῖς ὑμῶν παμ-
μακάριστοι, μῦστα τῶ Λόγου τῶ ἀνάρχου θεῶι γλυό-
μοι.

Ο Λοι ὑμεῖς τῶ Ποιητῆ ἀνατέθεισθε, ὅλον ψυχῆς
τὸν ἔσθρα κατσκενώσατε εἰς αὐτὸν, δὲ τῶ
τῶ Πνύματος τῶ χεῖρι ὅλλω ἐδέξαθε. Θεοῦ.

Σ Ωματικῶς ἀποτικῆσα τὸν ἄσαρκον, Θεογονη-
τῶ πάνανθε, τῶν σαρκικῶν ἡμᾶς ψυχικῶν τε
κηλίδων, ἀπόπλυνον, ῥανίσι θείας φρεσβείας σε.

Κάθισμα ἤχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Λ Αμωρωθέντες χεῖρι, Ἐ ἀληθεία, τὰ τῆς γῆς
πληθῆματα φωταγωγεῖτε δισεβαῖς, ἀεμακά-
ριστοι ὅσοι, ὅθεν ἐν πίσει ὑμᾶς μακαρίζομι. Θεοῦ.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῶ πύρρι.

Ο Γ' τῶν παιδῶν δημιουργοῖ, ἐν τῶ νότῳ με δεινάς
τῶ ἀνομίαν ἐτοκτῆναντο Σῶτες, Ἐ ἀνανεῖσαι
πρὸς

Ὡς σὲ ἐκ ἐπιγύω ὁ δ' ἔλθς σε, ταῖς τῆς σῶν ἰσίων,
 ὡς σβείαις οἰκταρόν με.

Ω Σ ὑπέρταται τῆ Χειρῶ, ὡς δ' ἄκοινοι πιστοὶ ἔ οἰ-
 κονόμοι τῆ αὐτῆ μυστηρίων, ὡς ἀπλανεῖς ὁδηροὶ
 Φανέντες, πάθη θεραπύετε ψυχῶν, καὶ σωμάτων
 ἡμῶν εἰς εὖ αἰῶνας.

Υ Περ ἡμῶν τὸν Λυξωτῶν ἱκετεύσατε Θεὸν, ὅσοι
 θεοὶ, χαλεπῶν ἐκ κινδύων, ἔ νοσημάτων
 πικρῶν, ἔ βλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρωταδοι, εὖ ἰσφρυ-
 ψέντας αὐτὸν εἰς εὖ αἰῶνας. ΘΕΟΤ.

Ε Ξασυήσασαν πολλαῖς τῶ ἀθλίω με ψυχῶν
 Θεοκνητῶ, ὡς σβολαῖς τῆ Βελίω, ταῖς ῥωστ-
 κῶς σε λιταῖς Παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δο-
 ξάζω εἰς πάντα τὸς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Γ Ερωτάταις χρεῖαις τῶν ὀρίων ἀπάντων, σωόντες
 ἔ ταῖς θεαῖς καλλογαῖς ὡραίζόμενοι ἄγιοι, τὸν
 ὡραῖον ἐν χαλλεαῖ τήταθε Χειρὸν δεσπαντῆς, ὡραῖω-
 σα καρδίας ἡμῶν ἐν θεῶ χεῖρι.

Ω Σ δωδέσα τα κείνα νοπῆ ὡραδέατα χυρόμοιοι,
 μακάριοι σα ταῖς, πᾶσαν ψυχὴν κατὰθεραίνε-
 τε ἱεραῖς δωδαῖς, διό με τὸ δωσῶδες τῶν παθῶν
 ἀπέργασατε, ῥῶσιν ἔ χεῖρ μοι δωρεμένοιοι.

Η Καταγι τῶν δαιμονίων τῶν ψυχῶν ταῖς ὀλκῶ-
 δας, βυθίσαι ἐ κατήχυσαι ὑμῶν, τῆ κυβερνήσει
 ὅσοι τῆ δεωσῶτε τῆ ὀλων, ὡρὸς ὄρμητι κατλω-

Γ δ

πίσατε

μ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

πήσατε ζωῆς, καὶ ἡμῖν σωτηρίας λιμνὲς ἀνεδεί-
χθητε. Θεοτοκίον.

Φ Εἰσὶ μὲ Κύριε φῆσσι, ὅταν μέλλης με κείνω,
Ἐ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σε
ἐλέγξῃς με, δυσωπέῃ σε παρθένος ἢ σὲ κυφορήσασα
Χριστὲ, τ' ὁσίων ὁ δῆμος. Ἐ τ' μαρτύρον τὰ τέγματα.

Ἄκολουθία εἰς γυναικὰ μέγιστα.

Εἰς τὸν ὄρθρον τριώδ'. Ὡδὴ ἀ' ἤχθ' δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τ Αἰς θεῖαις τῆ ἀσωμάτων τάξεσι, νῦν συγχροβύ-
σα παρὶ τ' πάντων αἵπον Χριστὸν, Ἐ ξανάς ἀπο-
λαύστα θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τὰς σὲ ὑμνῶντας κα-
ταφάδρινον.

Τ Ο' θῆλυ ἀρρενωπὴν τῆ χεῖρι, τὴν ἐπιηροδύλω
ὄφρυϊ, Ἐ καυχωδύλω ἀμῆσα τὸ πρῖν, Ἐξα-
λείφειν πλὴν θάλασσαν, δι' ἀθηνείας σώματος, θεῖα
δυνάμει καταβέβληκε.

Σ Ταυρῶ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανοήσασα
ἢ Οὐκλής σε μέγιστος, αἰκισμῶν καρτερεῖ τὸ
ἐπίπνον, δυναμικῶν ἀνεῖ σε, τὴν τ' ἡμῶν φύσιν
νέφροσαντος. Θεοτ.

Α Σπόρος τῶ τὴ Πατρὸς βελήματι, ἐκ θεῖου Πνύ-
ματος τὸν τὴ Θεῖ σινείλησας Υἱόν, κ' σαρκί
ἀπεκύησας τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, Ἐ δι' ἡμῶν ἐκ
σὲ ἀπάτορα.

Κα-

Κάθισμα ἦχ. πλ.α'.

Τὰς Εσπάνης γλυαίως ἢ ἀθληφόρος σε, ὑπομείνασα
πάσας τὰς τῆς τυράννων κρείσιν, κατεπάτησεν
ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον. Καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς ἕ-
παιμοφόρος κατ' ὤψιν, καὶ σέφθη ἔλιπε δόξης ἐκ σέ
τὴ ἀγωνοδότη, καὶ νῦν φρεσβύει εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

ΘΙΟΤ.

Ὡδὴ η'. Χῆρας ἐκπιτάσας.

Ωραῖα ἐν κάλλεσι τῆς σῶν σιγμάτων, γέγονας,
ἐκατηγήρασαι, παρθένω ἀφύστος μήρισα,
τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ πάνσεμνε, τῷ ἐκ παρθένου δι
ἡμᾶς σεσαρκωμένῳ Θεῷ, ὃ βουῶμαι πάντα τὰ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῆς πῆς σαρκὸς, παρθενομάριτος
σεμνή, ἀνέπτης χαίρισα πρὸς Φοτεινόμορφον
θάλαμον, νυμφικῶς περιχρῆσασα, καὶ μάρτυρις φοι-
νικῆ αἵματι γάρισα, ἐβουῶσαι πάντα τὰ ἔργα.

Οικεῖς μετ' ἀγγέλων ἐν φωτὶ, παρθένων τάγμα-
σι, δήμοις μάρτυρον τε, σμυρορτάρισα φρό-
σωπιν ἀπειρίρισα πρὸς φρόσωπον, ἐθεωρεῖσαι καὶ
λαμπρᾶς δόξης μετέχουσα, καὶ βουῶσαι πάντα τὰ
ἔργα.

ΘΙΟΤ.

Στὴ μόνη ἐν πάσαις γλυαῖς παρθένε ἀχραντε,
Μήτηρ ἐδείχθης Θεῆ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας
ἐνδιαίτημα, πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσαι τὰ πνεύ-
τῃ ἀφροσύτη φωτὸς, ὅθεν πάντες σε ὀλογοῦμεν Μα-
ρία Θεόγοννε.

Ὡδὴ

μβ'.

ΑΚΟΛΟΤΗΤΑΙ

ᾠδὴ θ'. Λίθος ὁ χειρὸς μήτος.

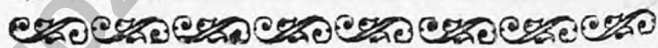
Ως περικαλλὴς, καὶ ὠραία ἔπειδὴ ζῆλος παρθέ-
νον, ὡς ἀκαταγώνιστος μάρτυς, καὶ τὴ Δεωπότε
νύμφη πανάμιον, χρυσοειδέσι πτέρυξι παρὰ τὰ
ἐρένια κατέπαυσας.

Σὲ τὴν νοσητὴν χελιδόνα, ἔα δὲ φθορὰν ζυγόναν,
ἔπειδὴ τὴν χρυσοειδέα τὴν μύρτιν ἔχεσαν
πτερυγας, ἔπειδὴ Θεὸν πετάσασαν, ἔπειδὴ κατεπαύ-
σασαν γεραίροισιν.

Εἴδον τῆς ἀφθάρτου πασιδὸς κατασηκνωσασα
θεόφρον, ταῖς ἐκπεμπορῆμας ἀστυπᾶς τῆς σῆ
Νυμφίης, φαιδρυνομένη αἰεὶ, ἵνα ἡμῶν ἰκέτωε, τῆ
δυσεβῶς ἀνδραγαθῶν τε.

Θεοτ.

Ινα σε δοξάζω παρθένε, τὴν ἀληθῶς δεδοξασ-
μένην, πάσης ἀδοξίας μερῶσαι, ἔπειδὴ ἀμύρτιας, ἔπειδὴ
δοξῆς μετοχὴν ἐπεραίνεις ποίησον, τὴν περὶ σφυγόντα
τὴν ἑλπίσιν.

Ἀκολεθία τῆς μύρτιν ἑσθῶν γυναικῶν.

Εἰς τὸ ὄρθρον τὸ Τριώδ. Ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἡχ. δ'.

Ἀνοιξέω τὸ σῶμα με.

Τριάδα τὴν ἀκτιστον, καὶ δυσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῶν
ἰλεώσασθε, μάρτυρες ἑνδοξοί, νῦν γεραίροισιν,
ἡμῶν τῆς θεῆς ἀφθάρτου, καὶ τὰ κατορθώματα, θεο-
μακάριοι.

Ἐπιμ.

Ρ' Ημέρων ἠλόγησαν, τὸ δεισμεῖς αἱ νεάνιδες, τὰ
θεῶν φρατόμημα, ὄπλω τῆς πίστεως, καὶ ὑπέ-
σπασαν, βασάνων ξικυμίας, ἔθανατον ἀδικον, δεξι-
τῶ πάντων ζῶν.

Γ' Σχῆ ῥωννύμημα, παντοδυσάμω τὸ κήσαντο,
ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμῳ αἱ πάνσεμια, καὶ
τὸν δεύκοντα, τὸν σολιὸν τὸν μέγαν, ποσὶ συνε-
πάτησαν, καὶ κατηδάφισαν. Θεοτ.

Ω' Σ ἔμφυχον θάλαμον, ὡς ἀδελφάδορον σήνω-
μα, ὡς πύλλω ἐράνιον, ὡς θεῶν τεράπεζαν,
ὡς παλάπον, καὶ θεῶν τὸ Δεαώτε, Μαείαν τὴν
ἄχεραντον, ὕμνοις πρήσωμεν.

Κάθισμα, ἤχθη δ'. Ο' ὑψωθῆς.

Υ' Περ Τειάδο καρτερεῖς ἐναθλίσασι, ἢ πο-
λυμήχανον ἐχθεῖν ἔτεροπόσατε, ἀδελφικῶς συ-
δέμημα τὰ πνέματα, ὅθεν εἰσφικίωπτε, συν ταῖς
πέντε παρθένους, πρὸς τὸν ἐπεράνιον, ἀθληφόρον
νυμφῶνα, καὶ σὺ ἀγγέλοις τὰ Παμβασιλεῖ ἐν ὁ-
φροσύῃ ἀπαύτως παρίσατε. Θεοτ.

Ἦδ' ἠ'. Λυτρωτὰ τὸ παντός.

Σ Τομωθεῖσαι ἀγάπη τὸ κήσαντος, ἀπημβλύ-
νατε κέντρα τὸ ὄφως, ἐν γυναικεία σάματι,
ἀνδρικῶς θρανύσαι ὄν ἀγῶνας, καὶ σεφάνους ἐν-
θεῖς κοσμήμημα.

Σ Τμπαλακῆσαι ἐν μέσῳ τὸ σκάμματο, ἀσοφ-
τοῖς ἐχθεῖς μὴ σάματο, τὰς ἀσωμάτους ἔξε-
ψαν,

μδ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

ψαν, αἱ θεόφρονες κόρη, ἀναβοῶσα, βλογαῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Β Ασιλείας τῆς ἀνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσα, πεποικιλμένα ἴγμασι, ἔ βασιάνων τῶ κάλλει, διητισμένα, ἀξία σοὶ κόρη νεάνιδες.
Θεοτοκίον.

Ω Σ Θεῷ ἀκηλίδων ἔσπυρον, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματέμνον, καὶ ἐν δυσι ταῖς φύσεσι, γνωρίζον Κόρη, ὡ μελωδῆμον, βλογαῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὡδὴ θ'. Λίθη ἀχειρότμητος.

Γ Δεῖν ἐφιέμεθα κάλλος τὸ τῆ Νυμφίαι, ὀλοθῆπως, νόσει πρὸς αὐτὸν θεοφῶρι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῶ θνητῶ τῆ σώματος, ὅθεν ἀξίως μακαρίζετε.

Ω Φθιτε τυράνων ἐν μέσῳ, οἷάπερ λύκων ὠμοτάτων, ἀσπλοὶ ἀμνάδες, τὴν τέτων θηριώδιαν καταπαλάεσα, ἔ τῶ Χριστῷ δώροσδεκτα, ὡς ἱερεῖα ποροταγόμενα.

Σ Γέφος ἀνεπλέξατε ἅμα, μὴ παλαιέμνον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὄντως ἀπάλδιτον, ὡς λαβαῖν ὡς μάρτυρες, μὴ μῦρτυρον ἠξιώθητε.

Η Σ κρατηζιώθητε δόξης, ἥς ἐπετύχετε χορείας, τὸς ὀπιτελῆντας ἐκ πόθε ὑμῶν τὴν μνήμην, τυχεῖν φρεσβύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν Δεσπότην σεμνοπάρενοι. Θεοτοκίον.

Φ εἰ-

ΤΩΝ ΑΝΩΝΤΜΩΝ.

μέ.

Φ Εἶσαί με Χριστὲ, ὅταν ἔλθῃς, κείναι τὸν κόσμον
 μὲν δόξης, λῦσον τὴν ἀχλυὸν τῆς κακῶν με, ταῖς
 ἰκεσίας, τῆς κυψάσεως σε, καὶ τῆς σεπτῶν μὲρτύρου
 σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Ἄπολεθία εἰς ὅσας γυναικας.

Εἰς τὸν ὄρθρον Τριῶν. Ὡδὴ α'. ἦχ. πλ. δ'.

Ἀρμαπλάττω Φαραῶ.

Τ Ἦς ἀκηράτα λαβομένη πάντα γνη, καὶ μακαρίας
 ζωῆς, τῆς τῆ Χριστὲ θρόνω σὺν ἀγγέλων τάγ-
 μασι, παρισυμνή πάντοτε, φωτισμέν μοι ὡσφάρα,
 ὅπως ὑμῶστω γηδέμνος, τὸ πανδύκλειη πολιτείαν σε.

Α Ποσυγῶσα τὰ τῆ κόσμος πάνσεμνε, πᾶσαν ἠγά-
 πησας ἀσκητικὴν περᾶξιν, περᾶτον τὸ ἐγκρά-
 τειαν, εἰδ' ἔτω τὴν περᾶόπιτα, καὶ τὴν σκληραγω-
 γίαν, τὰς περᾶσδύγας ἔ τὰ δάκρυα, καὶ τὴν περὸς
 Θεὸν εἰσιν πάνιυγον.

Τ Ἀς περᾶφλέκτες ἠδονὰς τῆ σώματῳ, δρόσῳ
 κατέσβεσας, ἀσκητικῶν πόνων, ὅθεν σοι ἀνέ-
 τελε, τῆς ἀπαθείας ἠλιῳ, καὶ ἰάσεων φέγγος,
 καὶ χαρισμάτων τῆ Πνεύματος, ἀδύτος ἀυγὴ ἀξιά-
 γασε. Θεοτόκιον.

Δ Εδοξασμένη περὶ σὺ λελάλιωται, ἐν γηρεαῖς
 γηρεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γασπρὶ χωρήσασα,
 ἀγνή δὲ διαμείνασα Θεοτόκε Μαρία, δίο σε πάντες
 γερᾶίεθμεν, τὴν μὲν Θεὸν περᾶσάσαν ἠμῶν.

Κά-

μς'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ

Κάθισμα, ἢ χ^ο δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Α' Σκήσθ' ἐλάμψωσας, τὴν ἱεράν σε σολήν, καὶ δῶρον προσπίνεξαι, τῷ σαρκωδέντι Θεῷ, ὅσα θεόπνύσει, χάριν δὲ ἰαμάτων, δεξάμην ποικίλων, λύεις ἀρρώσθημάτων, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρὸς σβόστα σωθῆναι, ἡμῶς ὅσον ὄφημεντάς σε . Θεοῦ Ὡδὴν . Ἐπὶ πλασίως κέκμηον .

Δ Ἰ ἐγκρατείας ἐνδοξε, σεαυτὴν ἐκκαθάρασα, τὰς κέρμαρυγὰς ἐδέξω τὰς τὸ Πνεύματος, Θεῷ σε δοξάσαντος, ἐν γῆ καὶ μεγαλιώοντος, τὸ προσδέξαμεν τὰς σεπτὰς σε καμάτας, πρὸς ὃν καὶ ἀνεβόας, ἱερεῖς ὄλογεῖτε, λαὸς ὑψυψεῖτε εἰς πάντα ὅσον αἰῶνας .

Τ Ἦν ψυχικὴν λαμπάδα σε, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα, θείας ἀπαθείας εἰς νυμφῶνα ἔρπασας, ἐράνιον ἐνδοξε, καὶ τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Χριστῷ, ἀμαρτὰς φρονίμοις σωμαγάλλῃ παρθένοις, βοῶσα μακαρία, ἱερεῖς ὄλογεῖτε, λαὸς ὑψυψεῖτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας .

Α' Σκηπτικῶς πανένδοξε, τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, πάντων τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτις ἀνθεακας, τελείως ἀπέσβεισας, τοῖς ρείθερις τῶν δακρύων σε, ὅσον δυσωπῶ σε τῶν παθῶν με τὴν φλόγα, κηρῶναι τὰς ὀχλαῖς σε, ἵνα πίσει καὶ πόθῳ, δοξάζω σε ὅσα, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας . Θεοῦ κίον .

Θεογεν-

⊕ Εογεννήτορ πάναγε, τῆς ψυχῆς με τὰ ξαύματα, καὶ τῆ ἀμάρτιας τὰς εἰλας δξάλειψον, Θεὸν ἠκυήσασα, τὸν ὄπι πάντων Κόρη ἀγνή, ὅθεν Θεοτόκον οἱ πισοὶ σε κυρίως, δξάζομεν βοῶντες, ἱερεῖς δὺλογεῖτε, λαὸς ἕσφουψετε, εἰς πάντας. . .

ᾠδὴ θ'. Εἴφριξε πᾶσα ἀκοή.

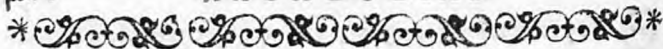
Γ Δέστω κάλλος νοπτόν, τῆ Νυμφίς καθαρῶς ἐπέπόθησας, καὶ πῆ κοιτάζεις αὐτῶ, πῆ δὲ ποιμαίνεις, σεμνὴ ἐκράυαζεις, ἐπαναπαύσομαι ἐν σοὶ, καὶ σὲ τῆς χρισότητος καταξυφήσομαι, μεγαλιύεσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σ Ἰνεσιν ἔχεις ἐν ψυχῇ, καὶ ταπείνωσιν καὶ θείαν φραρότητα, πίσιν ἀνόθετον, καὶ σὴν ἐλπίδι, ἀγάπῃ ἐνθεον, ἐν ὀλονύκτοις φροσδχαῖς, Θεῶ φροσεδρῶσα, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀυγαῖς, μακαεῖα λαμπομένη φαιδρότησιν.

Η Δέστω σοὶ πύλη ἐθανε, λῶεῶχη μακαεῖα πάνενδοξε, καὶ εἰσελήλυθας, ἀγγέλων θείων, δορυφορέντων σε, καὶ κασεσκλώσας φαιδρῶς, ἐνθε τὸ πολίτωμα, ἀγιῶν ὑπῆρχε σεμνὴ, μὴ πάντων τὸν Σωτῆρα δξάζεσσω.

Φ Εἰσά με Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν τεκῆσάν σε ἀφθορον, μὴ τὴν κύησιν, ὅταν καθήσης κεῖναι τὰ ἔργα με, τὰς ἀνομίας παροσῶν, καὶ τὰς ἀμάρτιας με, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ἀγαθὸς καὶ φιλάνηθεροπε.

Ἄκο-

Ἀκολουθία εἰς ὁσίας γυναικας .

Εἰς τὸν ὄρθρον Τριώδ'. Ὡδ' ἡ α'. ἤχ. Θ. πλ. δ'.

Τ' ἡλάν διοδ' ὕσας .

Σ Αρκὸς ἀσθενεία τὸν δυνατὸν ἐχθρὸν καθελεύσασθαι,
εἰκνύθητε τῷ Θεῷ, ὁσία γυναικας, δυσωπῶ-
σαι δυνάμιν πᾶσι δοθῆναι σωτήριον .

Μ Αράνασαι πόνοις ἀσκητικοῖς, σωματῶν τὰ κάλλη,
ὠραιώθητε τὰς ψυχὰς, καὶ Χριστῷ Νυμφίῳ
εἰς θαλάμους ὠραιότατες συνεισέλθετε . Θεοτο.

Ν Υμφῶν ἀνεδείχθη φωτειδῆς, ἡ μήτρα σε Κόρη,
τῆ δι οἴκτου σωματικῶς ἐκ σε σαρκογένετ' ὅτι,
καὶ τὰ πάντα, θεογνωσίας ἀκῆσι φωτίσαντες .

Κάθισμα, ἤχ. Θ. δ'. Κ κτεπλάγη Ἰωσήφ .

Ε Πι τῶν ὠμων τ' σαυρὸν, ἀναλαβῆσαι τῆ Χριστῷ,
ἠκολοθήσατε αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων ὀσεβῶν, τῶν
τῆς ἀσκήσεως ἀοιδίμοι ὁσία, καὶ πάσαις γυναικῶν
ἐνασκημάταις σεμνῶς, ἐφάνητε κανῶν καὶ τύπος ἐν-
δοξοί, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς σκάμμασι τὰ ἀνω ἀπολα-
βῆσαι βασιλεια, μὴ δαλίπτε, ἰκετεύειν τῆ σά-
ζεσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν . Θεοτο.

Ὡδ' ἡ η'. Ν ικηταὶ τυράννις .

Λ Ογισμῶ, παρθένοι, πάθη ὑπετάξατε τῆς ἀλο-
γίας, καὶ νυμφίῳ Λόγῳ νοητῶς σωήθητε,
ἀναβοῶσαι, β' λογιέτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον,
καὶ ὑψοφῆτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας .

Σ ταν-

Σ Ταυρωθείσα κόσμω, καὶ τῷ θείῳ ἔρρη κατα-
ταυρωθείσα, γλώσσα ἐνεδόνω, τὸν τλὴν Εὖαν ξώ-
σαντα τῆς ἀκρατείας, ἱερὰ παρθένοι βέλεσιν ἐτρέφ-
σατε, ἀνυμνολογῆσαι, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας . Θεοῦ .

Η Θεὸν τεκῆσαι ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε σεσαρκω-
μῆρον, τὰς παρθένας πάσας ἐπεσώσασο ἀξίαν-
τε, σὺν αὐταῖς βοῶσα, βύλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τῆ
Κύριον, Ἐΐψυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας .

Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον .

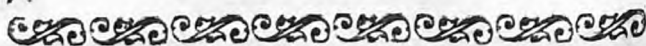
Ω Ραΐαμ τῆ Δεσπότη, δόξαλοι ξυζῶνες, καὶ χελι-
δόνες φανῆσαι φιλόσεμοι, πρὸς καλιὰς ἐρα-
νίαις, μετεβιβάσθητε .

Σ Υπήφθητε ταῖς ἀνω, νυῖ χοροσασίαις, Ἐκλε-
κτῶν πανηγύρει δὴφραίνεσθε, ἕψ ἡμῶν δυσα-
πῆσαι, τὸν φιλοικέρμονα .

Η Μνήμη ἡ φωσφόρῳ, νῦν ἡ ὑμέτερα, καθάπερ
ἡλιῳ ἔτως ἀνέταλε, τὰς τῆν πτωῶν δξανοίας
καταφαιδρύνεσα . Θεοτόκιον .

Φ Ωπὸς ἔσα δοχαῖον, φώτισον παρθένε, τλὴ σκο-
τιθεῖσαν ψυχλὴ με τοῖς πάθεισι, ἐξωτέρε με
σκότες, ρῦσαι πρεσβεΐαις σε .

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΙΝΑ .

Ἐν ταῖς τῆς μεγάλων ἑορτῶν ἀποκοιτίαις , ὅταν ὑπὸ
τῆς τυπικῆς διατάξεως , κατὰ τὴν τῆς
ἀνωνύμων ἀγίων τάξιν .

Ἐυαγγ. εἰς τὰς τῆς Ἰσραήλ Θεοτόκου ἑορταῖς
καὶ μιλῶς .

Ἐκ τῆς καὶ Λακωνίας .

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις , ἀναστῆσα Μαριάμ ,
ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετ' ἀπεδῆς , εἰς πόλιν
Ἰούδα . Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου , καὶ
ἠσάβητο τὴν Ἐλισάβετ . Καὶ ἐχόρευτο ὡς ἠέκουσεν
ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας , ἐσπίρτησε τὸ
βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς , καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος
ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ . Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ
εἶπεν , Ὁλογημένη σὺ ἐν γυναιξί , καὶ Ὁλογημένος
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου . Καὶ πόθεν μοι τῆτο , ἵνα
ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆς Κυρίας μου πρὸς με ; Ἰδὲ γὰρ , ὡς
ἐχόρευτο ἡ φωνὴ τῆς ἀσπασμῆς σου εἰς τὰ ὠτά μου , ἐσπίρ-
τησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου . Καὶ
μακαρία ἡ ψυχή σου , ὅτι ἐστὶν τελείωσις τοῖς λελα-
λημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου . Καὶ εἶπε Μαριάμ , με-
γαλούνη ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον , καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου , ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου , ὅτι ἐπέ-
βλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ . Ἰδὲ
γὰρ ,

ἦν, ἀπὸ τῆ νυῦ μακαριεῖσί με πᾶσαι αἱ γυνεαί, ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἄξιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας ἑξῆς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἐπιεσάμην εἰς ἕνα, ἢ πολλὰς ἀποσύλους.

Ἐκ τῆ κτ' Λευκαῖν.

Τὸ κηρὰ ἐκείνῳ. Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς οὓς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δυναμιν, καὶ ἐξουσίαν ὅτι πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τῷ βασιλείῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὸς ἀδυνάτους. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, μηδὲν ἀρετέε εἰς τῷ ὁδὸν μήτε ῥάβδου, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνα δύο χιτῶνας ἔχειν, καὶ εἰς ἅν οἰκίαν εἰσέλθῃτε ἐκεῖ μένατε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε, καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ἡμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης ἀποτεινάξατε εἰς μῦρτύριον ἔω' αὐτοὺς. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχον κτ' τὰς πόλεις, εὐαγγελιζόμενοι, καὶ θεραπεύοντες πανταχῶς.

Ἐπιεσάμην εἰς ἕνα, ἢ πολλὰς περὶ φήτας.

Ἐκ τῆ κτ' Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ἡμᾶς περὶ φήτας καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς, καὶ ἑξαυτῶν ἀποκτενεῖτε, καὶ σωφροσύνη, καὶ ἑξαυτῶν μασιγώ-

σεε ἐν ταῖς σιναγωγαῖς ἡμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυρόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τῆ αἱματὸς Ἀβὲλ τῆ δικαίης, ἕως τῆ αἱματὸς Ζαχαρίου υἱὸς Βααθζαβ, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τῆ ναοῦ, καὶ τῆ θυσιασθείης. Ἀλλὰ λέγω ἡμῖν, ἥξῃ ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γῆραὴν ταύτην. Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὸν προφήτην, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπεσταλμένους, πρὸς αὐτὴν. ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ ἐκ ἠθελήσατε; Ἴδὲ ἀφίσταται ἡμῖν ὁ οἶκος ἡμῶν ἔρημος, λέγω γὰρ ἡμῖν, ἐ μὴ με ἴδῃται ἄνω ἄρπυ, ἕως ἂν εἴπητε: Εὐλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Ἐυαγγέλιον εἰς ἓνα, ἢ εἰς πολλὰς Μάρτυρας.

Ἐκ τῆς κτ' Ἰωάννου.

Τὸν καρπὸν ἐκείνου, εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς. Ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τῆ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἀπολέσει αὐτὴν, καὶ ὁ μισθὸν τῆν ψυχὴν αὐτῆ ἐν τῷ κόσμῳ τέτω, εἰς ζωὴν εἰσάξει αὐτὴν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῆ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου ἐγὼ εἶμι ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διακονῶν ὁ ἐμὸς ἔσται. Ἐάν τις ἐμοὶ διακονῆ, πηθήσῃ αὐτὸν ὁ πατήρ.

Ἐυαγγ.

Ἐυαγ. εἰς ἓνα, ἢ πολλὰς ἱεράρχας, ἔῃ ἱερομάρτυρας.

Ἐκ τῆ κτ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. Ὑμεῖς ἐστέ
τὸ φῶς τῆ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι
ἐπάνω ὄρους καὶ κειμήν. Οὐδὲ κήρυξ λύχνον, καὶ π-
δέασιν αὐτὸ ὑπὸ τὸν μίδιον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ λυχνίῳ,
καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἴδωσιν
ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσκει τὸν πατέρα ἡμῶν.
τὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Μὴ νομήσητε ὅτι ἦλθον κατα-
λύσαι τὸν νόμον, ἢ τὰς προφητάς. Οὐκ ἦλθον κα-
ταλύσαι, ἀλλὰ πληροῦσαι. Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ἕως ἄν παρέλθῃ ἡ ἡμέρα ἐν, ἢ μία κεραία, ἢ μὴ πα-
ρέλθῃ, ἕως ἄν πάντα γῆνηται. Ὅς ἐὰν ἐν λύσει μίαν
τῶν ἐντολῶν τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ ἕτερος
τῶν ἀνθρώπων, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ ἔθνεσιν. Ὅς δὲ ἄν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ,
ἕτερος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ ἔθνεσιν.

Εἰς ἓνα, ἢ εἰς τὰς πολλὰς οὐσίαις.

Ἐκ τῆ κτ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτῶ μαθηταῖς. Πάντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τῆ πατρός μου, καὶ ἕδεις ὅτι γινώσκ-
ει τὸν υἱὸν εἰμὶ ὁ πατήρ, ἕδεις τὸν πατέρα πῶς ὅτι γι-
νώσκει, εἰμὶ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέλῃται ὁ υἱὸς ἀποκα-
λύψαι. Δεῦτε φόρος με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πε-
φορησμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς, ἔῃ μείνετε ἀπ'

νδ'.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΙΝΑ.

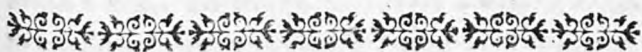
ἐμῶ, ὅπ' περὶ εἰμὶ, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ἔ' εὐ-
ρήσεται ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς
μὲ χρῆστος, ἔ' τὸ φορτίον μὲ ἐλαφρὸν ἔσται.

Ἐυαγ. εἰς μίαν, ἢ πολλὰς τὰς γυναικὰς
μάρτυρας, ἢ ὁσίας.

Ἐκ τῆ κτ' Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν ᾠδὴν βολλῶ ταύτῃ. Ὁμοίᾳ
θῆ ἡ βασιλεία τῶν ἐθνῶν δέκα παρθένοις, αἵτι-
νες λαβῆσαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς
ἀπάντησιν τῆ νυμφίᾳ. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φερό-
νιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. Αἵτινες μωραὶ λαβῆσαν
τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐκ' ἑλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον.
Αἱ δὲ φερόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν,
μετὰ τῶν λαμπάδων. Χρογίζοντος δὲ τῆ νυμφίᾳ
ἐκύσθησαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθισθον. Μέσης δὲ νυκτὸς
κραυγὴ γέγονεν. Ἴδὲ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεται
εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρ-
θένοι ἐκείναι, καὶ ἐκβόμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φερόνιμοις εἶπον, ὅτε ἡμῖν ἐκ τῆ
ἐλαίᾳ ὑμῶν ὅπ' αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυται. Ἄπε-
κρίθησαν δὲ αἱ φερόνιμοι λέγουσαι. Μήποτε ἐκ ἀεκέ-
σῃ ἡμῖν, καὶ ὑμῖν. πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τὴν πω-
λήντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἄπερχομένων δὲ
αὐτῶν ἀγαράσθη, ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμαὶ
εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν γάμψον, καὶ ἐκλείσθη
ἡ θύρα.

ΑΚΟ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Α΄. ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ.

Δόξα ἐν τῷ ἔσπερ. οἱ ἀγγελοὶ σε, φύλλ. 102.

Τειάδ. εἰς τὸ ὄρθ. ἦχ. πλ. δ΄.

ᾠδ. α΄. Ἄσμα ἀναπίμψωμυ.

Π Ἄντες ἀνυμνήσωμυ πσοῖ, τὸ πάσας διδουώσαν τὰς αὐλὰς τῆς ἀνω χορῶν ταξιαρχίας Τειάδω τλω ἀκτισον, ἅγιος ἐκβοαντες, ἅγιος εἶ Θεὸς παντοκράτορ.

Ε Ἦς τῆς κειμάτων σε ἀρχὴν εἰπὼν τὸ ἀσώματον, Ποιητὰ ἀγγέλων, τὸν ἀρχιμπὸν σε θεόν κυκλῆσαν κραυγάζειν σοι, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ Θεὸς παντοκράτορ.

Χ Αἰεὶς Γαβριὴλ μυσταγωγὸς τῆς τε Θεῆ σαρκώσεως, Μιχαὴλ τε ταγματὸν αὐλῶν προστάτα, ἀπῶσως κραυγάζοντες, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ Θεὸς παντοκράτορ.

Ε Ἦς ἡ προμήπερ τῆ ἀρᾶ τὸ γλυτὸ κατυπέβαλε τῆ ᾠδῆ βῆσῆ ποτε, τὸ τῆς ἀνθρώπων, σὺ δὲ παρδένε Θεόνυμπε ὄλον πρὸς ὄλογιαν, μετηγάω τὸν κτίσω τεκῆσα.

Κάθισμα ἦχ. πλ. δ΄. Τὸ πρὸς αὐτὸν.

Τ ᾠδὴν ἀσώματων σὺ χορῆς, ἐφίεμρσοὶ ἀνδρηνμαῖν οἱ ἐπὶ γῆς, μιμησώμεσθι, ὡς ἐφικτὸν τέταν

τιῶ ἀγιότητα, νεκρῶντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αὐτῶντες ὡς ἰσχυροὶ τε καὶ φερῆς, πάσης πλάνης λυξώσασθα, τὴ ἀοράτε ἐχθρῶ ἡμῶν ὄντων ἀνιμῶντας αὐτῶς, ὅπως εὐφροσύνη ἔλεθ. Θεοῦ.

Κοντάκιον. Ἀρχιεπίσκοποι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶ ἀνθερόπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχιεπίσκοποι ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῶν φρεσβόσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος: ὡς τῶ ἀσωμάτων ἀρχιεπίσκοποι. Ὁ οἶκος.

Εφῆς φιλήθησθε ἐν γραφαῖς σο, πλήθη χαίρειν ἀγγέλων, ἐν ἀνθερόπων ἐνὶ, μετὰ νοῦν ἀθάνατες, ὅθεν ἡμῶς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιολογῶσα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστῳ πολυμάχῳ ὡς εὐπλάγῃ, οἰκτεῖσαι, καὶ καταπέμψῃ ἀναξίους κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῶν συγχώρησιν, ἰσχυρῶ πάντων γὰρ ἡμῶν φρεσβόσαι σοι: ὁ τὸν ἀσωμάτων ἀρχιεπίσκοποι.

Ὡδὴ π'. Τὸν ὄξ ὄρει ἀγίῳ.

Τὸν ἀγγέλου, ζηλώσω μὲν τὸ βίον, καὶ τὴς φρένας. Πρεσβόσω μὲν εἰς ὑψοῦ, καὶ σὺν αὐτοῖς αὐτῶς ἀιμαμέλῃ μὲν, κύριον ὑμῶντες, καὶ ἰσχυρῶ ὄντες εἰς πάντας ὄντων αἰῶνας.

Θιασῶται, χορείας ἔρανίς, οἱ τὸ θεῶνον ἐφέποντες τὴ δόξης, ὡς θεῶν τε πάντοτε σφερόμενοι, ἀγγελιοὶ ὑμῶσι, καὶ ἰσχυρῶ ὄντων αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τὴν αὐτῶ πρὸς ποιῶσαν φλόγα, τὴς ἐν ὑψοῦ, ἀπαύτως λειτουργῶντας, ὡς τὴς ἀγγέλους πνεύματα

ματα δεικνύσαν . Τριάδα προσκυῖνται , καὶ δο-
ξολογῶντες εἰς πάντας τὰς αἰῶνας . Θεοτ .

Ο' Ἐν πόλει , παρεσήκισαν τέρμῳ , μυριάδες
ἀγγέλων ἀρχαγγέλων , ἐν ταῖς ἀγκύλαις φέ-
ρειν κατηξίωσαι , τὸν Θεοτόκε , πρὸς βῆμα σωθῆναι
τὸς σὲ δοξολογῶντας .

Ἦδη θ' Ὅρες παρῆλθες .

Σ Ἐν τὸν ἀρρήτως ἐνώπια ταῖς ἐπερανοῖς Χεῖρ
τὰ ὄπια , Ἐ μίαν ἐκκλησίαν ἀποτελέσαντα ,
ἀγγέλων Ἐ ἀνθρώπων , ἀκαταπαύτως μεγαλύνομαι .

Α' Γελοῖ τε Ἐ ἀρχάγγελοι , θεοὶ , ὀξεία , Ἐ κυρίο-
πιτες , ἀρχαί τε Ἐ δυνάμεις , χερσὶν Ἐ σερα-
φίμ , μὴ τὸ Θεοτόκε , ἵαφ τὸ κόσμῳ κινεῖσθε .

Π Ἄντων προστάται δεικνύμενοι , Μιχαὴλ σὺν τῷ
Γαβριὴλ ὀπισθέψασθε , τὸς ἐκ πόθῃ πρᾶντας
τῷ πανόρθῳ μνήμῳ , καὶ πιστῶς ἀνυμνῶντας , σώ-
ξετε παντοίας ἀεισάσεως . Θεοτ .

Λ Ὄρον ἐδέξω τὸν ἀναρχον , φύσιν τῷ ἔμῳ ἀνα-
πλάσῳ βελέμενον , καὶ τὸν σαρκωθέντα , παρ-
θένε τέτοκας , διο σὲ Θεοτόκε , ἀκαταπαύτως μεγα-
λύνομαι . Ἐξαποσελάριον .

Α' Ἐρῆτως πυροδύμενος , ταῖς θεῖαῖς ἐλάμψεσι
τὸ ἵαφώτε Τριάδι , διέρχη πάσαν τὴν κήσιν
ὡς ἀσραπὴ ἀρχάγγελε , πληρῶν τὸ θεῖον πρὸς αἶμα ,
Μιχαὴλ ἀσραπόμορφε , φρεσῶν , φυλάττων , καὶ σιέπων ,
τὸς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνῶντας . Θεοτ .

Εἰκό-

Εὶκόθη ἡς μετέλαβον θεουργικῶς τῆς κρείττονος,
 ἕξωσθ' ὅμοιο ὀτάλας, δι' ἀπερασίας τῆς πάλας,
 σὺ δὲ Χριστὲ ὡς δ' ἄπλαγχτος, ἀρρήτως κοινωνήσας
 μοι, τὲ χέερον μετέληφας, καμνοποιήσας Σωτήρ
 με παρθενικῶν ἕξ αἱμάτων.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Β΄.

Εἰς τὰς κοιμηθέντας.

Δόξα τῷ Σαββάτῳ τ' μεγ. Πεντηκοστῆς, καὶ τῇ β΄.
 τῆ Νοεμβρ. ἡχ. πλ. δ΄.

Δεῦτε πάντων τῶν πτωχῶν ἐκ τῆ αἰῶν ἁγνέντων
 τελέντες μνημόστωμα, κραζώμεν ἐν ἐκτενείᾳ
 πρὸς τὸν ὄλων κύριον, τὲ ρύτασαι αὐτὰς ἐκ πρὸς
 ἀσβέσσε, καὶ ἰοβόλων σκυλῶν βροαῶν, ἀπὸ σκότους
 ἀφεγγῆς, βρυγμῶν ὀδόντων, καὶ δεινῆς πάσης κατα-
 κείσεως, ὅτ' ἂν καθίστη εἰς κριτήριον τὸ ἀδέκασον τὰς
 βελαῶν, καὶ τὰς περὶ αἰῶν ἐυθύνας ἀπάσης πνοῆς,
 ἐκαστῶ ἀποδιδὸς κατ' ἀξίαν τῶν ἔργων αὐτῶν. Διὸ
 βοήσωμεν, ὅτε πάντας ἀνάπαυσον, Φιλάνθρωπε
 τὰς θανέντας πτωχῶν.

Τριψῶδ. ἡχ. πλ. δ΄. Ἀσμα ἀναπέμψομεν.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστὸν, τελέντες μνήμην
 σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶν ἁγνέντων, ἵνα τὲ αἰώνια
 πρὸς αὐτὰς ρύσσηται, πίσει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίσει
 ζωῆς αἰώνιας.

Β ἀθα

Β Α'θαι τῷ κριμάτων σε Χρισε̅, παισόφως συ̅ προώ-
ρισας ἐκάστῃ τέλει ζωῆς τὸν ὄρον, κῆ τ' ἐτρόπον .
Διὸ εἰς ἐκάλυψε τάφῳ ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει
σῶσον πανοικῆριμον .

Ο' Ναρ ἡ ζωὴ ἡμῶν ἔστι, διὸ σὺν ἀφυπνώσαντας
ἐκ τῆ τέ βίαι νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρει ἕως δεῖ-
ξον Χρισε̅, ἱεραῖς ὀρθοδόξως, βασιλαῖς τε, κῆ πάντα
λαόν σε . Δόξα .

Τ Ρία μιᾶς φύσεως ὑμῶν κείσωπα αὐθυπέσεται,
ἀγγνητὸν Πατέρα, Τίον τ' ἁγγνηθέντα, κῆ Πνεύ-
μα ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα
μίαν . Θεοτ .

Ο' Ντως σὺ ἐφάνης ἔρανος ὅπῃ τῆς γῆς, μειζό-
τερῳ τῆ ἀνωτάτῃ πόλει, ἀνύμφωτε παρθενε .
Ἐκ σε̅ γὰρ ἀνέτελεν ἡλιῳ ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ διαπύ-
ζων τῆς δικαιοσύνης .

Καθ. ἤχι πλ. δ'. Τὸ σοφίαν .

Ο' Τὰ πάντα ποιήσας νέυμαπ σὰ, τὲς ἐν πίσει
δαίνοντας χριστιανῆς, πατέρας τροπάτορας,
πάππας τε, Ἐ̅ κρηπάππας, συ̅ γρηαῖς, κῆ φίλας,
πλοῖας κῆ πέπτας, βασιλαῖς, ἱεραῖς τε, λαϊκῆς,
καμονάζοντας. ὅπως τῶν ἁγίων, καὶ δικαίων σου
πέλει ἀπάντων ἡ οἰκησις, δυσωπῶμεν ἀνάπαυσον,
τῆς μητρὸς σε δεήσσει, Δέσποτα Χρισε̅ ὁ Θεός, τῶν
πίτισμάτων ἀφείσιν διδύς αὐτοῖς, ὧν ἐπλημμέλισαν
ζῶντες ὡς ἀνθρώποι .

Δό-

Δόξα ἁγνῶν . Κοντάκια ἐκ τῆς κοιμ. πάντα ,
σὺν ταῖς δέησιν , καὶ τῇ εὐχῇ .

ᾠδὴ η΄ . Τὸν ἐν ὄρει ἁγίω .

Οἷ Εἰκρέψας πρὸς σκιὰν θανάτου , ἀνατέλας
αἰς ἡλιθ. ἐκ τάφου , ὑψὲς τὴν ἀναστασεώς σε ποίη-
σον , κύριε τῆς δόξης τὸς κοιμηθέντας ἐν πίσει
εἰς αἰῶνας .

Τὼν ἀδήλων καὶ κρυφίων ὁ γνώστης , ὅταν μέλλεις
ἐκκαλύπτειν τὰ σκότους τὰ ἔργα , καὶ βελάς τῶν
καρδιῶν ἡμῶν , τότε μὴ σιωπῆς λόγον μὴ πάντων τῶν
πίσει κοιμηθέντων .

Οἷ Ταν μέλλεις καθίσαι ὅπτι θρόνον , καὶ κελύεις εἰς
κρίσιν ὡρασεύμῳ σου ἐξ ἐσχάτων τῆς γῆς , εἰς
τῆς σάλπιγγος σωμαθερισμοῦ . τότε φείσαι πάν-
των , Χεῖρὲ ὡς ἐλεήμων . **Εὐλογεῖμ.**

Ως μονάδα τῇ εἰσὶ ὑμῶσε , ὡς Τριάδα τοῖς θεο-
σάποις σὲ σέβω , Πάτερ , Υἱὲ , καὶ Πνεῦμα τὸ
πανάξιον , ἀναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας δο-
ξάζω εἰς αἰῶνας . **Καίνω .**

Ρεῖθρε ζῶντος πηγῆς σφραγισμένη ἀνεδέχθης θεο-
πίτε παρθένε . ἀνάνδρος γὰρ τὸν κύριον γυνήσα-
σα , τῆς ἀθανασίας σου πιστὸς ποτίζει τὸ νόμα εἰς
αἰῶνας .

ᾠδὴ θ΄ . Τὸν προσηλοθέντα .

Εἴνδα εὐσφραγισμένων ὄσιν ἡ καρτεία , τῶν ἁγίων
σε κύριε , πάντας τὸς ἀπὸ αἰῶν. κοιμημέ-

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ. ξα΄.

νες, ἐν πίσει τε, καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιασθῶμαι καταξίωσον.

Τοὺς θεομηνία θανατικῶν ἐκξιβέντας, κεραυνῶν παντοίων ἐξ ἕραν ἔνεχθέντων, γῆς σχεδίασης, ὀπκλυσάσης θαλάσσης, πάντας ὅσων πιστὸς Χριστὸν ἀνάπαυσον.

Πᾶσαν ἡλικίαν, ὠρεσβύτας, Ἐνεανίσκους, νέους, καὶ ἐφήβους παῖδας, καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, ἀρρενικὴν φύσιντε, καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον Χριστὸν, ἕως ὠροσελάβε πιστὸς. Δόξα.

Ὁ εἰς ἐν Τριάδι Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύτως εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστος, ἀλλ' εἰς τῇ φύσει πέλει, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, Ἐτὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισσοφάεσιν ἰδιώμασιν. Θεοτ.

Υπὲρ νῦν ὁ τόκος σε, γλυτῆς γὰρ τὸν φερόντα, Ἐγαλεχῆς ἀχράντως τὸν τρωφοδότην τὸν κόσμον, ἀνακλίνεις τὸν τὲ παντὸς σωχέα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν πανάμωμε. Ἐξαπος. φύλλ. 84.

ΑΚΟ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Γ'.

Εἰς σὺν ἀγίας πάντας.

Τῆ κυριακῇ τῆς ἀγ. πάντων, Ἐ τῆς ἰα'. τῆ Νομβεῖου
 μηνὸς. Δόξα φύλλ. 98.

Τριώδ. ἤχ. πλ. δ'. Ἀρμαπλάτιω.

Τὼν σὼν ἀγίων ἀνυμνῶν τὰ τὰγματᾶ, τὰ σὰ
 φωτὶ τῶ ψυχῶ, ταῖς προσδοχαῖς τέτων ἀν-
 γαθῶν δέομαι, σὺ γὰ εἰ φῶς ἀπέπτον, τὸ ἀγνοίας
 τον ζόφον διώκων τοῖς σοῖς πυρσόμεσαι, λόγω τῆ
 Θεῶ φωτῶτα Χριστῆ.

Ως ἀνυψώθης ἐπὶ ξύλου, εἰλκυσας πρὸς σὴν ἐπί-
 γνωσιν τῆς ἐθνῶν πᾶσαν κληροχίαν, Δέσποτα,
 καὶ φωτὶ κατελάμψωσας τῆς ἀγίας Τριάδος, δι
 ἀποστόλων, ἀγίων σε, δι ὧν τὸ ἀπάτην ἀπήλασας. Θε.

Γνώμῳ ἀνδρείαν αἱ παρθένοι πάναγνε, ἀναλα-
 βῆσαι σασᾶς. μαρτυρικῆς ἄθλης ἀκλινώως μι-
 μέμεθα, Ἐ ψαλμικῶς ὀπίσω σε, τὰ Τίω σε παρ-
 θέει ἐνθέως συναγαλλόμεθα, τὰ παμβασιλεῖ προ-
 σπνέχθησαν.

Κάθ. ἤχ. πλ. δ'. Τὼ σφίει.

Προπατόρον, πατέρον, πατρίάρχων, ἀποστόλων,
 μαρτύρων, ἱεραρχῶν, φοροφιδῶν, Ἐ ὀσίων σε,
 ἀσκητῶν, Ἐ δικαίων τε. καὶ παντὸς ὀνόματος, ἡρε-
 γασμεθῶς ἐν βίβλω ζωῆς, τὸ ἀγίαν μνήμῳ τελῶν-
 τες

ΕΙΣ ΤΟΥΤΣ ΑΓΙΟΥΣ ΠΑΝΤΑΣ. Ξγ'.

τες Χριστὸ Θεὸς, πάντας συγκινῶμεν εἰς ὡρεσβείαν,
 θεῶμενοι, εἰρήνησον τὸν κόσμον σε, δι' αὐτῶν ὡς
 φιλάνθρωποι. ἵνα πάντες βοῶμεν σοι, ὁ Θεὸς
 ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βασιλῇ ἀγίων σε, σὺ γὰρ ὑπάρ-
 χεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἐν κόσμῳ τῷ μνήμεν
 αὐτῶν.

Κοντάκ.

Ω' Σ ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, πρὸ φυτεργαί τῆς κτί-
 σεως, ἡ οἰκκμηθὴ πρὸσφέρει σοι κύριε τὰς θεοδό-
 ξας μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκασίαις, ἐν εἰρήνῃ βα-
 ρεία τῷ ἐκκλησίαν σε, τῇ πολιτείᾳ σε, δεῖα τῆς
 θεοτόκου σωτήρησον πολυέλεε. Ὁ οἶκος τῆ ἀνάσ. ἡ τῆ
 ἀναργύρ.

Ὡδοὴ ἡ. Ε' πᾶπλασίως κέμνον.

Α' Γαλλιαῖθε μάρτυρες, οἱ προφήται, ἀπόστολοι,
 ἱερομαρτύρον ὁ σεπτὸς κατάλογος, δικαίων
 ὁσίων τε, καὶ διδασκάλων θεῶς χορὸς, σὺν τοῖς μυρο-
 φόροις γυναιξὶ μελωδῶντες. οἱ παῖδες εὐλογοῦτε, ἱερεῖς
 ἀνυμνοῦτε, λαὸς ὑψοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τ' Ἡς ὑπὲρ νῦν λαμπρότητος ἐμποροῦμενοι ἅγιοι,
 θεῖας εὐφροσύνης, καὶ χαρᾶς πληρέμενοι, θεοὶ
 χρηματίζετε, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι, ταῖς θεουργι-
 καῖς μαρμαρυγαῖς ὁμιλῶντες, καὶ δόξης τῆ ἀφράσε,
 φωπαδέντες ἀκῆσι, Χριστὸν ὑψοῦτε εἰς πάντας τὰς
 αἰῶνας.

Εὐλογεῖμ.

Μ' Ετ' ὀφροσύνης ἀπασμ γυναικῶν αἱ θεόφρονες,
 αἱ τελειωθεῖσαι ἐν Χριστῷ τῷ πνύματι, παρ-
 θένων

ξδ'.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

θένον τῷ ἀρχαντον, ἔ ἀληθῆ μπετα Θεῶ, τῷ ἐκ
τῆς κατάρτας σ' φορητότος Εὔας ἡμῶς λυτρωτα μέ-
νω, δὺλαβῶς ὠρῶσαται, τὸν ταύτης ἀνυμνεῖτε
καρπὸν εἰς τὲς αἰῶνας.

Ὡδ' η' θ'. Ε'ξέση ἐπὶ τῆτο.

Ελπίδι, ἔ ἀγάπη θωρακισθὲν, ἔ πτωῶς πεφραγ-
μῶρον τὸ σῶταγμα τῆ ἀθλητῶν, πάσας τὰς
τῆ τυραννῶν τὰς ἀπειλὰς, τὲς αἰκισμῶς, ἔ μῆστ-
γας χαίροντες ὑπέμειναν ἔκλεαῖς, Χριστὸν πεπλεπτι-
κότες νικοποῖον ἐν ἀθλοῖς τῆς ἀληθείας ὠροτομάε-
τυρες.

Λιμένα σωτηρίας τὸν Βαπτιστῶ, ἀποσόλας, προ-
φῆτας, καὶ μάρτυρας σὺ ἀσκηταῖς θεῖας διδα-
σκάλας, καὶ ἱερεῖς, πατελαρχῶντε σύλλορον, ἔ ἱε-
ρομάρτυρας ἔκλεαῖς, γυναικας φιλοθέας, ὀσίεας, ἔ
δικαίεας, νῶ ἐπαζίως ἔυφημῶσωμῶ. Θεοτ.

Ωράθης διεσῶτων σωμαπτικῆ, δεχ' σ' ἔ ἀγγέλοῖς
ὁ μῶσκῶοι ἐν ἔρανοῖς ἀνθροποι γερόνασιν ἀλη-
θῶς, καὶ μῆρτυρεῖσι τάγματα πάντων τῆ ἀγίων νῶν
σὺ αὐτοῖς, ὑμνεῖντες τὸν σὸν τέκον παρθένε, ἐν αἰῶ-
νίοις μελωδήμασιν.

Ἐξαποσαλ. Τοῖς μαθηταῖς.

Τὸν Βαπτιστῶ, ἔ Πέδ' ἔρομον, ἀποσόλας προ-
φῆτας, μάρτυρας ἱεράρχας τε, ἀσκηταῖς, καὶ
ὀσίεας, ἱερομάρτυρας ἄμα. φιλοθέας γυναικας, καὶ
τὲς δικαίεας ἄπαντας, ἔ ἀγγέλων τὰς τάξεις χρεῶ-
σικῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ. ξεί.

σικῶς, ὕμνοις κατασέλωμεν δυσωπῆντες, τὸ τέτων
 δόξασαι δόξης, πρὸς Χριστὸν τὴν σωτήρος.

Εἰς τὴν αἰν. ἐν τῇ κυρ. τῆς αἰγ. πάντ. τὸ Δόξα
 ἰωθ. τῇ δὲ α'. τῆ Νοεμβ. Δόξα τῆς Ἀναργ. φ. 178.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Δ'.

Εἰς τὸν Πρέδρομον, καὶ Βαπτιστῶν Ἰωάννης.

Δόξα τῇ κδ'. Φθωρεαρ. κὶ κθ'. τ' Αυγ. μίν. ἤχ. β'.

Η Τῶν Θεῶν ἐννοιῶν πανσεβάσμιθ' εὐχὴ, καὶ
 τῆς ἀρρήτου ἐξίας τεχνῶς ἢ προβλέψασα τὸ μυ-
 στήριον κέρασα, ὡς ἐκ λαζόνων μηξικῶν ἐκ τ' ταμείων
 τῆς γῆς σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανδύφημε,
 ἃ δωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμέτ' ερεχέ-
 σα μύρον, καὶ νοπτῶς κηρύττεσα μετανοίας ὁδὸν. Καὶ
 τῶν σωτήριε ερεσβόεσα ἰσθ' τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ κδ'. Ἰον. Η' Ἐλισάβετ. φύλλ. 102.

Τριώδ'. εἰς τὸν ὄρθρ. ἤχ. πλ. β'. ὡς ἐν ἡπείρω.

Δ Εὐτε δόφημα τῇ γλῶττῃ ἃ πανθενεῖ, κερτεμλίη
 πνδύματι, ἐκ χαλέων ῥυπαρῶν τὴν τῆ Λόγου
 ερεδδρομον φωνῶν, ἐν ὡδαῖς πνδύματικαῖς πρὸς
 δόξασωμεν.

Γ Ἀσὴρ σπρόεσα βλασὸν σε ερεσλώεγκε, θεῖον τῆς
 ἐθναῖν ἐκκλησίας δὲ κλεῖν νυμφαγωγὸν Χριστὸν,
 τῶν ὄντως Θεῶν, ἃ νυμφίε ταύτῃ μνησ δρόμῳ.

Ε

Τὴν

Τὴν σὺν θεόδογον φωνίῳ, πρέδρομε Ἰωάννη,
 εἰ δὲ ξίφει ἐπέχεν ἡ ἀθλία μοιχαλὶς, τὴν θείαν
 γὰρ σε ἡμῖν ἐμφανίζεις χάσαν τὴν ὑπόγαμον. Θ.

Τοῦ θεῖου τόκου σε ἀγνη, πᾶσαν φύσεως τάξιν ὑπερ-
 βαίνει τὸ θαῦμα, Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς συνέλαβες
 ἐν γαστρὶ, εἰ τεκέσα μάρμας ἀειπάρθεν. Θ.

Καθ. πλ. α'.

Τὸν ἐκ μήτρας προσηύτω ἀναδραχθέντα ἡμῖν, εἰ
 ἐκ σείρας φωστῆρα τῆ οἰκτιμένη παιδρῶς, φορελ-
 θόντα ἐν ὄδαϊς ἀνδρομητήσω μὲν τῆ χειρὸς τὸν βα-
 πτιστῶ, εἰ νικηφόρον ἀθλητικῶ τὸν πρέδρομεν Ἰωάν-
 νην, πρεσεβείη γὰρ τῆ κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
 Κοντάκ. Ἡ ὀριν σείρα, ὡς τῆ γ'. τ' ἐβδ. ὁ οἶκος.

Εκ τῆ κυρίῳ τὴν μέρτυειαν εὐληθῶς Ἰωάννη ὑπερ-
 πάντας βροτῶν ὑπέρτερος ἐχηρημάσας. Ὁθεν
 ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσηύεγκασσι δέδοικα.
 Ἄλλα πόθω ἐκβιασθεὶς τὴν ὄδην ἐγκημεῖσαι τε-
 τόλμηκα. Διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γλυέσθαι
 πανόφθιμη, ἵνα ἰχύσω σεφανῶσασε κορυφῆν τὴν
 ἀγίαν ξισόλβιε, καὶ γὰρ αὐτὴ ἐν κόσμῳ κηρύττει τὴν
 μετάνοιαν.

ᾠδὴ ἡ'. Ἐκ φλογός.

ΑΨεγάλη βοῶντ' ὀφωνὴ ὁ πρέδρομ' ὀταῖς ἐρή-
 μοις καρδίαις τὴν τῆ ὑπερ τῆ Θεῖ, πῶσιν ὀσεβῆ
 ἐγκεντερίζων ὄντως Θεῖ. ὄν ὑπερφυῶς εἰς πάντας
 τὸς αἰῶνας.

Ε' τοι-

Ε τοιμάσατε φάσκει, Ἐ νυνὸ πρόδρομ^Θ, τὲ κυ-
εἰς τὴν τέρβον δι' ἀγάπῃτα, Ἐστὶ γὰρ ἔλθων σω-
πατεῖ, Ἐ τὰ πνύματι ταῖς ἡμέρῃ καρδίας οἰκήσει
εἰς αἰῶνας. Εὐλογ.

Χ ρυσανγῆ σε λυχνίαν προδιετύπωσε, δεξαμενίαν
ἀφράσως φῶς τὸ ἀπόσιτον, γνώσει τῇ αὐτῇ
καταυγάζων τὰ σύμπαντα, ὃν ἕωρουψέμεν, εἰς
πάντας τὲς αἰῶνας.

Ἦ δὴ θ. Θεὸν ἀνθρώποις.

Χ ριστὸ προφήτης τε, καὶ ἀπόστολος, καὶ ἄγγελος,
καὶ πρόδρομ^Θ τῆς θείας σαρκώσεως, βαπτί-
σης, Ἐ ἱερῶς μάρτυς πιστῶς, κήρυξτε τοῖς ἐν ἄδ' αὐτῶ
ἐρημιάσας, Ἐ τοῖς παρθενόμοις κανῶν, Ἐ τῆς ἐρή-
μια βλασός.

Υ γῆς τὸ ἄπιστον δευγματίζεται ἱερεργῶ, χειρὸς
νεκροφωμῆς τὰ θάματα, βλασησάσης αὐτῶς
δὲ τῆς πίστεως, καὶ τῆς σῆς ἐκφανθείσης χάρας μα-
χάριε, ἢ καταποθείτα παλάμη ἀνακαμνίζεται. Θ.

Π Αθῶν ἰάματα ἀρρυσάμεθα τὰ δουλεῖ τεμένει τῶ
προδρόμῳ προσρέχοντες, ἐν αὐτῶ γὰρ πάρεσι
ἀγγέλων χορῶ, πνύματα τε διηγῶν, πάντων ἢ
δέσποινά, σωτὴ τῶ βαπτιστῆ Ἰωάννη ἰάσεις γέμισα.

Ἐξ αποσειλ. ὡς τῆ γ. Ἐ ἔβδουμ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Ε΄.

Εἰς τὴν μηνίω τῆ ἀποστ. Ἰωάννε τῷ θεολόγῳ
τῇ κέ. τ' Σεπτεμβ. Ε' η'. Μαΐου μην. Δόξα ἡ. β'.

Τὸν υἱὸν τῆς βροτῆς, τὸν θεμέλιον τ' θείων λό-
γων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς θεολογίας, τὸν κήρυκα
ἐρόπων τῆς ἀληθείας δογματικῶν θεῶ σοφίας, τὸν
ἠγαπημένον Ἰωάννην, καὶ παρθένον, μερόπων γένος
καταχέως ἀφημήσω μιν. Οὐτὸ γὰρ ἀληκτὸν ἔχων
τὸ θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τῷ λόγῳ,
αὐτὸς τε τὸ πρὸς τὸν πατέρα ἀχώρισον, ἔ τοῖσον
μὴ τῶντα τῆς τῷ πατρὸς ἐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι-
αυτῷ τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἀγίας Τριᾶδος, δημοκρε-
ζόντε ὄντα σὺ τῷ πατρὶ. Καὶ ζῶν φέροντα, καὶ
φῶς ἀληθινὸν τ' αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν. Ὡς θαύματος
ἐκστατικῶ, καὶ παραγματοῦ σοφιστικῶ, ὅτι πλήρης
ὦν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέρονε τ' θεολογίας, δόξης,
ἔ πρῆ, καὶ πίσει θεμέλιου ὑπάρχων τῆς ἀκραιφνέως
ἡμῶ πίσεως. Δι' ἧς τύχοιμεν τῆς αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τ' κείσεως.

Κοιτ. Τὰ μεγαλεῖα σε παρθένε Ἰωάννη τῆς
διηγήσεται; βρούεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάμα-
τα, καὶ πορεσβείεις ἑαυτῷ τῆς ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολό-
γος, καὶ φίλου Χριστοῦ.

Τὴ λοιπὰ εἰς ἕνα ἀπόστ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Σ'.

Τῆ ἰδ'. Ἰαν. ε' α'. τῆ Ἰανν. μιλῶς, εἰς τὸ μνήμιον τῆ
 ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τῆ μεγάλου.

Δόξα εἰς τὸ ἴσθ. καὶ εἰς τὴς αἰν. ἦχ. πλ. δ'.

ΣΟφίας ἐραστῆς ἡρώδου ὅσιε, καὶ πάντων τῶν
 ὄντων τῶν πρὸς Θεὸν παρεκείνας συμβιωσιν, με-
 λέτην θανάτου εἰκότως τῶ βίῳ κατέλιπες, τὰ γὰρ
 σαρκὸς πάθει ἐγκρατείας πόνοις σεαυτὸν παρέλόου-
 νος. Καὶ θεὰ μελέτη νόμου ἀδέλωτον τῆς ψυχῆς
 τηρήσας τὸ ἀζώμα, ἀρετῆς παρέκείσε, ὅλον τῆς σαρκὸς
 τὸ φρόνημα καθευπέταξας τῶ πνεύματι. Διὸ σάρκα
 μιήσας, καὶ κόσμον, καὶ κοσμοκράτορα. παρυσά-
 ρδος τῶ Χριστῷ, αἵτησεν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
 ἔλεος.

Τριτάτ'. εἰς τὸν ὄρθρον. ἦχ. β'. Δ' ἰὼτε λαοί.

ΣΟὐ τὴν φωνὴν ἔδρα παρῆναι Βασιλείε, τοῖς ἐγκρι-
 ρῆν ἐθέλεις τοῖς ἐγκωμίοις σε. ἀλλὰ πάτερ
 συγγνώμην, δεχόμενον τῶ χάριν νέμεις ἀφ' ὅθεν
 ἡμῖν.

ΣΤ' γεγονῶς μύσης ἀρρήτων Βασιλείε, τὸ τῆ Χριστῷ
 βασιλείον ἐμυστηρώσας, ἱεράτωμα πάτερ,
 σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος φῶς ἀπαγράψας ἡμῖν.

Τῶν ἀρετῶν σὺ τῆ ἱσχυρίαν βαδίσας ὁδὸν, ὅπῃ τῆ
 λῆαν ἐφθασας, καὶ ἀσασίασον τῶ ἐράνιον Βάσιν,
 καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης τύπος Βασιλείε. **Θεοτ.**

Ε γ

Τίς

Τὸς ὀξυπέιν σὲ κατ' ἀξίαν διωθήσεται πὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, Θεὸν γὰρ τέτοκας ἐν σαρκὶ πανουργία, ἡμῖν ὀπφαιέντα σωτήρα πάντων ἡμῶν.

Κάθ. ἦχ. γ΄. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρσίδουσαν τὸ οἶκον μὲν, ὡς ἕρ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τὸ δὲ σε βείας ἐκπαίρας τὰ δόγματα, ἢ τὸ ζώης γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ ἐπαίει πᾶσα ὄντως βασιλεία, ὃν ἰκέτωε ὡς παρρησίαν κερκτημένους θεόπνοσε, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντ. Ὡς φθεις βάσις ἄσεισος τῇ ἐκκλησίᾳ, ἱέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς, ὀπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, ἕρανοφάντορ βασιλεία ὅσπε. Ὁ οἶκος.

Τῆς σοφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ σῶμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δόγμάτων, βασιλεία ὁ μέγας πᾶσιν ἀσράπτει νοερός. Δεῦτε ἐν καὶ σώματι ἐν τῷ οἴκῳ τῆ Θεῶ, φερμῶς ἐνατενίζοντες τοῖς θαύμασι, τοῖς τέτοις τερπόμενοι, ὡς ἕρ λαμπηδόνι ἀσραφθέντες, τῷ τῆ βίαι καθαρτικῶ πινδύματι διελφθέντες. Μιμέμενοι αὐτῷ τὴν πίσιν, πὴν ζῆσιν, τὴν ταπείνωσιν, δι' ὃν οἶκος ἐδέχθη φύσεως Θεῶ. Πρὸς ὃν βοῶντες ὑμῶμεν, ἕρανοφάντορ βασιλεία ὅσπε.

ᾠδὴ. Τὸν ἀρρήτων σοφία.

Τὸν ἀφράσω προνοία δωρησάμενον βασιλείον κόσμῳ, φῶς ἐυσεβείας σάλπιγγάτε θεολογίας. Ἐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Τὸν

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργεία ἐνοικήσῃ τὰ τῶ σοφῶ βασιλειῶ, καὶ εἰ αὐτῶ εὐσεβῶς θεολογηθέντα, ἀλογεῖτε τὰ ἔργα ..

Τὰς ἀκτίνας τῆς λόγων ὀξαπέσιλας βασιλείαι τῶ κόσμῳ, φῶταγωγέσας μίαν σέβιν Τειάδ Θεοφύσιν, ἀλογεῖτε τὰ ... Θεοτ.

Τὸν ἐκ πατρὸς περελθὸν τῶ προαιώνιον, καὶ ἄχρονον Θεὸν λόγον, καὶ ἐπ' ἐχάτων ἀνατείλαντα ἐκ παρθένης, ἀλογεῖτε τὰ ...

Ὡδὴ θ'. Η' τὸν πρὸ ἡλίου.

Τοῦ ἀρχιποίμνι Θεῶ ὡς τῶρόβατον πρὸν Χριστῶ βασιλείαι, τοῖς ζωηφόροις ἰχθεσι ἐπηκολέθησας. τῶ τυράνω γδ τὴν σαυτῶ ψυχῶ πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄρεια τῆς ἐκκλησίας παμμακάρισε.

Τὸ τῆς ἐκκλησίας πανίερον Χριστῶ καπιδὸν σύστημα, ἐπὶ τῆς σῆς κοτμέμνον ἰεραρχίας, σοφῶ, ὁ πανώλης ἐμβροτηθῆς κατὰπέπτωκε τυραννος, τὴν γδ ἐν σοὶ τῶ πνῶματος αἰγλω ἐκ ἠνεγκας βασιλείαι.

Τῆς τῶ ἀποστόλων καθέδρας, καὶ χορείας ἀφ' λοφόρον Χριστῶ, πάξιαρχαὶν σκληῆς, καὶ τῶ διχαίων ξυφῆς, τῆς χερῶς τε τῶν προφητῶν ἠξιώθης βασιλείαι, τῆς θεοτικῆς λάτεις γδ, καὶ τῆς Τειάδος μυσῆς γήρονας. Θεοτ.

Οτὰ ἰσθῶα ἐν ὕδασι σεγάζων μόν Θεο κύρι Θεο, ἀναχαιτίζων θαλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξυραῖων,

Ε δ

ων,

νων, ἐκ σῆ ἀγνῆ τὴν σάρκα προσλαβόμεθα, ἐκ
βηθλεὲμ ἐπιγίγεται πρὸς Ἰορδάνῳ βαπτισθῆναι σαρκί.

Ἐξαπος. Ἐν πνεύματι καὶ ἱερῶ.

Φιλοσοφίας ἔρρηπ ᾤείετες πατέρες, τὸ τῆς ψυχῆς
σε κάλυμμα, καὶ τῶ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἡλῖος
τοῖς θαύμασι, καὶ πῶν κατήχησας τὰς δεινότητας
θεόφρον, τῆς Τριᾶδος ὁ μύσης ὡ βασιλεὺς σοφῆ, καὶ
λάτεις τῆ θεοτόκε. Θεοτ. Τὰ σύνθετα, Οἶκος τῆ.

Χαίρεις τῆ μοναστῶν, καὶ τῶν μεγάλων κλέος, τῆ
εὐσεβῶν τὸ κράτος, τῶν δυσεβῶν ἢ θραύσις,
θεόσοφε βασιλεῖ.

Ποῖον σῶμα ἢ νῆς, τῶν στῶν κατορθωμάτων, καὶ
τῆ ᾠρητημάτων τὸ μέγεθος ὑμνήσει, βασιλεῖ
θεόσοφε.

Βασίλειον πῶσι, τὸν μέγαν ἱεραρχῶν, καὶ Θεῶν
κλεφρόφρον, τὴν βάσιν τῆ δογμάτων ἀξίως εὐ-
φημήσωμεν.

Ωδέσποινα ἀγαθῆ, παρθένε θεοτόκε, λιταῖς τῆ
ἱεράρχη τῶ ποιμνῶ ταύτῳ σέπει, φρέξει, καὶ
πᾶσι φύλαττε.

(σερραφειανταξιασ)

ΙΔΙΟΜΕΛΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ, ΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ἐν τοῖς τῆ κυριακῶν ἑσπερινοῖς, ἐν ταῖς λιταῖς
ἤχος ᾠῶτῳ.

Ο Σταυρὸν ἐκκρίως κατὰ δεξιὰ μὲν σωτῆρ, καὶ
ταφῶν ὑπομείνας, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς
ὁ Θεός

ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὄλεσον ὡς οἰκίρμων ἤν' βαρβάρον τὸ
 θράσος τῆ δυνάμει σε, καὶ σῶσον τὰς δοξάζοντας
 δ' αὐλαγγε, τὴν τελήμερόν σε ἀνάστατιν.

Τὰ ἀητήτω σαυρῶ σε πεποιθότες οἱ θεόφρονες, ἤν'
 ἐναντίων τρωπέμεθα νοητῶς τὰς ἐπαναστάσεις, κερ-
 ζόντες σοι Κεῖσέ ὁ Θεὸς, ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, καὶ
 τελήμερος ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὰς ἐχθρὰς τῆ σαυρῆ
 σε διασκέδασον, ὡς φιλάνθρωπον.

ἤχος β'. Ἰδιόμελα ἀνατολ.

Δεῦτε λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάν-
 τα, καὶ πάντας φωτίσαντα, καὶ ἡμῶν τὸ γένος ἐλευθε-
 ρώσαντα, ἐκ τῆς τῆ ἀδύτου πνευμένης, διὰ τὴν τρι-
 κίερα αὐτῆ ἐγέρσεως.

Ἐν τῷ σαυρῶ προσκλήθητι Κεῖσέ ὑπὸ ἤν' ὠδονό-
 μων, καὶ ἐκ νεκρῶν ἐλογίθητι ὁ ἀθάνατος λόγος, καὶ
 ἔξανενης ὡς Θεὸς τριήμερος ἐν δόξῃ, δωρέμενόν τῷ
 κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. ἤχος γ'.

Κρυπτόμενον τὸ Πέτρον ὄρεσα ἡ Μαγδαλινη Μαρία
 ἐβόα, τί ἐγκατελίπετε μόνον κρατηθέντα τὸν Χρι-
 στὸν; ἔτε ὡς φίλω συνεπάθετε, ἔτε ὡς διδάσκαλον
 ἀπεμνημονόσατε, καὶ ἡ συμπάθεια τῆ θανάτου,
 πῶς ἐσυνήγαγην ἡμᾶς; Δεῦτε ἴδετε κενὸν τὸν τάφον
 τῆ καθημέρας ἐν τοῖς ἀρεάντοις κόλποις τῆ πατρὸς, καὶ
 προσκυνήσατε τὸν ἔχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ φιλάσοντες τὸν τάφον γραπῶτα, καὶ σφραγι-
 σαιτες τὸν λίθον Ἰουδαῖοι, ἀπαγγείλατε ἡμῖν, πῶς

ἐφεύ-

ἐφύσαθε καὶ τὴ σωτήρας, εἰ ἐσυλήθη ὁ θησαυρός,
αἷτιοι οἱ πηκύντες, εἰ δὲ ἀνέση ἐκ νεκρῶν, τί ἐπι-
τεύετε ᾧ ῥά ομοι; ἀκόντες, αἷτι η ἡμέρα ἦν ἐποίη-
σεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ ὠφρανθώμεθα
ἐν αὐτῇ. ἦχος δ'.

Πῶς εἰσιν αἱ σφραγίδες τῆ μνήματός; πῶς ὄσιν ἡ τῆ
Πιλάτου κερσίδα, ἡ σραπιῶται μνήμα τρεῖντες; πῶς
ἐσυλήθη τὸ μνήμα; πῶς μετετέθη ὁ ταφείς; μὴ συκο-
φανταῖτε τὴν ἔγερσιν, θελήσει ἐσωσθῆναι ὁ κύριος,
καὶ γὰρ ἀνέση ὡς ἠβελήθη, καὶ ζώει τῇ οἰκεμένη
ἐδωρησατο.

Πρὸς αὐτὴν ἀνάστην εἶδον γυναικίς, ὅτι δι' αὐτῶν
τὸ πρῶτον πῶμα γέγονεν, διαμελήσρια ἀνεδείχθη-
σαν τῆ μεγάλε διαγγελίᾳ, τὰς Ἀποστόλους ὄξαπο-
σάλασαι, πρὸς τὸ μνήμα τὸ ζωοποιόν, ὅτι πῶς ἀφορ-
μῶ τῆς ἀμύρπιας, δείξας ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας
κύριε δόξα σοι. ἦχος πλ. α'.

Ἐκ τῆ ἀνάρχου φωτός, ἀκτίσον ὑπάρχον καὶ πρεσβύ-
τιον φῶς, τῇ ἐν σαρκί σου φανερώσει τὸ ἀλαμπῆ ἐπιπ-
σας φωτός βίον τῆ ἀνθρώπων, νεκρὸς δὲ σκότους ἐλυ-
τρώσω, ὑπαισελθὼν τὰ καταχθόνια, καὶ πρὸς σῶς
τὸ τῆς ἐγέρσεως ἐχειραγώγησαι, ὄξεργῆτα κύριε δό-
ξα σοι.

Τὴν δι' ἡμᾶς ἐκκρίσιν ταπεινώσιν σε ἡμεῖς ἐμῶ
Χριστῷ, καὶ τὸ αἰώνιον σε κράτος τῆ βασιλεύοντος ἐν
Σιών Δέσποτα ὑμῶν ἐμῶ, ἐν ἧ ἡπερ ὠφθης ἀπιστοῦ
μῆ

Μὴ τὸ πάθος, καὶ τὴν ἔγερσιν, ὑπὸ πάσης περισυ-
νέμῳ αἰεὶ τῆς κτίσεως, Σὺ πατρὶ ἔπνύματι.

Δόξα σοι. ἦχος πλ.β'.

Ὁ σωθῆναι καὶ ταφῆς ἐκκρίσις, τειρήμενος ἀνέστης,
τὸν θάνατον συλεύσας, ὅτι πάντα δυνάσασθαι χεῖρ ἐξ
σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τῶν ἀποστόλων ὁ χορὸς, ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐθεάσατό σε
σωτήρ καὶ περισυνέμῳ ἐβόα, δόξα τῇ ἐγέρσει σε
κύριε. ἦχος βαρὺς.

Ἡ μὲν ἡμέρα τῆς πάθους σε Χριστὲ, εἰς νύκτα μετε-
βάλετο, σερηθεῖσα ἡλίκ, ἡ δὲ νύξ ἐγέρσεως ὡς ἡμέρα
λάμπει πηλοῖς, λαμψυμομένη τῇ εἰς ἄδ' ἐπανό-
δω σε τῆ φωτοδότη, ταύτης πρὸς ἀρχαὶς ἡμῶν ἐλ-
θόντας ἀνάγαγε περτωτισμῶν πρὸς τὸ τέλος, ἵνα
φωτὶ φῶς περισυλῶμεν, σε περισυνεῖντες τ' ἀνα-
σάντα τειρήμενον.

Ἐκ τῆς βαθείων τῆς ἄδ' ἐκκερατῶς Ἀδαμ πρὸς σε ἢ
πλάσαντα, ὡς ἀδείσῃς ἡξιάθη, ἔπρυσέχοντα κύριε
ἐγλήθη ὅσα τὰ σὰ εἰς τὴν φωνὴν αὐτῆ ἀφάνως δεο-
μῶν, ὅθεν κατεδέξω τέτα ἐξιδυσάμεν τὴν φύσιν
πάθει, περισυμιλήσασθαι καὶ θανάτω, καὶ ἀναστῆναι
συνανέστης, τὸν πεπρωκότα εἰς τὸ ὑμνεῖν σε φιλάν-
θρωπε. ἦχος πλ.δ'.

Τὸν ἐκ νεκρῶν ἀνασάντα δοξολογήσασθαι, εἰ γὰρ καὶ
σάρκα, καὶ ψυχὴν τὴν ἐμὴν ἀνέλαβεν ὁ Χριστὸς, ἐν
ταῖς αὐτῆς παθεῖσι διηρέθησαν ἀλλήλων ἀμφοτέρω,
ἀλλ'

ἀλλ' ἡ θεότης ἀχώριστος ἐκατέρωθεν διέμενεν, ὅθεν ὁ μὲν ἀδης ἐσκυλεύθη, τῆς ἀρχάντε ψυχῆς ἐκείσε κατελθέσης, ἐν δὲ τῷ τάφῳ διαφθορὰν ἐκ οἴδε τὸ πανάγιον σῶμα, τὲ λυτρωτὲ, καὶ σωτήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δεασότης ὑπάρχων ἔθανε καὶ γῆς ἀκατάληπτε, ἔπαυες διασαυρε, ἵνα ἐμοὶ ἀπάθειαν πηγάσης ὡς Θεὸς ταφῶν κατεδέξω ξημέμερον, καὶ ἀναστὰς ἐν δοξῇ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ ὡς παντοδύναμτος.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΡΩΤΩ.

Α. Οἱ ἱερεῖς λέγει.

Δὶ δ' ἡμῶν πῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμὲν.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, ἔσὺ δὲ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν δικαιοῦν, ἀνοίγεις σὺ τῶν χεῖρῶν σου, καὶ ἐμπιπλάσῃς πᾶν ζῶον βίδοκίας. Δόξα πάντοτε, ἔτι καὶ νῦν, Κύριε ἐλέησον, κύριε ἀλόγησον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσιν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀλόγησον τὴν βροθῶν, ἔτι καὶ πόσιν ταύτων, τὴν ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν δέλων σου, εἰς τὸ ὄνομα τῶν Πατέρων καὶ τῶν Υἱῶν, καὶ τῶν ἀγίων Πνεύματος. Ἀμὲν.

Ἄνιστάμενοι δὲ ἐκ τῆς τραπέζης.

Ε Λειψίων καὶ οἰκτιρῶν ὁ κύριος, τρωφὴν ἔδωκε τοῖς
φοβεμένοις αὐτὸν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς
τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶν. Δόξα πατερι, Ἐ νῦν, Κύριε
ἐλέησον, κύριε δόλομησον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσι.
Εἶτα λέγονται τὰ τρωφάρ. καὶ τὸ ἔθ. καὶ ἔπειτα
ὁ ἱερεὺς λέγει, Κύριε ἐλέησον μὴ ἡμῶν ὁ Θεός. Εἰς
αἰῶνα αἰῶν. Τῇ αὐτῆς θεῆα χάριτι, καὶ φιλάν-
θρωπία πάντοτε, νῦν Ἐ αἰ, καὶ εἰς ὅσους αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Α Γωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων κτητόρων τῆς ἀγίας
μονῆς ταύτης, καὶ πάντων τῶν προκοπασάντων,
δρακονησάντων, καὶ δρακονέντων ἐν τῇ ἀγία μονῇ
ταύτῃ, Ἐ πολλὰ τὰ ἔτη τῶν μακαριωτάτων πατερι
ἡμῶν Πάπα Ν. Ἐ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Ν. καὶ πάσῃ τῇ
ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι.

ΕΤΑΘΓΙΑ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Ὁ ἱερεὺς λέγει.

Δ Ἰ δόξων τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐ ἀρῶται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέ-
σασιν κύριον οἱ ἐκζητῆντες αὐτὸν, ζήσονται αἱ καρ-
δίαι αὐτῶν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Δόξα πατερι, καὶ νῦν.
Κύριε ἐλέησον, κύριε δόλομησον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι
σὺ εἶσι. Ὁ ἱερεὺς, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.
δύλο-

οή.

ΕΥΧΑΙ.

Δόξῃσον, **✠** τῷ βροσῖν, **☩** τῷ πόνιν ταύτῳ, τὴν
ἐν τῇ τετραπέζῃ τῆς δέλωνσε, εἰς τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς,
✠ καὶ τῆ υἱῆ, καὶ.

Ἀνισάμφοι λέξομεν.

ΕΥφρανας ἡμᾶς κύριε, ἐν τοῖς ποιημασίσις, **☩** ἐν τοῖς
ἔργοις τῆς χειρῶν σε ἀγαλλιασώμεθα. **Ε**σημειώθη
ἐφ' ἡμᾶς, τὸ φῶς τῆ προσώπῃ σε κύριε. **Ε**'δωκας
διφροσύλῳ εἰς τῷ καρδίαν μου ἀπὸ καρπῆ, σίτου,
οἴνου, **☩** ἐλάεισ ἀυτῶν ἐπληθύνθησαν. **Ε**ν εἰρήνῃ ὅπι
τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, **☩** ὑπνώσω, ὅτι σὺ κύριε κα-
ταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατωκησάς με. Δόξα πατερί,
καὶ υἱῷ, κύριε ἐλέησον, κύριε Δόξῃσον. Πάτερ
ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσιν. τὰ τετραπάρ. ὡς ἔθος. ἔπειτα Κύ-
ριε ἐλέησον μὴ ἡμῶν ὁ Θεός. **Ε**ἰς αἰῶνα αἰῶνος.

ΑΓωνία ἡ μνήμη τῆς μακαρίων κτητόρων τῆς ἀγίας
μοιῆς ταύτης, **☩** πάντων τῶν τροκοπιασάντων,
δρακονησάντων, καὶ δρακονέντων ἐν τῇ ἀγία μοιῆ
ταύτῃ, **☩** πολλὰ τὰ ἔτη τῶ μακαριωτάτῳ πατρὶ
ἡμῶν Πάπα Ν. καὶ τῶ Βασιλεῖ ἡμῶν Ν. καὶ πάσῃ τῇ
ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΑ ΕΔΕΣΜΑΤΑ
τῶ κρεῶν ἐν τῇ ἀγία Κυρ. τῶ Πάπα. λέγ. Χριστὸς ἀν. γ.
B. **Τ**ῆ κυρίε δεησώμεν.

Επίσκεψαι κύριε Ἰησοῦ Χριστέ εἰς τὰ ἐδέσματα τῶν
κρεῶν, **☩** τῶ μόσχων, ἀγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας
τὸν ἀμνὸν, ὃν σοὶ προσήγαγῃ ὁ πῶς Ἀβραάμ, καὶ
τὸν

τὸν ἀρνὸν, ὃν περ' Ἀβελ σοὶ προσήνεγκεν εἰς ὄλοκρον-
 πωπιν, ὁμοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτωπὶν, ὃν θύσαι
 ἐκίλευσας τῷ ἵεὶ σε τῷ πεπλαημηδίῳ, καὶ πάλιν
 ἐπαγγέλλῃς πρὸς σέ, ἵνα καθὼς αὐτὸς ἤξιασθι τῆς
 σῆς χάριτος ἀπολαῦσαι, ἔτω κὶ τῆς ἀγιασθέντων ὑπὸ
 σοῦ, καὶ δολογηθέντων ἀπολύσεωμεν εἰς ἔσοφίαν πάν-
 των ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀληθινή ἔσοφία, ἢ ὁ δοτὴρ τῶν
 ἀγαθῶν, ἢ σοὶ τ' ἴδξαν ἀγαπήμομεν πρὸ πατρὸς.

Εὐχὴ εἰς τὸ δόλοισμα τυρὸν, ἢ ἄα.

Γ.

Τὸ κύριε δεηθῶμεν.

Δ. Ἐσσοτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης, ἢ δημιουργ-
 γὸς τῆς ἀπάντων, δολόγησον τὸ γάλα τὸ πεπηγὸς,
 σὺ αὐτῷ δὲ καὶ τὰ ἄα, καὶ ἡμεῖς σμυθήρησον ἐν γῆ
 ῥησιότητί σε, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν τῶν
 σῶν ἀφθονοπαρέχων δωρεῶν, ἐμπλησθῶμεν, κὶ τῆς
 ἀνεκκαλήτε σε ἀγαθότητος. Ὅτι σὸν τὸ κράτος,
 καὶ σοῦ ὄρεϊν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δουλαια, καὶ ἡ δόξα
 τῷ πατρὸς.

Δ. Εὐλογία τῷ πυρὸς. Τὸ κύριε δεηθῶμεν.

Κ. Κύριε Θεὲ πατριάρχῳ, φῶς ἀτελεύτητον, κτίστη
 καὶ δημιουργὸν πάντων τῆς φώτων, εἰσακκεσον δέ-
 μιθα καὶ ἡμῶν τῶν δέλων σε, καὶ δολογία ἢ ἀγία-
 σον τὸ πῦρ τῆτο. Σὺ κύριε ὁ φωτίζων πάντα ἀνθρώ-
 πον, ἐρχόμενον εἰν τὸν κόσμον, φώτισον καὶ ἡμῶν τ' ἐν,
 ἢ τῷ ζωοποιῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης σε κατάφλεξον ταῖς
 καρδίαις, ἵνα τῷ σῶ πρὸς συγκαιθέντες τὸ σῶμα,
 τῷ

τῷ δὲ φωτὶ τὸν νέον φωτιζόμενοι, ἀπαλλαγθῶμεν τῆς σκοτίας τῆς ἀμάρτιας, καὶ σὲ βοηθῆντος, εἰσελθῶμεν διωπηθῶμεν εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ε. Εὐχὴ ἐπὶ ἀρρώστιας. Τῆ κυρίας δεηθῶμεν.

Π Ἀ'τερ, ἀγία, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, Ἑ σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου υἱὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, Ἑ ἐκ παντά-
 τε λυτρώμενον, ἴασαι τὸν δούλον σου. Ν. ἐκ τῆς ποσει-
 χέσεως αὐτὸν σωματικῆς, καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, δὲ τῆς
 χάριτος τῆς Χριστοῦ σου, Ἑ ζωοποίησον αὐτὸν καὶ τὸ
 σοὶ δάρεσον, ὅπως τῆ ὀφθαλμοκλήνησιν ὀρθοκρίσιαν καὶ
 φροσκιμήσιν ἐν ἀγαθοεργίαις ἀποπληρώσῃ. φερσ-
 βείας τῆς πανυπερβουλομηδύης ἐνδόξης δεασοίνης
 ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων
 τῶν ἁγίων, ὅτι σὸν τὸ κέχος, Ἑ σὲ ὄσιν ἡ βασιλεία
 τῆ πατρὸς, καὶ.

Ζ. Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρώστιασιν. Τῆ κυρίας δεηθῶμεν.

Δ Ἐσποτα παντοκράτωρ, ἰατρὲ ψυχῶν Ἑ τῶ σω-
 μάτων, ὁ ταπεινῶν, Ἑ ἀνυψῶν, ὁ παμδέων,
 Ἑ πάλιν ἰώμενον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Ν. τὸν ἀσθε-
 νέοντα ἐπίσκεψαι ἐν τῷ ἐλέει σου. Ἐκτεινον τὸν βρο-
 χονά σου τὸν πλήρη ἰάσεως, Ἑ θεραπείας, Ἑ ἴασαι
 αὐτὸν ὄξενιστῶν ἀπὸ κλίνης καὶ ἀρρώστιας, ὅσπῃ μισον
 τῷ πνέματι τῆς ἀσθενείας, ἀπόσησον ἀπὸ αὐτῆ πᾶ-
 σαν πληγῶν, πᾶσαν ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάστιγα, Ἑ
 πάντα πυρετὸν, ἡ ῥίγος, Ἑ εἴ ἔση ἐν αὐτῷ πλημμέ-
 λημα?

λημα, ἢ ἀνόμημα, ἄνες, ἄφες, σὺγχώρησον διὰ
τῆ σὴν φιλανθρωπίαν. Ναὶ κύριε φείσασθαι τῆ πλάσμα-
τός σε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μὴ ἔδωλο-
γητὸς εἶ, σὺ τῷ παναγίῳ, ἔ ἀγαθῶ, καὶ ζωοποιῶ
σε πνύματι, νῦν ἔ ἀεὶ.

Τὸ Ἐυαγγέλ. ἰωθ. γ'. φύλλ. 454. Α' νασαῖς
ὁ Ἰησοῦς.

Η. Εὐχὴ εἰς ἀδελφεῖντα. Τῆ κυρίε δεηθῶμεν.

Δ. Ἐποῦτα κύριε σαβαώθ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πατὴρ
τῆ κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ἐπὶ τῆ χειρὸς βίμ κα-
θεζόμενος, ἔ ὑπὸ τῆ Σεραφίμ ἀνυμνέμενος, ὁ ἐν
ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἔ τὰ ταπεινά ἐφορεῖν, ὁ ἀνατέλ-
λων τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηρῆς, καὶ ἀγαθῆς, ἔ βρέχων
ἐπὶ δικαίους ἔ ἀδίκους, ὁ διακρατῶν, ἔ διακυβερνῶν
ἀρρήτω δυνάμει ἔ σοφίᾳ πᾶσαν τὴ κτίσιν, ἔ πᾶσαν
πνοὴν. ὁ παρδύων, καὶ πάλιν ἰώμενος, δέξαίμε
θεοσεργόμενον τῆ σὴ ἀγαθότητι, ἔ μὴ βδελύξης με
τὸν ἀμάρτανον, ἀλλ' ἐπάκυσόν με τῆς φωνῆς τῆ δεη-
σεώς μου, καὶ ἔξαπόστειλον βοήθειαν ἔξ ἀγίας κατοι-
κηθείας σε, ἀπλαγχιδεῖς ἐπὶ τῶ πλάσματι τῆ χει-
ρῶν σε, ὁ πάντων τὰς θεοσυχαῖς ἐπακύνων, ἔ ἴασθαι
τὸν δέλον σε, Ν. ἐκ τῆς συμεχέσης αὐτὸν ἀδελφείας.
Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν καὶ πατεῖ.

Εὐχὴ ὅτι Οἰκίας ᾠεργαζομένης ὑπὸ κηκοῦν
 πινάματων.

Θ.

Τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς τῆ σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τῆ Θεῆς
 ζώντος, ὁ τοῖς Χερσβιμ ἐποχέμενος, ὁ ὑπεράνω
 πάσης Ἀρχῆς, Ἐξουσίας, Δυναμείων, Κουεί-
 πητος· σὺ εἶ μέγας ἔφοβερός ὅτι πάντα τὰς ᾠεκύ-
 κλωσας, σὺ εἶ ὁ σῆσας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν. σὺ
 εἶ ὁ ποιήσας τὴ γλῶσση ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, ἔανρθάσας τὴν
 οἰκεμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σείων τὴ ὑπ' Οὐρανὸν ἐκ
 θεμελίων, οἱ δὲ σύλοι αὐτῆς ἀσάλευτοι, ὁ λέγων τῷ
 ἡλίῳ, ἔκ ἀνατέλλει. τῷ δὲ ἄστρον κατὰσφοραγίζας
 ἀπειλῶν τῇ θαλάσῃ, ἔξηράνων αὐτὴν, ἔο θυμὸς
 τῆκε Ἀρχῆς ἔξουσίας, κὴ πέτραι διετείβησαν ἀπὸ
 σῆ, πύλας χαλκῆς σινέτερας, ἔμοχλῆς σιδηρῆς
 σινέθλασας, τὴ ἰσχυρὸν ἔδυσας, ἔτὰ σκόλη αὐτῆ δέ-
 δωκας, τὴ τύραννον τῷ Σταυρῷ σου κατέβαλες, κὴ
 τὴ δροκοντῶ τῷ ἀγκίστρῳ τῷ ἐνανθροπήσεώς σου εἰλ-
 κυσας, ἔδεσμῶς αὐτὸν ζόφου παρὰσφῶτας, σινέδη-
 σας, αὐτὸς ἐν Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῷ εἰς σὲ τὴ ἐλπίδα
 πεθεμῶν, τὸ ὄρηθὸν τῷ τῷ εἰς σὲ ἐλπίζόντων
 ἀπόσπασον, φυγάδῶσον, ἔἀπέλασον πᾶσαν διαβο-
 λικῶν ἐνέργειαν, ἔπᾶσαν σατανικῶν ἔφοδον, πᾶσαν
 ὀπιβελλῶν ἐναντίας, ἔὀπικεμένης δυναμείων ἀπὸ τῆ
 σῆς ταύτης, ἔτῷ ᾠεζομένην ὑπὸ αὐτῶν, τὴ τῶν
 σημείωσιν τῆ φοβερῆ κὴ δαιμόνων ζοπαίε τῆ Σταυρῶ
 σε

σε φορέντων, ἔπι κλημῶν τὸ ὄνομά σε τὸ ἀγα-
 θόν. Ναὶ Κύριε, ὃ τ' λεγαῖνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώ-
 ξας, ἔτι καὶ φῶν ἔλάλω δαίμονι, ἔτι ἀκαθάρτων
 πνύματι, τ' τὴ κεκρατημῶν ὑπὸ τ' ἀνθρώπων ἔξο-
 δον, ἀνεπίστροφον ἐπιτάξας, ὃ πᾶσαν τ' φάλαγγα
 τ' ἀοράτων ἐχθρῶν ἠμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ πῖσι
 ἔτι ἐπεγνωκόσι σε φήσας, ἰδὲ δίδωμι ὑμῖν τ' ἐξουσίαν
 τὴ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν
 τ' δυνάμιν τὴ ἐχθρῶν, αὐτὸς Δείσσοτα πάσης βλάβης
 καὶ ἐπηρείας ἀνωτέρως πάντας τὴς ἐν τῷ οἴκῳ τέτρω
 ἐξαφύλαξον, ῥυόμην ἀπὸ φόβου νυκτερινῶν, ἀπὸ
 βέλους πετρωμῶν ἡμέρας, ἀπὸ πρῶματός ἐν σκοτίαι
 ἐξαπορρομῶν, ἀπὸ συμπτώματος ἔτι δαιμονίας με-
 σηβρινῶν. ἵνα τ' σῆς οἱ σοὶ δέλοισι, καὶ αἱ σὴ δελίδες,
 καὶ τὰ νήπια ἀπολαύοντες βοήθειας, καὶ Ἀγγελικῶν
 στρατοπέδῳ φερέμενοι, ὡς εἰς ἀπαντες ἐν ὁμοιοίαι
 πῖσως ψάλλωσι. Κύριε ἐμοὶ βοήθης, ἔτι φοβηθή-
 σομαι, τὴ ποιήσει μοι ἀνθρώπος; καὶ πάλιν, ἔτι φο-
 βηθήσομαι κακῶν, ὅπ' σὺ μετ' ἐμῶν εἶ, ὅπ' σὺ εἶ ὁ Θεός,
 κραταίωμαί με, ἰχυρὸς, ἐξουσιασῆς, ἀρχὸν εἰρήνης,
 Πατὴρ τὴ μέλλοντος αἰῶνος, ἔτι ἡ Βασιλεία σε, Βα-
 σιλεία αἰῶνος, καὶ σὴ μόνη ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ
 δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τὴ Πατρός, καὶ τὴ Υἱῶ, ἔτι τὴ ἁγία
 Πνύματός, νῦν, καὶ αἰῶνι, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή, ἥτοι Ἐξορκισμὸς τῆς μεγάλης πατρὸς ἡμῶν
Βασιλείας, πρὸς τὰς πάχοντας ἀπὸ δαιμόνων,
καὶ πρὸς ἐκάστην ἀδένηαν.

Γ.

Τὸ κύριον διητώμεν.

Ὁ Θεὸς τὸ θεῖον καὶ Κύριον τῶν Κυρίων, ὁ τῶν πνεύ-
μων ταγμάτων Δημιουργός, ὁ τῶν αὐτῶν Δυνα-
μεῶν Τεχνουργός, ὁ τῶν ἐπερατίων, καὶ τῶν ὀπηγείων
Τεχνίτης, ὃν εἶδεν ἐδὲς ἀνθρώπων, ἐδὲ εἶδεν δύ-
ναται, ὃν φοβᾶται, καὶ τρέμει πᾶσα ἡ Κτίσις, ὁ τὸ
ξανακλιᾶσαντα ποτὲ Ἀρχιερατήρον, καὶ τὸ τέτε λει-
περίαν ὡδρακοῦ ἀδελήσαντα, ῥίψας ὅπι τὸ γλῶ,
καὶ τὰς σωμαποσάτας αὐτῶ Ἀγγέλους δαίμονας γινο-
μύρας, εἰς σκοπῶσιν βυθῆ ταρταρόσας δοῦς τὸ ἀφορ-
κισμὸν τῆτον ὅπι τῶ φρικτῶ ὀνόματί σε τελέμερον,
φόβω γνέσθαι αὐτῶ πρηνημένω τὸ πονηρίας, καὶ πᾶ-
σαις ταῖς φάλαγγξιν αὐτῶ ταῖς σωμακπεσέσαις αὐτῶ
ἐκ τῶ ἀνω φωτοφορίας, καὶ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγλῶ,
καὶ ὀπίταξον αὐτῶ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτῶ, ἀναχω-
ρήσασιν παντελῶς, ἵνα μήπ βλαβερόν καὶ τὸ ἐσφραγισ-
μένω εἰκόνα ἐργάσθαι, ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰχμὸν ἔτοι-
οὶ ἐσφραγισμένοι κραταιότητι, τῆ πατῆν ἐπάνω
ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ὅπι πᾶσαν τὸ δυνάμιν τῆ
ἐχρηῆ. Σε γδὲ ὕμνεῖται, καὶ μεγαλιεύεται, καὶ ὡδρῶ
πᾶσης πνοῆς ἐν φόβω δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομα,
τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῶ, καὶ τῆ ἀγίας Πνύματος, νῦν
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Εὐχή

Κ. Ἐπέα δὴ τὴ αὐτῆ. Τῆ κυεῖς δεηθῶμεν.

Ὁ τὸν τυραννήσαντα διάβολον, ἔτιώ σὺ αὐτῶν
 σραπᾶν τῶν δαιμόνων καταλύσας τῆ ὀπιφανείᾳ
 τῆ χειρῶ σου, ὀπίφρον ὅτι τὸ πλάσμα σε τῆτο, ὃ
 κῆ τὴ εἰκόνα τὴ σὺ ἐποίησας, τὸ καταδυναστεύ-
 ῶμεν ὑπὸ τῶ ἀντικειμένων πνεύματων. Ἐπιτίμησον
 ἄγε τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ὃν τρόπον ἐπιτί-
 μησας τῶ λεγάμεν τῶ πνεύματων ἔτι κάωφα, καὶ
 ἀλάλω πνεύματι, καὶ καθάρισον τὸ πλάσμα σε,
 ἔτι μὴ ὡραδῶς τοῖς θηείοις ψυχῶ ἐξομολογηθῆναι
 σοι, ἀλλ' ἐλέησον αὐτῶ κῆ ἡμᾶς, εἰς δόξαν, καὶ
 ἔπαυον τῆς ἀγίας σε ἐκκλησίας, διὰ τῆ μονορχυῆς σε
 ἡμῶ, δι' ἔ, ἔ μὴ ἔ σοὶ ἡ δόξα τῶ πατρὶ, σὺ τῶ
 ἀγίω σε πνεύματι, νῦν ἔ αἰ.

Λ. Εὐχὴ ἐπέα, τῆ αὐτῆ. Τῆ κυεῖς δεηθῶμεν.

Ἐξορκίζω σε τὸ ἀρχαῖον τὸ βλασφημίας, τὸ ἀρχι-
 γόν τὸ ἀνταρσίας, ἔ ἀνταρτῶν τὸ πονηρίας. Ἐξορκ-
 κίζω σε τὸ ἐκρεφθέντα ἐκ τὸ ἀνω φωτοφορίας, καὶ
 σκότω βυθῶ κατενεχθέντα διὰ τὸ ἔπαυον. Ἐξορκίζω
 σε, ἔ πᾶσαν τὸ ἐκπεσῶσαν δυνάμιν τὸ σῆς ἀκόλυ-
 στον φεραρέσεως. Ὀρκίζω σε Πνεῦμα ἀκάθαρτον,
 κῆ τῆ Θεῶ Σαβαώθ, ἔ πάσης σραπᾶς Ἀγγέλων
 Θεῶ, Ἀδωναῖ, Ἐλωῖ, Θεῶ παντοκράτορος, ἔξελ-
 θε, ἔ ἐπαναχέρησον ἀπὸ τῆ δέλε τῆ Θεῶ (Ν.).
 Ἐξορκίζω σε κῆ τῆ Θεῶ τῆ πάντα λόγῳ κήταιτος,
 ἔ τῆ κυεῖς ἡμῶ Ἰησοῦ Χριστῶ, τῆ μονορχυῆς Ἰη-
 σὺ

ἀπὸ τῆ φρε τῶν αἰώνων ἀρρήτως, Ἐ ἀπαθῶς ἐξ αὐτῆ
 γυνηθέντος, τὸ τὴν ἀόρατον κῆ δὲ τὴν κτίσιν δι-
 μιερῆσμετος, τὸ κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἀνθρώπον
 πλασερῆσαντῶ, τὸ νόμῳ πρότερον φυσικῶς ταῦ-
 τα παιδαγωγῆσαντῶ, Ἐ Ἀγγέλων ὀπισθοσία φυ-
 λάξαντῶ, τὸ ὑδαπ τὴν ἀμῆρτιν κατακλύσαιτος
 ἀνωθεν, Ἐ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσους ἀνασομῶσαιτος
 κῆ γίγαντας ἀσεβήσαντας καταφθίραντος, Ἐ πύργον
 τῶν Βεθῆλων κατὰσεσαντῶ, κῆ γῆν Σοδόμων κῆ
 Γομόρρων περὶ θείῳ τεφρόσαιτος, Ἐ μάρτυς κατὰνὸς
 ἀκούμητος ὄξατμίζεται· τὸ ῥάβδῳ πέλαγῶ ῥῆ-
 ξαντος, Ἐ Λαὸν ἀβερόχοις ποιι περῆσαντῶ, κῆ
 πύραννον Φαθαῶ, Ἐ φραπὴν θεομῶρον εἰς αἰῶνα τοῖς
 κύμασι κατακλύσαντῶ τῆ ἀσεβείας πόλεμον, τὸ
 ἐπ' ἐχάτων ἐκ Παρθένης ἀγῆς σαρκωθέντος ἀνεκ-
 λαλήτως, Ἐ σῶας τὰς σφραγίδας τῆ ἀγῆας φυ-
 λάξαντος, τὸ πλῆσι βαπτισματι τῆ παλαιὸν ἡμῶν ῥύ-
 πον ἀδοκῆσαιτος, ὃν ἡμεῖς δεῖ τῆ ὠδραβάσεως ἐπε-
 σασάμεθα. Ἐξορκίζω σε κῆ τὸ βαπτισθέντῶ ἐν
 Ἱερδάνῃ, Ἐ τύπον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὑδαπ κῆ γῆ-
 ριν παρεχομένης, ὃν Ἀγγελοι, Ἐ πᾶσαι αἰ Δωδάμει
 τῶν Οὐρανῶν κατεπλάγησαν, τῆ σαρκωθέντα Θεοῦ
 βλέπωσαι μεξιάσαντα, ὅτε ὁ ἀναρχῶ Πατὴρ τῆ
 ἀναρχον γῆνησιν τὸ τίς ἀπεκάλυψε, Ἐ τὸ ἀγῆ
 Πνύματος ἡ κατίβασις τῆ Τριάδῶ τῆ ἐνωσιν ἐμῆρ-
 τρησεν. Ὁρκίζω σε κατ' ἐνείνε τὸ ἀνεμον ὀπιτημή-
 σαιτος?

σαντ^Θ, κ^η κλύδωνα θαλάσσης περύναντος, τ^ε σίφη
 δαιμόνων εκδιώξαντ^Θ, κα^ι κόρας ὀμμάταν ἀπὸ
 μήτρας λαπέσας πηλῶ τυφλοῖς ἀναβλέψαι ἐναρ-
 μόσωντ^Θ, ε^τ ἀρχαίαν τ^ε γῆρας ἡμῶν δ^ιάπλασιν
 ἀνακαμίσαντος, κ^η ἀλάλοισ τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαντος,
 τ^ε σήματα λέωρας ἀποσμήξαντ^Θ, κ^η νεκρὰς ἐκ
 τῶν τάφων ἀναστήσαντος, τ^ε μέγχι ταφῆς τοῖς ἀνθρό-
 ποῖς ὀμιλήσαντ^Θ, κ^η τ^ε ἀδ^ιω ἐγέρσει σκυλῶσαντος,
 κ^η πᾶσαν τ^{ὴν} ἀνθροπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ
 κατασκαδάσαντ^Θ. Ὀρκίζω σε κ^η τ^ε θεῶν τ^{ὴν} παν-
 τοκράτορος, τ^ε τῇ θεοκνώσῳ φωνῇ σὺν ἀνθρόπους
 ἐμπνύσαντ^Θ, ε^τ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος,
 ε^τ πᾶσαν τ^{ὴν} Οἰκουμένην ἀσεβείας πληροῦσαντ^Θ.
 Φοβήθητι, Φύγε, Δραπέτῶσον, Ἀναχάρησον δαιμό-
 νιον ἀκάθαρτον, κ^η ἐναγές, καταχθόνιον, βύδιον,
 ἀπατηλόν, ἀμορφον, θεατὸν δι' ἀναίδειαν, ἀθέατον
 δ^ιὰ τ^{ὴν} ὑπόκρισιν, ὅπως ἀν' τυγχάνης, ἢ ἀπέρχη, ἢ αὐ-
 τὸς εἴ ὁ Βεελζεβούλ, ἢ κατὰσίων, ἢ δρακοντοειδῆς,
 ἢ θηρίοτροσσῶπ^Θ, ἢ ὡς ἀτμῖς, ἢ ὡς καπνὸς φαι-
 νόμω^Θ, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἐρπετὸν,
 ἢ ὡς πετεινόν, ἢ νυκτόλαλον, ἢ κωφόν, ἢ ἄλαλον,
 ἢ ἐκφοβῶν ἐξ ὀπίδρομῆς, ἢ σπαστάσον, ἢ ὀπιβε-
 λεύον, ἢ ἐν ὑπνω βαρεῖ, ἢ ἐν γόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ,
 ἢ ἐν γέλωτι ῥέμβον, ἢ δάκρυα φιλήδονα ἐμποιεῖν,
 ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ὀπιθυμητικόν, ἢ ἡδονικόν,
 ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐροτομανές, ἢ ἀσρομαγικόν, ἢ

Ζ δ

ἐνοι-

ἐνοικηματοπκόν, ἢ ἀναιδῆς, ἢ φιλόνηκον, ἢ ἀκατά-
 σατον, ἢ τῆ σελήνῃ σωμαλλοιέμενον, ἢ ῥέοντι πνί-
 σωξέπομενον, ἢ ὀρθρινόν, ἢ μεσημβρινόν, ἢ μεσου-
 κπκόν, ἢ ἀωείας πνός, ἢ αὐγῆς, ἢ αὐτομάτως συν-
 ἴνησας, ἢ ἐπέμφθης ὑπὸ πνι, ἢ πρὸς πέλασας
 ἀφνω, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ
 φρέατι, ἢ κρυμῆ, ἢ ἐκ λάκκου, ἢ λίμνης, ἢ καλα-
 μῦθου, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίης, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλλου,
 ἢ δρυμῦθου, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βρογνίης, ἢ ἐκ ἐ-
 γῆς λευρῆ, ἢ ἐν κολυμβήθρα ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήμα-
 τῶ ἐιδωλικῆ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, κῆ ἐκ ἴσμεν, ἢ γνω-
 σὸν, ἢ ἀγνωστον, καὶ εἰς ἀφελισπέπτε τόπος, μελέθη-
 τι, ἢ ἀπαλλάγητι, ἀχμύθητι ἢ εἰκόνα ἢ χροῖ. Θεῶ
 πλαθεῖσαν, κῆ μορφωθεῖσαν. Φοβήθητι τῆ σαρκω-
 νέντος Θεῶ τὸ ὁμοίωμα, κῆ μὴ ἐγκρυβῆς εἰς τὸ δῆ-
 λον τῆ Θεῶ (N.), ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρῆ, κῆ κῆ-
 μιν πύρεος, κῆ τέρτατος, κῆ ὀδόντων βρυγμῶν,
 ἀμυσα ἢ ὠδονοκῆς σε πειλῶσαι. Φοβήθητι. Φιμώ-
 θητι, φύγε, μὴ ὑποσρέψης, μὴ ὑποκρυβῆς μὴ ἐπὶ-
 ρας πονηρίας πνιμάτων ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἀπελ-
 θε εἰς γλῶ ἄνδρον, ἔρημον, ἀγεώρητον, ἐν ἄν-
 θροπῶ ἐκ οἰκῆ, Θεὸς μόνου ὀπισκοπεῖ, ὁ δεσ-
 μῶν πάντας τῆς βασιλευντας, κῆ ἐπιβελόντας
 τῆ αὐτῆ εἰκόνι, κῆ σειραῖς ζόφου ταρτάσας εἰς μα-
 κρὴν νύκτα κῆ ἡμέραν σὲ πάντων τῆ κακῶν πεπερα-
 μένον, κῆ ἐφωρετῶ δολόλον. Ὅτι μέγας ὁ φόβου

τῷ Θεῷ, καὶ μεγάλῃ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ,
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μ. Ἐὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι ποιμνίω. Τὸ κυρίως διηθ.

Δ Ἐσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης
κτίσεως, σε δέομαι, καὶ σὲ προσκαλεῖσθαι, ὡς
ἡυλόγησας, καὶ ἐπλήθυνσας τὰ ποιμνία τῷ Πατριάρχῃ
Ἰακώβ, εὐλόγησον ἔτι τὸ ποιμνίω τῶν κτηνῶν τέτων
τῷ δέλω σε Ν'. καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυναμωσον
αὐτῶν, καὶ ποιήσον αὐτῶν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι
ταύτῳ ἐκ τῆς καταδυναστείας τῆς διαβόλου, ἔτι τῶν
ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, ἔτι αἰῶνος
θανατικῆς, ἔτι λοιμικῆς νόσου. Περιφέρησον αὐτῶν
δι' ἁγίων ἀγγέλων σε, πᾶσαν ἀδένειαν, πάντα
φθόνον, ἔτι παρεσμον φαρμακείας, ἔτι ζητῆσας ἐξ
ἐνεργείας ὑποχρημῆς τῆς διαβόλου ἀποδιώκων ἐξ
αὐτῆς. Ὅπως εἶσιν ἡ βασιλεία, ἔτι ἡδύαμις, καὶ ἡ
δόξα τῷ Πατρὶ, ἔτι τῷ.

Ν. Ἀκολουθία εἰς Κάμινον. Τὸ κυρίως διηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τῶν ἐπαπλάσιον κάμινον ἔτι
τῶν φλόγα τῶν ἐν βαβυλωνί εἰς δρόσον μετα-
βαλῶν, ἔτι τῶν ἐν αὐτῇ βληθέντων ὑπὸ τῆς Βασιλείως
Ναβυκοδονόσου ἁγίους ζῆς παῖδας Ἀνανίαν, Ἀζα-
ρίαν, ἔτι Μισαὴλ σώεις διαφυλάξας, αὐτῶν εὐλόγησον,
καὶ τῶν κάμινον ταύτῳ δια τὸ μέγα σε ἔλεος, καὶ
εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δέλων σε, ἔτι δό-
σωσον

δωσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σε, κατ' ὄθμιον αὐτὰ
 καὶ τὸ πλήθος τῶν οἰκπερῶν σε, φρεσβείαις τῆς ἑσθα-
 ρίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου Ἐλεπαρθένης Μαρίας,
 δυνάμει τῆς πμίκ, Ἐ ζωοποιῶ σαυρῆ, φρεσσισίαις
 τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ, Ἐ Γαβριὴλ,
 Ἐ πασῶν τῶν ἐπεραίων δυνάμεων ἀσωμάτων, τῆ
 πμίκ ἐνδόξε φρεσφῆτε φρεσρόμα Ἐ βαπτιστῶ Ἰωάν-
 νη, τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανδύφημων ἀποστόλων,
 τῆ ἀγία ἱερομάρτυρος Κυθωριανῆ, τῆ ἐν ἀγίοις πα-
 τρῶν ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας
 τῆ Θαυματουργῆ, Ἐ πάντων τῶν ἀγίων. Ὅτι σὺ εἶ
 ὁ δόλοζων, Ἐ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα Χειρὲ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, Ἐ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῶ πατεὶ, καὶ
 τῶ ἕθῶ.

Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν
 καὶ τὰ πάντα ἐφορεῖν, ὁ δόλοζήσας τὸν οἶκον Λάβαν
 ἔπι τῇ εἰσόδῳ τῆ Ἰακώβ, καὶ τὸν οἶκον Πεντεφει ἔπι
 τῇ εἰσόδῳ τῆ Ἰωσήφ. ὁ δόλοζήσας τὸν οἶκον Ἀμα-
 δεαχ ἔπι τῇ εἰσόδῳ τῆ κιβωτῆ, ὁ δὲ τῆς ἐνανθεσ-
 πήσεως τῆ Χειρῆ σε σωμεῖα γυρόμεθα τῆ οἴκου
 Ζακχαῖου, αὐτὸς δόλοζήσον τὴν κάμινον ταύτην,
 καὶ τὰς ἐνεργῆντας αὐτῶν τῶ σαφὸ φόβῳ δεφθήρησον,
 καὶ ἀβλαβῆς αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἀντικειμεθῶν δεφφύλα-
 ζον, Ἐ τὴν σὴν δόλοζίαν ἐξῶψες κατοικημεῖς σε
 κατὰπεμψον αὐτοῖς, Ἐ δόλοζήσον, Ἐ πλήθωνον τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα πάντοτε δεφχλείσως δεφά-
 ζωμεν

ζωῶν τὸ πανάγιον ὄνομά σε τῆ πατρὸς, καὶ τῆ υἱῆ,
καὶ τῆ ἀγίας πνεύματος, νυνὶ καὶ αἰεὶ. εἶπα λέγει.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ἐ' τι δεόμεθα ὑπὲρ ἑλέης, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας,
σωτηρίας, ὀπισκέψεως, συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν
πάντων δέλων σε Ν. Ν. καὶ ὑπὲρ τῆ δόλορηθῆναι, καὶ
πληθυσθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιῶντων ἐν
τῇ γαμίνῳ, δεόμεθα σε κύριε ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν
περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρῶν, καὶ
ἰλειῶς θηῶν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ἐλεήμων γὰρ, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ.

Καὶ ῥασιζοῖ τὴν γαμίνον καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖ.

Ξ. Εὐχὴ εἰς τὸ δόλορηθῆναι δίκτυα. Τὸ κύριε δεῖθ.

Κ Τ' ρε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, ἔδωκε

ἰχθύων πεντάκις χιλίας κορέσεις, καὶ ἐκ τῶν πε-

ρισμάτων πλήθος συναθῆναι ὡδασοδύατας,

αὐτὸς δέσποτα παντοδύαμι, ἔτα ὡρεκίωρα

δίκτυα δόλορησον, δεῖθ ὡρεσβειαν τῆς ὑπὲρ δόλορημέ-

της ἐν δόξῃ δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, τῆ ἀγίας ἐν δόξῃ, καὶ πανδοφῆμα ἀποστόλου,

ἔτα ὡρεκορυθαῖα τῶν ἀποστόλων Πέτρου, ἔτα τῆς ὁξ

αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ

ψυχῆς, ἔτα σώματῳ δεῖθ ὑλάξον, ὅτι σὺ εἶ ὁ σωτὴρ

πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἔτα σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-

μεν

μην τῶ Πατρὶ, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ο. Εὐχὴ τῆς μετὰ ξης εἴτε σπαικῆς πλοκῆς.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς χειρὸς βίμου
 καὶ ὑμνέμενος ὑπὸ τῆς σφαιρῆς, ἔτι ὑπὸ ἀναριθ-
 μῆτων ἀγγέλων δοξαζόμενος ὁ ποιῶν μεγάλα, καὶ
 θαυμαστά, καὶ ἄξια ἔργα, ἃ ἔτι ἐννοία καταλα-
 βέσθαι δύναται, ἔτι λόγος ἐρμηνεύσαι ἰσχύει, αὐτὸς
 ἐν κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πῖν θεράποντά σε Ἀβραάμ
 πατέρα πολλῶν ἐθνῶν ἀποκαλέσας, καὶ δὲς αὐτῶ
 μὲν γῆρας, ὑπὸ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ εἰπὼν αὐτῶ, Εὐλογήσας
 πληθύων πληθύνῃ τὸ σπέρμασε, ὡς τὰ ἄστρα τῆ
 οὐρανοῦ, ἔτι ὡς τὴν ἄμμον τὴν ὡρῆν τὸ χέλος τῆς θα-
 λάσσης, ὁ γνῶσιν, ἔτι πῦσιν, ἔτι σοφίαν, καὶ πῆτον
 Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντι τῶ αὐτῶ ὑπὸ χαρισάμενος,
 καὶ εὐλογήσας αὐτῶ, αὐτὸς εὐλογητὸν, ἔτι τὸν σκῶ-
 ληκα τῆτον τῆς μετὰ ξης τὸν ἔξελθόντα, δεχθὲν τὴν σω-
 ἀπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τῆς ὀσφύσε, ἔτι τῆ ποδοῦ
 τῆ σε θεράποντος Συμεῶν, καὶ πλῆθυνον αὐτὸν ἐν
 τῶ παρόντι οἴκῳ, ἔτι καρποφόρον ποίησον, ἔτι εὐκρα-
 τὸν ἔτι ἀβλαβῆ ἀνάδελφον ἐκ παντὸς ῥίγης, ἔτι φθο-
 ροποιῶ πάθος. Ναὶ κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δεόμεθά σε,
 ἵνα ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν σκῶληκα τῆτον τῆς μετὰ ξης
 τὸν ποιῶντα θαυμάσιον, καὶ ἔξαιρετον ἔρ-
 γασίαν, ἔτι εὐλογῆσον αὐτὸν, ἔτι δεφύλαξον αὐτὸν
 ἀπὸ πάσης φαρμακείας, καὶ ἐπαιδίας, ἔτι παντὸς
 βασιάνης, ἀπὸ βλέμματος, καὶ ὀφθαλμοῦ βλαπτικῆς.

ὁδὸς τοῖς ἐργαζομένοις αὐτὸν ἵνα μὴ μάττω κοπῶσιν .
 ἀλλὰ πλεσίως τῆς ὀλοχίας σε ταύτης , κὶ δωρεῆς
 ἐμπλησθῆναι ἀξίωσον . εἰς σὲ πᾶσαν τὴν ἐλπίδα
 ἡμῶν ἐθέμεθα , πᾶσαν ὀργὴν , ἔ νόσον ἐπερχομένην ,
 ἀβλαβέως ἀποδίωξον , καὶ δεσπόεσσον ἀπ' αὐτῆς .
 ὡρεσβείας τῆς παναρχάντε σε μητρὸς , ἔ τε σὺ
 θεράποντος Συμεῶν . ὅτι σὺ εἶ ὁ ὄλοχων , κὶ ἀνάξων
 τὰ πάντα Χεῖρὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν , ἔ σοι τὴν δόξαν ἀνα-
 πέμπομεν τῷ πατρὶ ἔ τῷ ἡγί .

Ἰάξιος γινόμενὸν εἰς Χωράφιον ἢ εἰς Ἀμπελάνα , ἢ εἰς
 Κῆπον , εἰ συμβῆ βλάβειναι ὑποέρπειτῳ ,
 ἢ ἄλλων εἰδῶν .

Π.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν , κὶ ἀπῆν Κανδήλων τῆ
 ἀγίης Τρύφωνος , ἢ τῆ ἀγίης Εὐσαθίς , ἢ τῆ
 ἀγίης Ἰελιανῆς , ἢ ἔ ἀμφοτέρων , κὶ μῆ τῆ θείας Λει-
 τηργίαν λαβῆν ἔλαιον ἐκ τῆς Κανδήλων , καὶ ὕδωρ
 τῆς ἀγίων Θεοφανείων , καὶ ὀπύρραίνων σωροειδῶς
 ὁ Ἱερῶς τὸ Χωράφιον , ἢ τὸ Ἀμπέλιον , ἢ τῆ Κῆπον ,
 λέγει τὰς ὁχίας ταύτας . Τῆ Κυρίε δεηθῶμεν .

ΚΥεῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν , ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σε
 ποιήσας τῆ Οὐρανὸν καὶ τῆ γῆν , καὶ τῆ μὲν Οὐρα-
 νὸν κατακοσμήσας διὰ τῆς μεγάλων φωσήθων , ὥστε
 φαίναν ὅτι τῆ γῆς , καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τῆ
 μόνον δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆ κτίσεως , τῆ δὲ γῆν
 κατακοσμήσας χλόη , καὶ χόρτω , καὶ ποικιλία σπερ-
 μάτων ἀποείμων κῆ γείθω , καὶ πᾶσιν ἀνθρώποι μορ-
 φώσας

Φώτας εἰς δόσμιαν, καὶ δόλογῆτας αὐτῶ, αὐτὸς καὶ νυῦ Δέσποτα ἐπίβλεψον ἐξ ἀγίας καὶ θεικητείας σε ἐπὶ τὸ κτῆμα τῆτο, καὶ δόλογησον αὐτὸ, φύλαξον ἀπὸ πάσης φαρμακίας, καὶ ἐπαισιδίας, καὶ παντὸς κακῆ, φθειργίας τε πονηραῖς, καὶ πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ δὸς αὐτῶ φρεσφέρειν καρπὸς καὶ κμαθὸν πεπληρωμένης τῆς δόλογίας σε, καὶ θηρίον, καὶ ἐρπετὸν, καὶ πᾶσαν ὄργην καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβεραῖς ἀποδίδωξον ἐξ αὐτῶ. Ὅπι ἡγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντημον καὶ μεγαλοφρεπὲς ὄνομά σε, τῶ Πατρὸς, καὶ τῶ Υἱῶ, καὶ τῶ ἀγίῳ Πνύματι, νυῦ, καὶ ἀν, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶ αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρλή. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῶ κυεῖω κλίνατε.

Δ Εἶσοτα κύρει ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκω σε οἰκονομία δόλογῆτας τῶ Βηθλεέμ, ἔ Γεθσημανῆ, ἔ φράτω τὸν οἶκον Ἰακώβ, ἔ δὸς ἔ δόλογηταῖς Ἰσραὴλ μετονομάσθι, ὁ ἔ τὸν οἶκον Δαβιδ' δόλογῆτας, αὐτὸς δόλογησον, ἔ τὸ κτῆμα τῆτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ ἐπ' δόλογίας καρποφορίαν, φρεσφείας τῆς παναρχάντε Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκας, καὶ ἀειπαρθένας Μαρίας, δυνάμη τῆ πμίκ, ἔ ζωοποιῶ σαυρῶ τῆ πμίκ ἐνδύξας φρεσφῆτε φρεσφρόμα, ἔ Βαπτιστῶ Ἰωάννε, τῶ ἀγίῳ ἐνδύξων ἔ πανδύφμων ἀποσόλων, τῶ ἀγίῳ καλλινίκων μῦρτύρων, τῶ ἀγίῳ ἐνδύξων μεγάλων μῦρτύρων Τείφωντι, Εὐσαθίς, ἔ Ἰελιανῶ,

λίαντες, τῷ ἁγίῳ. Ν. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὅτι σὺ
 εἶ ὁ βλογῶν, καὶ ἁγιαζῶν τὰ σύμπαντα, Ἐ σοὶ τιμὴ
 δόξαν ἀναπέμπομεν σὺ τῷ ἀνάρχῳ σε πατεῖ, Ἐ
 τῷ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ.

Εὐχὴ ὅσα σίτε μανθέντος, ἢ ἀλδύρε, ἢ ἑίδες πινός.

P.

Τῷ κυρίῳ δεηθῶμεν.

ΚΥριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κτ̄ σάρκα σε οικονομία
 δεσφλάμεν μὴ τὰ εἰς πορδόμενα κοινῆν τὸν
 ἀνθρώπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθα-
 ροῖς, δεῖ τῷ σκόβος τῆς ἐκλογῆς Παύλος τῷ σὺ ἀπο-
 σόλε διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σε κπιθέντα κα-
 λα εἶναι πιδεῖν, δεῖ θεῖε λόγος τῆς πρὸς σε ἐντὸς
 ξεως ἁγιαζόμενα, αὐτὸς, καὶ νῦν δέσποτα συμπα-
 θῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, ἀλόγησον τὸν σῖτον τῷ τον
 τῷ σῆ χάριτι, Ἐ φιλανθρώπια δεῖ τῆς τῷ ὕδατος
 τέτε τῷ ὅπτι τῷ σαῖ ὀνόματι ἁγιαθέντος βυλογίας,
 καὶ ἐπερραντήσεως, καὶ πάντα μολυσμὸν ἢ δισαγμὸν
 ἐκτῷ ἐν αὐτῷ ἐμπεισόντος ἀκαθάρτε, κτ̄ μεθοδεῖαν
 τῷ δεβόλε, ἀπέλασον ἐκ τῆς δεανοίας τῶν δέλων
 σε, κὶ δὸς αὐτοῖς ἐλπίδι τῷ εἰς σε, Ἐ πληροφεία
 τῶν σῶν οἰκτιρμῶν τῆς τέτε μετὰ χαῖν μεταλήψεως, ἐν
 δεχαιρία τῷ ἁγίῳ σε ὀνόματος ἀκατακείτε δε-
 φυλαχθῆναι. Ὅτι σὺ εἶ ὁ βλογῶν, καὶ ἁγιαζῶν τὰ
 σύμπαντα, κὶ σοὶ τιμὴ δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῷ
 ἀνάρχῳ σε πατεῖ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἁγαθῷ, Ἐ
 ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς δεῦ.

Εὐχὴ

Σ. Εὐχὴ ὅπῃ Θεμελίωσας οἶκον.

Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸ Οὐρανὸν ἐν
 σιμέσαι, καὶ θεμελιώσας τὸ γῆν ὅπῃ τῶν ἀσφά-
 λειαν αὐτῆς, ὁ Κτίσης καὶ Δημιουργὸς τῶν πάντων,
 ἐπέσει ὅπῃ τὸν δόξον σε (Ν.) τὸν ἐλόμνον ἐν τῷ
 κράτει τῆς ἰχύσεως, ἐγεῖραι οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ
 τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγεῖραι. Ἰδρυσον αὐτὸν ὅπῃ τῆ
 σερειάν πέτραν, καὶ θεμελιώσον καὶ τὴν σὺν θείαν ἐν
 Εὐαγγελίοις φωνῶν, ἣν ἐκ ἀνεμος, ἐχὺ ὕδωρ, ἐχ
 ἔτερον τι καταβλάψῃ ἰχύσει, δώδωκον αὐτὸν εἰς
 τέλος ἀχθῶν, καὶ εἶν ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοι-
 κεῖν ἐκ πάσης ὀπιβελῆς τῆς ἀντικειμένης ἐλδοθέου-
 σον. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὺ εἶσιν ἡ Βασιλεία,
 καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Τίως,
 καὶ τῆ ἀγίας Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς εἶν
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τ. Εὐχὴ, ὅπῃ μέλλει τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον νέον.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τῶν
 σκηνῶν τῆς Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωπείσαι
 αὐτῷ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτῆς ἰχόμνον, αὐτὸς
 καὶ νῦν τὰς ἐνταῦθα οἰκεῖν βεληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν
 τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ οἰκεισίας προσάροντας,
 ἀπὸ πάσης βλάβης σωτήρησον ἀτρέπτως, δόλοζων
 αὐτῶν καὶ τῆ ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβέλωτον
 αὐτῶν τῆ ζωνὴν δεφυλάτων. Ὅτι ἄρπει σοι πάντα
 δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυῖσις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Τίῳ

Γιῶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ.

Γ. Γάξεις γινομένη ὅτι θεμελίω ἐκκλησίας.

Τῶν θεμελίων ὠστρεποθέντων τῆ μέλλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναῦ, παραγίνεται ἐκεῖσε ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ Ὄμοφοριον αὐτῆ, λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ ἡς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. τὸ, Παναγία Τεῖας. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὲ ὄσιν. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς θυμῶν τὲς θεμελίους κύκλω. Οἱ δὲ Ψάλται λέγουσιν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆ Ἁγίης, ἃς ἔ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι. Καὶ ἕτερα ἑσπαρία, οἷα βέλεται ὁ Περεσῶς. Εἶτα σὰς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἔργον πῆγνυδαί μέλλει θυσιασῆριον, λέγει τῷ Εὐχῆν.

Τ ἔ Κυεῖς δεηθῶμεν.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀρεθεὶς καὶ ὅτι ταύτη τῆ πέτρα οἰκοδομηθῆναι σοὶ Ἐκκλησίαν, αὐτὸς τὲς τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἐπίδε, καὶ τῆ πρὸς τὴν δοξολογίαν ἀνοικοδομηθῆναι ἢ κτιζομένης οἴκῃ (ἢ, ἐπ' ὀνόματι τῆ Ἁγίης Ν. τῆ σὲ θεράποντος) ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπερανίων ἀγαθῶν ἀνταμείψαι, καὶ τὲς ὑπεργῶντας ἐν αὐτῷ ἐπίχυσον, ἀβλαβῆς διαφυλάττων, τὰ θεμέλια αὐτῆ ἀρραγῆ ἀσάλευτα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀνάδραξον οἶκόν σε, ὡς ἂν καὶ ἐν αὐτῷ πανδύφημοις ὡδαῖς ἡ δοξολογίας ἀνυμνεῖσθαι σε τὸ ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι πρὸς πε-

Η

σοι

σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἔσπεροσκύνησις, τῷ Πατρὶ
Φ. Εὐχὴ εἰς τὸ κατὰσκηδιάσαι Πλοῖον.

ΚΥρίε ὁ Θεὸς ἡμῶν Πατέρον ἡμῶν, ὁ ἐντελεύμενος
Νῶε τῷ σῶν θεράποντι, τῆ κατὰσκηδιάσαι Κι-
βωτὸν πρὸς σωτηρίαν τῶ Κόσμου, ὁ ἐκ πολλῶν ξύ-
λων ὀδοκῆσας αὐτὴν ἐν ξύλον γλυέσσαι ἔσπεροσκο-
πῆσαι, αὐτὸς Δέσποτα ἡμῶν πάντων, ὁ ὀδοκῆσας
δὲ ἡμῶν ἀψύχων ξύλων κυβερνάσσαι, ἔσπεροσκο-
πῆσαι χεὶρ τὸ γένος ἡμῶν ἀνθρώπων διασωζων, αὐτὸς
ἡ νῦν Δέσποτα, καὶ τὸ Πλοῖον τῆτο διατήρησον, δὲ
αὐτὸς εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχεται ὑγαίνοντας, πρὸς ἐξέλι-
πῆσιν παναρχάντες Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε ἔσπεροσκο-
πῆσαι Μαρίας, διδάσκει τῆ τιμὴ καὶ ζωοποιεῖ Σταυρῶν
ἡμῶν τιμίων ἐπεραγίων νοερῶν Διδασκάλων ἀσωμάτων,
τῆ ἁγίῃ ἐν δόξῃ Προφήτε Προδρόμο καὶ Βαπτισ-
τῆ Ἰωάννη, ἡμῶν ἁγίων ἐν δόξῃ καὶ πανδοφίμων Ἀπο-
στόλων, τῆ ἁγίῃ (Ν.), ἔσπεροσκοπῆσαι πάντων σε ἡμῶν ἁγίων.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, ἔσπεροσκοπῆσαι τὰ σύμπαντα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἔσπεροσκοπῆσαι σοὶ τῆ δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν,
ἔσπεροσκοπῆσαι πρὸς ἀναπέμπορον, σὺ τῷ ἀνάρχῳ σε
Πατρὶ, ἔσπεροσκοπῆσαι τῷ παναγίῳ, ἔσπεροσκοπῆσαι ἀγαθῷ, ἔσπεροσκοπῆσαι
σε Πνεύματι, νῦν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Τύπος

*Typorum deordinationes, quæ in quibusdam
hujus Voluminis exemplaribus irrepserunt,
vel remanserunt ex veteri, sic restitue.*

In Horologio.

Pag. 6. vers. 22. in fin. σοι . 9. 10. εἰσάκουσον .
10. 9. ***. 13. 17. ἀλληλεΐδιον . 18. 4. ὄκνον .
21. 1. θάνατον . 22. 1. ἐπακέσαι σε . 24. 14. κα-
ταδοξέ . 28. 8. κύριον . 35. 16. θαλάσση . &
v. 21. τροφήτε . 39. 17. ἀρχαίτε . & 23. δίκαιος .
41. 10. διδάσκαλον . & 13. ἰερέα . 46. 17.
Κοινωνικόν . 48. 18. πῆλαιματόν . 49. 9. πρέσβυτε .
52. 20. appone ***. 57. 24. ὄρθη . 64. 16.
θαυρῶν . 65. 1. ἐσπλωμένον . 66. 9. ἀρχερατήγες .
69. 1. & seq sic ex vet., sed nescitur quo ?
78. 8. ὄρθες . 82. 1. ποιμναρχῶν . ibid Γωσέον ,
& seq. rubr., & v. ult. πρεῖλλον . 83. 9. ἐζήτης .
& 15. τυφλόν . 84. 9. τῆς ἀποκρέας . 87. 4. νηδύϊ .
& 7. πμώντων . 100. 18. ἀγίς . & 19. ἰδιόμελ .
ἤχ. β' . 112. 8. βαππυς . 123. 11. δικαιοσύνης .
128. 4. ποθεινὴν . 134. 10. pro σε sicut legunt
Editio Gallic. Vulg. & Pfallt. Rom., alii cum
LXX. Patav., & Sixtina legunt με . 144. 16.
post aster. καὶ . 150. 9. ὀδηγισόν με , 159. 9.
ἀρπάσαι . 160. 9. ὀρέων . 175. 24. σὺ γυναικ .
219. 26. ἐλπίς . 222. 15. ἐπλυθύνθησαν .
224. 1. pro ἐν τῷ appone ὅτι . 239. in tit. Εἰς .

In Psalterio extra Horologium .

Pag. 242. v. 12. κατὰ λελεμμένων ... τῆς ψαλ-
 μῆς . 251. 2. τὸν αἰῶνα . 255. 24. ἐνός . 267. 26.
 πόδας μς . 268. 14. ἀπ' αὐτῆς . 279. 25. ζωῶν .
 286. 15. αὐτῆς . 302. 8. θέσθε . 307. 7. deficit Ψ .
 311. 11. ἑβδομον . 325. 5. ἀπὸ πηλω τειωμῆς Θ .
 343. 12. ἐπέσρεφον . 350. 22. ἠκασέμεν . 353. 15.
 ἐκῆσε . 356. 13. μισέοντας . 374. 11. post asteri-
 appone καὶ . 375. 17. ἐνεκεν . 399. 1. γεννηθήτω .
 410. 26. οἰκοδομῆντες . 419. 6. τὸ . 427. 12.
 ὁ ἰώμμος . 442. 21. σς . 448. 3. Ισραήλ .

In Menologio .

2. Vol.

Pag. 458. v. 17. ἀπσέντων . 487. 21. pro
 πῶσα σιδῶν lege σαββάτω . 496. 4. post πῶσα
 σιδῶν, adde καὶ τῶν Ἰψωσιν τῆς σαυρῆς . & 23.
 post κωνυῦ adde τῆς β'. ψαλμῆς . Ἐν τῷ Δόξα δὲ
 Θ ἐν τῷ κωνυῦ τῆς α'. ψαλμῆς μόνον λέγομεν τὸ
 Ἀλληλεΐα . 502. 2. ἐφόρεσας . 505. 17. post
 Εὐαγ. adde Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα . 506. 24. adde
 ἦγουν εἰς ἱερομ . 512. 21. superabundat κε in
 Μνήσθη . 513. 1. Μελετίε . 525. 25. adde τῆς
 ἀθλοφ. μόνον τὸ τρωπάρ . 526. in I. Maji, adde
 τῆς ἱερομ. μόνον τὸ τρωπάριον . 529. 25. Πολυαίε .
 531. 15. Θεοδέλκ . 536. 9. ἀπὸσόλων . Vol. 2.
 P. 664 In Triodio, & sequentibus .

Pag. 541. v. 11. pro β'. pone α'. 549. 10.
 pro

ρα'

pro εἰς, pone δὲ. 551. 10. pro ἡ. pone ζ'.
 559. 1. θεραπείω. 561. 6. ἀργυρίοις.
 565. 19. κύριε. 569. 21. ἀδίδεις. 572. v. ult.
 lege 280. 573. 25. σωέσφιγξα. 576. 8. le-
 ge 384. p. 583. v. ult. rubr. p. 592. 21. ὁ χρῆς
 rub. 610. 5. ὀδηγήσας. 611. 14. Πόντω ἐκαλ. nig.
 & 24. post Εὐαγ. adde ἐωθ. θ'. 616. 24. γυέσω.
 619. 2. ἀνευ τῆ σμαξ. rub. ibid. v. 9. dele
 δέξα. 629. 3. κοινωνῆς. 630. 26. σωτηρίαν.
 649. 16. ἀκρίθ. 674. 16. τῶν σαββ. nig.
 681. 4. πορολαμβάνει. 687. 14. τὸν λυτρωτῶ.
 690. 22. διαίρω. 695. 5. θεογνωσίαν. p. α'.
 in tit. v. 4. pro ἡχ. α'. lege κατ' ἡχον. ἡ. 12. Πᾶ-
 σαν. ιζ'. pro εἰς lege ἐπειδὴ. λα'. 13. δεωότιω.
 μς'. 6. πρεσβέυσσα. & 21. περιφλέκτας. μζ'. 15.
 ποροσεδράσσα. οή. 2. τεραπέζη. πγ'. 7. τῶ.
 πή. 1. φιλόνομον.

BENEDICTIONUM, ET ORATIONUM

I N D E X.

A. Benedicōio Mensæ .	Pag. 76.
B. Oratio ad benedicendum escas Carnium .	78.
Γ. Oratio ad benedicendum Caseum, & Ova .	79.
Δ. Oratio ad benedicendum novum ignem .	ibid.
E. Oratio super Infirmis .	80.
Z. Oratio pro qualibet infirmitate .	ibid.
H. Alia	

H.	Alia in infirmos .	81.
Θ.	Oratio super Domo, a malignis spiritibus exagitata .	82.
I.	Oratio , five Exorcismi S. P. N. Basilii Magni in obsessos .	84.
K.	Alii .	85.
Λ.	Alii extensores .	ibid.
M.	Oratio ad benedicendam Caulam, seu Ovile .	89.
N.	Oratio ad benedicendam Fornacem .	ibid.
Ξ.	Oratio ad benedicenda Retia .	91.
Ο.	Benedictio ferici infecti , seu florum ferico- rum .	92.
Π.	Orationes circa Agrum , Vineam , ac Hortum , si ab infectis , vel aliis animantibus deva- stari contingat .	93.
P.	Oratio super Frumento , Farina , aut alia qua- cumque specie coinquinata .	95.
Σ.	Oratio dum jaciuntur fundamenta domus .	96.
T.	Oratio , seu benedictio novæ domus .	ibid.
Υ.	Ordo servandus dum Ecclesiæ fundamenta ja- ciuntur .	97.
Φ.	Oratio in præparatione Navis .	98.

M O D U S

A san. mem. Benedictio XIV. adprobatus, & pro opportunitate temporis servandus, ut infra in rubricis notatur, ad impertiendam benedictionem in articulo mortis constitutis, ab iis qui facultatem habent a Sede Apostolica delegatam.

Benedictio in Articulo Mortis cum soleat impartiri post Sacramenta Penitentiae, Eucharistiae, & extremae Unctionis illis infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente, & integris sensibus erant, seu verosimiliter petiissent, vel dederunt signa contritionis, impertienda iisdem est, etiamsi postea lin-

87

linguæ, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impenitentibus, & qui in manifestio peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo Cubiculum ubi jacet infirmus, dicit: Pax huic domui, & omnibus habitantibus in ea, ac deinde ægrotum, Cubiculum, & circumstantes aspergat aqua benedicta, si commode haberi poterit, dicendo Antiphonam: Asperges me Domine hyssopo, & mundabor, lavabis me, & super nivem dealabor.

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, & absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum Actum contritionis; de hujus benedictionis efficacia, & virtute, si tempus ferat, breviter admoneat: tum instruat atque hortetur, ut morbi incommoda, ac dolores in anteaclæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque se paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, & mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur in spem erigens fore, ut ex divinæ munificentie largitate, ea pœnarum remissionem, & vitam sit consecuturus æternam. Postea dicat

1. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

2. Qui fecit cælum, & terram.

Antiphona. Ne reminiscaris Domine delicta famulitui, (vel ancillæ tuæ), neque vindictam sumas de peccatis ejus. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. 1. Et ne nos inducas in tentationem.

2. Sed libera nos a malo.

3. Salvum fac servum tuum, (vel ancillam tuam).

4. Deus meus sperantem in te.

5. Domine exaudi orationem meam.

6. Et clamor meus ad te veniat.

7. Dominus vobiscum. 8. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Clementissime Deus, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui neminem vis perire in

ps
in te credentem, atque sperantem secundum multitudi-
nem miserationum tuarum, respice propitius famulum
tuum N. quem (*vel* famulam tuam N. quam) tibi vera
fides, & spes Christiana commendant. Visita eum, (*vel*
eam) in salutari tuo, & per Unigeniti tui passionem,
& mortem, omnium ei delictorum suorum remissionem,
& veniam clementer indulge, ut ejus anima in hora exi-
tus sui te Judicem propitiatum inveniat, & in Sanguine
ejusdem Filii tui ab omni macula abluta, transire ad vi-
tam mereatur æternam. Per eundem Christum Domi-
num nostrum. Amen.

Tum dicto a Clerico, si præsens sit, vel ab ipso Sacerdote
Confiteor, *idem Sacerdos prosequatur:* Misereatur tui Omni-
potens Deus, & dimissis peccatis tuis perducatur te ad vi-
tam æternam. *r. Amen.* Indulgentiam absolutionem,
& remissionem peccatorum tuorum, tribuat tibi Omni-
potens, & misericors Dominus, *r. Amen. Deinde.*

Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui
Beato Petro Apostolo suo dedit potestatem ligandi,
atque solvendi, per suam piissimam misericordiam reci-
piat confessionem tuam, & restituat tibi stolam primam,
quam in baptisate recepisti: Et Ego facultate mihi ab
Apostolica Sede tributa, Indulgentiam plenariam, & re-
missionem omnium peccatorum tibi concedo. In nomi-
ne Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

PER sacrosancta humanæ reparationis Mystera, re-
mittat tibi Omnipotens Deus omnes præsentis, &
futuræ vitæ poenas, Paradisi portas aperiat, & ad gaudia
sempiterna perducatur. Amen.

Benedicat te Omnipotens Deus, Pater, Filius, &
Spiritus Sanctus. Amen.

*Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut omnium
præmissarum precum recitandarum tempus non suppetat,
statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur.*

Ordine

Delle Catisme da darsi nelle

Ferie a Mattutino.

α', γ', αλ.α', βαι.β', δ', αλ.β', αλ.δ'

Venerdì

β': 250.

γ': 263.

Martedì

δ': 275.

ε': 288.

Mercoledì

ς': 300.

ζ': 311.

Giovedì

η': 324.

θ': 340.

Venerdì

ι': 353.

ια': 366.

Sabbato

ιβ': 392.

a Terza

α', γ, εα', βαε || β', δ', ελβ', ελδ'

Lunedì

α': 379.

β': 382.

Martedì

γ': 386.

δ': 389.

Mercoledì

ε': 406.

ς': 409.

Giovedì

ζ': 412.

η': 415.

Venerdì

θ': 419.

ι': 424.

Sabbato a Vepp.

α': 245.

β': 247.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Il giorno 24. 9. 94. N. di G. Paolo
Paulucci fece doppio varij contri
regalo' una mela alla Cameriera
di sua spontanea volonta

Il Capitano
Paulucci 1794

Dopo un momento del Regalo della
mela, per far vedere il dilui generoso
animo, ne regalo' un altra.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

